NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 06825937 7
Digitized by Google

Daniel
ZHW

THESAURUS
HYMNOLOGICUS

SIVE

HYMNORUM CANTICORUM SEQUENTIARUM CIRCA ANNUM MD USITATARUM COLLECTIO AMPLISSIMA.

CARMINA COLLEGIT, APPARATU CRITICO ORNAVIT, VETERUM INTERPRETUM NOTAS SELECTAS SUASQUE ADIECIT

HERM. ADALBERT. DANIEL

PHILOS. DR. SOCIETATIS HISTORICO-THEOLOGICAE LIPSIENSIS SODALIS.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

TOMUS TERTIUS

I. DELECTUS CARMINUM ECCLESIAE GRAECAE CURANTE REINHOLDO VORMBAUM.

II. CARMINA SYRIACAE ECCLESIAE CURANTE LUDOVICO SPLIETH. PH. DR.

III. PARALIPOMENA AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

LIPSIAE

SUMPTIBUS IO. AMBR. BARTHII

MDCCCXLVI.

PRAEFATIO.

Nihil admodum habeo, mi Lector, quod Praefationis loco praemittendum ducam, nisi ut veniam petam si Thesauri mei pomoeria extendisse atque ex prioris consilii angustiis in liberiora spatia eduxisse videar. Etenim cum Latinae ecclesiae Hymnos ecclesiasticos colligendos illustrandosque suscepissem, verebar ne huius seculi ingenium turbulentum, in rixis ac spinis occupatum, suavissimis antiquae ecclesiae carminibus obstreperet: nec cogitabam fore ut et in Romana et in Protestantium ecclesia tam multi coeptis faverent, atque adeo Thesaurum desiderarent auctum et orientalis regionis gemmis et margaritis locupletatum. Non mihi id tribuo; satis enim scio in multis mihimet ipsi me non satis fecisse. Sed apud

Germanos, Anglos, Gallos novum studium exarsit rei hymnologicae, adeo admirandus incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus. Itaque benevole acceperunt copiosam supellectilem, qua expedita via ad sacrae poesis indolem accuratius perspiciendam aperta esse videbatur. Ego vero in hac parte mihi elaborandum esse aequum iudicavi, ut Graecorum Syrorumque carmina sacra in cultu sacro adhibita fautoribus offerrem. Coptas Armenosque eo nomine omittendos puto, quod pauca tantummodo carmina eorum sacra e membranis eruta sunt: quippe quae in privati studii sui gratiam exscripserunt harum litterarum amantes atque periti. Neque cum Graecis quidem Syrisque Musis ipse rationem habere potui ob causas quas omnes commemorare non est necesse; praecipue tamen haec erat, quod animum occupatum habui in chartis, si non doctis tamen laboriosis.

Dum animo distrahebar, cum hoc mihi probabilius tum illud videbatur, adfuit dubitanti Reinholdi Vormbaumi eruditio atque humanitas. Gravis enim et doctus adolescens, a quo optima quaeque exspectari possunt, amore in 'Hymnologiam antiquam inflammatus, cum in Thesauro nostro Graeca carmina desideraret, ipse acerrimo studio lacunam expleverat. Obtulit mihi vir praeclarus Graecorum carminum volumen diligentissime exaratum. Ego ut illud augeret, auctum denuo perlustraret, denique Thesauro nostro libellum adiungeret etiam atque etiam rogabam. Non negavit Vormbaumius quod optaveram nec defuit opti-

mi viri studiis summorum virorum auctoritas atque auxilium. Visum est tamen non omnia exhibere carmina sed in hunc libri modum contrahere, plurimis recisis atque eiectis, potissimum deterioris aetatis, quae traxere iam aliquid sui seculi. Habes nihilominus Delectum amplissimum, Rambachio aliisque multo locupletiorem, quem opus nostrum non mediocriter ornare grata mente confiteor.

Eandem gratiam refero Ludovico Spliethio, Philosophiae Doctori, qui quantam operam dederit litteris orientalibus nuperrime edita Grammatica Persica, Lexico Ferhengi Reschidi praefixa, comprobavit. Nam peropportune cecidit, quod Vir Doctor ea qua insignis est humanitate pollicebatur mihi et confirmabat, se operam daturum ut delectis praestantissimis Syrorum hymnis, occasionem nanciscerentur lectores ad poetarum Syrorum ingenium atque indolem cognoscendam. Praeter libros typis excusos, qui huc pertinent, aditus patebat Spliethio ad duas membranas adhuc ineditas, e quarum penu non nulla depromsit. Accedit quod licebat confugere ad Roedigerum, praeceptorem atque patronum, cuius doctrinam copiose praedicare supervacaneum est, cum apud omnes suis laudibus celebretur. Multa exquisitiora ex amplissimo librorum apparatu Vir Summus protulit quibus Spliethium humaniter adiuvit.

Num Graecus, num Syrus in suo quisque munere commode versatus, quidque hoc opusculo praestitum sit, ipse iudica. Neque ego potui mihi temperare,

quin minuta quaedam et ut ita dicam πάρεργα huic volumini adiicerem. Vides in Paralipomenis primo loco positum Glossarium Vocum et Phrasium, quae in Lexicis mediae et infimae Latinitatis, etiam in Parisina Du Cangii editione, desiderantur. Facili negotio potest augeri, nam extra dubitationem est, multas huius farinae voces adhuc latere in inferiorum saeculorum liturgiis sermonibus etc. ad hoc usque tempus tineis tantum, blattis muribusque cognitas. In Adnotationum Appendice ad carmina Tomi primi et secundi ex assidua scriptorum ecclesiasticorum lectione ea quae ad propositum scopum facere poterant collegi neque iniucundum erit, quicquid ex Fortlagii, Grieshaberi aliorumque libris excerpsi. Denique ut magis in dies ad pristinam illamque puram faciem revocentur carmina sacra, addita est duorum Codicum Berolinensium scriptura. Etiam hanc debeo Vormbaumio, hic vero Pertzio, Viro Doctissimo, cuius humanitatem non semel expertus est. Ipsam Vormbaumii epistolam iuvat inserere: — Durch die Güte des Hrn. Geh. Regierungsrathes und Oberbibliothekars Dr. Pertz wurde mir die Benutzung zweier Manuscripte der königlichen Bibliothek gestattet, deren Beschreibung sich in Pertz „Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde" Band VIII. p. 839. und p. 844. findet. Besonders wichtig für die Kritik einzelner Hymnen ist der ältere dieser Codices (Theol. in 4to. No. 11. apud nos B. 1.), der bei Pertz a. a. O. in das 11te Jahrhundert gesetzt wird. Von griechischen Hymnen findet sich in demselben nur die Doxologie, mit lateinischen Buchstaben geschrieben, ganz aber in der Schreib-

art, welche nach einem Wiener Codex im Thes. Hymol. Tom. II. p. 272. mitgetheilt wird. *) Weniger wichtig ist der in viel späterer Zeit geschriebene zweite Codex (Theol. in 4. N. 265. apud nos B. 2.), der, die Lieder der Prudentius und Sedulius ausgenommen, nur solche Gedichte enthält, deren kirchlicher Gebrauch nicht nachweisbar ist. —

Iam vero tendimus ad metam. Id unum repetendum videtur quod abhinc quinque annis Tomo primo praefati sumus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum cedat in usus ecclesiae Christianae, ut rei hymnologicae studium dulcedine sua et suavitate omnium animos perfundat et copiosiores fructus progignat. Inprimis Protestantibus commendamus quod commendat Vetus Agenda Ducatus Pomeraniae anno 1568 edita.: In Steden dar Scholen sint, schölen de Pastores mit vlite dar up seen, dat de olden Christliken, herrliken, Latinischen Gesenge, sunderlik Sequentien unde Responsoria alse in Paschate, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis Mariae, de beata Virgine, de Maria Magdalena, de Decollatione Ioannis, de Apostolis, de Evangelistis, de Martyribus, de rein unde Christlick

*) Paucis aperiam meam de origine et patria codicis sententiam. Commemoratur in carmine: Audi iudex mortuorum p. 286 Adalricus Pater, procul dubio ut patronus vel Ecclesiae Sanctus Titularis. Adalricus autem cum sociis martyrii coronam accepit a Normannis anno 888: nomen eius inscriptum est calendariis Germaniae inferioris et libris Batavorum et Belgarum die XXI. Maii. In his provinciis, ut mihi videtur, Codex scriptus est.

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Nihil admodum habeo, mi Lector, quod Praefationis loco praemittendum ducam, nisi ut veniam petam si Thesauri mei pomoeria extendisse atque ex prioris consilii angustiis in liberiora spatia eduxisse videar. Etenim cum Latinae ecclesiae Hymnos ecclesiasticos colligendos illustrandosque suscepissem, verebar ne huius seculi ingenium turbulentum, in rixis ac spinis occupatum, suavissimis antiquae ecclesiae carminibus obstreperet: nec cogitabam fore ut et in Romana et in Protestantium ecclesia tam multi coeptis faverent, atque adeo Thesaurum desiderarent auctum et orientalis regionis gemmis et margaritis locupletatum. Non mihi id tribuo; satis enim scio in multis mihimet ipsi me non satis fecisse. Sed apud

Germanos, Anglos, Gallos novum studium exarsit rei hymnologicae, adeo admirandus incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus. Itaque benevole acceperunt copiosam supellectilem, qua expedita via ad sacrae poesis indolem accuratius perspiciendam aperta esse videbatur. Ego vero in hac parte mihi elaborandum esse aequum iudicavi, ut Graecorum Syrorumque carmina sacra in cultu sacro adhibita fautoribus offerrem. Coptas Armenosque eo nomine omittendos puto, quod pauca tantummodo carmina eorum sacra e membranis eruta sunt: quippe quae in privati studii sui gratiam exscripserunt harum litterarum amantes atque periti. Neque cum Graecis quidem Syrisque Musis ipse rationem habere potui ob causas quas omnes commemorare non est necesse; praecipue tamen haec erat, quod animum occupatum habui in chartis, si non doctis tamen laboriosis.

Dum animo distrahebar, cum hoc mihi probabilius tum illud videbatur, adfuit dubitanti Reinholdi Vormbaumi eruditio atque humanitas. Gravis enim et doctus adolescens, a quo optima quaeque exspectari possunt, amore in 'Hymnologiam antiquam inflammatus, cum in Thesauro nostro Graeca carmina desideraret, ipse acerrimo studio lacunam expleverat. Obtulit mihi vir praeclarus Graecorum carminum volumen diligentissime exaratum. Ego ut illud augeret, auctum denuo perlustraret, denique Thesauro nostro libellum adiungeret etiam atque etiam rogabam. Non negavit Vormbaumius quod optaveram nec defuit opti-

mi viri studiis summorum virorum auctoritas atque auxilium. Visum est tamen non omnia exhibere carmina sed in hunc libri modum contrahere, plurimis recisis atque eiectis, potissimum deterioris aetatis, quae traxere iam aliquid sui seculi. Habes nihilominus Delectum amplissimum, Rambachio aliisque multo locupletiorem, quem opus nostrum non mediocriter ornare grata mente confiteor.

Eandem gratiam refero Ludovico Spliethio, Philosophiae Doctori, qui quantam operam dederit litteris orientalibus nuperrime edita Grammatica Persica, Lexico Ferhengi Reschidi praefixa, comprobavit. Nam peropportune cecidit, quod Vir Doctor ea qua insignis est humanitate pollicebatur mihi et confirmabat, se operam daturum ut delectis praestantissimis Syrorum hymnis, occasionem nanciscerentur lectores ad poetarum Syrorum ingenium atque indolem cognoscendam. Praeter libros typis excusos, qui huc pertinent, aditus patebat Spliethio ad duas membranas adhuc ineditas, e quarum penu non nulla depromsit. Accedit quod licebat confugere ad Roedigerum, praeceptorem atque patronum, cuius doctrinam copiose praedicare supervacaneum est, cum apud omnes suis laudibus celebretur. Multa exquisitiora ex amplissimo librorum apparatu Vir Summus protulit quibus Spliethium humaniter adiuvit.

Num Graecus, num Syrus in suo quisque munere commode versatus, quidque hoc opusculo praestitum sit, ipse iudica. Neque ego potui mihi temperare,

quin minuta quaedam et ut ita dicam πάρεργα huic volumini adiicerem. Vides in Paralipomenis primo loco positum Glossarium Vocum et Phrasium, quae in Lexicis mediae et infimae Latinitatis, etiam in Parisina Du Cangii editione, desiderantur. Facili negotio potest augeri, nam extra dubitationem est, multas huius farinae voces adhuc latere in inferiorum saeculorum liturgiis sermonibus etc. ad hoc usque tempus tineis tantum, blattis muribusque cognitas. In Adnotationum Appendice ad carmina Tomi primi et secundi ex assidua scriptorum ecclesiasticorum lectione ea quae ad propositum scopum facere poterant collegi neque iniucundum erit, quicquid ex Fortlagii, Grieshaberi aliorumque libris excerpsi. Denique ut magis in dies ad pristinam illamque puram faciem revocentur carmina sacra, addita est duorum Codicum Berolinensium scriptura. Etiam hanc debeo Vormbaumio, hic vero Pertzio, Viro Doctissimo, cuius humanitatem non semel expertus est. Ipsam Vormbaumii epistolam iuvat inserere: — Durch die Güte des Hrn. Geh. Regierungsrathes und Oberbibliothekars Dr. Pertz wurde mir die Benutzung zweier Manuscripte der königlichen Bibliothek gestattet, deren Beschreibung sich in Pertz „Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde“ Band VIII. p. 839. und p. 844. findet. Besonders wichtig für die Kritik einzelner Hymnen ist der ältere dieser Codices (Theol. in 4to. No. 11. apud nos B. 1.), der bei Pertz a. a. O. in das 11te Jahrhundert gesetzt wird. Von griechischen Hymnen findet sich in demselben nur die Doxologie, mit lateinischen Buchstaben geschrieben, ganz aber in der Schreib-

art, welche nach einem Wiener Codex im Thes. Hymol. Tom. II. p. 272. mitgetheilt wird. *) Weniger wichtig ist der in viel späterer Zeit geschriebene zweite Codex (Theol. in 4. N. 265. apud nos B. 2.), der, die Lieder der Prudentius und Sedulius ausgenommen, nur solche Gedichte enthält, deren kirchlicher Gebrauch nicht nachweisbar ist. —

Iam vero tendimus ad metam. Id unum repetendum videtur quod abhinc quinque annis Tomo primo praefati sumus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum cedat in usus ecclesiae Christianae, ut rei hymnologicae studium dulcedine sua et suavitate omnium animos perfundat et copiosiores fructus progignat. Inprimis Protestantibus commendamus quod commendat Vetus Agenda Ducatus Pomeraniae anno 1568 edita.: In Steden dar Scholen sint, schölen de Pastores mit vlite dar up seen, dat de olden Christliken, herrliken, Latinischen Gesenge, sunderlik Sequentien unde Responsoria alse in Paschate, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis Mariae, de beata Virgine, de Maria Magdalena, de Decollatione Ioannis, de Apostolis, de Evangelistis, de Martyribus, de rein unde Christlick

*) Paucis aperiam meam de origine et patria codicis sententiam. Commemoratur in carmine: Audi iudex mortuorum p. 286 Adalricus Pater, procul dubio ut patronus vel Ecclesiae Sanctus Titularis. Adalricus autem cum sociis martyrii coronam accepit a Normannis anno 888: nomen eius inscriptum est calendariis Germaniae inferioris et libris Batavorum et Belgarum die XXI. Maii. In his provinciis, ut mihi videtur, Codex scriptus est.

THESAURUS
HYMNOLOGICUS

SIVE

HYMNORUM CANTICORUM SEQUENTIARUM CIRCA ANNUM MD USITATARUM COLLECTIO AMPLISSIMA.

CARMINA COLLEGIT, APPARATU CRITICO ORNAVIT, VETERUM INTERPRETUM NOTAS SELECTAS SUASQUE ADIECIT

HERM. ADALBERT. DANIEL

PHILOS. DR. SOCIETATIS HISTORICO-THEOLOGICAE LIPSIENSIS SODALIS.

ASTOR LIBRARY
NEW-YORK

TOMUS TERTIUS

I. DELECTUS CARMINUM ECCLESIAE GRAECAE CURANTE REINHOLDO VORMBAUM.

II. CARMINA SYRIACAE ECCLESIAE CURANTE LUDOVICO SPLIETH. PH. DR.

III. PARALIPOMENA AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

LIPSIAE

SUMPTIBUS IO. AMBR. BARTHII

MDCCCXLVI.

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Nihil admodum habeo, mi Lector, quod Praefationis loco praemittendum ducam, nisi ut veniam petam si Thesauri mei pomoeria extendisse atque ex prioris consilii angustiis in liberiora spatia eduxisse videar. Etenim cum Latinae ecclesiae Hymnos ecclesiasticos colligendos illustrandosque suscepissem, verebar ne huius seculi ingenium turbulentum, in rixis ac spinis occupatum, suavissimis antiquae ecclesiae carminibus obstreperet: nec cogitabam fore ut et in Romana et in Protestantium ecclesia tam multi coeptis faverent, atque adeo Thesaurum desiderarent auctum et orientalis regionis gemmis et margaritis locupletatum. Non mihi id tribuo; satis enim scio in multis mihimet ipsi me non satis fecisse. Sed apud

Germanos, Anglos, Gallos novum studium exarsit rei hymnologicae, adeo admirandus incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus. Itaque benevole acceperunt copiosam supellectilem, qua expedita via ad sacrae poesis indolem accuratius perspiciendam aperta esse videbatur. Ego vero in hac parte mihi elaborandum esse aequum iudicavi, ut Graecorum Syrorumque carmina sacra in cultu sacro adhibita fautoribus offerrem. Coptas Armenosque eo nomine omittendos puto, quod pauca tantummodo carmina eorum sacra e membranis eruta sunt: quippe quae in privati studii sui gratiam exscripserunt harum litterarum amantes atque periti. Neque cum Graecis quidem Syrisque Musis ipse rationem habere potui ob causas quas omnes commemorare non est necesse; praecipue tamen haec erat, quod animum occupatum habui in chartis, si non doctis tamen laboriosis.

Dum animo distrahebar, cum hoc mihi probabilius tum illud videbatur, adfuit dubitanti Reinholdi Vormbaumi eruditio atque humanitas. Gravis enim et doctus adolescens, a quo optima quaeque exspectari possunt, amore in 'Hymnologiam antiquam inflammatus, cum in Thesauro nostro Graeca carmina desideraret, ipse acerrimo studio lacunam expleverat. Obtulit mihi vir praeclarus Graecorum carminum volumen diligentissime exaratum. Ego ut illud augeret, auctum denuo perlustraret, denique Thesauro nostro libellum adiungeret etiam atque etiam rogabam. Non negavit Vormbaumius quod optaveram nec defuit opti-

mi viri studiis summorum virorum auctoritas atque auxilium. Visum est tamen non omnia exhibere carmina sed in hunc libri modum contrahere, plurimis recisis atque eiectis, potissimum deterioris aetatis, quae traxere iam aliquid sui seculi. Habes nihilominus Delectum amplissimum, Rambachio aliisque multo locupletiorem, quem opus nostrum non mediocriter ornare grata mente confiteor.

Eandem gratiam refero Ludovico Splietbio, Philosophiae Doctori, qui quantam operam dederit litteris orientalibus nuperrime edita Grammatica Persica, Lexico Ferhengi Reschidi praefixa, comprobavit. Nam peropportune cecidit, quod Vir Doctor ea qua insignis est humanitate pollicebatur mihi et confirmabat, se operam daturum ut delectis praestantissimis Syrorum hymnis, occasionem nanciscerentur lectores ad poetarum Syrorum ingenium atque indolem cognoscendam. Praeter libros typis excusos, qui huc pertinent, aditus patebat Spliethio ad duas membranas adhuc ineditas, e quarum penu non nulla depromsit. Accedit quod licebat confugere ad Roedigerum, praeceptorem atque patronum, cuius doctrinam copiose praedicare supervacaneum est, cum apud omnes suis laudibus celebretur. Multa exquisitiora ex amplissimo librorum apparatu Vir Summus protulit quibus Spliethium humaniter adiuvit.

Num Graecus, num Syrus in suo quisque munere commode versatus, quidque hoc opusculo praestitum sit, ipse iudica. Neque ego potui mihi temperare,

quin minuta quaedam et ut ita dicam πάρεργα huic volumini adiicerem. Vides in Paralipomenis primo loco positum Glossarium Vocum et Phrasium, quae in Lexicis mediae et infimae Latinitatis, etiam in Parisina Du Cangii editione, desiderantur. Facili negotio potest augeri, nam extra dubitationem est, multas huius farinae voces adhuc latere in inferiorum saeculorum liturgiis sermonibus etc. ad hoc usque tempus tineis tantum, blattis muribusque cognitas. In Adnotationum Appendice ad carmina Tomi primi et secundi ex assidua scriptorum ecclesiasticorum lectione ea quae ad propositum scopum facere poterant collegi neque iniucundum erit, quicquid ex Fortlagii, Grieshaberi aliorumque libris excerpsi. Denique ut magis in dies ad pristinam illamque puram faciem revocentur carmina sacra, addita est duorum Codicum Berolinensium scriptura. Etiam hanc debeo Vormbaumio, hic vero Pertzio, Viro Doctissimo, cuius humanitatem non semel expertus est. Ipsam Vormbaumii epistolam iuvat inserere: — Durch die Güte des Hrn. Geh. Regierungsrathes und Oberbibliothekars Dr. Pertz wurde mir die Benutzung zweier Manuscripte der königlichen Bibliothek gestattet, deren Beschreibung sich in Pertz „Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde“ Band VIII. p. 839. und p. 844. findet. Besonders wichtig für die Kritik einzelner Hymnen ist der ältere dieser Codices (Theol. in 4to. No. 11. apud nos B. 1.), der bei Pertz a. a. O. in das 11te Jahrhundert gesetzt wird. Von griechischen Hymnen findet sich in demselben nur die Doxologie, mit lateinischen Buchstaben geschrieben, ganz aber in der Schreib-

art, welche nach einem Wiener Codex im Thes. Hymol. Tom. II. p. 272. mitgetheilt wird. *) Weniger wichtig ist der in viel späterer Zeit geschriebene zweite Codex (Theol. in 4. N. 265. apud nos B. 2.), der, die Lieder der Prudentius und Sedulius ausgenommen, nur solche Gedichte enthält, deren kirchlicher Gebrauch nicht nachweisbar ist. —

Iam vero tendimus ad metam. Id unum repetendum videtur quod abhinc quinque annis Tomo primo praefati sumus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum cedat in usus ecclesiae Christianae, ut rei hymnologicae studium dulcedine sua et suavitate omnium animos perfundat et copiosiores fructus progignat. Inprimis Protestantibus commendamus quod commendat Vetus Agenda Ducatus Pomeraniae anno 1568 edita.: In Steden dar Scholen sint, schölen de Pastores mit vlite dar up seen, dat de olden Christliken, herrliken, Latinischen Gesenge, sunderlik Sequentien unde Responsoria alse in Paschate, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis Mariae, de beata Virgine, de Maria Magdalena, de Decollatione Ioannis, de Apostolis, de Evangelistis, de Martyribus, de rein unde Christlick

*) Paucis aperiam meam de origine et patria codicis sententiam. Commemoratur in carmine: Audi iudex mortuorum p. 286 Adalricus Pater, procul dubio ut patronus vel Ecclesiae Sanctus Titularis. Adalricus autem cum sociis martyrii coronam accepit a Normannis anno 888: nomen eius inscriptum est calendariis Germaniae inferioris et libris Batavorum et Belgarum die XXI. Maii. In his provinciis, ut mihi videtur, Codex scriptus est.

sind, nicht gantz unde gar vorgäten unde vorlaren sunder yarlick gesungen werden up de Festdage, edder yo up de Sondage, vör edder na, wenn sölcke dage im Iare vallen.

Scribebam Halis in Paedagogio Regio
die XVIII. Martii. MDCCCXLVI.

Herm. Adalb. Daniel
PH. DR.

I.

CARMINA ET HYMNI

ECCLESIAE GRAECAE.

COLLEGIT

REINHOLDUS VORMBAUM.

Digitized by Google

PRAEFATIO.

Nihil admodum habeo, mi Lector, quod Praefationis loco praemittendum ducam, nisi ut veniam petam si Thesauri mei pomoeria extendisse atque ex prioris consilii angustiis in liberiora spatia eduxisse videar. Etenim cum Latinae ecclesiae Hymnos ecclesiasticos colligendos illustrandosque suscepissem, verebar ne huius seculi ingenium turbulentum, in rixis ac spinis occupatum, suavissimis antiquae ecclesiae carminibus obstreperet: nec cogitabam fore ut et in Romana et in Protestantium ecclesia tam multi coeptis faverent, atque adeo Thesaurum desiderarent auctum et orientalis regionis gemmis et margaritis locupletatum. Non mihi id tribuo; satis enim scio in multis mihimet ipsi me non satis fecisse. Sed apud

Germanos, Anglos, Gallos novum studium exarsit rei hymnologicae, adeo admirandus incredibilisque cursus ad omnem excellentiam factus. Itaque benevole acceperunt copiosam supellectilem, qua expedita via ad sacrae poesis indolem accuratius perspiciendam aperta esse videbatur. Ego vero in hac parte mihi elaborandum esse aequum iudicavi, ut Graecorum Syrorumque carmina sacra in cultu sacro adhibita fautoribus offerrem. Coptas Armenosque eo nomine omittendos puto, quod pauca tantummodo carmina eorum sacra e membranis eruta sunt: quippe quae in privati studii sui gratiam exscripserunt harum litterarum amantes atque periti. Neque cum Graecis quidem Syrisque Musis ipse rationem habere potui ob causas quas omnes commemorare non est necesse; praecipue tamen haec erat, quod animum occupatum habui in chartis, si non doctis tamen laboriosis.

Dum animo distrahebar, cum hoc mihi probabilius tum illud videbatur, adfuit dubitanti Reinholdi Vormbaumi eruditio atque humanitas. Gravis enim et doctus adolescens, a quo optima quaeque exspectari possunt, amore in 'Hymnologiam antiquam inflammatus, cum in Thesauro nostro Graeca carmina desideraret, ipse acerrimo studio lacunam expleverat. Obtulit mihi vir praeclarus Graecorum carminum volumen diligentissime exaratum. Ego ut illud augeret, auctum denuo perlustraret, denique Thesauro nostro libellum adiungeret etiam atque etiam rogabam. Non negavit Vormbaumius quod optaveram nec defuit opti-

mi viri studiis summorum virorum auctoritas atque auxilium. Visum est tamen non omnia exhibere carmina sed in hunc libri modum contrahere, plurimis recisis atque eiectis, potissimum deterioris aetatis, quae traxere iam aliquid sui seculi. Habes nihilominus Delectum amplissimum, Rambachio aliisque multo locupletiorem, quem opus nostrum non mediocriter ornare grata mente confiteor.

Eandem gratiam refero Ludovico Splicthio, Philosophiae Doctori, qui quantam operam dederit litteris orientalibus nuperrime edita Grammatica Persica, Lexico Ferhengi Reschidì praefixa, comprobavit. Nam peropportune cecidit, quod Vir Doctor ea qua insignis est humanitate pollicebatur mihi et confirmabat, se operam daturum ut delectis praestantissimis Syrorum hymnis, occasionem nanciscerentur lectores ad poetarum Syrorum ingenium atque indolem cognoscendam. Praeter libros typis excusos, qui huc pertinent, aditus patebat Spliethio ad duas membranas adhuc ineditas, e quarum penu non nulla depromsit. Accedit quod licebat confugere ad Roedigerum, praeceptorem atque patronum, cuius doctrinam copiose praedicare supervacaneum est, cum apud omnes suis laudibus celebretur. Multa exquisitiora ex amplissimo librorum apparatu Vir Summus protulit quibus Spliethium humaniter adiuvit.

Num Graecus, num Syrus in suo quisque munere commode versatus, quidque hoc opusculo praestitum sit, ipse iudica. Neque ego potui mihi temperare,

quin minuta quaedam et ut ita dicam πάρεργα huic volumini adiicerem. Vides in Paralipomenis primo loco positum Glossarium Vocum et Phrasium, quae in Lexicis mediae et infimae Latinitatis, etiam in Parisina Du Cangii editione, desiderantur. Facili negotio potest augeri, nam extra dubitationem est, multas huius farinae voces adhuc latere in inferiorum saeculorum liturgiis sermonibus etc. ad hoc usque tempus tineis tantum, blattis muribusque cognitas. In Adnotationum Appendice ad carmina Tomi primi et secundi ex assidua scriptorum ecclesiasticorum lectione ea quae ad propositum scopum facere poterant collegi neque iniucundum erit, quicquid ex Fortlagii, Griesbaberi aliorumque libris excerpsi. Denique ut magis in dies ad pristinam illamque puram faciem revocentur carmina sacra, addita est duorum Codicum Berolinensium scriptura. Etiam hanc debeo Vormbaumio, hic vero Pertzio, Viro Doctissimo, cuius humanitatem non semel expertus est. Ipsam Vormbaumii epistolam iuvat inserere: — Durch die Güte des Hrn. Geh. Regierungsrathes und Oberbibliothekars Dr. Pertz wurde mir die Benutzung zweier Manuscripte der königlichen Bibliothek gestattet, deren Beschreibung sich in Pertz „Archiv der Gesellschaft für ältere deutsche Geschichtskunde" Band VIII. p. 839. und p. 844. findet. Besonders wichtig für die Kritik einzelner Hymnen ist der ältere dieser Codices (Theol. in 4to. No. 11. apud nos B. 1.), der bei Pertz a. a. O. in das 11te Jahrhundert gesetzt wird. Von griechischen Hymnen findet sich in demselben nur die Doxologie, mit lateinischen Buchstaben geschrieben, ganz aber in der Schreib-

art, welche nach einem Wiener Codex im Thes. Hymol. Tom. II. p. 272. mitgetheilt wird. *) Weniger wichtig ist der in viel späterer Zeit geschriebene zweite Codex (Theol. in 4. N. 265. apud nos B. 2.), der, die Lieder der Prudentius und Sedulius ausgenommen, nur solche Gedichte enthält, deren kirchlicher Gebrauch nicht nachweisbar ist. —

Iam vero tendimus ad metam. Id unum repetendum videtur quod abhinc quinque annis Tomo primo praefati sumus. Faxit Deus ut hoc opus nostrum cedat in usus ecclesiae Christianae, ut rei hymnologicae studium dulcedine sua et suavitate omnium animos perfundat et copiosiores fructus progignat. Inprimis Protestantibus commendamus quod commendat Vetus Agenda Ducatus Pomeraniae anno 1568 edita.: In Steden dar Scholen sint, schölen de Pastores mit vlite dar up seen, dat de olden Christliken, herrliken, Latinischen Gesenge, sunderlik Sequentien unde Responsoria alse in Paschate, Ascensione, Pentecoste, Trinitatis, Purificationis, Annunciationis Mariae, de beata Virgine, de Maria Magdalena, de Decollatione Ioannis, de Apostolis, de Evangelistis, de Martyribus, de rein unde Christlick

*) Paucis aperiam meam de origine et patria codicis sententiam. Commemoratur in carmine: Audi iudex mortuorum p. 286 Adalricus Pater, procul dubio ut patronus vel Ecclesiae Sanctus Titularis. Adalricus autem cum sociis martyrii coronam accepit a Normannis anno 888: nomen eius inscriptum est calendariis Germaniae inferioris et libris Batavorum et Belgarum die XXI. Maii. In his provinciis, ut mihi videtur, Codex scriptus est.

sind, nicht gantz unde gar vorgäten unde vorlaren sunder yarlick gesungen werden up de Festdage, edder yo up de Sondage, vör edder na, wenn sölcke dage im Iare vallen.

Scribebam Halis in Paedagogio Regio
die XVIII. Martii. MDCCCXLVI.

Herm. Adalb. Daniel
PH. DR.

I.

CARMINA ET HYMNI

ECCLESIAE GRAECAE.

COLLEGIT

REINHOLDUS VORMBAUM.

Digitized by Google

A.

Clemens Alexandrinus.

I.

Ὕμνος τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Στομίον πώλων ἀδαῶν,
Πτερὸν ὀρνίθων ἀπλανῶν,
Οἴαξ νηπίων ἀτρεκὴς,
Ποιμὴν ἀρνῶν βασιλικῶν.
Τοὺς σοὺς ἀφελεῖς
Παῖδας ἄγειρον,
Αἰνεῖν ἁγίως,
Ὑμνεῖν ἀδόλως
Ἀκάκοις στόμασιν
Παίδων ἡγήτορα Χριστόν.

Βασιλεῦ ἁγίων,
Λόγε πανδαμάτωρ
Πατρὸς ὑψίστου,
Σοφίας πρύτανι,
Στήριγμα πόνων,
Αἰωνοχαρὲς,
Βροτέας γενεᾶς
Σῶτερ Ιησοῦ,
Ποιμὴν, ἀροτὴρ,
Οἴαξ, στομίον,
Πτερὸν οὐράνιον
Παναργοῦς ποίμνης·
Ἁλιεῦ μερόπων,
Τῶν σωζομένων,
Πελάγους κακίας
Ἰχθῦς ἁγνοὺς
Κύματος ἐχθροῦ
Γλυκερῇ ζωῇ δελεάζων.

Ἡγοῦ, προβάτων
Λογικῶν ποιμήν.
Ἅγιε, ἡγοῦ,
Βασιλεῦ παίδων ἀνεπάφων.
Ἴχνια Χριστοῦ,
Ὁδὸς οὐρανία,
Λόγος ἀέναος,
Αἰὼν ἄπλετος,
Φῶς ἀΐδιον,
Ἐλέους πηγὴ,
Ῥεκτὴρ ἀρετῆς.
Σεμνὴ βιοτὴ
Θεὸν ὑμνούντων, Χριστὲ Ιησοῦ,
Γάλα οὐράνιον,
Μαστῶν γλυκερῶν
Νύμφης χαρίτων,
Σοφίας τῆς σῆς ἐκθλιβόμενον.
Οἱ νηπίαχοι
Ἀταλοῖς στόμασιν
Ἀτιταλλόμενοι

Θηλῆς λογικῆς
Πνεύματι δροσερῷ
Ἐμπιπλάμενοι,
Αἴνους ἀφελεῖς,
Ὕμνους ἀτρεκεῖς,
Βασιλεῖ Χριστῷ,
Μισθοὺς ὁσίους
Ζωῆς διδαχῆς,
Μέλπωμεν ὁμοῦ,
Μέλπωμεν ἁπλῶς,
Παῖδα κρατερόν.
Χορὸς εἰρήνης,
Οἱ χριστόγονοι,
Λαὸς σώφρων,
Ψάλωμεν ὁμοῦ Θεὸν εἰρή-
νης.

Hic vetustissimus hymnus ecclesiae legitur in calce libri Clementis, qui inscribitur ὁ Παιδαγωγός. Secutus sum textum editionis Potterianae. Conf. J. A. Rambach Anthologie christl. Gesänge I. p. 35. Versionem germanicam Muenteri apud Rambach. l. c. habes; alteram praebet C. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844 p. 38. „Der Ton des Liedes ist mythisch und gnostisch versinnlichend." Fortlage l. c. p. 357.

B.

Hymni *ἀδέσποτοι* saec. III. conscripti.

II.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεὸς πάτερ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ἰησοῦ Χριστέ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός.
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Προςδέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
Ἀμήν.

De hoc „hymno angelico“ conferas, quae Daniel exposuit in Thesauro hymnolog. Tom. II, p. 268 seqq. Versio germanica legitur apud Ramb. Anth. I. p. 44. et C. Fortlage Gesänge etc. p. 18.

III.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης,
Ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου,
Ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύ-
σιν,
Ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν,
Ὑμνοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ ἅγιον πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
Καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς
Ὁσίαις, υἱὲ Θεοῦ,
Ζωὴν ὁ διδοὺς, διὸ
Ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Conf. Constitutt. Apostol. VIII, 36. Chr. Pelargi Enchiridion Graeco-Latinum hymnorum, cantionum et precationum, etc. quas christiani graeci hodie recitant. Francofurti 1594. Conf. Rambach Anthologie christl. Ges. I. p. 41. et 44. C. Fortlage l. c. p. 335.

C.

Gregorius Nazianzenus.

IV.

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρ-
χην
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς ἀείδειν,
Τὸν ἄνακτα, τὸν δεσπότην,
Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
Δι' ὃν ἀγγέλων χορεῖαι,
Δι' ὃν αἰῶνες ἄπαυστοι,
Δι' ὃν ἥλιος προλάμπει,
Δι' ὃν ὁ δρόμος σελήνης,
Δι' ὃν ἄστρων μέγα κάλλος,
Δι' ὃν ἄνθρωπος ὁ σεμνὸς
Ἔλαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
Σὺ γὰρ ἔκτισας τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἑκάστῳ,
Συνέχων τε τῇ προνοίᾳ.

Θηλῆς λογικῆς
Πνεύματι δροσερῷ
Ἐμπιπλάμενοι,
Αἴνους ἀφελεῖς,
Ὕμνους ἀτρεκεῖς,
Βασιλεῖ Χριστῷ,
Μισθοὺς ὁσίους
Ζωῆς διδαχῆς,
Μέλπωμεν ὁμοῦ,
Μέλπωμεν ἁπλῶς,
Παῖδα κρατερόν.
Χορὸς εἰρήνης,
Οἱ χριστόγονοι,
Λαὸς σώφρων,
Ψάλωμεν ὁμοῦ Θεὸν εἰρήνης.

Hic vetustissimus hymnus ecclesiae legitur in calce libri Clementis, qui inscribitur *ὁ Παιδαγωγός*. Secutus sum textum editionis Potterianae. Conf. J. A. Rambach Anthologie christl. Gesänge I. p. 35. Versionem germanicam Muenteri apud Rambach. l. c. habes; alteram praebet C. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844 p. 38. „Der Ton des Liedes ist mythisch und gnostisch versinnlichend.“ Fortlage l. c. p. 357.

B.

Hymni *ἀδέσποτοι* saec. III. conscripti.

II.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προςκυνοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεὸς πάτερ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ἰησοῦ Χριστέ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός.
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρός,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Προςδέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρός,
Ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος κύριος,
Ἰησοῦς Χριστός,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
Ἀμήν.

De hoc „hymno angelico“ conferas, quae Daniel exposuit in Thesauro hymnolog. Tom. II, p. 268 seqq. Versio germanica legitur apud Ramb. Anth. I. p. 44. et C. Fortlage Gesänge etc. p. 18.

III.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης,
Ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου,
Ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
Ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν,
Ὑμνοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ ἅγιον πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
Καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς
Ὁσίαις, υἱὲ Θεοῦ,
Ζωὴν ὁ διδοὺς, διὸ
Ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Conf. Constitutt. Apostol. VIII, 36. Chr. Pelargi Enchiridion Graeco-Latinum hymnorum, cantionum et precationum, etc, quas christiani graeci hodie recitant. Francofurti 1594. Conf. Rambach Anthologie christl. Ges. I. p. 41. et 44. C. Fortlage l. c. p. 335.

C.

Gregorius Nazianzenus.

IV.

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρχην
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς ἀείδειν,
Τὸν ἄνακτα, τὸν δεσπότην,
Δἰ ὃν ὕμνος, δἰ ὃν αἶνος,
Δἰ ὃν ἀγγέλων χορεῖαι,
Δἰ ὃν αἰῶνες ἄπαυστοι,
Δἰ ὃν ἥλιος προλάμπει,
Δἰ ὃν ὁ δρόμος σελήνης,
Δἰ ὃν ἄστρων μέγα κάλλος,
Δἰ ὃν ἄνθρωπος ὁ σεμνὸς
Ἔλαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
Σὺ γὰρ ἔκτισας τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἑκάστῳ,
Συνέχων τε τῇ προνοίᾳ.

sind, nicht gantz unde gar vorgäten unde vorlaren sunder yarlick gesungen werden up de Festdage, edder yo up de Sondage, vör edder na, wenn sölcke dage im Iare vallen.

Scribebam Halis in Paedagogio Regio die XVIII. Martii. MDCCCXLVI.

Herm. Adalb. Daniel
PH. DR.

Digitized by Google

I.

CARMINA ET HYMNI

ECCLESIAE GRAECAE.

COLLEGIT

REINHOLDUS VORMBAUM.

Digitized by Google

A.

Clemens Alexandrinus.

I.

Ὕμνος τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.

Στομίον πώλων ἀδαῶν,
Πτερὸν ὀρνίθων ἀπλανῶν,
Οἴαξ νηπίων ἀτρεκής,
Ποιμὴν ἀρνῶν βασιλικῶν.
Τοὺς σοὺς ἀφελεῖς
Παῖδας ἄγειρον,
Αἰνεῖν ἁγίως,
Ὑμνεῖν ἀδόλως
Ἀκάκοις στόμασιν
Παίδων ἡγήτορα Χριστόν.

Βασιλεῦ ἁγίων,
Λόγε πανδαμάτωρ
Πατρὸς ὑψίστου,
Σοφίας πρύτανι,
Στήριγμα πόνων,
Αἰωνοχαρές,
Βροτέας γενεᾶς
Σῶτερ Ἰησοῦ,
Ποιμὴν, ἀροτὴρ,
Οἴαξ, στομίον,
Πτερὸν οὐράνιον
Παναγοῦς ποίμνης·
Ἁλιεῦ μερόπων,
Τῶν σωζομένων,
Πελάγους κακίας
Ἰχθῦς ἁγνοὺς
Κύματος ἐχθροῦ
Γλυκερῇ ζωῇ δελεάζων.

Ἡγοῦ, προβάτων
Λογικῶν ποιμήν.
Ἅγιε, ἡγοῦ,
Βασιλεῦ παίδων ἀνεπάφων.
Ἴχνια Χριστοῦ,
Ὁδὸς οὐρανία,
Λόγος ἀέναος,
Αἰὼν ἄπλετος,
Φῶς ἀΐδιον,
Ἐλέους πηγὴ,
Ῥεκτὴρ ἀρετῆς.
Σεμνὴ βιοτὴ
Θεὸν ὑμνούντων, Χριστὲ Ἰησοῦ,
Γάλα οὐράνιον,
Μαστῶν γλυκερῶν
Νύμφης χαρίτων,
Σοφίας τῆς σῆς ἐκθλιβόμενον.
Οἱ νηπίαχοι
Ἀταλοῖς στόμασιν
Ἀτιταλλόμενοι

Digitized by Google

Θηλῆς λογικῆς
Πνεύματι δροσερῷ
Ἐμπιπλάμενοι,
Αἴνους ἀφελεῖς,
Ὕμνους ἀτρεκεῖς,
Βασιλεῖ Χριστῷ,
Μισθοὺς ὁσίους
Ζωῆς διδαχῆς,
Μέλπωμεν ὁμοῦ,
Μέλπωμεν ἁπλῶς,
Παῖδα κρατερόν.
Χορὸς εἰρήνης,
Οἱ χριστόγονοι,
Λαὸς σώφρων,
Ψάλωμεν ὁμοῦ Θεὸν εἰρήνης.

Hic vetustissimus hymnus ecclesiae legitur in calce libri Clementis, qui inscribitur ὁ *Παιδαγωγός*. Secutus sum textum editionis Potterianae. Conf. J. A. Rambach Anthologie christl. Gesänge I. p. 35. Versionem germanicam Muenteri apud Rambach. l. c. habes; alteram praebet C. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844 p. 38. „Der Ton des Liedes ist mythisch und gnostisch versinnlichend.“ Fortlage l. c. p. 357.

B.

Hymni *ἀδέσποτοι* saec. III. conscripti.

II.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προσκυνοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεὸς πάτερ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ιησοῦ Χριστὲ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός.
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Προςδέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος κύριος,
Ιησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
Ἀμήν.

De hoc „hymno angelico“ conferas, quae Daniel exposuit in Thesauro hymnolog. Tom. II, p. 268 seqq. Versio germanica legitur apud Ramb. Anth. I. p. 44. et C. Fortlage Gesänge etc. p. 18.

III.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης,
Ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου,
Ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστὲ,
Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
Ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν,
Ὑμνοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ ἅγιον πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
Καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς
Ὁσίαις, υἱὲ Θεοῦ,
Ζωὴν ὁ διδοὺς, διὸ
Ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Conf. Constitutt. Apostol. VIII, 36. Chr. Pelargi Enchiridion Graeco-Latinum hymnorum, cantionum et precationum, etc. quas christiani graeci hodie recitant. Francofurti 1594. Conf. Rambach Anthologie christl. Ges. I. p. 41. et 44. C. Fortlage l. c. p. 335.

C.

Gregorius Nazianzenus.

IV.

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρχην
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς ἀείδειν,
Τὸν ἄνακτα, τὸν δεσπότην,
Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
Δι' ὃν ἀγγέλων χορεῖαι,
Δι' ὃν αἰῶνες ἄπαυστοι,
Δι' ὃν ἥλιος προλάμπει,
Δι' ὃν ὁ δρόμος σελήνης,
Δι' ὃν ἄστρων μέγα κάλλος,
Δι' ὃν ἄνθρωπος ὁ σεμνὸς
Ἔλαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
Σὺ γὰρ ἔκτισας τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἑκάστῳ,
Συνέχων τε τῇ προνοίᾳ.

A.

Clemens Alexandrinus.

I.

Ὕμνος τοῦ σωτῆρ:ς Χριστοῦ.

Στομίον πώλων ἀδαῶν,
Πτερὸν ὀρνίθων ἀπλανῶν,
Οἴαξ νηπίων ἀτρεκὴς,
Ποιμὴν ἀρνῶν βασιλικῶν.
Τοὺς σοὺς ἀφελεῖς
Παῖδας ἄγειρον,
Αἰνεῖν ἁγίως,
Ὑμνεῖν ἀδόλως
Ἀκάκοις στόμασιν
Παίδων ἡγήτορα Χριστόν.

Βασιλεῦ ἁγίων,
Λόγε πανδαμάτωρ
Πατρὸς ὑψίστου,
Σοφίας πρύτανι,
Στήριγμα πόνων,
Αἰωνοχαρὲς,
Βροτέας γενεᾶς
Σῶτερ Ιησοῦ,
Ποιμὴν, ἀροτὴρ,
Οἴαξ, στομίον,
Πτερὸν οὐράνιον
Παναργοῦς ποίμνης·
Ἁλιεῦ μερόπων,
Τῶν σωζομένων,
Πελάγους κακίας
Ἰχθῦς ἁγνοὺς
Κύματος ἐχθροῦ
Γλυκερῇ ζωῇ δελεάζων.

Ἡγοῦ, προβάτων
Λογικῶν ποιμήν.
Ἅγιε, ἡγοῦ,
Βασιλεῦ παίδων ἀνεπάφων.
Ἴχνια Χριστοῦ,
Ὁδὸς οὐρανία,
Λόγος ἀέναος,
Αἰὼν ἄπλετος,
Φῶς ἀΐδιον,
Ἐλέους πηγὴ,
Ῥεκτὴρ ἀρετῆς.
Σεμνὴ βιοτὴ
Θεὸν ὑμνούντων, Χριστὲ Ιησοῦ,
Γάλα οὐράνιον,
Μαστῶν γλυκερῶν
Νύμφης χαρίτων,
Σοφίας τῆς σῆς ἐκθλιβόμενον.
Οἱ νηπίαχοι
Ἀταλοῖς στόμασιν
Ἀτιταλλόμενοι

Θηλῆς λογικῆς
Πνεύματι δροσερῷ
Ἐμπιπλάμενοι,
Αἴνους ἀφελεῖς,
Ὕμνους ἀτρεκεῖς,
Βασιλεῖ Χριστῷ,
Μισθοὺς ὁσίους
Ζωῆς διδαχῆς,
Μέλπωμεν ὁμοῦ,
Μέλπωμεν ἁπλῶς,
Παῖδα κρατερόν.
Χορὸς εἰρήνης,
Οἱ χριστόγονοι,
Λαὸς σώφρων,
Ψάλωμεν ὁμοῦ Θεὸν εἰρή-
νης.

Hic vetustissimus hymnus ecclesiae legitur in calce libri Clementis, qui inscribitur ὁ Παιδαγωγός. Secutus sum textum editionis Potterianae. Conf. J. A. Rambach Anthologie christl. Gesänge I. p. 35. Versionem germanicam Muenteri apud Rambach. l. c. habes; alteram praebet C. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844 p. 38. „Der Ton des Liedes ist mythisch und gnostisch versinnlichend.“ Fortlage l. c. p. 357.

B.

Hymni ἀδέσποτοι saec. III. conscripti.

II.

Ὕμνος ἑωθινός.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,
Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,
Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Αἰνοῦμέν σε,
Εὐλογοῦμέν σε,
Προςκυνοῦμέν σε,
Εὐχαριστοῦμέν σοι,
Διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν,
Κύριε βασιλεῦ ἐπουράνιε,
Θεὸς πάτερ παντοκράτωρ,
Κύριε υἱὲ μονογενὲς
Ἰησοῦ Χριστέ,
Καὶ ἅγιον πνεῦμα,
Κύριε ὁ Θεός.
Ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
Ὁ υἱὸς τοῦ πατρὸς,
Ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου,
Προςδέξαι τὴν δέησιν ἡμῶν.
Ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς,
Ἐλέησον ἡμᾶς,
Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος,
Σὺ εἶ μόνος κύριος,
Ἰησοῦς Χριστὸς,
Εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.
Ἀμήν.

De hoc „hymno angelico“ conferas, quae Daniel exposuit in Thesauro hymnolog. Tom. II, p. 268 seqq. Versio germanica legitur apud Ramb. Anth. I. p. 44. et C. Fortlage Gesänge etc. p. 18.

III.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης,
Ἀθανάτου πατρὸς οὐρανίου,
Ἁγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ,
Ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν,
Ἰδόντες φῶς ἑσπερινὸν,
Ὑμνοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ ἅγιον πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι
Καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς
Ὁσίαις, υἱὲ Θεοῦ,
Ζωὴν ὁ διδοὺς, διὸ
Ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Conf. Constitutt. Apostol. VIII, 36. Chr. Pelargi Enchiridion Graeco-Latinum hymnorum, cantionum et precationum, etc. quas christiani graeci hodie recitant. Francofurti 1594. Conf. Rambach Anthologie christl. Ges. I. p. 41. et 44. C. Fortlage l. c. p. 335.

C.

Gregorius Nazianzenus.

IV.

Ὕμνος εἰς Χριστόν.

Σὲ τὸν ἄφθιτον μονάρχην
Δὸς ἀνυμνεῖν, δὸς ἀείδειν,
Τὸν ἄνακτα, τὸν δεσπότην,
Δι' ὃν ὕμνος, δι' ὃν αἶνος,
Δι' ὃν ἀγγέλων χορεῖαι,
Δι' ὃν αἰῶνες ἄπαυστοι,
Δι' ὃν ἥλιος προλάμπει,
Δι' ὃν ὁ δρόμος σελήνης,
Δι' ὃν ἄστρων μέγα κάλλος,
Δι' ὃν ἄνθρωπος ὁ σεμνὸς
Ἔλαχεν νοεῖν τὸ θεῖον,
Λογικὸν ζῶον ὑπάρχων.
Σὺ γὰρ ἔκτισας τὰ πάντα,
Παρέχων τάξιν ἑκάστῳ,
Συνέχων τε τῇ προνοίᾳ.

Λόγον εἶπας, πέλεν ἔργον.
Ὁ λόγος σοῦ, Θεὸς υἱός,
Ὁμοούσιος γάρ ἐστιν,
Ὁμότιμος τῷ τεκόντι,
Ὃς ἐφήρμοσεν τὰ πάντα,
Ἵνα πάντων βασιλεύσῃ.
Περιλαμβάνον δὲ πάντα
Ἅγιον πνεῦμα τὸ θεῖον
Προνοούμενον φυλάσσει.
Τριάδα ζῶσαν ἐρῶ σέ,
Ἕνα καὶ μόνον μονάρχην,
Φύσιν ἄτρεπτον ἄναρχον,
Φύσιν οὐσίας ἀφράστου,
Σοφίας νοῦν ἀνέφικτον,
Κράτος οὐρανῶν ἄπαυστον,
Ἄτερ ἀρχῆς, ἀπέραντον,
Ἀκατασκόπητον αὐγὴν,
Ἐφορῶσαν δὲ τὰ πάντα,
Βάθος οὐδὲν ἀγνοοῦσαν
Ἀπὸ γῆς μέχρις ἀβύσσου.
Πάτερ ἔλεως γενοῦ μοί.
Διὰ παντὸς θεραπεύειν
Τὸ σέβασμα τοῦτο, δός μοι.
Τὰ δ' ἁμαρτήματα ῥύψον,
Τὸ συνειδὸς ἐκκαθαίρων
Ἀπὸ πάσης κακονοίας,
Ἵνα δοξάσω τὸ θεῖον,
Ὁσίας χεῖρας ἐπαίρων,
Ἵνα Χριστὸν εὐλογήσω,
Γόνυ κάμπτων ἱκετεύσω,
Τότε προςλαβεῖν με δοῦλον,
Ὅτ' ἂν ἔλθῃ βασιλεύσων.
Πάτερ ἵλεως γενοῦ μοι,
Ἔλεον καὶ χάριν εὕρω.
Ὅτι δόξα καὶ χάρις σοι
Ἄχρις αἰῶνος ἀμέτρου.

Leguntur carmina Gregorii in Ejusdem operibus Paris. 1611. Tom. II. p. I seqq. Conf. Poetae Graeci veteres Tom. II. p. 185 seqq. — v. 36. Alii ἵλεως.

V.

Ὕμνος εἰς Χριστὸν μετὰ τὴν σιωπὴν, ἐν τῷ πάσχα.

Χριστὲ ἄναξ, σὲ πρῶτον ἐπεὶ λόγον ἠέρι δῶκα,
Δηναιὸν κατέχων, φθέγξομ' ἀπὸ στομάτων.
Ἁγνοτάτου ἱερῆος ἁγνὸν θύος, εἰ θέμις εἰπεῖν,
Τόνδε λόγον προχέων ἡμετέροιο νόου,
Πατροφαὲς μεγάλοιο νόου λόγε, φέρτερε μύθου,
Φωτός τ' ὑκροτάτου φῶς ἄκρον, οἰογενὲς,
Εἰκὼν ἀθανάτοιο πατρὸς, καὶ σφρηγὶς ἀνάρχου,
Πνεύματι τῷ μεγάλῳ συμφαὲς, εὐρυμέδου
Αἰῶνος πείρημα, μεγακλεὲς, ὀλβιόδωρε,
Ὑψίθρον', οὐράνιε, πανσθενὲς ἆσθμα νόου,
Νωμητὰ κόσμοιο, φερέςβιε, δημιοεργὲ
Ὄντων, ἐσσομένων. Σοὶ γὰρ ἅπαντα πέλει,

Ὅς κόσμοιο θέμεθλα, καὶ ὁππόσα ἐστὶ θέλοντος,
Δησάμενος φορέεις νεύμασιν ἀπλανέως.
Σοὶ μὲν ἄναξ Φαέθων ὑψίδρομος ἄστρα καλύπτει,
Κύκλον ὑπερτέλλων ἔμπυρον, ὡς σὺ νόας,
Σοὶ ζώει, φθινύθει τε ἀμοιβαδὶς ὄμμα τὸ νυκτὸς,
Μήνη πλησιφαὴς αὖθις ἐπερχομένη.
Σοὶ δὲ ζῳοφόρος τε κύκλος καὶ μέτρα χορείης,
Ὥραις μέτρα φέρει ἤπια κιρναμέναις.
Ἀπλανέες τε πλάνοι τε παλίμπορον ἀΐσσοντες
Ἀστέρες, ἠγαθέης εἰσὶ λόγος σοφίης.
Σὸν φάος εἰσὶν ἅπαντες, ὅσοι νόες οὐρανίωνες
Μέλπουσι τριάδος δόξαν ἐπουρανίης.
Σὸν βροτὸς αὖ κλέος ἐστὶν, ὃν ἄγγελον ἐνθάδ' ἔθηκας
Ὑμνοπόλον τῆς σῆς, ὦ φάος, ἀγλαΐης.
Ἄμβροτέ μοι, βροτὲ εἶτε, παλιγγενὲς ὕψος ἄσαρκον,
Ὑστάτιον θνητῶν πήμασι σαρκοφόρε,
Σοὶ ζῶ, σοὶ λαλέω, σοὶ δ' ἔμπνοος εἰμὶ θυηλὴ,
Ἡ μούνη κτεάνων λείπετ' ἀφ' ἡμετέρων.
Σοὶ καὶ γλῶσσαν ἔδησα, καὶ οὔασι μῦθον ἔλυσα.
Λίσσομαι, ἀλλὰ πόροις ἀμφότερ' εὐαγέως.
Φθέγξομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν· ἃ δ' οὐ θέμις, οὐδὲ νοήσω.
Ῥύσαιο μαργάριον, βόρβορον ὠσάμενος,
Χρυσὸν ὑπὸ ψαμάθοιο, ῥόδον κραναῆς ἀπ' ἀκάνθης,
Λέξομ' ἀπ' ἀσταχύων σῖτον, ἀφεὶς καλάμην.
Ταῦτά σοι ἡμετέροιο θαλύσια, Χριστὲ, πόνοιο
Γλῶσσ' ἀπερευγομένη πρῶτον ἀνῆψεν ἔπος.
Σήμερον ἐκ νεκύων Χριστὸς μέγας οἷσιν ἐμίχθη,
Ἔγρετο, καὶ θανάτου κέντρον ἀπεσκέδασε,
Καὶ ζωφόρους πυλεῶνας ἀμειδήτου ἀΐδαο
Ῥήξατο, καὶ ψυχαῖς δῶκεν ἐλευθερίην.
Σήμερον ἐκ τύμβοιο θορὼν, μερόπεσσι φαάνθη,
Οἷς γένεθ', οἷσι θάνεν, οἷς ἔγρετ' ἐκ νεκύων,
Ὥς κε παλιγγενέες τε. καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες,
Σοὶ συναειρώμεσθ' ἔνθεν ἀνερχομένῳ.
Σήμερον αἰγλήεις σε μέγας χορὸς ἀμφιγέγηθεν
Ἀγγελικὸς, μέλπων ὕμνον ἐπιστέφιον.
Σήμερον ἦχον ἔπνευσα μεμυκότα χείλεα σιγῇ
Λύσας, ἀλλά μ' ἔχεις ὑμνοπόλον κιθάρην.
Νῷ νόον ἔνδον ἔρεξα, λόγῳ λόγον· αὐτὰρ ἔπειτα
Ῥήξω καὶ μεγάλῳ πνεύματι, ἣν ἐθέλῃ.

Vid. Gregorii Opera l. c. p. 131.

VI.

Ἐπιστρεπτικὴ πρὸς Θεὸν νουθεσία.

Πῆ σε φέρων Χριστοῖο τόσον ἀπενόσφισε δαίμων
Κλεπτόμενον γλώσσῃ τε καὶ οὔασι καὶ φαέεσσι
Θυμὲ τάλαν; ποῦ φωτὸς ἐνηέος ἐκτὸς ἐλαύνεις,
Βρασσόμενός τε πόθοισι καὶ ἀργαλέαις μελεδῶσι,
Καὶ σκιόεντα φόβον τρομέων, ἀπάταις τε λιτουργῶν
Τηκόμενος, φθινύθων τε χόλου ζείοντος ἐρωαῖς.
Μηκέτι πλάζεο θυμὲ νόον στροφάλιγξιν ἀήτου.
Μηδὲ τεῆς ζωῆς ἐπιλήθεο σαρκὶ πελάζων,
Σαρκός τε σκοτίοισι καὶ ἀμφαδίοισι κακοῖσιν.
Πάντα κάτω δονέοιτο κακαῖς βιότοιο θυέλλαις.
Πάντα χρόνος πεσσοῖσιν ὁμοῖα τῇδε κυλίνδοι,
Κάλλος, ἐϋκλείην, πλοῦτον, κράτος, ὄλβον ἄπιστον.
Αὐτὰρ ἐγὼ, Χριστοῖο δεδραγμένος οὔποτε λήξω
Ἐλπίδος, ἔστ' ἂν ἴδω τριάδος σέλας εἰς ἓν ἰούσης.
Εὖτε λάχος μεγάλοιο Θεοῦ σάρκεσσι κερασθὲν,
Εἰκὼν ἡ προτέρη μιχθήσεται οὐρανίοισιν.

Vid. l. c. p. 94.

VII.

Θρηνητικὸν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ψυχῆς.

Πολλάκις ἱμερόεντα νέη θαλάμοισι προθεῖσα,
Εἰσέτι παρθενικοῖσι νέκυν πόσιν αἰδομένη περ
Ἀρτίγαμος στίλβουσα πικρὴν ἀνεβάλλετ' ἀοιδήν.
Αἱ δέ νυ οἱ δμωαὶ καὶ ὁμήλικες ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἱστάμεναι γοάουσιν ἀμοιβαδὶς, ἄλκαρ ἀνίης.
Καὶ μήτηρ φίλον υἷα νεόχνοον οὐκέτ' ἐόντα
Μύρετ', ἐπ' ὠδίνεσσι νέας ὠδίνας ἔχουσα.
Καί τις ἑὴν πάτρην ὀλοφύρεται, ἥν διέπερσε
Θοῦρος ἄρης· δόμον ἄλλος, ὃν ὤλεσεν οὐρανίη φλόξ.
Ψυχὴ, σοὶ δὲ γόος τίς ἐπάξιος; ἥν κατέπεφνεν
Οὖλος ὄφις, πικρὸν δ' ἐνομόρξατο εἰκόνι λοιγόν.
Δάκρυε δάκρυ' ἀλιτρὲ, τό σοι μόνον ἐστὶν ὄνειαρ.
Λείψομεν θαλίας τε ὁμηλικίην τ' ἐρατεινήν.
Λείψω δ' αὖ μύθων τε μέγα κλέος, εὐγενέος τε
Αἵματος, ὑψορόφους τε δόμους καὶ ὄλβον ἅπαντα.
Λείψω δ' ἠελίου γλυκερὸν φάος, οὐρανὸν αὐτὸν,

Τείρεα παμφανόωντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.
Ταῦτα μὲν ἑψομένοισιν, ἐγὼ δ' ὑπένερθε καρήνου
Δεσμὰ φέρων, νεκρός τε καὶ ἄπνοος ἐν λεχέεσσι
Κείσομαι, ὑστατίοισι γόοις γοάοντας ἰαίνων,
Αἶνον ἔχων καὶ φίλτρον ἀδήριτον οὐκ ἐπὶ δηρόν.
Αὐτὰρ ἔπειτα λίθος τε καὶ ἄμβροτος ἔνδοθι λώβη.
Ἀλλὰ καὶ ὣς τούτων μὲν ἐμὸν κέαρ οὐκ ἀλεγίζει,
Μούνην δὲ τρομέω καθαρὴν πλάστιγγα Θεοῖο.
Ὤμοι ἐγώ, τί πάθω, πῶς κεν κακότητα φύγοιμι
Βένθεσιν ἢ νεφέεσσι λαθὼν βίον; αἴθε γὰρ ἦεν
Ἀμπλακίης τις χῶρος ἐλεύθερος, ὥς τινα θηρῶν
Καὶ νούσων ἐνέπουσιν, ὅπως φυγὰς ἔνθεν ἵκωμαι.
Χέρσῳ μέν τις ἄλυξε πικρὴν ἅλα, ἀσπίδι δ' ἔγχος,
Καὶ κρυεροῦ νιφετοῖο δόμος σκέπας, ἡ κακίη δὲ
Ἀμφίθετος, πολύχωρος, ἀφυκτοτάτη βασίλεια.
Ἠλίας πυρόεντι πρὸς οὐρανὸν ἤλυθε δίφρῳ.
Μωσῆς παιδοφόνου πόθ' ὑπέκφυγε δόγμα τυράννου,
Κητείων λαγόνων σκότιον μόρον ἁγνὸς Ἰωνᾶς,
Καὶ θῆρας Δανιήλ, παῖδες φλόγας, αὐτὰρ ἔμοιγε
Τίς λύσις κακότητος; ἄναξ σύ με, Χριστέ, σάωσον.

Conf. l. c. p. 96.

VIII.

Μετανοητικὸν καὶ παρακλητικόν.

Ἐγγὺς ἀγὼν βιότοιο, κακὸν πλόον ἐξεπέρησα.
Ἤδη καὶ στυγερῆς τίσιν ὁρῶ κακίης,
Τάρταρον ἠερόεντα, πυρὸς φλόγα, νύκτα βαθεῖαν,
Τῶν νῦν κρυπτομένων αἶσχος ἐλεγχομένων.
Ἀλλά, μάκαρ, ἐλέαιρε καὶ ὀψέ περ ἐσθλὸν ὀπάζοις
Ζωῆς ἡμετέρης λείψανον εὐμενέων.
Πολλὰ πάθον, καὶ τάρβος ἔχω φρενί, μή με διώκειν
Τῆς σῆς ἤρξατ' ἄναξ αἰνὰ τάλαντα δίκης.
Οἴσω μὲν τὸν ἐμὸν καὐτὸς μόρον, ἔνθεν ὁδεύσας,
Εἶξας προφρονέως πήμασι θυμοβόροις.
Ὑμῖν δ' ἐσσομένοις ἐπιτέλλομαι, οὐδὲν ὄνειαρ
Τοῦδε βίου ζωὴ λύσιν ἔχει βιότου.

Vid. l. c. p. 98.

IX.

Περὶ τῆς τοῦ βίου ματαιότητος καὶ ἀπ στίας καὶ κοινοῦ πάντων τέλους.

Ἤθελον ἠὲ πέλεια τανύπτερος, ἠὲ χελιδὼν
Ἔμμεναι, ὥς κε φύγοιμι βροτῶν βίον, ἤ τιν' ἔρημον
Ναιετάειν θήρεσσιν ὁμέστιος, (οἱ γὰρ ἔασι
Πιστότεροι μερόπων), καὶ ἤματιον βίον ἕλκειν,
Νηπενθῆ, νήποινον, ἀκηδέα, ἓν τόδ' ἄθηρον
Μοῦνον ἔχειν, θεότητος ἴδριν νόον, οὐρανοφοίτην,
Ὥς κε γαληνιόωντα βίῳ φάος αἰὲν ἄγειρον,
Ἤ τινος ἠερίης σκοπιῆς καθύπερθεν ἀερθεὶς,
Βρονταῖον πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀΰσω.

Ἄνθρωποι θνητοὶ, ῥοιῆς γένος, οὐδὲν ἐόντες,
Οἱ θανάτῳ ζώοντες, ἐτώσια φυσιόωμεν,
Μέχρι τίνος ψεύστῃσι καὶ ἠματίοισιν ὀνείροις
Παιζόμενοι, παίζοντες, ἐπὶ χθονὶ μὰψ ἀλάλησθε;
Ἄθρει δὴ πραπίδεσσι τεαῖς ἐπὶ πάντας ὁδεύων,
Ὡς καὶ ἐγὼ, δὴ γάρ με Θεὸς μέγαν ἴδριν ἔθηκεν
Ἐσθλῶν τε στυγερῶν τε, νόος δ' ἐπὶ πάντα φορεῖται.
Οὗτος ἔην θαλερός τε καὶ ἄλκιμος, εὖχος ἑταίρων,
Ὑψιβιβὰς, μελέεσσιν ἐριζώοισι τεθηλώς.
Οὗτος κάλλιμος ἦεν ἑωσφόρος, ὄμματα πάντων
Ἕλκων, εἴαρος ἄνθος ἐν ἀνδράσιν, οὗτος ἀγῶσι
Κύδιμος, ἔντεσιν οὗτος ἀρήϊος, οὗτος ἄριστος
Θηροφόνων σταδίοισι καὶ οὔρεσι κάρτος ἐγείρων.
Οὗτος δ' αὖ θαλίῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι μεμηλὼς,
Γαίῃ καὶ πελάγεσσι καὶ ἠέρι γαστέρα φέρβων,
Νῦν ῥικνὸς καὶ ἄναλκις, ἀπήντησεν γὰρ ἅπαντα.
Γῆρας ἔβη, τὸ δὲ κάλλος ἀπέπτατο, νεκρὰ τὰ γαστρὸς,
Βαιὸν ἔτ' ἐν μερόπεσσι, τὸ δὲ πλέον, εἰν ἀΐδαο.
Οὗτος δ' αὖ μύθοις πνείων μέγα παντοδαποῖσιν,
Οὗτος δ' εὐγενέτης τύμβοις φονέων μεγάλοισιν
Ἢ δέλτοις ὀλίγῃσι νεόγραφον αἷμα λελογχώς.
Οὗτος καρτερόμητις, ἐνὶ πτολίεσσι μέγιστος,
Πανδήμοις στομάτεσσι βοώμενος. Οὗτος ἄμετρον
Πλοῦτον, τὸν μὲν ἔχων, τὸν δὲ φρεσὶν ἔνδον ἀέξων.
Οὗτος δ' ὑψιθρόνοιο δίκης πλάστιγξι γέγηθεν.
Οὗτος δ' αἱματόεντι ῥάκει, δεσμῷ τε καρήνου
Γαίης κάρτος ἔχων, καὶ οὐρανὸν αὐτὸν ἀτίζει,
Θνητὸς, ἐν οὐ θνητῇσι μετήορος ἐλπωρῇσι.
Νῦν τάδε μικρὸν ἔπειτα κόνις καὶ πάντες ὁμοῖοι,

Δμῶες, σκηπτοφόροι, θῆτες, πλούτῳ κομόωντες.
Εἷς ζόφος, εἷς δὲ δόμος, τόσσον πλέον ὀφρυόεσσιν,
Ὅσσον κλεινοτέροιο γόου, τύμβου τετυχῆσαι,
Οὔνομά τ' ἐν λάεσσι λιπεῖν ἐπικήδειον οἰκτροῖς.
Ὀψὲ μὲν, ἔμπα δὲ πᾶσιν ἴσον θνητοῖσι τάλαντον.
Ὀστέα πάντες ἀφαυρὰ, σεσηρότα, γυμνὰ κάρηνα.
Λῆξε τύφος, πενίην δὲ μόγος λίπε, νοῦσος ἄϊστος,
Ἔχθος, ἀτασθαλίη, πλεόνων πόθος, ὕβρις ἀτειρής.
Πάντ' ἔθανε φθιμένοισιν ὁμοῦ, καὶ πάντα μέμυκεν,
Ἄχρις ἂν ἐγρομένοισι συνέμπορα ἔνθεν ἵκηται.
Ταῦτ' οὖν εἰσορόωντες, ἐμοῖς πείθεσθ' ἐπέεσσι
Παῖδες ἐμοὶ, παῖδες γὰρ, ὅσον πλέον εἴρυσα πνεῦμα.
Δεῦρ' ἄγε κόσμον ἅπαντα καὶ ὁππόσα τῷδ' ἀλάληται,
Ῥίψαντες κακότητας ἐπιχθονίου βασιλῆος,
Ἅρπαγος ἀλλοτρίων, δηλήμονος, ἀνδροφόνοιο;
Πλοῦτον, εὔκλείην, θώκους, γένος, ὄλβον ἄπιστον,
Προτροπάδην φεύγωμεν ἐς οὐρανὸν, ἧχί τε πολλὰ
Κάλλεα μαρμαίροντα φάος περὶ τρισσὸν ἄφραστον.
Οἱ δ' ἄλλοι πεσσοῖσιν ἐοικότες ἔνθα καὶ ἔνθα
Πίπτοιεν, πεσσῶν τε κυλίσμασι τέρψιν ἔχοιεν,
Ἢ δνοφερὴν σκοτόμαιναν ἑοῖς ἐπικείμενοι ὄσσοις.
Τοίχους ἀμφαφόωντες, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἴοιεν.

Vid. l. c. p. 75.

X.

Πρὸς ἑαυτόν.

Ποῦ δὲ λόγοι πτερόεντες; εἰς ἠέρα. Ποῦ νεότητος
Ἄνθος ἐμῆς; διόλωλε. Τὸ δὲ κλέος; ᾤχετ' ἄϊστον.
Ποῦ σθένος εὐπαγέων μελέων; κατα νοῦσος ἔκαμψε.
Ποῦ κτῆσις καὶ πλοῦτος; ἔχει Θεὸς, ἄλλα δ' ἀλιτρῶν
Ἁρπαλέαις παλάμῃσι πόρε φθόνος· οἱ δὲ τοκῆες,
Ἠδὲ κασιγνήτων ἱερὴ δυάς; ἐς τάφον ἦλθον.
Μούνη μοι πάτρη περιλείπετο, ἀλλ' ἄρα καὶ τῇ
Ὄρσας οἶδμα κελαινὸν ὁ βάσκανος ἤλασε δαίμων.
Καὶ νῦν ξεῖνος ἔρημος ἐπ' ἀλλοτρίης ἀλάλημαι
Ἕλκων ζωήν τε λυπρὴν καὶ γῆρας ἀφαυρόν.
Ἄθρονος, ἀπτολίεθρος, ἄπαις, τεκέεσσι μεμηλὼς,
Ζώων ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ ἀειπλανέεσσι πόδεσσι.
Ποῖ ῥίψω τόδε σῶμα; τι μοι τέλος ἀντιβολήσει;
Τίς γῆ; τίς δὲ τάφος με φιλόξενος ἀμφικαλύψει;

Τίς δ' ὅσσοις μινύθουσιν ἐμοῖς ἐπὶ δάκτυλα θήσει;
Ἦ ῥά τις εὐσεβέων Χριστοῦ φίλος; ἢ ῥα κάκιστος;
Ταῦτα μὲν αὔρα φέροι, τυτθῆς φρενὸς ἠδὲ μεληθών.
Εἴ τε τάφῳ δώσει τίς ἐμὸν δέμας; ἄπνοον ἄχθος.
Εἴ τε καὶ ἀκτερέϊστον ἕλωρ θήρεσσι γένοιτο;
Θήρεσιν ἠὲ κύνεσσιν ἑλώριον ἢ πετεηνοῖς.
Εἰ δ' ἐθέλεις, περίκαυστον ἐς ἠέρα χείρεσι πάσσοις,
Ἠὲ κατὰ σκοπέλων μεγάλων ῥίψειας ἄτυμβον,
Ἢ ποταμοῖσι πύθοιτο καὶ ὑετίῃσι ῥοῇσιν.
Οὐ γὰρ ἄϊστος ἐγὼ μόνος ἔσσομαι, οὐδ' ἀσύνακτος,
Ὡς ὄφελον, πολλοῖς τόδε λώϊον, ἀλλ' ἅμα πάντας
Ὕστατον ἦμαρ ἄγει περάτων ἄπο νεύμασι θείοις,
Εἴ που καὶ σποδιή τις, ὀλωλότα θ' ἅψεα νούσῳ.
Ἓν δὲ τόδ' αἰάζω καὶ δείδια βῆμα Θεοῖο,
Καὶ ποταμοὺς πυρόεντας, ἀφεγγέα τ' αἰνὰ βέρεθρα.
Χριστὲ ἄναξ, σὺ δέ μοι πάτρη, σθένος, ὄλβος, ἅπαντα,
Σοὶ δ' ἄρ' ἀναψύξαιμι βίον καὶ κήδε' ἀμείψας.

Vid. l. c. p. 77.

XI.

Ὕμνος εἰς Θεόν.

Ὦ πάντων ἐπέκεινα· τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν;
Πῶς λόγος ὑμνήσει σε; σὺ γὰρ λόγῳ οὐδενὶ ῥητόν.
Πῶς νόος ἀθρήσει σε; σὺ γὰρ νόῳ οὐδενὶ ληπτός.
Μοῦνος ἐὼν ἄφραστος· ἐπεὶ τέκες, ὅσσα λαλεῖται.
Μοῦνος ἐὼν ἄγνωστος· ἐπεὶ τέκες, ὅσσα νοεῖται.
Πάντα σε καὶ νοέοντα καὶ οὐ νοέοντα γεραίρει.
Ξυνοὶ γάρ τε πόθοι· ξυναὶ δ' ὠδῖνες ἁπάντων
Ἀμφί σε, σοὶ δὲ τὰ πάντα προσεύχεται· εἰς σὲ δὲ πάντα
Σύνθεμα σὸν νοέοντα λαλεῖ σιγώμενον ὕμνον
Σοὶ ἔνι πάντα μένει· σὺ δ' ἀθρόα πάντα θεάζει
Καὶ πάντων τέλος ἐσσὶ, καὶ εἷς καὶ πάντα, καὶ οὐδεὶς
Οὐχ ἓν ἐὼν, οὐ πάντα· πανώνυμε πῶς σε καλέσσω,
Τὸν μόνον ἀκλήϊστον, ὑπερνεφέας δὲ καλύπτρας
Τίς νόος οὐρανίδης εἰσδύσεται· ἵλαος εἴης.
Ω πάντων ἐπένεικα, τί γὰρ θέμις ἄλλο σε μέλπειν;

Vid. l. c. p. 252.

XII.

Ὕμνος πρὸς Χριστόν.

Φεῦ ἡμέρας μοι τῆς κακῆς· ἣν ποῦ φύγω;
Καὶ τίς γένωμαι; ὡς δέος μ' ἀκαρπίας,
Δέος δ' ἀκάνθων, καὶ Γομόῤῥας βοτρύων
Πλήρη φανῆναι· Χριστὸς ἡνίκα κρίνων
Θεὸς θεοῖς δείδωσι τὴν πρὸς ἀξίαν
Χώραν ἑκάστῳ, φωτὸς ὡς ὄψις φέρει.
Ἐλπὶς μία μοι, τὰς βραχείας ἡμέρας
Παλινδρομῆσαι σῇ ποδηγίᾳ, μάκαρ.

Ζῶ καὶ τέθνηκα. Τίς σοφός; συγκρινέτω.
Ψυχῇ τέθνηκα, σάρξ δέ μοι σθένειν θέλει.
Ψυχὴ βιώη, σάρξ δέ μοι τεθνηκέτω.

Σκεύαζε σαυτὸν ὡς τάχος πρὸς οὐρανὸν,
Ψυχὴν πτερώσας τῷ λόγῳ τὴν τιμίαν.
Μηδὲν περισσὸν, ἀλλὰ πᾶν ῥίψας βάρος
Βίου ματαίου, καὶ κακῶν τῶν ἐνθάδε.

Πάλιν προςῆλθεν ὁ δράκων, σοῦ δράσσομαι,
Κράτει, κράτει με, μὴ πρόῃ τὴν εἰκόνα·
Μή μ' ὡς καλιᾶς ὄρνιν ἐχθρὸς ἁρπάσῃ.
Φεῦ καὶ κρίσιν δέδοικα καὶ ποθῶ λύσιν.
Διώκομ' ἐνθάδ', οὐκ ἔχω βίου στάσιν.
Καλεῖς μ' ἐκεῖθεν, οὐκ ἔχω παῤῥησίαν.
Σός εἰμι, Χριστέ, σῶσον, ὡς αὐτὸς θέλεις.

Conf. l. c. p. 252.

XIII.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Σὲ καὶ νῦν εὐλογοῦμεν,
Χριστέ μου, λόγε Θεοῦ,
Φῶς ἐκ φωτὸς ἀνάρχου,
Καὶ πνεῦμα ἐξ ἀνάρχου,
Τρίτον φωτὸς εἰς μίαν
Δόξαν ἀθροιζομένου.
Ὃς ἔλυσας τὸ σκότος,
Ὃς ὑπέστησας τὸ φῶς,
Ἵν' ἐν φωτὶ κτίσῃς τὰ πάντα,
Καὶ τὴν ἄστατον ὕλην
Στήσῃς, μορφῶν εἰς κόσμον,
Καὶ τὴν νῦν εὐκοσμίαν.

Ὅς νοῦν ἐφώτισας ἀνθρώ-
πον
Λόγῳ τε καὶ σοφίᾳ,
Λαμπρότητος τῆς ἄνω
Καὶ κάτω θεὶς εἰκόνα,
Ἵνα φωτὶ βλέπῃ τὸ φῶς
Καὶ γένηται φῶς ὅλον.
Σὺ φωστῆρσιν οὐρανὸν
Κατηύγασας ποικίλοις,
Σὺ νύκτα καὶ ἡμέραν
Ἀλλήλαις εἴκειν ἠπίως
Ἔταξας, νόμον τιμῶν
Ἀδελφότητος καὶ φιλίας.
Καὶ τῇ μὲν ἔπαυσας κό-
πους
Τῆς πολυμόχθου σαρκὸς,
Τῇδ' ἤγειρας εἰς ἔργον
Καὶ πράξεις τάς σοι φίλας.

Conf. Poetae Graeci veteres Tom. II. p. 189.

XIV.

Ὠδή.

Ἦ πολλὰ πολλὰ γίνεται
Μακρῷ χρόνῳ βροτοῖς.
Τλητὸν ἅπαν, ὅκεν φέρῃ,
Βιὸν στρέφων Θεός·
Ἐγὼ γὰρ ὡς μὲν ἔσχον ἐν
Ξένῃ πόλει πάθας,
Λόγῳ πεσόντι σύμμαχον
Γλῶσσαν φέρων ἐμὴν,
Ἄλλους λέγοντας αἰνέσω.
Πολλοὶ λέγουσι δὲ
Ξένοι φίλοι τε πίστεως
Ἐμοὶ σεβασμίας.
Οὐδὲν γὰρ οὕτως οὔποτε
Ὅλην ἔσεισε γῆν
Ὡς πνεύματος παῤῥησία
Θεοῦ βοωμένου.

Ut supra.

XV.

Ὠδή.

Τί σοι θέλεις γενέσθαι;
Ψυχὴν ἐμὴν ἐρωτῶ.
Τί σοι μέγ' ἢ τί μικρὸν
Τῶν τιμίων βροτοῖσι;
Ζήτει μόνον τι λαμπρὸν,
Καὶ δώσομεν προθύμως.
Θέλεις τὰ Γύγεω σοι
Τοῦ Λυδίου γενέσθαι;
Καὶ δακτύλῳ τυραννεῖν,
Τὴν σφενδόνην ἑλίσσων,
Κρύπτουσαν, εἰ κρύπτοιτο,
Φαίνουσαν, εἰ φαίνοιτο;
Θέλεις τὰ Μίδεω σοι
Τοῦ πλουσίως θανόντος;
Ὧι χρυσὸς ἦν τὰ πάντα,
Χρυσοῦν φέροντα λιμὸν,
Εὐχῆς δίκην ἀμέτρου.
Θέλεις λίθους διαυγεῖς,
Πλάτη τε γῆς λιπώσης,
Καὶ ποιμνίων ἀριθμοὺς,
Βοῶν τε καὶ καμήλων;
Οὐ ταῦτα δώσομέν σοι.

Digitized by Google

Λαβεῖν γὰρ οὐδὲ λῷον·
Ἀλλ' οὔτ' ἔμοιγ' ἄνυστόν.
Ἔῤῥιψα γὰρ μερίμνας,
Ἀφ' οὗ Θεῷ προσῆλθον.
Θέλεις θρόνους τε κ' ἀρχὰς,
Καιροῦ φρύαγμα πίπτον;
Ἵν' αὔριον καθεσθῇς
Κάτω βλέπων ταπεινὸν,
Ἄλλου τραχηλιῶντος,
Ὅς ἦν παραστάτης σοι,
Τυχὸν δὲ καὶ κακῶν τις.
Θέλεις γάμῳ δεθῆναι,
Βλακεύμασιν ἀνάγνοις,
Καιροῖς δὲ συστραφῆναι;
Θέλεις νόσον γλυκεῖαν,
Εὐτεκνίας μέριμναν;
Εὐτεκνίαν δ' ἂν εἴπω
Δυστεκνίαν, τί φήσεις;
Θέλεις λόγοις βοᾶσθαι,
Καὶ συλλέγειν θέατρα;
Ποθεῖς νόμους πιπράσκειν
Οὐκ ἐνδίκοις παλαισμοῖς;
Φέρειν τε καὶ φέρεσθαι
Πρὸ βημάτων ἀθέσμων;
Αἰχμὴν θέλεις τινάσσειν,
Πνέων ἀρήϊόν τι;
Καὶ στέμματ' ἐξ ἀγώνων,
Θηροκτόνον τε κάρτος;
Ποθεῖς κρότους ἐν ἄστει:
Καὶ χάλκεος τυποῦσθαι;
Σκιὰν θέλεις ὀνείρων,
Μεταῤῥέουσαν αὔραν;
Ῥοῖζον βέλους ἀνίχνου;
Ψόφον χερὸς κροτούσης;
Τί γὰρ μέγ' εὖ φρονοῦσι
Τῶν σήμερον μὲν ὄντων,
Ἐς αὔριον δ' ἀπόντων,
Ὧν καὶ κακοῖς μέτεστιν,
Ὧν οὐ συνέρχεταί τι
Ἐντεῦθεν ἐξιοῦσι;
Τί οὖν, ἐπεὶ τάδ' οὐχὶ,
Τί σοι θέλεις γενέσθαι;
Θέλεις Θεὸς γενέσθαι,
Θεὸς Θεοῦ μεγίστου,
Παραστάτης φαεινὸς,
Σὺν ἀγγέλοις χορεύων,
Ἴθι πρόβαινε ταρσούς,
Ὀξυπτέρου μενοινῆς
Κυκλουμένη πρὸς ὕψος.
Ἐγὼ πτερὸν καθαίρω,
Ἐγὼ λόγοις ἐπαίρω,
Ὡς εὔπτερόν τιν' ὄρνιν
Ἐς αἰθέρα προπέμψω.
Σὺ δ' εἰπέ μοι, κάκιστον
Ὦ σαρκίον δυσῶδες,
Ἐπεὶ συνεζύγην σοι
Ἡ δεσπότις μαγείρῳ,
Τί σοι θέλεις γενέσθαι,
Πρὸς τὸ πνοὴν κρατεῖ-
σθαι;
Οὐ γὰρ πλέον χρεωστῶ,
Κἂν πολλ' ἔχειν βιάζῃ.
Θέλεις τράπεζαν εὔπνουν
Μύρων τε καὶ μαγείρων
Σοφίσμασιν περισσοῖς;
Καὶ βαρβίτων χερῶν τε
Κροτήματ' οὐκ ἄνοιστρα
Ἀβρῶν κλάσεις τε παίδων
Κινουμένων ἀνάνδρως.
Καὶ παρθένων ἑλιγμοὺς
Γυμνουμένων ἀθέσμως;
Ἃ τοῖς πότοις τυποῦσιν
Ὅσοι φιλοῦσιν ὕβριν,
Τὸν μαινόλην ἑτοίμως
Ὑποφλέγοντες οἶνον.
Ταῦτ' εἰ θέλεις παρ' ἡμῶν,
Ἔχοις μὲν, ἀγχόνην δέ.
Τοιαῦτα τοῖς ἀπλήστοις
Ἐγὼ φίλοις πορίζω.
Οἰκός σε πέτρινός τις
Αὐτώροφος καλύπτοι,
Ἢ μικρὸν ἔργον ὥρας,
Εἰ δεῖ τι καὶ πονῆσαι.
Τὸ δ' ἔσθος ἢ καμήλων
Τρίχες, νόμῳ δικαίων,
Ἢ καὶ δέρος, παλαιᾶς
Γυμνώσεως κάλυμμα.
Στιβὰς μὲν ἡ τυχοῦσα,

Πόαι, κλάδοι τε θάμνων,
Ἄπλωμα πορφυροῦν τι,
Καὶ συμπόταις ἀταρβές.
Τράπεζα δ' αὐτόθεν σοι
Γλυκὺ πνέουσ' ἀνείσθω,
Ἃ γῆ φίλη δίδωσιν
Ἄτεχνα δῶρα πᾶσιν.
Ἐπεὶ δ' ἐθήκαμέν σε,
Καὶ θρέψομεν προθύμως.
Θέλεις φαγεῖν, ἔχ' ἄρτον,
Ἔχ' ἄλφιτ', εἰ παρείη.
Ἅλες δέ σοι τὸ πέμμα,
Θυμὸς θ' ὃν οὐ μετροῦ-
μεν,
Ἀπραγμάτευτον ὄψον.
Ἔνδεια δ' ἄλλο μεῖζον.
Θέλεις πιεῖν; βρύει σοι
Ὕδωρ, κρατὴρ ἀείρους·
Ποτὸν μέθης ἄποιον,
Ἀκλήματον γάνυσμα.
Ζητεῖς δὲ καὶ τρυφᾶν τι;
Μηδ' ὀξίνης φθονείσθω.
Ἀλλ' οὐ τάδ' ἀρκέσει σοι,
Τετρημένῳ ποθεῖς δὲ
Πίθῳ κακῶς ἐπαντλεῖν
Τὰς ἡδονὰς ἀπλήστως;
Ἄλλον πόθει ποριστήν.
Ἐμοὶ γὰρ οὐ σχολή σε
Θάλπειν σύνοικον ἐχθρὸν,
Ἵν' ὡς ὄφις κρυμωθεὶς,
Θέρμῃ δ' ἔπειτα λυθεὶς,
Ἐγκόλπιός με τρώσῃς.
Θέλεις δόμους ἀμέτρους
Χρυσωρόφους, γραφῆς τε
Καὶ ψηφίδος σοφισμοὺς,
Κινουμένων σχεδόν τι;
Πλακός τε λάμψιν ἁβρᾶς
Ἀντίχροον, πολύχρουν;
Θέλεις περιῤῥέουσαν
Ἐσθῆτα τῶν ἀθίκτων,
Ἐν δακτύλοις τε πλοῦτον,
Γελώμενόν τε κάλλος
Τοῖς σωφρονεῖν μαθοῦσιν,
Ἐμοὶ δὲ καὶ μάλιστα,
Ὧι κάλλος ἓν τὸ εἴσω;
Τοῖς μὲν κάτω δὴ ταῦτα
Ὑμῖν λέγω βροτοῖσιν,
Οἳ ζῆτε τὸ πρὸς ὥραν,
Μηδὲν πλέον βλέποντες·
Τοῖς δ' εὐγενῶς βιοῦσιν,
Ἐπαξίως τε μοίρας
Τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης
Τῷ πηλίνῳ πάχει μου,
Σκόπει πένητος ὄγκον,
Οἵαν τροφὴν χορηγῶ.
Δίελθέ μοι φλογώδη
Ῥομφαίαν ὦ θεόφρον.
Θείων γενοῦ γεωργὸς
Φυτῶν, λόγων θαλλόν-
των,
Ὧν μ' ἐστέρησεν ἐχθρὸς,
Δι' ἡδονῆς συλήσας.
Ξύλῳ πάλιν πρόσελθε
Ζωῆς ἀεὶ μενούσης.
Ἡδ' ἐστὶν, ὡς ἀνεῦρον,
Γνῶσις Θεοῦ μεγίστου,
Φάους ἑνὸς τριλαμποῦς,
Πρὸς ὃν τὰ πάντα τείνει.
Οὕτω μὲν αὐτὸς αὐτῷ
Πᾶς τις σοφὸς λαλήσει,
Ὃς δ' οὐ θέλει λαλῆσαι,
Μάτην βίον παρῆλθεν.
Εἴπερ μάτην παρῆλθε,
Μὴ σὺν κακῷ μεγίστῳ.

Vid. Gregorii opera l. c. p. 182 seqq. — Conf. Poetae lyrici Graeci ed. J. F. Boissonade. Paris. 1825. p. 163 seqq.

D.

Euthymius.

XVI.

Κανὼν εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Πῶς μου θρηνήσω τὸν βίον τὸν ῥυπαρὸν,
Καὶ τὰ πλήθη, δέσποινα, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν;
Τί δὲ ἐξαγγελῶ σοι, ἁγνή; ἀπορῶ καὶ δειλιῶ,
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Πόθεν ἀπάρξομαι λέγειν τὰ πονηρὰ
Καὶ δεινά μου πταίσματα, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ;
Οἴ μοι, τί γενήσωμαι λοιπόν;
Ἀλλὰ, δέσποινα, κἀμὲ πρὸ τέλους οἴκτειρον.

Πᾶσαν ὁδὸν παροδεύσας ἁμαρτιῶν,
Σωτηρίας, ἄχραντε, τρίβον εὗρον οὐδαμῶς·
Ἀλλὰ σοὶ προςτρέχω, ἀγαθή,
Μὴ παρίδῃς ἐκ ψυχῆς μετανοοῦντά με.

Τοῦ μὲν θανάτου τὴν ὥραν διηνεκῶς ἐννοῶ,
Πανάχραντε, καὶ τὸ βῆμα τὸ φρικτόν,
Συνηθείᾳ ὅλος καὶ κακῶν δελεάζομαι δεινῶς·
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Τῶν ἀγαθῶν ὁ φθορεύς με νῦν καθορῶν
Γυμνὸν, ἀπροστράτευτον καὶ μακρὰν ἀπὸ Θεοῦ γεγονότα
Θείων ἀρετῶν, καταπίνειν με ὁρμᾷ, δέσποινα, πρόφθασον.

Ψυχὴν ἐμόλυνα αἰσχρῶς, δέσποινα, Θεοτόκε,
Ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, ὁ ταλαίπωρος ἐγώ,
Καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ,
Ἀπογνώσει ὅλος συνεχόμενος;

Τὸ κατ' εἰκόνα σου, ἁγνή, κατεσπίλωσα,
Οἴ μοι, ὑψηλόφρονι γνώμῃ ὁ ταλαίπωρος ἐγώ,
Καὶ ποῦ λοιπὸν πορευθῶ;
Ἀλλὰ σπεῦσον, παρθένε, βοήθει μοι.

Οὐκ ἔστιν ὅλος ἐν βροτοῖς ὁ τὰ ἄθεσμα πράξας
Γεννηθεὶς ἐν τῷ βίῳ, ὥσπερ ἐγὼ, ἀγαθή.
Ἀσελγείας δεινῶν.
Τὸ γὰρ θεῖον βάπτισμα ἐμόλυνα.

Εἰς τέλος ἔφθασα κακῶν, παναγία παρθένε·
Σὺ βοήθησον τάχει,
Οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ καταβοῶσι πικρῶς,
Τῶν ἀμέτρων πράξεων τὰ ἄτοπα.

Ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ ψυχή μου ῥυπαρά.
Καὶ ἡ ζωὴ πανάθλιος, τὸ δὲ σῶμα μου ὅλον
Ἐν τοῖς κακοῖς δεινῶς κατεσπίλωσα.
Διὸ σπεῦσον, παρθένε, καὶ βοήθει μοι.

Τὸ τέλος ἐφέστηκε καὶ οὐ φέρω, ἀγαθή,
Τὸ συνειδὸς ἐλέγχει με, παριστᾷ γάρ μοι,
Πράξεις τὰς πονηρὰς καὶ βίου τὸ ἄστατον·
Καὶ τὸ βῆμα πτοοῦμαι τοῦ υἱοῦ σου, ἁγνή.

Σαρκός μου τὴν πήρωσιν ποταμὸς
Ὁ τοῦ πυρὸς ὁ φοβερὸς καὶ ἄσβεστος ἀναμένει,
Πανάχραντε, ἀληθῶς καὶ σκώληξ ἀκοίμητος.
Ἀλλὰ ῥῦσαί με τούτων ταῖς πρεσβείαις σου.

Συν τρόμῳ συνέχομαι καὶ πτοοῦμαι, ἀγαθή,
Τοῦ πονηροῦ τὰ ἔνεδρα.
Πρὸ τοῦ τέλους γὰρ τρίζει μοι ὁ φθορεὺς ὀδόντας κατέχων με,
Ὡς αἰχμάλωτον ὄντα καὶ γυμνὸν ἀρετῶν.

Ἑπταπλάσιον τὴν φλόγα μοι ἐξέκαυσε τὴν τῶν παθῶν ὁ δόλιος,
Ταῖς μοιχείαις δὲ τῆς καρδίας ὅλον θανατοῖ,
Ἀλλ' ἄρδευσον ῥείθροις τῶν ἐμῶν δακρύων,
Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἀπώσῃ με.

Συμπνιγόμενον τῷ βόθρῳ τῶν πταισμάτων μου,
Μή με ἐάσῃς, δέσποινα, καὶ γὰρ βλέπων με ἀπογνῶντα ὄντα,
Ἀγαθή, γελᾷ ὁ παμπόνηρος ἐχθρός.
Ἀλλὰ αὐτή σου κραταιᾷ χειρὶ ἀνάστησον.

Φοβερὸν μὲν τὸ κριτήριον, ταλαίπωρε ψυχή μου καὶ ἀναίσθητε,
Καὶ ἡ κόλασις ἀτελεύτητός τε καὶ φρικτή.

Ἀλλ' ὅμως νῦν πρόςπεσον μητρὶ τῇ τοῦ κριτοῦ σου καὶ Θεοῦ,
Καὶ τί ἀπέγνως σαυτήν;

Ἐπί σε τὴν πᾶσαν, δέσποινα, ἐλπίδα μου ἀνέθηκα ὁ ἄσωτος.
Μὴ ἀποστρέψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὸ πρόσωπόν σου νῦν,
Μὴ σπλάγχνα, φιλάνθρωπε, τὰ σὰ κλείσῃς μοι, μῆτερ τοῦ Θεοῦ·
Ἀλλὰ βοήθει μοι.

Ἐσκοτίσθην ὁ ταλαίπωρος, πανάχραντε, τῷ πλήθει τῶν ἀμέτρων κακῶν,
Καὶ ἠλλοίωμαι τῆς ψυχῆς τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν·
Διό με φωτός σου ταῖς αὐγαῖς πρὸς ἀπαθείας γλυκασμὸν θᾶττον εἰςάγαγε.

Τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Θεὸν ἡ τέξασα,
Καὶ ἀγκάλαις βαστάσασα, μητροπάρθενε,
Σβέσον τῶν παθῶν τὸν πυρίφλογον κάμινον,
Καὶ δακρύων ῥείθροις ἀπόπλυνον ψυχήν μου.

Παρουσίαν θανάτου φρίττω, πανάχραντε,
Καὶ τὴν κρίσιν ἐκείνην ὅλως οὐ δέδοικα,
Πράττειν τὰ κακὰ οὐδὲ ὅλως ἀφίσταμαι.
Οἴκτειρον καὶ σῶσον πρεσβείαις σου πρὸ τέλους.

Στεναγμοὺς ἀσιγήτους, δέσποινα, δώρησαι,
Καὶ δακρύων πηγήν μοι, ἵνα ἐκπλύνω μου πταίσματα πολλά,
Καὶ ἀνίατα τραύματα· ὅπως ἐπιτύχω ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Τῶν κακῶν μου τὰ πλήθη σοι ἐξηγόρευσα,
Ὡς οὐδεὶς γὰρ ἐν κόσμῳ ἄλλος παρώργισα,
Δέσποινα, Θεὸν τὸν υἱόν σου καὶ κύριον,
Τούτῳ με ἐν τάχει κατάλλαξον εὐχαῖς σου.

Ἰδοὺ προςέρχομαι σοί, πανάχραντε,
Φόβῳ πολλῷ καὶ πόθῳ τὴν ἰσχὺν ἐπιστάμενος
Τῆς πολλῆς πρεσβείας ὁ δοῦλός σου.
Μέγιστα γὰρ ἰσχύει, ὦ παντευλόγητε,
Δέησις μητρὸς πρὸς τὸν υἱόν, σπλάγχνοις γὰρ κάμπτεται.

Χοροὺς παράλαβε ἀρχαγγέλων τε καὶ τὴν πληθὺν
Τῶν ἄνω στρατευμάτων καὶ πρόδρομον,

Ἀποστόλων δήμους καὶ προφήτας τε, μάρτυρας καὶ ὁσίους, ἱερομάρτυρας,
Καὶ πρεσβείαν ποίησον ἁγνὴ ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς Θεόν.

Καὶ νῦν καὶ τότε τὴν σὴν βοήθειαν εὕρω, ἁγνή,
Ἐν ᾗ ὅταν ἐκλείπῃ τὸ πνεῦμα μου,
Τῶν δαιμόνων θᾶττον λυτρουμένη με,
Ῥῦσαι τῆς τυραννίδος τούτων, πανάχραντε,
Καὶ μή με ἐάσῃς, ἀγαθή, παραδοθῆναι αὐτοῖς.

Κριτὴν οἰκτίρμονα καὶ φιλάνθρωπον τὸν σὸν υἱὸν ἐκδέχομαι,
Ἁγνή, μὴ ὑπερίδῃς με· ἀλλ' αὐτόν μοι ποίησον εὐΐλατον,
Στῆσαι ἐκ δεξιῶν με, τότε, πανύμνητε, τοῦ ἀχράντου βήματος αὐτοῦ.
Εἰς σὲ γὰρ ἤλπισα.

Ἀρχαί, ἀρχάγγελοι, κυριότητες, καὶ σεραφίμ,
Δυνάμεις, ἐξουσίαι καὶ ἄγγελοι, θρόνοι, πολυόμματα σὺν τοῖς χερουβίμ,
Νῦν τὸν δεδοξασμένον τόκον σου σέβοντες,
Σέ, παρθενομῆτορ, εὐλαβῶς ἀεὶ δοξάζομεν.

Goar Euchol. p. 686 seqq.

E.

Sophronius.

XVII.

Εἰς τὸν εὐαγγελισμὸν τῆς θεοτόκου.

Ἀπὸ πνεύματος Θεοῖο
Ἐπ' ἀποστόλους μολοῦντος
Πυρίνην ἐμοὶ παράσχοις,
Μαρίη, λιτῇσι γλῶσσαν.

Βροτέῃ λέγειν γὰρ ὄντως
Σφαλερὸν πέφυκε γλώττῃ,
Θεόπαις, τεὴν λοχείην
Θεόθεν βροτοῖς φανεῖσαν.

Γενέτης Θεὸς τὰ ὄντα
Σοφίῃ τέτευχε πάντα,
Ἀγαθῶν ὅπως τε θείων
Ἐσαεὶ κτίσις μετάσχοι.

Διὸ δὴ χερῶν κρατίστων
Ἀπὸ γῆς κόνιν κομίσσας,
Μερόπων ἔτευξε φύτλην
Μεγάλα βροτοῖς ὀπάζων.

Παρθενικῆς Μαρίης ἔ-
θνεα κόσμου
Σεμνὰ κυηφορίην μέλψατε
πάντα.
Μερόπων ὅλη γενέθλη
Μαρίης κλυτῇ κυήσει
Ἱερὸν μέλος λιγαίνοις.

Ἐπὶ γῆς δ' ἄνακτα θῆκεν
Τὸν Ἀδὰμ βροτῶν τοκῆα,
Ἵνα τῶν ὅλων ἀνάσσῃ
Χθονίων κτίσαντος ἔργων.

Ζαθέως δ' Ἀδὰμ βιοῦντι
Στυγερὸς φθόνησε δαίμων,
Διό μιν δράκων κατέκτα
Ἀπάτης ξίφος δονήσας.

Ζόφον ἐς φρένας δὲ πᾶσα
Μερόπων τρέφουσα φύτλη,
Πάλιν ἐς χθόνα προκύπτει
Θανάτου φθορᾷ πεσοῦσα.

Θεὸς εἰςορῶν δὲ ταῦτα,
Ἔλεον βρύων σὺν οἴκτῳ,
Γόνον ὡς βροτὸν προπέμ-
πει,
Ἵνα τοὺς βροτοὺς σαώσῃ.

Μερόπων ὀλλυμένων δαί-
μονος ἔργοις,
Ὁ πατὴρ υἷα λόγον δῶκεν
ἀρήγειν.
Σατανᾶ βροτοὺς κακοῦντος,
Ὁ Θεὸς γόνον παρέσχεν
Ἀδικουμένοις ἀρήγειν.

Ἱερὸν δ' ἔπεμψε λάτρην
Γαβριὴλ ἐς ἄστυ θεῖον,
Ὅ γε Ναζαρὲθ καλοῦσιν,
Μαρίην πρὸς ἁγνὸν ἄνθος.

Κλυτὸς ἄγγελος Θεοῖο
Τότε παρθένον προςεῖπε·
Μαρίη πάναγνε χαῖρε,
Μετὰ σοῦ Θεὸς γενέσθω.

Λόγον ἀγγέλου δὲ κούρη
Καθαραῖς φρεσὶν λαβοῦσα,
Ἐλογίζετο κρατίστη
Ποταπὸς λόγος θεόπτου.

Μαρίην πάλιν δὲ λάτρης
Γλυκεροῖς λόγοις προςεῖπεν·
Μαρίη, φόβον διώξοις,
Χάριν ἐν Θεῷ γὰρ εὗρες.

Ὁ Θεὸς ἦν προτυπῶν,
παρθένε, σάρκα,
Βάτον οὐ καιομένην δεῖξε
προφήτῃ.
Προτυπῶν Θεός γε σάρκα,
Μαρίη, τεὴν, ἐδείκνυ
Βάτον ἄφλογον προφήτῃ.

Νόον ἔνθεον λαχοῦσα
Γόνον ἐνθέως λοχεύσεις,
Γόνον ὃν καλεῖς Ἰησοῦν,
Ὅτι τὸν λεὼν σαώσει.

Ξένον ἐν βροτοῖσι κοῦ-
ρον
Τότε παρθένος προςεῖπε·
Πόθεν ἔσται μοί γε τοῦτο
Γαμικῶν ἄνευθε λέκτρων;

Ὁ δὲ παρθένῳ προςεῖπε·
Ἅγιον πνεῦμα Θεοῖο
Ἅμα τε σθένει μεγίστῳ
Ἐπί σε, κλυτὴ, κατέλθοι.

Πόρον ἐκ Θεοῦ λαβοῦσα
Γόνον ἀσπόρως γε τέξῃ,
Διό μιν Θεοῖο παῖδα
Καλέσει βροτῶν γενέθλη.

Τὸ Χερουβὶμ, Μαρίη πάγ-
κλυτε, μούνη

Μερόπων ἐκ χθονίων δέ-
ξαο κῦδος.
Ἀφ' ὅλης βροτῶν γενέ-
θλης,
Μαρίη κλέος Χερουβὶμ
Ὁσίως ἔδεκτο μούνη.

Ῥοθίως δὲ σὸν φανέντα
Ὁ Θεὸς θρόνον παράσχοι
Τὸν Ἰεσσίδου τοκῆος
Ἰακὼβ δόμον ἀνάσσειν.

Σαόφρων δ' ἔπειτα κούρη
Πάλιν ἀγγέλῳ προςεῖπεν·
Ἐπ' ἐμοὶ Θεοῖο δούλῃ
Κατὰ σὸν λόγον γενέσθω.

Τότε παρθένον γε, λά-
τρης
Πόλον ἐς, λιπών, ἀνέπτη,
Τότε γαστέρος φαάνθη
Μαρίης ἄριστος ὄγκος.

Ὃν πόλος εὐρυπέλωρ οὐ
χάδεν ἔνδον,
Σὴ χάδεν εὐρυνόη νηδὺς
ἀρίστη.
Πόλος οὐ χάδεν Θεοῖο,
Μαρίη, λόγον· τεὴ δὲ
Σαόφρων ἔδεκτο μήτρη.

Ὑφάλοις κόρην δὲ λέκ-
τροις
Νέον ἔγκυον ποιῆσαι
Ὁ σοφὸς δοκῶν Ἰωσὴφ
Κρυφίως θέλεν διώκειν.

Φίλος ἔσκε γὰρ δικαίου,
Ὅθεν οὐ κόρην ἐλέγχει,
Θανάτου θέλων βιαίου
Μαρίῃ φυγὴν ὀπάσσαι.

Χθαμαλὰ φρεσὶν νοοῦντι
Γλυκερὸς προςῆλθεν ὕ-
πνος,
Τότε καὶ λάτρης Θεοῖο
Κατ' ὄναρ λέγεν δικαίῳ·

Ψόγον ἐκ φρενῶν διώ-
ξας,
Μαρίην ἄγεις γυναῖκα,
Ἀπὸ πνεύματος γὰρ αὕτη
Ἁγίου βρέφος λοχεύσει.

Ψόγον εὐθέως δὲ ῥίψας
Μαρίην δόμοις κομίζει,
Ἵνα παρθένον φυλάξῃ
Ἄγαμον καλῶν ἄκοιτιν.

Γαστέρι θειοδόχῳ κό-
σμον ἀείρεις
Κοσμοτόκου σοφίης φορ-
τὶς ἐοῦσα.
Λαγόσιν τοκῆα κόσμου
Μαρίη φέρουσα, κόσμον
Λαγόσι κλυταῖς κομίζεις.

Sophronii carmina anacreontica, quae se editurum esse olim promiserat Leo Allatius, primum e codicibus Barberinianae bibliothecae eruit Petrus Matranga in libro, qui inscribitur Spicilegium Romanum Romae 1840. Tom. IV. p. 49 seqq. Conf. Praef. Matrangae p. XX seqq. Sed facere non possum, quin quae idem vir de his carminibus iudicavit praef. p. XXIV seq. adscribam. „Iamque norunt omnes, haec carmina elegantissima piissima et mellitissima a Leone Allatio fuisse iamdiu existimata. Revera a tanti litterati iudicio prudens lector non facile recedet; quin immo si rem bene perpendere voluerit,

Sophronii carmina amplissimas etiam mereri laudes fatebitur. Siquidem cum temporum vi res litterariae e classica dignitate sensim excidebant, cum sententiarum gravitati sermonisque puritati vacua verbositas succedebat, melodum nostrum tot tantisque malis iactatum, concinnos versus compegisse et poetica venustate exornasse, hoc omnino est admiratione dignum. Praeterea Sophronius ea utitur facilitate in rebus etiam difficilibus exprimendis, dum fidei mysteria atque catholicae religionis dogmata exponit, quorum non vulgari est imbutus cognitione, (Photius cod. 231: *τῶν ἱερῶν οὐ τὴν τυχοῦσαν μάθησιν ἀποδείκνυται.*) ut insuper exoptare nescias; et aliquot odarum initia tantam imaginum venustatem prae se ferunt, ut eximium aliquem aureae graecitatis auctorem habuisse videantur.“ — v. 7 et 8. Codd. *Θεόπαις τε τὴν λοχείην· Θεόθεν βροτοῖς φανεῖσα.* v. 45. Codd. habent lectionem ὅ *Γενεσαρέθ*; recte emendavit P. Matranga *ὅ γε Ναζαρέθ.* — v. 97. Eadem fere verba adhibuerat Anatolius: *Ὃν γὰρ οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησεν, ἡ νηδύς σου κεχώρηκεν εὐλογημένη.* Conf. Menaeum graec p. 117. — v 102. *ὕφαλος* est *ὁ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, κρύφιος, λαθραῖος.* — v. 122. Codd. *γαστρί.*

XVIII.

Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ γέννησιν.

Ἄγε μοι Θεοῖο πνεῦμα,
Μαρίη, πάλιν λιτῇσιν
Ἵνα καὶ τόκον πρεπόντως
Τεὸν ἔνθεον λιγαίνω.

Βασιλεὺς κέλευσε Καῖσαρ
Ἐπὶ γῆς βροτούς γε πάντας
Πόλιν εἰς τάχος δραμόντας
Πατρικὴν ἀπογραφῆναι.

Γαμετὴν ἄθικτον ἔνθεν
Μαρίην τεκοῦσαν οὔπω
Ὁ κλυτὸς λαβὼν Ἰωσὴφ
Ἐπὶ Βηθλεὲμ πορεύθη.

Δαπέδου γὰρ ἦσαν ἄμφω
Ἀφ' ἑνὸς, σπορᾶς, πολίχνης,
Ἱεροῦ τὰ πάντα Δαβὶδ,
Ὃς ἄναξ πέλεν προφήτης.

Μαρίης εὐτοκίη πάντα σαώσει,
Μερόπων σωζομένων λύτρον ἀείδω.

Μαρίης καλὴ λοχείη
Προφανῶς τὰ πάντα σώζει,
Μερόπων τὰ λύτρα μέλπω.

Ἐρέω τόκον Θεοῖο
Ἐνὶ Βηθλεὲμ φανέντα,
Ἐρέω νόμους τεκούσης
Φύσεως νόμους λαθούσης.

Ζαθέως χρόνων πρὸ πάντων

Λόγος ἐκ Θεοῦ λοχεύθη,
Ἀχρόνῳ γάρ ἐστι κοῦρος
Πατρὶ συμφυὴς ὁμῆλιξ.

Ζαθέως δὲ νῦν ἐτέχθη
Πάλιν ἐκ κόρης πανάγνου,
Ὁ χρόνους ὅλους λοχεύων
Πάλιν ἐν χρόνοις λοχεύθη.

Θεϊκῶς πάλιν προῆλθεν
Ἀπαθῶς Θεοῦ τεκόντος,
Βροτέως δὲ νῦν φαάνθη
Βροτέης κόρης τεκούσης.

Μαρίης θειοτόκου ἄρτι τεκούσης,
Μερόπων εὐφροσύνην ἄρτι λιγαίνω.
Μαρίης Θεὸν τεκούσης
Τοκετοῦ ξένου φανέντος,
Μερόπων χαρὰν λιγαίνω.

Ἱερῇ φύσει Θεοῖο
Μερόπων φύσιν βροτείαν
Ἀδιαστάτως ἑνώσας
Τὰ δύω πέλων προῆλθεν.

Κρατερὸς πέφευγε φύρσιν,
Ἀδιαιρέτως δ' ἔμιμνε,
Ὅθεν ἐν δύω φαάνθη
Φύσεσι διπλοῦς ὑπάρχων.

Λόγος ὢν Θεός τε πάντων
Βροτὸς εὐδοκεῖ γενέσθαι,
Ἵνα τοὺς βροτοὺς πεσόντας
Γενέτῃ Θεῷ συνάψῃ.

Μέσος αὐτὸς ἦλθε Χριστὸς
Γενέτου βροτῶν τε φύτλης,
Ὅτι καὶ φύσιν βροτείαν
Μεθέπων Θεὸς νοεῖται.

Ἐπὶ γῆς κοσμογόνου πᾶσι φανέντος,
Στυγερῆς ἀμπλακίης κόσμος ἐρύσθη.
Ἐπὶ γῆς Θεοῦ φανέντος
Ἀφ' ἁμαρτάδος κακίστης
Τὸ βροτῶν πέφευγεν ἔθνος.

Νομίμως ὅθεν τεκοῦσαν
Θεομήτορα προςείπω,
Ὅτι νῦν Θεὸν λοχεύει
Μερόπων φύσει μιγέντα.

Ξένον, ὦ φίλοι, τὸ θαῦμα
Ὅτι παρθένος λοχεύει,
Ὅτι παρθένος τε μίμνει
Τοκετοῦ λαβοῦσα πεῖραν.

Ὅθεν ὁ κλυτὸς προφήτης
Νεφέλην κάλεσσε κούφην,
Ὅτ' ἄνευ σπορᾶς βροτείας
Νοερὸν λόχευσεν ὄμβρον.

Προορῶν πάλιν προφήτης
Μαρίην ἄνυμφον εἶπεν,
Τόμον ἄγραφόν τε καινὸν
Γραφὲν οὐ χερὶ βροτείᾳ.

Δογμάτων εὐσεβίης ἄρτι φανέντων
Ἀπάτης ἀνδροφόνου κάτθανε δαίμων.
Δογμάτων Θεοῦ φανέντων
Ἀπάτης ἄναξ ὁ δαίμων
Θάνεν ὁ βροτοὺς φονεύσας.

Ῥυπαρῆς ἄνευθε κούρη
Γόνον ἡδονῆς τεκοῦσα,
Ἀλόγων τέθεικε φάτνῃ
Λογικῶν τρέφοντα φύτλην.

Σοφίης γὰρ ἐκπεσοῦσαν
Γενεὴν βροτῶν, Θεοῖο
Σοφίη πάλιν σαώζει,
Λογικοὺς βροτοὺς τιθεῖσα.

Τότε τὸν πόλον λιπόντες
Στρατὸς ἀγγέλων κατῆλθεν

Ἐπί τε χθονὸς χορείην
Ἱεροῖς ἔτευχον ὕμνοις.

Ὕπαρ ηὐλόγουν· φαάν-
θη,
Κλέος ἐν πόλῳ κρατοῦντι,
Ἐπὶ γῆς ὅλον γαλήνη
Γενεῆς βροτῶν θελήσει.

Ἀγγελικῆς στρατιῆς ὕ-
μνον ἀείδω,
Δεσποτικῶν τοκετῶν θαῦ-
μα γεραίρω.
Τοκετῶν Θεοῦ τὸ θαῦμα
Μεγάλως ἀεὶ γεραίρων,
Μέλος ἀγγέλων λιγαίνω.

Φυλακὴν δ' ἐκεῖ νο-
μεῦσιν
Ἐπὶ ποιμνίοις ποιοῦσιν
Νυχίῳ χρόνῳ παραστὰς
Λέγεν ἄγγελος Θεοῖο·

Χάριν ἔξεριῶ βροτοῖσιν,
Ἀφόβως κλύειν κελεύω,
Ὅτι Χριστὸς ἔμμιν ἄρτι
Ἐνὶ Βηθλεὲμ λοχεύθη.

Ψεκάσιν ῥέοντες ὄμβρου
Ἀπὸ συντόνου πορείης,
Ὀθόναις φάτνῃ σκεπασθὲν
Βλέπετε βρέφος τὸ θεῖον.

Ψεδνὰ δ' ὡς ὄρη νομῆες
Λίπον, εὐθέως δραμόντες
Τὸ βρέφος κατ' ἄντρον
εὗρον
Μαρίῃ σὺν ὧν τεκούσῃ.

Ὁσίοις μηλονόμοις σύν-
δρομα βαίνειν
Ἐπὶ τὴν θειοδόχον σπεύ-
σατε φάτνην.
Ἱεροῖς ὁμοῦ νομεῦσιν
Σπέος ἐς Θεοῦ δοχεῖον
Ἅγιον τρέχοιτε πάντες.

Conf. Spicileg. Romanum l. c. p. 53 sqq. Extat Sophronii sermo eiusdem argumenti in Bibl. Patr. Tom. XII. ed. Lugdun. — v. 16. Codd. δ. — v. 26. Codd. variam lectionem exhibent: χαλδαίων χρόνους. — v. 32. Codd. variam lectionem habent: χρόνος. — v. 39. Codd. εὐφροσύνης. — v. 59. Codd. perperam ἐπεί. — v. 100. Cod. Barb. γενεή.

XIX.

Εἰς τὴν τῶν μάγων προσκύνησιν.

Ἀγαθῶν Μάγων δικαίων
Δρόμον εὐσεβῆ λιγαίνω,
Ὅτι μου λύρην δονοῦσιν
Ἀπὸ Περσίδος μολοῦντες.

Βρέφος εἰ μόνον λοχεύθη
Μαρίης ἄναξ ἁπάντων
Ἐνὶ Βηθλεὲμ μεγίστῃ
Πόλεϊ σπορᾶς Ἰούδα.

Γόνος ἔσκεν Ἀντιπάτρου
Ὁ τότε κρατῶν Ἑβραίων,
Ὃς ἀπ' Ἀσκάλου προελθὼν
Παρὰ τοὺς νόμους ἀνάσσει.

Δρομέες τότε προῆλθον
Ὅθεν ἥλιος προλάμπει,
Ἱερουσαλὴμ δ' ἐσῆλθον
Λογάδες μάγων κρατίστων.

Χριστὸν ἐς ἀρτιγενῆ δῶρα λαβόντες,
Ἀστέρι σύν τε μάγοις κόσμος ἑπέσθω.
Ἐπὶ Χριστὸν ἄρτι πάντες
Ἅμα τοῖς Μάγοις δραμοῦμεν
Νέον ἀστέρα σκοποῦντες.

Ἔλεγον δὲ πρὸς πολίτας·
Ἄρα ποῦ πέλει, πολῖται,
Βασιλεὺς ὁ νῦν λοχευθεὶς
Ἱερῆς Ἰούδα φύτλης;

Ζαθέῃ γὰρ ἐν τιθήνῃ
Ἑὸν ἀστέρα σκοποῦντες,
Ἅτε δμῶες ἁγνὸν αὐτῷ
Σέβας ἤλθομεν προσοίσειν.

Ζάκοτον δ' ἄνακτα χώρης
Τὰ Μάγων μαθόντα πάντα
Ναέταις ὁμοῦ κακίστοις
Κλόνος ἄγριος κατέσχεν.

Θεϊκῶν γραφῶν δὲ μύστας
Ἱερεῦσι συγκαλέσσας
Ἐρέεινεν ἔνθα Χριστὸς
Ἀποτίκτεται βροτείως.

Φῦλα Μάγων κρατερῶν ὄλβια φήσω
Πίστιν ἐθνῶν προόλων οὕνεκα μάρψαν.
Ἱεροὺς Μάγους καλέσσω,
Ὅτι πίστιν εὗρον οὗτοι
Ἱερὴν ἐθνῶν πρὸ πάντων.

Ἱερεῖς δὲ θᾶττον εἶπον·
Ἐνὶ Βηθλεὲμ πολίχνῃ
Μερίδος κλυτῆς Ἰούδα,
Τόδε γὰρ γράφει προφήτης.

Κρυφίως δ' ἄναξ ἀλήτης
Τότε τοὺς Μάγους καλέσσας,
Μάθεν ἀτρεκῶς πρὸς αὐτῶν
Χρόνον ἀστέρος φανέντος.

Λέγε δὲ σφίσι δολόφρων
Ἐπὶ Βηθλεὲμ προπέμπων·
Ταχέως, φίλοι, σκοπεῖτε
Περὶ τοῦ βρέφους ἰόντες.

Μετὰ τὴν θέαν δὲ πάντως
Φανερώσατε προθύμως,
Ἵνα καὐτὸς εὐθὺς ἐλθὼν
Κεφαλὴν ἄνακτι κλίνω.

Βασιλεῦ, ἀφραδίῃ πάντα παρῆλθες,
Τίς ἐὼν χριστοφόνος δεινὸς ἀκοῦσαι;
Βασιλεῦ, ἄφρων φαάνθης
Ὅτι Χριστὸν αὐτὸς οἴει
Ἀνελεῖν ἄκοντα τέχνῃ.

Νόμον ἐς φρένα λαβόντες
Ἀνόμων ἄνακτος ὕθλων,
Ἱερουσαλὴμ λιπόντες
Ἐνὶ Βηθλεὲμ προσῆλθον.

Ξένον ἀστέρος δὲ φέγγος,
Ὅπερ ἐν πάτρῃ κατεῖδον,
Προφανῶς σφέας προῆγεν
Ἄχρι τῶν βρέφους μελάθρων.

Ὅθεν ἐν χαρᾷ μεγίστῃ
Ἐτέλουν ἰδόντες αἴγλην,
Μεγάρων δ' ἔσω μολοῦντες
Ἅμα μητρὶ Χριστὸν εἶδον.

Πρὸ ποδῶν Θεοῦ πεσόντες
Τάδε οἱ τὰ δῶρα δῶκαν,
Λίβανον καλόν τε χρυσόν,
Τρίτον ἦν ἄρωμα πάτρης.

Σαμαρείης προνομήν, ἔργα Δαμασκοῦ,
Γενέτας πρὶν καλέσῃ, Χριστὸς ἀφεῖλεν.
Ἔτι μικρὸς ὢν ὁ Χριστὸς

Δύναμιν λάβε Δαμασκοῦ
Σαμαρειτικῷ σὺν ὄλβῳ.

Ῥόον ὡς δ' ἄνακτα φεύ-
γειν
Κατ' ὄναρ Μάγοι μαθέν-
τες,
Τάχος ἐς πάτρην ἐχώρουν
Ἑτέρην τρίβον πατοῦντες.

Στρατιῆς πρόμος Θεοῖο
Καθ' ὕπνους ἔφη Ἰωσήφ·
Συνελὼν πάϊν τεκούσῃ
Ἐπὶ γῆν πρόφευγε Νείλου.

Τὸ τάχος γὰρ Ἀντιπά-
τρου
Γόνος αὐτὸν ἐκδιώξει,
Ὄφρα μὶν τάλας ὀλέσσῃ
Φθονερῷ ξίφει κρατήσας.

Ὑποτίτθιον δὲ θᾶττον
Βρέφος ἐξ ὕπνων ὀρούσας,
Φορέων ὁμοῦ τεκούσῃ
Ἐπὶ Νεῖλον ἦλθε φεύγων.

Θάμβος ἐμὴν κραδίην
ἀμφιπολεύει,
Ὅττι Θεὸς χθονίων μῆνιν
ἀλύσκει.
Κραδίην ἐμὴν ἑλίσσει
Μέγα θάμβος, ὅττι Χρι-
στὸς
Χόλον ἔκφυγεν τυράννου.
Φαραὼ κάκιστος ἄλλος
Βασιλεὺς ἐκεῖνος ὤφθη
Κοτέων Μάγοισι θείοις
Ἐπὶ πατρίδα τραπεῖσιν.

Χαλεπῷ δὲ πάντα πέμ-
ψας
Βρέφεα ξίφει κατέκτα
Ὅσα Βηθλεὲμ λοχεύθη
Ἀφ' ὅτου πέφηνεν ἄστρον.

Ψόφος ἀτρεκῶν προ-
φήτου
Λογίων τότε κραάνθη,
Ὃν ὁ Χελκίου θεόπτης
Πάϊς ἐν βίβλοισι γράψεν.

Ψόφος ἐν Ῥαμᾷ προῆλ-
θεν
Γοερῶς Ῥαχὴλ γοώσης
Τέκνα, δακρύων δὲ τέρμα
Ὅτι μὴ πέλον στυγούσης.

Βρεφέων μαρτυρίην τίε-
τε πάντες,
Ἵνα Χριστόν γε, φίλοι,
ἵλαον εἴδω.
Βρεφέων ποθοῦμεν ἀ-
θλους
Ἁγίους, ὅπως κεν ἄμμιν
Θεὸν ἵλεων ποιῶσιν.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 58 seqq. — v. 41. Codd. habent lectionem *Ὄπη*. — v. 79. Codd. *ἀρώματα*, sed metrum postulat *ἄρωμα*. — v. 95. Codd. *ὀλέσσοι*.

XX.

Εἰς τὴν ἀπαντην τοῦ κυρίου καὶ Θεοῦ.

Ἀπὸ Βηθλεὲμ παρέλθω
Μετὰ παρθένου τεκούσης,
Βρέφος ἀγκάλαις φερούσης
Κλυτὸν ἐς δόμον Θεοῖο.

Βιβλίον κόμιζε Λουκᾶ,
Κιθάρην φέρε προφῆτα,
Ἵνα οὖν τεχθέντι Χριστῷ
Διφυὲς μέλος προςάξω.

Γενέτῃ γὰρ ἐστιν ἶσος
Θεὸς ἐκ Θεοῦ παλάμαις,
Ἴσος αὖ πάλιν τεκούσῃ,
Βροτὸς ἐκ βροτοῦ γὰρ ὤφθη.

Διὸ σύνθετον καλέσσω
Τὸν ἀσυγχύτως φανέντα,
Δύο γὰρ φύσεις τελείας
Μετὰ σύνθεσιν δοκεύω.

Ἐς Θεὸν, ἐς γενέτην Χριστὸς ἱκάνει,
Δεσποτικοὺς προθέειν σπεύσομεν ἴχνους.
Ὅτι Χριστὸς ἐς τοκῆα
Θεὸν ὡς βρέφος προῆλθεν,
Προθέειν προθεῖτε πάντες.

Ἔθιμος δ' ἐπεὶ τελέσθη
Ἁγίας χρόνος λοχείης,
Καθὰ Μωσέως κελεύει
Νόμος εὐσεβοῦς προφήτου,

Ζάθεον πάϊν τοκῆες
Ἱερουσαλὴμ ἐςῆγον
Βροτὸν ὡς Θεῷ προςοίσειν
Τὸν ἀεὶ Θεῷ συνόντα.

Ζάθεος νόμος γὰρ ἔσκεν
Ὅτι πᾶν διοῖγον ἄρσεν
Τοκετοῦ πύλας πανάγνους,
Ἅγιον Θεῷ καλείσθω.

Θυσίην δ' ὁμοῦ κομίζειν
Δύο τρυγόνας κελεύει
Ἀπορουμένοις δὲ τέκνα
Τὰ πελειάδων γενέθλης.

Χριστὸς ἐλευθερίην πᾶσιν ὀπάζων
Μωσαϊκῶν νομίμων ἄχθος ἀείρει.
Ὃς ἐλευθέραν ποιεῖται
Μερόπων νόμου γενέθλην,
Θεράπων νόμου φαάνθη.

Ἱερεὺς δέ τις κατῴκει
Ἱερουσαλὴμ ἐν ἄστει,
Συμεὼν μέγας προφήτης
Φορέων Θεοῖο πνεῦμα.

Κράτος ἀξίως ἐτίμα
Ἁγίαις φρεσὶν Θεοῖο,
Παράκλησιν οὗτος ἔθνους
Μένεν Ἰσραὴλ ἰδέσθαι.

Λόγον ἐνθέως βοῶντα
Ἅγιον παρέσχε πνεῦμα,
Ἵνα μὴ μόρῳ προςέλθῃ
Πρὶν ἴδῃ γόνον Θεοῖο.

Μεγάρων ἄφνω προῆλθεν,
Ἱερὸν δ' εἰςῆλθε θεῖον,
Ἅγιον γὰρ ἦγε πνεῦμα,
Ἵνα Χριστὸν αὐτὸν εὕρῃ.

Ὁ νόμος Μωϋσέως ἄρτι τελέσθη,
Ὅτι Χριστὸς προφανεὶς ὤπασε τέρμα.
Νόμον οἱ γονεῖς τελοῦντες
Ἱερεῖ βρέφος παρέσχον,
Ὁ δὲ δέξατο προθύμως
Παλάμαις Θεὸν δικαίαις.

Ξένα θαύματα σκοπήσας,
Ἅπερ οὐ πάρος τις εἶδεν,
Τεταχὼς ἐς ὕψος ὄμμα
Λέγε πρὸς βρέφους τοκῆα·

Ὁ Θεὸς, τεόν με δοῦλον
Κατὰ τὸν σὸν ἄρτι μῦθον,
Ἀπόλυσον ἐν γαλήνῃ,
Ὅτι σου τὸ λύτρον εἶδον.

Προφανῶς γὰρ αὐτὸ πᾶσιν
Ὁράαν βροτοῖς παρέσχες,
Φάος ἔθνεσιν φαείνειν
Κλέος Ἰσραὴλ λεῷ σου.

Συμεὼν ἐκ προγόνων ὄλβιος ὤφθης
Ὅτι Χριστὸν παλάμαις δέξαο μοῦνος.
Ῥόος ἐκ λόγων θεόπτου
Γενέταις ἔτικτε θάμβος,
Βάθος ἠγνόουν γὰρ οὗτοι
Κρύφιον σοφῆς προνοίας.

Συμεὼν τότε προφήτης
Μετὰ τοὺς λόγους ἐκείνους,
Ὀρέγων βρέφος κομίζειν
Μαριὰμ λέγεν τεκούσῃ·

Τὸ βρέφος, πάναγνε, τοῦτο
Ἐς ἔγερσιν ἐστὶ πολλῶν,
Μόρον αἰτέων σὺν ἐθνῶν
Ἐς ἐναντίον τε πῆμα.

Ὑπὸ σὸν δὲ πνεῦμα, κούρη,
Δόρυ κάρχαρον διέλθοι,
Κραδιῶν ὅπως ἀπείρων
Φανεροὺς λόγους ποιήσῃ.

Ἔννομος εὐσεβίῃ πᾶσι φαείνει,
Πρῶτος ἔγνως Συμεὼν Χριστὸν ἐόντα.
Φάτις εὐθέως ἱκέσθαι
Ἱερὰν προφῆτιν Ἄννην·
Θυγατὴρ πέλεν Φανουὴλ
Ἀπ' Ἀσὴρ ἰοῦσα φύλης.

Χρόνον οὐ βραχὺν γὰρ αὕτη
Σαόφρων πέλεσκε χήρα,
Ἱερῷ ἀεὶ παροῦσα
Θεὸν ηὐμένιζεν ὕμνοις.

Ψόγον οὐδ' ὅλως ποιοῦσα
Πολιοῖς ποσὶν παρέστη,
Φανερὸν δ' ἔτευξε Χριστὸν
Ἱερουσαλὴμ πολίταις.

Ψόγον ἐξελοῦσα λήθης
Κραδίῃ φύλασσε πάντα
Μαρίη, βρέφος δ' ἑλοῦσα
Ἐπὶ Ναζαρὲθ πορεύου.

Μαρίη καὶ Συμεὼν, χαὐτὸς Ἰωσὴφ
Μετὰ Ἄννης, ἱκέτας σώζετε πάντας.
Μαρίη κλυτὴ σὺν Ἄννῃ,
Συμεὼν, ἄναξ Ἰωσὴφ,
Ἱκέταις γένοισθε τεῖχος.

Cf. Spicileg. Rom. I c. p. 62 sqq. Legitur praeterea haec ode in libro Leonis Allatii de Simeonibus p. 5. — v. 7. *σὸν* Allat. *τῷ*. — v. 27. *ἐςῆγον*. Sic codd Leo Allat contra metri rationem: *εἰςῆγον*. — v. 57. *ἦγε*. Sic cod. Barb. Allat. *εἶχε*. — v. 62. Allat. *πελοῦντες*. — v 75. *παρέσχες*. Codd. *παρέσχον* — v. 103 *πέλεσκε χήρα*. Sic emendavit P. Matranga, quem secutus sum. Cod. Barb. *τέλεσσε κῆρα*. Allat. *πέλεσσε κῆρα*.

XXI.

Εἰς τὴν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν βάπτισιν.

Ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου,
Ἀπ' Ἰορδάνου τε θείου,
Ἅμα προδρόμῳ Θεοῖο
Ἅγιον μέλος βοήσω.

Βίον ἀγλαὸν διώκων
Ὁ μέγας Θεοῦ προφήτης,
Βρέφος ἔνθεον φαάνθη
Τρέχον ἐς κλυτὰς ἐρήμους.

Γονέων γὰρ ἦν δικαίων
Ἱεροῖς νόμοις βιούντων,
Διὸ πνεύματος Θεοῖο
Ἀπὸ νηδύος γεμίσθη.

Διὰ τοῦτο φεύγεν οἶνον,
Σικέρων τε πόσιν πάντων,
Ἅμα φιλτάταις ἐδωδαῖς
Ἑτέροις βροτοῖς ἐούσαις.

Ζαχαρίου μεγάλου πάγκλυτε κοῦρε,
Χείλεσιν ὑμνοπόλοις ἄρχεο μύθων.
Γόνε πανσόφου προφήτου,
Ἱερεῦ Θεοῦ προφῆτα,
Ἐπέων σοφῶν ὑπάρχου.

Ἔχε δὲ τροφὴν ἀρίστην
Ἀπόνως ἀεὶ παροῦσαν;
Ἀκρίδες πέλεν τὸ βρῶμα,
Μελεαγρίου τε ῥίζαι.

Ζάθεον φέρεν χιτῶνα
Ζακότων τρίχας καμήλων,
Ἐπὶ ὀσφύος δὲ μίτρην
Ἀπὸ δερμάτων κοπεῖσαν.

Θεόθεν προῆλθε κῆρυξ
Προθέων γένους Θεοῖο,
Ὁ πατὴρ γὰρ τοῦτον ὦρσεν
Πάϊν ὄφρα πᾶσι δείξῃ.

Φωτογόνου τελετῆς ἄρτι φανείσης,
Φωτοφόροις κιθάραις μέλψομεν ὕμνους.
Τελετῆς κλυτῆς φανείσης,
Κιθάρας κλυτὰς λαβόντες,
Ἱεροὺς λέγοιμεν ὕμνους.

Ἱερὸν βροτοῖσι λύτρον
Ἐπὶ γῆς ἄγων ἐπέστη,
Λύχνος ἐμφανῶς φαάνθη
Θεὸν εὐσεβῶς πιφαύσκων.

Κατὰ γὰρ χθόνα κρατίστην
Κρατερῶς δίδασκε πάντα,
Τότε καὶ γόνους Ἰούδα
Ῥοθίοις καθαίρειν ἦρτο,

Λαλέων λεῷ παρόντι
Λέγεν εὐθέτους πορείας
Μάλα δὴ τάχιστα τεῦξαι
Νοερῶς Θεῷ μολοῦντι,

Μέγα κῦδος ἔνθεν ἦρεν
Παρὰ τοῖς βλέπουσι πᾶσι,
Διὸ Χριστὸν αὐτὸν εἶναι
Ἐδόκει λεὼς Ἑβραίων.

Νάμασι θειοδόχοις λούσατο σῶμα
Πιστοτάτων μερόπων πᾶσα γενέθλη.
Ῥοθίοις Θεῶν λαβοῦσι
Μερόπων φιλευσεβούντων
Τὸ γένος κάθαιρε σῶμα.

Νοέων δὲ ταῦτα κῆρυξ
Φάτο τῷ λεῷ· τίς ὕμμιν
Τέκνα δυστόκων ἐχιδνῶν
Προφυγεῖν ἔδειξε μῆνιν;

Ξένον αὐτὸς οὐδὲν ἔρδω,
Ὅπερ οὐ γράφεν προφήτης.
Ἐμὲ γὰρ προςεῖπεν αὐδὴν
Ἐν ἐρημίῃ βοῶσαν.

Ὅθεν ὑμέας προβαίνων
Ῥοθίοις ἔγωγε νίζω,
Ταχέως δέ τοι προλάμψοι
Ὁ κρατῶν ἐμοῖο ῥώμη.

Παρὰ τοὺς πόδας δὲ τούτου
Θεϊκοὺς ἔγωγε νεύσας
Ἀπορῶ κλυτῶν πεδίλων
Παλάμῃ λύειν ἱμάντα.

Ἀνδρομέης γενεῆς λύματα ῥύπων
Ὕδασι Χριστὸς ἄναξ λούσατο σῶμα.
Γενεῆς ῥύπον καθαίρων
Χθονίων φανεὶς ὁ Χριστὸς,
Ῥοθίοις ἔβαψε σῶμα.

Ῥοθίοις ξένοισιν οὗτος
Μόνος ὑμέας κάθαιρε,
Νοερόν τι πῦρ προχεύων
Ἀπὸ πνεύματος ῥεέθρων.

Στεγανὸν πτύον κομίζων
Ἰδίην ἅλω καθαίρει,
Συνάγων δὲ σῖτον οἴκοι
Ἀχύρων γένος φλογίζει.

Τότε Χριστὸς αὐτὸς ἦλθε
Πρὸς ἑὸν μέγαν προφήτην,
Ἵνα μιν τάχιστα βάψῃ
Ἐν Ἰορδάνου ῥεέθροις.

Ὑπέφευγε δ' ὁ προφήτης
Τόδε δρᾶν ἔγωγε, φάσκων,
Ῥοθίων τεῶν χατίζω,
Σὺ δ' ἄναξ τί πρός με βαίνεις;

Μερόπων ἀμπλακίας οἶδμα καθαίρει,
Ῥοθίων ἀγνοτόκων κάρτος ἀείδω.
Μερόπων τὸ νᾶμα κλύζει
Κακίας, ῥόου πανάγνου
Σθένος εὐκλεὲς βοήσω.

Φαέθων δὲ Χριστὸς εἶπεν,
Ἄφες ἄρτι, τοῦτο ῥέξαι,
Ὅτι μοι προςῆκεν οὕτω
Τελέσαι τρόπον δικαίου.

Χέρα δεξιὴν προτείνει
Ἐν Ἰορδάνῃ προφήτης,
Τρομέων δ' ἄνακτα βάψειν
Τὸν ὅλων κάθαρσιν ὄντα.

Ψόφος ἦν πατρὸς βοῶντος·
Ἐμός ἐστι κοῦρος οὗτος.
Τὸ δὲ πνεῦμα προςκατέπτη
Ἐπὶ Χριστὸν ὡς πελείη.

Εἷς Θεὸς ἐν τριάδι προὖπτον ἐδείχθη,
Τοῦτον ἐν εὐσεβίῃ τίετε πάντες.
Θεὸς εἷς τριὰς φαάνθη,
Ὁ πατὴρ, πάϊς, τὸ πνεῦμα,
Μόνον αὐτὸν εὐσεβοῦμεν.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 66 sqq. — v. 57. Alii *θεόν*. **— v. 77.** *Χριστός* **codd.** *χόρτος*.

XXII.

Εἰς τὴν βαϊηάντησιν τοῦ κυρίου.

Ἀγίης πρὸ ἓξ ἑορτῆς
Μόλεν ἡμερῶν Ἰησοῦς
Ὅθι Λάζαρον θανόντα
Διέσωσεν ἐκ βερέθρου.

Βαδιὼν δὲ πρὸς κολώνην
Ἱερὴν ὄρους ἐλαιῶν
Δύο πέμψε τῶν μαθητῶν
Ἐνὶ Βηθφαγῇ κελεύσας·

Γονάτων δρόμοις μολοῦντες
Ἐπὶ τὴν ἔναντι κώμην
Ὄνον αὐτόθεν τε πῶλον
Ἀγάγοιτε σὺν τεκούσῃ.

Διὸ δεσπότῃ βοῶντι,
Τί λύειν ὄνους ποθεῖτε;
Ἐρέειτε, Χριστὸς εἶπεν,
Ὁ δὲ συντόμως προπέμψει.

Θεοφόβοισι χαρᾶς ἦμαρ ἐπέστη,
Δεῖμα φέρον στυγερὸν πᾶσιν Ἑβραίοις.
Χαρίεν σέβουσι Χριστὸν
Μόλεν ἦμαρ, ἔμφοβον δὲ
Ἀσεβεστάτοις Ἑβραίοις.

Ἕταροι δὲ τὰς κελεύσεις
Τέλεσαν γόνου Θεοῖο,
Ἅμα γὰρ φέρον τεκούσῃ
Ἀδαπάνον τε πῶλον.

Ζυγὸν οὐ μαθέντι πώλῳ
Βαρὺν, οὗ βροτοὺς ἀείρει,
Ἀπέθηκαν εὐθὺ Χριστὸν
Ἐπιθέντες ἁγνὰ πέπλα.

Ζάθεος δέ τις προφήτης
Προέλεξε ταῦτα βίβλῳ·
Θύγατερ, γὰρ εἶπε, Σιὼν
Ἄφοβος φίλη προλάμποις.

Θεόθεν γὰρ εἰς σὲ σώζων
Βασιλεύς τε πραῢς ἔλθοι
Ἐπ᾽ ὄνου τε πῶλον ἵζων
Ὁ μέγαν πόλον πολεύων.

Χριστὸς ἐς ἄστυ θέει Ἱεροσολύμων,
Ὄφρα θάνοι μερόπων εἵνεκα λύτρον.
Ἱερουσαλὴμ ἐς ἄστυ
Θανέειν ὁ Χριστὸς ἦλθε
Μερόπων ὑπὲρ γενέθλης.

Ἱερουσαλὴμ πολῖται,
Τὰ βρέφη, γέροντες ἄνδρες
Ἅμα τοῖς ξένοισιν ὄχλοις
Ἐπὶ πάσχα συνδραμοῦσιν.

Κατὰ τὴν πόλιν μαθόντες
Ὅτι Χριστὸς εἰςελαύνει,
Βαΐα κρατοῦντες ἄκρα
Ταχινοῖς δρόμοις ὑπήντων.

Λασίοις κλάδοις ἐλαίης
Τινὲς ἔτρεχον λαβόντες,
Θαλερὴν κόμην δὲ δένδρων
Τριόδοις ἔβαλλον ἄλλοι.

Μεγάλως σέβοντες αὖθις,
Ἕτεροι τὰ λαμπρὰ πέπλα
Τραχιναῖς τρίβοις ἐφήπλουν
Ὅθι Χριστὸς εἶχε βαίνειν.

Ἐν χλοεραῖς ἀνέρες φυλλάσι δένδρων
Θᾶττον ὑπαντιάαν σπεύσατε Χριστόν.

Παλάμαις κλάδους κροτοῦντες
Χλοεροὺς ἐς ἄντα Χριστοῦ
Μερόπων τρέχει γενέθλη.

Νάεται, ξένοι τε πάντες
Σὺν ἀποστόλοισι Χριστὸν
Καθ' ὁδῶν νάπης ἐλαιῶν
Πελάοντα προσνοοῦντες.

Ξένον οἱ προσῆγον ὕμνον
Λιγυθρόως βοῶντες,
Βασιλῆϊ παιδὶ Δαβὶδ
Ἐν ὑπερτάτοισιν αἶνος.

Ὁ κλυτῇ Θεοῖο κλήσει
Προσιὼν μάκαρ τις ἔσκε·
Μακαριστὸν αὖτε Δαβὶδ
Τὸ μολὸν κράτος τοκῆος.

Περίφημον εὐθὺς ὕμνον
Ἱερεῖς κλύοντες ὄχλου
Σὺν ἀποστόλοις βοῶντες
Ἔφασαν γόνῳ Θεοῖο·

Ἀντὶ πέπλων κραδίας δείκνυμεν ἁγνὰς
Χριστὸς ὅπως ὁμαλὴν οἶκον ὁδεύσῃ.
Ῥόον ὃν φέρουσιν ὄχλοι
Ἅμα σοῖς, ἄναξ, μαθηταῖς
Στόμασιν κέλευε παῦσαι
Ὑπέρογκα γὰρ βοῶσιν.

Σχεδόθεν, δὲ Χριστὸς εἶπεν,
Ἀτρεκῶς λέγω, κακοῦργοι,
Ἐὰν οὓς ἔφητε παύσω,
Ἄλαλοι λίθοι λαλοῦσιν.

Τότε καὶ πόλις σαλεύθη
Πυλέων μολοῦντες εἴσω·
Τότε τις πρὸς ἄλλον εἶπε·
Φάθι δὴ τίς οὗτος ἐστίν;

Ὑγιῶς ὁ δὲ προςεῖπεν·
Ὁ μολὼν ἄναξ Ἰησοῦς
Γαλιλαῖος ὁ προφήτης
Ἀπὸ Ναζαρὲθ γενέθλης.

Συναγωγῆς στυγερῆς κλαύσατε παῖδες,
Ὅτι Χριστὸν τὰ βροτῶν φῦλα γεραίρει.
Γόνος Ἰσραὴλ στενάζει
Ὁ νόμου σκιὴν γεραίρων,
Ὅτι τιμᾷ Χριστὸν ἔθνη.

Φλογερῷ μολόντι Χριστῷ
Ἱερῷ τυφλοὶ προσῆλθον
Πόδας ἀσθενεῖς τε χεῖρας·
Ὁ δὲ πᾶσι δῶκε ῥῶσιν.

Χαλεποὶ δὲ γνόντες ἔργα
Ἱερεῖς μέγιστα Χριστοῦ
Βρεφέων τε τερπνὸν ὕμνον
Ἱεροῦ μέσον κατεῖπον.

Ψύθος ἐκμανῶς δονοῦντες
Ἐβόων ἄνακτι πάντων·
Ἀΐεις τί φασι παῖδες;
Ὁ δὲ, ναίχι, Χριστὸς εἶπεν.

Ψόφον ἐν γραφῇσιν οὔπω
Ἀνέγνωτε ταῖς λεγούσαις,
Στόμα νηπίων πρὸς αἶνον
Ὑπομαζίων ἀνοίξεις;

Στομάτων ἐξ ἀκάκων ᾄσματα Χριστῷ
Βρεφέων ὑμνοπόλων πᾶς βροτὸς εἴποι.
Στομάτων ἀπ' εὐρυμύθων
Βρεφέων φίλων τε Χριστῷ
Προςφέροιμεν αἰὲν ὕμνον.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 75 seqq. — v. 17. *Θειοφόβοισι.* Sic emendavit Allat. Codd. *θεοφόβοισι.* — v. 84. *κέλευε* Codd. *κέλευσε.* — v. 109. *ὕμνον* Codd. *ὕπνον.*

XXIII.

Εἰς τὸ μυστικὸν καὶ θεῖον δεῖπνον τοῦ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ.

Ἄγε δὴ, λύρη με θείη
Ἐπὶ δεῖπνον ἄρτι θεῖον,
Ἵνα μυστικῆς τραπέζης
Ἅμα Δεσπότῃ μετάσχω.

Βοάαν γὰρ ἄρτι Χριστοῦ
Θεϊκὸν πάρεστι κάρτος
Τυπικοῦ νόμου τε τέρμα
Ὑπὸ Μωσέως γραφέντος.

Γονίμῳ γόνος Θεοῖο
Ἐν ὄρει πέλων ἐλαιῶν,
Ἱεροῖς ἔφη μαθηταῖς
Προλέγων ἄναξ τὸ μέλλον·

Δίδαγμα κρατεῖτε τοῦτο
Ὅπερ ἐμφανῶς διδάσκω,
Ὅτι δεύτερον μεθ᾽ ἦμαρ
Γίνεται νόνου τὸ πάσχα.

Δεῖπνον ἐς ἀμνοφόρον
σπεύσατε πάντες
Μυστιφόροις καρδίαις κάρ-
τα Θεοῖο.
Ἐμὲ δὲ φθόνῳ κακίστῳ
Πάϊν ἀνέρος λαβόντες
Ἱερεῖς, λεώς, πολῖται
Στερεαῖς νίφουσι βύρσαις.

Ζακότοις βαλοῦσι μύ-
θοις,
Πτυέλῳ βρέχουσιν ὄψιν,
Πιλάτῳ δὲ συμμανέντες
Ἰκρίῳ κτενοῦσιν οἴτῳ.

Θανάτου δ᾽ ἐγὼν ὀχῆας
Ἅμα καὶ πύλας ἀέξας,
Τὸν Ἀδὰμ λαβὼν τριταῖος
Ἀπὸ νερτέρων ἀνέλθω.

Ειλαπίνην ἁγίαν Χριστος
ὀπάζει
Μωσαϊκῶν προβάτων δαῖ-
τα πεδήσας.
Ἵνα δὴ νόμον τελέσσω,
Ὃν ἐγὼ πάλιν παρέσχον,
Πέτρε, νῦν ἴθι πρὸς ἄστυ
Ἅμα τῷ γόνῳ Σαλώμης.

Κατὰ τὴν πόλιν γεγῶσι
Νέος εὐθὺς ἀντιάζει
Κέραμον φέρων ἐπ᾽ ὤμων
Γλυκεροῦ γέμοντα ῥεῖθρον·

Λιπαρῶν ποδῶν δὲ τού-
του
Καλὸν ἴχνιον πατοῦντες,
Ἐπὶ τὸν δρόμον δραμεῖσθε
Ὅθι κεῖνος αὐτὸς ἔλθοι.

Μεγάρων τ᾽ ἐρεῖτε πρώτῳ,
Ὅτ᾽ ἔφην· τίς ἴσκεν οἶκος
Ὅθι μοι μολοῦντι πάσχα
Σὺν ἐμοῖς φάγω μαθηταῖς;

Ἀπὸ δαιτὸς θεϊκῆς πέμ-
ψατε Χριστοῦ
Βδελυρὸν καὶ προδέτην
θᾶττον Ἰούδαν.
Νόμον ἐκμαθὼν δ᾽ ἐκεῖνος
Τὸν ἐμὸν, τάχιστα δείξει
Ἀνώγαιον, ἔνθα θᾶττον
Ἱερὸν ποιεῖτε δεῖπνον.

Ξυνιόντες οἱ μαθηταὶ
Δράμον ὀξέως ἐς ἄστυ,
Ὅσα Χριστὸς εἶπεν εὗρον
Ὅσα Χριστὸς εἶπεν ἔρξαν

Ὁ Θεὸς δὲ σὺν μαθηταῖς
Κατὰ τὴν πρέπουσαν ὥραν
Ἐπὶ φαιδρὸν ἦλθεν οἶκον,
Ἐπάγων νόμῳ τὸ τέρμα.

Πρόβατον φαγὼν δὲ Μωσοῦ
Ὁ Θεοῦ τοκῆος ἀμνὸς,
Πρόβατον νόμου παλαιοῦ
Τέρας αὐτὸ θῆκε πάντων.

Μερόπων ὃς ποθέει Χριστὸν ἐς ἄκρον,
Ἀδόλως συμφαγέτω δεῖπνον ἐκείνου.
Ῥύσιον δὲ αὐτὸς ἄρνα
Μερόπων πόρεν γενέθλῃ,
Ἐνὶ μυστικῇ τραπέζῃ
Ἰδίην σφαγὴν τυπώσας.

Στεφανηφόρου δὲ δείπνου
Τότε δεσπότης ἀνέστη,
Προχέει τ᾽ ἐς ἄγγος ὕδωρ
Ἀποθεὶς τὰ θεῖα πέπλα.

Τρυφεροὺς πόδας μαθητῶν
Παλάμαις ἔνιπτε θείαις,
Μετὰ λεντίου δὲ τούτους
Κατέμασσεν οὕπερ ἔσχεν.

Ὑπόδειγμα δοὺς βροτοῖσιν
Χθαμαλῶν φρενῶν πρὸς ὕψος,
Πάλιν ἐς τράπεζαν ἦλθεν
Ὑποδὺς ἑοὺς χιτῶνας.

Κἀμὲ τὸν ἐν κακίῃ, Χριστὲ, καθαίροις
Χείρεσι ταῖς θεϊκαῖς πάντα λοέσσας.
Φάος, ὡς κόμισσεν ἄρτον,
Ἐρέων δέδωκε μύσταις·
Τὸ δ᾽ ἐμὸν φάγοιτε σῶμα
Ἐς ἁμαρτάδων καλύπτρην.

Χαρίεν δέπας κεράσσας
Τάδε τοῖσι δῶκε λέξας·
Τὸ δ᾽ ἐμὸν πίοισθε αἷμα,
Τὸ ἁμαρτίας σκυλεῦον.

Ψόφον ἐς τοκῆα δόντες
Θεον ἐν λόγοισιν ὕμνον,
Ἐπὶ τὴν νάπην ἐλαιῶν
Ἅμα τῷ φάναι προῆλθον.
Ὦ πάθος, ὢ φιλίη, ἣν διὰ Χριστὸς
Σάρκα βροτοῖς ἰδίην ὤπασε δαῖτα.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 79 seqq. — v. 13. κρατεῖτε Codd. κράτιστε. — v. 34. παρέσχον Codd. παρέσχων. — v. 43. δραμεῖσθε Codd. δραμεῖσθαι. — v. 47. μολοῦντι Codd. μολοῦντα.

XXIV.

Εἰς τὸν τίμιον σταῦρον.

Ἀσεβῶν χρόνος παρῆλ-
θεν,
Ἀγαθὴ χόρευε πίστις,
Ἀθέων νέφος ἐδάσθη,
Κιθάρη μέλισδε χάρμην.

Βαβυλὼν βάραθρον οἶτος
Ἐφάνη βροτοῖσι πᾶσιν,
Ἀθέων φύουσα φύτλας,
Ἀνόμων τρέφουσα δήμους.

Γελόων βοῶ τὸν ὕμνον,
Θεὸν ἀξίως γεραίρων,
Ὅτι τὴν φίλην γαλήνην
Χρονίην δέδωκε κόσμῳ.

Δόμα γὰρ Θεοῦ γαλήνη
Τελέθη μέγιστον, ἡ δε
Θεϊκῷ σθένει μολοῦσα,
Θεϊκῷ κράτει κρατοῦσα.

Ἐφάνη Θεὸς κολάζων
Δι' ἁμαρτάδας κακίστας,
Ἐφάνη Θεὸς σαώζων
Ἐλέῳ βρύων σὺν οἴκτῳ.

Ζόφος ἦν πάροιθε Μῆ-
δος
Μερόπων γένη θερίζων
Δόρατι, ξίφει, βελέμνῳ,
Χαλεπωτάτῃ τε λύττῃ.

Θεϊκῷ χόλῳ στρατεύσας
Φλογερὴ πέφηνεν ἅρπη,
Διὸ καὶ πόλεις φλογίζει
Γλυκεροῖς ὁμοῦ πολίταις.

Ἱερὸν τρέπεσκεν ἄστυ,
Ὅθι Χριστὸς ἔσχε πότμον,
Ὅτι Χριστὸς αὐτὸν ἦγεν
Ἰδίην πτόλιν σκυλεύσας.

Κρατερὴν πτόλιν κρατή-
σας
Νεκύων ὅλην γεμίζει,
Ποταμῷ πυρὸς δὲ πᾶσαν
Ὁ θεήλατος ἐκβλύζει.

Λάβε καὶ ξύλον Θεοῖο,
Τοῦ Θεοῦ μέγιστον ὅπλον,
Τὸ βροτῶν κράτιστον ἕρ-
κος,
Τὸ παθῶν φέριστον ἄλκαρ.

Μόνον ἐν πέτρῃ γὰρ ἔστη
Κρανίου Θεὸν προφαῖνον,
Μόρον εὐθέως κατέκτα
Ἅμα δαίμοσι κακίστοις.

Νενεκρωμένοις βροτοῖσι
Θανάτῳ, φθορᾷ κακίστοις,
Βροτίην κράτιστα βλύζει,
Θανάτου κράτος πατοῦσαν.

Ξύλον ἦν, πατὴρ ὀλέ-
θρου
Ὅτ' Ἀδὰμ τρύγησε βρῶσιν,
Ξύλον ἦν, φονεὺς ὀλέθρου
Ὅτε Χριστὸν ἔσχεν ἥλοις.

Ὅθεν ὡς πέδον γε Πάρ-
θου
Ξύλον εἴσιδεν Θεοῖο,
Τότε Χοσρόην φονεύει
Ὀλοῶν κρατοῦντα Μήδων.

Πολέμῳ γὰρ ἦν γενάρχης
Ὁ κακὸς κακῶν ἀνάσσων,
Γλυκερῆς δὲ τῆς γαλήνης
Κρυερὸς πέλεν διώκτης.

Ῥᾶον ἐκ βίου κυλίσθη
Ὁ βίον κλόνοις ταράττων,

Ὁ φόνων τὰ πάντα πλήσας
Φονικοῖς ξίφεσσι πίπτει.

Σοφὸν ἰκρίον Θεοῖο
Τόδε τὸ τρόπαιον ἔστη
Κατὰ βαρβάρων βιαίων,
Κατὰ Χοσρόου κακίστου.

Τότε καὶ θάλος γαλή-
νης
Ἐπὶ γῆς προῆλθε πάσης
Πολέμων πατρὸς πεσόντος,
Γενέτου κλόνων δαμέντος.

Ὑπὸ δὲ κλυτῆς γαλή-
νης
Θεόθεν βροτοῖς μολούσης,
Μεγάλης πάϊς τε Ῥώμης
Ἐπιτέρπεται κρατίστως.

Φόβον ἐκβαλὼν διώκτου
Ἀφόβως ἐσεῖδε πάτρην,
Ὁ φυγὼν πτόλιν τοκήων
Ὁρᾶται πάλιν πολίτης.

Χαρὰν ἰκρίου λαβόντες
Ἁγίου Θεοῖο παῖδες
Ἐς ἑοὺς τόπους μολοῦντες,
Ἐς ἑοὺς τρέχουσιν οἴκους.

Ψόγος ἐκνόμων ἑβραίων
Ἑὰς ἐς κάρας τρεπέσθω,
Ὅτι τὸ ξύλον Θεοῖο
Μόλεν εἰς πτόλιν Θεοῖο.
Σταυρὸς ἐς εὐσεβέων γαῖαν
ἀπήχθη,
Εὐσεβέων μερόπων χαίρετε
φῦτλαι.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 106 seqq. — v. 4. *χάρμην*. Codd. *χάρμη*. — v. 5. *οἶτος*. Codd. *οἶτο*. — v. 37. *λάβε*. Codd. *λάβην*. — v. 42. *προφαῖνον*. Codd. *προβαίνων*. — v. 45. *νενεκρωμένοις*. Codd. *νενεκρωμένος*. — v. 47. *βροτέην*. Codd. *βροτήν*. — v. 53. *πέδον*. Codd. *πέδων*. — v. 89. *ἀπήχθη*. Codd. *ἀφήχθη*.

XXV.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν καὶ εἰς ἑαυτόν.

Ἀπὸ δὲ κλυτοῦ διαύλου
Ἀναβὰς ἐκεῖνα βάθρα
Ἐλαῶν ὄρος φιλήσω,
Ὅθεν ἐς πόλους ἀνῆλθεν.

Βάθος ἄπλετον δὲ θείας
Σοφίης, δι' ἧς με σῶσεν,
Λίαν αἰνέσας, ἐκεῖσε
Ταχέως πάλιν δρομήσω.

Γεραροὺς ὅπου τὰ θεῖα
Ἑτάρους ἐμυσταγώγει,
Κρυφίους βυθοὺς φαείνων
Ὑπὸ τὸ στέγος γενοίμην.

Διὰ τῆς θύρης μεγίστης
Ἐπὶ βαθμίδας προήκων,
Πόλιος δύσει προσούσης
Ἁγίης ἴδοιμι κάλλος.

Εὐπρεπίην ὁράαν ὡς γλυ-
κὺ σεῖο
Οὔρεος ἐξ ἐλαῶν, ἄστυ
Θεοῖο.
Ἐπὶ Λαζάρου δὲ τύμβον
Τετραημέρου νεκροῖο
Διαβὰς, ἄνακτι δόξαν,
Ὅς ἔγειρε τόνδε, δοίην.

Ζέσιν ἱμέρου δὲ θείου
Φρεσὶν ἰσχάνων, ἱκοίμην
Τάχα Βηθλεὲμ πολίχνην
Ὅθι παντάναξ ἐτέχθη.

Ζαθέου τετραστόου δὲ
Ἄγαν ἐκπρεποῦς τρικόγχου
Μέσον ἐσμολῶν ἐκείνου
Ἱεροῦ δόμου χορεύσω.

Βηθλεὲμ εὐαγέος κάλλεα δέρκειν
Χριστὸς ὁ κεῖθι φανεὶς πάντα με νεύσοι.
Θαμὰ χρυσοφεγγέας τε
Ὁρόων στύλους τε μούσης
Μάλα καλλίτευκτον ἔργον,
Ἀχέων νέφους λαθοίμην.

Ἰδέην ἄνω δὲ βλέψω
Καλάθωσιν ἀστροφεγγῆ,
Ἀπὸ καλλιεργίας γὰρ
Χάρις οὐρανοῖο λάμπει.

Κατὰ τὸ σπέος γενοίμην,
Ὅθι παντάνασσα κούρη
Τέτοκε βροτοῖσι ῥύστην
Θεὸν ἀτρεκῶς βροτόν τε.

Λιπαρῇ πλακὶ προθήσω,
Θεὸν ᾗ βρέφος δέδεκτο,
Βλέφαρα, στόμα, κράνος τε
Κομίσαι χάρισμ᾽ ἐκεῖθεν.

Μεγακυδέος δὲ φάντης
Ἐπὶ προσκύνησιν ἔλθω,
Ἄλογος δι᾽ ἧς ὑπάρχων
Ἐτράφην λόγῳ Θεοῖο.

Νεκύων ἐς ἄντρον εἴξω
Βρεφέων ἅμα σφαγέντων
Γενέσει λόγου βροτείῃ,
Ἡρώδου φθόῳ μανέντος.

Ὦ βασίλειε πάτερ, λῶστε νοήμων
Αἴθε τεὴν κορυφὴν ἄρτι φιλοίην.
Ξυνετῷ λεῷ τε κλήρῳ,
Ὁσίοις ἐπισκόποις τε,
Μοναχῶν προηγέταις τε
Ἐμὸν εἴσιδω πατριάρχην.

Ὃς ἐμοῦ γένους ὑπάρχει
Ἅγιον φέριστον ἔρνος,
Βασίλειος ὁ πραΰφρων,
Ὁ λίαν σεβάσμιός μοι.

Οἶσθα, μάκαρ, τίνος οὖν εἵνεκα, σεῖο
Μνήσατο θυμὸς ἐμὸς τῷ δέ γε χρόνῳ.
Πραπίδων ἐμῶν τὸ χάρμα,
Τεκέων ἐμῶν τὸ καλλος,
Σοφίης ἄγαλμα, ποῦ σε
Σωφρόνιε σῶφρον εὕρω;

Σωφρονίου γεραρὴν ὄψιν ἰδοίμην,
Ὃν ποθέω γοόων ἤματα πάντα.
Ῥόος ὀμμάτων ἐμοῖο
Δακρύων ἀποδακρύει νῦν,
Ὅταν ἐς λογισμὸν ἔλθω
Ταχέως ἑκὰς στενάζων.

Σὲ γὰρ ὁ φίλος τέκος τε
Πατέρα, σχέσει τε θείᾳ,
Ἐθέμην παρηγορεῖν με,
Διέπειν βίῳ τε γῆρας.

Τίπτε λάθου, γλυκερὸν τέκνον, ἐμεῖο
Ἐν μοναχοῖς, ὃν ἔθου παῖδα κομίζειν;
Τὸ πολύπλοκον δὲ πλῆθος
Ὅτε συμφορῶν συνέσχεν,
Τότε σοι φίλ᾽ ἐτερίσθην
Πολιὴν ἔχων ἀνιγρήν.

Ὑλικὸν βίον λιπὼν γὰρ
Ἅμα σοι βιοῦν τε θνήσκειν

Ἐφάμην τρόπῳ δὲ ποίῳ,
Θεὸς οἶδεν, ᾧ διέστην.

Φρονέων πάλαι γὰρ ὄντως
Ἐνὶ φιλτάτῃ γε Λαίρῃ
Μέχρι τέρματος διάξειν
Ἔαθεν κλόνειο κόσμου
. . . .
. . . .
. . . .
Στὰς δ' ὅσας ὑπέστην.

Ψαμάθου πλέον γὰρ εὕροις
Κραδίης ἐμῆς ἀνίας,
Ἔδαφος διάβροχόν τε
Ἔτι δακρύοις ἐμοῖσι.

Τύγε μὴν ἄεισμα τοῦτο
Ἀνέθηκά σοι ποθοῦντι,
Καθ' ὅλην φυλὴν Συρίης
Ἐμέθεν πόνους ἀείδειν.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 109 seqq. — v. 3. *Κλαῶν*. Codd. *ἐλαιῶν*. cf. v. 18. — v. 26. *ὄθι*. Codd. *ὅθεν*. — v. 34. *τε μούσης*. Codd. *τεμούσης*. — v. 42. *ὄθι*. Codd. *ὅθεν*. — v. 53. *εἴξω*. Sic codd. Matr. legi vult *ἥξω*. — v. 62. *εἰσιδω*. Codd. *εἰς ἴδω*. — v. 78. Codd. *ἴκας ταχέως*. — v. 106. *φυλήν*. Sic emendavit Matranga, codd. *φίλην*.

XXVI.

Εἰς τὸν ἅγιον Παῦλον, τὸν ἀπόστολον.

Ἀρετῶν μέλιττα Παῦλε
Ἐπὶ σοὺς ἄγοις με σίμβλους,
Ἵνα σὸν μέλι τρυγήσας
Ἱερῆς τροφῆς μετάσχω.

Βασιλεῦ μελῶν προφῆτα,
Κιθάρην δίδου τινάσσειν,
Ἀρετῶν ὅπως γενάρχην
Μέλεσιν σοφοῖσι μέλψω.

Γένος Ἀβραὰμ φυτεύει
Ὁ μέγας Θεοῖο λάτρης,
Κιλίκων τρέφουσι Ταρσοὶ
Ἐπὶ γῆς φανέντα Παῦλον.

Δρόμον ἐκ βρέφους ὁδεύων
Ἁγίων σοφῆς γενέθλης,
Ἰδίην ἀφῆκε πάτρην,
Πατέρων πόλιν γενεήν.

Ῥίζα φιλευσεβέων ἔπλεο Παῦλε,
Ἐν χθονὶ τετραπώρῳ γείναο μόσχους.
Ἐδιδάσκετο προθύμως
Ἱερὰς γραφὰς τοκήων
Ἱερουσαλὴμ κατ' ἄστυ
Ὑπὸ τῶν σοφὰ φρονούντων.

Ζαθέους νόμους τελέσας
Φαρισαῖος ἦν ἐς ἄκρον,
Ὅθεν εὐσεβῶν ὑπῆρχεν
Ἑτέρων πλέον διώκτης.

Θαλάμους δὲ τοὺς δικαίων
Ἀγρίως ὅλους ἐπόρθει,
Ἁγίους δὲ τοὺς ἐν ἄστει
Ἐδίδου φέρων φονεύειν.

Ὦ φρενός, ὦ μανίης ἧς πέλε Παῦλος
Ὅττι σοφῶν ἀγέλην πᾶσαν ἀνήρει.
Ἱερὴν ἔβαλλε πίστιν
Μανικὸς πέλων διώκτης,
Κατὰ τὰς πόλεις δὲ βαίνων
Ἁγίους κόλαζε πάντας.

Κακὰ γράμματα γραφέντα
Λάβεν ἐκ κακῶν προέδρων,
Ἁγίους ὅσους Δαμασκὸς
Τρέφε δεσμίους κομίσσαι.

Λόγος ἐκ πόλου προκύψας,
Ὁ λόγῳ πόλον κυλίνδων,
Ἅμα φωτὶ παμμεγίστῳ
Τρέπεν ὡς τάχιστα Παῦλον.

Μέσον ἡμέρας δὲ λάμψας,
Φάος ὀμμάτων ἀπούρας
Κατὰ γῆν τάνυσσε Σαῦλον
Κατὰ γῆν κακῶς μανέντα.

Χριστὸς ὅλων μεδέων σὺν γενετῆρι
Παῦλον ἀπ' ἀντιβίων τεύξατο λάτρην.
Νοέειν δὲ τὸν βαλόντα
Ὁ βαλὼν θέλων τυπέντα,
Λέγεν ἡμέρως Ἰησοῦς
Ἐπὶ γῆς πεσόντι Σαύλῳ.

Ξένον εὐσεβοῦσι ῥέξεις
Ἐμέ, Σαῦλε, νῦν διώκων.
Ἀπαμείβεται δὲ Σαῦλος·
Λέγε μοι, τίς αὐτὸς ἔσκες;

Ὁ Θεὸς πάλιν βοήσας
Φάτο πρὸς λαλοῦντα Σαῦλον,
Τελέθω, λέγων, Ἰησοῦς
Ἀπὸ Ναζαρὲθ πολίχνης.

Πάλιν ὃ φέρων τὰ πάντα,
Τελέθω ὃν ἐκδιώκεις,
Βαρύ σοι πόδας τιταίνειν
Ἀταλοὺς πρὸς ὀρθὰ κέντρα.

Ἀχλύος ἠερίης ἔμπλεε Παῦλε
Εἰπέ, πόθεν στεροπαῖς πᾶσι φαείνεις;
Ῥυπαρὸν ζόφον κομίζων
Βλεφάροις, ἐς ἄστυ βαίνεις,
Ὅθι σοι πάλιν λαλήσω,
Ἅ σε, Παῦλε, δεῖ τελέσσαι.

Σὺ γὰρ ἔθνεσιν φαείνοις
Θεϊκὸν φάος διδάσκων,
Σὺ τὸν Ἰσραὴλ ἐλέγξεις
Γενεὴν ἄπιστον οὖσαν.

Τότε δὴ μαθὼν ὁ Σαῦλος,
Ὅτι Χριστὸς αὐτὸς ἕλκει,
Ἑτάρων χέρας κρατούντων,
Ἅτε τυφλός, ἠκολούθει.

Ὑπονυκτίῳ δὲ λήξει
Ὄναρ ἐμφανεὶς ὁ Χριστὸς
Ἀνανίαν ἄνδρα θεῖον
Ἐπὶ Σαῦλον εὐθὺ πέμψεν.

Φεγγοτόκον σκοτίην ἔδρακε Παῦλος
Ὄφρα βροτῶν ζοφερὰν ἀχλὺν ἀπάξοι·
Φοβεροῖς λόγοισιν εἴξας
Ἀνανίας ἐς διώκτην,
Δράμεν ὄμμασιν κομίζων
Τὸ διπλοῦν διπλοῖσι φέγγος.

Χαλεπὸν ζόφον δὲ ῥίψας
Κραδίης κόρον τε Σαῦλος,
Λοετρὸν δὲ θεῖον ἐνδὺς
Χάριτος Θεοῦ γεμίσθη.

Ψόγον ἀθλίων Ἑβραίων
Ὅλον ἀνδρικῶς πατήσας,
Συνέχευε λυγρὸν ἔθνος
Τριάδα βροτοὺς διδάσκων.

Φωτὸς ἀειγενέος, Παῦλε, γεμίσθης
Φωτογόνους δαΐδας πᾶσιν ἐρίζεις.

Conf. Spicil. Rom. I c. p. 83 seqq — v. 31. ὦ φρενός. Sic emendavit Leo Allatius, cod. Barb. ὦ φρένες. — v. 70. Alii βαίνοις.

XXVII.

Εἰς Ἰωάννην τὸν Θεόλογον.

Ἁγίων γένος προέλθοι
Ἁγίῳ γέρας κομίζον,
Ἀγάμων φάλαγξ βοήσοι
Ἀγάμῳ φέριστον ὕμνον.

Βδελυρὴν ἔγωγε γλῶτταν
Φορέων, ῥυπῶν τὰ χείλη
Ἀπορῶ γόνῳ γε βροντῆς
Καθαρὸν τὸν αἶνον ᾄδειν.

Γονέων πάϊς φαάνθη
Ἱερῶν κλυτῆς τε ῥίζης,
Ζεβεδαῖος αὐτὸν ἥρως
Σαλώμη τε παῖδα τίκτον.

Δόμον ἔσχε πλωτὸν ἄνδρα
Ὁ πατὴρ φίλην δ' ἄγρην,
Σαλώμη τεκοῦσα Χριστοῦ
Κλύε σύγγονας Θεοῖο.

Ἰαχῆς οὐρανίης, ὄβριμε κοῦρε,
Στομάτων ἡμετέρων δέχνυσο δῶρα.
Ἐκάλει δὲ καὐτὸς ἔνθεν
Τὸν ὅλων ἄνακτα θεῖον
Ὁ πάϊς, διότι τέκνον
Σαλώμης ὑπῆρχε θεῖον.

Ζαθέου γὰρ ἦν Ἰωσὴφ
Σαλώμη τόκος σαόφρων,
Ὅς ἐμοῦ Θεοῖο Χριστοῦ
Γενέτης μόνον καλεῖτο.

Θεὸς οὖν πέλων ὁ Χριστὸς,
Ἐπέχων φύσιν τε πᾶσαν,
Ἐπὶ χεῖλος ἦλθε λίμνης
Βροτὸς οἷά τις προλάμπων.

Φωσφόρε παρθενίης, φωσφόρε μύθων,
Ἡμετέρῃ κραδίῃ φέγγος ἰάλλοις.
Ἰαχὴν μίαν προπέμψας
Δυάδα κλυτὴν ἀγρεύει,
Ἰάκωβον ἐσθλὸν ἄνδρα
Ἀγαθὸν κάσιν τε τούτου.

Κράτος ὡς ἴδον Θεοῖο
Προσέβαινον οἱ καλοῦντι,
Πατέρος σέβας λιπόντες,
Κάλαμον, σκάφος, σαγήνην.

Λόγος ἐκλογὴν τελέσσας
Δέκα καὶ δυῶν μαθητῶν,
Φιλέεσκε τόνδε μᾶλλον
Ἁγίων ὅλων ἑταίρων.

Μεγάλην χάριν δὲ βάλλειν
Φιλία φίλοις προσώποις,

Ἐνὶ δὲ φρεσὶν φιλάγνοις
Θεϊκὴν ἔχεσιν αἴγλην.

Σοφίης οὐρανίης μεστὸς ὑπάρχων,
Ἐπέων οὐρανίων αὐλὸς ἐτύχθης.
Νόον ἔνθεον φοροῦντα
Καθαρήν τε σάρκα, τοῦτον
Ἀφανῶν ποιεῖτε μύστην,
Ὁ Θεὸς λόγος διδάσκων.

Ξένα δεῖξε πλεῖστα τοῦτον
Φιλέων ἄναξ δικαίως,
Ἐπὶ καρδίην ταθῆναι
Ἰδίην παρέσχε μούνῳ.

Ὅτε δ' ἰκρίῳ προσῆλθε
Κασίγνητον αὐτὸν ηὔδει,
Μαρίην ποιῶν τεκοῦσαν,
Μαρίῃ γόνον προσάπτων.

Πάλιν ἀγλαοῖο Πέτρου
Μόρον ἐκμαθεῖν ποθοῦντος
Παρὰ δεσπότου γε κείνου,
Μόρον ἐκφανῶς καλύπτει.

Θεολόγου σαφίῃ κόσμος ἐρύσθη,
Δαιμονικῆς μανίης φάσματα ῥίψας.
Ῥέθεσι ξύλῳ κρεμασθεὶς
Ὁ λόγος παθῶν τε πάσχων,
Λέγε παρθένῳ τεκούσῃ,
Λέγε παρθένῳ μαθητῇ.

Σέθεν, ὦ γύναι, καλείσθω
Γόνος ἁγνὸς οὗτος ἔνθεν,
Σὺ δὲ μητέρα κρατίστην
Καλέοις ἐμὴν τεκοῦσαν.

Τότε δὴ τότε κλυτόφρων
Ἐς ἑὸν κόμιζεν οἶκον
Ἀγανὴν Θεὸν τεκοῦσαν,
Ἰδίην ποιῶν τεκοῦσαν.

Ὑπὸ Πάτμον ᾧ δ' ἐτύχθη
Θεόπαις νόμοισι φύτλοις,
Ἁγίους τόπους ἐάσας
Ἀσίης ἐπῆλθε χῶρον.

Βροντογενῆ Θεὸν οὖν ὄλβιον εἴπω
Τοὔνεκα θειοτόκου κοῦρος ἐτύχθη.
Φορέων σθένος Θεοῖο
Ἔφεσον κίχησεν ἄστυ,
Ὅπερ Ἄρτεμις κακίστῃ
Δνοφερῇ πλάνῃ κατεῖχεν.

Χέρα καρτερὴν δὲ τείνας
Ἀπάτης νεὼν καθεῖλεν,
Βδελυρὸν δὲ τρέψε φάσμα
Ἀσίηθεν ὡς πυρίπνους.

Ψεκάσιν Θεοῖο μύθων
Ἀπὸ χειλέων ψεκάζων
Φλόγα δαιμόνων ἀμέρδει,
Χθονίων γένος δὲ σώζει.

Ἀσίδος εὐγυάλου λύτρον ἀείσω,
Θεολόγου δυνάμει κῦδος ἀγείρων.

Conf. Spic. Rom. l. c. p. 90 seqq. — v. 2. *κομίζον*. Codd. *κομίζων*. — v. 4. *φέριστον*. Codd. *φέρεις τόν*. — v. 16. *σύγγονας*. Matr. legi vult *συγγόνους*. — v. 17. *ἰαχεῆς*. Leo Allatius et Matranga *ἰαχῆς* legi volunt. — v. 34. *ἀγρεύει*. Codd. *ἀγορεύει*. — v. 39. *Πατέρος*. Sic cod. Barb. Leo Allat. *πατρός*. — v. 52. *τοῦτον*. Alii *τούτων*. — v. 82. Versus, quin etiam tota stropha obscura

est, et *φύτλης* scribendum puto. Ceteroqui ferme certum habeo, hiatum heic inesse ob amanuensis incuriam, qui huius strophae versus cum aliis confuderit. Nam neque narrationis ordo neque mens auctoris lucide percipitur. Conf. Not. Matrangae ad h. l.

XXVIII.

Εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

Ἀρετὴν, ἀγῶνα, νίκην
Στεφάνου κλυτοῦ λιγαίνω,
Σὺν ἀποστόλοις καλέσσω
Στίχα μαρτύρων χορεύειν.

Βασιλεῖ Θεῷ γὰρ οὗτος
Μετ' ἀποστόλους στρατεύθη,
Ἐνὶ μάρτυσιν δὲ πρῶτος
Στεφάνοις ἔδησε κόρσην.

Γραφικῶς ὅθεν βοήσω,
Στεφάνου τὸ διττὸν εὖχος
Ὅτ' ἀποστόλοις συνῆπται,
Ὅτι μαρτύρων προλάμπει.

Διό μιν Θεοῖο λάτρην
Ταχέως τέθηκε πρῶτον
Ἁγίων χορὸς μαθητῶν
Μέγαν ἐνθέως σκοποῦντος.

Στεφάνου τοὺς ἀέθλους ὅστις ἀείδει
Κραδίην εὐφροσύνης οἶδε κορέσσαι.
Ἐρατῆς γέμων Θεοῖο
Χάριτος βίης τε πλήρης,
Στέφανος λεῷ τε πρόσθεν
Τεράτων ἔτευχε πλῆθος.

Ζοφερῷ φθόνῳ τυπέντες
Τινὲς ἀγρίων Ἑβραίων,
Περὶ δογμάτων συνείρειν
Στεφάνῳ λόγους ἐπῆλθον.

Ζάκοτον γὰρ ἔσκεν ἔθνος
Βελίου στόλος κακίστου
Φαρίης τε καὶ Λιβύσσης,
Ἀσίης τε καὶ Κιλίσσης.

Θαμινοὺς λόγους ὁ μάρτυς
Κραδίης σοφῆς ἰάλλων,
Φθονεροὺς δίωκε κείνου
Νέφος ὡς πνοαῖς ἄηται.

Στεφάνῳ θεσπεσίῳ στέμματα πλέξω
Γραφικῶν ἐκ καλύκων ἄνθεα δρέψας.
Ἱεροῖσι λόγοις νίκην
Στεφάνου τάχιστα δόντες,
Φέρον ἀνέρας κατ' αὐτὸν
Πατέρα πλάνης βοῶντας.

Κατὰ γὰρ Θεοῦ τοκήων
Κατὰ Μωσέως τε θείου
Λέγον ὕβρεων ἀκοῦσαι
Στεφάνου σοφοῦ λαλοῦντος.

Λόγον εὐτόνως βοῶντες,
Ἀπάτης λεὼν λαβόντες
Ἱερεῖς τε τοὺς κακίστους,
Στέφανον τάχος κατέσχον.

Μανίης μέθῃ φλεγέντες
Φέρον ἐς κρίσιν θεόπτην
Ἀδικωτάτων θοώκων
Ἅμα μάρτυσιν κακίστοις.

Οὔνομά σοι Στέφανος σεπτὸν ἐτύχθη,
Τοὔνεκεν εὐσεβίης στέμμα κομίζεις.
Νομίμου νόου τραπέντες
Ἁγίου λέγον πυθέσθαι,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε νηὸν
Σολομῶνος ἐκκαθέλκειν.

Ξέναι' Ἰσραὴλ παρέξειν,
Νόμον, ἐντολὰς, κελεύσεις,
Τὰ δὲ Μωσέως ἀμείψειν
Ἅτε μὴ σοφῶς τεθέντα.

Ὁ λεὼς δ' ἅπας ἐκεῖνος
Ἅμα ποιμέσι πλανήθη
Κακομαρτύρων ἀκούσας
Στεφάνῳ προέσχε θείῳ.

Προσέχον δὲ πρὸς πρόσωπον
Θεϊκὴν ῥέουσαν αἴγλην,
Χάριν ἀγγέλου γὰρ ἔσχεν
Στεφάνου πάναγνος ὄψις.

Ἁγίων σε Στέφανε πρῶτον ἀείδω,
Ὅτι Χριστοῦ τὸ πάθος πρῶτος ὑπέστης.
Ῥαθάγῳ φρένας δονήσας
Ἱερεὺς ὅλων ὁ προὔχων
Τὰ κατηγόρων ἀλιτρῶν
Στεφάνῳ κέλευσε λύσιν.

Στόμα δ' εὔλαλον διοίξας
Λέγεν εὐκόλως ὁ μάρτυς,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε Μωσῆς
Ἰδίου νόμου τὸ τέρμα.

Τό περ ὕμμες ἀγνοοῦντες
Θεὸν ἀντίον ποιεῖσθε,
Διὸ Χριστὸν ὡς τοκῆες
Ἀσεβῶς θεοκτονεῖτε.

Ὑπὸ πνεύματος δὲ θείου
Πόλον ἐς τὸ ὄμμα πέμπει,
Διὸ Χριστὸν αὐτὸν ἥρως
Ἴδε δεξιῶν τοκῆος.

Μαρτυρικῆς στρατιῆς ἀρχὸς ἐτύχθη
Εἵνεκεν εὐσεβίης, εἵνεκα θάρσους.
Φανερὸν δὲ πᾶσι τεύχων
Λέγεν οὐρανὸν διοῖχθαι,
Ὁράαν δ' ἄνακτα Χριστὸν
Πατρὶ δεξιῶν συνόντα.

Χόλος ἄγριος δ' ἐτύχθη
Κατὰ μάρτυρος παροῦσιν,
Ὅθεν αὐτὸν ἐκδραμόντες
Λιθάκων ἔβαλλον ὄμβρῳ.

Ψόγον ᾔτεεν ὁ μάρτυρ
Σὺν ἁμαρτίῃ τε λύττης
Ἀκάκως ἑοῖς φονεῦσι
Θεὸν εὐμενῶς ἐᾶσαι.

Ψιθύρων δὲ, Χριστὲ, λέξε,
Ἐμὸν ἄρτι πνεῦμα δέξαι·
Γόνατα χθονὶ προσάψας
Πόλον ἐς τὸ πνεῦμα πέμπει.

Στέφανε Χριστοφόρε, Χριστὸν ἐμῆσιν
Λιτανεύων κακίαις ἵλαον ἔρδοις.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 94 seqq. — v. 16. *σποκοῦντος*. Sic codices. Matrànga ausus est hanc vocem in accusativum *σκοποῦντα* convertere. — v. 32. Cod. Barb. *σοφῆς*. Alii *σοφίης*. — v. 88. Codd. *τοκῆες*. — v. 98. Codd. *ὄβρῳ*. — v. 101. *φονεῦσι*. Codd. *φονεῦσαι*.

XXIX.

Εἰς τὸν κύριον Παῦλον τὸν κανδίδατον καὶ Μαρίαν τὴν μητέρα αὐτοῦ κοιμηθεῖσαν * ἐν κυρίῳ.

Παῦλος.

Ἀγαθοῦ πεσόντος ἕρκους,
Μαρίης ἐμῆς τεκούσης,
Τίνα τὸν γόον τελέσσω;
Τίσι δακρύων ῥεέθροις;

Τίπτε τεὸν, Μαρίη, κάλλιπες υἷα
Ποντοπορεῖν βιότου κύματα μοῦνον;
Βλαβεραὶ πνέουσιν αὖραι
Ἀφ᾽ ἁμαρτάδος φαράγγων,
Βιότου σκάφος βροτοῖσιν
Ὑποπόντιον ποιοῦσαι.

Γνόφος ἔσχατος κακοῖσι
Ἀφ ἁμαρτάδων ὁμίχλης
Ἀποτίκτεται προβαίνων
Βίον ἐσχάτως ταράττειν.

Διὸ νῦν ἐμοί γε Παύλῳ
Βιότου πλέοντι πόντον
Ἐδέχθη γνόφος, θυέλλη
Ταραχοὺς τροφὰς κομίζων.

Μαρία.

Ἐδάης ἅπαντα, τέκνον,
Ὅσα γῆς ὕπερθεν ἕρπει
Ὅτι περ νόμοισι φύτλης
Θανάτου φθοραῖς συνῆπται.

Χριστὸν ἄγων βιότου σύμπλοον ἅλμης,
Χείματος οὐ τρομέεις ἔντρομον αὔρην.
Ζυγὸν ἐνδέδωκε πᾶσιν
Ὁ πάλαι Θεὸς ποιήσας
Ἀπὸ γῆς φύσιν λαβοῦσιν
Ἐπὶ γῆν πάλιν βαδίζειν.

Θεὸς οὖν ὁ ταῦτα τεύξας
Ἐμὲ τὴν πάλαι γεγῶσαν
Θανέειν κέλευσεν, ἄρτι
Φύσεως νόμους τελοῦσαν.

Παῦλος.

Ἰαχὴν ἴαλλε, μῆτερ,
Μέγα μοι τρυγῶντι πένθος
Ἀχέων ὅπως τὸν ὄγκον
Ἀπ᾽ ἐμῶν φρενῶν σκεδάσσω.
Ἀσπίδος ἡμετέρης σεῖο πεσούσης,
Ἀντιβίων με δέος δάμνα βελέμνων.

Μαρία.

Κραδίης στέρησιν οἴμοι
Φίλε παῖ τεὴν ἀρείην
Σθένος οὐκ ἔχει κομίζειν
Ἐσαεὶ κακῶς στροβοῦσαν.

Λόγον ἐκτεκεῖν συνῆθε
Καθαρὸν νέφος ἀνίης,
Διὰ σὸν μέγιστον ἄλγος
Μέρος ἡ τάλαινα λεῖψεν.

Παῦλος.

Μερόπων κάκιστα τόσσα
Πάθεν οὐδὲ εἷς ἁπάντων,
Διό με στόνος δαμάζει
Βιότου κλόνον σκοποῦντα.

Μαρία.

Νόον ἐς Θεὸν τιταίνων,
Γάνε, τὸν γόνον Θεοῖο
Τὸν ὅλων καλῶν νομῆα
Νοεροὺς λύκους ἀλύξοις.

Τεῖχος ἔχεις κρατερὸν, γοῦνε, τεκούσης
Χριστὸν, ὃς ἀντιβίων ἔθλασε κόρσας.

Ξένα δόγματα βδελύττου
Ἅμα τοῖς κακοῖς τοκεῦσιν,
Ὅσα περ δόμου Θεοῖο
Ἀπελαύνεται νομεῦσιν.

Ὅλος εὐσεβὴς φαείνου
Κραδίην σοφῶν καθαίρων,
Θεὸν ἀξίως γεραίραις
Πραπίσιν, λόγοισιν, ἔργοις.

Πολιοῖς γένοιο ῥάβδος,
Ἀπορουμένοισιν ὄλβος,
Νοσεροῖς ἄκος προλάμποις,
Ἀδικουμένοισιν ἕρκος.

Παῦλος.

Ῥυπαρῶς ἀεὶ βοώσας
Ῥυπαρὸν φέρω τὸ βλέμμα
Ὅθεν ἐς Θεὸν νοῆσαι
Ἀπορῶ τοῦ σοῦ γε θάρσους.

Ἐκ μακάρων στονόεις Παῦλος ἐτύχθην,
Μῆτερ ἐμὴ σταθερὴ, σεῖο θανούσης.
Σὺ δὲ δὴ πάρος τεκοῦσα
Ἐπὶ γῆς ἐμοὶ παροῦσα,
Πέλες ἄγκυρα κρατίστη
Θεὸν ἵλεω ποιοῦσα.

Τὰ σὺ γὰρ φέριστα πάντα
Βίος εὐσεβὴς θεόφρων,
Καθαραὶ λιτῶν πορεῖαι
Ἐμὲ πρὸς Θεὸν συνῆπτον.

Ὑπὸ δὲ σκέπην μεγίστην
Τελέων τεῶν λιτάων,
Θεὸν εἶχον εὐνοοῦντα,
Βίον εἶχον εὐδρομοῦντα.

Παῦλος ἐγὼ στονόεις πῶς ἐφαάνθην,
Μῆτερ ἐμὴ γλυκερὴ, σεῖο θανούσης;

Μαρία.

Φάος εἰσορᾶν Θεοῖο
Ποθέειν ἔχειν τε θάρσος,
Φίλε παῖ, φίλον Θεοῖο
Ἱερὸν βίον διώκοις.

Οὐρανίης Τριάδος πάγκλυτον εὖχος,
Κοῦρε, σὲ πὰρ χθονίοις ὄντα σαώσοι.
Χαρίης Θεῷ φανήσῃ
Ἀπὸ πράξεων ἀλιτρῶν
Ἐπὶ θέσκελον διαίτην
Πάλιν ἐστιῶν προθύμως.

Ψόγον εἰ φύγοις δὲ φλαῦρον
Τὸ ἁμαρτάδων ὀπηδὸν,
Θεὸν εἰσίδοις ἀπαύστως
Ἐπὶ σὸν βίον σκοποῦντα.
Ἀθανάτου Τριάδος παγκρατὲς ἕρμα
Ἐκ θανάτου σε λυγροῦ, κοῦρε, σαώσει.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 121 sqq. — * *κοιμηθεῖσαν.* Sic emendavit P. Matranga. Codd. *κοιμηθέντας.* — v. 8. Codd. *ἀπ'.* — v. 12. Codd. *ἀπ'.* — v. 14. Cod. Barb. *ἐσχάστως.* — v. 16. Codd. *πνέοντι.* — v. 20. Codd. *γῆ.* — v. 40. Codd. *φιλόπαι τε ἦν.* — v. 42. Codd. *στρυβοῦσα.* — v. 43. Codd. *συνήθη.* — v. 60. Codd. *δομεῦσιν.* — v. 79. Codd. *φέρεις τά.* — v. 98. Codd. *ὀστέων.*

F.

Andreas Cretensis.

XXX.

Εἰς τὸ Χριστοῦ γενέσιον.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι·
Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε·
Σκιρτήσατε τὰ ὄρη,
Τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται,
Τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεὸν λόγον σαρκωθέντα·
Ποιμένες τεχθέντα δοξάζουσι·
Μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προςφέρουσιν·
Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν·
Ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν
Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
Καὶ ἡ παρθένος ἔτεκε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα·
Ἀστὴρ μηνύει·
Μάγοι προςκυνοῦσι·
Ποιμένες θαυμάζουσι καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Θεοτόκε παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα,
Ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας,
Ὅτι μήτηρ γέγονας τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις Θεὸν λόγον σαρκωθέντα.
Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν,
Πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,
Κράζοντες μετά σου, καὶ λέγοντες·
Ἀνερμήνευτε κύριε, δόξα σοι.

Vide: Andreae orationes, selectique Canones et Triodia ed. Francisc. Combefisius Parisiis 1644. fol. p. 334.

XXXI.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
Καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν,
Τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ
Ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ,
Πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Μυστικῶς μετὰ τῶν ἀποστόλων
Συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον ταπεινή μου καρδία,
Τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολή,
Ἣν προεῖπε Χριστός,
Καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου,
Ἐπὶ τὴν ἔξοδον·
Ἡ παρουσία ἐγγίζει
Τοῦ δικάστου κριτοῦ.

Legitur in libro supra citato p. 315.

XXXII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἔθνη κροτήσατε,
Ἑβραῖοι θρηνήσατε·
Ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς
Τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου,
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησε,
Καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ.
Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας,
Τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν,
Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς

Μεταστρέψας, δέσποτα, εἰς αἷμα·
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
Σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας.
Δόξα, σῶτερ, τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ·
Δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον ὑπάρχων, κύριε,
Ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν·
Θέλων ἐκοπίασας, σῶτέρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας,
Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων,
Καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος,
Σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας,
Ὦ ἀκατάληπτος Θεὸς, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως·
Καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας τοῖς διψῶσι ἀπηγγείλω.
Σὺ εἶ σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Vid. libr. s. c. p. 326.

XXXIII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Θαύμασι κατεκόσμησας τοὺς ἀποστόλους σου·
Τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς μαθητὰς,
Ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας, σῶτερ ἡμῶν,
Καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Ἅπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ μαθηταὶ,
Καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ σῶτερ, τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου·
Ὕμνον σοι δὲ προςάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς
Ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ κόσμον φωτίσαντι,
Καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα σοι πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε·
Δόξα σοι λόγε ἄχρονε μονογενές·

XXXI.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
Καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν,
Τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ
Ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ,
Πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Μυστικῶς μετὰ τῶν ἀποστόλων
Συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον ταπεινή μου καρδία,
Τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολή,
Ἣν προεῖπε Χριστός,
Καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου,
Ἐπὶ τὴν ἔξοδον·
Ἡ παρουσία ἐγγίζει
Τοῦ δικάστου κριτοῦ.

Legitur in libro supra citato p. 315.

XXXII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἔθνη κροτήσατε,
Ἑβραῖοι θρηνήσατε·
Ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς
Τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου,
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησε,
Καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ.
Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας,
Τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν,
Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς

Μεταστρέψας, δέσποτα, εἰς αἷμα·
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
Σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας.
Δόξα, σῶτερ, τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ·
Δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῦθρον ἀέναον ὑπάρχων, κύριε,
Ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν·
Θέλων ἐκοπίασας, σῶτέρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας,
Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων,
Καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος,
Σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας,
Ὦ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως·
Καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας τοῖς διψῶσι ἀπηγγείλω.
Σὺ εἶ σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Vid. libr. s. c. p. 326.

XXXIII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Θαύμασι κατεκόσμησας τοὺς ἀποστόλους σου·
Τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς μαθητάς,
Ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας, σῶτερ ἡμῶν,
Καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Ἅπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ μαθηταί,
Καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ σῶτερ, τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου·
Ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς
Ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ κόσμον φωτίσαντι,
Καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα σοι πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε·
Δόξα σοι λόγε ἄχρονε μονογενές·

Ἐνὶ δε φρεσὶν φιλάγνοις
Θεϊκὴν ἔχευεν αἴγλην.

Σοφίης οὐρανίης μεστὸς ὑπάρχων,
Ἐπέων οὐρανίων αὐλὸς ἐτύχθης.
Νόον ἔνθεον φοροῦντα
Καθαρήν τε σάρκα, τοῦτον
Ἀφανῶν ποιεῖτε μύστην,
Ὁ Θεὸς λόγος διδάσκων.

Ξένα δεῖξε πλεῖστα τοῦτον
Φιλέων ἄναξ δικαίως,
Ἐπὶ καρδίην ταθῆναι
Ἰδίην παρέσχε μούνῳ.

Ὅτε δ' ἰκρίῳ προσῆλθε
Κασίγνητον αὐτὸν ηὖδει,
Μαρίην ποιῶν τεκοῦσαν,
Μαρίῃ γόνον προσάπτων.

Πάλιν ἀγλαοῖο Πέτρου
Μόρον ἐκμαθεῖν ποθοῦντος
Παρὰ δεσπότου γε κείνου,
Μόρον ἐκφανῶς καλύπτει.

Θειολόγου σοφίῃ κόσμος ἐρύσθη,
Δαιμονικῆς μανίης φάσματα ῥίψας.
Ῥέθεσι ξύλῳ κρεμασθεὶς
Ὁ λόγος παθῶν τε πάσχων,
Λέγε παρθένῳ τεκούσῃ,
Λέγε παρθένῳ μαθητῇ.

Σέθεν, ὦ γύναι, καλείσθω
Γόνος ἁγνὸς οὗτος ἔνθεν,
Σὺ δὲ μητέρα κρατίστην
Καλέοις ἐμὴν τεκοῦσαν.

Τότε δὴ τότε κλυτόφρων
Ἐς ἑὸν κόμιζεν οἶκον
Ἀγανὴν Θεὸν τεκοῦσαν,
Ἰδίην ποιῶν τεκοῦσαν.

Ὑπὸ Πάτμον ᾧ δ' ἐτύχθη
Θεόπαις νόμοισι φύτλοις,
Ἁγίους τόπους ἐάσας
Ἀσίης ἐπῆλθε χῶρον.

Βροντογενῆ Θεὸν οὖν ὄλβιον εἴπω
Τοὔνεκα θειοτόκου κοῦρος ἐτύχθη.
Φορέων σθένος Θεοῖο
Ἔφεσον κίχησεν ἄστυ,
Ὅπερ Ἄρτεμις κακίστη
Δνοφερῇ πλάνῃ κατεῖχεν.

Χέρα καρτερὴν δὲ τείνας
Ἀπάτης νεὼν καθεῖλεν,
Βδελυρὸν δὲ τρέψε φάσμα
Ἀσίηθεν ὡς πυρίπνους.

Ψεκάσιν Θοοῖο μύθων
Ἀπὸ χειλέων ψεκάζων
Φλόγα δαιμόνων ἀμέρδει,
Χθονίων γένος δὲ σώζει.

Ἀσίδος εὐγυάλου λύτρον ἀείσω,
Θειολόγου δυνάμει κῦδος ἀγείρων.

Conf. Spic. Rom. l. c. p. 90 seqq. — v. 2. *κομίζον*, Codd. *κομίζων*. — v. 4. *φέριστον*. Codd. *φέρεις τὸν*. — v. 16. *σύγγονας*. Matr. legi vult *συγγόνους*. — v. 17. *ἰαχιῆς*. Leo Allatius et Matranga *ἰαχῆς* legi volunt. — v. 34. *ἀγρεύει*. Codd. *ἀγορεύει*. — v. 39. *Πατέρος*. Sic cod. Barb. Leo Allat. *πατρός*. — v. 52. *τοῦτον*. Alii *τοῦτων*. — v. 82. Versus, quin etiam tota stropha obscura

est, et *φύτλης* scribendum puto. Ceteroqui ferme certum habeo, hiatum heic inesse ob amanuensis incuriam, qui huius strophae versus cum aliis confuderit. Nam neque narrationis ordo neque mens auctoris lucide percipitur. Conf. Not. Matrangae ad h. l.

XXVIII.

Εἰς τὸν ἅγιον πρωτομάρτυρα Στέφανον.

Ἀρετὴν, ἀγῶνα, νίκην
Στεφάνου κλυτοῦ λιγαίνω,
Σὺν ἀποστόλοις καλέσσω
Στίχα μαρτύρων χορεύειν.

Βασιλεῖ Θεῷ γὰρ οὗτος
Μετ' ἀποστόλους στρατεύθη,
Ἐνὶ μάρτυσιν δὲ πρῶτος
Στεφάνοις ἔδησε κόρσην.

Γραφικῶς ὅθεν βοήσω,
Στεφάνου τὸ διττὸν εὖχος
Ὅτ' ἀποστόλοις συνῆπται,
Ὅτι μαρτύρων προλάμπει.

Διό μιν Θεοῖο λάτρην
Ταχέως τέθηκε πρῶτον
Ἁγίων χορὸς μαθητῶν
Μέγαν ἐνθέως σκοποῦντος.

Στεφάνου τοὺς ἀέθλους ὅστις ἀείδει
Κραδίην εὐφροσύνης οἶδε κορέσσαι.
Ἐρατῆς γέμων Θεοῖο
Χάριτος βίης τε πλήρης,
Στέφανος λεῷ τε πρόσθεν
Τεράτων ἔτευχε πλῆθος.

Ζοφερῷ φθόνῳ τυπέντες
Τινὲς ἀγρίων Ἑβραίων,
Περὶ δογμάτων συνείρειν
Στεφάνῳ λόγους ἐπῆλθον.

Ζάκοτον γὰρ ἴσχεν ἔθνος
Βελίου στόλος κακίστου
Φαρίης τε καὶ Λιβύσσης,
Ἀσίης τε καὶ Κιλίσσης.

Θαμινοὺς λόγους ὁ μάρτυς
Κραδίης σοφῆς ἰάλλων,
Φθονεροὺς δίωκε κείνου
Νέφος ὡς πνοαῖς ἄηται.

Στεφάνῳ θεσπεσίῳ στέμματα πλέξω
Γραφικῶν ἐκ καλύκων ἄνθεα δρέψας.
Ἱεροῖσι λόγοις νίκην
Στεφάνου τάχιστα δόντες,
Φέρον ἀνέρας κατ' αὐτὸν
Πατέρα πλάνης βοῶντας.

Κατὰ γὰρ Θεοῦ τοκήων
Κατὰ Μωσέως τε θείου
Λέγον ὕβρεων ἀκοῦσαι
Στεφάνου σοφοῦ λαλοῦντος.

Λόγον εὐτόνως βοῶντες,
Ἀπάτης λεῶν λαβόντες
Ἱερεῖς τε τοὺς κακίστους,
Στέφανον τάχος κατέσχον.

Μανίης μέθῃ φλεγέντες
Φέρον ἐς κρίσιν θεόπτην
Ἀδικωτάτων θοώκων
Ἅμα μάρτυσιν κακίστοις.

Οὔνομά σοι Στέφανος
σεπτὸν ἐτύχθη,
Τοὔνεκεν εὐσεβίης στέμμα
κομίζεις.
Νομίμου νόου τραπέντες
Ἁγίου λέγον πυθέσθαι,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε νηὸν
Σολομῶνος ἐκκαθέλκειν.

Ξέναι Ἰσραὴλ παρέξειν,
Νόμον, ἐντολάς, κελεύσεις,
Τὰ δὲ Μωσέως ἀμείψειν
Ἅτε μὴ σοφῶς τεθέντα.

Ὁ λεὼς δ' ἅπας ἐκεῖνος
Ἅμα ποιμέσι πλανήθη
Κακομαρτύρων ἀκούσας
Στεφάνῳ προέσχε θείῳ.

Προσέχον δὲ πρὸς πρό-
σωπον
Θεϊκὴν ῥέουσαν αἴγλην,
Χάριν ἀγγέλου γὰρ ἔσχεν
Στεφάνου πάναγνος ὄψις.

Ἁγίων σε Στέφανε πρῶ-
τον ἀείδω,
Ὅτι Χριστοῦ τὸ πάθος
πρῶτος ὑπέστης.
Ῥαθάγῳ φρένας δονήσας
Ἱερεὺς ὅλων ὁ προὔχων
Τὰ κατηγόρων ἀλιτρῶν
Στεφάνῳ κέλευσε λύσιν.

Στόμα δ' εὔλαλον διοίξας
Λέγεν εὐκόλως ὁ μάρτυς,
Ὅτι Χριστὸν εἶπε Μωσῆς
Ἰδίου νόμου τὸ τέρμα.

Τό περ ὔμμες ἀγνοοῦν-
τες
Θεὸν ἀντίον ποιεῖσθε,
Διὸ Χριστὸν ὡς τοκῆες
Ἀσεβῶς θεοκτονεῖτε.

Ὑπὸ πνεύματος δὲ θείου
Πόλον ἐς τὸ ὄμμα πέμπει,
Διὸ Χριστὸν αὐτὸν ἧρως
Ἴδε δεξιῶν τοκῆος.

Μαρτυρικῆς στρατιῆς
ἀρχὸς ἐτύχθη
Εἵνεκεν εὐσεβίης, εἵνεκα
θάρσους.
Φανερὸν δὲ πᾶσι τεύχων
Λέγεν οὐρανὸν διοῖχθαι,
Ὁράαν δ' ἄνακτα Χριστὸν
Πατρὶ δεξιῶν συνόντα.

Χόλος ἄγριος δ' ἐτύχθη
Κατὰ μάρτυρος παροῦσιν,
Ὅθεν αὐτὸν ἐκδραμόντες
Λιθάκων ἔβαλλον ὄμβρῳ.

Ψόγον ᾔτεεν ὁ μάρτυρ
Σὺν ἁμαρτίῃ τε λύτης
Ἀκάκως ἑοῖς φονεῦσι
Θεὸν εὐμενῶς ἱᾶσαι.

Ψιθύρων δέ, Χριστέ,
λέξε,
Ἐμὸν ἄρτι πνεῦμα δέξαι·
Γόνατα χθονὶ προσάψας
Πόλον ἐς τὸ πνεῦμα πέμ-
πει.

Στέφανε Χριστοφόρε,
Χριστὸν ἐμῆσιν
Λιτανεύων κακίαις ἵλαον
ἔρδοις.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 94 seqq. — v. 16. *σποχοῦντος*. Sic codices. Matranga ausus est hanc vocem in accusativum *σκοποῦντα* convertere. — v. 32. Cod. Barb. *σοφῆς*. Alii *σοφίης*. — v. 88. Codd. *τοκῆες*. — v. 98. Codd. *ὄβρῳ*. — v. 101. *φονεῦσι*. Codd. *φονεῦσαι*.

XXIX.

*Εἰς τὸν κύριον Παῦλον τὸν κανδίδατον καὶ Μαρίαν τὴν μητέρα αὐτοῦ κοιμηθεῖσαν * ἐν κυρίῳ.*

Παῦλος.

Ἀγαθοῦ πεσόντος ἕρκους,
Μαρίης ἐμῆς τεκούσης,
Τίνα τὸν γόον τελέσσω;
Τίσι δακρύων ῥεέθροις;

Τίπτε τεόν, Μαρίη, κάλ-
λιπες υἷα
Ποντοπορεῖν βιότου κύμα-
τα μοῦνον;
Βλαβεραὶ πνέουσιν αὖραι
Ἀφ' ἁμαρτάδος φαράγγων,
Βιότου σκάφος βροτοῖσιν
Ὑποπόντιον ποιοῦσαι.

Γνόφος ἔσχατος κακοῖσι
Ἀφ' ἁμαρτάδων ὀμίχλης
Ἀποτίκτεται προβαίνων
Βίον ἐσχάτως ταράττειν.

Διὸ νῦν ἐμοί γε Παύλῳ
Βιότου πλέοντι πόντον
Ἐδέχθη γνόφος, θυέλλη
Ταραχοὺς τροφὰς κομίζων.

Μαρία.

Ἐδάης ἅπαντα, τέκνον,
Ὅσα γῆς ὕπερθεν ἕρπει
Ὅτι περ νόμοισι φύτλης
Θανάτου φθοραῖς συνῆπται.

Χριστὸν ἄγων βιότου
σύμπλοον ἅλμης,
Χείματος οὐ τρομέεις ἔν-
τρομον αὔρην.
Ζυγὸν ἐνδέδωκε πᾶσιν
Ὁ πάλαι Θεὸς ποιήσας
Ἀπὸ γῆς φύσιν λαβοῦσιν
Ἐπὶ γῆν πάλιν βαδίζειν.

Θεὸς οὖν ὁ ταῦτα τεύξας
Ἐμὲ τὴν πάλαι γεγῶσαν
Θανέειν κέλευσεν, ἄρτι
Φύσεως νόμους τελοῦσαν.

Παῦλος.

Ἰαχὴν ἰάλλε, μῆτερ,
Μέγα μοι τρυγῶντι πένθος
Ἀχέων ὅπως τὸν ὄγκον
Ἀπ' ἐμῶν φρενῶν σκεδάσ-
σω.
Ἀσπίδος ἡμετέρης σεῖο πε-
σούσης,
Ἀντιβίων με δέος δάμνα
βελέμνων.

Μαρία.

Κραδίης στέρησιν οἴμοι
Φίλε παῖ τεὴν ἀρείην
Σθένος οὐκ ἔχει κομίζειν
Ἐσαεὶ κακῶς στροβοῦσαν.

Λόγον ἐκτεκεῖν συνῆθε
Καθαρὸν νέφος ἀνίης,
Διὰ σὸν μέγιστον ἄλγος
Μέρος ἡ τάλαινα λεῖψεν.

Παῦλος.

Μερόπων κάκιστα τόσσα
Πάθεν οὐδὲ εἷς ἁπάντων,
Διό με στόνος δαμάζει
Βιότου κλόνον σκοποῦντα.

Μαρία.

Νόον ἐς Θεὸν τιταίνων,
Γόνε, τὸν γόνον Θεοῖο
Τὸν ὅλων καλῶν νομῆα
Νοεροὺς λύκους ἀλύξοις.

Τεῖχος ἔχεις κρατερὸν, γοῦ-
νε, τεκούσης
Χριστὸν, ὃς ἀντιβίων ἔθλα-
σε κόρσας.

Ξένα δόγματα βδελύττου
Ἅμα τοῖς κακοῖς τοκεῦσιν,
Ὅσα περ δόμου Θεοῖο
Ἀπελαύνεται νομεῦσιν.

Ὅλος εὐσεβὴς φαείνου
Κραδίην σοφῶν καθαίρων,
Θεὸν ἀξίως γεραίροις
Πραπίσιν, λόγοισιν, ἔργοις.

Πολιοῖς γένοιο ῥάβδος,
Ἀπορουμένοισιν ὄλβος,
Νοσεροῖς ἄκος προλάμποις,
Ἀδικουμένοισιν ἔρκος.

Παῦλος.

Ῥυπαρῶς ἀεὶ βοώσας
Ῥυπαρὸν φέρω τὸ βλέμμα
Ὅθεν ἐς Θεὸν νοῆσαι
Ἀπορῶ τοῦ σοῦ γε θάρ-
σους.

Ἐκ μακάρων στονόεις
Παῦλος ἐτύχθην,
Μῆτερ ἐμὴ σταθερὴ, σεῖο
θανούσης.
Σὺ δὲ δὴ πάρος τεκοῦσα
Ἐπὶ γῆς ἐμοὶ παροῦσα,
Πέλες ἄγκυρα κρατίστη
Θεὸν ἵλεω ποιοῦσα.

Τὰ σὺ γὰρ φέριστα
πάντα
Βίος εὐσεβὴς θεόφρων,
Καθαραὶ λιτῶν πορεῖαι
Ἐμὲ πρὸς Θεὸν συνῆπτον.

Ὑπὸ δὲ σκέπην μεγίστην
Τελέων τεῶν λιτάων,
Θεὸν εἶχον εὐνοοῦντα,
Βίον εἶχον εὐδρομοῦντα.

Παῦλος ἐγὼ στονόεις
πῶς ἐφαάνθην,
Μῆτερ ἐμὴ γλυκερὴ, σεῖο
θανούσης;

Μαρία.

Φάος εἰσορᾷν Θεοῖο
Ποθέειν ἔχειν τε θάρσος,
Φίλε παῖ, φίλον Θεοῖο
Ἱερὸν βίον διώκοις.

Οὐρανίης Τριάδος πάγ-
κλυτον εὖχος,
Κοῦρε, σὲ πὰρ χθονίοις
ὄντα σαώσοι.
Χαρίης Θεῷ φανήσῃ
Ἀπὸ πράξεων ἀλιτρῶν
Ἐπὶ θέσκελον διαίτην
Πάλιν ἐστιῶν προθέμως.

Ψόγον εἰ φύγοις δὲ
φλαῦρον
Τὸ ἁμαρτάδων ὀπηδὸν,
Θεὸν εἰσίδοις ἀπαύστως
Ἐπὶ σὸν βίον σκοποῦντα.
Ἀθανάτου Τριάδος παγ-
κρατὲς ἕρμα
Ἐκ θανάτου σε λυγροῦ,
κοῦρε, σαώσει.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 121 sqq. — * *κοιμηθεῖσαν.* Sic emendavit P. Matranga. Codd. *κοιμηθέντας.* — v. 8. Codd. *ἀπ'.* — v. 12. Codd. *ἀπ'.* — v. 14. Cod. Barb. *ἐσχάστως.* — v. 16. Codd. *πνέοντι.* — v. 20. Codd. *γῇ.* — v. 40. Codd. *φιλόπαι τε ἦν.* — v. 42. Codd. *στροβοῦσα.* — v. 43. Codd. *συνήθη.* — v. 60. Codd. *δομεῦσιν.* — v. 79. Codd. *φέρεις τά.* — v. 98. Codd. *δστέων.*

F.

Andreas Cretensis.

XXX.

Εἰς τὸ Χριστοῦ γενέσιον.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι·
Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε·
Σκιρτήσατε τὰ ὄρη,
Τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται,
Τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεὸν λόγον σαρκωθέντα·
Ποιμένες τεχθέντα δοξάζουσι·
Μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προςφέρουσιν·
Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν·
Ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν
Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
Καὶ ἡ παρθένος ἔτεκε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα·
Ἀστὴρ μηνύει·
Μάγοι προςκυνοῦσι·
Ποιμένες θαυμάζουσι καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Θεοτόκε παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα,
Ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας,
Ὅτι μήτηρ γέγονας τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις Θεὸν λόγον σαρκωθέντα.
Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν,
Πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,
Κράζοντες μετά σου, καὶ λέγοντες·
Ἀνερμήνευτε κύριε, δόξα σοι.

Vide: Andreae orationes, selectique Canones et Triodia ed. Francisc. Combefisius Parisiis 1644. fol. p. 334.

XXXI.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
Καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν,
Τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ
Ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ,
Πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Μυστικῶς μετὰ τῶν ἀποστόλων
Συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον ταπεινή μου καρδία,
Τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολή,
Ἣν προεῖπε Χριστός,
Καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου,
Ἐπὶ τὴν ἔξοδον·
Ἡ παρουσία ἐγγίζει
Τοῦ δικάστου κριτοῦ.

Legitur in libro supra citato p. 315.

XXXII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἔθνη κροτήσατε,
Ἑβραῖοι θρηνήσατε·
Ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς
Τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου,
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησε,
Καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ.
Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας,
Τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν,
Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς

Μεταστρέψας, δέσποτα, εἰς αἷμα·
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
Σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας.
Δόξα, σῶτερ, τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ·
Δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῦθρον ἀέναον ὑπάρχων, κύριε,
Ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν·
Θέλων ἐκοπίασας, σῶτέρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας,
Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων,
Καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος,
Σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας,
Ὦ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως·
Καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας τοῖς διψῶσι ἀπηγγείλω.
Σὺ εἶ σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Vid. libr. s. c. p. 326.

XXXIII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Θαύμασι κατεκόσμησας τοὺς ἀποστόλους σου·
Τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς μαθητάς,
Ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας, σῶτερ ἡμῶν,
Καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Ἅπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ μαθηταί,
Καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ σῶτερ, τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου·
Ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς
Ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ κόσμον φωτίσαντι,
Καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα σοι πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε·
Δόξα σοι λόγε ἄχρονε μονογενές·

Δόξα σοι, τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, καὶ σύνθρονον,
Καὶ ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ.

Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα,
Ἀνῆλθες, Ἰησοῦς, καὶ ἐδίδασκες
Ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἀνέπτυξας τὰ χείλη σου, δέσποτα,
Ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ τὸν ἄχρονον πατέρα,
Καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα, τὸ συγγενὲς
Ἀμφοτέρων φυλάττων καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς ἐτελείωσας,
Τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου,
Ἰάσεις τελῶν, σῶτερ, καὶ σημεῖα, παράλυτον ἀνορθῶν,
Λεπροὺς καθαίρων καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἄναρχος υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς·
Ἐνηνθρώπησε καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε, λέγων·
Προςδράμετε τῇ πηγῇ τῇ ἀενάῳ·
Ζωὴν ἀρύσασθε.

Vid. l. c. p. 328 sqq.

XXXIV.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἐπειγόμενος παθεῖν,
Θέλων συνανέρχεται τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
Ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ.
Πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Ἑτοίμαζε, Ἰουδαία, τοὺς ἱερεῖς σου·
Εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς θεοκτονίαν.
Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πραῢς καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ πάθος,
Ἀμνὸς ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν,
Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Ὑπόδεξαι, Ἰουδαία, τὸν βασιλέα·
Ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ πάθος ἔρχεται ἑκουσίως,
Ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ τοὺς κράζοντας

Ἀκαταπαύστως· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Hosce versus exscripsi ex Andreae Triodio, vespere ad Completorium decantato. Conf. libr. saepius citatum p. 311.

XXXV.

Ὕμνος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσιν·
Ὃν φρίσσει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ·
Πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἡμαρτηκότα, σῶτερ, ἐλέησον·
Διέγειρόν μου τὸν νοῦν πρὸς ἐπιστροφήν·
Δέξαι μετανοοῦντα· οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἥμαρτόν σοι μόνῳ· ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα σῶτερ, ἐλέησον,
Καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀπειλῆς,
Ἧς μένω ἐν τῇ κρίσει δικαίως ὑποστῆναι·
Ἄνες μοι πρὸ τέλους δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Φεῖσαι, σῶτερ, τοῦ ἰδίου πλάσματος,
Καὶ ζήτησον ὡς ποιμὴν τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον·
Πλανηθέντα ἐξάρπασον τοῦ λύκου·
Ποίησόν με θρέμμα ἐν τῇ μονῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν καθίσῃς κριτὴς ὡς εὔσπλαγχνος,
Καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν δόξαν σου, Χριστέ,
Ὢ ποῖος φόβος τότε, καμίνου καιομένης,
Πάντων δειλιώντων τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Legitur in Magno Canone Andreae l. c. p. 293.

Τεῖχος ἔχεις κρατερὸν, γοῦνε, τεκούσης
Χριστὸν, ὃς ἀντιβίων ἔθλασε κόρσας.

Ξένα δόγματα βδελύττου
Ἅμα τοῖς κακοῖς τοκεῦσιν,
Ὅσα περ δόμου Θεοῖο
Ἀπελαύνεται νομεῦσιν.

Ὅλος εὐσεβὴς φαείνου
Κραδίην σοφῶν καθαίρων,
Θεὸν ἀξίως γεραίροις
Πραπίσιν, λόγοισιν, ἔργοις.

Πολιοῖς γένοιο ῥάβδος,
Ἀπορουμένοισιν ὄλβος,
Νοσεροῖς ἄκος προλάμποις,
Ἀδικουμένοισιν ἕρκος.

Παῦλος.

Ῥυπαρῶς ἀεὶ βοώσας
Ῥυπαρὸν φέρω τὸ βλέμμα
Ὅθεν ἐς Θεὸν νοῆσαι
Ἀπορῶ τοῦ σοῦ γε θάρσους.

Ἐκ μακάρων στονόεις Παῦλος ἐτύχθην,
Μῆτερ ἐμὴ σταθερὴ, σεῖο θανούσης.
Σὺ δὲ δὴ πάρος τεκοῦσα
Ἐπὶ γῆς ἐμοὶ παροῦσα,
Πέλες ἄγκυρα κρατίστη
Θεὸν ἵλεω ποιοῦσα.

Τὰ σὺ γὰρ φέριστα πάντα
Βίος εὐσεβὴς θεόφρων,
Καθαραὶ λιτῶν πορεῖαι
Ἐμὲ πρὸς Θεὸν συνῆπτον.

Ὑπὸ δὲ σκέπην μεγίστην
Τελέων τεῶν λιτάων,
Θεὸν εἶχον εὐνοοῦντα,
Βίον εἶχον εὐδρομοῦντα.

Παῦλος ἐγὼ στονόεις πῶς ἐφαάνθην,
Μῆτερ ἐμὴ γλυκερὴ, σεῖο θανούσης;

Μαρία.

Φάος εἰσορᾷν Θεοῖο
Ποθέειν ἔχειν τε θάρσος,
Φίλε παῖ, φίλον Θεοῖο
Ἱερὸν βίον διώκοις.

Οὐρανίης Τριάδος πάγκλυτον εὖχος,
Κοῦρε, σὲ πὰρ χθονίοις ὄντα σαώσοι.
Χαρίης Θεῷ φανήσῃ
Ἀπὸ πράξεων ἀλιτρῶν
Ἐπὶ θέσκελον διαίτην
Πάλιν ἐστιῶν προθέμως.

Ψόγον εἰ φύγοις δὲ φλαῦρον
Τὸ ἁμαρτάδων ὀπηδὸν,
Θεὸν εἰσίδοις ἀπαύστως
Ἐπὶ σὸν βίον σκοποῦντα.
Ἀθανάτου Τριάδος παγκρατὲς ἕρμα
Ἐκ θανάτου σε λυγροῦ, κοῦρε, σαώσει.

Conf. Spicil. Rom. l. c. p. 121 sqq. — * *κοιμηθεῖσαν.* Sic emendavit P. Matranga. Codd. *κοιμηθέντας.* — v. 8. Codd. *ἀπ'.* — v. 12. Codd. *ἀπ'.* — v. 14. Cod. Barb. *ἐσχάστως.* — v. 16. Codd. *πνέοντι.* — v. 20. Codd. *γῆ.* — v. 40. Codd. *φιλόπαι τε ἦν.* — v. 42. Codd. *στροβοῦσα.* — v. 43. Codd. *συνήθη.* — v. 60. Codd. *δομεῦσιν.* — v. 79. Codd. *φέρεις τά.* — v. 98. Codd. *δστέων.*

F.

Andreas Cretensis.

XXX.

Εἰς τὸ Χριστοῦ γενέσιον.

Εὐφραίνεσθε δίκαιοι·
Οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε·
Σκιρτήσατε τὰ ὄρη,
Τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.
Παρθένος καθέζεται,
Τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις
Θεὸν λόγον σαρκωθέντα·
Ποιμένες τεχθέντα δοξάζουσι·
Μάγοι τῷ δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν·
Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν·
Ἀκατάληπτε κύριε, δόξα σοι.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησεν
Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο,
Καὶ ἡ παρθένος ἔτεκε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα·
Ἀστὴρ μηνύει·
Μάγοι προσκυνοῦσι·
Ποιμένες θαυμάζουσι καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Θεοτόκε παρθένε, ἡ τεκοῦσα τὸν σωτῆρα,
Ἀνέτρεψας τὴν πρώτην κατάραν τῆς Εὔας,
Ὅτι μήτηρ γέγονας τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ πατρὸς,
Βαστάζουσα ἐν κόλποις Θεὸν λόγον σαρκωθέντα.
Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν,
Πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,
Κράζοντες μετά σου, καὶ λέγοντες·
Ἀνερμήνευτε κύριε, δόξα σοι.

Vide: Andreae orationes, selectique Canones et Triodia ed. Francisc. Combefisius Parisiis 1644. fol. p. 334.

XXXI.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Πρόσεχε οὐρανὲ καὶ λαλήσω,
Καὶ ἀνυμνήσω Χριστὸν,
Τὸν ἐκ παρθένου σαρκὶ
Ἐπιδημήσαντα.

Συνέλθωμεν τῷ Χριστῷ,
Πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
Μυστικῶς μετὰ τῶν ἀποστόλων
Συναυλισθῶμεν αὐτῷ.

Ἐννόησον ταπεινή μου καρδία,
Τίς ἡ τοῦ μύλωνος παραβολὴ,
Ἣν προεῖπε Χριστὸς,
Καὶ νῆψον λοιπόν.

Ἑτοίμαζε σεαυτὴν, ὦ ψυχή μου,
Ἐπὶ τὴν ἔξοδον·
Ἡ παρουσία ἐγγίζει
Τοῦ δικάστου κριτοῦ.

Legitur in libro supra citato p. 315.

XXXII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Ἔθνη κροτήσατε,
Ἑβραῖοι θρηνήσατε·
Ὁ ζωοδότης γὰρ Χριστὸς
Τὰ δεσμὰ διέῤῥηξε τοῦ ᾅδου,
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησε,
Καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ λόγῳ.
Οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας,
Τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον μετελθὼν,
Ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ποταμοὺς

Μεταστρέψας, δέσποτα, εἰς αἷμα·
Καὶ νεκροὺς ἀνέστησας,
Σημεῖον τοῦτο δεύτερον τελέσας.
Δόξα, σῶτερ, τῇ ἀφάτῳ σου βουλῇ·
Δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἧς ἐκαίνισας ἡμᾶς.

Ῥεῖθρον ἀέναον ὑπάρχων, κύριε,
Ζωῆς ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν·
Θέλων ἐκοπίασας, σῶτέρ μου, καὶ ἑκὼν ἐδίψησας,
Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπείκων,
Καὶ εἰς Σιχὰρ ἀφικόμενος,
Σαρκὶ τὸ ὕδωρ ἐζήτησας τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εὐλόγησας, ἰχθύας ἐπλήθυνας,
Ὦ ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἐχόρτασας ἀφθόνως·
Καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας τοῖς διψῶσι ἀπηγγείλω.
Σὺ εἶ σωτὴρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν
Τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι τῷ σῷ.

Vid. libr. s. c. p. 326.

XXXIII.

Ὠιδὴ εἰς τὴν Μεσοπεντηκοστήν.

Θαύμασι κατεκόσμησας τοὺς ἀποστόλους σου·
Τέρασιν ἐμεγάλυνας τοὺς μαθητάς,
Ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ δοξάσας, σῶτερ ἡμῶν,
Καὶ δοὺς αὐτοῖς τὴν βασιλείαν σου.

Ἅπαντα κατεφώτισαν τῆς γῆς τὰ πέρατα,
Θαύμασι καὶ διδάγμασιν οἱ μαθηταί,
Καὶ ποικίλοις τρόποις τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ σῶτερ, τῆς βασιλείας σου.

Αἴνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου·
Ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν τῷ δι' ἡμᾶς
Ἐπὶ γῆς ὀφθέντι καὶ κόσμον φωτίσαντι,
Καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

Δόξα σοι πάτερ ἅγιε, Θεὲ ἀγέννητε·
Δόξα σοι λόγε ἄχρονε μονογενές·

Δόξα σοι, τὸ πνεῦμα τὸ θεῖον, καὶ σύνθρονον,
Καὶ ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ.

Ὁ πάντα περιέπων τὰ πέρατα,
Ἀνῆλθες, Ἰησοῦς, καὶ ἐδίδασκες
Ἐν τῷ ἱερῷ τοὺς ὄχλους τὸν λόγον τῆς ἀληθείας,
Τῆς ἑορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἀνέπτυξας τὰ χείλη σου, δέσποτα,
Ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ τὸν ἄχρονον πατέρα,
Καὶ τὸ πανάγιον πνεῦμα, τὸ συγγενὲς
Ἀμφοτέρων φυλάττων καὶ μετὰ σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ πατρὸς ἐτελείωσας,
Τοῖς ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου,
Ἰάσεις τελῶν, σῶτερ, καὶ σημεῖα, παράλυτον ἀνορθῶν,
Λεπροὺς καθαίρων καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνιστῶν.

Ὁ ἄναρχος υἱὸς ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς·
Ἐνηνθρώπησε καὶ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐδίδασκε, λέγων·
Προσδράμετε τῇ πηγῇ τῇ ἀεννάῳ·
Ζωὴν ἀρύσασθε.

Vid. l. c. p. 328 sqq.

XXXIV.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων, ἑσπέρας εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Ἰησοῦς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἐπειγόμενος παθεῖν,
Θέλων συνανέρχεται τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ
Ἐπὶ τὴν πόλιν Ἱερουσαλήμ.
Πρὸς τὸ ἑκούσιον πάθος, ὃ ἦλθε παθεῖν.

Ἑτοίμαζε, Ἰουδαία, τοὺς ἱερεῖς σου·
Εὐτρέπιζε τὰς χεῖρας πρὸς θεοκτονίαν.
Ἰδοὺ γὰρ ἦλθε πραῢς καὶ ἥσυχος ἐπὶ τὸ πάθος,
Ἀμνὸς ὑπάρχων καὶ ποιμὴν ἡμῶν,
Χριστὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραήλ.

Ὑπόδεξαι, Ἰουδαία, τὸν βασιλέα·
Ἰδοὺ γὰρ πρὸς τὸ πάθος ἔρχεται ἑκουσίως,
Ἵνα πάθῃ καὶ σώσῃ τοὺς κράζοντας

Ἀκαταπαύστως· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
Σταυρῷ σῶσαι τὰ σύμπαντα.

Husce versus exscripsi ex Andreae Triodio, vespere ad Completorium decantato. Conf. libr. saepius citatum p. 311.

XXXV.

Ὕμνος.

Ὃν στρατιαὶ οὐρανῶν δοξάζουσιν·
Ὃν φρίσσει τὰ Χερουβὶμ καὶ τὰ Σεραφίμ·
Πᾶσα πνοὴ καὶ κτίσις ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας.

Ἡμαρτηκότα, σῶτερ, ἐλέησον·
Διέγειρόν μου τὸν νοῦν πρὸς ἐπιστροφήν·
Δέξαι μετανοοῦντα· οἰκτείρησον βοῶντα·
Ἥμαρτόν σοι μόνῳ· ἠνόμησα, ἐλέησόν με.

Δικαιοκρίτα σῶτερ, ἐλέησον,
Καὶ ῥῦσαί με τοῦ πυρὸς καὶ τῆς ἀπειλῆς,
Ἧς μέλλω ἐν τῇ κρίσει δικαίως ὑποστῆναι·
Ἄνες μοι πρὸ τέλους δι' ἀρετῆς καὶ μετανοίας.

Φεῖσαι, σῶτερ, τοῦ ἰδίου πλάσματος,
Καὶ ζήτησαν ὡς ποιμὴν τὸ ἀπολωλὸς πρόβατον·
Πλανηθέντα ἐξάρπασον τοῦ λύκου·
Ποίησόν με θρέμμα ἐν τῇ μονῇ τῶν σῶν προβάτων.

Ὅταν καθίσῃς κριτὴς ὡς εὔσπλαγχνος,
Καὶ δείξῃς τὴν φοβερὰν δόξαν σου, Χριστέ,
Ὢ ποῖος φόβος τότε, καμίνου καιομένης,
Πάντων δειλιώντων τὸ ἄστεκτον τοῦ βήματός σου.

Legitur in Magno Canone Andreae l. c. p. 293.

XXXVI.

Κανὼν ὁ μέγας.

Ὠιδὴ α.

Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν·
Οὗτός μου Θεὸς καὶ δοξάσω αὐτόν·
Θεὸς τοῦ πατρός μου καὶ ὑψώσω αὐτόν,
Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Πόθεν ἄρξομαι θρηνεῖν
Τὰς τοῦ ἀθλίου μου βίου πράξεις;
Ποίαν ἀπαρχὴν ἐπιθήσω, Χριστὲ,
Τῇ νῦν θρηνῳδίᾳ;
Ἀλλ' ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Δεῦρο τάλαινα ψυχὴ σὺν τῇ σαρκί σου·
Τῷ πάντων κτίστῃ ἐξομολογοῦ,
Καὶ ἀπόσχου λοιπὸν τῆς πρὶν ἀλογίας,
Καὶ προςάγαγε Θεῷ ἐν μετανοίᾳ δάκρυα.

Τὸν πρωτόπλαστον Ἀδὰμ, τῇ παραβάσει παραζηλώσας,
Ἔγνων ἐμαυτὸν γυμνωθέντα Θεοῦ
Καὶ τῆς ἀϊδίου βασιλείας καὶ τρυφῆς
Διὰ τὰς ἁμαρτίας μου.

Οἴμοι τάλαινα ψυχή·
Τί ὡμοιώθης τῇ πρώτῃ Εὔᾳ;
Εἶδες γὰρ κακῶς καὶ ἐτρώθης πικρῶς,
Καὶ ἥψω τοῦ ξύλου,
Καὶ ἐγεύσω προπετῶς τῆς παραλόγου βρώσεως.

Ἀντὶ Εὔας αἰσθητῆς ἡ νοητή μοι κατέστη Εὔα,
Ὁ ἐν τῇ σαρκὶ ἐμπαθὴς λογισμὸς,
Δεικνὺς τὰ ἡδέα καὶ γευόμενος ἀεὶ
Τῆς πικρᾶς καταπόσεως.

Ἐπαξίως τῆς Ἐδὲμ προεξεῤῥίφη,
Ὡς μὴ φυλάξας μίαν σου, σῶτερ, ἐντολὴν ὁ Ἀδάμ·
Ἐγὼ δὲ τί πάθω, ἀθετῶν
Διὰ παντὸς τὰ ζωηρά σου λόγια;

Τὴν τοῦ Κάϊν μετελθὼν μιαιφονίαν τῇ προαιρέσει,
Γέγονα φονεὺς, συνειδότι, ψυχῆς,

Ζωώσας τὴν σάρκα καὶ στρατεύσας κατ' αὐτῆς
Ταῖς πονηραῖς μου πράξεσι.

Τῇ τοῦ Ἄβελ, Ἰησοῦ, οὐχ ὡμοιώθην δικαιοσύνῃ,
Δῶρά σοι δεκτὰ οὐ προςῆξά ποτε,
Οὐ πράξεις ἐνθέους, οὐ θυσίαν καθαρὰν,
Οὐ βίον ἀνεπίληπτον.

Ὡς ὁ Κάϊν καὶ ἡμεῖς, ψυχὴ ἀθλία,
Τῷ πάντων κτίστῃ πράξεις ῥυπαρὰς
Καὶ θυσίαν ψεκτὴν καὶ ἄχρηστον βίον
Προςηγάγομεν ὁμοῦ, διὸ καὶ κατεκρίθημεν.

Τὸν πηλὸν, ὁ κεραμεὺς, ζωοπλαστήσας,
Ἐνέθηκάς μοι σάρκα καὶ ὀστᾶ, καὶ πνοὴν καὶ ζωήν·
Ἀλλ' ὦ ποιητά μου καὶ λυτρωτά μου καὶ γνωστὰ
Μετανοοῦντα δέξαι με.

Ἐξαγγέλω σοι, σῶτερ, τὰς ἁμαρτίας,
Ἃς εἰργασάμην, καὶ τὰς τῆς ψυχῆς
Καὶ τοῦ σώματός μου πληγὰς,
Ἃς οἱ ἔνδον μιαιφόνοι λογισμοὶ ληστρικῶς μοι ἐπέθηκαν.

Εἰ καὶ ἥμαρτον, σῶτερ, ἀλλ' οἶδα,
Ὅτι φιλάνθρωπος εἶ, πλήττεις συμπαθῶς
Καὶ σπλαγχνίζῃ θερμῶς, δακρύοντα βλέπεις,
Καὶ προστρέχεις ὡς πατὴρ ἀνακαλῶν τὸν ἄσωτον.

Ἐῤῥιμένον με, σῶτερ, πρὸ τῶν πυλῶν σου,
Κἂν ἐν τῷ γήρει μή με ἀποῤῥίψῃς εἰς ᾅδου κενόν·
Ἀλλὰ πρὸ τοῦ τέλους ὡς φιλάνθρωπός μοι δὸς
Παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Ὁ λησταῖς περιπεσὼν ἐγὼ ὑπάρχω τοῖς λογισμοῖς μου,
Ὅλος ὑπ' αὐτῶν τετραυμάτισμαι νῦν,
Ἐπλήσθην μωλώπων, ἀλλ' αὐτός μοι ἐπιστὰς,
Χριστὲ σῶτερ, ἰάτρευσον.

Ἱερεύς με προϊδὼν ἀντιπαρῆλθε,
Καὶ ὁ Λευίτης βλέπων ἐν δεινοῖς ὑπερεῖδε γυμνόν,
Ἀλλ' ὁ ἐκ Μαρίας ἀνατείλας Ἰησοῦς,
Σὺ ἐπιστάς με οἴκτειρον.

Ὁ ἀμνὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ὁ αἴρων πάντων τὰς ἁμαρτίας,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προςέρχομαί σοι, τῷ πλαστουργῷ μόυ,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃς με, σῶτερ,
Μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σοῦ προςώπου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια, σῶτερ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου,
Καὶ τὰ φανερὰ καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα πάντα,
Συγχωρήσας ὡς Θεὸς, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με.

Ἐκ νεότητος, σῶτερ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαπωσάμην,
Ὅλως ἐμπαθῶς ἀμελῶν, ῥαθυμῶν παρῆλθον τὸν βίον,
Διὸ κράζω σοι, σῶτερ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσον με.

Τὴν οὐσίαν σου, ψυχὴ, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις,
Ἔρημος ὑπάρχεις καρπῶν εὐσεβῶν·
Λιμώττουσα κράζον· ὦ πατὲρ, τῶν οἰκτιρμῶν προφθάσας
Σύ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰςέλθῃς μετ᾽ ἐμοῦ ἐν κρίσει,
Φέρων μου τὰ παρακτέα, λόγους ἐκζητῶν καὶ εὐθύνων ὁρμάς·
Ἀλλ᾽ ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ,
Σῶσόν με, παντοδύναμε.

Vid. l. c. p. 265 seqq.

G.

Cosmas Hierosolymitanus.

XXXVII.

Εἰς τὴν θεογονίαν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε,
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε,
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
Ἄισατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε
Λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ
Τὸν κατ᾽ εἰκόνα γενόμενον,
Ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα
Κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
Αὖθις ἀναπλάττει ὁ σοφὸς
Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ κτίστης ὀλλύμενον
Τὸν ἄνθρωπον, χερσὶν ὃν ἐποίησε,
Κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται·
Τοῦτον δὲ ἐκ παρθένου θείας, ἁγνῆς
Ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ
Σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία, λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεὸς, δυνάμεις λαθὼν,
Ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ,
Καὶ ἐνανθρωπίσας, ἀνεκτίσατο
Ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι
Ἀρρεύστως υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ παρθένου
Σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ, κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκὸς,
Καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας γυναικείᾳ ἀπάτῃ,
Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν·
Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονὼς, ἅγιος εἶ κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστὲ, γεγονὼς,
Καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω μεταδοὺς θείας φύτλης,
Βροτὸς πεφυκὼς καὶ μείνας Θεὸς,
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια·
Τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων,
Ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
Πάντων ἐβασίλευσε.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
Καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
Ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας,
Ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου, δασέος ἦλθες,
Σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεὸς,
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ ἐθνῶν
Ἀπεκδοχὴν, Χριστὲ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας,
Καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε ἦλθες
Προνομεύσας, πλάνην τρέπων εἰς πίστιν θεοπρεπῆ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαὰμ τῶν λόγων μυητὰς,
Σοφοὺς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας,
Ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ ἀνατείλας δέσποτα·
Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰςαγομένους ἐδέξω δὲ προφανῶς·
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ παρθενικῇ κατέβης ὑετὸς, Χριστέ,
Καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι.
Αἰθίοπες καὶ Θάρσεις καὶ Ἀράβων νῆσοί τε Σαβᾶ, Μήδων,
Πάσης γῆς κρατοῦντες προςέπεσόν σοι σωτήρ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν,
Τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον,

Εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν,
Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
Δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι ἀπεγράφης πειθήσας·
Καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ.
Ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχώσας,
Καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα,
Ἐκύησε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει παρθένος.
Δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί,
Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιον θὴρ, οἷον ἐδέξατο·
Τῇ παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
Διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
Ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως,
Τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γαστρὸς ὃν πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου γεννᾷ·
Τὰς ἡνίας δὲ ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων
Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
Ἀνακέκλιται. Ῥάκη σπαργανοῦται,
Λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων,

Νέον ἐξ Ἀδὰμ παιδίον φυράματος ἐτέχθη,
Υἱὸς καὶ πιστοῖς δέδοται·
Τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος πατὴρ καὶ ἄρχων,
Καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος.
Οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
Δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
Πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,
Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον·
Δόξα κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε,

Καὶ ἄγγελος, ὑμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιών,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιῷ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεὲμ
Προσκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde.“ — v. 23. *ἀνεκτίσατο.* Anthol. *ἀνεκτήσατο.* — v. 31. *Χριστόν.* Sic scripsi cum Gallando. Anholog. Romanum: *Χριστῷ.* — v. 34. *χείρω.* Gallandus proponit lectionem *χείρους*, quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ.* Antholog. *θεοτερπῆ.* — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.* — v. 84. *Γαστρός.* Deest *ἐκ* — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται.* — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 95. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10-. *Ῥήματι.* Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι* — v. 111. Conf. ad v. 98. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε.* Anthol. *ἐξεικόνισε.* — v. 124. *ὑπερυψούτω.* Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

phas a v 112—138. fininnt, eodem modo legendos esse. In textu, quem Galland. exhibet, invenitur *ὑπερυψοῦτι*. — v. 131. Conf. ad v. 124. — v. 134. *Σιῷ.* Sic scripsi cum Galland. Antholog. *ἐν Σιών*. — v. 135. *Ἐν*. Anthol. *σύν*. *Ἀστρολογοῦντας*. Anthol. *Ἀστροπολοοῦντας*. — v. 138. Conf. ad v. 124. — v. 145. *Οὐρανίου*. Anthol. *Οὐρανίους*. — v. 155. *Χριστὸν*. Antholog. *Χριστῷ*.

XXXVIII.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Βάπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα,
Καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει,
Ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,
Ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει
Ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ δρακόντων κεφαλὰς
Ἐμφωλευόντων διαθλάττει
Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ,
Σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος,
Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα
Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων,
Τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ οἷς θελήσας ὡμοιώθη·
Ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν τῷ σκότει φωτίζων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος,
Καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα.
Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἡ τεκνουμένη δεινῶς,
Σήμερον εὐφραίνου Χριστοῦ ἐκκλησία.

Δι' ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ πρόδρομος·
Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς,
Καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἀκήκοα κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ.
Ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ, ἐβόησε·
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει;
Ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, τοῦ πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου,
Ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Υπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι.
Ὡς γαρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις.
Ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς ἢ πῶς χειροθετήσω σε;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος καὶ λόγῳ τιμώμενος,
Ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. Εἰ γάρ βαπτίσω σε,
Κατήγορόν μοι ἔσται πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος,
Φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς.
Σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,
Τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
Ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προςέρχομαί σοι, τῷ πλαστουργῷ μου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃς με, σῶτερ,
Μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σοῦ προςώπου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια, σῶτερ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου,
Καὶ τὰ φανερὰ καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα πάντα,
Συγχωρήσας ὡς Θεὸς, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με.

Ἐκ νεότητος, σῶτερ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαπωσάμην,
Ὅλως ἐμπαθῶς ἀμελῶν, ῥαθυμῶν παρῆλθον τὸν βίον,
Διὸ κράζω σοι, σῶτερ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσον με.

Τὴν οὐσίαν σου, ψυχὴ, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις,
Ἔρημος ὑπάρχεις καρπῶν εὐσεβῶν·
Λιμώττουσα κράζον· ὦ πατὲρ, τῶν οἰκτιρμῶν προφθάσας
Σύ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ᾽ ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰςέλθῃς μετ᾽ ἐμοῦ ἐν κρίσει,
Φέρων μου τὰ παρακτέα, λόγους ἐκζητῶν καὶ εὐθύνων ὁρμάς·
Ἀλλ᾽ ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ,
Σῶσόν με, παντοδύναμε.

Vid. l. c. p. 265 seqq.

G.

Cosmas Hierosolymitanus.

XXXVII.

Εἰς τὴν Θεογονίαν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε,
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε,
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
Ἄισατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε
Λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ
Τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον,
Ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα
Κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
Αὖθις ἀναπλάττει ὁ σοφὸς
Δημιουργὸς, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ κτίστης ὀλλύμενον
Τὸν ἄνθρωπον, χερσὶν ὃν ἐποίησε,
Κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται·
Τοῦτον δὲ ἐκ παρθένου θείας, ἁγνῆς
Ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ
Σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία, λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεὸς, δυνάμεις λαθὼν,
Ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ,
Καὶ ἐνανθρωπίσας, ἀνεκτίσατο
Ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι
Ἀῤῥεύστως υἱῷ, καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ παρθένου
Σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ, κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός,
Καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας γυναικείᾳ ἀπάτῃ,
Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν·
Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστέ, γεγονώς,
Καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω μεταδοὺς θείας φύτλης,
Βροτὸς πεφυκὼς καὶ μείνας Θεός,
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια·
Τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων,
Ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
Πάντων ἐβασίλευσε.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
Καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
Ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας,
Ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου, δασέος ἦλθες,
Σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός,
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ ἐθνῶν
Ἀπεκδοχήν, Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας,
Καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε ἦλθες
Προνομεύσας, πλάνην τρέπων εἰς πίστιν θεοπρεπῆ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαὰμ τῶν λόγων μυητάς,
Σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας,
Ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ ἀνατείλας δέσποτα·
Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰςαγομένους ἐδέξω δὲ προφανῶς·
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ παρθενικῇ κατέβης ὑετός, Χριστέ,
Καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι.
Αἰθίοπες καὶ Θάρσεις καὶ Ἀράβων νῆσοί τε Σαβᾶ, Μήδων,
Πάσης γῆς κρατοῦντες προςέπεσόν σοι σωτήρ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν,
Τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον,

Εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν,
Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
Δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι ἀπεγράφης πειθήσας·
Καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ.
Ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχώσας,
Καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα,
Ἐκύησε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει παρθένος.
Δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί,
Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιον θήρ, οἷον ἐδέξατο·
Τῇ παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
Διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
Ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως,
Τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γαστρὸς ὃν πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου γεννᾷ·
Τὰς ἡνίας δὲ ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων
Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
Ἀνακέκλιται. Ῥάκη σπαργανοῦται,
Λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ παιδίον φυράματος ἐτέχθη,
Υἱὸς καὶ πιστοῖς δέδοται·
Τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος πατὴρ καὶ ἄρχων,
Καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος.
Οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
Δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
Πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,
Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπλαγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον·
Δόξα κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε,

Καὶ ἄγγελος, ὑνυμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονὸς, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιὼν,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιὼ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεὸς, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεὲμ
Προςκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ᾽ οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde.“ — v. 23. *ἀνεκτίσατο.* Anthol. *ἀνεκτήσατο.* — v. 31. *Χριστόν.* Sic scripsi cum Gallando. Antholog. Romanum: *Χριστῷ.* — v. 34. *χείρω.* Gallandus proponit lectionem *χείρους,* quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ.* Antholog. *θεοτερπῆ.* — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προςκομίζοντας.* — v. 84. *Γαστρός.* Deest *ἐκ* — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται.* — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 98. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10·. *Ῥήματι.* Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι.* — v. 111. Conf. ad v. 98. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε.* Anthol. *ἐξεικόνισε.* — v. 124. *ὑπερυψούτω.* Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

Μετανοίας ὁ καιρὸς, προςέρχομαί σοι, τῷ πλαστουργῷ μόν,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Μὴ βδελύξῃς με, σῶτερ,
Μὴ ἀποῤῥίψῃς τοῦ σοῦ προςώπου,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς παραπτωμάτων ἄφεσιν.

Τὰ ἑκούσια, σῶτερ, καὶ τὰ ἀκούσια πταίσματά μου,
Καὶ τὰ φανερὰ καὶ κρυπτὰ καὶ γνωστὰ καὶ ἄγνωστα πάντα,
Συγχωρήσας ὡς Θεὸς, ἱλάσθητι καὶ σῶσόν με.

Ἐκ νεότητος, σῶτερ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαπωσάμην,
Ὅλως ἐμπαθῶς ἀμελῶν, ῥαθυμῶν παρῆλθον τὸν βίον,
Διὸ κράζω σοι, σῶτερ, κἂν ἐν τῷ τέλει, σῶσον με.

Τὴν οὐσίαν σου, ψυχὴ, καταναλώσας ταῖς ἀσωτίαις,
Ἔρημος ὑπάρχεις καρπῶν εὐσεβῶν·
Λιμώττουσα κράζον· ὦ πατὲρ, τῶν οἰκτιρμῶν προφθάσας
Σύ με οἴκτειρον.

Σοὶ προσπίπτω, Ἰησοῦ, ἡμάρτηκά σοι, ἱλάσθητί μοι,
Ἆρον τὸν κλοιὸν ἀπ' ἐμοῦ τὸν βαρὺν τὸν τῆς ἁμαρτίας,
Καὶ ὡς εὔσπλαγχνός μοι δὸς δάκρυα κατανύξεως.

Μὴ εἰςέλθῃς μετ' ἐμοῦ ἐν κρίσει,
Φέρων μου τὰ πρακτέα, λόγους ἐκζητῶν καὶ εὐθύνων ὁρμάς·
Ἀλλ' ἐν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, παρορῶν μου τὰ δεινὰ,
Σῶσόν με, παντοδύναμε.

Vid. l. c. p. 265 seqq.

G.

Cosmas Hierosolymitanus.

XXXVII.

Εἰς τὴν θεογονίαν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε,
Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε,
Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε.
Ἄισατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
Καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἀνυμνήσατε
Λαοὶ, ὅτι δεδόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως Θεοῦ
Τὸν κατ᾽ εἰκόνα γενόμενον,
Ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα
Κρείττονος ἐπταικότα θείας ζωῆς,
Αὖθις ἀναπλάττει ὁ σοφὸς
Δημιουργός, ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ κτίστης ὀλλύμενον
Τὸν ἄνθρωπον, χερσὶν ὃν ἐποίησε,
Κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται·
Τοῦτον δὲ ἐκ παρθένου θείας, ἁγνῆς
Ὅλον οὐσιοῦται, ἀληθείᾳ
Σαρκωθεὶς, ὅτι δεδόξασται.

Σοφία, λόγος καὶ δύναμις,
Υἱὸς ὢν τοῦ πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα,
Χριστὸς ὁ Θεὸς, δυνάμεις λαθὼν,
Ὅσας ὑπερκοσμίους, ὅσας ἐν γῇ,
Καὶ ἐνανθρωπίσας, ἀνεκτίσατο
Ἡμᾶς, ὅτι δεδόξασται.

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ πατρὸς γεννηθέντι
Ἀῤῥεύστως υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ παρθένου
Σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν·
Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ, κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός,
Καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας γυναικείᾳ ἀπάτῃ,
Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν·
Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, ἅγιος εἶ κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστέ, γεγονώς,
Καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω μεταδοὺς θείας φύτλης,
Βροτὸς πεφυκὼς καὶ μείνας Θεός,
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ κύριε.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια·
Τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων,
Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων,
Ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς
Καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,
Πάντων ἐβασίλευσε.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί,
Καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ,
Ἐκ τῆς παρθένου ἀνεβλάστησας,
Ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου, δασέος ἦλθες,
Σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός,
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ ἐθνῶν
Ἀπεκδοχήν, Χριστέ, φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας,
Καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, Σαμαρείας σκῦλά τε ἦλθες
Προνομεύσας, πλάνην τρέπων εἰς πίστιν θεοπρεπῆ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Τοῦ μάντεως πάλαι Βαλαὰμ τῶν λόγων μυητάς,
Σοφούς, ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας,
Ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ ἀνατείλας δέσποτα·
Ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰςαγομένους ἐδέξω δὲ προφανῶς·
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ παρθενικῇ κατέβης ὑετός, Χριστέ,
Καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι.
Αἰθίοπες καὶ Θάρσεις καὶ Ἀράβων νῆσοί τε Σαβᾶ, Μήδων,
Πάσης γῆς κρατοῦντες προσέπεσόν σοι σωτήρ.
Δόξα τῇ δυνάμει σου κύριε.

Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατὴρ οἰκτιρμῶν,
Τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον,

Εἰρήνην παρεχόμενον, ἀπέστειλας ἡμῖν,
Ὅθεν θεογνωσίας πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,
Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες,
Δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι ἀπεγράφης πειθήσας·
Καὶ δούλους ἡμᾶς ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας ἠλευθέρωσας Χριστέ.
Ὅλον τὸ καθ' ἡμᾶς δὲ πτωχώσας,
Καὶ χοϊκὸν ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ παρθένος, ὡς πάλαι φησὶν, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα,
Ἐκύησε Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα, καὶ μένει παρθένος.
Δι' ἧς καταλλαγέντες Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοί,
Θεοτόκον κυρίως οὖσαν, ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιον θὴρ, οἷον ἐδέξατο·
Τῇ παρθένῳ δὲ ἐνοικήσας ὁ λόγος καὶ σάρκα λαβὼν,
Διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον·
Ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως,
Τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Γαστρὸς ὃν πατὴρ πρὸ ἑωσφόρου γεννᾷ·
Τὰς ἡνίας δὲ ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων
Δυνάμεων, ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων
Ἀνακέκλιται. Ῥάκη σπαργανοῦται,
Λύει δὲ πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων,

Νέον ἐξ Ἀδὰμ παιδίον φυράματος ἐτέχθη,
Υἱὸς καὶ πιστοῖς δέδοται·
Τοῦ δὲ μέλλοντος οὗτός ἐστιν αἰῶνος πατὴρ καὶ ἄρχων,
Καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης βουλῆς ἄγγελος.
Οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, καὶ κρατῶν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως.

Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,
Δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες,
Πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,
Ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες ἐκπληγοῦς φωτοφανίας ἔτυχον·
Δόξα κυρίου γὰρ αὐτοὺς περιέλαμψε,

Καὶ ἄγγελος, ἀνυμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονὸς, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιὼν,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιῷ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ηρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεέμ
Προσκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde." — v. 23. *ἀνεκτίσατο*. Anthol. *ἀνεκτήσατο*. — v. 31. *Χριστόν*. Sic scripsi cum Gallando. Anthology. Romanum: *Χριστῷ*. — v. 34. *χείρω*. Gallandus proponit lectionem *χείρους*, quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ*. Antholog. *θεοτερπῆ*. — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας*. — v. 84. *Γαστρός*. Deest *ἐκ* — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται*. — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 95. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10*. *Ῥήματι*. Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι* — v. 111. Conf. ad v. 98. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε*. Anthol. *ἐξεικόνισε*. — v. 124. *ὑπερυψούτω*. Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

phas a v 112—138. fininnt, eodem modo legendos esse. In textu, quem Galland. exhibet, invenitur ὑπερυψοῦτε. — v. 131. Conf. ad v. 124. — v. 134. Σιῶ. Sic scripsi cum Galland. Anthology. ἐν Σιών. — v. 135. Ἐν. Anthol. σύν. Ἀστρολογοῦντας. Anthol. Ἀστροπολοοῦντας. — v. 138 Conf. ad v. 124. — v. 145. Οὐρανίου. Anthol. Οὐρανίους. — v. 155. Χριστόν. Anthology. Χριστῷ.

XXXVIII.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Βαπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα,
Καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει,
Ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,
Ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει
Ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ δρακόντων κεφαλὰς
Ἐμφωλευόντων διαθλάττει
Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ,
Σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος,
Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα
Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων,
Τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ οἷς θελήσας ὡμοιώθη·
Ὁ ἦν μείνας, τοὺς ἐν τῷ σκότει φωτίζων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος,
Καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα.
Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἡ τεκνουμένη δεινῶς,
Σήμερον εὐφραίνου Χριστοῦ ἐκκλησία.

Δι' ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ πρόδρομος·
Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς,
Καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἀκήκοα κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ.
Ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ, ἐβόησε·
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει;
Ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, τοῦ πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου,
Ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχὼν σοι.
Ὡς γαρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις.
Ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς ἢ πῶς χειροθετήσω σε;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος καὶ λόγῳ τιμώμενος,
Ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. Εἰ γὰρ βαπτίσω σε,
Κατήγορόν μοι ἔσται πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος,
Φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς.
Σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,
Τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
Ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι,
Αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προςεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι·
Τίς ἔδειξεν, ἀπειθεῖς τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν;
Καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε,
Παρὼν γὰρ νῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ δημιουργὸς, μέσον ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων,
Καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος,
Τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διίστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων,
Εὐκαρποῦσιν αἰώνιον ζωὴν χαριζόμενος.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς,
Ὁ ἑωςφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος,
Ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
Καὶ προκαθαίρεσθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς,
Ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀῤῥεύστως ἐκ Θεοῦ καὶ πατρὸς,
Ἐκ τῆς παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστὸς,
Οὗ τὸν ἱμάντα, τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συνάφειαν,
Λύειν ἀμήχανον διδάσκει ὁ πρόδρομος,
Γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταίῳ Χριστὸς τοὺς ἀπειθοῦντας,
Καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν.
Ἐν πνεύματι δὲ καινοποιεῖ δι᾽ ὕδατος χάριτι
Τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος,
Τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Νέους εὐσεβεῖς καμίνῳ πυρὸς προςομιλήσαντας,
Διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε,
Καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις.
Ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον·
Ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὥςπερ οὐρανῷ σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο
Ἐν Ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι
Τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν,
Ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπέρωον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν,
Ἐν τοῖς ὕδασι σωματοφόρος ἕστηκεν.
Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νεφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε βαπτίσματος τὸ θαῦμα,
Ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός,
Θάλασσα δὲ ἦν τύπος καὶ νεφέλη τοῦ πνεύματος,
Οἷς τελούμενοι, εὐλογητὸς εἶ, κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοὶ ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν,
Θεολογοῦντες ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν πατέρα,
Υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τοῦτο γὰρ τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεός,
Ὧι καὶ ψάλλομεν· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος πηγάσασα δρόσον,
Ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ εἰςδέξασθαι ὁ Ἰορδάνης,
Καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην,
Ὃ εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν,
Ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόςελθε, τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα.
Ἐμῷ προςτάγματι εἶξον καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει,
Χεῖρα πτύσας ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ,
Ὧι βαπτισθέντι ἐβόα· ἁγίασόν με, σὺ γὰρ εἶς Θεός μου,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις,
Ὁ πατὴρ ἐφώνησεν, οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου.
Τὸ πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε θεοτόκε.

Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου;
Καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν,
Σὺ γὰρ Χριστιανῶν ἡ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαβὶδ πάρεσο πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις,
Νῦν προςέλθετε, ᾆδε πρὸς Θεὸν, ἐν πίστει λέγων·
Φωτίσθητε. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν (Ἀδὰμ ἐν πτώσει),
Καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰςήκουσε κύριος, ἐλθὼν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἠσαΐας, λούσασθε, καθάρθητε, φάσκει,
Τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κυρίου.
Οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε.
Ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς τοῖς προςτρέχουσιν αὐτῷ πίστει,
Καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω βαπτίζει πνεύματι.

Συντηρώμεθα χάριτι πιστοὶ καὶ σφραγῖδι.
Ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης,
Οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται.
Ἔνθεν καὶ τῆς τριάδος ὀψώμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Vid Galland. Bibl. Patr. XIII. p. 236 seq. Invenitur in Anthol. Rom. p. 76. — v. 25. *τεχνουμένη* Anthol. *τεχνωμένη*. „Legerem *ἡ*" Gall. — v 29. *ἐστι*. Gall. *ἐστιν*. — v. 43. *εἰ*. Anthol. *γὰρ* pro *εἰ*, ut et infra. — v. 84. *καμίνῳ πυρός*. Anthol *καμίνου πυρί*. — v. 91. *Θεὸς ὁ τῶν πατέρων*. Anthol. *Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*. In Anthol. deest *εὐλογητὸς εἶ*. — v. 99. *ὑπερύμνητε κτλ*. Anthol. hunc versum sic exhibet: *εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*. — v. 107. *εὐλογοῦσι*. Gall. *εὐλογοῦσιν*. — v. 109. *χεῖρα πτύσας*. Galland. coniecit *χειραπτάσας*. Anthol *χειραπτύσας* — v. 110. *ᾧ* Anthol. *τῷ*. Deest in Anthol. *εἰς* — v. 125. Anthol. *λούσασθε καὶ καθάρθητε*. — v. 128. *πίστει*. Anthol. *ἐν πίστει*.

XXXIX.

Τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Τετράδι ψαλῶ.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας,
Ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου.
Ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων,
Καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ,
Κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων
Σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον,
Ὡς δύςχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ῥῆμα τυράννου ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,
Ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ,
Ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
Ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦσα γυνὴ μύρον ἔντιμον
Δεσποτικῇ καὶ θείᾳ φρικτῇ κορυφῇ,
Χριστέ, τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο τῶν ἀχράντων κεχραμμέναις παλάμαις,
Καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει τοὺς πόδας ὑπεύθυνος
Ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος καὶ ἐκμάσσει θριξί.
Διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖται τὸ λύτρον εὐγνώμονι,
Ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε καὶ δακρύων πηγῆς,
Ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἐκπλυθεῖσα, οὐ κατῃσχύνετο,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀῤῥυπάντοις χείλεσι δεῦτε
Μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα
Τοῦ Ἐμμανουὴλ δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προςφέροντες λατρείαν τεχθέντι·
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ ἄγγελος, ἀνυμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονός, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προςεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ἦδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ἁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιών,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιῷ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεέμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεέμ
Προσκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ' οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde.“ — v. 23. *ἀνεκτίσατο.* Anthol. *ἀνεκτήσατο.* — v. 31. *Χριστόν.* Sic scripsi cum Gallando. Anthologg. Romanum: *Χριστῷ.* — v. 34. *χείρω.* Gallandus proponit lectionem *χείρους,* quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ.* Antholog. *θεοτερπῆ.* — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.* — v. 84. *Γαστρός.* Deest *ἐκ* — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται.* — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 98. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10[illegible]. *Ῥήματι.* Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι.* — v. 111. Conf. ad v. [illegible]8. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε.* Anthol. *ἐξεικόνισε.* — v. 124. *ὑπερυψούτω.* Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

Καὶ ἄγγελος, ὑνυμνήσατε, βοῶν, ὅτι ἐτέχθη Χριστός·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ τοῦ ἀγγέλου οὐρανῶν στρατεύματα·
Δόξα, ἐκραύγαζον, Θεῷ ἐν ὑψίστοις,
Ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.
Χριστὸς ἔλαμψεν.
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματι τοῦτο εἶπον οἱ ποιμένες·
Διελθόντες ἴδωμεν τὸ γεγονὸς, θεῖον Χριστόν.
Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ συν τῇ τεκούσῃ προςεκύνουν ἀναμέλποντες·
Ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος ἐξεικόνιζε κάμινος τύπον·
Οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους,
Ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς θεότητος παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ παῖδας
Δορικτήτους Δαβὶδ ἐκ Σιὼν ἐν αὐτῇ·
Δωροφόρους πέμπει δὲ μάγους παῖδας,
Τὴν τοῦ Δαβὶδ θεοδόχον θυγατέρα λιτανεύσοντας.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς·
Οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ παῖδες Σιών·
Βαβυλῶνος λύει δὲ πᾶσαν πλάνην
Καὶ μουσικῶν ὁρμονίαν Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός.
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·
Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σκῦλα Βαβυλὼν τῆς βασιλίδος Σιὼν,
Καὶ δορύκτητον ὄλβον ἐδέξατο,
Θησαυροὺς Χριστὸς ἐν Σιῷ δὲ ταύτης,
Καὶ βασιλεῖς ἐν ἀστέρι ὁδηγῷ ἀστρολογοῦντας ἕλκει·
Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν·

Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον,
Οὐρανὸν τὸ σπήλαιον, θρόνον Χερουβικὸν τὴν παρθένον,
Τὴν φάτνην χωρίον ἐν ᾧ ἀνεκλίνθη ὁ ἀχώριστος Χριστός,
Ὁ Θεός, ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον δρόμον ὁρῶντες οἱ μάγοι
Ἀσυνήθους νέου ἀστέρος ἀρτιφαοῦς,
Οὐρανίου ὑπερλάμποντος, Χριστὸν βασιλέα
Ἐτεκμήραντο ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεὲμ
Εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς μάγων λεγόντων παιδίον,
Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, ποῦ ἐστιν;
Εἰς γὰρ ἐκείνου προσκύνησιν ἥκομεν·
Μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο,
Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος,
Οὗ ταῖς ἡγεσίαις οἱ μάγοι ἐν Βηθλεὲμ
Προςκυνοῦσι Χριστὸν σὺν δώροις·
Ὑφ᾽ οὗ πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι,
Δεινὸν παιδοκτόνον ἐγκατέλειπον παιζόμενον.

Legitur apud Gallandum Biblioth. Patrum XIII. p. 234 sq. Conferas Anthologium editum Romae 1738. p. 436. mense Decembri. Extant hymni XIII. in linguam latinam translati in Biblioth. Patrum. Colon. Tom. VII. p. 536 sqq. Ramb. Anth. I. p. 137. „Die Hymnen des Cosmas gehören unter die beliebtesten in der Griechischen Kirche; und Suidas in seinem Wörterbuche erklärt, dass ihnen nebst denen von Johannes Damascenus nie etwas gleich gekommen sei, noch je gleich kommen werde.“ — v. 23. *ἀνεκτίσατο.* Anthol. *ἀνεκτήσατο.* — v. 31. *Χριστόν.* Sic scripsi cum Gallando. Antholog. Romanum: *Χριστῷ.* — v. 34. *χείρω.* Gallandus proponit lectionem *χείρους*, quae melior mihi videtur. — v. 53. *θεοπρεπῆ.* Antholog. *θεοτερπῆ.* — v. 58 Antholog. hunc versum sic praebet: *Δῶρά σοι δεκτὰ προςκομίζοντας.* — v. 84. *Γαστρός.* Deest *ἐκ* — v. 87. *Ἀνακέκληται* Anthol. *ἀνακλίνεται.* — v. 98. In Anthologio deest *ἡμῶν* — v. 102. cf. ad v. 98. — v. 107. cf. ad v. 98. — v. 10[illegible]. *Ῥήματι.* Male in Antholog. legitur *ῥῆμά τι.* — v. 111. Conf. ad v. 98. — v. 112. *Ἐξεικόνιζε.* Anthol. *ἐξεικόνισε.* — v. 124. *ὑπερυψούτω.* Sic scripsi, quod lectori probatum iri spero; nam facile intelligitur, tres versus, quae singulas stro-

phas a v 112—138. fininnt, eodem modo legendos esse. In textu, quem Galland. exhibet. invenitur ὑπερυψοῦτε. — v. 131. Conf. ad v. 124. — v. 134. Σιῷ. Sic scripsi cum Galland. Antholog. ἐν Σιών. — v. 135. Ἐν. Anthol. σύν. Ἀστρολογοῦντας. Anthol. Ἀστροπολοοῦντας. — v. 138. Conf. ad v. 124. — v. 145. Οὐρανίου. Anthol. Οὐρανίους. — v. 155. Χριστόν. Antholog. Χριστῷ.

XXXVIII.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Βαπτισμα ῥύψις γηγενῶν ἁμαρτάδος.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα,
Καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἕλκει,
Ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους,
Ὁ κραταιὸς ἐν πολέμοις κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἀδὰμ τὸν φθαρέντα ἀναπλάττει
Ῥείθροις Ἰορδάνου, καὶ δρακόντων κεφαλὰς
Ἐμφωλευόντων διαθλάττει
Ὁ βασιλεὺς τῶν αἰώνων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς θεότητος ἀΰλῳ,
Σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένος,
Ἰορδάνου περιβάλλεται τὸ νᾶμα
Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν ῥύπον ὁ σμήχων τῶν ἀνθρώπων,
Τούτοις καθαρθεὶς ἐν Ἰορδάνῃ οἷς θελήσας ὡμοιώθη·
Ὃ ἦν μείνας, τοὺς ἐν τῷ σκότει φωτίζων κύριος,
Ὅτι δεδόξασται.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν κύριος,
Καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν,
Παρθένου ἀποτίκτεται, μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα.
Διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Στειρεύουσα πρὶν, ἡ τεκνουμένη δεινῶς,
Σήμερον εὐφραίνου Χριστοῦ ἐκκλησία.

Δι' ὕδατος καὶ πνεύματος υἱοὶ γάρ σοι γεγένηνται.
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Μεγάλῃ φωνῇ ἐν τῇ ἐρήμῳ βοᾷ πρόδρομος·
Χριστοῦ ἑτοιμάσατε ὁδοὺς,
Καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν εὐθείας ἀπεργάσασθε,
Ἐν πίστει ἀνακράζοντες· οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἀκήκοα κύριε φωνῆς σου, ὃν εἶπας·
Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ὅτι ἐβρόντησας πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, τῷ σῷ μαρτυρούμενος υἱῷ.
Ὅλος γεγονὼς τοῦ παρόντος πνεύματος δὲ, ἐβόησε·
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ῥυπτόμενον ἥλιον τίς εἶδεν, ὁ κήρυξ βοᾷ, τὸν ἔκλαμπρον τῇ φύσει;
Ἵνα σε ὕδασιν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, τοῦ πατρὸς χαρακτὴρ ἀϊδίου,
Ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ὢν, πυρὶ ψαύσω τῆς σῆς θεότητος;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ὑπέφηνεν ἔνθεον ἣν εἶχεν εὐλάβειαν Μωσῆς περιτυχών σοι.
Ὡς γὰρ τῆς βάτου σε φωνήσαντα ᾐσθήθη, εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς ὄψεις.
Ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς ἢ πῶς χειροθετήσω σε;
Σὺ εἶ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ψυχῆς τελῶν ἔμφρονος καὶ λόγῳ τιμώμενος,
Ἀψύχων εὐλαβοῦμαι. Εἰ γὰρ βαπτίσω σε,
Κατήγορόν μοι ἔσται πυρὶ καπνιζόμενον ὄρος,
Φυγοῦσα δὲ θάλασσα διχῇ καὶ Ἰορδάνης οὗτος στραφείς.
Σὺ γὰρ Χριστὸς, Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγὸς λῦσαι τὸ κατάκριμα ἥκει
Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου, καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,
Τῷ πεσόντι καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ, ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείνας,
Ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων ἀπείρων λαῶν ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι,
Αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνει δὲ τοῖς παροῦσι·
Τίς ἔδειξεν, ἀπειθεῖς τὴν ὀργὴν ὑμῖν ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν;
Καρποὺς ἀξίους Χριστῷ ἐκτελεῖτε,
Παρὼν γὰρ νῦν εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ δημιουργὸς, μέσον ἑστηκὼς ὡς εἷς ἁπάντων,
Καρδίας ἐμβατεύει· καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος,
Τὴν παγκόσμιον ἅλωνα πανσόφως διΐστησι, τὴν ἀκαρπίαν φλέγων,
Εὐκαρποῦσιν αἰώνιον ζωὴν χαριζόμενος.

Ἡ φωνὴ τοῦ λόγου, ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς,
Ὁ ἑωσφόρος, ὁ τοῦ ἡλίου πρόδρομος,
Ἐν τῇ ἐρήμῳ, μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς,
Καὶ προκαθαίρεσθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς,
Ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Γεννηθεὶς ἀῤῥεύστως ἐκ Θεοῦ καὶ πατρὸς,
Ἐκ τῆς παρθένου δίχα σαρκοῦται ῥύπου Χριστὸς,
Οὗ τὸν ἱμάντα, τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ λόγου συνάφειαν,
Λύειν ἀμήχανον διδάσκει ὁ πρόδρομος,
Γηγενεῖς ἐκ πλάνης λυτρούμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτίζει τελευταίῳ Χριστὸς τοὺς ἀπειθοῦντας,
Καὶ μὴ Θεὸν φρονοῦντας αὐτόν.
Ἐν πνεύματι δὲ καινοποιεῖ δι' ὕδατος χάριτι
Τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοῦ τῆς θεότητος,
Τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Νέους εὐσεβεῖς καμίνῳ πυρὸς προςομιλήσαντας,
Διασυρίζον πνεῦμα δρόσου ἀβλαβεῖς διεφύλαξε,
Καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις.
Ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι, εὐχαρίστως ἀνέμελπον·
Ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὥςπερ οὐρανῷ σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο
Ἐν Ἰορδάνῃ αἱ δυνάμεις τῶν ἀγγέλων σκοπούμεναι
Τοσαύτην Θεοῦ τὴν συγκατάβασιν,
Ὅπως ὁ κρατῶν τὴν ὑπερῴων τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν,
Ἐν τοῖς ὕδασι σωματοφόρος ἕστηκεν.
Ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νεφέλη ποτὲ καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε βαπτίσματος τὸ θαῦμα,
Ἐν οἷς ὁ πρὶν βαπτίζεται διεξοδικῶς τῷ νομοθέτῃ λαός,
Θάλασσα δὲ ἦν τύπος καὶ νεφέλη τοῦ πνεύματος,
Οἷς τελούμενοι, εὐλογητὸς εἶ, κράζομεν, ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅπαντες πιστοὶ ἐν ᾧ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν,
Θεολογοῦντες ἀσιγήτως σὺν ἀγγέλοις δοξάσωμεν πατέρα,
Υἱὸν καὶ πνεῦμα ἅγιον, τοῦτο γὰρ τριὰς ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἷς δὲ Θεός,
Ὧι καὶ ψάλλομεν· ὑπερύμνητε ὁ τῶν πατέρων κύριος καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μυστήριον παράδοξον ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε κάμινος πηγάσασα δρόσον,
Ὅτι ῥείθροις ἔμελλεν ἄϋλον πῦρ εἰςδέξασθαι ὁ Ἰορδάνης,
Καὶ στέρξαι σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν κτίστην,
Ὃ εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπόθου φόβον ἅπαντα, ὁ λυτρωτὴς τῷ προδρόμῳ ἔφησεν,
Ἐμοὶ δὲ πειθάρχει, ὡς Χριστῷ μοι πρόςελθε, τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα.
Ἐμῷ προστάγματι εἶξον καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥημάτων ὡς ἀκήκοεν ὁ βαπτιστὴς τοῦ δεσπότου, σύντρομος παλάμην ἐκτείνει,
Χεῖρα πτύσας ὅμως δὲ τὴν κορυφὴν τοῦ πλάστου αὐτοῦ,
Ὧι βαπτισθέντι ἐβόα· ἁγίασόν με, σὺ γὰρ εἶς Θεός μου,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ἡ φανέρωσις ἐν Ἰορδάνῃ γέγονεν, αὕτη γὰρ ὑπέρθεος φύσις,
Ὁ πατὴρ ἐφώνησεν, οὗτος ὁ βαπτιζόμενος, υἱὸς ὁ ἀγαπητός μου.
Τὸ πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ,
Ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ καὶ ὑπερυψοῦσιν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε Θεοτόκε.

Ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, τὴν πίστιν δέχου;
Καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον ἡμῶν,
Σὺ γὰρ Χριστιανῶν ἡ προστάτις, σὲ μεγαλύνομεν.

Δαβὶδ πάρεσο πνεύματι τοῖς φωτιζομένοις,
Νῦν προςέλθετε, ᾆδε πρὸς Θεὸν, ἐν πίστει λέγων·
Φωτίσθητε. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξεν (Ἀδὰμ ἐν πτώσει),
Καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰςήκουσε κύριος, ἐλθὼν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, φθαρέντα δὲ ἀνεκαίνισεν.

Ὁ Ἡσαΐας, λούσασθε, καθάρθητε, φάσκει,
Τὰς πονηρίας ἔναντι ἀφέλεσθε κυρίου.
Οἱ διψῶντες, ὕδωρ ἐπὶ ζῶν πορεύεσθε.
Ῥανεῖ γὰρ ὕδωρ καινοποιὸν Χριστὸς τοῖς προςτρέχουσιν αὐτῷ πίστει,
Καὶ πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω βαπτίζει πνεύματι.

Συντριβώμεθα χάριτι πιστοὶ καὶ σφραγῖδι.
Ὡς γὰρ ὄλεθρον ἔφυγον, φλιᾶς Ἑβραῖοι πάλαι αἱμαχθείσης,
Οὕτω καὶ ἡμῖν ἐξόδιον τὸ θεῖον τοῦτο τῆς παλιγγενεσίας λουτήριον ἔσται.
Ἔνθεν καὶ τῆς τριάδος ὀψώμεθα φῶς τὸ ἄδυτον.

Vid Galland. Bibl. Patr. XIII. p. 236 seq. Invenitur in Anthol. Rom. p. 76. — v 25. *τεκνουμένη* Anthol. *τεκνωμένη*. „Legerem *ἡ*" Gall. – v 29. *ἐστι* Gall. *ἐστιν*. — v. 43. *εἰ*. Anthol. *γὰρ* pro *εἰ*, ut et infra. — v. 81. *καμίνῳ πυρός*. Anthol *καμίνου πυρί*. — v. 91. *Θεὸς ὁ των πατέρων*. Anthol. *Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*. In Anthol. deest *εὐλογητὸς εἶ*. — v. 99. *ὑπερύψοῦτε κτλ*. Anthol. hunc versum sic exhibet: *εὐλογητὸς εἶ κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*. — v. 107. *εὐλογοῦσι*. Gall. *εὐλογοῦσιν*. — v. 109. *χεῖρα πτύσας*. Galland. coniecit *χειραπτάσας*. Anthol *χειραπτύσας*. — v. 110. *ᾧ* Anthol. *τῷ*. Deest in Anthol. *εἰς* — v. 125. Anthol. *λούσασθε καὶ καθάρθητε*. — v. 128. *πίστει*. Anthol. *ἐν πίστει*.

XXXIX.

Τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Τετράδι ψαλῶ.

Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας,
Ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροὺς μου.
Ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τῶν ἀνόμων,
Καὶ γνώμῃ συναθροίζεται κακοτρόπῳ,
Κατάκριτον τὸν ῥύστην σε ἀποφῆναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τῶν ἀνόμων
Σκέπτεται θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον,
Ὡς δύσχρηστον τὸν δίκαιον ἀποκτεῖναι Χριστόν,
Ὧι ψάλλομεν· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σοῦ, κύριε.

Ῥῆμα τυράννου ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν,
Ἑπταπλασίως κάμινος ἐξεκαύθη ποτέ,
Ἐν ᾗ παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν βασιλέως πατήσαντες δόγμα,
Ἀλλ' ἐβόων· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦσα γυνὴ μύρον ἔντιμον
Δεσποτικῇ καὶ θείᾳ φρικτῇ κορυφῇ,
Χριστέ, τῶν ἰχνῶν σου ἐπελάβετο τῶν ἀχράντων κεχραμμέναις παλάμαις,
Καὶ ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσι πλύνει τοὺς πόδας ὑπεύθυνος
Ἁμαρτίαις τοῦ πλάσαντος καὶ ἐκμάσσει θριξί.
Διὸ τῶν ἐν βίῳ οὐ διήμαρτε πεπραγμένων τῆς ἀπολυτρώσεως,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖται τὸ λύτρον εὐγνώμονι,
Ἐκ σωτηρίων σπλάγχνων τε καὶ δακρύων πηγῆς,
Ἐν ᾗ διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἐκπλυθεῖσα, οὐ κατῃσχύνετο,
Ἀλλ' ἐβόα· πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψυχαῖς καθαραῖς καὶ ἀῤῥυπάντοις χείλεσι δεῦτε
Μεγαλύνωμεν τὴν ἀκηλίδωτον καὶ ὑπέραγνον μητέρα
Τοῦ Ἐμμανουὴλ δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς προσφέροντες λατρείαν τεχθέντι·
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων φανεὶς καὶ πονηρὸς ζηλότυπος
Δῶρον ἀξιόθεον λογοπραγεῖ.
Δἰ οὗ ὀφειλέσιον ἐλύθη ἁμαρτημάτων,
Καπηλεύων ὁ δεινὸς Ἰούδας τὴν φιλόθεον χάριν·
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς τοῖς παρανόμοις ἄρχουσι·
Τί μοι δοῦναι θέλετε; κἀγὼ Χριστὸν ὑμῖν
Τὸν ζητούμενον τοῖς θέλουσι παραδώσω,
Οἰκειότητα Θεοῦ Ἰούδας ἀντωσάμενος χρυσοῦ.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὢ πηρωτικῆς φιλαργυρίας ἄσπονδε!
Λήθης ὅθεν ἔτυχες, ὅτι ψυχῆς οὐ δ' ὃς
Ἰσοστάσιος ὁ κόσμος, ὧν ἐδιδάχθης.
Ἀπογνώσει γὰρ σαυτὸν ἐβρόχισας ἀνάψας προδότα.
Φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν Χριστὲ ὁ Θεός.

Invenitur in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 240. et in Triodio Romano p. 487. — v. 8 et 9. *Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν.* **Triod.** *Χριστέ, ᾧ κράζομεν.* **— v. 13.** *ἀποκτεῖναι.* **Triod.** *κατακρῖναι.* **— v. 19.** *τὸν κύριον.* **Triod.** *κυρίου τόν.* **— v. 20. Triod.** *ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.* **— v. 33.** *ἐξαγοράσεως.* **Triod.** *ἐξαγορεύσεως.* **— v. 36.** *ἀῤῥυπάντοις.* **Triod.** *ἀῤῥυπώτοις.* **— v. 38.** *λατρείαν.* **Triod.** *πρεσβείαν.* **— v. 41.** *ἀξιόθεον.* **Triod.** *ἀξιόχρεον.* **— v 46.** *θέλετε.* **Sic scripsi, sensu suadente. Galland.** *θέλεται.* **— v. 49. Addit Triod.** *καὶ σῶσον ἡμᾶς.*

XL.

Τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Προσάββατόν τε.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, τὸν δὶ εὐσπλαγχνίαν
Ἑαυτὸν τῷ πεσόντι κενώσαντα ἀτρέπτως,
Καὶ μέχρι παθῶν ἀπαθῶς ὑποκύψαντα,
Λόγε Θεοῦ, τὴν εἰρήνην
Παράσχου μοι, φιλάνθρωπε.

Ῥυφθέντες πόδας, καὶ προκαθαρθέντες
Μυστηρίου μεθέξει τοῦ θείου νοῦ Χριστέ σου,
Οἱ ὑπηρέται ἐκ Σιὼν ἐλαιῶνος μέγα
Πρὸς ὄρος συνανῆλθον
Ὑμνοῦντές σε φιλάνθρωπε.

Ὁρᾶτε, ἔφης, φίλοι, μὴ θροεῖσθε·
Νῦν γὰρ ἤγγικεν ὥρα ληφθῆναί με
Κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμων.
Πάντες δὲ σκορπισθήσεσθε ἐμὲ λιπόντες,
Οὓς συνάξω κηρύξαι με φιλάνθρωπον.

Στήλην κακίας ἀντιθέου θεῖοι παῖδες παρεδειγμάτισαν,
Κατὰ Χριστοῦ δὲ φρυαττόμενον ἀνόμων συνέδριον βουλεύεται κενά·
Κτεῖναι μελετᾷ τὸν ζωῆς κρατοῦντα παλάμῃ,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων, μαθηταί, νῦν ὕπνον, ἔφης, Χριστέ, τινάξατε,
Ἐν προσευχῇ δὲ γρηγορεῖτε πειρασμῷ μή πως ὄλλυσθε,
Καὶ μάλιστα Σίμων, τῷ κραταιῷ γάρ, μεῖζον· Πεῖρα γνῶθί με, Πέτρε,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βέβηλον ἔπος τῶν χειλέων οὔποτε προήσομαι, δέσποτα,
Σὺν σοὶ θανοῦμαι ὡς εὐγνώμων, κἂν οἱ πάντες ἀρνήσονταί σε,
Ἐβόησε Πέτρος· σὰρξ οὐδὲ αἷμα, ὁ πατήρ σου ἀπεκάλυψέ μοί σε,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας θεϊκῆς καὶ γνώσεως οὐ πᾶν ἐξηρεύνησας,
Ἄβυσσον δέ μου τῶν κριμάτων οὐ κατέλαβες, ἄνθρωπε, ὁ κύριος ἔφη·
Σὰρξ οὖν ὑπάρχων μὴ καυχῶ, ἀρνήσῃ τρίτον γάρ με,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύεις Σίμων Πέτρε, ὅπερ πείσῃ τάχος ὡς εἴρηται,
Καί σοι παιδίσκη οἷα θᾶττον προσελθοῦσα πτοήσει σε,
Ὁ κύριος ἔφη· πικρῶς δακρύσας, ὅμως ἕξεις εὐΐλατόν με,
Ὃν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ
Καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
Τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν λόγον τεκοῦσαν,
Τὴν ὄντως θεοτόκον,
Σὲ μεγαλύνομεν.

Ὀλέθριος σπεῖρα θεοστυγῶν πονηρευομένων,
Θεοκτόνων συναγωγὴ ἐπέστη Χριστέ σοι,

Καὶ ὡς ἄδικον εἷλκε τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Νόμον ἀγνοοῦντες οἱ ἀσεβεῖς,
Φωνὰς προφητῶν τε μελετῶντες διακενῆς,
Ὡς πρόβατον εἷλκόν σε, τὸν ἁπάντων
Δεσπότην ἀδίκως σφαγιάσαι,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἔκδοτον τὴν ζωὴν
Σὺν τοῖς γραμματεῦσιν ἀναιρεῖσθαι
Οἱ μιερεῖς παρέσχον πληγέντες
Αὐτοφθόνῳ κακίᾳ, τὸν φύσει ζωοδότην,
Ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλωσαν κύνες ὡςεὶ πολλοί,
Ἐκρότησαν, ἄναξ, σιαγόνα σὴν ῥαπισμῷ,
Ἠρώτων σε, σοῦ δὲ ψευδῆ κατεμαρτύρουν,
Καὶ πάντα ὑπομείνας, ἅπαντας ἔσωσας.

Conf. Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 244. — v. 2. *κενώσαντα.* Triod. *ἑνώσαντα.* — v. 20. *μαθηταί.* Triod. *μαθηταῖς.* — v. 22. *Σίμων.* Triod. *Σίμωνι.* — v. 26. Triod. omittit *σε.* — v. 53. *μιερεῖς.* Triod. *ἱερεῖς.*

XLI.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Πεντηκοστὴν ἑορτάζωμεν.

Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραὼ σὺν ἅρμασιν
Ὁ συντρίβων πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι.
Ἄισωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται.

Ἔργῳ, ὡς πάλαι τοῖς μαθηταῖς ἐπηγγείλω,
Τὸ παράκλητον πνεῦμα ἐξαποστείλας, Χριστέ,
Ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ προφήταις,
Ἐπληρώθη τοῦ θείου πνεύματος σήμερον.
Πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς μαθηταῖς, Χριστὲ,
Ἕως οὗ ἐνδύσησθε, ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱερουσαλήμ.
Ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ παράκλητον ἄλλον πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ πατρὸς
Ἀποστελῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε.

Ἡ τοῦ θείου πνεύματος ἐπιφοιτήσασα δύναμις,
Τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν κακῶς ὁμονοησάντων,
Εἰς μίαν ἁρμονίας θείως συνῆψε γνῶσιν,
Συνετίζουσα πιστοὺς τῆς τριάδος, ἐν ᾗ ἐστερεώθημεν.

Κατανοῶν ὁ προφήτης τὴν ἐπ' ἐσχάτων σου,
Χριστὲ, ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰςακήκοα,
Κύριε, δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι
Τοὺς Χριστούς σου ἐλήλυθας.

Ὁ ἐν προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθεὶς
Πρώην τοῖς ἀτελέσι Θεὸς ἀληθὴς,
Ὁ παράκλητος τοῖς τοῦ λόγου ὑπηρέταις
Καὶ μάρτυσι γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα θεότητος φέρει τοῖς ἀποστόλοις,
Ἐν πυρὶ πνεῦμα κατεμερίσθη,
Καὶ ξέναις γλώσσαις ἐνέφηνεν,
Ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος
Ἐρχόμενόν ἐστιν αὐτοκέλευστον.

Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν,
Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν προφητῶν,
Καὶ κυηθὲν ἐπὶ γῆς πνεῦμα σωτηρίας,
Ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαράς,
Ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαινίζεται.
Φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προςτάγματα.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχὺς σήμερον αὕτη,
Πνεῦμα ἀγαθὸν, πνεῦμα σοφίας Θεοῦ,
Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευθὲν,
Καὶ δι' υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνὸς,
Μεταδοτικὸν ἐν οἷς κατοικίζεται,
Φύσει τῆς ἐν ᾗ κατοπτεύεται ἁγιότητος.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
Συμπλόοις ποντούμενος ἁμαρτίαις,
Καὶ ψυχοφθόρῳ θηρὶ προςριπτόμενος,
Ὡς ὁ Ἰωνᾶς, Χριστὲ, βοῶ σοι·
Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Ἐκ τοῦ πνεύματός σου σάρκα ἐπὶ πᾶσαν,
Ὡ εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας,
Καὶ ἐπλήσθη τῆς σῆς τὰ σύμπαντα γνώσεως,
Ὅτι ἐκ πατρὸς υἱὸς ἀῤῥεύστως ἔφυς,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες
Ὅσιοι παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον,
Διὰ τῆς ὑμνῳδίας οὕτω βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ, κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν ἀποστόλων,
Τοῦ πνεύματος ἡ ἐνέργεια ἐνομίζετο μέθη
Τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς τριὰς ἐκηρύττετο,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως ὑμνολογοῦμεν,
Θεὸν πατέρα τὸν ἄναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας λόγον
Καὶ πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες,
Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἄφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προςομιλοῦσα βάτος,
Θεὸν ἐγνώρισε τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ Μωσῇ,
Καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ τοὺς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνῳδοὺς ἔδειξε·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης ἠχητικῶς
Τοῦ πνεύματος τοῦ πναγίου ἀλιεῦσι πνοῆς,
Πυρίνων εἴδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐῤῥητόρευον·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς μὴ θιγομένῳ προςβαίνοντες ἐν ὄρει,
Μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν,
Δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών,
Ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ,
Πνευματοφόροις μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες·
Πάντα τὰ ἔργα τὸν κύριον ὑμνεῖτε,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα,
Καὶ παντεχνήμονι λόγῳ σάρκα δανείσασα,
Μῆτερ ἀπείρανδρε, παρθένε θεοτόκε,

Δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου
Πλαστουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἅρματος,
Ὁ ζηλωτὴς καὶ πυρίπνους χαίρων ὀχούμενος,
Τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου ἐξ ὕψους ἀποστόλοις,
Ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα, ξένον ἠκούετο·
Τῶν μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης
Πνεύματος χάριτι, ποικίλως ἐνηχοῦντο λαοὶ,
Φυλαὶ καὶ γλῶσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα,
Τῆς τριάδος γνῶσιν μυούμενοι.

Extat in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 246 seq. — v. 11. *ἕως οὗ* Pentecostarium Romanum *ἕως ἄν*. — v. 14. *ἐπιφοιτήσασα*. Pent. *ἐπιδημήσασα*. — v. 16. *ἁρμονίας .... γνῶσιν*. Pent. *ἁρμονίαν ...... γνώσει*. — v. 26. *φέρει*. Pent. *φέρον*. — v. 30. *αὐτοκέλευστον*. Pent. *αὐτοκέλευθον*. — v. 45. *προσριπτόμενος*. Pent. *προσριπτούμενος*. — v. 50. Pentecost. Rom huncce versum sic exhibet: *Ἐπληρώθη τῆς σῆς ἡ σύμπασα γνώσεως κύριε*. — v. 59. *ἐκηρύττετο*. Pentec. *γνωρίσεται*. — v. 60. *Ὁ Θεός*. Pent. *εἷς Θεός*. — v. 61. *φύσιν....ὑμνολογοῦμεν*. Pent. *ῥῆσιν...θεολογοῦμεν*. — v. 67. *τοὺς ἀναλώτους*. Pent. *τρεῖς ἀναλώτους*. — v. 68. Pent. Rom. hunc versum sic praebet: *Ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε*. Sic et infra. — v. 72. *εἴδει .... ἐῤῥητόρευον*. Pent. *ἤδη ....ἐῤῥητορεύοντο*. — v. 82. *διαπείρᾳ*. Pent. *διὰ πεῖραν*. — v. 95. *μυούμενοι*. Pentecost. *μυούμενα*.

XLII.

Τῇ κυριακῇ τῶν βαΐων.

Ἡ ἀκροστιχίς·
Ὡσαννὰ, Χριστὸς εὐλογημένος Θεός.

Ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἄμοιροι,
Καὶ ἀνεκαλύφθη θαλάσσης κυμαινούσης τὰ θεμέλια
Τῇ καταιγίδι νεύματι, ταύτην γὰρ ἐπετίμησας·
Περιούσιον λαὸν διέσωσας
Ἄιδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Στόματος ἐκ νηπίων ἀκάκων καὶ θηλαζόντων αἶνον
Τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλῦσαι τὸν ἀντίπαλον,

Καὶ ἐκδικῆσαι πάθει σταυροῦ τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι
'Αδάμ,
Διὰ ξύλου ἀναστῆσαι
Τοῦτον δὲ ᾄδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Αἴνεσιν ἐκκλησία ὁσίων τῷ ἐνοικοῦντι Σιὼν σοι, Χριστέ,
Προςφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραὴλ τῷ ποιητῇ αὐτοῦ χαίρει,
Καὶ ὄρη, ἔθνη ἀντίτυπα, λιθοκάρδια, ἐκ προςώπου σου
ἠγαλλιάσοντο
Ἄιδοντα ἐπινίκιον ὕμνον σοι, κύριε.

Νάουσαν ἀκρότομον προςτάγματι σῷ
Στερεὰν ἐθήλασε πέτραν Ἰσραηλίτης λαός·
Ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστὲ ὑπάρχεις καὶ ζωή,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὠσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Νεκρὸν τετραήμερον προςτάγματι σῷ
Ἐκ νεκάδων ἔντρομος ᾅδης ἀφῆκε Λάζαρον,
Ἡ ἀνάστασις Χριστὲ σὺ γὰρ καὶ ζωή,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὠσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Ἄισατε οἱ θεοπρεπῶς ἐν Σιών,
Καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε Χριστῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.
Αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίας,
Ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ ἐκκλησία κράζουσα·
Ὠσαννὰ, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν,
Ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ ἐξ ὄρους κατασκίου, δασέος,
Κόρης τικτούσης ἀπειράνδρου, προφήτης πάλαι φησί·
Διὸ πάντες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ῥηξάτω εὐφροσύνην κραταιὰν ἐπ' ἔλεον ὄρη,
Καὶ πάντες βουνοὶ, καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἐπικροτησάτω.
Χριστὸν αἰνεῖτε ἔθνη, καὶ τοῦτον πάντες λαοὶ ἐπαι-
νοῦντες,
Βοᾶτε· Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Ἰσχὺν ὁ βασιλεύων τῶν αἰώνων κύριος ἐνδεδυμένος
Ἥξει, τῆς τούτου ὡραιότητός τε καὶ δόξης ἀσύνκριτος
Ὑπάρχει εὐπρέπεια ἐν Σιών. Διὸ πάντες βοῶμεν·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Σπιθαμῇ ὁ μετρήσας οὐρανὸν, δρακὶ δὲ γῆν
Κύριος πάρεστι· Σιὼν γὰρ ἐξελέξατο.

Ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασιλεύειν ᾑρέτισται,
Καὶ τῶν λαῶν τῶν ἐν πίστει βοώντων·
Δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

Τὴν Σιὼν ἐπ' ὄρους ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος,
Καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ ὁ κηρύσσων ἐν ἰσχύϊ ὕψωσας φωνήν,
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσι.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις καθήμενος, ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ Θεός,
Καὶ ἐφορῶν ταπεινά, ἰδοὺ ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίας,
Καὶ πληρωθήσεται τὰ πάντα θεϊκῆς αἰνέσεως αὐτοῦ.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Σιὼν Θεοῦ ὄρος τὸ ἅγιον καὶ Ἱερουσαλὴμ
Κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου ἆρον,
Καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐν σοί.
Ἰδοὺ γὰρ ἥκασι μακρόθεν προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ σου.
Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.

Ἐβόησαν ἐν εὐφροσύνῃ δικαίων τὰ πνεύματα·
Νῦν τῷ κόσμῳ διαθήκη καινὴ διατίθεται,
Καὶ ῥαντίσματι καινουργεῖται λαὸς θείου αἵματος.

Υπόδεξαι Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὸ βασίλειον,
Καὶ ὁ βαίνων ἐν τῷ σκότει φῶς θεασάσθω μέγα,
Καὶ ῥαντίσματι καινουργείσθω λαὸς θείου αἵματος.

Λελυμένους σοὺς δεσμίους Σιὼν ἐξαπόστειλον,
Καὶ ἐκ λάκκου ἀγνωσίας ἀνύδρου ἐξάγαγε.
Καὶ ῥαντίσματι καινουργείσθω λαὸς θείου αἵματος.

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ τοὺς Ἀβρααμιαίους σου παῖδας,
Καὶ τοὺς Χαλδαίους ἀνελών, οἳς ἀδίκως δικαίους ἐνήδρευσαν,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Γονυπετοῦντες οἱ λαοί, καὶ σὺν μαθηταῖς γεγηθότες,
Μετὰ βαΐων ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ ἐκραύγαζον,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ ἀπειρόκακος πληθύς, ἔτι νηπιάζουσα φύσις,
Θεοπρεπῶς σε, βασιλεῦ Ἰσραὴλ καὶ ἀγγέλων ἀνύμνησεν·
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Μετὰ βαΐων σε, Χριστὲ, κλάδοις ἐπεκρότει τὰ πλήθη,
Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν βασιλεὺς τῶν αἰώνων ἐβόα δὲ,
Ὑπερύμνητε κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, πανηγυρίσατε οἱ ἀγαπῶντες Σιών·
Ο βασιλεύων γὰρ εἰς τοὺς αἰῶνας κύριος τῶν δυνάμεων ἦλθεν.
Εὐλαβείσθω πᾶσα ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐτοῦ καὶ βοάτω·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέον πῶλον ἐπιβεβηκὼς ὁ βασιλεύς σου Σιὼν ἐπέστη Χριστός·
Τὴν γὰρ ἀλόγιστον εἰδώλων πλάνην λῦσαι, τὴν ἀκάθεκτον
Ὁρμὴν ἀναστεῖλαι πάντων ἐθνῶν παραγέγονεν, εἰς τὸ μέλπειν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον,
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Θεός σου (χαῖρε Σιων σφόδρα) ἐβασίλευσεν εἰς τοὺς αἰῶνας Χριστός·
Οὗτος ὡς γέγραπται, πραῢς καὶ σώζων, δίκαιος λυτρωτὴς ἡμῶν
Ἦλθεν ἐπὶ πώλου ἵππον, θράσος ὀλέσαι ἐχθρῶν μὴ βοώντων·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σπανίζεται θείων περιβόλων τὸ παράνομον συνέδριον ἀπειθῶν,
Τὸν προσευχῆς Θεοῦ ἐπείπερ οἶκον σπήλαιον ἀπηργάσαντο λῃστῶν,
Ἐκ καρδίας τὸν λυτρωτὴν ἀπωσάμενοι, ᾧ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν κύριον
Καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεὸς κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστήσασθε ἑορτὴν,
Καὶ ἀγαλλιώμενοι δεῦτε μεγαλύνωμεν Χριστὸν
Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζοντες·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε γραφάς; καὶ ἱερεῖς
Τί κενὰ ἐμελετήσατε; τίς οὗτος, εἴποντες, ὦ παῖδες

Μετὰ βαΐων καὶ κλάδων ὕμνοις κραυγάζουσιν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Οὗτος ὁ Θεὸς, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δίκαιαν πᾶσαν ὁδὸν
Ἐξευρὼν δέδωκε τῷ ἠγαπημένῳ Ἰσραὴλ,
Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνθρώποις συνανεστράφη ὀφθείς.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Σκάνδαλα τρίβους τί ἐχόμενα ὑμεῖς τιθέατε ἀπειθεῖς;
Πόδες ὀξεῖς ὑμῖν αἷμα τοῦ ἐκχέαι δεσπότου.
Ἀλλ' ἀναστήσεται πάντας σῶσαι τοὺς κραυγάζοντας·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου σωτῆρος ἡμῶν.

Conf. Gall. Bibl. XIII. p. 250 seq. — v. 25. *θεοπρεπῶς*. Sic codd. et Gallandus, qui tamen legi vult *θεοπρεπεῖς*, quae lectio recipienda esse videtur. — v. 89. *εὐλογεῖτε*. Sic conieci. Gall. *εὐλογεῖται*. — v. 93. *Ἵππον*. Gallandus suadet lectionem: *ἱππεύων*.

XLIII.

Πρὸς Χριστόν.

Σὺ ὡς ποιμὴν ἥρπασας, σῶτερ, τὸν ἄνθρωπον,
Τὸν φθαρέντα ἤδη τεταρήμερον,
Δημιουργὲ, λύκου ἐκ δεινοῦ ὄντως καὶ παμφάγου,
Ὡς δυνατός τε καὶ κύριος ἐν τούτῳ προδεικνύων
Τὴν παγκόσμιον δόξαν τῆς σῆς νῦν τριημέρου ἐγέρσεως.

Σὲ τὴν ζωὴν βλέπουσαι αἱ περὶ Μάρθαν, Χριστὲ,
Ἀνεβόων· εἰ ἧς ὧδε, κύριε, ὁ φωτισμὸς πάντων καὶ ζωὴ,
Ὅλως οὐ τεθνήκει, νεκρὸς οὐκ ὤφθη ὁ Λάζαρος,
Ζωὴ δὲ τῶν θανόντων σὺ, φιλάνθρωπε, πέλων,
Εἰς χαρὰν μετατρέπεις τὸ πένθος αὐτῶν.

Σὲ τὴν πηγὴν φρίττουσι, κύριε, ἄβυσσοι,
Σοὶ δουλεύει ἡ ὑγρὰ ἡ σύμπασα·
Σὲ πυλωροὶ τρέμουσι, Χριστὲ,
Ἅιδου δὲ τὰ κλεῖθρα τῷ κράτει σου διαλύονται,
Λαζάρου ἀναστάντος ἐκ νεκρῶν τῇ φωνῇ σου,
Παντοδύναμε σῶτερ φιλάνθρωπε.

Σὺ τῶν πιστῶν καύχημα πέλεις ἀνύμφευτε·
Σὺ προστάτις, σὺ καὶ καταφύγιον χριστιανῶν,
Τεῖχος καὶ λιμήν.
Πρὸς γὰρ τὸν υἱόν σου ἐντεύξεις φέρεις, πανάμωμε,
Καὶ σώζεις ἐκ κινδύνων τοὺς ἐν πίστει
Καὶ πόθῳ θεοτόκον ἁγνήν σε γινώσκοντας.

Σύ μου ἰσχὺς, κύριε, σύ μου καὶ δύναμις,
Σὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα,
Ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν
Καὶ τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος,
Διὸ σὺν τῷ προφήτῃ Ἀμβακοὺμ σοι κραυγάζω·
Τῇ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Conf. Gall. Bibl. Tom. XIII. p. 257 et 258. Hoc carmen et sequentia Gallandus ex Triodio Romae ann. 1738. edito p. 435 seqq. exscripsit; sed tamen alium Cosmam harum odarum auctorem esse suspicatur. — v. 3. λύκου. λάκκου legere suadet Galland.

XLIV.

Ὠιδή.

Ὁ πρὶν ἐκ μὴ ὄντων παραγαγὼν τὴν σύμπασαν κτίσιν,
Καὶ γινώσκων τῶν καρδιῶν ταμεῖα,
Προλέγεις ὡς δεσπότης τοῖς μαθηταῖς τοῦ Λαζάρου τὴν κοίμησιν.

Τὸν ἄνθρωπον, φύσει οὐσιωθεὶς Χριστὲ ἐκ παρθένου,
Τοῦ Λαζάρου σὺ τὴν ταφὴν μαθεῖν ἐπηρώτας ὡς ἄνθρωπος,
Οὐκ ἀγνοῶν ὡς Θεὸς, ὅπου ἔκειτο.

Πιστούμενος, λόγε, τὴν σαυτοῦ ἀνάστασιν ὄντως,
Ὡς ἐξ ὕπνου τὸν προσφιλῆ ἀνέστησας ἤδη ὀδωδότα
Τὸν τεταρταῖον νεκρὸν ἐκ τοῦ μνήματος.

Τάξεις σε ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν, ἀνύμφευτε μῆτερ,
Εὐφημοῦσιν ἀνελλειπῶς· τὸν κτίστην γὰρ τούτων ὥσπερ βρέφος
Ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου ἐβάστασας.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν
Καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγὼν ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα·
Τῷ λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ᾄσωμεν.

Conf. Galland' Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 256 seq.

XLV.

Ὠιδή.

Τῷ πατρὶ νέμων δόξαν,
Ὥςπερ οὐκ ἀντίθεος ἦσθα εὐχόμενος,
Τὸν περιεστῶτα σὺ πιστούμενος ὄχλον μακρόθυμε,
Τὴν εὐχαριστίαν τῷ σῷ πατρὶ προςαναφέρων,
Τῇ κελεύσει ἐγείρων τὸν Λάζαρον.

Ὦ φωνῆς θεοφθόγγου,
Θείας τε δυνάμεως, σῶτερ, τοῦ κράτους σου·
Δι᾽ ἧς ᾅδου πύλας τοῦ παμφάγου θανάτου συνέτριψας.
Ἀλλ᾽ ἐξάρπασόν με, ὥσπερ τὸν πρὶν, ἐκ τῶν παθῶν μου,
Τετραήμερον φίλον σου Λάζαρον.

Ἱκεσίαις Λαζάρου, Μάρθας καὶ Μαρίας τε,
Ἡμᾶς ἀξίωσον θεατὰς γενέσθαι τοῦ σταυροῦ,
Καὶ τοῦ πάθους σου, κύριε,
Καὶ τῆς λαμποφόρου τῶν ἡμερῶν καὶ βασιλίδος
Ἀναστάσεως τῆς σῆς, φιλάνθρωπε.

Μητρικὴν παῤῥησίαν τὴν πρὸς τὸν υἱόν σου κεκτημένη,
Πάναγνε, συγγενοῦς προνοίας τῆς ἡμῶν μὴ παρίδῃς, δεόμεθα,
Ὅτι σε καὶ μόνην χριστιανοὶ τὸν δεσπότην
Ἱλασμὸν εὐμενῆ προβαλλόμεθα.

Ἵνα τί με ἀπώσω ἀπὸ τοῦ προςώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυτον,
Καὶ ἐκάλυψέ με τὸ ἀλλότριον σκότος, τὸν δείλαιον;
Ἀλλ᾽ ἐπίστρεψόν με καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου
Τὰς ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Extat in Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 258.

XLVI.

Ὠιδή.

Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων
Καὶ λαῶν ἀπείρων προςκυνούντων εἰκόνι τῇ ἐνδεηρᾷ,
Τρεῖς παῖδες μὴ πεισθέντες τὸν κύριον ἀνύμνουν
Καὶ ἐδοξολόγουν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ποιμὴν τὸν ἄρνα κατιχνεύσας
Καὶ ἐκ λύκου δεινοῦ ὀλετῆρος ἁρπάσας ὁ ἐπικρατὴς,
Φθαρέντα ἐκαινούργεις βοῶντά σοι·
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς βροτὸς τὸν τάφον ἐπεζήτεις,
Τὸν νεκρὸν ὡς πλάστης ἀναστήσας προςτάγματι δεσποτικῷ·
Ὃν ᾅδης κατεπλάγη βοῶντά σοι·
Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Conf. Galland. Bibl. Patr. l. c. p. 258.

XLVII.

Ὠιδή.

Τὴν ἁγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν λαοὶ θεοτόκον,
Τὴν τὸ θεῖον πῦρ ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως συλλαβοῦσαν,
Ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Οἱ λαοὶ ἰδόντες βαδίζοντα νεκρὸν τεταρταῖον,
Ἐκπλαγέντες τῷ θαύματι ἀνεβόων τῷ λυτρωτῇ,
Θεόν σε ὕμνοις μεγαλύνοντες.

Προπιστῶν τὴν ἔνδοξον ἔγερσιν τὴν σὴν ὦ σωτήρ μου,
Νεκρὸν τεταρταήμερον ἐκ τοῦ ᾅδου ἐλευθεροῖς τὸν Λάζαρον,
Ἐν ὕμνοις μεγαλύνω σε.

Galland. Bibl. Patr. Tom. XIII. p. 259.

XLVIII.

Ὠιδή.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών,
Καὶ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν.
Ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ τὴν ὑπουράνιον πύλην·
Αὕτη γὰρ θρόνος χερουβικὸς ἀνεδείχθη,
Αὕτη βαστάζει τὸν βασιλέα τῆς δόξης·
Νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ παρθένος,
Φέρουσα ἐν σαρκὶ υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου,
Ὃν λαβὼν Σιμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ
Ἐκήρυξε λαοῖς, δεσπότην αὐτὸν εἶναι
Ζωῆς καὶ θανάτου καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Legitur apud Galland Bibl. Patrum Tom. XIII. p. 259. et in Anthologio Romano mense Januario p. 190.

H.

Germanus.

XLIX.

Θεοτόκιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων·
Προκύψασα γὰρ ἡ παντάνασσα μητροπάρθενος
Ταῖς εὐλογίαις, καταστέφει τοὺς εὐφημοῦντας αὐτήν.
Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
Καὶ τὴν Βασιλίδα κροτήτωσαν ἐν ὕμνοις,
Βασιλέα τέξασαν τοὺς θανάτῳ κρατουμένους
Πρὶν ἀπολύσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα.
Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος
Ὑπεράγιον μητέρα συνελθόντες εὐφημήσωμεν.
Τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ,
Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,
Τὴν τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέραν,
Τὴν ἔμψυχον κυβωτόν,
Τὸν περίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον,
Τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον,

Τὴν ζωηφόρον τοῦ Λόγου πλάκα,
Ἁπάντων τῶν Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον
Ἄσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες
Οὕτως εἴπωμεν· Πιλάτιον τοῦ Λόγου,
Ἀξίωσαν τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν βασιλείας·
Οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Extat in Actis Sanctorum Jun. Tom. II. p. XXXVI.

J.

Joannes Damascenus.

L.

Εἰς τὴν θεογονίαν.

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἷα Θεοῦ, μερόπων εἵνεκα τικτόμενον
Ἐν χθονὶ, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.
Ἀλλ' ἄνα, ῥητῆρας ῥύεο τῶν δὲ πόνων.

Ἔσωσε λαὸν θαυματουργῶν δεσπότης,
Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι.
Ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ κόρης, τρίβον βατὴν
Πόλον τίθησιν ἡμῖν, ὃν κατ' οὐσίαν,
Ἰσόν τε πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτως ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεοῦ,
Εὔας τάλαιναν νηδὺν ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς, ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἔδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν, μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος, τὸν συμπαθῆ,
Σὲ σπαργάνοις ἑλικτὸν, ὃν γεγηθότες,
Εἶδον τὸν αὐτὸν, καὶ βροτὸν, καὶ κύριον.

Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν, εὐεργέτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν,
Φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας
Ὕφερθεν ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
Μάκαρ, μελῳδοὺς τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορὸς
Ἀγραυλος ἐκλονεῖτο τῷ ξένῳ τρόπῳ,
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστὸν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ὕψους ἀνάσσων οὐρανῶν, εὐσπλαγχνίᾳ
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου κόρης,
Ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκὶ, τὸν πεπτωκότα
Ἵνα πρὸς αὐτὸν ἑλκύσῃ πρωτόκτιστον.

Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
Ἄιδων προφήτης Ἀββακοὺκ προμηνύει,
Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.
Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς παρθένου
Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν λόγος.

Ἶσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
Ὕψιστε, σάρκα προςλαβὼν ἐκ παρθένου,
Ἰὸν καθᾶραι τῆς δρακοντίας κάρας,
Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντες Χριστὸν ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ, παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων λόγον,
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς, ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ἐκ νυκτὸς ἔργων ἐσκοτισμένης πλάνης,
Ἱλασμὸν ἡμῖν, Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως
Νῦν συντελοῦσιν ὕμνον ὡς εὐεργέτῃ,
Ἐλθοῖς πορίζων, εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
Καθ' ἣν ἀνατρέχοντες εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν, δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε θυμοφθόρον,
Κόσμον συνάπτων ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν τεκόντα τὴν κτίσιν.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὃ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυκτωρίας,
Ἔθνη Θεῷ δὲ κλῆρον υἱὸς προςφέρει.
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μύχοις θαλαττίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι·
Νυγεὶς ἐγὼ δὲ τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ, προςαυδῶ τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς λόγος,
Νυνὶ κρατύνει μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέραν κοινωνίαν,
Αὖθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἵκται δι' ἡμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος
Λυγρῶς πεσόντας ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπληστα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι
Παῖδες τυράννου δύςθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς εἶκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ δεσπότῃ
Λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ ἄφθονος, τοῦ κυρίου
Νέμοντος εὐσεβείας εἵνεκα δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστὲ, τὸ βροτοῖς ἐναντίον
Πρόβλημα, τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἤσχυνας ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δι' ἐλπίδα
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὴν ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύσασαν ἐξοιστρουμένην,
Κόσμου καθεῖλεν πανσθενῶς ἁμαρτίαν,
Οὓς εἵλκυσεν πρὶν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν, εὐεργέτα.

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,
Ὑπερφυῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾷ,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τὴν πλάνην,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις,
Ἄδοξον εὖχος δειματουμένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ἥκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε καὶ Θεὸς, προμηθείᾳ.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾶον σιωπὴν, τῷ πόθῳ δὲ, παρθένε,
Ὕμνους ὑφαίνειν συντόνως τεθειμένους
Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ, μῆτερ, σθένος,
Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρῳχημένας,
Ὦ μῆτερ ἁγνὴ τοῦ λόγου, δεδορκότες,
Νέου φανέντος ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάους,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετυχὼς καὶ Θεοῦ παρουσίας
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δὲ, παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Extant carmina Joannis in ejusdem Operibus ed. Le Quien Parisiis 1712. Tom. I. p. 673 sqq. De poeta nostro Rambach Anth. I. p. 139 haec habet: „Ein berühmter Name, wie in der Geschichte der christlichen Theologie, so auch in der Ge-

schichte des Kirchengesangs, zu dessen Bereicherung er mit Hülfe seines Freundes Cosmas sehr eifrig wirkte. Die griechische Kirche hat ihm längst die erste Stelle unter den Liederdichtern zuerkannt und legt ihm nebst dem Cosmas und Theophanes vorzugsweise den Namen Sänger (melodi) bei. In den öffentlichen Gesangbüchern heisst er zuweilen die göttliche und lieblich tönende Leier, die gesangreiche Cicade, die hellsingende Nachtigall.“ Exstant carmina Joannis etiam in libro supra citato: Poetae Graeci veteres Colon. 1614. T. II. p. 737 seqq. — In epigrammate carmini superscripto *πόνων*. Alii *κακῶν*. — v. 113. *φύσιν*. Le Quien *φύσις*.

LI.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγεῖ πυρσῷ
Πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας παμμεδέοντος ἐῢς πάϊς, ἠπιόων δὲ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον,
Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἔκρυψεν ἄρδην ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ὄρθρου φανέντος τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου,
Ἄναξ, ὑπέσχες ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους τὸν γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε, ῥείθροις συνταφέντα σοι, λόγε,
Νέον περαίνεις τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως πατρόθεν δεδεγμένος
Ὄπα κρατίστην· οὗτος ἠγαπημένος
Ἴσος τέ μοι παῖς χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορᾶς λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα
Λόγῳ, πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας,
Ὧι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει
Θηρὸς κακοῦργος σχηματισθεὶς εἰς φύσιν
Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ,
Ὄρθρῳ φανέντι προσβαλὼν τῷ δεσπότῃ,
Θλῶν τὴν ἑαυτοῦ δυσμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου συγκεχωσμένην ὅροις.
Γεννᾶται αὖθις γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ δεσπότης.
Ἵκται γὰρ αὐτὴν ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆρυν πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου λόγου,
Ὧι τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς πρὸς πατρὸς παμφαέστατος λόγος,
Νυκτὸς διῶξαι τὴν κακέσπερον σχέσιν
Ἔκριζον ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίαν,
Υἷας συνελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει,
Μάκαρ, φαεινοὺς ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προσιδὼν τὸν περίκλυτον λόγον
Τρανῶς ὁ κῆρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει·
Οὗτος προὼν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων
Θηρᾷ, δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων,
Ἄπληστα κύκλα καββαλὼν Θεὸς λόγος,
Πτέρνῃ τε τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνὺς ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου
Ἰὸν, καθάρσει πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον εἰς θυμηδίαν
Μόνοις προσιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἵστησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυῤῥύτοισι δίναις ἐκπλύνων
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ κακεξίας.

Μετ᾽ εὐσεβείας προσδράμωμεν εὐτόνως
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες, ἐξ ἀκηράτου
Ἄντλημα προσφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμου προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
Ἤχῳ πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναί φησιν· οὗτος συμφυὴς γόνος πελῶν,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους
Λόγος τέ μου ζῶν καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος ξένος
Προφήτης, ἐγκάτοις φλοιδόμενος,
Αὖθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου
Πᾶσι προφαίνων τῶν χρόνων ἐπ᾽ ἐσχάτων.

Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε πνεῦμα τῷ πανακράντῳ λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει προσδραμὸν τῷ δεσπότῃ.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κρατευνάσας,
Τῆς δυσκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα
Ἐκστῶσαν ἴστης εἰς δρόσον μετηγμένην,
Ὕδωρ, ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντον κάκιστον, Χριστὲ, προσκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Ἀποῤῥαγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἄῤῥευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων πρὸς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὦ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα,
Νῦν δὲ κλύσαντα, Χριστὲ, τὴν ἁμαρτίαν
Δι᾽ εὐπάθειαν καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης,
Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν πανήγυρις.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι
Αἰγλῆντα τριτταῖς παμφαῶς ἁγιστίαις
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν
Μίξει βροτείᾳ, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γήϊνος φύσις,
Ἐκ πτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη.
Ὧι γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται λόγῳ
Νάουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τοκοῦ σου θαυμάτων,
Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη,
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτην,
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα,
Ὡς γὰρ σέσωστο πυρφοροῦσα παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδειγμένα.

Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας, καὶ σκότους,
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεαι βίον.

Legitur in Joannis Operibus l. c. p. 676 seqq. — v. 130. ἐξαμείβεαι. Alii ἐξαμείβεσαι.

LII.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Θειογενὲς Λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον
Ἐκ γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον θεότητος ἄϋλον,
Σῆμα τῆς φύτλης καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ
Ἐῤῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας, ὄμματος νόου
Ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται πνεύματος
Γνῶσις γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται, φίλοι,
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ πνεύματος
Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὅρος βεβηκὼς ἀτρεκέστατος Λόγος
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν,
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας εὔφρανε φίλους
Πνοῇ βιαίᾳ καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Ἔῤῥηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὕβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης
Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι,
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον
Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη.
Ῥήτορας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἅλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους
Λαοὺς ἀπείρους ἀστραπῇ τοῦ πνεύματος.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους
Τὸ πανστενουργόφωτον, ἄφθιτον σέλας,
Ὃ τὴν δι᾽ υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου, μόνος
Λόγος προελθὼν πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενές σου πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτὲς ἐξέλαμψας ὡς εὐεργέτης
Ἄιδουσι δόξαν τῷ κράτει σου, κύριε.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας
Λόγῳ κεραννὺς συντεθειμένῃ φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ παρακλήτῳ γόνυ
Γόνῳ τε πατρὸς πατρὶ συμφυεστάτῳ.
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τρίτοις οὐσίαν
Νημερτὲς ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν.
Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ τρισσοφεγγοῦς οὐσίας.
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσομορφοῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας.
Νῦν ἐξ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθεν νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος πνεύματος χάρις.

Καθώσπερ ηὐδόκησεν αὐτεξουσίως
Ἀδέσποτον κάτεισι πνεῦμα πατρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσῃσι τοὺς ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατρόθεν ὀξύμορφον, ὃν πατὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν ἀποστόλων
Θεὸς Λόγος, πάνταρχος, ἀχράντῳ δόμῳ·
Ὁμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιωμένου
Νῦν ἐγκατοικίζεται πνεύματος φάος.

Ἱλασμὸς ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς παρθένου,
Ἵν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στένων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Ἀπηνὲς ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν, δεσπότης,
Τεμὼν διαμπὰξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε θυμοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων ταῖς ἀΰλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν τεκόντα τὴν κτίσιν.

Ὁ λαὸς εἶδεν, ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυκτωρίας,
Ἔθνη Θεῷ δὲ κλῆρον υἱὸς προςφέρει.
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μύχοις θαλαττίοις
Ἐλθεῖν ἐδεῖτο καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι·
Νυγεὶς ἐγὼ δὲ τοῦ τυραννοῦντος βέλει,
Χριστὲ, προςαυδῶ τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥαθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν, Θεὸς λόγος,
Νυνὶ κρατύνει μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν φυλάξαι τὴν καθ' ἡμᾶς οὐσίαν
Καθεὶς ἑαυτὸν, δευτέραν κοινωνίαν,
Αὖθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἵκται δὲ ἡμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος
Λυγρῶς πεσόντας ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν,
Νῦν εὐδοκήσας εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
Ἄπλητα θυμαίνοντος ἠγκιστρωμένοι
Παῖδες τυράννου δύςθεον γλωσσαλγίαν,
Οἷς εἶκαθε πῦρ ἄσπετον, τῷ δεσπότῃ
Λέγουσιν· εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσι πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ ἄφθονος, τοῦ κυρίου
Νέμοντος εὐσεβείας εἵνεκα δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστὲ, τὸ βροτοῖς ἐναντίον
Πρόβλημα, τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἤσχυνας ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δι' ἐλπίδα
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύσασαν ἐξοιστρουμένην,
Κόσμου καθεῖλεν πανσθενῶς ἁμαρτίαν,
Οὓς εἵλκυσεν πρίν, σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σῴζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκών, εὐεργέτα.

Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι κόρης
Οἱ τῆς παλαιᾶς πυρπολούμενοι νέοι,
Ὑπερφυῶς κύουσαν ἐσφραγισμένην.
Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾷ,
Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τὴν πλάνην,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον λόγον
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις,
Ἄδοξον εὖχος δειματουμένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ἥκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων,
Τὴν ἀνθοποιὸν ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε καὶ Θεός, προμηθείᾳ.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
Ῥᾷον σιωπήν, τῷ πόθῳ δέ, παρθένε,
Ὕμνους ὑφαίνειν συντόνως τεθειμένους
Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καί, μῆτερ, σθένος,
Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας,
Ὦ μῆτερ ἁγνὴ τοῦ λόγου, δεδορκότες,
Νέου φανέντος ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάους,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχὼς καὶ Θεοῦ παρουσίας
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ, τὴν χάριν δέ, παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος.

Extant carmina Joannis in ejusdem Operibus ed. Le Quien Parisiis 1712. Tom. I. p. 673 sqq. De poeta nostro Rambach Anth. I. p. 139 haec habet: „Ein berühmter Name, wie in der Geschichte der christlichen Theologie, so auch in der Ge-

schichte des Kirchengesangs, zu dessen Bereicherung er mit Hülfe seines Freundes Cosmas sehr eifrig wirkte. Die griechische Kirche hat ihm längst die erste Stelle unter den Liederdichtern zuerkannt und legt ihm nebst dem Cosmas und Theophanes vorzugsweise den Namen Sänger (melodi) bei. In den öffentlichen Gesangbüchern heisst er zuweilen die göttliche und lieblich tönende Leier, die gesangreiche Cicade, die hellsingende Nachtigall." Exstant carmina Joannis etiam in libro supra citato: Poetae Graeci veteres Colon. 1614. T. II. p. 737 seqq. — In epigrammate carmini superscripto *πόνων*. Alii *κακῶν*. — v. 113. *φύσιν*. Le Quien *φύσις*.

LI.

Εἰς τὰ Θεοφάνια.

Σήμερον ἀχράντοιο βαλὼν θεοφεγγεῖ πυρσῷ
Πνεύματος ἐνθάπτει νάμασιν ἀμπλακίην,
Φλέξας παμμεδέοντος ἐὺς πάϊς, ἠπιόων δὲ,
Ὑμνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χάριν.

Στείβει θαλάσσης κυματούμενον σάλον,
Ἤπειρον αὖθις Ἰσραὴλ δεδειγμένον,
Μέλας δὲ πόντος τριστάτας Αἰγυπτίων
Ἔκρυψεν ἄρδην ὑδατόστρωτος τάφος,
Ῥώμῃ κραταιᾷ δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

Ὄρθρου φανέντος τοῖς βροτοῖς σελασφόρου,
Νῦν ἐξ ἐρήμου πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου,
Ἄναξ, ὑπέσχες ἡλίου σὸν αὐχένα,
Χώρου ζοφώδους τὸν γενάρχην ἁρπάσαι,
Ῥύπου τε παντὸς ἐκκαθάραι τὴν κτίσιν.

Ἄναρχε, ῥείθροις συνταφέντα σοι, λόγε,
Νέον περαίνεις τὸν φθαρέντα τῇ πλάνῃ.
Ταύτην ἀφράστως πατρόθεν δεδεγμένος
Ὄπα κρατίστην· οὗτος ἠγαπημένος
Ἶσος τέ μοι παῖς χρηματίζει τὴν φύσιν.

Ὅσοι παλαιῶν ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορᾶς λεόντων συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν καὶ πλατύνωμεν στόμα
Λόγῳ, πλέκοντες ἐκ λόγων μελῳδίας,
Ὧι τῶν πρὸς ἡμᾶς ἥδεται δωρημάτων.

Νέκρωσιν ὁ πρὶν ἐμφυτεύσας τῇ κτίσει
Θηρὸς κακοῦργος σχηματισθεὶς εἰς φύσιν
Ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ,
Ὄρθρῳ φανέντι προςβαλὼν τῷ δεσπότῃ,
Θλᾷν τὴν ἑαυτοῦ δυςμενεστάτην κάραν.

Ἕλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόδμητον φύσιν,
Γαστρὸς τυράννου συγκεχωσμένην ὅροις.
Γεννᾶται αὖθις γηγενῶν ἀναπλάσει,
Ἔργον φέριστον ἐκτελῶν ὁ δεσπότης.
Ἵκται γὰρ αὐτὴν ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Πυρσῷ καθαρθεὶς μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμνῶν προφήτης τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ῥήγνυσι γῆριν πνεύματι κροτουμένην,
Σάρκωσιν ἐμφαίνουσαν ἀῤῥήτου λόγου,
Ὧι τῶν δυναστῶν τὰ κράτη συνετρίβη.

Πεμφθεὶς πρὸς πατρὸς παμφαέστατος λόγος,
Νυκτὸς διῶξαι τὴν καχέσπερον σχέσιν
Ἔκριζον ἥκεις καὶ βροτῶν ἁμαρτίαν,
Υἷας συνελκύσαι τε τῇ σῇ βαπτίσει,
Μάκαρ, φαεινοὺς ἐκ ῥοῶν Ἰορδάνου.

Αὐτὸν προςιδὼν τὸν περίκλυτον λόγον
Τρανῶς ὁ κήρυξ ἐκβοᾶται τῇ κτίσει·
Ουτος προὼν μου, δεύτερος τῷ σαρκίῳ,
Σύμμορφος ἐξέλαμψεν ἐνθέῳ σθένει,
Ἔχθιστον ἡμῶν ἐξελεῖν ἁμαρτίαν.

Νομὴν πρὸς αὐτὴν τὴν φερέσβιον φέρων
Θηρᾷ, δρακόντων φωλεοῖς ἐπιτρέχων,
Ἄπλητα κύκλα καββαλὼν Θεὸς λόγος,
Πτέρνῃ τὲ τὸν πλήττοντα παμπήδην γένος,
Τοῦτον καθειργνὺς ἐκσαώζει τὴν κτίσιν.

Ἐχθροῦ ζοφώδους καὶ βεβορβορωμένου
Ἰὸν, καθάρσει πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προςωρμίσθημεν ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόςιτον εἰς θυμηδίαν
Μόνοις προςιτὴν, οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ἀθρῶν ὁ πλάστης ἐν ζόφῳ τῶν πταισμάτων,
Σειραῖς ἀφύκτοις, ὃν διαρθροῖ δακτύλοις,
Ἵστησιν ἀμφ' ὤμοισιν ἐξάρας ἄνω,
Νῦν ἐν πολυῤῥύτοισι δίναις ἐκπλύνων
Αἴσχους παλαιοῦ τῆς Ἀδὰμ καχεξίας.

Μετ' εὐσεβείας προςδράμωμεν εὐτόνως
Πηγαῖς ἀχράντοις ῥεύσεως σωτηρίου,
Λόγον κατοπτεύοντες, ἐξ ἀκηράτου
Ἄντλημα προςφέροντα δίψης ἐνθέου,
Κόσμον προσηνῶς ἐξακεύμενον νόσον.

Ἱμερτὸν ἐξέφηνε σὺν πανολβίῳ
Ἠχῷ πατὴρ, ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο.
Ναί φησιν· οὗτος συμφυὴς γόνος πελῶν,
Φώταυγος ἐξώρουσεν ἀνθρώπων γένους
Λόγος τέ μου ζῶν καὶ βροτὸς προμηθείᾳ.

Ἐκ ποντίου λέοντος ὁ τριέσπερος ξένος
Προφήτης, ἐγκάτοις φλοιδόμενος,
Αὖθις προῆλθε, τῆς παλιγγενεσίας
Σωτηρίαν δράκοντος ἐκ βροτοκτόνου
Πᾶσι προφαίνων τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ἀνειμένων πόλοιο παμφαῶν πτυχῶν,
Μύστης ὁρᾷ πρὸς πατρὸς ἐξικνούμενον,
Μένον τε πνεῦμα τῷ παναχράντῳ λόγῳ,
Ἐπελθὸν ὡς πέλειαν ἀφράστῳ τρόπῳ,
Δήμοις τε φαίνει προςδραμὸν τῷ δεσπότῃ.

Ἔφλεξε ῥείθρῳ τῶν δρακόντων τὰς κάρας
Ὁ τῆς καμίνου τὴν μετάρσιον φλόγα
Νέους φέρουσαν εὐσεβεῖς κρατευνάσας,
Τὴς δυςκάθεκτον ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος.

Σὲ ζωγραφοῦσαν τὴν Ἀσσύριον φλόγα
Ἑκστῶσαν ἴστης εἰς δρόσον μετηγμένην,
Ὕδωρ, ὅθεν νῦν ἀμφιέσσαο φλέγον,
Σίντον κάκιστον, Χριστὲ, προςκεκευθμένον,
Πρὸς τὴν ὄλισθον ἐκκαλούμενον τρίβον.

Ἀποῤῥαγέντος τοῦ Ἰορδάνου πάλαι,
Ἰσθμῷ περᾶται λαὸς Ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κράτιστον ἐμφοροῦντα τὴν κτίσιν,
Ἠπειγμένως νῦν ἐν ῥοαῖς διαγράφων
Πρὸς τὴν ἄῤῥευστον καὶ ἀμείνονα τρίβον.

Ἴδμεν τὸ πρῶτον τὴν πανώλεθρον κλύσιν,
Οἰκτρῶς σε πάντων πρὸς φθορὰν παρεισάγειν,
Ὦ τρισμέγιστα χρηματίζων καὶ ξένα,
Νῦν δὲ κλύσαντα, Χριστὲ, τὴν ἁμαρτίαν
Δι' εὐπάθειαν καὶ βροτῶν σωτηρίαν.

Ἐλευθέρα μὲν ἡ κτίσις γνωρίζεται,
Υἱοὶ δὲ φωτὸς οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι·
Μόνος στενάζει τοῦ σκότους ὁ προστάτης,
Νῦν εὐλογείτω συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα τῶν ἐθνῶν πανήγυρις.

Τριττοὶ θεουδεῖς ἐμπύρως δροσούμενοι
Αἰγλῆντα τριτταῖς παμφαῶς ἁγιστίαις
Σαφῶς ἐδήλουν τὴν ὑπέρτατον φύσιν
Μίξει βροτείᾳ, πυρπολοῦσαν ἐν δρόσῳ,
Εὐκτῶς ἅπασαν τὴν ὀλέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω πᾶσα γήϊνος φύσις,
Ἐκ πτώσεως νῦν οὐρανῶν ἐπηρμένη.
Ὧι γὰρ τὰ πάντα συντετήρηται λόγῳ
Νάουσι ῥείθροις ἐκπλυθεῖσα πταισμάτων,
Τῶν πρὶν πέφευγε παμφαῶς λελουμένη.

Ὦ τῶν ὑπὲρ νοῦν τοῦ τοκοῦ σου θαυμάτων,
Νύμφη πάναγνε, μῆτερ εὐλογημένη,
Δι' ἧς τυχόντες παντελοῦς σωτηρίας,
Ἐπάξιον κροτοῦμεν ὡς εὐεργέτην,
Δῶρον φέροντες ὕμνον εὐχαριστίας.

Ἴδμεν τὰ Μωσεῖ τῇ βάτῳ δεδειγμένα,
Δεῦρο ξένοις θεσμοῖσιν ἐξειργασμένα,
Ὡς γὰρ σέσωστο πυρφοροῦσα παρθένος,
Σελασφόρον τεκοῦσα τὸν εὐεργέτην,
Ἰορδάνου τε ῥεῖθρα προσδεδειγμένα.

Χρίεις τελειῶν τὴν βρότειον οὐσίαν,
Ἄναξ ἄναρχε, πνεύματος κοινωνίᾳ,
Ῥοαῖς ἀχράντοις ἐκκαθάρας, καὶ σκότους,
Ἰσχὺν θριαμβεύσας τε τὴν ἐπηρμένην,
Νῦν εἰς ἄληκτον ἐξαμείβεαι βίον.

Legitur in Joannis Operibus l. c. p. 676 seqq. — v. 130. ἐξαμείβεαι. Alii ἐξαμείβαιαι.

LII.

Εἰς τὴν Πεντηκοστήν.

Θεογενὲς Λόγε, πνεῦμα παράκλητον πάλιν ἄλλον
Ἐκ γενέτου κόλπων ἧκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσῃσι φέρον θεότητος ἄϋλον,
Σῆμα τῆς φύτλης καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.

Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωσσος γνόφῳ
Ἐῤῥητόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον.
Ἰλὺν γὰρ ἐκτινάξας, ὄμματος νόου
Ὁρᾷ τὸν ὄντα καὶ μυεῖται πνεύματος
Γνῶσις γεραίρων ἐνθέοις τοῖς ᾄσμασιν.

Ἔφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσμιον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται, φίλοι,
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῷον ὕψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ πνεύματος
Λάμψαι ποθοῦσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Ὅρος βεβηκὼς ἀτρεκέστατος Λόγος
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν,
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας εὔφρανε φίλους
Πνοῇ βιαίᾳ καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Ἔῤῥηξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
Ὕβριν τε δυςκάθεκτον εὐτεκνουμένης
Μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι,
Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον
Πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ἄληπτός ἐστιν ἡ θεαρχικωτάτη.
Ῥήτορας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἅλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους
Λαοὺς ἀπείρους ἀστραπὴ τοῦ πνεύματος.

Ἣν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους
Τὸ παντενουργόφωτον, ἄφθιτον σέλας,
Ωῦ τὴν δι' υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωρίαν,
Πυρώδης ἦχος ἐν Σιὼν τοῖς ἔθνεσιν.

Ἄναξ ἀνάκτων, οἷος ἐξ οἵου, μόνος
Λόγος προελθὼν πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἰσοσθενές σου πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτὲς ἐξέλαμψας ὡς εὐεργέτης
Ἄιδουσι δόξαν τῷ κράτει σου, κύριε.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας
Λόγῳ κεραννὺς συντεθειμένῃ φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖς μοι ῥεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ πνεύματος.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ παρακλήτῳ γόνυ
Γόνῳ τε πατρὸς πατρὶ συμφυεστάτῳ.
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τρίτοις οὐσίαν
Νημερτὲς ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν.
Ἔλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ πνεύματος.

Τελεῖσθε πάντες τῇ θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ τρισσοφεγγοῦς οὐσίας.
Ὑπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσομορφοῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Λυτήριον κάθαρσιν ὀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε πνεύματος δρόσον,
Ὦ τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας.
Νῦν ἐξ Σιὼν γὰρ ἐξελήλυθεν νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος πνεύματος χάρις.

Καθώςπερ ηὐδόκησεν αὐτεξουσίως
Ἀδέσποτον κάτεισι πνεῦμα πατρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσῃσι τοὺς ἀποστόλους,
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατρόθεν ὀξύμορφον, ὃν πατὴρ ἔφη.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκεύαζε τῶν ἀποστόλων
Θεὸς Λόγος, πάνταρχος, ἀχράντῳ δόμῳ·
Ὁμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιωμένου
Νῦν ἐγκατοικίζεται πνεύματος φάος.

Ἱλασμὸς ἡμῖν, Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς παρθένου,
Ἵν' ὡς προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στένων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσῃς,
Ὅλον τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ πεπτωκότα.

Ἱμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις
Αἰωνίως ἕξουσι πνεῦμα καινίσοις,
Πατροπροβλήτως πάντοθεν συνημμένον,
Ὕλης ἀπεχθοῦς καυστικὸν μολυσμάτων,
Ῥύπου τε παντὸς ῥυπτικὸν, παντοκράτορ.

Ὀρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς ἀποστόλοις
Σιωνίταις, μίμνουσί σου παρουσίαν,
Γνώρισμα, πνεῦμα, πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηνῆ τῶν ἐθνῶν ποπτυσμάτων,
Ὤκιστα δεικνὺς πυρπνόως καθιδρύῃ.

Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας.
Ἡ τοῦ παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις
Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν, τριὰς μόνη,
Ἰσοσθενὲς, ἄναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες
Ἔφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ῥήσεις ξενηκούσθησαν ὡς ἀποστόλων.
Οἱ εὐσεβεῖς δέ σοι βοῶμεν ἐνθέως·
Νεουργὲ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,
Ἔνθους Ἰωὴλ, τοῦ θεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος, οἷαπερ Λόγον,
Τοῦ πνεύματός μου συμβοήσουσι· φύσις
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὡρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ἐπεμφήνειε, τρεῖς ὑποστάσεις
Σέβειν ἐν ἁπλότητι τῆς ἐξουσίας.
Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ κυρίᾳ,
Υἱὸς, πατὴρ καὶ πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισσοφεγγὴς τῆς θεαρχίας τύπος.
Ὑμνοῦσι παῖδες· εὐλογεῖτε τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσσόων ἐπῶν,
Ἃ πατρακουσθεὶς τοῖς ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ Θεῷ
Ἐφίζον, εὐλογητὸν οἰκειουμένη,
Ἠλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότως ἰὸν
Φῶς αὐτολαμπὲς καὶ παρεκτικὸν φάους
Ὑπάρχον, ἧκες ἐμφοροῦν ἀποστόλους,
Τιμῆεν ὡς ἄημα τοῖς σοῖς οἰκέταις
Λελιπαρημένον τε πνεῦμα προςνέμοις.

Ἦσε προφητῶν πνευματέμφορον στόμα
Σὴν σωματωδῶς, ὦ μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προηγμένον,
Ἄκτιστον, συμπλάστουργον, σύνθρονον σέθεν,
Ἱεὶς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

Χαίροις, ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος,
Ἅπαν γὰρ εὐδίνητον, εὔλαλον στόμα
Ῥητορεῦον οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως.
Ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν, ὅθεν σε σὺν πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄιδειν ἔοικε τὴν φυσίζωον κόρην,
Μόνη γὰρ ἐν δίνῃσι κεκρύφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν,
Ὃς δεξιοῖς κλισμοῖσι νῦν ἱδρυμένος
Πατρὸς, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεόῤῥυτος χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἠλλιωμένοι,
Ὀθνείαν ἀλλοίωσιν, εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν, τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν, τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Conf. Joannis Opp. l. c. p. 678 seqq.

LIII.

Εἰς τὴν ἀνάληψιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

1. Τῷ σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσσῃ λαὸν ποσὶν ἀβρόχοις ὁδηγήσαντι, καὶ Φαραὼ πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

2. Ἄισωμεν πάντες λαοὶ τῷ ἐπὶ ὤμων Χερουβὶμ ἀναληφθέντι μετὰ δόξης Χριστῷ, καὶ συγκαθίσαντι ἡμᾶς ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, ᾠδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

3. Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν χοροὶ ἀγγέλων θεασάμενοι μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον ὕμνον ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

4. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστὲ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

5. Αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων, Χριστὲ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι συνανιοῦσάν σου ἀπαύστως ἐκπληττόμεναι ἐδόξαζον.

6. Εἰςακήκοα, κύριε, την ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ, ὡς παράδεισος ἠνοίγει δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

7. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς, τὸν παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀποστεῖλαι, ἵνα βοῶμεν· δόξα ἐν δυνάμει σου, κύριε.

8. Ὡς ἀνῆλθεν ὁ σωτὴρ πρὸς τὸν πατέρα συν σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτὸν αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαὶ καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

9. Αἱ τῶν ἄνω δυνάμεις ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· πύλας ἄρατε Χριστῷ τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι.

10. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι, κύριε· σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

11. Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεήμων, ταῖς ἄνω δυνάμεσι μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

12. Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

13. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρός σε τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου, κύριε.

14. Ἐσκίρτησαν ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον τὸν κτίστην φερόμενον, ἐλπίδι τοῦ πνεύματος καὶ φόβῳ ἔκραζον· δοξα τῇ ἀνόδῳ σου.

15. Ἐπέστησαν οἱ ἄγγελοι βοῶντες, Χριστὲ, τοῖς μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατίδετε Χριστὸν ἀνυψούμενον, οὕτω σαρκὶ ἐλεύσεται δίκαιος ὁ πάντων κριτής.

16. Ὡς εἶδόν σε, σωτὴρ ἡμῶν, αἱ ἄνω δυνάμεις ἐν ὑψίστοις αἰρόμενον σύσσωμον, ἐν φόβῳ ἐκραύγαζον· μεγάλη, δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σου.

17. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

18. Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστέ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ προςήγαγες.

19. Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτὸς ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

20. Ὁ ἀνελθὼν ἀπὸ γῆς πρὸς τὸν ἀσώματον πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

21. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων χρόνων σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου μητρὸς ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

22. Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστὸν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης καὶ πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

23. Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον καὶ παραστήσαντα ταύτην ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ πατρί, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

24. Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει καθελόντα τὸν ἀντίπαλον καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

25. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

26. Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν οἱ ἀπόστολοι βλέποντες ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες μεγαλύνομεν.

27. Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα τοῦτον μεγαλύνομεν.

28. Χαῖρε, θεοτόκε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν γὰρ ἐκύησας σήμερον ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνας.

Conf. Joannis Opp. l. c. p. 686.

3. Τὸν μεσίτην Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων Χριστὸν χοροὶ ἀγγέλων θεασάμενοι μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις ἐξεπλήττοντο, συμφώνως δὲ ἀνέμελπον ὕμνον ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται.

4. Δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, Χριστέ, στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σου τὴν σωτήριον ἀνάληψιν.

5. Αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων, Χριστέ, βροτείαν φύσιν θεασάμεναι συνανιοῦσάν σου ἀπαύστως ἐκπληττόμεναι ἐδόξαζον.

6. Εἰςακήκοα, κύριε, την ἀκοὴν τῆς δυναστείας τοῦ σταυροῦ, ὡς παράδεισος ἤνοιγει δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐβόησα· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

7. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ὁ τῶν ἀγγέλων βασιλεὺς, τὸν παράκλητον ἡμῖν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀποστεῖλαι, ἵνα βοῶμεν· δόξα ἐν δυνάμει σου, κύριε.

8. Ὡς ἀνῆλθεν ὁ σωτὴρ πρὸς τὸν πατέρα συν σαρκὶ, κατεπλάγησαν αὐτὸν αἱ τῶν ἀγγέλων στρατιαὶ καὶ ἐβόησαν· δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε.

9. Αἱ τῶν ἄνω δυνάμεις ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων· πύλας ἄρατε Χριστῷ τῷ ἡμετέρῳ βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα τῷ πατρὶ καὶ τῷ πνεύματι.

10. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι, κύριε· σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν.

11. Πληρώσας εὐφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεήμων, ταῖς ἄνω δυνάμεσι μετὰ σαρκὸς ἐπεδήμησας.

12. Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις αἰρόμενόν σε ἰδοῦσαι, τὰς πύλας, ἐκραύγαζον, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ἄρατε.

13. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος, ταφή μοι τὸ κῆτος ἐγένετο, ἐγὼ δὲ ἐβόησα πρός σε τὸν φιλάνθρωπον καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου, κύριε.

14. Ἐσκίρτησαν ἀπόστολοι, ὁρῶντες μετάρσιον σήμερον τὸν κτίστην φερόμενον, ἐλπίδι τοῦ πνεύματος καὶ φόβῳ ἔκραζον· δοξα τῇ ἀνόδῳ σου.

15. Ἐπέστησαν οἱ ἄγγελοι βοῶντες, Χριστέ, τοῖς μαθηταῖς σου· ὃν τρόπον κατίδετε Χριστὸν ἀνυψούμενον, οὕτω σαρκὶ ἐλεύσεται δίκαιος ὁ πάντων κριτής.

16. Ὡς εἶδόν σε, σωτὴρ ἡμῶν, αἱ ἄνω δυνάμεις ἐν ὑψίστοις αἰρόμενον σύσσωμον, ἐν φόβῳ ἐκραύγαζον· μεγάλη, δέσποτα, ἡ φιλανθρωπία σου.

17. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρὸς τοὺς ὑμνολόγους σώσας παῖδας, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

18. Ἐπὶ τῶν ὤμων, Χριστὲ, τὴν πλανηθεῖσαν ἄρας φύσιν, ἀναληφθεὶς τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ προςήγαγες.

19. Ὁ ἐν νεφέλῃ φωτὸς ἀναληφθεὶς καὶ σώσας κόσμον, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

20. Ὁ ἀνελθὼν ἀπὸ γῆς πρὸς τὸν ἀσώματον πατέρα, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

21. Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων χρόνων σαρκωθέντα, ἐκ παρθένου μητρὸς ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

22. Τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἀναπτάντα ζωοδότην Χριστὸν εἰς οὐρανοὺς μετὰ δόξης καὶ πατρὶ συγκαθεζόμενον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

23. Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν τῶν εἰδώλων λυτρωσάμενον καὶ παραστήσαντα ταύτην ἐλευθέραν τῷ ἰδίῳ πατρὶ, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

24. Τὸν τῇ αὐτοῦ καταβάσει καθελόντα τὸν ἀντίπαλον καὶ τῇ αὐτοῦ ἀναβάσει ἀνυψώσαντα τὸν ἄνθρωπον, ἱερεῖς ὑμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

25. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον μητέρα Θεοῦ, τὴν ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον ἀφράστως κυήσασαν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως μεγαλύνομεν.

26. Σὲ τὸν λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Χριστὸν τὸν Θεὸν οἱ ἀπόστολοι βλέποντες ἐνθέως ὑψούμενον, μετὰ δέους σκιρτῶντες μεγαλύνομεν.

27. Σὲ τὸν καταβάντα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ τὸν ἄνθρωπον σώσαντα καὶ τῇ ἀναβάσει σου ἀνυψώσαντα τοῦτον μεγαλύνομεν.

28. Χαῖρε, θεοτόκε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃν γὰρ ἐκύησας σήμερον ἐκ γῆς ἀνιπτάμενον σὺν ἀγγέλοις ὁρῶσα ἐμεγάλυνας.

Conf. Joannis Opp. l. c. p. 686.

LIV.

Εὐχή.

Ἀπὸ ῥυπαρῶν χειλέων,
Ἀπὸ βδελυρᾶς καρδίας,
Ἀπὸ ἀκαθάρτου γλώττης,
Ἐκ ψυχῆς ῥερυπωμένης,
Δέξαι δέησιν, Χριστέ μου.
Καὶ μὴ παρωσάμενός μου,
Μὴ τοὺς λόγους, μὴ τοὺς τρόπους,
Μηδὲ τὴν ἀναισχυντίαν
Δός μοι παῤῥησίαν λέγειν,
Ἃ βεβούλημαι, Χριστέ μου.
Μᾶλλον δὲ καὶ δίδαξόν με,
Τί με δεῖ ποιεῖν καὶ λέγειν.
Ἥμαρτον ὑπὲρ τὴν πόρνην,
Ἡ μαθοῦσα ποῦ κατάγεις,
Μῦρον ἐξωνησαμένη,
Ἦλθε τολμηρῶς ἀλεῖψαι
Σοῦ τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ μου.
Τοῦ δεσπότου καὶ Χριστοῦ μου.
Ὡς ἐκείνην οὐκ ἀπώσω,
Προσελθοῦσαν ἐκ καρδίας,
Μηδ᾽ ἐμὲ βδελύξῃ, λόγε,
Σοῦ δὲ παράσχε μοι πόδας,
Καὶ κρατῆσαι καὶ φιλῆσαι,
Καὶ τῷ ῥείθρῳ τῶν δακρύων,
Ὡς πολυτιμήτῳ μύρῳ,
Τούτους τολμηρῶς ἀλεῖψαι.
Πλῦνόν με τοῖς δάκρυσί μου,
Κάθαρον αὐτοῖς με, Λόγε.
Ἄφες καὶ τὰ πταίσματά μου.
Οἶδας τῶν κακῶν τὸ πλῆθος,
Οἶδας καὶ τὰ τραύματά μου,
Καὶ τοὺς μώλωπας ὁρᾷς μου.
Ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν οἶδας,
Καὶ τὴν προθυμίαν βλέπεις,
Καὶ τοὺς στεναγμοὺς ἀκούεις.
Οὐ λανθάνει σε, Θεέ μου,
Ποιητά μου, λυτρωτά μου,
Οὐδὲ σταλαγμὸς δακρύων,
Οὐδὲ στεναγμοῦ τι μέρος,
Οὐδὲ κίνημα καρδίας.
Τὸ μὴ ἀκατέργαστόν μου
Ἔγνωσαν οἱ ὀφθαλμοί σου
Ἐπὶ τὸ βιβλίον δέ σου
Καὶ τὰ μήπω πεπραγμένα
Γεγραμμένα σοι τυγχάνει.
Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου,
Ἴδε μου τὸν κόπον ὅσος
Καὶ τὰς ἁμαρτίας πάσας
Ἄφες μοι Θεὲ τῶν ὅλων·
Ἵνα καθαρᾷ καρδίᾳ,
Περιτρόμῳ διανοίᾳ,
Καὶ ψυχῇ συντετριμμένῃ
Τῶν ἀχράντων σου μετάσχω
Καὶ πανάγνων μυστηρίων,
Οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται,
Πᾶς ὁ πίνων τε καὶ τρώγων,
Ἐξ εἰλικρινοῦς καρδίας.
Σὺ γὰρ εἶπας, δέσποτά μου,
Πᾶς ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα,
Πίνων δέ μου καὶ τὸ αἷμα,
Ἐν ἐμοὶ μὲν ὄντως μένει,
Ἐν αὐτῷ δ᾽ ἐγὼ τυγχάνω.
Ἀληθὴς ὁ λόγος πάντως
Τοῦ δεσπότου καὶ Θεοῦ μου.
Καὶ τῶν θείων ὁ μετέχων
Καὶ θεοποιῶν χαρίτων,
Οὐμενοῦν οὐκ ἔστι μόνος,
Ἀλλὰ μετά σου, Χριστέ μου,

Τοῦ φωτὸς τοῦ τρισηλίου.
Ἵνα γοῦν μὴ μόνος μένω,
Δίχα σοῦ τοῦ ζωοδότου,
Τῆς πνοῆς μου, τῆς ζωῆς μου,
Τοῦ ἀγαλλιάματός μου,
Τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας,
Διὰ τοῦτο σοὶ προςῆλθον,
Ὡς ὁρᾷς μετὰ δακρύων
Καὶ ψυχῆς συντετριμμένης,
Λύτρον τῶν ἐμῶν πταισμάτων
Ἱκετεύων τοῦ λαβεῖν με,
Καὶ τῶν σῶν ζωοπαρόχων
Καὶ ἀμέμπτων μυστηρίων
Μετασχεῖν ἀκατακρίτως,
Ἵνα μένῃς, καθὼς εἶπας,
Μετ' ἐμοῦ τοῦ παναθλίου,
Ἵνα μὴ χωρὶς εὑρών με
Τῆς σῆς χάριτος ὁ πλάνος,
Ἀφαρπάσῃ με δολίως,
Καὶ πλανήσας ἀπαγάγῃ
Τῶν θεοποιῶν σου λόγων.
Διὰ τοῦτό σοι προςπίπτω,
Καὶ θερμῶς ἀναβοῶ σοί,
Ὡς τὸν ἄσωτον ἐδέξω
Καὶ τὴν πόρνην προςελθοῦσαν,
Οὕτω δέξαι με τὸν πόρνον
Καὶ τὸν ἄσωτον, οἰκτίρμον,
Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ
Νῦν με προςερχόμενόν σοι.
Οἶδα, σῶτερ, ὅτι ἄλλος
Ὡς ἐγὼ οὐκ ἔπταισέ σοι,
Οὐδὲ ἔπραξε τὰς πράξεις,
Ἃς ἐγὼ κατηργασάμην.
Ἀλλὰ τοῦτο πάλιν οἶδα,
Ὡς οὐ μέγεθος πταισμάτων,
Οὐχ ἁμαρτημάτων πλῆθος,
Οὐδὲ πράξεων αἰσχρότης,
Ὑπερβαίνει τοῦ Θεοῦ μου
Τὴν πολλὴν φιλανθρωπίαν.
Ἀλλ' ἐλέῳ συμπαθείας
Τοὺς θερμῶς μετανοοῦντας
Καὶ καθαίρεις καὶ λαμπρύνεις
Καὶ φωτὸς ποιεῖς μετόχους,
Κοινωνοὺς θεότητός σου
Ἐργαζόμενος ἀφθόνως.
Καὶ τὸ ξένον καὶ ἀγγέλοις,
Καὶ ἀνθρώπων διανοίαις
Ὁμιλεῖς αὐτοῖς πολλάκις,
Ὥςπερ φίλοις σου γνησίοις.
Ταῦτα τολμηρὸν ποιεῖ με.
Ταῦτά με πτεροῖ, Χριστέ μου,
Καὶ θαῤῥῶν σου ταῖς πλουσίαις
Πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίαις,
Χαίρων ἅμα τε καὶ τρέμων
Τοῦ πυρὸς μεταλαμβάνω,
Χόρτος ὤν, καὶ ξένον θαῦμα,
Νῦν δροσούμενος ἀκαύστως,
Ὥςπερ καὶ ἡ βάτος πάλαι,
Ἡ ἀφλέκτως καιομένη.
Τοίνυν εὐχαρίστῳ γνώμῃ,
Εὐχαρίστῳ δὲ καρδίᾳ,
Εὐχαρίστοις μέλεσί μου,
Καὶ τῆς ψυχῆς καὶ σαρκός μου
Προςκυνῶ καὶ μεγαλύνω
Καὶ δοξάζω σε, Θεέ μου,
Ὡς εὐλογημένον ὄντα
Νῦν τε καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Legitur in Joannis Opp. Tom. I. p. 691 sqq. Conf. Poetae graeci veteres Colon. 1614. Tom. II. p. 743 seqq. — v. 41. Bill. emendat

μέν. — v. 128. Alii εὐχάριστον γνώμην. — Haec precatio a Graecis multoties edita est in officio sanctae communionis, ubi Symeoni Juniori Theologo tribuitur.

LV.

Ἰδιόμελα ἐν ἀκολουθίᾳ τοῦ ἐξοδιαστικοῦ.

Ποία τοῦ βίου τρυφὴ διαμένει λύπης ἀμέτοχος;
Ποία δόξα ἕστηκεν ἐπὶ γῆς ἀμετάθετος;
Πάντα σκιᾶς ἀσθενέστερα, πάντα ὀνείρων ἀπατηλότερα.
Μία ῥοπή, καὶ ταῦτα πάντα θάνατος διαδέχεται.
Ἀλλ' ἐν τῷ φωτί, Χριστέ, τοῦ προςώπου σου,
Καὶ τῷ γλυκασμῷ τῆς σῆς ὡραιότητος,
Ὃν ἐξελέξω, ἀνάπαυσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Οἴμοι, οἷον ἀγῶνα ἔχει ἡ ψυχὴ χωριζομένη ἐκ τοῦ σώματος.
Οἴμοι, τότε πόσα δακρύει, καὶ οὐχ ὑπάρχει ὁ ἐλεῶν αὐτήν.
Πρὸς τοὺς ἀγγέλους τὰ ὄμματα ῥέπουσα, ἄπρακτα καθικετεύει,
Πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τὰς χεῖρας ἐκτείνουσα, οὐκ ἔχει τὸν βοηθοῦντα.
Διὸ ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἐννοήσαντες ἡμῶν τὸ βραχὺ τῆς ζωῆς,
Τῷ μεταστάντι τὴν ἀνάπαυσιν παρὰ Χριστοῦ αἰτησώμεθα,
Καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Πάντα ματαιότης τὰ ἀνθρώπινα, ὅσα οὐχ ὑπάρχει μετὰ θάνατον,
Οὐ παραμένει ὁ πλοῦτος, οὐ συνοδεύει ἡ δόξα.
Ἐπελθὼν γὰρ ὁ θάνατος ταῦτα πάντα ἐξηφάνισται.
Διὸ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βοήσωμεν·
Τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
Ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Ποῦ ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου προςπάθεια;
Ποῦ ἐστὶν ἡ τῶν προςκαίρων φαντασία;
Ποῦ ἐστὶν ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος;
Ποῦ ἐστὶν τῶν οἰκετῶν ἡ πλημμύρα καὶ ὁ θόρυβος;
Πάντα κόνις,

Πάντα τέφρα,
Πάντα σκιά.
Ἀλλὰ δεῦτε βοήσωμεν τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ·
Κύριε, τῶν αἰωνίων σου ἀγαθῶν ἀξίωσον τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν,
Ἀναπαύων αὐτὸν ἐν τῇ ἀγήρῳ μακαριότητι.

Legitur in Officio Exequiarum apud J. Goar: Euchologium sive Rituale Graecorum ed. 2. Venetiis 1730. p. 428 seq.

X.

Maximus.

LVI.

Ὕμνος εὐχαριστήριος καὶ ἱκετήριος πρὸς Θεόν.

Λειμών με τλήμον' ἔσχε
Πάλαι φυτῶν ἀρίστων,
Ἦμος Θεοῦ μεγίστου
Ὑπ' ἀφράστῳ προνοίῃ
Ἐρωτί τ' ἰσομοίρῳ
Φῶς τοῦτ' ἐγὼ κατεῖδον,
Πλασθεὶς χοὸς γεηροῦ
Καὶ πνεῦμα προςλαβών τε,
Γαίης μέσον πόλου τὲ
Ζῶον κατεστὼς οἴμοι,
Λάμπον Θεοῦ μεγάλου
Τῆς εἰκόνος μεθέξει.

Ὄφις δ' ὁ παγκάκιστος
Φθόνῳ σφοδρῷ ὑφέρπων,
Ὀλεθρίῃσι βουλαῖς
Ἀπαισίοις τε φήμαις
Δεινῶς ψιθυρίσας μοι,
Ἐξηπάτησεν οἴ μοι
Καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἔξω
Ὦσεν καλῆς τρυφῆς με,
Ἐξ ὀρχάτων τε πατρὸς,
Ὧν θῆκε, φεῦ, γεωργὸν,
Πάμπαν με ὀστρακίζων.
Οἰκτρὸν δ' ἐὴν θέατρον
Νόων σεπτῇ χορείῃ.
Ἐπεὶ δὲ τραῦμα τοὐμὸν
Ἰατρὸν οὐχ ὑπέστη,
Πλάστης ὁ παντεχνήμων
Σπλάγχνοις ἰδών με θερμοῖς
Ξένως κατῆλθε πρός με,
Ἀνθρωπόμορφον ἁγνῶς
Λαβὼν ἀπειρολέκτρου
Γέννησιν ἐκ Μαρίης.
Οὕτω δέ γ' ἐκσαώζει
Ἀφαρπάσας πονηρᾶς
Δρακοντίης χερός με,
Ἀφαρπάσας μόρου τε,
Εἵμαρτο ὥς ῥ' ἔμοιγε
Προστάγματος Θεοῖο
Ἄβουλ' ἀπεκπεσόντι,
Δι' οὗ ἑὸν παρέσχε
Πικρῷ δέμας μόρῳ γε·

Συνέθλασε δὲ τούτου
Καρήνου ὑδάτεσσιν
Ῥείθρων Ἰορδανείων.
Ἁμαρτάδων ἐμῶν τε
Ἀσχημοσύνην ἔνθα
Ἐμβαπτίσας σκοτώδη·
Ἀναιδὲς ὗς δ' ἐσαῦθις
Οὐραῖον ἐνσαλεύων,
Ἐμὸν νόον ταράττει,
Κινήμασι κραδαίνων
Ἐς βόθρον ἐκφέρουσι
Πειρῶν θ' ὑποσκελίζειν
Τρίβους ἐμῆς πορείης.
Οἰστρηλατεῖ δ' ἀνάγνοις
Ἵππων βίην ἀτάκτων
Παλιμβόλως φέρουσαν.
Ὀργῶν κινῶν ἐς αἴσχη
Ἀτάσθαλα φρένας μου
Πάθη τε θυμόλεθρα.
Πίπτειν ἐρείπιόν τε
Ἱππηλάτην βιάζων,
Ὃς ἡνίας διοικεῖ.
Πυρσὸν μέγαν δ' ἀνάπτει
Ἐκ πυρφόρων βελέμνων,
Ἅ μοι φλέγει κακόφρων,
Ἐντόσθιον σαλεύων
Πῦρ μοι, ὃ ἐμπέφυρται.
Σὺ δ' ἀλλ' ἐμοὶ πορίζοις
Σὴν χεῖρα λαοσῶστα,
Πρόῤῥιζον ἐκτέμνουσαν
Δόλους πικροῦ Βελίαρ·
Στήσας πάλαι σὺ ῥεῖθρον
Ἀναστραφὲν τάχιστα
Παλισσύτῳ πορείῃ,
Ἔργον ξένον τελέσσας.
Ἐξήρανας θαλάσσης
Πολύῤῥοον σὺ χεῦμα,
Πεζὸν διεκβιβάζων
Λαὸν σὸν Ἰσραῆλον,
Εἶπας δὲ, καὶ τὰ πάντα
Λόγῳ τεῷ παρήχθη·
Ἅρμα φλογὸς δ' ἐπέσχες
Ταχυδρόμου γίγαντος,
Φαεσφόρου μεγίστου.
Ἤμειψας ἐπταμέτρου
Παίδων τριῶν καμίνου
Φλόγ' ἐς δρόσον βαθεῖαν.
Ἄσωτον ἠλέησας·
Πόρνης ἔλυσας ἅμμα
Κακενδέτων ἐρώτων,
Θερμὸν δακρυῤῥοούσης.
Στῆσας καὶ αἱμοῤῥούσης.
Σοῦ κρασπέδου προςάψει
Ἀείῤῥοον φορυκτόν.
Ἤγειρας ἐκ νεκρῶν τε
Καὶ παῖδα Ἰαείρου,
Πάλιν πνέοντα θῆκας.
Λεπροὺς δὲ ἐκκάθηρας,
Τυφλοῖς τ' ἔδωκας ὄψιν.
Καὶ πνεῦμα ἐξέωσας
Κούρης Σιδωνιαίας.
Κλίνην ἐπῆρεν ἄλλος,
Λύσιν μελῶν ἀθροίσας,
Καὶ συγκύψουσαν ὀρθοῖς,
Καὶ δαίμονας διώκεις.
Καὶ πενθερᾶς δὲ Πέτρου
Ἀφῇ χερὸς σὺ παύσας
Θερμανσίην φλογώδην.
Πλείω δ' ἔρυξας ἄλλα,
Ἀριθμὸν ὅσσα φεύγει.
Τί θαῦμα, εἰ κ' ἐμοῖο
Ψύξεις φλογὸς πυρεῖα,
Ἀεννάου κρατῆρος
Δρόσον τεὴν σταλάξας
Ἐμοῖς ἐπ' ἀνθράκεσσιν;
Ἤν μοι φέροις, σαωτὴρ,
Πᾶσαν σύ γ' ἐς βιωτὴν,
Ὅλως τεὴν ὑμνήσω
Ἄχραντα χρηστότητα
Πατρός τε καὶ πνοῆς σῆς.

Qua aetate Maximus vixerit, e subsidiis literariis, quae ad manus erant, non comperi. Conf. Fabricii Bibl. Gr. ed.

Harl. Tom. IX. p. 679. Sed, si carminum indolem diligenter adspicis, forsan coniici potest, ea saec. VII. vel VIII. conscripta esse. Leguntur Maximi hymni anacreontici in Corpore Poetarum Graecorum Veterum, Coloniae 1614. Tom. II. p. 192 seqq.

LVII.

Ὕμνος ἱκετήριος εἰς Χριστόν, ἐν εἴδει ἐξομολογήσεως.

Ὤμοι ἐγὼ κακῶν μου,
Ἄναξ ἄναρχε σῶτερ,
Ἀβουλίας φρενῶν τε,
Καὶ δουλικῆς ἀνάγκης,
Κακοσχόλου τὲ μόχθου,
Μάταιος ὃν γ' ὑπέστην,
Ἐκ παιδόθεν καθείρξας
Δειναῖς πέδαις ἐμαυτὸν
Κακοτρόπου βιωτῆς,
Πλάνων τε ἠδ' ἐρώτων.
Ὤμην ἄριστος εἶναι
Οἴκων καλῶν δομήτωρ,
Ὑψιρέφων τε πύργων.
Θεμέθλων, ὃν δ' ἔβαλλον,
Οὐ πέτρα ἦν σταθηρὰ,
Στηριγμὸν ἐντιθεῖσα,
Ἀλλ' ἄμμος, ἣν ῥᾷστα
Δονοῦσι μέν γ' ἀῆται,
Πηγαῖα δ' αὖ ῥέεθρα
Ῥοιζηδὸν ἑλκύουσι,
Βροχὴ ἰδ' ἐμπεσοῦσα
Ἔξυγρον ἐμφανίζει.
Πίπτουσι δ' ἔνθεν οἶκοι,
Ἐρείπια στέγη τε
Οἰκτρῶς δόμων ὁρᾶται.
Τίνες δ' ἄρ' ἦσαν οὗτοι,
Ἔκτιζον οὓς κακόφρων
Ψυχῆς ἐμῆς ὀλέθρῳ;
Λιθῶδες ἦν κραδίης
Κούλημ' ἁμαρτάδεσσιν
Ἀεὶ ἐφησυχάζον.
Λευκάζον ἦγ' ὀθνεῖον
Ἔξω φέρουσα χρῶμα,
Ὕπουλον ἀγνοοῦσι
Μορφάζετο φρόνημα
Ἐντόσθιον καλύπτον
Ἀσχήμονα πρόσοψιν,
Ὑπόκρισιν κεν εἴποις
Πάντι ἀποτρόπαιον.
Οἰκότριβας δὲ εἶχον,
Δόξης ὅσοις μέμηλε
Ψευδωνύμου, φύσσης τὲ,
Καὶ ἢ παλ' αἰτύγων τε
Πόλοιο ῥίψεν αἶψα
Ἑωσφόρον σκοτώδη
Κρίσει Θεοῦ δικαίᾳ.
Παῖδες δὲ ταῖς ἔησαν
Νήριθμοι ἠδὲ κοῦραι,
Πειθήνιον διδοῦσαι
Οὖας κακῶν ἐφετμαῖς.
Τῆμος βροχὴ δ' ἰοῦσα
Πνεύσαντες ἠδ' ἀῆται
Ῥέεθρά τ' ἐμπεσόντα
Ἔσεισαν ἐκ θεμέθλων,
Ἀπαίσιον τύρευμα,
Καὶ πτῶμα ἦν ξένον μοι,
Ψυχῇ δ' ἐμῇ ὄλισθος,
Ἄγειρεν ἣ τοσαύτην
Βλάβην ἔνοικον αὐτῇ
Θυμόν τ' ἄνωθεν αἰνὸν
Βροτησίαν τε ἔχθραν.
Πέτραν δὲ νῦν διέγνων
Θέμεθλον ἐμβαλέσθαι,
Σώζοιτο ὡς ἂν οἶκος,

Λίθους ἔχων ἐκείνους
Οἵ τίμιοι ἔασι,
Χρυσῷ ἰδ' ἀργύρῳ τὲ
Κεκασμένοι ἀχράντως,
Πλουτισμὸς εὐσεβοῦσιν,
Ὄλβος τὲ ὁ κράτιστος.
Τί γὰρ σαοφροσύνης
Κρεῖττον σεμνῆς κατέστη;
Ἧς ἐκτὸς οὐ θεᾶσθαι
Θεόν γ' ἔνι βροτοῖσι.
Ταπεινότητος αὖθις
Ὑψηπετοῦ τί ἔπλε
Τοῖς εἰδόσιν γ' ἄμεινον;
Ἀληθὲς ὕψος ἥτις
Κεκτημένοις πορίζει.
Συνειδότος δὲ ἁγνοῦ
Ὑπ' ὄψεσιν Θεοῖο
Ἐς καρδίην ὁρῶντος,
Τί βέλτιόν ποτ' ἔσται
Καὶ ἀγγέλοις ὁμοῖον
Βροτὸν παριστάνοντος;
Πτερώσεως δὲ θείης
Πάσχει νόος βρότειος
Ἄνωθεν ἣν ἁγνεύων,
Τηλαυγέσι πνοῇσιν,
Ὥστε κράτος θεωρεῖν
Μέγιστον, ἠδὲ ῥίζαν
Αὐτόσσυτον, κ' ἄημα,
Ζωηφόρον γε πνεῦσιν,
Μυστηρίων τε κλεινῶν
Βάθεσσιν ἐμβατεύειν,
Ὅσσον θ' ὑπὸ προνοίης
Κόσμῳ καλὸν κάτεισιν,
Ὅσσον τε ἐν χρόνοισιν
Ἔσται ἀεὶ ἐοῦσι.
Μακάρτερον τίς εἴποι;
Τοιαῦτ' ἐγὼ, σαωτὴρ,
Δομήματα κράτιστα,
Ἰσχὺν σέθεν διδόντος,
Πέτρας ἐπὶ σταθηρᾶς,
Τοῦ ἀκρογωνιαίου
Λίθου, ὅς αὐτὸς ἔπλες.
Ἐπείγομαι ἐγεῖραι.
Αὐτὸς δέ μοι χορηγοῖς
Τὴν σὴν χάριν συνεργὸν,
Τούτοις τέλος παρασχεῖν
Ὅπερ κράτιστον εἴη,
Σωτήριόν τ' ἔμοιγε.
Οὔτε βροχὴ βιαία
Πηγαῖα οὔτε ῥεῖθρα
Ῥαγδαῖοι οὔτ' ἀῆται
Σεῖσαι ἐμὸν τότ' οἶκον
Ἔξουσι οὐδὲ τυτθὸν,
Δομημένον θεμέθλῳ
Σοὶ, σῶτερ, ἀκραδάντῳ.
Σύ μοι διδοῖς δὲ χεῖρα,
Συνεργάστης δὲ γίγνου
Ἔμοι γε καὶ περαίνοις
Τὸ ξύμπαν, ὄφρ' ὑμνῶ σε,
Δοτῆρα τῶν ἀρίστων
Τούτων τε συντελεστὴν,
Βροτοὺς ἅπερ σαώζει.
Σοῦ γὰρ δίχα, κραταιὲ,
Οὔτ' ἔργον οὔτε βουλὴ,
Νόημα οὔτ' ἔρευγμα,
Οὐδέν τε τῶν ἁπάντων,
Κρείττονός γ' ὅσσα μοίρης,
Τέλους τεύξεται πάμπαν.
Σὺ σάρκα μοι παρέσχες
Φύσησας ἠδὲ πνεῦμα.
Σὺ καὶ πεσόντ' ἐγείρας,
Ἀνήγαγες πόλονδε,
Σὺν σαρκὶ σῇ ἀείρας.
Σὺ τεθνεῶτ' ἀνιστᾶς
Χαρίσμασι τεοῖσιν
Εὐσπλαγχνίῃ τ' ἀπείρῳ,
Ἧι προφθάνεις με, σῶτερ,
Καὶ σαρκὸς ἀξιοῖς σῆς
Κοινωνίας ἀφράστου,
Σὺ καὶ τέλος σαώσεις,
Ἂν μὴ ἄκαρπον εὕρῃς
Ὅλως ἐμὴν πορείην,
Ἂν μὴ φέρω μολίβδου
Ὄγκον βαρὺ βρίθοντα
Ὠθοῦντα τ' εἰς γέενναν
Ἄσβεστον ἠδὲ πῦρ με,
Ἂν μὴ ἄναγνον ὕλην,
Χόρτον πυρός τ' ἄναμμα.

Καὶ προῖκα ταῖς ἐκεῖσε
Ἐνθήσεαι μοναῖσιν,
Αἰωνίως βιοῦντα,
Δόξης τεῆς ὑμνῳδὸν,
Ἀκηράτοις νόοισι,
Πᾶσίν θ' ὁμοῦ δικαίοις.

Vid. l. c. p. 202.

LVIII.

Ὕμνος ἱκετήριος εἰς τὴν ἁγίαν τριάδα.

Μέμνησό μου, ἀνάρχου
Ἄῤῥητε βλαστὲ ῥίζης,
Ξένον τ' ἄημα ἀμφοῖν
Ἴσον γόνῳ καὶ ἀρχῇ,
Μορφὴ τρισήλιός μοι·
Ὅταν κρίνῃς μ' ἐλιτρὸν
Σῶσον πυρὸς με λάτριν
Τὸν σὸν, ζάλης τε πάσης,
Ἄλαλκε, σῶτερ, αἰνῆς·
Δεσμόν τε λῦσον αἶψα
Ἐσμοῦ λυγρῶν κακῶν μου.
Γράψον δὲ σῇ με βίβλῳ
Ῥόον φυγόντα τόνδε
Ἄτρωτον ἠδὲ σάον.
Ψάλλειν τε καὶ γεραίρειν
Ἐν ἀπλέτοις χρόνοισι
Νεῦσον τεὸν κράτος με.

Conf. l. c. p. 208.

L.

Theodorus Studita.

LIX.

Κανὼν, ψαλλόμενος εἰς τὴν ἀναστήλωσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων
Ἄισωμεν πιστοὶ, ὅτι ἤγειρε σωτήριον κέρας,
Βασιλείαν κραταιὰν, ὀρθοδοξίας πρόμαχον.

Ἐπεφάνη ἀληθῶς ἡ θεία χάρις τῇ οἰκουμένῃ,
Δόξα καὶ τιμὴ πεφανέρωται·
Σκιρτᾷ ἐκκλησία δεξαμένη τὴν στολὴν
Τῆς ἑαυτῆς γυμνώσεως.

Τὸν χιτῶνα τοῦ Χριστοῦ διεῤῥηγμένον
Ὑπὸ τοῦ πλάνου καὶ φαρμακουργοῦ Ἰωάννου τὸ πρὶν
Οἱ θεῖοι πατέρες ἐξυφανάντες σαφῶς,
Τῇ ἐκκλησίᾳ δεδώκασιν.

Τοῦ κυρίου τὴν μορφὴν ἀπολαβοῦσα ἡ ἐκκλησία
Χαίρει καὶ σκιρτᾷ σὺν τοῖς τέκνοις αὐτῆς,
Ὡς νίκης βραβεῖα δεξαμένη παρ᾽ αὐτοῦ·
Ὀρθοδοξίας σύμβολα.

Αἰσχυνθήτωσαν λοιπὸν καὶ ἐντραπήτωσαν μεμηνότες
Λήζιξ ὁ δεινὸς καὶ Ἀντώνιος σὺν τῷ Ἰωάννῃ
Καὶ Θεόδωρος ἀμφοῖν,
Οἱ ἀρνηταὶ τῆς πίστεως.

Ἰωαννὶς καὶ Ἰαμβρὶς ἀνθεστηκότες τῷ νομοθέτῃ,
Πάλαι Μωϋσῇ κατῃσχύνθησαν·
Νυνὶ δὲ ὁ πλάνος Ἰωάννης ἀληθῶς
Σὺν Ἀντωνίῳ δείκνυνται.

Σὺ διέῤῥηξας, Χριστὲ, τὴν ξυνωρίδα τῶν θεομάχων
Καὶ τὸν στολισμὸν ἀποδέδωκας τῇ σῇ ἐκκλησίᾳ,
Ὑπὲρ ἧς, ὡς ἀγαθὸς,
Τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Σὲ, τριὰς, θεολογῶ καὶ προςκυνῶ σου τὸ θεῖον κράτος,
Ῥῦσαι πειρασμῶν ἐκ παντοίων με,
Εἰς σὲ γὰρ πιστεύω τὸν πατέρα καὶ υἱὸν
Καὶ πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Τὴν βασίλειον στολὴν ἐκ σοῦ, παρθένε, Θεὸς φορέσας,
Ὤφθη τοῖς βροτοῖς ἀνθρωπόμορφος,
Διπλοῦς κατ᾽ οὐσίαν, οὗ τὸ εἶδος
Τῆς μορφῆς ἐν προςκυνήσει ἔχομεν.

Εὐφραίνεσθε ἅπαντες χοροὶ
Πατέρων καὶ ἀποστόλων,
Καθορῶντες τὴν προςκύνησιν τῶν εἰκόνων,
Ἥνπερ ἐμφανῶς παρεδώκατε.

Τὸ κάλλος μου ἔλαβον,
Καὶ τὴν στολήν μου ἐνεδυσάμην·
Ἐκβοάτω ἡ πανάμωμος ἐκκλησία,
Ἥνπερ Ἰωάννης ἐξέδυσεν.

Αἰσχύνθητε ἄνομοι
Αἱρεσχελοῦντες κατὰ κυρίου,

Ἐσαρκώθη καὶ ἐφάνη γὰρ ἐν εἰκόνι,
Ἥνπερ σχετικῶς ἀσπαζόμεθα.

Τὰ βέβηλα δόγματα
Καὶ τὰς ἀθέσμους διδασκαλίας
Ἰωάννου τοῦ παράφρονος τίς ἐξείποι
Τρόπους δελφικοὺς ἐκτιθέμενος;

Ἀνάθεμα Λήξικι,
Καὶ Ἰωάννῃ σὺν Ἀντωνίῳ,
Θεοδώρῳ τῷ ἀθέῳ τε καὶ βλασφήμῳ
Ἅμα Θεοδότῳ παράφρονι.

Τὰ αἵματα κράζουσι,
Τὰ ἐκχυθέντα ὑπὲρ τῆς θείας
Σαρκοφόρου ὁμοιώσεως τοῦ δεσπότου,
Ἅπερ Ἰωάννης ἐξέχεεν.

Ἐδίωξε κύριος
Τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀλλοτρίων,
Καὶ ἀπέδωκε τὰ ἴδια τοῖς ἰδίοις,
Δόξα τῇ αὐτοῦ ἀγαθότητι. Δόξα.

Τὴν ἄναρχον θέλησιν
Καὶ ἐξουσίαν καὶ βασιλείαν
Τῆς τριάδος προςκυνήσωμεν
Ὀρθοδόξως, Ἄρειον ἀεὶ στηλιτεύοντες.

Κυρίως σὲ δέσποινα
Ὁμολογοῦμεν Θεὸν τεκοῦσαν,
Μὴ προςέχοντες τοῖς ῥήμασι Νεστορίου,
Ἀλλὰ τῶν πατέρων τοῖς δόγμασιν.

Ἀγάλλου ἡ ἐκκλησία, καὶ πᾶσα πόλις καὶ χώρα ἐν εὐφροσύνῃ
Ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια,
Καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπίζεσθε τὰ λείψανα
Καὶ εἰκονίσματα τῶν μαρτύρων ἀξίως προςκυνείσθωσαν.

Χριστὸς ὑμᾶς προςκαλεῖται·
Συνέλθετε νῦν προθύμως, θεῖοι πατέρες,
Καὶ τὴν θείαν τῆς αὐτοῦ σαρκώσεως ἀποστολικῶς ἀνιστορήσατε,
Τὰ θαύματα καὶ τὰ παθήματα, καθὼς γράφει τὸ θεῖον εὐαγγέλιον.

Ἀθροίσθητε γεγηθότες
Τὰ πλήθη τῶν μοναζόντων ἐν παῤῥησίᾳ,

Ἐὰν γὰρ κακῶς ἰσχύσωσι, πάλιν ἡττηθήσονται οἱ δείλαιοι,
Καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσωνται οἱ τοιοῦτοι, διασκεδάσει κύριος.

Αἱ μάστιγες τῶν πατέρων, τὰ αἵματα τῶν μωλώπων ἔλλειψαν ὄντως,
Ἐξορίαι συνεχεῖς ἐπαύσαντο,
Καὶ εἰρήνη πᾶσι πολιτεύεται, οὐκέτι ἰσχύσει τὸ δρᾶμα τῆς γοητείας,
Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐστιν.

Ἡ ἄμπελος τῆς κακίας ἐξέτεινε τὰ κλήματα τῆς ἀσεβείας,
Καὶ τὸν βότρυν τὸν πικρὸν ἐξήνθησε,
Καὶ θῦμος δρακόντιος ὁ οἶνος αὐτῶν,
Ἐξ οὗ τὸν λαὸν τοῦ κυρίου
Ἐπότισαν ὄντως, τὴν θολερὰν κακόνοιαν.

Ἐμίαναν τὸν ναόν σου ἀθέσμοις χειροτονίαις διὰ χρημάτων,
Καὶ κανονικῶς οὗτοι ἐκβέβληνται,
Καὶ τῆς θείας δόξης ἐκπεπτώκασιν
Ὁ Σίμων ὁ μάγος, σὺν τούτῳ καὶ Ἰωάννης καὶ ὁ δεινὸς Ἀντώνιος.

Τοὺς θῆρας καὶ θεομάχους, Ἀντώνιον τὸν βέβηλον
Καὶ παραβάτην Ἰωάννην τὸν σατανογνώμονα
Καὶ τῆς ἐκκλησίας πολεμήτορα,
Ὡς λύκους βαρεῖς συνελθόντες ἀναθεμάτους πιστοὶ ἀναβοήσωμεν.

Ἡ ἄκτιστος μοναρχία, πάτερ, υἱὲ καὶ πνεῦμα,
Σὲ προσκυνοῦμεν, ἣν τὰ Χερουβὶμ τὰ πολυόμματα
Καὶ τὰ Σεραφὶμ τὰ ἑξαπτέρυγα ὑμνοῦσι κραυγάζοντα·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, ὦ παντοκράτωρ ὕψιστε.

Ἁγίων ἁγιωτέρα καὶ πάντων ὑψηλοτέρα τῶν ποιημάτων
Μόνη ἀνεδείχθης μητροπάρθενε,
Ὡς αὐτὸν κυήσασα τὸν πλάστην σου διὸ τὴν ἁγίαν μορφήν σου,
Θεογεννήτορα ἐν προσκυνήσει ἔχομεν.

Χριστὸς νενίκηκε, σκιρτάτω ἡ γῆ,
Πέπαυται θόρυβος, πέπαυται καὶ ὁ κλαυθμὸς
Τῶν τοῦ κυρίου δούλων·
Η πίστις δὲ πανταχοῦ τῷ κόσμῳ ἐφηπλώθη.

Ἐν εἰκόνι βλέποντες τὴν σταύρωσιν σέβοντες στέργομεν,
Ἀσπαζόμενοι Χριστὸν καὶ τὰ αὐτοῦ σημεῖα,
Καὶ προςκυνοῦμεν αὐτὰ, οὐχ ὡς θεοὺς τιμῶντες.

Πνεῦμα τὸ πολύῤῥημον καὶ βλάσφημον Λήζικος πέπυνται,
Τὸ λαλοῦν διαπαντὸς, ἡμέραν καθ' ἡμέραν
Κατὰ τῆς θείας μορφῆς Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων.

Ἵνα τί, τριςάθλιε, μεμίσηκας μόρφωσιν ἄχραντον
Τῆς σαρκώσεως Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων πάντων;
Μὴ γὰρ εἰδώλοις κωφοῖς οἱ πιστοὶ προςκυνοῦμεν;

Ἀσεβείας ὄργανα τυγχάνοντες ἤθροισαν σύνοδον
Ἱερέων ἀσεβῶν κατὰ Θεοῦ ὑψίστου,
Ὡς Ἰουδαῖοι τὸ πρὶν, Ἄννας καὶ Καϊάφας.

Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, πανάθλιε, στήσονται ἔλεγχοι
Τῆς ἀθέου σου ψυχῆς, ὁ δῆμος τῶν πατέρων,
Ὤνπερ ἀμέτροις πληγαῖς ἐγύμνωσας τὰς σάρκας.

Ἐκκλησίαι ἅπασαι βοήσουσι, κράσουσαι ἅπασαι,
Στερηθεῖσαι ὑπὸ σοῦ, τῆς μορφῆς τοῦ κυρίου
Καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ τὰς ἱερὰς εἰκόνας.

Ἡ τὸ πᾶν συνέχουσα τῷ κράτει σου, δόξα σοι,
Δόξα σοι, τριςυπόστατε μονὰς, πάτερ, υἱὲ καὶ πνεῦμα,
Τοὺς πεποιθότας εἰς σὲ ῥῦσαι παντοίας βλάβης.

Ὡς χρυσοκαλλώπιστον λυχνίαν σὲ, δέσποινα, σέβομεν,
Τὴν τὸ φῶς τὸ νοητὸν γεννήσασαν τῷ κόσμῳ,
Καὶ τὴν ζοφώδην ἀχλὺν μειώσασα, παρθένε.

Ἐβόησαν οἱ ἄγρυπνοι φύλακες
Τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πρὸς αὐτὸν αἰτοῦντες;
Δοθῆναι τὴν εἰρήνην
Καὶ εἰςήκουσε καὶ προςέσχε τῇ δεήσει.

Διήλεγκται τοῦ πλάνου τὰ θέρατρα
Ταῖς τῶν πατέρων διδαχαῖς,
Καὶ Θεὸς ὑμνεῖται σαρκὶ μεμορφωμένος,
Ὁ ἀπεριγράπτως θεότητι ὑπάρχων.

Οἱ συνεργοὶ τῆς πλάνης αἰσχύνεσθε,
Καὶ ἀπολέσθωσαν ὁμοῦ σὺν τῷ Ἀντωνίῳ
Θεόδοτος καὶ Λήζιξ καὶ Θεόδωρος,
Ὁ βυθὸς τῆς ἀπωλείας.

Τὸ στόμα σου διήνοιξας, ἄθλιε,
Οὐκ ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἀλλ' ἐν βλασφημίαις
Κατὰ τοῦ σοῦ δεσπότου, ἀπωθούμενος
Τὴν σεπτὴν εἰκονουργίαν.

Διέστρεψας πατέρων τὰ δόγματα
Καὶ ἀποστόλων διδαχὰς,
Ἄλλην ἄλλως γράφων κατὰ τὴν σὴν θρησκείαν
Παράνομον, Ἰωάννη χριστομάχε.

Σοῦ ὁ καπνὸς δακρύων ἐνέπλησε
Τῶν εὐσεβούντων ὀφθαλμούς·
Ἀλλὰ τῷ ἀνέμῳ τῶν θείων διδασκάλων
Διεσκέδασται, ματαιόφρων Ἰωάννη.

Σὺ τὴν στολὴν τὴν θείαν διέῤῥηξας,
Ὥσπερ ὁ Ἄρειος τὸ πρὶν, τὸν τοῦ Χριστοῦ χιτῶνα·
Διὸ τῆς ἐκκλησίας πόῤῥω βέβλησαι,
Ἐκβληθεὶς καθάπερ κύων.

Μίαν ἀρχὴν δοξάζω θεότητος,
Ἐν ὑποστάσεσι τρισὶν,
Εἷς Θεὸς γάρ ἐστι, πατὴρ, υἱὸς καὶ πνεῦμα,
Κἂν διῄρηται χαρακτῆρσι καὶ προσώποις.

Προφητικῶς ἁγνὴ θεοδόξαστε,
Πόλις ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ,
Ἐξ ἧς ἐγεννήθη αὐτὸς ὁ ποιητής σου,
Μετὰ τόκον σε ὡς τὸ πρὶν διαφυλάξας.

Τὴν κάμινον τῆς αἱρέσεως νῦν κατέσβεσεν ἡ θεία χάρις,
Φλέγουσα νοουμένους χαλδαίους καὶ δροσίζουσα τριάδος θεράποντας,
Τετραπλαῖς ἑβδομάσεσιν ἐτῶν αὐτὴν διακρατήσασαν.

Πεποίκιλται, περιβέβληται, κεκαλλώπισται ἡ ἐκκλησία,
Μόρφωσιν τοῦ δεσπότου τῶν ὅλων τῆς σαρκώσεως
Καὶ τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ τὰ σύμβολα φέρουσα
Εἰς τέλος κατὰ τοὺς θείους θεσμούς.

Ἑόρταζε, πανηγύριζε ὁ χριστώνυμος λαὸς κυρίου,
Βλέπων τὴν ἐκκλησίαν καὶ πάλιν διαλάμπουσαν
Τὸ κάλλος τῆς θείας μορφῆς, ἣν Θεὸς ὢν ἐφόρεσεν,
Ὡς ἄνθρωπος διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ἐπτώχευσε καὶ ἐπείνασε καὶ ἐδίψησε σαρκὶ ὁ λόγος,
Ταῦτα τῆς ἀνθρωπίνης οὐσίας ἰδιώματα, δι' ὧν περιγράφεται,
Οὗτος δὲ τῇ θεότητι ἁπλοῦς ἐστι καὶ ἀπερίγραπτος.

Κατήργηται τὰ τεράστια καὶ μαντεύματα τοῦ χριστομάχου,
Ἴσος γὰρ τῶν Ἑλλήνων ἐδείχθη ὑψαυχούμενος τοῖς τούτων συγγράμμασιν,
Ἃ δικαίως ἐλίκμησαν αἱ τῶν δικαίων φωναί.

Τὰ κρύφια καὶ παμβέβηλα καὶ ψυχόλεθρα διδάγματά σου,
Ποία ἐκδιηγήσεται γλῶσσα; ἢ τὴν πρόῤῥησιν τῆς ἐγγαστριμύθου σου,
Ἰωάννη ψευδώνυμε καὶ πρόδρομε τοῦ ἀντιχρίστου σατᾶν.

Οὐκ ἔδεισε, ὦ παράνομε, ὀνομάζεσθαι τοιαύτην κλῆσιν,
Μᾶλλον δὲ Πυθαγόραν καὶ Κρόνον καὶ Ἀπόλλωνα, ἢ τίνα τῶν ἄλλων Θεῶν,
Ὧν τὸν βίον ἐζήλωσας, τερπόμενος ταῖς ἀσελγίαις αὐτῶν.

Ἀΐδιον παντοδύναμον ἀκατάληπτον τριάδα πιστοὶ
Πάντες πατέρα, υἱὸν καὶ πνεῦμα προςκυνήσωμεν,
Καὶ θεολογήσωμεν ἀσυγχύτως κραυγάζοντες· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεός.

Πανύμνητε πολυδόξαστε, μητροπάρθενε θεοκυῆτορ,
Λύτρωσαι χαλεπῶν ἐγκλημάτων, τοὺς τιμῶντάς σου τὴν ἄχραντον κύησιν,
Οὐ γὰρ ἄλλην βοήθειαν κεκτήμεθα πλήν σου, θεόνυμφε.

Προφητικῶς ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν πιστοὶ
Πάντες μυστικῶς· αὕτη γὰρ ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ Χριστὸς ὁ λόγος
Τὴν ἰδίαν στολὴν ἀπέδωκε τῇ ἐκκλησίᾳ.

Πολεμικῶς ὥσπερ παρετάξαντο κατὰ Χριστοῦ τῆς μορφῆς
Ὁμοθυμαδὸν Λῆξιξ καὶ Ἰωάννης, τὸ ζεῦγος τοῦ Βελίαρ,
Πελέκει κακίας ἐγκόψαντες τὴν ἐκκλησίαν.

Τίς μὴ θρηνήσει τὸ μέγα τόλμημα, τὴν θείαν βλέπων μορφὴν,
Τὴν ἐν τῇ χαλκῇ πύλῃ τοῦ παλατίου,
Ὑπ' ἀνδρῶν ἀνόμων λίθοις βαλλομένην τῇ διδαχῇ τοῦ Ἰωάννου.

Πῶς οὐ συνῆκας, τυφλὲ πανάθλιε, ἐσκοτισμένε τὸν νοῦν,
Τὴν ὑπ' οὐρανὸν βλέπων κεκοσμημένην Χριστοῦ τῷ χαρακτῆρι,
Ἀλλὰ μόνος ἔσχες τὸ φρόνημα τῶν Ἰουδαίων.

Σὺ παντελῶς καθελεῖν ἐνόμισας τῶν θείων ἐκκλησιῶν
Τὴν σαρκολαμπῆ μόρφωσιν τοῦ κυρίου καὶ τῶν ἁγίων πάντων,
Ἀλλ' ἡ θεία χάρις καθεῖλέ σου τὴν τυραννίδα.

Τὰ ἱερὰ τῶν ἁγίων λείψανα καὶ τὰς εἰκόνας αὐτῶν
Λῆξιξ ὁ δεινὸς ἅμα τῷ Ἰωάννῃ οὐδ' ὅλως προςκυνεῖσθαι
Ἔκρασκον ἀνόμως, οἱ ἀρνηταὶ τῆς εὐσεβείας.

Παντουργικὴν θεαρχίαν σέβοντες ἐν χαρακτῆρσι τρισὶ
Πάντες εὐσεβῶς, ἄναρχον τὸν πατέρα, συνάναρχον τὸν λόγον,
Πνεῦμα συνεκλάμπον δοξάσωμεν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χριστιανῶν ἡ βεβαία γέφυρα, τὸ καύχημα τῶν πιστῶν,
Καὶ καταφυγὴ, δέσποινα θεοτόκε, αὐτὴ ὑπάρχεις μόνη,
Πάντας βοηθοῦσα καὶ σώζουσα ἐκ τῶν κινδύνων.

Τὰ ἔθνη κροτήσατε, χοροὶ πατέρων σπεύσατε,
Οἱ ἀσκηταὶ δὲ καὶ οἱ ἐν τοῖς ὄρεσι συνέλθετε,
Ἥκετε οἱ διωχθέντες πάλαι, ἀπὸ τοῦ πλάνου καὶ δυσσεβοῦς Ἰωάννου,
Στηλιτεῦσαι τὰς μαγίας καὶ μαντεύματα,

Εὐφραίνου ἡ ἔρημος καὶ οἰκουμένη ἅπασα,
Τὰ ὄρη πάντα γλυκασμὸν σταλάξατε,
Βουνοὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι Χριστὸς, ὁ λόγος, εἰρήνην δέδωκε
Τοῖς ἐν γῇ καὶ ταῖς θείαις ἐκκλησίαις τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως.

Θεὸς ἐκδικήσεων νῦν ἐπαῤῥησιάσατο,
Χριστὸς ἐπέστη, ἐνισχύων σήμερον τοὺς θείους διδασκάλους,
Ἐν παῤῥησίᾳ λέγειν τὴν συγκατάβασιν αὐτοῦ,
Καὶ τὴν σάρκωσιν βεβαίως ἐν εἰκόνι περιγράφεσθαι.

Μακρόθυμε κύριε, ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου,
Τίς ἀριθμήσει τὴν φιλανθρωπίαν σου;
Πῶς βλέπων κτεινομένους διὰ τὴν σὴν εἰκόνα
Τοὺς ἱερεῖς σου καὶ ἀσκητὰς,
Οὐ κατέφλεξας τοὺς πλάνους, ἀλλ' ἠνέσχου ὑβριζόμενος;

Ὁ πήξας ἀσάλευτον τὴν ἐκκλησίαν, κύριε,
Καὶ πύλαι ᾅδου ταύτης οὐ κατίσχυσαν,
Αὐτὸς τὴν εἰρήνην σου παράσχου τῷ λαῷ σου,

Ἵνα σε πάντες εἰλικρινῶς
Ἐν μιᾷ δοξολογίᾳ προςκυνῶμεν καὶ δοξάζωμεν.

Ἀνάθεμα ἔστωσαν οἱ μὴ τιμῶντες, δέσποτα,
Τὸν χαρακτῆρα τῆς σῆς σωματώσεως,
Πρὸ πάντων Ἰωάννης ἅμα σὺν Ἀντωνίῳ καὶ Θεοδώρῳ τῷ δυσσεβεῖ,
Θεοδότῳ καὶ τοῖς ἄλλοις, τοῖς ἀλάστορσι τῆς πίστεως.

Ὁ δοὺς τὴν εἰρήνην σου τοῖς ἀποστόλοις, δέσποτα,
Καὶ νῦν παράσχου τὴν γαλήνην ἅπασι,
Συνάγων τῇ χειρί σου τοὺς διεσκορπισμένους,
Καὶ ὥσπερ πρόβατα λογικὰ
Συναρίθμησον τῇ μάνδρᾳ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας σου.

Δοξάζω θεότητα πατρὸς, υἱοῦ καὶ πνεύματος,
Τὴν μίαν φύσιν τρισὶν ὑποστάσεσι, οὐσίαν ἀμέριστον,
Διαιρετὴν προσώποις, ὁμοβασίλειον, παντουργὸν,
Πανσθενῆ τελεταρχίαν, τὴν συνέχουσαν τὰ σύμπαντα.

Ἡ πάντων βοήθεια καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις,
Δεῖξον, ὅτι δύνασαι πρεσβεύειν ὑπὲρ πάντων εἰς σὲ καταφευγόντων,
Καὶ ἀπελαύνεις τοὺς δυσσεβεῖς τῇ δυνάμει τοῦ υἱοῦ σου,
Ὡς γὰρ μήτηρ πάντα δύνασαι.

Legitur in Baronii Annal. Eccles. ad ann. 842. Tom. IX. p. 1059 seqq. Iuvat adscribere, quae Baronius l. c. p. 1053 de auctore carminis adnotavit: Considerandum putamus, ipsius (Theodori Studitae) hymnum illum esse non posse, quem ante haec tempora ex hac vita migrasse vidimus, et hymnus ille non ante haec tempora, cum pax est ecclesiae restituta, potuit esse scriptus: quod et auctor ipse demonstrat manifestius, dum in eius septima oda viginti octo annos persecutionis huius numeret a tempore scilicet, quo regnare desinente Irena Augusta pacis ecclesiae conciliatrice, successit Leo Armenus Imperator Iconoclasta, ecclesiae persecutor, a cuius imperii exordio usque ad Theophili Imperatoris obitum, quo extincta est persecutio, tot anni, nempe viginti octo, interiacent. Quam ob rem dicendum est, hymnum illum Theodori esse non posse, quem existimamus alicuius ex discipulis eius monasterii Studitarum professoris esse opus, et fortasse Naucrati vel alterius ex confessoribus illis, qui sub persecutione diversorum Imperatorum, multa pro cultu sacrarum imaginum (ut vidimus) passi sunt.

M.

Theophanes.

LX.

Κανὼν ἐξοδιαστικός.

Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις διηνεκῶς οἱ γενναῖοι μάρτυρες δυσωποῦσί σε Χριστέ,
Ὃν ἐκ γῆς μετέστησας πιστὸν, αἰωνίων ἀγαθῶν τυχεῖν ἀξίωσον.
Κατακοσμήσας τὰ πάντα, ζῶον μικτὸν, μέσον με τὸν ἄνθρωπον
Ταπεινότητος ὁμοῦ καὶ μεγέθους ἔπλασας,
Διὸ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Τοῦ παραδείσου πολίτην καὶ γεωργὸν κατ' ἀρχάς με ἔταξας,
Παραβάντα δὲ τὴν σὴν ἐντολὴν ἐξορίσας,
Διὸ τὴν τοῦ δούλου σου ψυχὴν, σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Νομίμως ἤθλησαν οἱ σοὶ μάρτυρες, ζωοδότα,
Καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες,
Ἐκτενῶς τῷ μεταστάντι πιστῶς, αἰωνίαν λύτρωσιν βραβεύουσιν.

Παιδεύσας πρότερον πολλοῖς τέρασι καὶ σημείοις ἐμὲ τὸν πλανηθέντα,
Ἐπ' ἐσχάτων σεαυτὸν κενώσας, ὡς συμπαθὴς, καὶ ζητήσας εὗρες καὶ διέσωσας.

Ῥεόντων ἄστατον φθορὰν, τὸν πρὸς σὲ διαβάντα
Ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατοικεῖν χαρμονικῶς,
Ἀξίωσον ἀγαθὸς δικαιώσας πίστει τε καὶ χάριτι.

Σταυρῷ προσηλουμένους, τῶν μαρτύρων
Τοὺς χοροὺς πρὸς σεαυτὸν συνήγαγες μιμουμένους
Τὸ πάθος σου, ἀγαθὲ, διό σου δεόμεθα·
Τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα νῦν ἀνάπαυσον.

Ἀφράστῳ τῇ δόξῃ σου ὅταν ἔλθῃς, φοβερῶς
Κρῖναι τὸν κόσμον ἅπαντα ἐν νεφέλαις,

Εὐδόκησον λυτρωτὰ φαιδρῶς ὑπαντῆσαί σοι,
Ὃν ἐκ γῆς προςέλαβες πιστὸν δοῦλόν σου.

Πηγὴ ζωῆς πέφυκας, ἐν ἀνδρείᾳ θείκῇ
Πεπεδημένους, δέσποτα,
Ὁ ἐξάγων τὸν δοῦλόν σου, τὸν πρὸς σὲ πιστῶς ἐκδη-
μήσαντα,
Ἐν τρυφῇ παραδείσου κατασκήνωσον.

Σταθερῶς τοὺς ἀγῶνας ἐπιδειξάμενοι,
Τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ κατεκοσμήθητε,
Μάρτυρες Χριστοῦ ἀθλόφοροι κραυγάζοντες·
Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας,

Ἱερῶς τὸν βίον ἀπολιπόντα πιστὸν,
Καὶ πρὸς σὲ τὸν δεσπότην μεταχωρήσαντα,
Δέξαι προςηνῶς, ἀναπαύων ὡς εὔσπλαγχνος,
Σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νῦν ἐν γῇ τῶν πραέων πάντων αὐλίζεσθαι
Τὸν προκεκοιμημένον, σῶτηρ, εὐδόκησον,
Πίστει τῇ εἰς σὲ δικαιώσας καὶ χάριτι,
Σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Invenitur in Goar Euchol. p. 426. — v. 24. Alii προςελάβου, ut ipse Goar. — v. 31. Goar. Μάρτυρος.

LXI.

Κανὼν ἐξωδιαστικός.

Σοῦ, σῶτερ, δεόμεθα τῆς σῆς γλυκείας
Μεθέξεως τὸν μεταστάντα ἀξίωσον,
Καὶ κατασκήνωσον ἐν σκηναῖς δικαίων,
Ἐν μοναῖς ἁγίων σου, ἐν τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασιν,
Τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου παρορῶν αὐτοῦ τὰ πταίσματα,
Καὶ παρέχων αὐτῷ τὴν ἀνάπαυσιν.

Ῥώμην τοῦ θανάτου καὶ φθορὰν σοῦ τῷ ζωηφόρῳ
Θανάτῳ καθεῖλες, δέσποτα, πᾶσι δ' ἐπήγασας ζωὴν
αἰώνιον,
Καὶ νεκρῶν ἐξανάστασιν θνητοῖς ἐδωρήσω.

Ὅθεν σου δεόμεθα, σῶτερ, ἀνάπαυσον πίστει τὸν πρὸς σὲ μεταστάντα,
Καὶ τοῦ γλυκυτάτου σου κάλλους
Τοῦτον καταξίωσον, φιλάνθρωπε.

Δοξάζω τὸν σταυρόν σου τὸν τίμιον,
Δι' οὗ ζωὴ δεδώρηται καὶ τρυφῆς ἡ ἀπόλαυσις
Τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ σε ὑμνοῦσι, μόνε πολυέλεε.
Διὸ βοῶμέν σοι, Χριστὲ ὁ θεὸς, τὸν μεταστάντα ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον,
Ἔνθα πάντων ἐστὶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία ἐν σοὶ,
Δοξάζειν σου τὴν Θεότητα.

Ὄντως φοβερώτατον τὸ τοῦ θανάτου μυστήριον.
Πῶς ψυχὴ ἐκ τοῦ σώματος βιαίως χωρίζεται,
Ἐκ τῆς ἁρμονίας, καὶ τῆς συμφυΐας,
Ὁ φυσικώτατος δεσμὸς θείῳ βουλήματι ἀποτέμνεται,
Διό σε ἱκετεύομεν, τὸν μεταστάντα ἀνάπαυσον
Ἐν σκηναῖς τῶν δικαίων σου, ζωοδότα φιλάνθρωπε.

Ex officio funeris monachorum apud Goar Euchol. p. 439 sqq. ubi hoc carmen inscriptum est: *στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου Θεοφάνους.* — v. 8. Goar. *δὲ ἐπήγασας.*

N.

Josephus Hymnographus.

LXII.

Κανὼν εἰς φόβον σεισμοῦ.

Ὡς φοβερὰ ἡ ὀργή σου, ἐξ ἧς ἡμᾶς ἐλυτρώσω, κύριε,
Μὴ συγχωρήσας ἐν τῇ γῇ ἅπαν τὸ ἀνάστημα ἡμῶν.
Εὐχαρίστως σε διὸ ἀεὶ δοξάζομεν.

Χαίρων ἡμῶν καθ' ἑκάστην τῇ πολυτελεῖ διορθώσει, δέσποτα,
Ὥσπερ φύλλον εὐτελὲς, διασείεις ἅπασαν τὴν γῆν
Εἰς τὸν φόβον σου πιστοὺς στηρίζων, κύριε.

Ῥῦσαι σεισμοῦ βαρυτάτου πάντας ἡμᾶς, καὶ μὴ δώῃς, κύριε,
Ἀπολέσθαι παντελῶς τὴν κληρονομίαν σου πολλοῖς
Παροργίζουσαν κακοῖς, σὲ τὸν μακρόθυμον.
Σείσας προβλέψει σου πᾶσαν τὴν γῆν, παμβασιλεῦ,
Ἐνέβαλες εἰς φόβον ἡμῶν τὰς διανοίας.
Ἀλλ' ἄνες, δέσποτα, οἰκτίρμων τὴν ὀργήν σου,
Καὶ μὴ δῷς εἰς παντελῆ ἀφανισμὸν τὸν σὸν λαόν.

Τίς δυσωπήσει σε, ὑπὲρ λαοῦ παντοδαπῶν
Αἰσχύνης ὀφλημάτων ἀεὶ καλυπτομένου,
Καὶ ἀπολέσθαι προςδοκῶντος τῇ ὀργῇ σου;
Ἐξ ἧς ἡμᾶς, Χριστὲ, τῷ σῷ ἐλέει ἐξελοῦ.

Ἔδειξας φόβον σου νυνὶ, Χριστὲ, τῇ φοβερᾷ
Προβλέψει σου, σαλεύσας τῆς γῆς τοὺς θεμελίους,
Ἀλλὰ συνήθως δεῖξον πάλιν ἐλεῆμον,
Τὸ ἔλεος τὸ σὸν, μὴ ἀπολλύμεθα δεινῶς.

Ἡ γῆ μαστίζεται ἡμῶν κακῶς διακειμένων,
Καὶ ἀεὶ τὴν ὀργήν σου συγκινούντων καθ' ἡμῶν,
Οἰκτίρμον παμβασιλεῦ, ἀλλὰ φεῖσαι,
Δέσποτα, τῶν δούλων σου.

Συσσείσας, κύριε, τὴν γῆν, ἐστερέωσας πάλιν,
Νουθετῶν, ἐπιστρέφων τὴν ἀσθένειαν ἡμῶν,
Στηρίζεσθαι ἐν τῷ σῷ θείῳ φόβῳ θέλων, ὑπεράγαθε.

Σαλεύεις, κύριε, τὴν γῆν, βουλόμενος
Ἑδρασμῷ ἀληθείας πάντας ἡμᾶς, δέσποτα,
Στηρίζεσθαι σαλευομένους προςβολαῖς τοῦ δολίου πολεμήτορος.

Τῇ θείᾳ νεύσει σου κλονεῖς τὰ σύμπαντα,
Καὶ δονεῖς τὰς καρδίας τῶν ἐπὶ γῆς κατοικούντων, δέσποτα,
Τῆς οὖν δικαίας σου ὀργῆς ἄνες, κύριε, τὰ κύματα.

Οὐδ' ὅλως ἔχοντες εἰς νοῦν τὸν φόβον σου,
Ἐκφοβεῖς τῇ νικήσει πᾶσαν τὴν γῆν, μόνε εὐσυμπάθητε.
Ἀλλὰ συνήθως ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου θαυμάστωσον.

Ἰδοὺ οἱ πάντες ἡμεῖς ἐπταίσαμεν,
Καὶ φοβερῶς ἡ γῆ μηδὲν σφαλεῖσα κολάζεται.
Νουθετῶν γὰρ ἡμᾶς ὁ φιλάνθρωπος, ὅλην αὐτὴν σαλεύει.
Εὐχαριστοῦμέν σοι, οἱ ἀναπολόγητοι ἡμεῖς, μόνε φιλάνθρωπε.

Σεισμοῦ, μαχαίρας, πικρᾶς ἁλώσεως,
Καὶ ἐθνικῆς, Χριστέ, ἐπιδρομῆς, καὶ συμπτώσεως, καὶ λιμοῦ,
Καὶ κακώσεως, δέσποτα, πάσης ἄλλης, οἰκτίρμων,
Ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, ἅπασαν τε χώραν τὴν πιστῶς ὑμνολογοῦσάν σε.

Ἡ γῆ ἀγλώσσως βοᾷ στενάζουσα·
Τί με κακοῖς μιαίνετε πολλοῖς, πάντες ἄνθρωποι;
Καὶ ἡμῶν ὁ δεσπότης φειδόμενος, μόνην ἐμὲ μαστίζει;
Λάβετε αἴσθησιν καὶ ἐν μετανοίᾳ τὸν Θεὸν ἐξιλεώσασθε.

Legitur apud Goar Euchol. p. 620 seqq.

O.

Simeon Metaphrastes.

(*Λογοθέτης.*)

LXIII.

Εἰς τὴν μετάληψιν.

1.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς θείαν κοινωνίαν,
Πλαστουργέ, μὴ φλέξῃς με τῇ μετουσίᾳ,
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις, τοὺς ἀναξίους φλέγων,
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.
Θεουργὸν αἷμα φρίξον, ἄνθρωπε βλέπων,
Ἄνθραξ γάρ ἐστι τοὺς ἀναξίους φλέγων.
Θεοῦ τὸ σῶμα καὶ θεοῖ με καὶ τρέφει,
Θεοῖ τὸ πνεῦμα, τὸν δὲ νοῦν τρέφει ξένως.

2.

Μέλλων φαγεῖν, ἄνθρωπε, σῶμα δεσπότου,
Φόβῳ πρόςελθε, μὴ φλέγῃς, πῦρ τυγχάνει.
Θεῖον δὲ πίνων αἷμα πρὸς μετουσίαν,
Πρῶτον καταλλάγηθι τοῖς λυποῦσί σε·
Ἔπειτα θαῤῥῶν μυστικὴν βρῶσιν φάγε.

3.

῾Ο δοὺς τροφήν μοι σάρκα σὺν ἑκουσίως,
῾Ο πῦρ ὑπάρχων καὶ φλέγων ἀναξίους.
Μὴ δὴ καταφλέξῃς με μὴ, πλαστουργέ μου,
Μᾶλλον δίελθε πρὸς μελῶν μου συνθέσεις
Εἰς πάντας ἁρμοὺς, εἰς νεφροὺς, εἰς καρδίαν.
Φλέξον δ' ἀκάνθας τῶν ὅλων μου πταισμάτων.
Ψυχὴν κάθαρον, ἁγίασον τὰς φρένας,
Τὰς ἡνίας στήριξον ὀστέοις ἅμα,
Αἰσθήσεων φώτισον ἁπλῆν πεντάδα.
῞Ολον με τῷ σῷ συγκαθήλωσον φόβῳ,
᾿Αεὶ σκέπε, φρούρειτε καὶ φύλαττέ με,
᾿Εκ παντὸς ἔργου καὶ λόγου ψυχοφθόρου,
῞Αγνιζε καὶ ῥύθμιζέ με,
῎Αλλυνε, συνέτιζε καὶ φώτιζέ με,
Δεῖξόν με σὸν σκήνωμα πνεύματος μόνου
Καὶ μηκέτι σκήνωμα τῆς ἁμαρτίας.
῞Ιν' ὡς σὸν οἶκον εἰςόδῳ κοινωνίας
῾Ως πῦρ με φεύγῃ πᾶς κακοῦργος, πᾶν πάθος.

Leguntur hi versus apud Chr. Pelargum: Enchiridion Graeco-Latinum Hymnorum etc. Frcf. 1540. Conf. Poetae Veteres Graeci Tom. II. p. 753. „Diese von heiligem Schauer erfüllten Verse waren ehemals bei der Feier des Abendmahls in der griechischen Kirche gebräuchlich, und sind es vielleicht noch." Fortlage l. c. p. 363.

P.

Nilus Xanthopulus.

LXIV.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Χαίροις ῾Ιεραρχῶν ἡ τριὰς,
Τῆς ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια,
Οἱ στύλοι τῆς εὐσεβείας,
῾Ο τῶν πιστῶν ἑδρασμὸς,
Τῶν αἱρετιζόντων ἡ κατάπτωσις,

Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες τὸν λαὸν τοῖς θείοις δόγμασι,
Καὶ ταῖς ποικίλαις ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες,
Οἱ τῆς χάριτος διαπρύσιοι κήρυκες,
Νόμους οἱ προεκθέμενοι Χριστοῦ τῷ πληρώματι,
Οἱ ὁδηγοὶ πρὸς τὰ ἄνω, τοῦ παραδείσου αἱ εἴσοδοι,
Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς,
Οὐρανοβάμονες, ἐπίγειοι ἄγγελοι,
Τοῦ κόσμου ἡ σωτηρία,
Ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρά,
Καὶ τῆς οἰκουμένης οἱ διδάσκαλοι,
Τοῦ λόγου οἱ πρόμαχοι,
Ἰατροὶ ἐπιστήμονες τῶν νοσημάτων τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος,
Οἱ ἀείῤῥοοι ποταμοὶ οἱ τοῦ πνεύματος,
Λόγοις οἱ καταρδεύσαντες τῆς γῆς ἅπαν πρόσωπον,
Οἱ θεολόγοι, αἱ βάσεις, οἱ χρυσολόγοι, οἱ ἔνθεοι.
Χριστὸν καταπέμψαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν ἡ τριάς,
Τοῦ ἐπιγείου στερεώματος ἥλιος,
Ἀκτῖνες καὶ δαδουχίαι ἐκ τρισηλίου αὐγῆς,
Τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις,
Τὰ ἄνθη τὰ εὔοσμα, τοῦ παραδείσου τὰ κάλλιστα,
Ὁ θεόλογος Γρηγόριος, ὁ σοφόστε Βασίλειος, ὁ Χρυσόστομος,
Τὰ πυξία τοῦ πνεύματος, πλάκες αἱ θεοχάρακτοι,
Μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες τῆς σωτηρίας τὸ γάλα,
Τὸ τῆς σοφίας τὸ ἀγλάϊσμα,
Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι το μέγα ἔλεος.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων,
Χορεύσωμεν ἑόρτια, καὶ σκιρτήσωμεν
Ἀγαλλόμενοι ἐν τῇ πανδήμῳ πανηγύρει τῶν διδασκάλων ἡμῶν·
Βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,
Καὶ τοὺς Ἱεράρχας κροτήτωσαν ἐν ὕμνοις,
Ὡς δογμάτων βλύσαντας ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις,
Τρεῖς καλλιῤῥόας ἀειζώους τοῦ πνεύματος,
Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τοὺς τῆς σεπτῆς τριάδος τρισσοὺς ἱερομύστας·

Συνελθόντες εὐφημήσωμεν, οἱ φιλόσοφοι τοὺς σοφούς,
Οἱ ἱερεῖς τοὺς ποιμένας, οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς προστάτας,
Οἱ πένητες τοὺς πλουτιστάς, οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας,
Τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τοὺς κυβερνήτας,
Οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας,
Θείους Ἀρχιεράρχας ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν·
Πανάγιοι διδάσκαλοι, σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς
Ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων,
Καὶ ῥῦσαι κολάσεων τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Leguntur in Officio ad Majores Vesperas; conferas Acta Sanctorum Jun. Tom. II. p. XXXV. — v. 1. *Ἱεραρχῶν ἡ τριάς*, referas ad Basilium Magnum, Gregorium Nazianzenum et Joannem Chrysostomum.

O.

Joannes Euchaita sive Mauropus.

LXV.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Δεῦτε λαοί, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
Τῷ διελόντι θάλασσαν καὶ ὁδηγήσαντι τὸν λαόν,
Ὃν ἀνῆκε δουλείας Αἰγυπτίων,
Ὅτι δεδόξασται.

Τὸν εὐσεβῶς σε Θεοτόκον κυρίως ἁγνὴν ὁμολογοῦντα,
Ἄχραντε, ψυχῆς καὶ σώματος χαλεπῶν ἐκ κινδύνων
Καὶ νόσων καὶ πταισμάτων
Σύ με διάσωσον.

Ὅλην ἐν σοὶ τῶν χαρισμάτων ἄβυσσον ἀποκειμένην
Ἔγνωμεν. Διὸ προσφεύγοντες, Θεοτόκε,
Προθύμως τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ
Διασωζόμεθα.

Ὑπὲρ ἡμῶν τῶν σε ὑμνούντων δυσώπησον
Τὸν σαρκωθέντα, πάναγνε, ἐκ τῶν ἀχράντων σου

Καὶ τιμίων αἱμάτων, ῥυσθῆναι ἐκ πταισμάτων
Καὶ νοσημάτων πικρῶν.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ, κύριε,
Ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν,
Καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον
Εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου, ἁγνὴ, Θεὸν, ὃν ἔτεκες,
Παράσχου εὐΐλατον τοῖς ἱκέταις,
Τοῖς προςτρέχουσι τῇ σκέπῃ σου,
Καὶ πιστῶς προςκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

Ὅλην μου τὴν ζωὴν διακυβέρνησον,
Παρθένε, ἐλπίς μου καὶ προστασία,
Πειρασμῶν καὶ περιστάσεων λυτρουμένη
Δεινῶν με, ἀειπάρθενε.

Σοφίαν τοῦ Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον ἀγκάλαις
Ὡς φέρουσα, Θεοτόκε, ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως
Λυτρωθῆναι τοὺς υμνοῦντάς σε ἱκέτευε.

Εἰςακήκοα, κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οἰκονομίας,
Καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου, δέσποινα, τῶν τῆς ψυχῆς, σαρκὸς
Νοσημάτων, ἡ Θεὸν τεκοῦσα, λύσιν παράσχου μοι.

Ἐκ περιστάσεως ῥῦσαί με, μήτηρ Θεοῦ,
Καὶ ζάλης καὶ κινδύνων ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι βιωτικῶν ἐξάρπασον,
Παρθένε, πρὸς τὸν σὸν λιμένα καθοδηγοῦσά με.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγὸς καὶ τῶν σῶν αἰώνων ποιητὴς,
Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προςταγμάτων, ὁδήγησον ἡμᾶς·
Ἐκτός σου γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὅπλον ἀήττητον κατὰ ποικίλων πειρασμῶν ἔχοντες
Τῶν δυσμενῶν πάσης ἐπηρείας λυτρούμεθα ἀεὶ,
Οἵ σε Θεοτόκον, ἁγνὴ, ἐπιστάμενοι.

Νόμου τὸ πλήρωμα ἡ ἀνωτέρα Χερουβὶμ τέτοκας
Τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντα υἱὸν μονογενῆ,
Ὃν ὑπὲρ τῶν δούλων τῶν σῶν ἐξιλέωσαι.

Τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου,
Ἁγνή, φέρουσα, τοῦτον ἡμῖν ταῖς σαῖς ἱκεσίαις εὐίλατον δίδου,
Τοῖς νῦν ἐκ καρδίας πρὸς σὲ καταφεύγουσι.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος τὴν ἀνεξιχνίαστον
Τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον·
Ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσκων σε, πλέων πολυφρόντιδος
Βιοῦ τὸ πέλαγος ἐπικαλοῦμαι, δέσποινα,
Κυβερνήτην ψυχῆς μου γενέσθαι σε.

Ἱερᾶς πολιτείας ἐκπέπτωκα ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος·
Ἀλλ' ἐπανάγαγε, εὐλογημένη πάναγνε,
Προσταγαῖς τοῦ υἱοῦ σου ῥυθμίζουσα.

Legitur in Officio ad Matutinum. Conf. Acta SS. Jun. II. p. XLIV seqq.

LXVI.

Κανὼν τῶν ἁγίων.

οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τρισήλιον φῶς, τρεῖς ἀνῆψεν ἡλίους.

Τίς ἀμοιβή, τίς ἀνταπόδωσις πρέπουσα τοῖς ἡμετέροις,
Ἄνθρωποι, προσενεχθήσεται παρ' ἡμῶν εὐεργέταις,
Δι' ὧν πρὸς τὸ εὖ εἶναι χειραγωγούμενοι;

Ῥητορικαὶ γλῶσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι
Καὶ πᾶσα λόγων δύναμις, νῦν εἰς ὑπόθεσιν συγκινείσθωσαν μίαν,
Καὶ τοὺς τετιμηκότας ἀντιτιμάσθωσαν.

Ἴδιον μὲν οὐδὲν ἠνέσχοντο κτήσασθαι ἐν γῇ οἱ οὐρανόφρονες,
Φύλακες δ' ὤφθησαν τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται·
Κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὕμνων καταξιούσθωσαν.

Θεοτόκιον.

[Σὲ τὴν κοινὴν φιλοτιμίαν, πανάμωμε,
Τῆς ἡμετέρας φύσεως πάντες δοξάζομεν.
Χεῖλος ἓν γεγονότες, καὶ συμφωνίαν μίαν ἀποτελέσαντες.]

Ἡ σάλπιγξ ἡ μεγάλη τῆς ἐκκλησίας,
Ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰκουμένην,
Ὁ κῆρυξ ὁ τῷ φθόγγῳ περιλαμβάνων πάντα τὰ πέρατα,
Ὁ μεγαλώνυμος συγκροτεῖ τὴν σύναξιν ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ βίου καὶ τῶν πραγμάτων,
Λαμπρὸς ἀπὸ τοῦ λόγου καὶ τῶν δογμάτων,
Ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλους ἀστέρας ἥλιος,
Ὁ πολυΰμνητος Θεόλογος σήμερον μακαρίζεται.

Ἰδοὺ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει,
Ἰδοὺ τῆς γῆς τὸ ἅλας τὴν γῆν ἡδύνει· ἰδοὺ τὸ ζωῆς ξύλον,
Ἀθανασίας καρποὺς προβάλλεται ὁ χρυσοῦς Ἅγιος·
Οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες, δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτόκιον.

[Ὁ πάντα ἐκ μὴ ὄντων ὄντα ποιήσας, καὶ φύσιν δοὺς
Ἑκάστῳ τῶν γενομένων, αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας
Φύσεις ἀμοίβειν οἶδεν, ὡς βούλεται·
Ὅθεν ἀκούεται καὶ παρθένος τίκτουσα. Τίς οὐ θαυ-
μάζεται;]

Νοήμονες ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι,
Κυβέρνησιν ἔνδοξοι παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε,
Ὅθεν ὡς θεράπαιναν ταύτην ἐκείνῃ πανσόφως ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε, σοφίσθητε,
Καὶ λέγειν διδάχθητε πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες,
Πράξεως ἀκρίβειαν καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν ἐξασκούμενοι.

Θεοτόκιον.

[Ὡς ὄψιμος ὑετὸς ἐπ' ἐσχάτων ὁ πρώϊμος,
Ὑδάτων αἰώνωντε δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου ἔσταξε,
πανάμωμε,
Κατὰ καιρὸν ἀναψύχων τοὺς ἐκλείποντας.]

Σὺ τὴν πηγὴν τῶν σεαυτοῦ χαρισμάτων ἐκπιεῖν,
Ὅλως φιλάνθρωπε, δέδωκας τοῖς Ἁγίοις,
Ἐλαττωθεῖσαν οὐδαμῶς τῇ κενώσει, τὸν δὲ κόσμον πάν-
τα μεθύσασαν,
Τοῖς ἐκ τῆς κοιλίας αὐτῶν θείοις ῥεύμασιν.

Τί μοι χρυσός; τί μοι πλοῦτος καὶ δόξα καὶ δυ-
ναστεία;
Καπνοὶ διεῤῥέοντες εἰς ἀέρα. Πάντα οἰχέσθω,

Αὖρα πάντα φερέτω. Ἐμοὶ πλοῦτος εἷς πολυέραστος
Ἡ τῶν διδασκάλων τριὰς ῥητορεύουσα.

Ῥεῖ ποταμὸς ἀμβροσίαν καὶ νεκταῤῥεῖ τοῖς πεινᾶσιν
Ἀθάνατος βρῶσις, καὶ τοῖς διψῶσιν ἄφθαστος πόσις,
Ὕδωρ ζῶν εἰς αἰῶνας καὶ συνέχον ζῶντας τοὺς πένοντας·
Πάντες πλημμυρούσης ζωῆς ἐμφορήθητε.

Θεοτόκιον.

[Ἔσχεν ἰσχὺν καθ᾽ ἡμῶν ἡ κακία, ἀλλ᾽ οὐκ εἰς τέλος·
Ἠσθένησε γὰρ μετὰ τὴν παρθένον τὸν ἐν ἰσχύϊ δυνατὸν
Τετοκυῖαν ὑπελθόντα σαρκὸς ἀσθένειαν,
Καὶ τὸν δυνατὸν ἐν κακίᾳ νεκρώσαντα.]

Ἴδια ἐν τῇ τριάδι τριττὰ συνθεολογεῖτε τὴν ἀγεννησίαν τοῦ πατρὸς,
Τοῦ λόγου τὴν γέννησιν καὶ πνεύματος τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴκῳ τούτῳ περιφανὴς σωτηρία· δύο γὰρ καὶ τρεῖς
Συνηγμένους Χριστὸς εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ τιμῶν, μέσος πάρεστι τούτων.

Ἄπειρον τῆς γῆς τὸ βάθος πρὸς τὸ οὐράνιον ὕψος,
Ἀλλ᾽ ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς ἁγίους ἐξῆρεν ἐπέκεινα τῶν οὐρανῶν ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτόκιον.

[Νέαν σε πηγὴν, παρθένε, καὶ ἀφορμὴν μυστηρίων ἔχοντες οἱ τρεῖς Θεηγόροι,
Καιναῖς ὑποθέσεσι καινοπρεπῆ προςαρμόζουσι φράσιν.]

Ἡττᾶται, μακάριοι, καὶ δραπετεύει ἡ πρὶν ἀνυπόστατος θρασύτης
Τῶν αἱρέσεων, κηρὸς δὲ τηκόμενος ἀπὸ προςώπου πυρὸς,
Νόθον ἅπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν προςβάλλων φθόγγοις πυρπνόοις δείκνυται.

Ψευδεῖς μὲν ἐξέκλιναν ἑλλήνων ὕθλους,
Πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ἀνθρώποις μόνην εἵλοντο,
Ὑφ᾽ ἧς τὴν ἀλήθειαν οἱ τρεῖς τονώσαντες,
Οὕτως ἅπαν σύστημα πιστῶν, χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Θεοτόκιον.

[Ἐν σοὶ πᾶσα πρόῤῥησις ἐπανεπαύθη, καὶ πέρας ἐδέξατο,
Ξενίζουσα τοὺς λέγοντας· ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα καὶ τῶν προῤῥήσεων,
Θαύματα πηγάζουσαι, ἁγνὴ, δηλοῦντα τοὺς ἑρμηνεύοντας.]

Νοοῦμεν εὐσεβῶς καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν,
Ἀπειροδύναμον μονάδα τε καὶ τριάδα, τὴν πάντα ταῦτα λόγοις
Κυβερνῶσαν κρείττοσιν· οὕτω γὰρ δοξάζειν οἱ τρεῖς Θεοφόροι παρεγγυῶσιν,
Οἷς συμπροςκυνοῦμεν αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡνώθησαν οἱ τρεῖς θεοκήρυκες ἑνώσαντες τὴν τριάδα,
Καὶ τὸ ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηκότες τῇ θείᾳ φύσει,
Μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον ἀμέριστον δόξαν,
Εἰς ἔπαινον ἕνα συγκαλουμένην τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτόκιον.

[Λαβὼν τὸ καθ' ἡμᾶς ἀντιδούς τε τὸ οἰκεῖον ὁ εὐεργέτης,
Ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ, παρθένε· ποιεῖ γὰρ, ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν καθίσταται,
Μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων ἑκὼν διὰ πάθους τὰ πάθη λύει,
Ὡς οἱ τρεῖς πατέρες ἡμᾶς μυσταγωγοῦσιν.]

Ἰδοὺ τὸ ὑμέτερον γεώργιον καὶ ποίμνιον,
Ὑπὲρ οὗ τοὺς μεγίστους πόνους ὑπέστητε·
Εἰς ἓν συνελθόντες ὁμοῦτε, τοὺς τρεῖς ὑμᾶς συμπαραλαβόντες
Κοινὴν ἔχομεν αἴνεσιν, τὴν ὑμῶν ἡδίστην ἕνωσιν.

Οὐ δίστομον μάχαιραν ἡ χάρις, ἀλλὰ τρίστομον
Κατὰ τῶν πολεμίων αὐτῆς προςβάλλεται,
Ὃν οὐρανοχάλκευτον ξίφος τρισὶν ἀκμαῖς κατεστωμένον,
Ἀεὶ προμαχόμενον τριλαμποῦς μιᾶς θεότητος.

Ὑμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ἦν, ἔνδοξοι,
Καὶ τὴν σάρκα φορούντων εἰς ἔτι ἄσπιλον,
Οὓς εἰλικρινῶς νῦν οἰκοῦντες, τοὺς ἐπὶ γῆς ἡμᾶς στρεφομένους
Τὰ ἄνω πρεςβεύετε καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

Θεοτόκιον.

[Στενοῖ με τὸ πλάτος σου, τῶν μεγαλείων δέσποινα,
Καταπνιγὸν τὸν λόγον ὑπὸ πυκνότητος,
Καί μοι παραδόξως συμβαίνει τὸ ἀπορεῖν ἐκ τῆς εὐπορίας·
Διὸ τὸν τοσοῦτόν σε μεγαλύναντα, δοξάζομεν.]

Legitur in Officio ad Matutinum in Act. Sanct. Jun. Tom. II. p. XLIV seqq.

R.

Joannes Geometra.

LXVI.

Εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον.

Χαῖρε κόρη, μέγα θαῦμα, μέγ᾽ ἀνθρώποισι ὄνειαρ,
  Χαῖρε χαρᾶς ἀρχή, χαῖρε τέλος κατάρας·
Χαῖρε κόρη, μέγ᾽ ἄεισμα καὶ οὐρανίοισι νόεσσι,
  Πολλὸν ὑπερπροθέον καὶ νόον οἷα λόγον.
Χαῖρε θέαμα κόρη φοβερὸν, φλογερὸν, πανάϋλον
  Ἡδύ τε καὶ φοβερὸν, οὐδὲ θεατὸν ὅλον.
Χαῖρε κόρη μυριόμμασιν ἀστράσιν οἷα σελήνη
  Μεστὰ φαεινομένη φωτὶ περισσοτέρῳ.
Χαῖρε κόρη κρύπτουσα φάος Σεραφὶμ, ἅ τε φέγγος
  Ἥλιος ἀστρῷον εὔδιος ἀρτιτρέχων.
Χαῖρε κόρη φύσεως αὔχημα, ἄγαλμα πλάστου,
  Δεξάμενον τέχνην πᾶσαν ἀριστοτέχνου,
Χαῖρε καὶ ἐκ πισύρων παγὲν ἐκ γενετῆς ἀγνοφύτου
  Ἀρχεγόνων ἀρετῶν ἐμπνόον αὐτόκαλον.
Χαῖρ᾽ ἀποταξαμένη καὶ ἡμετέροισι τετρακὺν
  Καὶ πολίτην θεῖσα τῶν ἀρετῶν χθονίην.
Χαῖρε δέμας παγὲν ὑψόθεν αἰγλήεντος ὀλύμπου,
  Ἡμερίης κακίης οὐδὲν ἀφελκομένη.
Χαῖρε δέμας κραθὲν ἄχρι ἀκήρατον ἀμφοτέρωθεν
  Κάλλεος αἰθερίου, κάλλεος ἐκ χθονίου,
Χαῖρε δέμας δίφρος ἔμπυρος, ἥλιον ἄλλον
  Κοίρανον ἠελίου κρύψαν ἀειγενέα.

Χαῖρε χάρις, μῆτερ σοφίης, φαέως, λόγου, ἀλκῆς,
Σοῦ πατρὸς μήτηρ, σοῦ θ' υἱέος θυγάτηρ.
Χαῖρε τρύφημα Θεοῦ νέον ὑψιμέδοντος ὄχημα,
Ἐς δύσιν εὖτ' ἔδραμεν ἥλιος ἡμετέρην.
Χαῖρε κεχαρμένου λόγου ἔγκυος αὐτογενέθλου,
Αὐτοτόκου φαέως, ἀρχεγόνου φύσιος.
Χαῖρε παχυναμένη Θεὸν, ἐς Θεὸν, ἔμπαλι θνητὸν,
Χαῖρε καθηραμένη ἀργαλέου πάχεος.
Χαῖρ' ἀπομορξαμένη κακίης μελεδήματα πάντα
Σπόγγος ἅτε δροσερὴ ἡμετέρης φύσιος.
Χαῖρ' ἀποτρεψαμένη καὶ ἐς βυθὸν ὤσασα πνεῦμα
Δαιμονίης φύτλης ἄγριον ἀνδραφόνον.
Χαῖρ' ἀποδεξαμένη καὶ δείξασα μούνη
Οὐρανίους φύσιος ἀμφιπόλους χθονίης.
Χαῖρε πόλος χθονὶ, πότμῳ ζωὴν, ἀγγελιήταις
Μίξασα τοὺς χθονίους, οὐρανίους χθονίοις.
Χαίροις παμμεδέουσα, ῥυσίπτολι ῥυσιγένεθλα
Ἀνδρομέης γενεῆς, φαινομένης κτίσεως.
Χαῖρε θρόνων καθύπερθε θρόνος, φλογεροῖσιν ἐπ' ὤμοις
Οὐχὶ Θεὸν φορέων, ἐν δὲ δίναις μυχίοις.
Χαῖρε ψυχῆς κάλλος ἐπάξιον ὑψιμέδοντος.
Παρθένε χαῖρε κόρη τερψαμένη τριάδα.
Χαῖρε βροτωσαμένη Θεὸν ὡς βροτὸν ἔμπαλι δ' αὖτε
Χαῖρε θεωσαμένη αἵματος ἐξ ἰδίου.
Χαίροις παμβασίλεια καὶ ἀμφοτέρων διὰ κόσμων
Σοὶ θρόνος ἐστὶ πόλις, σὺ θρόνος αὐτοτόπου.
Χαῖρε καὶ εὐπερίγραπτον ἀνάκτορον, οὐ περιγράπτου
Μήτηρ παντογόνου, θρέπτρια παντοτρόφου.
Χαῖρε δόμος πολύολβος, ἀκηρασίων παναμώμων
Πνευματικῶν χαρίτων πλουτοφόρου τριάδος.
Χαῖρε καὶ ὀλβιόδωρε, μεγακλεές, ὀλβιόφρουρε,
Δεσποτικῶν θαλάμων αὐτοθέλητε φύλαξ.
Χαῖρε καὶ ὀλβιόκοσμε, πανεμφαές, ἡλιόμορφε,
Τριαδικῆς δόξης αὐτοκίνητε πύλη.
Χαῖρε μοί, ὦ βασίλεια πανίλαος, εὔχαρις, αἶνον,
Ἐξ ἀλιτρῶν στομάτων δέχνυσο ἡμετέρων.

Leguntur Joannis Geometrae hymni IV. in Dei genitricem in libro saepius laudato: Poetae Graeci Veteres. Colon. 1614. Tom. II. p. 746 seqq. Hymnorum istorum eodem modo compositorum, tertium (l. c. p. 748) adscribere sufficiat.

S.

Hymni ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ.

LXVIII.

Στιχηρὰ ἐξωδιαστικά.

Δεῦτε τελευταῖον ἀσπασμὸν δῶμεν,
Ἀδελφοὶ, τῷ θανόντι, εὐχαριστοῦντες Θεῷ.
Οὗτος μὲν ἐξέλειπε τῆς συγγενείας αὐτοῦ,
Καὶ πρὸς τάφον ἐπείγεται, οὐκ ἔτι φροντίζων
Τὰ τῆς ματαιότητος καὶ πολυμόχθου σαρκός.
Ποῦ νῦν συγγενεῖς τε καὶ φίλοι; ἄρτι χωριζόμεθα·
Ὅνπερ ἀναπαῦσαι κύριος εὐξώμεθα.

Ποῖος χωρισμὸς, ὦ ἀδελφοὶ, ποῖος κοπετὸς,
Ποῖος θρῆνος ἐν τῇ παρούσῃ ῥοπῇ; δεῦτε οὖν,
Ἀσπάσασθε τὸν πρὸ μικροῦ μεθ' ἡμῶν.
Παραδίδοται τάφῳ, καλύπτεται λίθῳ,
Σκότει κατοικίζεται, νεκροῖς συνθάπτεται.
Πάντες συγγενεῖς τε καὶ φίλοι ἄρτι χωριζόμεθα·
Ὅνπερ ἀναπαῦσαι κύριος εὐξώμεθα.

Ἄρτι ἡ τοῦ βίου πονηρὰ λύεται πανήγυρις
Πᾶσα τῆς ματαιότητος, πνεῦμα γὰρ ἐξέλιπεν
Ἀπὸ σκηνώματος, ὁ πηλὸς μεμελάνωται,
Τὸ σκεῦος ἐῤῥάγη· ἄφωνον,
Ἀναίσθητον, νεκρὸν, ἀκίνητον,
Ὅπερ παραπέμποντες τάφῳ· Κύριον εὐξώμεθα·
Δοῦναι εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Οἷα ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐστίν; ἄνθος καὶ ἀτμίς τε
Καὶ δρόσος ἑωθινὴ ἀληθῶς. Δεῦτε οὖν,
Κατίδωμεν ἐπὶ τοὺς τάφους τρανῶς.
Ποῦ τὸ κάλλος τοῦ σώματος καὶ ποῦ ἡ νεότης;
Ποῦ εἰσὶ τὰ ὄμματα καὶ ἡ μορφὴ τῆς σαρκός;
Πάντα ἐξηράνθη ὡς χόρτος, πάντα ἠφανίσθησαν.
Δεῦτε τῷ Χριστῷ προςπέσωμεν ἐν δάκρυσι.

Βλέποντες προκείμενον νεκρὸν, λόγον
Ἀναλάβωμεν πάντες τῆς τελευταίας ῥοπῆς.
Οὗτος γὰρ παράγεται, ὥσπερ καπνὸς, ἀπὸ γῆς,

Ὡςεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη,
Ῥάκει σπαργανούμενος, γῇ καλυπτόμενος,
Ὅνπερ ἀφανῆτε λιπόντες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα·
Δοῦναι εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, μῆτερ
Τοῦ ἀδύτου ἡλίου θεογεννήτρια.
Αἴτησαι πρεςβείαις σοῦ τὸν ὑπεράγαθον,
Ἀναπαῦσαι, δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα,
Ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί.
Θείων ἀγαθῶν κληρονόμον δεῖξον ἐν αὐλαῖς
Τῶν δικαίων, εἰς μνημόσυνον, πανάμωμε, αἰώνιον.

Conf. Goar Euchol. p. 431, ubi hoc carmen in Officio Exequiarum legitur.

LXIX.

Ἦχος.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου
Προςπίπτωμέν σοι, ἀγαθέ,
Καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον
Βοῶμέν σοι, δυνατέ.
Ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς
Διὰ τὸ ἔλεός σου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου
Ἐξέγειράς με, κύριε,
Τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν,
Καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον,
Εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία τριάς.
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται,
Καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται,
Ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Chr. Pelargus Enchiridion graeco-latinum hymnorum etc. Francof. 1594.

LXX.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν
Εὐχαριστῶ σοι, κύριε,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν
Δοξολογῶ σε, δέσποτα,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς,
Ὑμνολογῶ σε, ἅγιε,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι,
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου
Χριστὲ ὁ Θεὸς, μήποτε ὑπνώσω
Εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ
Ὁ ἐχθρός μου·
Ἴσχυσα πρὸς αὐτὸν.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
Γένου ὁ Θεὸς, ὅτι μέσον
Διαβαίνω παγίδων πολλῶν,
Ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν καὶ σῶσόν με,
Ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Pelarg.

LXXI.

Περὶ μετανοίας πρὸς Ἰησοῦν γλυκύσματα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα,
Ἰησοῦ, καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου,
Πολυέλεε, δέομαι, Ἰησοῦ, σωτήρ μου,
Ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Εἰςάκουσον, φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ μου,
Τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει.
Καὶ ῥῦσαι, Ἰησοῦ, με τῆς καταδίκης
Καὶ τῆς κολάσεως, μόνε, μακρόθυμε,
Ἰησοῦ γλυκύτατε, μόνε, πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου, Ἰησοῦ μου,
Προςπίπτοντα σὺν δάκρυσιν, Ἰησοῦ μου,
Καὶ σῶσον, Ἰησοῦ, με μετανοοῦντα,
Καὶ τῆς γεέννης με, δέσποτα, λύτρωσαι, Ἰησοῦ.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου, ψυχῆς μου
Τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου, δέομαι,
Καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου
Εὔσπλαγχνε τοῦ ψυχοφθόνου βελιαρ καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
Εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου, σῶσόν με
Τὸν προςφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Καὶ βασιλείας τῆς σῆς με ἀξίωσον.

Σὺ φωτισμὸς, Ἰησοῦ μου, νόος μου,
Σὺ σωτηρία τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου,
Σωτὴρ σὺ, Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως
Ῥῦσαι καὶ γέννης ἐμὲ κραυγάζοντα,
Σῶσον, Ἰησοῦ, με, Χριστέ μου τὸν ἄθλιον.

Pelarg.

LXXII.

Ἐγερτικὸν ψυχῆς.

Ψυχή μου, ψυχή μου,
Ἀνάστα, τί καθεύδεις;
Τὸ τέλος ἐγγίζει,
Καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι;

Ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
Φείσηταί σου, Χριστὸς
Ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν
Καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Pelarg.

LXXIII.

Εἰς γενέθλια Χριστοῦ.

Ἑτοιμάζου, Βηθλεέμ,
Ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
Εὐτρεπίζου, Εὐφραθᾶ,
Ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς
Ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήνθησεν
Ἐκ τῆς παρθένου. Παράδεισος
Καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ
Ἐδέχθη νοητῶς,
Ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν,
Ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν,
Οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα.
Χριστὸς γεννᾶται,
Τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσας
Εἰκόνα καὶ τρόπων μέτοχος.

Pelarg.

LXXIV.

Πρὸς Χριστὸν γεννηθέντα.

Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
Ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντό σε προςκυνεῖν,
Τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν
Ἐξ ὕψους ἀνατολὴν, κύριε, δόξα σοι.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι
Προςεκόμισε τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ
Δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας,
Οὓς καὶ κατέπληττεν,
Οὐ σκῆπτρον καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία.
Τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου;
Τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων;
Ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητος πλοῦτός σου.
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXV.

Γενεθλιακόν.

Ἡ παρθένος σήμερον
Τὸν ὑπερούσιον τίκτει,
Καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον
Τῷ ἀπροσίτῳ προςάγει.
Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων
Δοξολογοῦσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
Ὁδοιποροῦσι.
Δι᾽ ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Pelarg.

LXXVI.

Πρὸς Ἰησοῦν.

Ὁ πρὸ ἑωςφόρου ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς,
Ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθης σήμερον, Ἰησοῦ.
Ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις.
Ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι
Τὸν ἄσπορον τόκον τῆς κεχαριτωμένης.

Pelarg.

LXXVII.

Ὕμνος.

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς
Ἐκ τῆς παρθένου θεοτόκου περιγράφει
Σαρκούμενος,
Καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα
Εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας,
Τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν.
Ἀλλ᾽ ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν
Ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Pelarg.

LXXVIII.

Δοξολογία.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου
Προσκυνοῦμεν, ἀγαθὲ, αἰτούμενοι·
Συγχώρησον τῶν πταισμάτων ἡμῖν,
Χριστὲ ὁ Θεός.
Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας,
Ἀνελθεῖν ἐν τῇ σαρκὶ,
Ἵνα ῥύσῃς, οὓς ἔπλασας,
Ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ,
Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι,
Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα
Ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
Εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Pelarg.

LXXIX.

Ὕμνος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον
Καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον
Διὰ παρθένου τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται.
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει
Σαρκούμενος καὶ σταυρὸν ἑκουσίως
Ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος,
Δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον
Ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Pelarg.

LXXX.

Ὕμνος.

Ὁ συναΐδιος λόγος τοῦ προανάρχου πατρὸς,
Μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω.
Δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβὼν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος
Καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς
Φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ ὑπερούσιος λόγος,
Μορφὴν δούλου λαμβάνει καὶ γίνεται σάρξ,
Μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω
Οὐδ' ὅλος ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος λόγος.
Συγκατάβασις γὰρ θεϊκή,
Οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε
Καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη
Τὸ μέγα τῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον.
Τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει
Πᾶσι πρόσιτον ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
Ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Δόξα σοὶ κύριε.

Pelarg.

LXXXI.

Εἰς βαπτισμὸν Χριστοῦ.

Ὁ πάντων Χριστὸς εὔσπλαγχνος,
Ἀφαιρούμενος πταισμάτων πληθὺν
Δι' ἔλεος ἀμέτρητον,
Ἰορδάνου τοῖς νάμασι βαπτισθῆναι
Ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος,
Κατὰ στολὴν ἐπενδύων με τῆς δόξης
Τὸν πρῴην γυμνωθέντα δεινῶς.

Pelarg.

LXXXII.

Ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Χριστέ,
Ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.
Τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
Σοὶ ἀγάπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς

Ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς
Καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXXIII.

Ἐν ἐπιφανείᾳ.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα,
Τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε,
Καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη.
Πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς.
Ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου
Συντήρησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Pelarg.

LXXXIV.

Ἐν αὐτῇ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
Καὶ τὸ φῶς σου, κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
Ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.
Ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Pelarg.

LXXXV.

Πρὸς Χριστὸν.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ,
Φρονήσεως χορηγὲ,
Τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ
Καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ,
Στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου,
Δέσποτα, σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ πατρὸς λόγος.
Ἰδοὺ γὰρ, τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω
Ἐν τῷ κράζειν σοι· ἐλεῆμον, ἐλέησόν με
Τὸν παραπεσόντα.

Pelarg.

Ὡςεὶ ἄνθος ἐξήνθησεν, ὡς χόρτος ἐτμήθη,
Ῥάκει σπαργανούμενος, γῇ καλυπτόμενος,
Ὅνπερ ἀφανῆτε λιπόντες, τῷ Χριστῷ εὐξώμεθα·
Δοῦναι εἰς αἰῶνας τούτῳ τὴν ἀνάπαυσιν.

Σῶζε τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ, μῆτερ
Τοῦ ἀδύτου ἡλίου θεογεννήτρια.
Αἴτησαι πρεςβείαις σοῦ τὸν ὑπεράγαθον,
Ἀναπαῦσαι, δεόμεθα, τὸν νῦν μεταστάντα,
Ἔνθα ἀναπαύονται αἱ τῶν δικαίων ψυχαί.
Θείων ἀγαθῶν κληρονόμον δεῖξον ἐν αὐλαῖς
Τῶν δικαίων, εἰς μνημόσυνον, πανάμωμε, αἰώνιον.

Conf. Goar Euchol. p. 431, ubi hoc carmen in Officio Exequiarum legitur.

LXIX.

Ἦχος.

Ἐξεγερθέντες τοῦ ὕπνου
Προςπίπτωμέν σοι, ἀγαθέ,
Καὶ τῶν ἀγγέλων τὸν ὕμνον
Βοῶμέν σοι, δυνατέ.
Ἅγιος, ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς
Διὰ τὸ ἔλεός σου ἐλέησον ἡμᾶς.

Τῆς κλίνης καὶ τοῦ ὕπνου
Ἐξέγειράς με, κύριε,
Τὸν νοῦν μου φώτισον καὶ τὴν καρδίαν,
Καὶ τὰ χείλη μου ἄνοιξον,
Εἰς τὸ ὑμνεῖν σε, ἁγία τριάς.
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Ἀθρόον ὁ κριτὴς ἐπελεύσεται,
Καὶ ἑκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται,
Ἀλλὰ φόβῳ κράξωμεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ.

Chr. Pelargus Enchiridion graeco-latinum hymnorum etc. Francof. 1594.

LXX.

Ὕμνος ἑσπερινός.

Τὴν ἡμέραν διελθὼν
Εὐχαριστῶ σοι, κύριε.
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀναμάρτητον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν παρελθὼν
Δοξολογῶ σε, δέσποτα,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀσκανδάλιστον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Τὴν ἡμέραν διαβὰς,
Ὑμνολογῶ σε, ἅγιε,
Τὴν ἑσπέραν αἰτοῦμαι,
Σὺν τῇ νυκτὶ ἀνεπίβουλον
Παράσχου μοι, σωτὴρ, καὶ σῶσόν με.

Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου
Χριστὲ ὁ Θεὸς, μήποτε ὑπνώσω
Εἰς θάνατον, μήποτε εἴπῃ
Ὁ ἐχθρός μου·
Ἴσχυσα πρὸς αὐτόν.

Ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
Γένου ὁ Θεὸς, ὅτι μέσον
Διαβαίνω παγίδων πολλῶν,
Ῥῦσαί με ἐξ αὐτῶν καὶ σῶσόν με,
Ἀγαθὲ ὡς φιλάνθρωπος.

Pelarg.

LXXI.

Περὶ μετανοίας πρὸς Ἰησοῦν γλυκύσματα.

Ἰησοῦ γλυκύτατε, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα,
Ἰησοῦ, καὶ γλύκανον τὴν καρδίαν μου,
Πολυέλεε, δέομαι, Ἰησοῦ, σωτήρ μου,
Ἵνα μεγαλύνω σε σωζόμενος.

Εἰςάκουσον, φιλάνθρωπε, Ἰησοῦ μου,
Τοῦ δούλου σου βοῶντος ἐν κατανύξει.
Καὶ ῥῦσαι, Ἰησοῦ, με τῆς καταδίκης
Καὶ τῆς κολάσεως, μόνε, μακρόθυμε,
Ἰησοῦ γλυκύτατε, μόνε, πολυέλεε.

Ὑπόδεξαι τὸν δοῦλόν σου, Ἰησοῦ μου,
Προςπίπτοντα σὺν δάκρυσιν, Ἰησοῦ μου,
Καὶ σῶσον, Ἰησοῦ, με μετανοοῦντα,
Καὶ τῆς γεέννης με, δέσποτα, λύτρωσαι, Ἰησοῦ.

Θεράπευσον, Ἰησοῦ μου, ψυχῆς μου
Τὰ τραύματα, Ἰησοῦ μου, δέομαι,
Καὶ τῆς χειρός με ἐξάρπασον, Ἰησοῦ μου
Εὔσπλαγχνε τοῦ ψυχοφθόνου βέλιαρ καὶ διάσωσον.

Ἡμάρτηκα, Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,
Εὔσπλαγχνε, Ἰησοῦ μου, σῶσόν με
Τὸν προςφυγόντα τῇ σκέπῃ σου, Ἰησοῦ μακρόθυμε,
Καὶ βασιλείας τῆς σῆς με ἀξίωσον.

Σὺ φωτισμὸς, Ἰησοῦ μου, νόος μου,
Σὺ σωτηρία τῆς ἀπεγνωσμένης ψυχῆς μου,
Σωτὴρ σὺ, Ἰησοῦ μου, τῆς κολάσεως
Ῥῦσαι καὶ γέννης ἐμὲ κραυγάζοντα,
Σῶσον, Ἰησοῦ, με, Χριστέ μου τὸν ἄθλιον.

Pelarg.

LXXII.

Ἐγερτικὸν ψυχῆς.

Ψυχή μου, ψυχή μου,
Ἀνάστα, τί καθεύδεις;
Τὸ τέλος ἐγγίζει,
Καὶ μέλλεις θορυβεῖσθαι;

Ἀνάνηψον οὖν, ἵνα
Φείσηταί σου, Χριστὸς
Ὁ Θεὸς, ὁ πανταχοῦ παρὼν
Καὶ τὰ πάντα πληρῶν.

Pelarg.

LXXIII.

Εἰς γενέθλια Χριστοῦ.

Ἑτοιμάζου, Βηθλεέμ,
Ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ.
Εὐτρεπίζου, Εὐφραθᾶ,
Ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς
Ἐν τῷ σπηλαίῳ ἐξήντησεν
Ἐκ τῆς παρθένου. Παράδεισος
Καὶ γὰρ ἡ ἐκείνης γαστὴρ
Ἐδέχθη νοητῶς,
Ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν,
Ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν,
Οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα.
Χριστὸς γεννᾶται,
Τὴν πρὶν πεσοῦσαν ἀναστήσας
Εἰκόνα καὶ τρόπων μέτοχος.

Pelarg.

LXXIV.

Πρὸς Χριστὸν γεννηθέντα.

Ἡ γέννησίς σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως.
Ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες
Ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντό σε προσκυνεῖν,
Τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ γινώσκειν
Ἐξ ὕψους ἀνατολὴν, κύριε, δόξα σοι.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν ὁ οὐρανός σοι
Προσεκόμισε τῷ κειμένῳ νηπίῳ ἐν φάτνῃ
Δι' ἀστέρος τοὺς μάγους καλέσας,
Οὓς καὶ κατέπληττεν,
Οὐ σκῆπτρον καὶ θρόνοι, ἀλλ' ἐσχάτη πτωχεία.
Τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου;
Τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων;
Ἐν οἷς διέλαμψεν ὁ τῆς θεότητος πλοῦτός σου.
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXV.

Γενεθλιακόν.

Ἡ παρθένος σήμερον
Τὸν ὑπερούσιον τίκτει,
Καὶ ἡ γῆ τὸ σπήλαιον
Τῷ ἀπροσίτῳ προςάγει.
Ἄγγελοι μετὰ ποιμένων
Δοξολογοῦσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
Ὁδοιποροῦσι.
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
Παιδίον νέον ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Pelarg.

LXXVI.

Πρὸς Ἰησοῦν.

Ὁ πρὸ ἑωςφόρου ἐκ πατρὸς ἀμήτωρ γεννηθεὶς,
Ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάτωρ ἐσαρκώθης σήμερον, Ἰησοῦ.
Ὅθεν ἀστὴρ εὐαγγελίζεται μάγοις.
Ἄγγελοι δὲ μετὰ ποιμένων ὑμνοῦσι
Τὸν ἄσπορον τόκον τῆς κεχαριτωμένης.

Pelarg.

LXXVII.

Ὕμνος.

Ὁ ἀπερίγραπτος λόγος τοῦ πατρὸς
Ἐκ τῆς παρθένου θεοτόκου περιεγράφει
Σαρκούμενος,
Καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα
Εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας,
Τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν.
Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν
Ἔργῳ καὶ λόγῳ ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Pelarg.

LXXVIII.

Δοξολογία.

Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου
Προσκυνοῦμεν, ἀγαθέ, αἰτούμενοι·
Συγχώρησον τῶν πταισμάτων ἡμῶν,
Χριστὲ ὁ Θεός.
Βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας,
Ἀνελθεῖν ἐν τῇ σαρκί,
Ἵνα ῥύσῃς, οὓς ἔπλασας,
Ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ,
Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι,
Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα
Ὁ σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος
Εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον.

Pelarg.

LXXIX.

Ὕμνος.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον
Καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον
Διὰ παρθένου τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται.
Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει
Σαρκούμενος καὶ σταυρὸν ἑκουσίως
Ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος,
Δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον
Ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Pelarg.

LXXX.

Ὕμνος.

Ὁ συναΐδιος λόγος τοῦ προανάρχου πατρός,
Μὴ χωρισθεὶς τῶν ἄνω, νῦν ἐπέστη τοῖς κάτω.
Δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν οἶκτον λαβὼν τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀλισθήματος
Καὶ τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν ἐμορφώθη τὸ ἀλλότριον.

Ὁ ἐκ πατρὸς ἀϊδίως, καὶ ἐκ μητρὸς χρονικῶς
Φανερωθεὶς τῷ κόσμῳ ὑπερούσιος λόγος,
Μορφὴν δούλου λαμβάνει καὶ γίνεται σάρξ,
Μὴ ἐκστὰς τῆς θεότητος καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει
Ἐν τῇ γαστρὶ τῆς ἀσπόρως συλλαβούσης αὐτόν.

Ὅλος ἦν ἐν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω
Οὐδ' ὅλος ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος λόγος.
Συγκατάβασις γὰρ θεϊκή,
Οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε
Καὶ τόκος ἐκ παρθένου θεολήπτου.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη
Τὸ μέγα τῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον.
Τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς Θεὸν ἐθεώρει
Πᾶσι πρόσιτον ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν συνδιάγοντα,
Ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων οὕτως·
Δόξα σοὶ κύριε.

Pelarg.

LXXXI.

Εἰς βαπτισμὸν Χριστοῦ.

Ὁ πάντων Χριστὸς εὔσπλαγχνος,
Ἀφαιρούμενος πταισμάτων πληθὺν
Δι' ἔλεος ἀμέτρητον,
Ἰορδάνου τοῖς νάμασι βαπτισθῆναι
Ἔρχῃ ὡς ἄνθρωπος,
Κατὰ στολὴν ἐπενδύων με τῆς δόξης
Τὸν πρῴην γυμνωθέντα δεινῶς.

Pelarg.

LXXXII.

Ἐν αὐτῷ.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Χριστέ,
Ἡ τῆς τριάδος ἐφανερώθη προσκύνησις.
Τοῦ γὰρ γεννήτορος ἡ φωνὴ προσεμαρτύρει
Σοὶ ἀγαπητόν σε υἱὸν ὀνομάζουσα,
Καὶ τὸ πνεῦμα ἐν εἴδει περιστερᾶς

Ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές.
Ὁ ἐπιφανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς
Καὶ τὸν κόσμον φωτίσας, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXXIII.

Ἐν ἐπιφανείᾳ.

Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου ἐφώτισας τὰ σύμπαντα,
Τότε ἡ ἁλμυρὰ τῆς ἀπιστίας θάλασσα ἔφυγε,
Καὶ Ἰορδάνης κάτω ῥέων ἐστράφη.
Πρὸς οὐρανὸν ἀνυψῶν ἡμᾶς.
Ἀλλὰ τῷ ὕψει τῶν θείων ἐντολῶν σου
Συντήρησον, Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Pelarg.

LXXXIV.

Ἐν αὐτῇ.

Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ,
Καὶ τὸ φῶς σου, κύριε, ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς,
Ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε.
Ἦλθες, ἐφάνης τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Pelarg.

LXXXV.

Πρὸς Χριστὸν.

Τῆς σοφίας ὁδηγὲ,
Φρονήσεως χορηγὲ,
Τῶν ἀφρόνων παιδευτὰ
Καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστὰ,
Στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου,
Δέσποτα, σὺ δίδου μοι λόγον, ὁ τοῦ πατρὸς λόγος.
Ἰδοὺ γὰρ, τὰ χείλη μου οὐ κωλύσω
Ἐν τῷ κράζειν σοι· ἐλεῆμον, ἐλέησόν με
Τὸν παραπεσόντα.

Pelarg.

LXXXVI.

Τροπάρια.

Σῶσον, κύριε τὸν λαόν σου,
Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου,
Νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων
Δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων,
Διὰ τοῦ σταυροῦ σου πολίτευμα.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ ἑκουσίως,
Τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ
Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
Εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς
Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς
Κατὰ τῶν πολεμίων τὴν συμμαχίαν ἔχουσι την σὴν,
Ὅπλον εἰρήνης ἀήττητον τρόπαιον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς
Κατὰ τὸ μέγα ἔλεος,
Δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον,
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις.

Pelarg.

LXXXVII.

Πρὸς Χριστὸν σταυρωθέντα.

Ὁ ἐν τῇ ἕκτῃ ἡμέρᾳ τε καὶ ὥρᾳ
Τῷ σταυρῷ προσηλώσας, τὴν ἐν τῷ παραδείσῳ
Τολμηθεῖσαν τῷ Ἀδὰμ ἁμαρτίαν,
Καὶ τῶν πταισμάτων ἡμῶν τὸ χειρόγραφον
Διάρρηξον Χριστὲ ὁ Θεὸς καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Pelarg.

LXXXVIII.

Πρὸς αὐτόν.

Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐπὶ σταυροῦ τὰς ἀχράντους χεῖρας ἐξέ-
τεινας,

Ἐπισυνάγων πάντα τὰ ἔθνη, κράζοντα·
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

LXXXIX.

Εἰς ἀνάστασιν.

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ,
Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου
Καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Καθελὼν γὰρ τὸν θάνατον,
Τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν,
Καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Pelarg.

XC.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
Θανάτῳ θάνατον πατήσας,
Καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι
Ζωὴν χαρισάμενος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι
Προςκυνήσωμεν ἅγιον κύριον,
Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προςκυνοῦμεν,
Καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν
Ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς,
Ἐν ᾅδου δὲ μετὰ ψυχῆς,
Ὡς Θεὸς ἐν παραδείσῳ δὲ μετα ληστοῦ,
Καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες, Χριστέ,
Μετὰ πατρὸς καὶ πνεύματος,
Πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Ὡς ζωηφόρος, ὡς παραδείσου ὡραιότερος ὄντως,
Καὶ παστάδος πάσης βασιλικῆς ἀναδέδεικται
Λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ τάφος σου,
Ἡ πηγὴ τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως.

Ὁ ἡμετέραν μορφὴν ἀναλαβὼν
Καὶ ὑπομείνας σταυρὸν σωματικῶς,
Σῶσόν με τῇ ἀναστήσει σου,
Χριστὲ ὁ Θεὸς ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐξ ὕψους κατῆλθες ὁ εὔσπλαγχνος
Ταφὴν κατεδέξω τριήμερον,
Ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσῃς τῶν παθῶν,
Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν,
Κύριε, δόξα σοι.

Pelarg.

XCI.

Ἐν ἀναλήψει.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
Χαροποιήσας τοὺς μαθητάς σου
Τῇ ἐπαγγελίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος,
Βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας,
Ὅτι σὺ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ
Ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν
Καὶ τὰ ἐπὶ γῆς ἑνώσας τοῖς οὐρανοῖς,
Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς,
Οὐδαμόθεν χωριζόμενος, ἀλλὰ μένων
Ἀδιάστατος καὶ βοῶν τοῖς ἀγαπῶσι σέ·
Ἐγώ εἰμι μεθ᾽ ὑμῶν καὶ οὐδεὶς καθ᾽ ὑμῶν.

Pelarg.

XCII.

Ἐν τῇ πεντηκοστῇ.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε,
Διεμέριζεν ἔθνη ὁ ὕψος,
Ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσσας διένειμεν,
Εἰς ἑνότητα πάντας ἐκάλεσε,
Καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ πανάγιον πνεῦμα.

Pelarg.

XCIII.

Πρὸς τριάδα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς
Τοῦ δοξάζειν σε, τριὰς ἁγία,
Τὸν ἀπεριόριστον καὶ ὑπερούσιον,
Καὶ πανάγαθον Θεὸν ἡμῶν.
Ἣν ὑμνοῦσιν οἱ γηγενεῖς,
Καὶ δοξολογοῦσιν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν,
Τὴν ὑπὸ τῶν πάντων πιστῶς προςκυνουμένην
Μονάδα κατ᾽ οὐσίαν τὴν τρισυπόστατον.

Τὴν κυριαρχίαν τῶν Χερουβίμ,
Καὶ τὴν θεαρχίαν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ,
Τὴν ἀδιαιρέτως τριάδα ἐν μονάδι,
Τὴν ὄντως θεαρχίαν σε μεγαλύνομεν.

Πατέρα τὸν ἄναρχον Θεόν,
Συνάναρχον λόγον, σὺν τῷ πνεύματι
Προςκυνῶμεν· ἀχώριστον μίαν,
Ἑνουμένην οὐσίαν τρισάριθμον
Μονάδα ὕμνοις τιμήσομεν.

Ὑμνήσωμεν πάντες θεοπρεπῶς
Ἄσμασιν ἐνθέοις τὸν πατέρα
Καὶ τὸν υἱὸν καὶ πνεῦμα τὸ θεῖον,
Τρισυπόστατον κράτος,
Τὴν μίαν βασιλείαν καὶ κυριότητα.

Τὰς ἀκτινοβόλους σου ἀστραπάς,
Λάμψον μοι, Θεέ μου, τρισυπόστατε, παντουργέ,
Καὶ εἰκόνα δεῖξον σῆς ἀπροσίτου δόξης,
Φαιδρᾶν καὶ φωτοφόρον καὶ ἀναλλοίωτον.

Ὃν φρίσσει καὶ τρέμει Χερουβίμ,
Καὶ δοξολογοῦσι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Τὸν ἐκ τῆς παρθένου ἀφράστως σαρκωθέντα,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην φόβῳ δοξάσωμεν.

Pelarg.

XCIV.

Ἡ ἐλπίς μου ὁ Θεός,
Καταφυγή μου ὁ Χριστός,
Σκέπη μου τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.
Τριὰς ἁγία δόξα σοι.

Pelarg.

CARMINA
ECCLESIAE SYRIACAE

CURAVIT

LUDOVICUS SPLIETH.

Digitized by Google

Syriacae gentis carmina sacra qui a nostratium oblivione vindicaverunt viri summi, omnium summa laude cumulantur: prae ceteris *Hahnius*, qui de historia metroque poeseos Syriacae ita disseruit (Bardesanes; über den Gesang der syrischen Kirche; Chrestomathia hymnologica), ut vix sit, quod addam. Praeterea gratiae habentur magnae fratri S. Ordinis Benedict. *Pio Zingerle*, qui libro parum cognito *die heilige Muse der Syrer*, mihi a praeceptore carissimo *Roedigero* suppeditato, S. Ephraemi carmina nitide vernacula reddidit.

Equidem in paucis quae sequuntur, tritis omnibus omissis, animadversiones quasdam et de genere et usu canticorum ex *Assemano* aliisque collatas easque satis abruptas praemitto. Missa igitur historia id tantum adiiciam, carmina quae S. Ephraemus „Spiritus sancti cithara, ora facunda et columna Ecclesiae" composuit, ad nostra usque tempora in usu esse (*praef. opp.* Rom. 1737. Tom. 2. p. 20), permulta tamen sub eiusdem nomine in Officiis occurrere, quae ipsi minime adiudicanda sint, quippe quae multa ad normam rhythmi Ephraemitici sint elaborata, omninoque errare quicunque singula metri genera ad certos hymnologos quasi auctores referant. Itemque expositione de metro repetita nulla *); hic rariora tantum nomina metrorum enumerabo, quae passim in liturgiis reperiuntur. Carmina nonnulla ܦܚܪ̈ܐ dicta sunt ab orthodoxis viris, qui figlinam exercentes, cantibus componendis studebant. Cf. *Ass.* b. o. I. p. 121. *Barh.* in eth. l. 5. 4. De ܩܢܘܢ̈ܐ, *Canonibus*, idem *Barh.* in eth. l. 5. 4. narrat, tempore b. Jacobi Edesseni et Georgii Arabum Episcopi carmina *κανόνες* dicta a Cyrino filio Mansur (Joanne Damasceno) esse composita, et ab Abbate Cosma ad *Cyclicos* canones ܩܘܩܠܝܘܢ amplificata, cumque nihil de controversiis doctrinae esset immistum ab utraque Syriae Ecclesia recepta esse. Praemittitur his Antiphona ex Psalmis et unusquisque Canon in

---

*) Versus hexasyll. habes nonnullos in h. adv. ser et in seq. Can. fun. 42 (*Zing.*). Nonnulli quidem versus octo exhibent syllabas, qui nonnunquam non nisi ut apud Arabes tmesi verborum possunt reduci. cf. Can. fun. 43 (opp. 3. p. 299.)

plures strophas dividitur. Saepe his Canonibus imprimis cyclicis inseritur ܐܝܩܘܣ (οἶκος nonnunquam ܒܝܬܐ بيت) et ܣܛܝܟܘܢ (στίχος) rarius apud Maronitas. Non pauca denique cantica alphabetico ordine sunt disposita (ܣܡܟܐ ܕܒܐܠܦܒܝܬ s. ܐܬܘܬܐ ܒܠ) cf. Eph. h. 26. 27. d. eccl., in quibus a primo ad tertium elementum medio omisso proceditur; nec desunt posterioris temporis poetae, qui in artificiosa versuum compositione Arabes feliciter imitati sunt (*Ass.* b. o. I. 551.). In Liturgiis vero et Officiis, quod ad poematum varias species, nonnulla a ceterarum Ecclesiarum consuetudine recedunt, de quibus ex parte referam, quae Assemanus e libro *MS. Stephani Aldoensis* Maron. patriarchae *de rhythmis et tonis Syrorum* descripsit (Cod. Lit. praef. lib. IV.). Psalmis, qui ut in Ecclesia occidentali in septem partes divisi per hebdomadem persolvuntur, additae sunt *praedicationes*, quas varii hymni cantusque sequuntur. Orationes horarum canonicarum Syri distinxerunt *fundamentales* ac *substantiales*, quarum illae sunt Orationes quae ܦܬܓ̈ܡܬܐ *iaculatoriae* vocantur, *praefationes* et *prooemia* ܦܪܘܡܝܘܢ, orationes *thuris* ܪ̈ܙ ܕܥܛܪܐ, *lectiones* et *obsignationes* ܚܘܬܡܐ, quibus populi missio fit. Substantialium plura sunt genera, 1. *voces* seu *toni* ܩ̈ܠܐ 2. *cantica* seu *modulationes* ܩܝ̈ܢܬܐ 3. *ordines* ܣܕ̈ܪܐ 4. *psalmi* ܡܙܡܘ̈ܪܐ 5. *cantica* seu *voces solitariae* ܠܚܘ̈ܕܝܐ 6. *precationes* ܒܥܘ̈ܬܐ 7. *hymni* seu *odae* ܡܕܪ̈ܫܐ. Voces inter iaculatorias ponantur, sequuntur psalmi, modulationes praecedunt praefationes, et voces solitariae thurificationes, psalmus canitur ante Lectiones sacrae Scripturae, laudatio et Antiphona ante Evangelium: tum inchoant Diaconi praedicationes, deinde Sacerdotes precationes recitant ac orationem concludunt odis et obsignationibus. Cum vero Syri notas musicales non habeant, canticis inscribuntur regulae canendi (*toni* ܩ̈ܠܐ nost. Melodie) aut praeponuntur signacula, ut ܟܗ (ܟܗܢܐ), si idem canendus est tonus cum antecedenti, si alius, ܫܚܠܦ. Hanc sacram vero hymnodiam Syri non ut Graeci ad octoëcho redegerunt, sed per LXXV super CC vagantur tonos. Optime cum *Stephano* sex tonorum classes statuimus: prima versibus bimetris constat, secunda trimetris, tetrametris tertia, quarta

pentametris, quinta hexametris, sexta variat, membrisque simplicibus et compositis compingitur. —

Restat, ut Syriacum Eucharistiae ritum a Romano non nihil diversum brevi describam ut hymnos in sanctissimo altaris Sacramento usitatos suo loco lector infra facilius disponat (cf. *Renaudot.* coll. or. lit. II. praef. p. XVII.). Prior liturgiae orientalis pars est praeparatoria, altera Canoni respondet (*Anaphora*). Praeparato enim altari Sacerdos preces recitat, sacra induit vestimenta et ad sanctuarium progreditur (*Introibo*). Pane exinde Eucharistico et Calice ad altare delato, (apud Graecos *magnus introitus*), infunditur et miscetur Vinum et vasa sacra duplici velo teguntur incensato. Recitantur *Orationes*, *Kyrie*, *Trisagium*, *Gloria in excelsis*, *Psalmi* aliquot, *Hymni* diversi pro tempore, (vel *toni* et ad modum S. Ephraemi et S. Iacobi), *prooemia*, dein legit Diaconus *Epistolam* et *Evangelium* primum syriace tum arabice non ex Missali sed ex lectionariis, singulis lectionibus preces, benedictiones, hymnos et admonitiones adiiciens passim metricas. Tum idem Diaconus poenitentes, energumenos et audientes ut abeant hortatur formula vetusta *), atque *Credo in unum*, *Lavabo*, *Orate* recitatis incipit *Anaphora*. Primum *Oratione ante pacem* dicta, Diaconus admonet circumstantes sermone plerumque metrico, *Media*, ut decenter assistant. Dumque elevatur velum benedictio datur antiquissima: *Charitas Dei Patris et gratia Unigeniti Filii, participatio et illapsus Spiritus Sancti sit vobiscum Fratres in secula.* Datur deinde Osculum pacis, et intonato *Gloria Patri*, pronunciatur *Praefatio* (*Sursum. Gratias. Vere.*) in cuius fine *Sanctus* a populo recitatur. Orat Sacerdos usque ad verba *Benedixit* + (initium Canonis) et post nonnullas precationes (*Unde et memores*) intonat *Invocationem Spiritus Sancti* metricam, subiungit Diptycha, Commemorationes Pastorum Eccl., Fratrum, Regum, B. Mariae et Sanctorum, Doctorum, Defunctorum. Dein Hostia signata a Celebrante ad praeparandam communionem, Diaconus populum adhortans dicit *Concionem* seu *Catholicam*, ab idiotis ob initium: *Etiam atque etiam* **) nominatam, modo simpliciter, modo cantico-

*) Miss. Mar. Rom. 1596 ante *Credo*: ܕܠܐ ܡܥܡܕܐ ܢܦܩܘܢ. ܕܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܥܡܕܐ. ܩܪܘܒܘ ܚܣܝܐ ܠܡܥܡܕܝܬܐ. ܠܬܪܥܐ ܐܢܛܪܘ

**) De origine verbi Syriaci ܟܪܘܙܘܬܐ *praedicatio!* (ar. الكرز) nil certi constat. *Ren.* l. l. 2. 110.

rum tono decantatam. Iam precante *Pater noster* populo, elevatur Eucharistia et pronuntiant omnes: *Unus Pater sanctus, unus Filius sanctus, unus Spiritus sanctus*, et sequitur ritus qui perpetratur apud nos in verbis: *Per eundem. Per omnia. Pax Domini.* Nec modo in fractione tantummodo, sed etiam in sequente Eucharistiae communione (cum cochleari administrata) omnes succinunt *Hymnos* aut ad tonos aut ad modum S. Ephraemi et S. Iacobi ut supra. Denique gratiarum fit actio, (*Placeat*) et ultima datur benedictio cum obsignatione. — De multis Syrorum liturgiis cf. *Miss. Antioch.* (Rom. 1716), *Renaudotium* et *Assemanum* (Cod. lit. IV. 2. p. 236).

Et haec quidem hactenus. Accipis h. l. canticorum sequentem delectum in quatuor partes divisum, primum nonnulla S. Ephraemi carmina, quae locis non scatent dogmaticis, altera pars complectitur cantica in Eucharistia, tertia in festivitatibus et officiis usitata, quarta carmina in ritibus sacris et ordinibus adhibita. Accedunt denique hymni aliquot ex Codd. MSS. desumti, quorum unus mihi hunc in usum a praeceptore spectatissimo et humanissimo cuiusvis studii orientalis fautore, *Roedigero* traditus, S. matrimonii ordinem apud Nestorianos Christianos vulgatum continet, alius ordo est S. baptismi Ecclesiae Iacobitarum, quem *Arnoldius* praeceptor meus dilectissimus solita liberalitate mihi suppeditavit, reliquos de quibus infra accuratius disseram, *Io. Ambr. Barthius* summa benevolentia me inspicere fecit. His potissimum viris doctissimis ex intimo pectore gratias ago; lectori quae elaboravi committo, rogans ut benevole accipiat, quae deficiente et debili vi ac virtute, sed vigente omnium Sacrorum Ecclesiae et occidentalis et orientalis amore studioque praestiti.

A. Carmina Sancti Ephraemi.

1. *In Nativitate Domini.*

(opp. II. p. 415. serm. IV)

ܡܢܫܩ ܗܘܐ ܠܗ ܝܘܣܦ ܠܒܪܐ ܐܝܟ ܕܠܝܠܘܕܐ . ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ
ܐܝܟ ܕܠܐܠܗܐ . ܚܕܐ ܗܘܐ ܒܗ ܐܝܟ ܕܒܛܒܐ . ܘܕܚܝܠ ܡܢܗ ܐܝܟ ܡܢ
ܟܐܢܐ ܬܡܝܗܐ ܕܟܠ .* ܡܢܘ ܝܗܒ ܠܝ ܒܪ ܡܪܝܡܐ ܕܢܗܘܐ ܠܝ ܒܪ
. ܛܢܢܬ ܥܠ ܐܡܟ ܘܚܫܒܬ ܕܐܫܒܩܝܗ ܘܠܐ ܝܕܥܬ ܗܘܝܬ ܕܒܓܘܗ ܦܘܪܫܗ
ܓܢܝܙܐ ܗܘ ܒܗ ܕܡܫܬܥܒܕܢܘܬܐ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܝܡܝܢ .* ܘܪܗܛ ܡܠܟܐ
ܢܦܠ ܡܢ ܒܝܬܗ ܕܒܝܬ ܟܐܢܐ . ܠܟܡܐܠܐ ܕܒܗ ܡܫܡܫ ܐܠܗܐ .
ܘܫܠܡ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܠܗ ܢܗܪܐ . ܟܐܢܐ ܗܘ ܒܗ ܕܡܟܬܒ ܐܒܘܗܝ
ܡܢܗ ܟܐܢܐ .*

(*Zingerle**) 4. 248.)

Voll Liebe herzte Joseph
Den Sohn gleichwie ein Kindlein,
Und diente ihm als Gott.
Er freuete sich seiner
Als des alleinig Guten
Und trug auch heilge Scheu
Vor ihm als dem Gerechten.
O des erhab'nen Wunders!

„Wer gab mir den Sohn
Des Höchsten zum Sohne?
Voll Eifer gegen deine
Mutter gedacht ich,
Sie zu scheiden von mir.

---

*) Non poteram quin pauca, quae ex S. Ephraemi scriptis elegi cantica, versione candida reverendi fratris Zingerle illustrarem, praecipue quum quae Assemanus latine reddidit, magis S. Patris verba interpretarentur quam accurate exprimerent.

Ach wusst' ich ja nicht,
Dass ihr (reinster) Schooss
Den köstlichsten Schatz trug,
Mich Armen so schnell
Zum Reichsten zu machen.

David der König,
Mein Ahne umwand
Mit der Krone sein Haupt.
Ich sank tief herab,
Ward statt eines Königs
Ein Zimmermann nur.
Nun schmücket mich wieder
Des Königes Krone;
Denn im Schoosse liegt mir
Der Herr aller Kronen.

II. *In eadem.*

(Opp. II. p. 418. serm. V.)

ܨܒܝܢܗ ܕܥܙܐ ܐܘܚܐ ܐܚܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܫܡܫ . ܘܡܫܒܚܘ ܠܡܠܟܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܥܠ ܡܘܢ . ܡܬܪܥܡܝܢ ܗܘܘ ܐܝܠܐ ܐܠܗܐ . ܢܦܫܗ ܠܡܪܝܐ
ܥܡ ܐܒܪܟ ܘܐܢܐ ܕܝܠܗ ܗܘ ܡܪܝܡ .* ܠܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ ܘܥܡܪܐ ܐܝܟ
ܠܫܡܝܐ ܕܥܠܡܐ ܕܟܠܗ ܢܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܦ ܠܘܬ ܥܡܗ . ܐܠܗܘܬܗ
ܥܡܪܐ ܕܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܐܚܪܢܐ . ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ ܡܠܐܟܐ ܥܡܪܐ
ܠܡܫܡܫ ܡܠܟܐ ܘܫܡܝܐ ܡܫܡܫܐ . ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܢܫ ܡܠܟܐ
ܠܡܠܟ ܡܠܟܐ ܥܡܪܐ ܕܥܠܡܐ ܠܡܠܟܐ ܐܢܫ ܐܝܟܐ ܠܐܠܗ ܡܫܡܫܐ .
ܡܠܟܐ ܥܡܪܐ ܕܐܠܗܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܝܢ ܗܘܐ .* ܗܟܢܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܡܢ
ܡܫܡܫܢܝܢ ܡܘܕܝܢ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܠܐܠܗܐ ܕܐܦ ܡܪܝܐ ܒܪܝܐ ܘܥܘܕܐ ܥܠ
ܕܡܠܟܐ . ܘܠܐܠܗ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܢܫ ܡܫܡܫ ܕܥܙܐ .* ܡܪܝܡ ܘܫܒܚܘ
ܠܗ ܕܡܠܟܐ ܠܟܠ ܫܘܒܚܐ ܥܡܗ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ . ܡܠܟܘܬܐ
ܐܘ ܐܢܐ ܕܡܠܟܐ . ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܒܪܐ ܠܫܘܒܚܐ ܐܢܐ ܡܠܟܐ .*
ܠܟ ܝܗܒ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܐ ܕܒܗ ܗܘܘ ܐܫܬܘܕܝ ܕܐܢܐ . ܘܗܘܘ ܠܡܫܡܫܗ ܐܝܟ
ܠܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܐ ܥܡܐ . ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܫ ܠܟܠܗ ܘܫܒܚܗ
ܠܡܠܟܐ .* ܠܟ ܕܝܢ ܠܒܪܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܐܢܬ ܗܘ ܡܠܟܝ ܕܐܢܐ ܘܐܡܪܐ

ܒܗ ܒܡܘܠܕܗ ܗܘ . ܚܕܘܬܐ ܕܫܡܫܝܢ ܡܢ ܢܚܬ ܘܥܝܪ̈ܐ ܡܢ ܢܚܬ
ܕܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܩܠ̈ܐ ܐܝܟ ܩܠ ܡܠܐܟ̈ܐ .* ܘܩܡ ܐܫܬܥܝ ܥܡܗܘܢ ܐܡܪܐ
ܐܘܢܐ ܕܡܥܠܐ ܗܘܐ . ܐܦ ܗܘ ܡܫܒܚ ܠܗ ܟܕ ܘܩܡ ܕܐܬܐ ܫܦܝܪܐ ܕܒܗܠܠ
ܠܒܪܐ . ܐܡܪܐ ܕܟܝܐ ܕܢܨܒܐ ܘܢܣܒ ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .* ܒܪܘܟ ܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܒܗ ܫܠܡܐ ܘܐܬܚܕܬ ܗܘܐ ܡܫܒܚܬܐ ܘܐܬܒܪܟ ܗܘܐ ܘܐܦ ܡܫܒܚܬܐ
ܘܐܘܕܝܘ ܗܘܘ ܡܪܝܐ ܘܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܫܒܚܘ ܠܒܪܐ .*
ܐܬܘ ܪܥܘܬܐ ܕܫܒܚܘ ܕܗܘ ܕܗܘ ܕܠܐ ܕܗܘ ܟܕ ܘܐܝܬܝܘ ܩܘܪܒܢܐ
ܠܒܪܐ ܕܫܒܚܘ ܫܘܒܚܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܕܐܡܪܘ . ܫܠܡܐ ܠܟܠ ܒܪܝܬܐ
ܕܗܘ ܟܕ ܟܕ ܕܗܘ .* ܡܢܗ ܗܘܐ ܚܝܐ ܕܡܝܬ ܗܘ ܒܗܠܠ ܕܒܪܐ
ܠܐܕܡ . ܕܐܡܪܘ ܕܚܕܐ ܕܫܒܚ ܘܫܒܚܘ ܟܠܗ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܐܬܒܪܟ .
ܕܡܝܐ ܗܘ ܠܒܪܐ ܕܒܗ ܘܐܕܡ ܟܠܗ ܐܬܒܪܟܬܗ .* ܐܡܪܘ ܪܥܘܬܐ ܐܦ ܗܢܐ
ܕܡܝܐ ܕܡܪܝܐ ܫܦܝܪܐ . ܟܕ ܢܩܪܒܘܢ ܐܝܟ ܕܐܡܪܐ ܠܡܫܝܚ ܘܐܬܩܪܒ
ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ . ܕܡܢ ܡܫܒܚܢܘܬܗ ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ .*
ܕܫܡܥ ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܒܚ ܘܐܬܐ ܫܦܝܪܐ ܕܠܐ ܐܘܢܢܐ
ܕܡܢ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܐܘܢܢܐ . ܒܗ ܠܟܠܗܘܢ ܠܒܪܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܘܒܚܬܐ .*

(Z. 256). Bei der Geburt des Sohns war grosser Jubel
In Bethlehem; denn Engel flogen dort
Lobsingend nieder, und wie lauter Donner
Erschollen ihre Stimmen. Aufgeweckt
Durch ihrer Jubellieder Töne, kamen
Die Stummen*) und verherrlichten den Sohn:
„Gepriesen sei das Kindlein, welches Adams
Und Mutter Evas Jugendkraft erneute."
Die Hirten kamen auch und brachten mit
Der Heerde beste Güter: süsse Milch
Und reines Fleisch. Dies weiheten sie Joseph,
Die Milch Marien, und dem Sohne Preis.
Auch brachten sie ein säugend Lämmlein dar
Dem Osterlamm, ein Erstgebornes
Dem Erstgeborenen, ein Opferlamm
Dem Opferlamm, ein zeitlich Lamm dem wahren.
Holdselig Schauspiel: dargebracht ein Lamm
Dem Lamme! Jenes Lämmchen blökte freundlich,

---

*) Muta animalia ad praesepe.

Da es gebracht ward vor den Erstgebornen,
Es preisete das Lamm, so da gekommen
Die Schaf' und Stier' vom Opfer zu befrei'n,
Und's Osterlamm, so uns das Osterfest
Des Sohnes in der Zeiten Fülle brachte (Apoc. 5, 12. 13.).
Anbetend naheten die Hirten ihm
Mit ihren Stäben, grüssten prophezeiend
Ihn also: „Sei gegrüsst du Oberhirt!
Der Stab des Moses preise deinen Stab,
O Hirte Aller! Moses preis' dich auch,
Dess Lämmer Wölf, dess Schafe Drachen waren
Und wilde Thiere, dessen Heerde wüthend
Ihn selber angriff in der Schauerwüst'.
Dich aber sollen preisen alle Hirten,
Denn du vereinst im Frieden Wölf' und Lämmer
In eine Heerd'. O Kindlein älter und
Auch jünger noch als Noe, welcher einst
In seiner Arche zu der Sündfluth Zeit
Vereint im Frieden Alles hütete.
Dein Vater David würgte einen Leu
Einst eines Lammes wegen, aber du
O Davids Sohn, erwürgest jenen Wolf
Den unsichtbaren, der dem Adam einst
Das reine Lamm, so in dem Paradies
Geweidet und geblökt, getödtet hat."
Erregt durch jenen Lobgesang der Engel
Gelobten Bräute keusch zu bleiben,
Jungfrau'n bewahrten ihre Reinigkeit, und Mädchen
Der Unschuld Glanz. Sie strömten schaarenweis
Herbei und beteten den Sohn an.
Die greisen Frauen aus der Davidsstadt
Begaben auch zur Tochter Davids sich
Und sprachen preisend: „Selig unsre Stadt,
Von Isais Strahlen leuchten ihre Strassen.
Durch dich, o Davids Sohn, ist heute wieder
Errichtet Davids Thron." Die Greise riefen:
„Gepriesen sei das Kind so Adams Jugend
Erneute, betrübet durch den Anblick,
Dass er veraltete und kraftlos ward,
Indess die Schlange, seine Mörderin,
Mit abgestreifter Haut sich flüchtete.
Gepriesen sei das Kindlein, welches Adams
Und Mutter Evas Jugendkraft erneute."
Die keuschen Weiber flehten: „Segne du

Gebenedeite Frucht, auch unsre Früchte!
Dir seien sie als Erstlinge geweiht!“
Sie prophezeieten erglüht im Geiste
Von ihren Kindern, sie würden einst
Getödtet und als Erstlinge gepflückt.
Die Unfruchtbaren nahmen auf das Kindlein
Mit Mutterzärtlichkeit und jubelten:
„Gebenedeite Frucht, die ohne Ehe
Erzeuget ward, o schenke unsern Leibern
Der Ehe Segen, und erbarme dich
Der Unfruchtbaren, Wunderkind der Jungfrau!“

III. *In Epiphania et Praesentatione Domini.*

(Opp. II. p. 416.)

ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܒܟܢܘܢܗ ܐܬܝܠܕ ܡܢ ܝܠܕܐ . ܘܕܢܚ ܡܢ
ܡܫܝܚܐ ܘܕܢܚ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܢܗܪ ܗܘܐ ܡܢܗ ܒܢܘܗܪܐ ܢܒܝܐ . ܕܢܚ
ܗܘܐ ܡܢܗ ܫܘܠܡܐ ܒܗܢܐ ܡܢܗܘܢ ܐܬܐ .* ܒܪܝܟ ܕܢܚܐ ܕܢܚ ܒܟܬܒܘܗܝ
ܚܙܘ ܫܘܠܡܐ . ܘܫܡܥ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܟܬܒܐ ܘܐܬܐ ܘܡܢܗܘܢ ܠܢܘܗܪܐ
ܪܒܐ . ܢܗܘܘܢ ܡܫܬܒܚܐ ܘܡܫܒܚܐ ܚܕܬܐ ܘܡܢܗܘܢ ܒܪܝܟ ܕܢܚܘܗܝ .* ܡܕܢܚܐ
ܡܫܒܚܐ ܕܢܚܝ ܒܪܘܢܐ ܕܗܘ ܠܗ ܒܥܘܬܐ . ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚ
ܡܢ ܟܠܢܐ ܐܦ ܢܗܝܪ ܐܬܪܐ ܡܢ ܢܘܗܪܗ . ܕܢܚ ܒܪܘܢܐ ܐܦ
ܐܬܪܐ ܒܫܡܫܬܐ .* ܗܘ ܕܟܟܒܐ ܢܗܝܪ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܫܡܫܐ ܗܘ .
ܘܐܦ ܒܥܘܠܐ ܢܗܝܪ ܫܡܝܐ ܘܡܢ ܐܢܫܬܐ ܗܘ . ܢܗܘܐ ܪܒܐ ܕܒܥܘܕܪܢܗ
ܐܦ ܐܢܫܬܗ ܫܡܫ ܐܬܒܪܟ .* ܕܐܬܐ ܕܡܝܟܠ ܐܝܟ ܐܬܪܐ .
ܒܪܝܟ ܢܘܗܪܐ ܕܢܚܝܟ ܗܘܐ ܠܗ ܕܡܬܚܙܝܐ ܗܘ . ܘܐܬܐ ܕܡܝܟܠ ܐܝܟ
ܕܟܬܒܐ . ܗܘ ܕܢܚܝܟ ܕܢܚܝܟ ܗܘܐ ܠܗ ܕܐܦ ܕܗܘܐ ܗܘ .* ܡܫܒܚܐ
ܡܕܢܚܐ ܢܒܝܗ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܒܪܟܝܢ ܠܗ . ܐܠܗܐ ܒܝܬܐ ܡܢܝ ܡܫܒܚܐ
ܕܢܘܗܪܗ ܕܡܫܒܚ ܠܡܫܝܚܐ . ܗܘ ܐܠܗܐ ܡܢ ܗܘ ܕܡܢܐ
ܠܗܘ ܒܪܘܝܐ .* ܢܗܪܐ ܠܡܫܝܚܗ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܡܫܒܚܝܢܗ .
ܕܒܪܝܟ ܕܢܚܐ ܠܟ ܡܫܒܚܝܢܗ . ܐܝܟ ܐܢܫܐ ܕܒܝܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܫܒܚ ܕܝܢ ܡܫܒܚܝܢܗ .* ܢܗܘܐ ܢܗܝܪܐ ܡܪܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ

ܐܦ ܢܘܗܪܗ. ܙܥܘܪ ܡܢ ܡܬܚܙܝܢܘܬܐ ܪܒ ܡܢ ܡܫܘܕܥܢܘܬܐ ܡܫܘܕܥ ܪܙܐ. ܟܘܟܒܐ
ܕܡܕܢܚܐ ܫܕܪ ܙܠܝܩܘܗܝ. ܠܚܫܘܟܐ ܕܢ ܐܝܟ ܣܡܝܐ ܠܡܥܠܘ.*

(Z. p. 252.) Urplötzlich strahlt ein heller Stern am Himmel,
Ein wunderbarer, kleiner als die Sonne
Und grösser auch als sie. Dem Lichte nach,
Dem äussern, war er kleiner, grösser aber
Durch innern Werth, bedeutend ein Geheimniss.
Der Stern des Aufgangs sandte seine Strahlen
Ins Land der Finstern, führte sie den Weg
Wie Blinde, und sie kamen und entdeckten
Das wahre Licht und weiheten Geschenke
Und nahmen ew'ges Leben, beteten
Auch an, und kehreten zurücke.
So hatte zwei Herolde dann der Sohn:
Den in der Höhe, jenen in der Tiefe.
Der Stern des Lichtes jubelte dort oben,
Und unten kündete Joannes ihn;
Zwei Herold' also, dort ein Himmlischer,
Und hier ein Irdischer. Der ob're zeigte
Des Sohns Natur von Gottes Majestät,
Der unt're seine menschliche Natur.
O grosses Wunder! also waren sie
Herolde seiner Gottheit, seiner Menschheit.
Wer ihn für einen Sohn der Erde hielt,
Dem zeigt' als Himmlischen der Lichtstern ihn;
Wer bloss für einen Geistigen ihn hielt,
Dem kündete Joannes ihn als Mensch. —
Im heil'gen Tempel hob ihn Simeon
Auf seine Arm' und sang ihm:

„Kamst o Erbarmer
Gnädig mir Greise,
Legst mein Gebein
Im Frieden ins Grab;
Wirst mich erwecken
Einst aus dem Grabe,
(Führen verkläret)
Ins Paradies!“

Auch Anna schloss in ihre Arme ihn
Und drückte ihren Mund auf seine Lippen;
Da sank der Geist auf ihre Lippen nieder,
Wie einst dem Isaias, als er schwieg,

Die Kohle, welche seinen Lippen nahte,
Den Mund eröffnete.
Im Geist erglühend sang
Anna in dem Geist, der sich gesenkt
Auf ihren Mund:

„O Königes Sohn,
Und Sohn der Verkannten,
Hörend und schweigend,
Sehend und unsichtbar!
Verborg'ner, Allwissender,
Gott und auch Menschensohn:
Preis deinem Namen.“

IV. *In funere puerorum.*

(Opp. III. p. 293. Can. 36.)

ܩܘܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܬܢܝܚ ܡܢ ܫܡܫܘܬܐ ܥܡܪܢܐ ܕܐܦܝܗ ܘܐܬܒܛܠܘܗܝ
ܡܫܠܡܐ. ܘܐܚܝܕܘ ܡܥܠܠܝ ܣܢܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ. ܘܢܦܩ ܠܥܠܡܐ ܢܦܩ ܡܢ
ܥܠܡܐ ܘܐܬܐ ܢܦܩܘܗܝ ܘܐܚܝܕܘܗܝ ܘܚܒܫܘܗܝ. ܘܐܫܬܩܠ ܐܝܟܐ ܐܢܐ.
ܕܡܫܠܚ ܕܟܕ ܡܫܠܡܐ ܕܢܦܩ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܢܘܚܐ.* ܡܢܐ ܫܒܩܬܘ
ܡܪܝܐ ܠܟ ܕܐܒܝܐ ܩܘܡ ܠܘܬ ܠܥܠܡܟ ܘܠܡܛܐ ܕܢܘܚܐ ܕܐܬܚܒܫܝ ܡܢܐ
ܘܐܬܦܪܫ ܡܢܟ ܐܢܐ ܕܠܐ ܬܬܒܥܐ ܡܢܗܘܢ ܡܫܠܡܐ ܫܡܫܐ ܢܗܝܪܐ
ܘܐܬܦܢܝܬ ܘܦܪܫܬܗ ܠܡܛܐ ܕܢܘܚܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܫܒܩܬ
ܢܦܫܐ.* ܠܐ ܬܬܦܠܓ ܡܪܝܐ ܠܟ ܘܢܦܫ ܩܕܡܝܟ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܟ
ܘܐܬܐ ܠܥܘܕܪܢ. ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܟ ܠܟܠܗ ܘܡܠܐ ܕܐܬܚܡܠܝ. ܘܡܢܐ ܕܝܢ
ܐܝܟ ܡܬܝܗ ܡܬܒܥܐ. ܐܝܟܢ ܡܛܝܒ ܘܐܬܐ ܒܥܘܕܪܢ ܩܠܐ ܕܡܠܐܟܐ
ܘܡܠܝܐ ܕܢܘܚܐ ܕܡܠܝܐ ܒܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ.*

Klage eines Vaters auf den Tod seines Söhnleins.

(Z. p. 78.)

Liebes Söhnchen, von der Gnade
In dem Mutterschooss gebildet,
Durch Erbarmung hold gestaltet,
Tratst du in die Welt der Leiden,

Wie ein Blümchen aus dem Boden:
Ach da sengte dich der Tod,
Glühend heisser als die Sonne,
Machte deine Blätter fallen,
Machte sterbend dich verwelken.
Dennoch wag' ichs nicht zu weinen
Ueber dich, denn sieh ich weiss es,
Dass der Sohn des Königs dich
Führte in sein Brautgemach. —

Wohl erregt durch ihre Liebe
Die Natur mich Kind zu weinen
Ueber deinen Tod; doch denk ich,
Dass sie in den Ort des Lichtes
Dich gebracht, so fürcht ich, meine
Klag' entehr' des Königs Wohnung;
Fürchte Tadel zu verdienen,
Dass ich in den Ort der Freuden
Dringe mit des Schmerzes Thränen:
Darum will ich meines reinen
Opfers mich ergeben freuen. —

Deiner Lieder Stimme rühret
Mich noch immer, tönt mir wieder
Ins Gehör, mich tief betrübend,
Und ich horche, mich erinnernd,
Tiefbeweget deinen holden
Tönen, deinen süssen Worten.
Doch wenn ich darüber klage,
Fasst sich meine Seele wieder,
Lauscht erstaunt der himmlischen
Lieder und der Geister Hymnen,
Die bei Deinem Hochzeitmahle
Ewig Hosianna rufen.

V. *De eodem.*

(Opp. III. p. 298. Can. 42.)

ܐܪܐ ܒܡܫܡܫܢܐ ܗܢܐ ܕܠܒܫ ܦܓܪܐ ܕܐܪܥܢܐ ܡܬܬܚܬܝܢ ܘܡܠܟܐ
ܫܡܝܢܝܐ ܡܬܕܡܪܝܢ ܒܫܘܠܐ ܕܚܝܠܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܀ ܥܘܢܝܬܐ

[illegible]

Die Auferstehung der Gerechten.

(Z. 4. 87.)

Wenn am Auferstehungstag
Weht die Luft, versammeln sich
Die Gebeine der Gerechten
Und erwachen auf den Schall
Der Posaune durch die Macht
Gottes, der sie auferwecket.

An dem Tag, da aufersteh'n
Die Gerechten, werden auch
Neu der Himmel und die Erde.
Alle legen Rechenschaft
Ab, damit des Brautgemachs
Söhne keinen Schaden leiden.

Die Vollkommnen freuen sich
In dem Himmelreiche und
Mischen sich in Engelreihen,
Hören der Posaune Schall,
Jubeln und mit Siegsgesang
Stürzen sie den Tod hinunter. (Apoc. 20, 14.)

Zeigen in des Aufgangs Glanz
Die Gerechten sich, verdammt
Wird der Böse dann und Heuchler;
Feu'r und Dunkel quälet die,
Weil in ihrem Stolze sie
Die Gerechten einst beschimpften.

Seht des Paradieses Thor
Oeffnet sich, wenn sie ihm nah'n,
Den Gerechten dann von selber,
Und der Wächtercherub fällt
Hin vor ihnen, schlägt die Harf'
Und schwebt ihnen so entgegen.

Sie ersehn den Bräutigam
Dann erscheinen, wie er kommt
Unter Jubelsang von Osten.
Flügel schafft er ihnen an,
Schnell durchfliegen sie die Luft,
Beten an den Heissersehnten.

„Kommet nun ihr Lichtessöhn'!"
Rufet zu in jener Stund'
Jesus seinen Auserwählten,
„Setzet eure Kronen euch
Als der Mühe Lohn auf's Haupt,
Erben meines ew'gen Reiches!"

Durch das Prüfungsfeuer zieh'n,
Um die Prüfung zu besteh'n,
Die Gerechten wie die Bösen.
Ziehen jene durch, so ruht's;
Kaum erblickt's die Bösen, auf
Lodert es in hellen Flammen.

Oede wird das Todtenreich,
Wird ein einsam wüstes Land;
Aufthun sich die Gräber, werden

Leer und Adams Kinder steh'n
Auf vom Staub, und die Geschöpf'
Schwingen sich zu ihrem Herrn auf.

VI. *De eodem.*

(Opp. III. p. 300. Can. 44.*)

[illegible]

Die Kinder im Paradiese.

(Z. 4. 90.)

Preis dir o Gott vom Munde
Der Säuglinge und Kinder,
Die auf des Reiches Auen
Wie reine Lämmlein wachsen.

Sie weiden nach den Worten
Des Geistes (Ez. 34, 14. Is. 49, 9.) zwischen Bäumen,
Und Gabriel, Fürst der Engel,
Ist Hirte ihrer Heerden.

---

*) cf. Roediger syr. Chrest. p. 124.

So hoch wie sie und lieblich
Sind Heil'ge nicht und Jungfrau'n;
Sie sind ja Kinder Gottes
Und Zöglinge des Geistes.

Der Himmlischen Gefährten,
Vereint den Lichtes Söhnen,
Des reinsten Landes Bürger,
Vom Land des Fluches ferne.

Am Tag der Auferstehung
Frohlocken ihre Leiber;
Besieget ist die Freiheit,
Die ihren Geist nie trübte.

Kurz lebten sie hienieden,
In Eden ist ihr Leben,
Und ihre Eltern wünschen
Zu ihnen einst zu kommen.

VII. *De paradiso Eden.*

(Opp. III. p. 562. serm. I.)

ܡܘܫܐ ܡܠܦܢ ܟܠ ܒܟܬܒܘܗܝ ܡܫܡܗܝܢܐ . ܪܒܐ ܕܥܒܪ̈ܝܐ
ܒܢܡܘܣܗ ܟܬܒܘܗܝ . ܠܐܘܨܪܐ ܕܓܠܝܢܐ ܥܡܩܐ ܕܦܬܓܡܐ . ܕܥܠ
ܐܘܕܥ ܦܪܕܝܣܐ ܕܥܕܢܐ . ܘܨܝܪܗ ܒܡܠܬܐ . ܘܫܒܚܗ ܒܫܘܒܚܐ .
ܐܡܝܪܢ ܒܫܪܝܪܬܐ . ܘܡܫܒܚܢ ܒܬܫܒ̈ܚܬܐ .* ܒܗ ܕܡܠܬܐ ܟܣܝܬܐ
ܦܪܣܗ ܘܡܦܩܗ ܢܘܗܪܗ . ܕܣܟܠܝܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܐܬܒܣܡܘ ܒܗ ܥܝܢܝ ܗܘܝ .
ܕܡܠܬܐ ܕܡܥܕܪܐ ܡܠܦܢܐ ܕܐܬܡܠܟ . ܘܢܗܘܐ ܠܡܬܪܥܝܢܘ ܒܡܫܡܥܬܐ .
ܢܦܩܬ ܠܡܫܟܢܗ . ܘܦܫܛܬ ܠܗ ܒܪܓܠܝܗ . ܒܦܣܗ ܕܐܬܚܙܝ . ܘܡܬܠܝܗ
ܕܐܬܚܙܝ .* ܦܪܣܗ ܡܫܢܝܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ ܕܐܠܗܐ ܡܦܪܢܣܗ .
ܡܟܝܢ ܡܢܘܦܫܗ . ܒܟܠܗ ܗܕܐ ܢܦܫܐ ܚܙܝܬ ܕܚܡܝܬܗ . ܘܦܫܛܬ
ܦܪܫ ܐܦ ܢܦܫ ܡܫܬܠܬܐ ܕܥܒܪܬ ܠܡܫܡܫܘܬܗ . ܠܐ ܕܝܢ ܡܠܬܐ
ܕܐܝܬܘܗ̇ ܐܠܐ ܡܠܬܐ ܕܫܡܥܬ ܠܠܫܢܐ ܠܡܦܪܫܘܬܗ .* ܡܢܝܢܐ ܕܪܚܡܬܐ
ܡܪܝܡܐ ܠܦܪܕܝܣܐ ܘܪܘܡܐ ܕܟܠ ܢܘܗܪܝܢ ܫܡܫܝܢ ܠܝܩܪܗ ܕܪܝܫܗ .

ܠܥܡܡܘܗܝ ܕܡܠܐ ܡܫܝܚܐ ܙܒܢܗ ܕܡܫܡܠܝܐ. ܠܒܢܝ̈ܢܫܐ ܢܚܬ
ܦܩܝܕܝܢ. ܘܐܬܥܠܝ ܕܢܦܩ ܒܕܡܘܬ ܙܒܢܐ ܕܢܗܘܐ ܘܡܫܡܠܝܐ. ܠܥܡܡܘܗܝ
ܕܗܘ ܢܦܩ ܘܙܒܢܐ ܕܟܠ ܦܩܕ.* ܟܕ ܕܝܢ ܠܥܠܡ ܕܡܠܟܘ ܠܐ
ܗܘܐ ܡܫܬܡܫܝܢ. ܠܐ ܝܗܒ ܐܢܬ ܕܡܠܐ ܡܫܝܚܐ ܠܡܬܘܕܝܘ ܦܩܝܕܝܢ
ܦܝܫܝܢܢ ܡܡܠܘܗܝ ܠܡܫܠܡܘܗܝ ܦܩܝܕܝܢ ܡܬܟܬܒܝܢ ܡܫܡܫܝܢ
ܡܫܠܐ ܡܬܦܢܝܢ. ܟܠܗܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܬܠܐ ܠܡܫܪܐ ܡܢ ܠܐܒܝܟ
ܕܡܢܗܘܢ ܠܗ.* ܟܕ ܝܕܥ ܡܫܬܟܠܠܝܢ ܢܬܝܪܝܢ ܡܢܗ ܠܐܗܘܐ
ܡܫܝܚ ܠܡܠܟ ܕܐܬܥܠܝ ܗܘ ܕܐܬܪܘܪܒ ܗܘܐ ܗܘ. ܐܢܫܝܢ ܟܠ ܡܢ
ܢܦܫܐ ܘܠܐ ܢܬܟܠ ܠܒܢܝ ܕܡܫܟܚ ܟܕ ܦܠܓܐ ܗܘ ܠܐ ܢܬܒ.
ܢܬܒܢܘܢ ܠܡܠܟ ܕܒܪܐ ܠܡܫܡܫܢܘܗܝ ܕܒܢܘܗ ܡܬܬܒܢܝܢ
ܡܠܟܐ ܡܬܩܪܒܝܢ.* ܟܠܗܝܢ ܬܫܒܚܬܐ ܦܪܘܩܢ ܡܢܗ ܐܬܐ ܕܡܢ
ܢܚܝܬ ܕܫܡܝܐ ܠܐܒܐ ܕܒܫܡܝܐ ܗܘܐ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܘܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡ ܡܠܟܗ. ܢܬܒܢܘܢ ܠܡܠܟ ܕܒܪܐ ܕܦܪܘܩܢ ܠܟܠܢ
ܡܢ ܕܝܢܗܘܢ. ܡܫܝܚܐ ܡܫܬܒܚܢܐ. ܘܐܚܐ ܕܝܢ ܘܐܒܐ ܕܫܪܐ ܗܘ
ܡܫܬܒܚܢܘܬܐ.*

Das Paradies.

(Z. 4. 125.)

Moses, der Lehrer Aller
Durch seine Himmelsbücher,
Der Führer der Hebräer,
Zog mich zu seiner Lehre
Als Schüler durchs Gesetz,
Den Schatz der Offenbarung,
Drin steht enthüllt des Gartens Geschichte,
Der äusserlich beschrieben,
Hehr ist durch sein Verborg'nes,
Im Kurzen nur geschildert,
Erstaunlich durch Gewächse!

In Mitte zwischen Furcht
Und Liebe schwebt ich lange.
Die Lieb' zum Paradiese
Rief mich es zu beschauen;
Die Furcht vor seiner Grösse

ܐܦ ܒܢܝܢܗ. ܡܢ ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܡܢ ܡܣܝܡܢܘܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܘܫܠܝܐ. ܫܪܐ
ܘܫܘܝܐ ܢܫܒܚ ܘܫܠܝܐ. ܒܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܟܦ ܡܫܝܚܐ ܠܡܫܡܫܘ.*

(Z. p. 252.) Urplötzlich strahlt ein heller Stern am Himmel,
Ein wunderbarer, kleiner als die Sonne
Und grösser auch als sie. Dem Lichte nach,
Dem äussern, war er kleiner, grösser aber
Durch innern Werth, bedeutend ein Geheimniss.
Der Stern des Aufgangs sandte seine Strahlen
Ins Land der Finstern, führte sie den Weg
Wie Blinde, und sie kamen und entdeckten
Das wahre Licht und weiheten Geschenke
Und nahmen ew'ges Leben, beteten
Auch an, und kehreten zurücke.
So hatte zwei Herolde dann der Sohn:
Den in der Höhe, jenen in der Tiefe.
Der Stern des Lichtes jubelte dort oben,
Und unten kündete Joannes ihn;
Zwei Herold' also, dort ein Himmlischer,
Und hier ein Irdischer. Der ob're zeigte
Des Sohns Natur von Gottes Majestät,
Der unt're seine menschliche Natur.
O grosses Wunder! also waren sie
Herolde seiner Gottheit, seiner Menschheit.
Wer ihn für einen Sohn der Erde hielt,
Dem zeigt' als Himmlischen der Lichtstern ihn;
Wer bloss für einen Geistigen ihn hielt,
Dem kündete Joannes ihn als Mensch. —
Im heil'gen Tempel hob ihn Simeon
Auf seine Arm' und sang ihm:

„Kamst o Erbarmer
Gnädig mir Greise,
Legst mein Gebein
Im Frieden ins Grab;
Wirst mich erwecken
Einst aus dem Grabe,
(Führen verkläret)
Ins Paradies!"

Auch Anna schloss in ihre Arme ihn
Und drückte ihren Mund auf seine Lippen;
Da sank der Geist auf ihre Lippen nieder,
Wie einst dem Isaias, als er schwieg,

Die Kohle, welche seinen Lippen nahte,
Den Mund eröffnete.
Im Geist erglühend sang
Anna in dem Geist, der sich gesenkt
Auf ihren Mund:

„O Königes Sohn,
Und Sohn der Verkannten,
Hörend und schweigend,
Sehend und unsichtbar!
Verborg'ner, Allwissender,
Gott und auch Menschensohn:
Preis deinem Namen.“

IV. *In funere puerorum.*

(Opp. III. p. 293. Can. 36.)

ܦܪܘܩ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܥܡܪܬܐ ܕܐܒܘܗ ܘܒܥܒܕܘܗܝ
ܢܦܫܬܐ. ܘܐܚܝܕ ܒܡܠܟܗ ܚܝܐ ܐܝܟ ܗܕܡܐ.. ܘܪܒܝ ܒܥܘܠܡܐ ܒܝܫ ܡܢ
ܥܡܘܕܐ ܘܐܬܪ ܢܦܩܘܗܝ ܘܐܚܝܕܗ ܡܠܟܘܬܗ. ܕܐܬܝܗܒ ܐܡܟܐ ܐܢܐ.
ܕܡܬܚܫܒ ܕܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܦܩ ܠܡܫܡܫܘܬܗ ܢܗܘܐ.* ܡܢܐ ܡܫܬܥܐ
ܦܪܝܫ ܠܗ ܕܐܚܐ ܦܪܘܩ ܠܗ ܒܒܝܬܝ ܘܠܐܬܪܐ ܕܢܗܘܪܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܢܐ
ܕܐܬܦܪܫ ܡܢܗ ܐܢܐ ܕܠܐ ܢܬܒܥܐ ܡܢܗ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢܐ
ܘܐܬܪܥܝܐ ܕܦܪܫܗ ܠܐܬܪܐ ܕܢܘܗܪܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܝܟܢܐ ܡܫܬܒܩ
ܡܢܐ.* ܡܠܐ ܢܬܚܫܒ ܦܪܝܫ ܠܗ ܘܢܦܩ ܡܐܪܥܐ ܘܡܫܟܢܐ ܠܗ
ܘܐܪܥ ܠܒܝܬܗ. ܘܡܫܬܐܪܝ ܠܡܠܐ ܡܠܬܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܡܢܐ ܕܐܢ
ܐܒܐ ܡܠܝܟ ܡܠܟܐ. ܐܝܟܢ ܡܠܟܐ ܘܐܪܥ ܡܫܬܪܐ ܡܠܐ ܕܡܠܟܐ
ܐܡܪܐ ܕܢܘܗܪܐ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܐܡܠܟܢܝ.*

Klage eines Vaters auf den Tod seines Söhnleins.

(Z. p. 78.)

Liebes Söhnchen, von der Gnade
In dem Mutterschooss gebildet,
Durch Erbarmung hold gestaltet,
Tratst du in die Welt der Leiden,

Wie ein Blümchen aus dem Boden:
Ach da sengte dich der Tod,
Glühend heisser als die Sonne,
Machte deine Blätter fallen,
Machte sterbend dich verwelken.
Dennoch wag' ichs nicht zu weinen
Ueber dich, denn sieh ich weiss es,
Dass der Sohn des Königs dich
Führte in sein Brautgemach. —

Wohl erregt durch ihre Liebe
Die Natur mich Kind zu weinen
Ueber deinen Tod; doch denk ich,
Dass sie in den Ort des Lichtes
Dich gebracht, so fürcht ich, meine
Klag' entehr' des Königs Wohnung;
Fürchte Tadel zu verdienen,
Dass ich in den Ort der Freuden
Dringe mit des Schmerzes Thränen:
Darum will ich meines reinen
Opfers mich ergeben freuen. —

Deiner Lieder Stimme rühret
Mich noch immer, tönt mir wieder
Ins Gehör, mich tief betrübend,
Und ich horche, mich erinnernd,
Tiefbeweget deinen holden
Tönen, deinen süssen Worten.
Doch wenn ich darüber klage,
Fasst sich meine Seele wieder,
Lauscht erstaunt der himmlischen
Lieder und der Geister Hymnen,
Die bei Deinem Hochzeitmahle
Ewig Hosianna rufen.

V. *De eodem.*

(Opp. III. p. 298. Can. 42.)

ܐܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܐ ܕܢܦܫܐ ܡܪܥܝܢܐ ܕܪ̈ܢܝܐ ܡܬܒܥܝܢ ܘܡܠܬܐ
ܢܩܫܐ ܡܬܢܣܒܝܢ ܡܣܬܠܐ ܕܒܟܝܐ ܘܢܦܫܝ ܠܟܘܢ. * ܥܢܝܢܐ

ܕܙܕܝܩܐ ܡܬܢܝܚܝܢ ܒܫܝܢܐ ܐܦ ܐܪܥܐ ܡܬܚܕܬܐ . ܘܡܬܚܫܒܝܢ
ܚܘܫܒܢܐ ܕܡܬܒܥܝܢ ܕܒܢܘܗܝ ܕܓܢܘܢܐ ܠܐ ܢܬܚܣܪܘܢ .* ܒܫܘܦܪܐ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܕܢܘܗܪ ܡܛܠ ܡܠܐܟܐ ܡܬܦܫܠܝܢ ܘܫܦܝܪܝܢ ܥܠ ܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܘܠܒܫܝܢ ܠܗ ܠܫܘܡܠܝܐ ܡܢ ܐܦܝܢ .* ܕܢܬܐ ܕܙܕܝܩܐ ܥܠ ܕܣܒܪܘܗܝ
ܚܝܠܐ ܘܐܦܝܐ ܡܬܢܚܬܝܢ . ܢܘܗܪܐ ܘܫܘܦܪܐ ܡܬܢܗܪܝܢ ܕܢܒܘܥ
ܠܙܕܝܩܐ ܒܩܝܡܬܗܘܢ . ܠܒܪܗ ܕܦܪܘܩܐ ܥܠ ܕܐܬܒܣܡܘܢ ܗܘ ܗܢܝ
ܥܠܝܗ ܢܫܒܬ ܡܬܢܦܫܝܢ ܠܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܢܦܫܐ ܠܗ ܢܚܝܢ ܠܗܘܢ .
ܐܝܟ ܒܝܫܬܗ ܕܐܪܥܐ ܠܗܘܢ .* ܥܒܕܝܢ ܠܗ ܠܛܘܒܐ ܥܠ ܕܡܫܡܫܘܗܝ
ܘܐܦܐ ܒܩܝܡܬܐ ܗܝ ܢܘܗܪܐ ܘܡܠܟܐ ܠܗܘܢ ܗܒܐ ܕܡܢ ܡܠܟܗ
ܕܢܚܝܢ ܒܗ ܐܪܥ ܘܠܗ ܫܡܝܐ .* ܒܗ ܠܡܠܟܐ ܒܢܝ ܢܘܗܪܐ
ܒܙܐ ܠܗܘܢ ܢܚܬܘ ܠܫܘܒܚܗܘܢ ܒܡܪ ܡܠܟܐ . ܗܝܕܝܢ ܢܬܡܠܟܘܢ
ܥܡ ܠܡܠܟܘܬܗ ܢܫܬܒܚܘܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܫܘܠܡܐ .* ܠܡܠܟܐ ܒܬܪ ܢܘܗܪܐ
ܕܒܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܘܟܠܗܘܢ ܡܬܚܕܬܝܢ . ܠܡܠܟܐ ܙܕܝܩܐ
ܘܡܬܚܕܫܢܐ . ܘܒܫܡܝܐ ܡܬܢܚܬܝܢ ܘܡܬܚܝܠܝܢ .* ܙܕܝܩܐ ܒܫܘܒܚܐ ܘܢܘܗܪܐ
ܐܝܟ ܢܘܗܪܐ . ܘܡܬܚܕܫܝܢ ܒܫܡܝܐ ܘܡܬܡܠܟܝܢ ܥܠܡ
ܐܪܥ ܡܢ ܠܫܡܝܐ ܘܡܢܝܢ ܥܘܠܡܐ ܠܟܠ ܡܪܝܡܝܢ .

Die Auferstehung der Gerechten.

(Z. 4. 87.)

Wenn am Auferstehungstag
Weht die Luft, versammeln sich
Die Gebeine der Gerechten
Und erwachen auf den Schall
Der Posaune durch die Macht
Gottes, der sie auferwecket.

An dem Tag, da aufersteh'n
Die Gerechten, werden auch
Neu der Himmel und die Erde.
Alle legen Rechenschaft
Ab, damit des Brautgemachs
Söhne keinen Schaden leiden.

Die Vollkommnen freuen sich
In dem Himmelreiche und
Mischen sich in Engelreihen,
Hören der Posaune Schall,
Jubeln und mit Siegsgesang
Stürzen sie den Tod hinunter. (Apoc. 20, 14.)

Zeigen in des Aufgangs Glanz
Die Gerechten sich, verdammt
Wird der Böse dann und Heuchler;
Feu'r und Dunkel quälet die,
Weil in ihrem Stolze sie
Die Gerechten einst beschimpften.

Seht des Paradieses Thor
Oeffnet sich, wenn sie ihm nah'n,
Den Gerechten dann von selber,
Und der Wächtercherub fällt
Hin vor ihnen, schlägt die Harf'
Und schwebt ihnen so entgegen.

Sie ersehn den Bräutigam
Dann erscheinen, wie er kommt
Unter Jubelsang von Osten.
Flügel schafft er ihnen an,
Schnell durchfliegen sie die Luft,
Beten an den Heissersehnten.

„Kommet nun ihr Lichtessöhn'!“
Rufet zu in jener Stund'
Jesus seinen Auserwählten,
„Setzet eure Kronen euch
Als der Mühe Lohn auf's Haupt,
Erben meines ew'gen Reiches!“

Durch das Prüfungsfeuer zieh'n,
Um die Prüfung zu besteh'n,
Die Gerechten wie die Bösen.
Ziehen jene durch, so ruht's;
Kaum erblickt's die Bösen, auf
Lodert es in hellen Flammen.

Oede wird das Todtenreich,
Wird ein einsam wüstes Land;
Aufthun sich die Gräber, werden

Leer und Adams Kinder steh'n
Auf vom Staub, und die Geschöpf'
Schwingen sich zu ihrem Herrn auf.

VI. *De eodem.*

(Opp. III. p. 300. Can. 44.*)

[illegible]

Die Kinder im Paradiese.

(Z. 4. 90.)

Preis dir o Gott vom Munde
Der Säuglinge und Kinder,
Die auf des Reiches Auen
Wie reine Lämmlein wachsen.

Sie weiden nach den Worten
Des Geistes (Ez. 34, 14. Is. 49, 9.) zwischen Bäumen,
Und Gabriel, Fürst der Engel,
Ist Hirte ihrer Heerden.

---

*) cf. Roediger syr. Chrest. p. 124.

Wie ein Blümchen aus dem Boden:
Ach da sengte dich der Tod,
Glühend heisser als die Sonne,
Machte deine Blätter fallen,
Machte sterbend dich verwelken.
Dennoch wag' ichs nicht zu weinen
Ueber dich, denn sieh ich weiss es,
Dass der Sohn des Königs dich
Führte in sein Brautgemach. —

Wohl erregt durch ihre Liebe
Die Natur mich Kind zu weinen
Ueber deinen Tod; doch denk ich,
Dass sie in den Ort des Lichtes
Dich gebracht, so fürcht ich, meine
Klag' entehr' des Königs Wohnung;
Fürchte Tadel zu verdienen,
Dass ich in den Ort der Freuden
Dringe mit des Schmerzes Thränen:
Darum will ich meines reinen
Opfers mich ergeben freuen. —

Deiner Lieder Stimme rühret
Mich noch immer, tönt mir wieder
Ins Gehör, mich tief betrübend,
Und ich horche, mich erinnernd,
Tiefbeweget deinen holden
Tönen, deinen süssen Worten.
Doch wenn ich darüber klage,
Fasst sich meine Seele wieder,
Lauscht erstaunt der himmlischen
Lieder und der Geister Hymnen,
Die bei Deinem Hochzeitmahle
Ewig Hosianna rufen.

V. *De eodem.*

(Opp. III. p. 298. Can. 42.)

ܐܪܐ ܒܫܘܒܚܐ ܡܢܐ ܕܢܦܫܐ ܦܪܚܬܐ ܕܐܪܥܐ ܡܬܒܣܡܝܢ ܘܫܡܝܐ
ܢܦܫܬܐ ܡܬܢܝܚܝܢ ܒܚܝܠܐ ܕܐܠܗܐ ܕܡܬܦܝܣ ܠܗܘܢ. * ܒܫܘܒܚܐ

ܕܙܕ̈ܝܩܐ ܡܬܢܣܩܝܢ ܓܪ̈ܡܐ ܐܦ ܐܪܥܐ ܡܬܚܕܬܐ . ܘܡܬܚܕܬܝܢ
ܫܡܝܐ ܘܡܬܚܕܬܝܢ ܘܝܗܒܝܢ ܕܒܢ̈ܝ ܓܢܘܢܐ ܠܐ ܢܬܚܣܪܘܢ .* ܒܝܘܡܐ ܕܩܝܡܬܐ
ܕܢܫܒ ܐܐܪ ܡܬܠܐܟܐ ܡܬܢܫܒܝܢ ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܟܠ ܓܪ̈ܡܐ ܕܟܐ̈ܢܐ
ܘܥܝܪܝܢ ܠܗ ܠܩܠܐ ܕܫܝܦܘܪܐ .* ܘܢܐܐ ܕܙܕ̈ܝܩܐ ܥܠ ܕܡܬܚܝܠܐ
ܒܢ̈ܝܐ ܘܐܪ̈ܙܐ ܡܬܢܣܩܝܢ . ܒܠܘܙܐ ܘܡܫܡܥܐ ܡܬܢܦܠܩܝܢ ܕܪ̈ܓܘܗ
ܠܙܕ̈ܝܩܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ . ܠܐܢܫ ܕܦܪܘܫܐ ܥܠ ܕܐܡܝܢܘܬܐ ܗܘ ܡܢ
ܝܘܡܐ ܠܢܦܫܗ ܡܬܢܦܫܐ ܠܗܘܢ ܦܪܘܩܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܢܛܪ ܠܗܘܢ .
ܐܡܪ ܒܡܫܡܥܗ ܕܐܦܐ ܠܗܘܢ .* ܚܙܝܢ ܠܗ ܠܫܡܫܐ ܥܠ ܕܡܬܚܝܠܐ
ܘܐܦܐ ܒܡܫܡܫܐ ܡܢ ܦܪܘܫܐ ܘܡܢܗܪܐ ܠܗܘܢ ܢܗ̈ܝܪܐ ܘܡܢ ܡܢܗܪܗ
ܦܪܘܣܝܢ ܥܠܗ ܐܦ ܘܡܠܗ ܫܦܝܪܝܢ .* ܠܘ ܠܡܠܟܘ ܒܠܒ ܢܗܘܪܐ
ܒܪܐ ܠܗܘܢ ܢܗܘܗ ܠܫܡܫܡܫܬܗܘܢ ܒܡܢ ܢܗܘܪܐ . ܫܒܩܘܢ ܡܬܠܡܫܡܫܢ
ܡܢ ܠܡܫܠܡܢ ܡܬܠܝܢ ܡܫܠܡܫܢܐ ܕܠܐ ܠܡܦܪܐ .* ܠܡܦܪܝܢ ܒܗܘܢ ܢܗܘܪܐ
ܕܒܗ ܥܡܪܐ ܦܐܪܐ ܡܟܘܠܐ ܘܦܢܗ ܡܬܢܩܦܝܢ . ܠܡܦܪܝܢ ܐܪ̈ܙܩܐ
ܘܡܬܢܦܠܩܢܐ . ܘܫܡܪܐ ܥܠܘܠܐ ܘܡܬܢܦܠܬܐ .* ܕܪܚܐ ܗܡܘܢ ܢܗܘܪܐ
ܐܦ ܫܘܒܚܐ . ܘܡܬܢܦܫܝܢ ܦܐܪܐ ܘܡܬܢܦܫܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܥܠܢ
ܐܝܟ ܡܢ ܠܡܪܐ ܘܡܬܠܡܝܢ ܥܠܡܐ ܠܥܠܡ ܡܬܪܘܡܝܢ .

Die Auferstehung der Gerechten.

(Z. 4. 87.)

Wenn am Auferstehungstag
Weht die Luft, versammeln sich
Die Gebeine der Gerechten
Und erwachen auf den Schall
Der Posaune durch die Macht
Gottes, der sie auferwecket.

An dem Tag, da aufersteh'n
Die Gerechten, werden auch
Neu der Himmel und die Erde.
Alle legen Rechenschaft
Ab, damit des Brautgemachs
Söhne keinen Schaden leiden.

Die Vollkommnen freuen sich
In dem Himmelreiche und
Mischen sich in Engelreihen,
Hören der Posaune Schall,
Jubeln und mit Siegsgesang
Stürzen sie den Tod hinunter. (Apoc. 20, 14.)

Zeigen in des Aufgangs Glanz
Die Gerechten sich, verdammt
Wird der Böse dann und Heuchler;
Feu'r und Dunkel quälet die,
Weil in ihrem Stolze sie
Die Gerechten einst beschimpften.

Seht des Paradieses Thor
Oeffnet sich, wenn sie ihm nah'n,
Den Gerechten dann von selber,
Und der Wächtercherub fällt
Hin vor ihnen, schlägt die Harf'
Und schwebt ihnen so entgegen.

Sie ersehn den Bräutigam
Dann erscheinen, wie er kommt
Unter Jubelsang von Osten.
Flügel schafft er ihnen an,
Schnell durchfliegen sie die Luft,
Beten an den Heissersehnten.

„Kommet nun ihr Lichtessöhn'!“
Rufet zu in jener Stund'
Jesus seinen Auserwählten,
„Setzet eure Kronen euch
Als der Mühe Lohn auf's Haupt,
Erben meines ew'gen Reiches!“

Durch das Prüfungsfeuer zieh'n,
Um die Prüfung zu besteh'n,
Die Gerechten wie die Bösen.
Ziehen jene durch, so ruht's;
Kaum erblickt's die Bösen, auf
Lodert es in hellen Flammen.

Oede wird das Todtenreich,
Wird ein einsam wüstes Land;
Aufthun sich die Gräber, werden

Leer und Adams Kinder steh'n
Auf vom Staub, und die Geschöpf'
Schwingen sich zu ihrem Herrn auf.

VI. *De eodem.*

(Opp. III. p. 300. Can. 44.*)

ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܠܡܫܝܚܐ . ܡܢ ܦܘܡ ܝܢܩܐ ܘܥܘܠܠܐ . ܕܐܝܟ
ܐܡܪܐ ܕܟܝܐ ܪܥܝܢ . ܡܬܪܥܝܢ ܒܗ ܒܡܠܟܘܬܐ .* ܒܝܢ ܐܝܠܢܐ
ܡܬܪܥܝܢ : ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܘܓܒܪܐܝܠ ܪܝܫ ܡܠܐܟܐ .
ܪܥܝܐ ܗܘܐ ܠܡܪܥܝܬܗܘܢ .* ܕܪܥܝܢܗܘܢ ܘܗܘܝܢ ܕܝܠܗ . ܡܢ
ܕܟܝܘܬܐ ܘܫܦܝܘܬܐ . ܒܫܢܝܐ ܐܝܟ ܕܒܗܠܐ . ܘܒܪܥܝܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ .*
ܥܕܢܝ ܫܒܝܐ ܠܝܠܕܝܐ . ܘܡܬܒܣܡܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܛܘܒܐ . ܥܡܪܝܢ
ܒܐܬܪܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ . ܘܚܝܝܢ ܠܐܬܪܐ ܕܒܬܘܠܘܬܐ .* ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܠܟܐ . ܫܪܝܢ ܘܢܗܪܝܢ ܒܚܫܝܒܘܬܗܘܢ . ܘܡܫܪܝܢ ܕܝܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ . ܕܠܐ
ܥܒܕܘ ܬܚܝܒܘܬܗܘܢ . ܐܬܚܫܒܘ ܕܝܢܐ ܒܚܢܝܢܘܬܗܘܢ . ܘܡܚܝܢ ܠܗܝܢܘܢ
ܫܒܝܚܘܬܗܘܢ . ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܐܒܗܬܗܘܢ . ܕܒܛܝܒܘܬܗ ܕܝܢ ܐܬܝܠܕܘ .

Die Kinder im Paradiese.

(Z. 4. 90.)

Preis dir o Gott vom Munde
Der Säuglinge und Kinder,
Die auf des Reiches Auen
Wie reine Lämmlein wachsen.

Sie weiden nach den Worten
Des Geistes (Ez. 34, 14. Is. 49, 9.) zwischen Bäumen,
Und Gabriel, Fürst der Engel,
Ist Hirte ihrer Heerden.

---

*) cf. Roediger syr. Chrest. p. 124.

So hoch wie sie und lieblich
Sind Heil'ge nicht und Jungfrau'n;
Sie sind ja Kinder Gottes
Und Zöglinge des Geistes.

Der Himmlischen Gefährten,
Vereint den Lichtes Söhnen,
Des reinsten Landes Bürger,
Vom Land des Fluches ferne.

Am Tag der Auferstehung
Frohlocken ihre Leiber;
Besieget ist die Freiheit,
Die ihren Geist nie trübte.

Kurz lebten sie hienieden,
In Eden ist ihr Leben,
Und ihre Eltern wünschen
Zu ihnen einst zu kommen.

VII. *De paradiso Eden.*

(Opp. III. p. 562. serm. I.)

ܗܘܢܐ ܡܢܟܝܠ ܥܠ ܟܬܒܘܗܝ ܕܡܫܐ . ܗܘ ܕܒܪܝ̈ܬܐ
ܐܬܚܒܪ ܠܡܘܠܟܢܗ . ܠܐܘܪܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܫܡܥܬܐ ܕܢܒܝܐ . ܘܒܗ
ܐܬܚܙܝ ܦܘܪܫܗ ܕܢܒܝܐ . ܚܘܠܡܗ ܕܝܬܝܪܬܐ . ܚܟܡܬܗ ܕܚܟܡܬܐ .
ܐܬܚܙܝ ܡܫܝܚܐ . ܕܚܟܡܬܐ ܒܡܫܬܠܛܢܘܬܐ .* ܒܗ ܕܝܬܝܪܐ ܠܡܘܠܟܐ
ܡܢܝܬܗ ܘܡܟܝܠ ܗܘܝܐ . ܕܚܒܝܒܗ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܐܬܝܗܒ ܡܢܗ ܗܘܐ .
ܕܝܬܝܪܐ ܕܗܘܝܐ ܡܬܢܒܝܐ ܕܐܬܒܪܝ . ܘܚܙܐ ܠܐܕܡ ܒܝܬ ܡܠܟܘܬܐ .
ܒܡܠܐ ܠܚܒܝܒܘܗ . ܕܡܠܝܐ ܡܢܚܡܬܗ . ܠܒܝܬܐ ܕܐܬܝܗܒ . ܘܡܠܟܘܬܗ
ܕܐܬܚܙܝ .* ܡܚܙܝܐ ܦܘܪܫܢܗ ܕܡܠܘܗܝ ܕܦܪܕܝܣܐ ܕܐܢܫ ܡܢܗܘܢ .
ܡܚܙܝܢ ܠܡܘܠܟܢܗ . ܠܟܠܗ ܡܢ ܦܪܕܝܣܐ ܚܒܝܒܐ ܕܐܬܚܙܝܗ . ܘܡܚܙܝܐ
ܡܢܗ ܐܦ ܢܦܫ ܒܡܫܬܠܛܢܘܬܐ ܕܒܝܬܗ ܠܡܬܚܙܝܢܘܬܗ . ܠܐ ܕܝܢ ܡܠܟܐ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܐܠܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐܢܫܐ ܠܡܚܙܝܘܗ .* ܡܫܝܚܐ ܕܚܒܝܒܐ
ܚܙܝܬܗ ܠܦܪܕܝܣܐ ܘܐܘܪܚܐ ܕܥܠ ܛܘܪܐ ܡܫܡܗ ܕܝܠܗ ܐܘܪܚܗ .

ܒܥܡܡ̈ܘܗܝ ܕܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ܕܐܡܝܢ ܘܡܠܟܘܬܐ . ܠܕܪ̈ܝܢܘܗܝ ܠܡܝܬ
ܕܚܝ̈ܝܢ . ܘܐܬܡܠܟ ܕܢܦܫ ܒܪܘܚ ܕܫܡܝܐ ܕܢܗܘܐ ܘܡܠܟܘܬܐ . ܒܥܡܡ̈ܘܗܝ
ܕܗܘ̈ ܢܦܫ ܘܫܡܝܐ ܕܥܠ ܟܠ . * ܟܠܗ ܕܝܢ ܠܥܠܡ ܕܥܡܗ ܠܐ
ܗܘܐ ܡܫܬܡܥܝܢ . ܠܐ ܝܗܒ ܐܢܐ ܒܡܠܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܡܫܬܐܠܝܢ ܡܢܗ ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢܟܪܝܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܘܟܠܝܐ ܡܬܩܢܝܢ . ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢܟܪܝܢ ܟܠܗܘܢ ܥܡܗ ܠܐܝܠܝܢ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ . * ܥܠ ܕܝܢ ܡܢܟܪܝܢܗܘܢ ܢܫܒܚܘܢ ܡܠܟܐ ܠܥܠܡܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܕܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܠܗ . ܕܡܫܒܚ ܠܟܠ ܡܢ
ܢܦܫܐ ܘܠܐ ܢܫܬܒܩ ܠܢܦܫ ܕܡܫܟܚܝܢ ܡܢ ܚܛܗܐ ܗܘ ܠܐ ܢܫܬܒܩ .
ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܕܟܠܗܘܢ ܡܢܟܪܝܢ
ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܝܢܢ . * ܟܠܗܘܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ ܐܠܐ ܕܝܢ
ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܥܠܡ ܡܠܟܘܬܗ .
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܥܠܡ ܡܫܒܚܝܢ . ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܠܟܐ ܕܝܠܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟܠܢܫ
ܡܫܒܚܝܢ . ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܝܢܢ . ܘܐܢܫܐ ܕܡܠܟ ܘܐܝܟ ܕܫܡܝܐ ܗܘ
ܡܫܒܚܝܢܘܬܐ . *

Das Paradies.

(Z. 4. 125.)

Moses, der Lehrer Aller
Durch seine Himmelsbücher,
Der Führer der Hebräer,
Zog mich zu seiner Lehre
Als Schüler durchs Gesetz,
Den Schatz der Offenbarung,
Drin steht enthüllt des Gartens Geschichte,
Der äusserlich beschrieben,
Hehr ist durch sein Verborg'nes,
Im Kurzen nur geschildert,
Erstaunlich durch Gewächse!

In Mitte zwischen Furcht
Und Liebe schwebt ich lange.
Die Lieb' zum Paradiese
Rief mich es zu beschauen;
Die Furcht vor seiner Grösse

Hielt mich zurück vom Forschen.
Mit Weisheit eint ich endlich Beides:
Scheu ehrend sein Verborgnes
Betrachtet' ich das Aeuss're,
Erforschte zum Gewinne
Und schwieg zu meinem Nutzen.

Mit Wonne sah ich die
Geschicht' des Paradieses;
Klein ist sie nur zum Lesen,
Doch reich an Stoff zum Forschen.
Mit meiner Zunge las ich
Im Aeussern die Erzählung;
Mein Geist erhob sich furchtsam fliegend
Zum Forschen seiner Herrlichkeit,
Doch nicht in ihrer Schöne,
Nur wie sie zu erreichen
Dem Menschen ist vergönnt.

Mit meines Geistes Augen
Sah ich das Paradies.
Die Höhen aller Berge
Sind unter seiner Höhe;
Nur seinen Fuss bespülte
Der Sündfluth höchste Woge
Und küsst anbetend ihn und wandte
Sich weg, um zu zertreten
Der Berg und Hügel Spitzen.
Ihm küsst sie nur die Füsse,
Das Höchste sonst zerschlagend.

Doch liegts auch noch so hoch,
Nie steigt man d'rin sich müde;
Denn nimmer quält in ihm
Anstrengung seine Erben.
Es lockt so wonniglich
Durch seinen Reiz die Waller
Und glänzt durch seiner Strahlen Pracht,
Durchweht von süssen Düften.
Lichthelle Wolken bilden
Darin Gezelte denen,
Die seiner würdig sind.

Von ihren Zelten schweben
Des Lichtes Söhne nieder
Und freu'n sich in der Erde,
Wo sie Verfolgung litten.
Sie tanzen auf dem Rücken
Des Meeres, nicht versinkend,
Wo Simon auch — der Fels nicht sank.
O selig, wer da schaute
Bei ihnen seine Lieben
In Schaaren auch hienieden,
Da oben ihre Zelte.

Die Wolken ihre Wagen
Durchfliegen leicht den Aether.
Ein Jeder fährt einher
An seiner Jünger Spitze;
Sein Gespann ist seiner Müh',
Der Schaar die Glorie gleich;
Heil dem, so der Propheten Flug mit ihren
Reih'n, und der Apostel
Mit ihren Schaaren schaute!
„Denn wer da that und lehrte
Ist gross im Himmelreich." (Mat. 5, 19.)

VIII. *In Dominica Palmarum.*

(Opp. III, 209.)

ܗܐ ܒܪܬ ܨܗܝܘܢ . ܗܐ ܡܠܟܟܝ ܕܐܬܐ ܠܘܬܟܝ . ܦܫܘܛܝ ܕܝܠܟܝ
ܦܘܩܘ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܒܐܘܫܥܢܝܢ .* — ܝܘܡܢ ܒܢܝ
ܥܒܪܝܐ . ܟܕ ܐܚܝܕܝܢ ܣܘܟܐ ܕܙܝܬܐ . ܒܝܘܡܢ ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ . ܟܕ
ܙܥܘܪܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܢ .* — ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܥܡܗܘܢ ܝܠܘܕܐ . ܒܐܘܪܫܠܡ
ܒܫܘܒܚܝܗܘܢ . ܢܬܚܙܐ ܥܡܗܘܢ ܘܩܘܡܐ . ܒܗܘܦܐ ܘܦܪܚܐ ܕܫܡܝܐ .*
ܢܦܘܩ ܒܢܝܐ ܕܥܡܡܐ . ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܕܐܠܗܘܬܟ . ܝܘܡܢ ܕܙܕܝܩܐ
ܠܡܫܒܚܘܬܟ . ܘܠܡܩܕܫܘ ܒܝܘܡܢ ܘܫܒܚܘܢ .* ܝܫܘܥ ܒܫܡܐ ܩܘܕܫܟ .
ܐܦ ܢܗܘܐ ܠܡܫܒܚܘܬܟ . ܘܐܢܬ ܝܫܘܥ ܘܫܒܚܘܢ . ܕܝܠܗ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܝܠܟ .* — ܢܫܒܚܘܢ ܫܒܚܐ ܝܘܡܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܒܢܝܐ ܕܥܡܡܐ . ܟܕ

ܡܫܒܚܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ. ܠܒܪܗ ܕܕܘܝܕ ܪܥܝܐ ܘܐܬܝܗ.* ܗܘܫܥܢܐ ܡܪܢܐ
ܕܡܠܟܐ. ܢܐܬܘܢ ܥܡܡܐ ܒܐܘܫܥܢܐ. ܗܘܫܥܢܐ ܡܪܢܐ ܕܡܫܝܚܐ.*) ܢܙܡܪܘܢ
ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ.* ܗܘܫܥܢܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐܒܘܗܝ ܕܫܕܪܗ
ܠܡܫܝܚܐ ܒܪܗ ܠܐܪܥܐ. ܕܢܦܪܘܩ ܟܠ ܐܢܫܘܬܐ.* ܗܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܝܫܘܥ. ܐܦ ܐܢܚܢܢ ܢܫܒܚܝܘܗܝ. ܟܕ ܚܙܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܪܟܒܐ.
ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܒܪܚܡܘܗܝ.* ܗܘܫܥܢܐ ܒܫܡܝܐ ܒܪܘܡܐ. ܫܒܚܘܗܝ ܡܠܐܟܐ
ܕܒܫܡܝܐ. ܟܕ ܚܙܝܢ ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ. ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܓܠܝ.*
ܗܘܫܥܢܐ ܥܠ ܢܨܚܢܝܗ. ܫܒܚܘܗܝ ܕܐܬܐ ܒܪܚܡܘܗܝ. ܢܙܡܪܘܢ ܥܡܡܐ
ܒܬܫܒܘܚܬܗܘܢ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܠܘܬܢ.* ܗܘܫܥܢܐ ܐܬܐ ܠܦܘܪܩܢ.
ܘܫܒܚܐ ܒܪܘܡܐ ܐܝܟ ܕܐܬܝܐ. ܫܠܡܐ ܥܠ ܐܪܥܐ ܘܒܫܡܝܐ. ܕܐܬܐ
ܕܢܦܪܘܩ ܠܒܢܝܢܫܐ.* ܗܘܫܥܢܐ ܠܡܠܟܐ ܝܫܘܥ. ܘܫܒܚܘ ܟܠܗܘܢ ܥܡܡܐ.
ܫܡܥܘ ܕܐܬܐ ܗܘ ܡܠܟܐ. ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܫܠܝܡܐ.* ܗܘܫܥܢܐ ܠܒܪܐ
ܝܫܘܥ. ܘܐܬܟܢܫܘ ܥܡܡܐ. ܕܗܘ ܐܬܓܠܝ ܠܥܠܡܐ. ܕܢܦܪܘܩ
ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ.* ܗܘܫܥܢܐ ܒܪܘܡܐ ܕܐܬܐ. ܘܫܒܚܘܗܝ ܐܦ ܝܠܘܕܐ.
ܕܗܘ ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܫܒܝܚܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܬܐ ܠܦܘܪܩܢܢ.* — ܗܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܡܐ ܝܫܘܥ. ܡܫܒܚܝܢ ܡܠܐܟܐ. ܫܒܚܘܗܝ ܒܟܠ ܙܒܢ.
ܕܫܡܥܘ ܩܠܗ ܗܘ ܕܐܬܐ.* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܘܡܫܒܚܝܢ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܬܦܨܚܘ ܒܪ̈ܝܬܐ . ܡܛܠ ܕܐܬܐ ܒܪܗ ܕܡܠܟܐ . ܐܘܪܫܠܡ
ܡܪܢܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܠܩܘܒܠܗ ܕܐܬܐ ܒܫܡܐ .* ܡܛܠ ܕܫܒܚܘܗ
ܐܠܝܦ̈ܐ . ܕܢܩܪܘܢ ܠܒܢܝ̈ܢ ܐܢܫܐ . ܡܛܠ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ .
ܘܢܚܬ ܐܝܟ ܠܡܣܟܢܐ .* ܡܛܠ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܫܒܘܩ . ܚܛܗܐ ܘܚܘܒܐ
ܕܒܢܝ̈ܐ . ܡܛܠ ܗܘ ܕܐܚܝܢ ܡܝ̈ܬܐ . ܒܡܘܬܗ ܘܩܝܡܬܗ ܕܢܚܝܘܢ .*
ܡܛܠ ܗܘ ܕܥܡܡ̈ܐ ܢܬܩܪܒܘܢ . ܐܦܬܚܘ ܠܗ ܬܪ̈ܥܐ ܠܐܘܪܫܠܡ . ܡܛܠ
ܗܘ ܕܢܦܬܚ ܐܦܬܚܘ ܠܗ . ܬܪ̈ܥܐ ܕܫܡܝܐ ܠܡܫܝܚܐ .* ܡܛܠ ܡܠܟܐ
ܕܫܡܝܐ ܕܐܬܐ . ܕܒܚܕܘܐ ܢܫܒܚܘܢܗ . ܡܛܠ ܗܘ ܕܒܫܠܝܚܘ
ܒܚܕܘܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܥܡܡ̈ܐ .* ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ ܕܠܐ ܬܘܪܦܐ .

ܒܫܘܒܚܗ ܕܫܡܝܐ ܐܬܡܟܟ. ܘܒܬܘܪܥܝܬܐ ܗܘ ܕܦܘܪܩܢܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܣܟܢ
ܐܬܡܣܟܢ. * ܫܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܠܝܗ ܗܘܐ. ܠܢܒܝܘܬܐ ܕܢܒܝܐ ܘܥܬܝܪܐ.
ܕܡܫܒܚܢܘܬܗ ܐܒܐ ܢܚܬ. ܘܫܒܚܘܗܝ ܠܘܬ ܡܠܟܘܬܗ. * ܫܘܒܚܐ
ܠܗܘ ܕܫܒܚܘܗܝ. ܒܗܘܢܐ ܕܡܠܠܐ ܕܠܐ ܡܠܠܐ. ܘܫܒܚܘܗܝ ܥܘܠܠܐ
ܒܫܘܒܚܐ. ܫܒܚ ܠܡܠܟܐ ܚܕܬܐ. * ܕܝܠܕܘܗܝ ܫܒܚܘ ܠܡܠܟܐ ܚܕܬܐ.
ܕܝܠܗ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܕܝܠܕܐ. ܘܫܒܚܘܗܝ ܕܬܠܡܝܕܘܬܐ ܥܘܠܠܐ. ܡܪܝܐ
ܡܢܘ ܠܐ ܢܬܕܡܪ. * ܕܡܟܟܗ ܡܟܝܟܐ ܡܢܟ ܫܘܒܚܐ. ܕܟܪܘܒܐ ܡܪܟܒܬܐ
ܕܫܘܒܚܟ. ܢܛܥܢܐ ܠܟ ܒܟܠ ܙܘܥܐ. ܐܡܪܟܒܬܐ ܠܟܪܘܒܐ ܕܪܘܚܝ. *

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ ܚܙܬ ܚܘܐ . ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ . [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen."
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ̇ ܚܙܬ ܚܘܐ. ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ. ܘܐܬܪܓܪܓ ܒܬܪܥܝܬܗ̇.
ܡܟܠܬܐ ܕܩܛܠܐ. ܘܗܘܬ ܠܗ̇ ܢܥܡܐ. ܚܙܬܗ ܕܡܥܕܪܢܐ. ܘܐܦܩܬܗ
ܦܪܣܬ ܚܘܐ. ܠܚܫܡܬܐ ܗܘ ܕܐܟܠܬ. ܣܟܠܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ. ܟܠܗ
ܟܠܗ̇ ܚܝܠܐ. ܕܐܟܠܬ ܗܘܐ ܠܦܘܪܢܐ. ܦܩܘܕܐ ܘܡܚܝܠܐ. ܢܛܪܬܗ ܕܗܠܐ
ܢܛܪܬܗ. ܟܕ ܦܩܕܝܢ ܗܘܢ ܡܠܝܟܐ. ܠܚܝܝܐ ܕܠܥܠܡ ܢܣܒܘܢ.
ܕܗܘܝܘ ܦܩܕܐ ܡܟܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܦܬܘܒܐ ܫܒܩܐ. ܚܙܬܐ ܗܝ ܕܡܟܠܬܐ.
ܘܫܪܪܐ ܗܘ ܕܚܝܘܬܐ. ܦܩܕܐ ܘܡܚܝܠܐ. ܚܙܘ ܟܕ ܩܕܡ ܘܪܓܠܗ.
ܡܟܠܬܐ ܡܩܪܒܐ ܠܡܘܬܐ. ܢܟܠܘ ܘܢܬܪܝܡܘܢ. ܠܚܝܘܬܐ ܕܥܠ ܩܕܡܐ.
ܠܟܠܗܘܢ ܢܣܒ ܦܩܕܐ. ܘܢܛܪܘܗ ܠܗܘܢ ܡܠܘܗ. ܗܘ ܐܬܪܐ ܠܦܪܕܝܣܐ.
ܠܚܝܘܬܐ ܢܦܩ ܘܐܡܠܝܘܗ. ܠܚܣܝܢܐ ܦܩܕ ܢܛܪܗ. ܠܟܠܗܘܢ
ܢܣܒ ܘܐܡܠܝܘܗ. ܠܦܩܕܐ ܦܩܕ ܢܛܪܗ. ܕܢܛܪܘܗ ܠܡܠܘܗ ܕܦܩܕܗ
ܦܣܩܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܦܣܩܐ ܚܝܝ ܫܪܪܐ. ܐܦ ܚܘܝܘ ܩܘܪܒܢܐ. ܐܝܟ ܗܠܐ
ܕܢܝܚܘ ܘܚܝܝܘ. ܚܝܝܐ ܠܥܠܡܝܢ.

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

Hielt mich zurück vom Forschen.
Mit Weisheit eint ich endlich Beides:
Scheu ehrend sein Verborgnes
Betrachtet' ich das Aeuss're,
Erforschte zum Gewinne
Und schwieg zu meinem Nutzen.

Mit Wonne sah ich die
Geschicht' des Paradieses;
Klein ist sie nur zum Lesen,
Doch reich an Stoff zum Forschen.
Mit meiner Zunge las ich
Im Aeussern die Erzählung;
Mein Geist erhob sich furchtsam fliegend
Zum Forschen seiner Herrlichkeit,
Doch nicht in ihrer Schöne,
Nur wie sie zu erreichen
Dem Menschen ist vergönnt.

Mit meines Geistes Augen
Sah ich das Paradies.
Die Höhen aller Berge
Sind unter seiner Höhe;
Nur seinen Fuss bespülte
Der Sündfluth höchste Woge
Und küsst anbetend ihn und wandte
Sich weg, um zu zertreten
Der Berg und Hügel Spitzen.
Ihm küsst sie nur die Füsse,
Das Höchste sonst zerschlagend.

Doch liegts auch noch so hoch,
Nie steigt man d'rin sich müde;
Denn nimmer quält in ihm
Anstrengung seine Erben.
Es lockt so wonniglich
Durch seinen Reiz die Waller
Und glänzt durch seiner Strahlen Pracht,
Durchweht von süssen Düften.
Lichthelle Wolken bilden
Darin Gezelte denen,
Die seiner würdig sind.

Von ihren Zelten schweben
Des Lichtes Söhne nieder
Und freu'n sich in der Erde,
Wo sie Verfolgung litten.
Sie tanzen auf dem Rücken
Des Meeres, nicht versinkend,
Wo Simon auch — der Fels nicht sank.
O selig, wer da schaute
Bei ihnen seine Lieben
In Schaaren auch hienieden,
Da oben ihre Zelte.

Die Wolken ihre Wagen
Durchfliegen leicht den Aether.
Ein Jeder fährt einher
An seiner Jünger Spitze;
Sein Gespann ist seiner Müh',
Der Schaar die Glorie gleich;
Heil dem, so der Propheten Flug mit ihren
Reih'n, und der Apostel
Mit ihren Schaaren schaute!
„Denn wer da that und lehrte
Ist gross im Himmelreich." (Mat. 5, 19.)

VIII. *In Dominica Palmarum.*

(Opp. III. 209.)

ܗܐ ܛܠܝ̈ܐ ܐܝܬܝܗܘܢ . ܟܕ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܐܪܥܐ . ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܝܚܐ
ܢܦܩܘ ܠܐܘܪܥܗ . ܘܩܥܘ ܠܗ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ .* — ܝܠܘܕܝ ܟܢܫܐ
ܡܠܐܟ̈ܐ . ܟܕ ܐܬܝܢ ܒܫܘܒ̈ܚܝܗܘܢ . ܝܗܒܘ ܫܘܒ̈ܚܐ ܘܬܫ̈ܒܚܬܐ . ܟܕ
ܙܡܪܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ .* — ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܟܠܢ ܒܚܕܘܬܐ . ܒܐܘܫܥܢܐ
ܘܒܩܠܝ̈ܬܗܘܢ . ܢܫܒܚܝ ܥܡܗܘܢ ܐܘܫܥܢܐ . ܒܫܡܗ ܕܡܪܢ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ .*
ܒܢܘܗܪܐ ܕܫܡܝܐ . ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܒܘܗܝ . ܝܠܘܕܝ ܐܘܪܫܠܡ
ܦܓܪܝܗܘܢ . ܘܒܟܢܪ̈ܐ ܝܗܒܘ ܫܘܒܚܐ .* ܝܠܕܐ ܕܡܠܟܐ ܒܪܘܚܗܘܢ .
ܐܦ ܛܠܝܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܩܠܐ ܝܗܒܘ ܫܘܒܚܐ . ܕܗܘ ܗܘ ܡܪܢ
ܕܥܠܡܐ .* — ܢܫܒܚܝ ܡܠܟܐ ܝܠܘܕܝ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܛܠܝ̈ܐ ܐܘܪ̈ܚܐ . ܟܕ

ܡܫܒܚܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ. ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ ܕܐܬܐ ܘܢܚܬ.* ܐܘܫܥܢܐ ܡܠܟܐ
ܕܡܠܟܐ. ܢܝܚܝܢ ܚܣܝܢܐ ܥܘܗܕܢܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܡܠܟܐ ܕܫܠܚܗ.*) ܢܫܒܚܘܢ
ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܕܝܠܟ ܢܦܩܘܢ. ܘܢܫܬܒܚܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܢܚܬ ܠܐܪܥܐ. ܕܢܦܪܘܩ ܟܠܗ ܐܕܡܝܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܢܝܚܐ. ܐܦ ܐܟܣܢܝܐ ܢܫܬܒܚܘܢ. ܟܕ ܡܫܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܥܡܐ.
ܘܐܝܟܘ ܕܒܬܘܠܬܐ ܡܫܒܚܬܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܪܗ ܕܕܘܝܕ. ܥܘܠܝܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܢܫܒܚܘܢ. ܟܕ ܚܙܘ ܕܥܠܘܗܝ ܪܟܝܒ. ܠܒܢܐ ܕܐܬܢܐ ܘܐܬܒܣܡܘ.*
ܐܘܫܥܢܐ ܠܟ ܢܫܒܚܘܢ. ܒܐܘܫܥܢܐ ܕܫܡܝܢܝܐ. ܢܫܒܚܘܢ ܥܡܐ
ܕܫܡܫܝܗܘܢ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܐܝܟ.* ܐܘܫܥܢܐ ܐܪܥܐ ܬܫܒܘܚ.
ܘܥܡܐ ܢܫܒܚ ܐܢܫ ܐܝܟܢܐ. ܡܫܝܚ ܟܕ ܡܠܟܐ ܘܐܬܟܢܫܘ. ܘܐܪܥܐ
ܘܝܡܡܐ ܒܫܒܝܚܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܠܐ ܢܝܚܐ. ܘܫܪܝܪܐ ܕܝܠܗ ܢܫܬܒܚ.
ܡܠܟܐ ܘܐܪܥܐ ܟܠܗ ܐܬܪܘܗ. ܠܐܪܥܐ ܚܕܝܐ ܘܐܬܒܣܡܬ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܪܝܐ
ܢܝܚܐ. ܘܐܬܒܣܡܘ ܥܡܡܐ. ܕܗܘ ܐܬܒܣܡܘ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܢܫܒܚܘܢ
ܢܫܒܚ ܡܫܝܚܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐܕܡܝܐ. ܘܫܒܘܚܝ ܐܦ ܫܡܝܢܐ.
ܕܗܘ ܠܟ ܫܒܚܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܘܐܪܥܐ ܠܐܠܗܐ.* — ܐܘܫܥܢܐ
ܡܫܝܚܐ ܢܝܚܐ. ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܢܫܬܒܚ. ܫܡܝܢܐ ܘܦܠ ܡܠܟܘܬܐ.
ܕܡܠܟܐ ܡܫܝܚ ܗܘ ܗܘ ܘܐܪܥܐ.* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܫܡܝܐ ܣܠܩ ܘܐܬܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

ܡܙܕܡܢܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܢ. ܠܘܬܗ ܕܐܬܐ ܘܥܡܐ ܕܢܚܬ. * ܒܘܟܪܐ ܡܠܟܐ
ܕܢܚܬ. ܢܣܒܘܢ ܣܘܟܐ ܕܕܩܠܐ. ܒܘܟܪܐ ܡܠܟܐ ܕܢܚܬ. *) ܢܦܩܘܢ
ܥܠܝܡܐ ܘܥܠܝܡܬܐ. * ܒܘܟܪܐ ܕܫܡܝܐ ܢܚܬ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܠܫܡܝܢ ܕܢܚܬ ܠܐܪܥܐ. ܕܒܪܝܢ ܠܗ ܐܪܟܢܐ. * ܒܘܟܪܐ ܡܫܝܚܐ
ܢܨܚܐ. ܐܦ ܐܟܬܝܒܘܬܐ ܢܫܒܚܘܢ. ܥܡ ܡܠܟܐ ܠܫܡܝܐ ܕܥܐ.
ܕܐܬܐ ܠܥܠܡܐ ܘܦܪܩܗ. * ܒܘܟܪܐ ܫܒܚܐ ܢܫܬܒܚ. ܥܡ ܥܝܪܐ ܘܩܕܝܫܐ
ܕܢܫܒܚܘܢ. ܥܡ ܥܝܪܐ ܕܫܠܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܠܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܘܐܬܬܚܬܝ. *
ܒܘܟܪܐ ܥܠ ܢܫܒܚܘܢ. ܥܕܬܐ ܕܐܫܬܘܫܛܬܗܘܢ. ܢܫܒܚܘܢ ܥܡܡܐ
ܘܐܘܡܘܬܗܘܢ. ܠܡܠܟܐ ܕܒܥܐ ܐܝܟ. * ܒܘܟܪܐ ܐܪܥܐ ܕܢܚܬ.
ܘܡܠܐܟܐ ܢܫܒܚܘܢ ܐܝܟ ܐܝܟܢܐ. ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܕܐܬܝܠܕ. ܕܐܬܐ
ܕܢܫܒܚܘܢ ܒܫܒܚܐ. * ܒܘܟܪܐ ܢܦܩ ܢܨܚܐ. ܘܐܬܪܥܐ ܕܢܫܒܚܘܢ.
ܫܒܚܐ ܕܐܬܐ ܥܡ ܐܬܪܗ. ܠܐܬܪܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ. * ܒܘܟܪܐ ܟܠܗ
ܢܨܚܝܢ. ܘܐܬܟܠܐ ܠܐܬܟܠܝܢ. ܕܗܐ ܐܬܦܫܛܘ ܫܒܚܬܗܘܢ. ܕܢܫܒܚܘܢ
ܢܫܡܐ ܫܡܝܐ. * ܒܘܟܪܐ ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ. ܘܒܪܘܟܝ ܐܦ ܫܡܝܢ.
ܕܗܐ ܟܠ ܟܠܗ ܕܫܡܝܐ. ܫܒܚܬܐ ܕܐܬܐ ܠܐܪܥܐ. * — ܒܘܟܪܐ
ܡܪܝܐ ܢܨܚܝܢ. ܘܫܒܚܬܐ ܢܫܒܚܘܢ. ܠܡܠܟܐ ܕܟܠ ܟܠܗܘܢ.
ܕܦܪܩܢ ܥܡܡܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ. * —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܡܫܒܚܘ ܢܨܚܐ ܒܐܘܫܥܢܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܒܢܝܗ̇. ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܡܠܟܗܘܢ ܕܥܠܝܐ. ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܡܐ ܘܒܥܘܡܩܐ. ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ ܝܠܝܕܐ.* ܒܪܝܟ ܕܫܒܩܗ
ܐܠܗܘܬܗ. ܘܝܪܘܬ ܠܒܝܬܗ ܐܢܫܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܫܚ.
ܕܢܚܬ ܐܟܡ ܠܒܬܘܠܬܐ.* ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܦܨܐ. ܐܣܪܐ ܘܡܝܘܬܐ
ܕܫܝܘܠ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܝܗܒ ܦܘܪܩܢܐ. ܒܩܘܪܒܢܗ ܘܚܝܐ ܕܥܠܡܐ.*
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܥܒܕܐ ܚܪܝܪܐ. ܐܬܪܘ ܒܗ ܡܣܟܢܐ ܠܥܘܬܪܐ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܡܣܒܪܐ ܐܬܪܘ ܒܗ. ܡܣܟܢܐ ܚܝܠܐ ܡܫܒܚܬܐ.* ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ
ܚܝܠܐ ܕܐܬܐ. ܘܒܡܠܟܘܬܐ ܚܝܠܐ ܢܦܫܗܘܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܟܠܟܠܗ
ܒܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܠܟܘܬܗ ܥܡܗ ܠܥܠܡܝܢ.* ܡܠܟܗ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܬܫܬܪܐ.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ̇ ܚܙܬ ܚܘܐ . ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ . ܘܐܬܬܥܝܪ ܒܡܕܥܝܗ̇ .
ܡܠܠܐ ܕܚܘܝܐ . ܘܗܘܬ ܠܗ ܢܟܝܐ . ܚܙܬܗ ܕܫܘܦܪܐ . ܘܐܪܓܬܗ̇ .
ܦܪܫܬ ܚܙܬ . ܠܒܥܠܐ ܗܘ ܕܐܬܐ . ܒܥܠܐ ܐܝܬܝ ܗܘܐ . ܥܡܗ̇ .
ܠܗܘܢ ܚܝܠܐ . ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܚܙܘܐ . ܦܬܚܬܐ ܘܥܝܢܐ . ܢܬܠܬܗ ܕܡܟܠܐ
ܢܐܟܘܠ . ܟܕ ܦܬܝܚܝܢ ܥܝܢܝܗ ܗܘܝ . ܠܥܒܕܐ ܕܠܥܠܡܝܢ ܢܦܫܬܗ .
ܕܗܘܬ ܦܩܝܚܬ ܦܬܝܚܬܐ . ܘܥܢܝܗ ܦܩܝܚܢ ܚܙܝܢܐ . ܚܙܬܐ ܗܘ ܕܟܠܢܫܐ .
ܘܥܘܪܐ ܗܘ ܕܢܦܫܬܐ . ܦܬܝܚܐ ܘܥܘܪܬܐ . ܚܘܪ ܟܕ ܟܬܒܝ ܘܒܝܬܝܗ .
ܡܠܠܐ ܗܠܝܢ ܕܐܡܪܐ . ܢܦܩܘܢ ܘܢܬܚܙܘܢ . ܠܡܘܪܝܐ ܚܙܝܬ ܚܝܘܬܐ .
ܠܥܘܠܡܐ ܢܘܗܪܐ ܦܬܝܚܬܐ . ܘܐܬܚܙܝܘ ܠܟܠܗܘܢ ܡܠܠܘ . ܗܘ ܐܬܐ ܠܚܘܪܢܗܘܢ .
ܠܚܘܪܢܐ ܢܦܩ ܘܐܬܦܬܚ . ܠܥܝܢܐ ܦܬܚ ܘܐܘܪܗ . ܠܥܘܠܡܐ
ܢܘܗܪ ܘܐܬܦܬܚ . ܠܦܬܝܚܬܐ ܦܬܚ ܢܘܗܪܗ . ܘܐܝܟܢ ܠܥܝܢܐ ܕܦܬܝܚܢ
ܦܬܚܐ ܕܐܘܪܬܐ . ܦܬܚܐ ܣܬܝܪ ܠܐܘܪܚܐ . ܐܦ ܚܕܐ ܥܘܪܬܐ . ܐܝܟ ܗܕܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܘܕܚܫܘܟܐ . ܚܙܝܐ ܠܥܠܡܐ .

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm geflohn,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

---

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

Hielt mich zurück vom Forschen.
Mit Weisheit eint ich endlich Beides:
Scheu ehrend sein Verborgnes
Betrachtet' ich das Aeuss're,
Erforschte zum Gewinne
Und schwieg zu meinem Nutzen.

Mit Wonne sah ich die
Geschicht' des Paradieses;
Klein ist sie nur zum Lesen,
Doch reich an Stoff zum Forschen.
Mit meiner Zunge las ich
Im Aeussern die Erzählung;
Mein Geist erhob sich furchtsam fliegend
Zum Forschen seiner Herrlichkeit,
Doch nicht in ihrer Schöne,
Nur wie sie zu erreichen
Dem Menschen ist vergönnt.

Mit meines Geistes Augen
Sah ich das Paradies.
Die Höhen aller Berge
Sind unter seiner Höhe;
Nur seinen Fuss bespülte
Der Sündfluth höchste Woge
Und küsst anbetend ihn und wandte
Sich weg, um zu zertreten
Der Berg und Hügel Spitzen.
Ihm küsst sie nur die Füsse,
Das Höchste sonst zerschlagend.

Doch liegts auch noch so hoch,
Nie steigt man d'rin sich müde;
Denn nimmer quält in ihm
Anstrengung seine Erben.
Es lockt so wonniglich
Durch seinen Reiz die Waller
Und glänzt durch seiner Strahlen Pracht,
Durchweht von süssen Düften.
Lichthelle Wolken bilden
Darin Gezelte denen,
Die seiner würdig sind.

Von ihren Zelten schweben
Des Lichtes Söhne nieder
Und freu'n sich in der Erde,
Wo sie Verfolgung litten.
Sie tanzen auf dem Rücken
Des Meeres, nicht versinkend,
Wo Simon auch — der Fels nicht sank.
O selig, wer da schaute
Bei ihnen seine Lieben
In Schaaren auch hienieden,
Da oben ihre Zelte.

Die Wolken ihre Wagen
Durchfliegen leicht den Aether.
Ein Jeder fährt einher
An seiner Jünger Spitze;
Sein Gespann ist seiner Müh',
Der Schaar die Glorie gleich;
Heil dem, so der Propheten Flug mit ihren
Reih'n, und der Apostel
Mit ihren Schaaren schaute!
„Denn wer da that und lehrte
Ist gross im Himmelreich.“ (Mat. 5, 19.)

VIII. *In Dominica Palmarum.*

(Opp. III. 209.)

ܗܐ ܟܢܘܫܝܐ ܐܢܝܢܘܢ. ܟܕ ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܬܐ ܠܠܥܙܪ. ܫܘܒܚܐ ܕܢܘܚܐ
ܢܦܩܘ ܠܐܘܪܥܗ. ܘܩܥܘ ܠܗ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ.* — ܝܫܘܥ ܡܠܟܢ
ܡܫܠܡܢܐ. ܟܕ ܐܟܡܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ. ܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ. ܟܕ
ܩܥܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ.* — ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܟܠܢ ܒܬܫܒܘܚܬܐ. ܒܐܘܫܥܢܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ. ܢܫܒܚܝܢ ܟܠܗܝܢ ܥܕܬܐ. ܒܚܕܘܬܐ ܘܒܫܒܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ.*
ܢܗܘܐ ܫܝܢܐ ܕܫܡܝܐ. ܟܡܫܝܚܘܬܐ ܕܐܬܓܠܝ. ܝܫܘܥ ܪܘܚܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ. ܡܠܐܟܐ ܠܗ ܘܡܫܒܚܝܢ.* ܝܫܘܥ ܡܠܟܐ ܒܪܘܚܗ.
ܐܦ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܟܠܗ ܝܫܘܥ ܘܡܫܒܚܝܢ. ܒܗ ܗܘ ܡܠܟܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ.* — ܢܫܒܚܝܘܗܝ ܟܠܢ ܝܫܘܥ. ܘܢܫܒܚܘܢ ܟܠܗܝܢ ܥܕܬܐ. ܟܕ

ܡܙܡܪܝܢ ܒܬܫܒܚܬܗܘܢ. ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܘܐܬܝܠܕ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܡܙܡܪܐ
ܕܟܠܝܘܡ. ܢܫܒܚ ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܡܠܐܟܐ. ܒܐܘܫܥܢܐ ܡܙܡܪܐ ܕܟܠܢܫ.*) ܢܫܒܚܘܢ
ܕܪܘܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܕܫܡܝܐ ܢܙܡܪ. ܘܠܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܐ
ܠܫܡܝܐ ܘܢܝܚܗ ܠܐܪܥܐ. ܕܢܙܡܪ ܥܡ ܐܪܥܝܐ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܫܡܝܐ
ܢܣܒܐ. ܐܦ ܐܪܥܝܢܘܬܐ ܢܫܒܚܘܢ. ܥܡ ܡܙܡܪܐ ܠܫܡܝܐ ܪܥܐ.
ܕܐܒܐ ܒܟܠܝܠܐ ܘܫܘܒܚܐ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܫܒܚܐ ܢܫܡܥ. ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܢܫܒܚܘܢ. ܥܡ ܩܠܝܢ ܕܟܝܘܬܗ ܪܘܚܐ. ܠܟܪܘܒܐ ܕܪܟܒܐ ܘܐܬܟܒܫܬ.*
ܒܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܫܘܒܚܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܬܡܫܚܬܗܘܢ. ܢܫܒܚܘܢ ܪܘܚܐ
ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ. ܠܟܪܘܒܐ ܕܪܟܒ ܐܝܟ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܐܪܥܐ ܬܬܪܘܙ.
ܘܬܫܒܚ ܠܡܪܗ ܐܝܟ ܐܚܝܐ. ܥܡ ܦܘܡ ܡܠܟܐ ܕܐܬܒܚܪ. ܕܐܬܐ
ܕܢܫܡܥ ܠܫܒܚܐ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܢܡܠܐ ܢܣܒܐ. ܘܢܨܘܐܬܐ ܕܥܡ ܢܫܒܚܘܢ.
ܫܠܡܐ ܕܐܬܐ ܥܠ ܐܝܕܗ. ܠܐܬܪܐ ܫܡܝܐ ܕܐܬܚܙܝ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܟܠܗ
ܢܣܒܘܢ. ܘܐܪܥܢܐ ܥܠ ܟܠܢܫܝܢ. ܕܗܘ ܐܬܦܫܛ ܫܘܒܚܗܘܢ. ܕܢܫܒܚܘܢ
ܢܣܒܐ ܢܫܒܚ.* ܒܐܘܫܥܢܐ ܥܡ ܡܙܡܪܐ ܠܕܘܝܕ. ܘܢܫܒܚ ܐܦ ܢܫܡܥܬܐ.
ܕܗܘ ܠܟ ܒܟܠ ܥܠܡܝܢ. ܡܫܒܚܐ ܕܐܬܐ ܠܐܬܪܝ.* — ܒܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܚܐ ܢܣܒܘܢ. ܘܡܙܡܪܢܘܬܐ ܢܫܡܥܘܢ. ܫܡܝܐ ܕܟܠ ܢܫܒܚܘܢ.
ܕܦܘܩܝܢ ܩܪܝܒ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ.* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܫܡܝܐ ܠܡܘܬܐ ܘܢܨܚܢܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer; der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!“

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܬܦܨܚܬ ܒܪܝܬܐ. ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ. ܠܒܪܗ ܕܐܬܐ ܚܠܒܠܐ.* ܒܪܝܟ ܕܚܣܘܟܗ
ܐܫܬܘܕܥ. ܕܢܦܪܘܩ ܠܟܢܫܐ ܐܢܫܝܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ.
ܘܢܟܢܫ ܐܢܘܢ ܠܫܡܝܐ.* ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܦܨܝܢ. ܬܘܪܐ ܘܒܘܩܥܬܐ
ܕܢܫܒܚܘܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܢܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ. ܘܫܪܐ ܒܐܪܥܐ ܕܡܠܟܘܬܗ.*
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܘܒܚܐ ܢܣܒ. ܘܐܦܪܘ ܠܗ ܡܠܟܐ ܒܐܘܫܥܢܐ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܢܦܩܘ ܘܐܦܪܘ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܢܦܩܘ ܠܐܘܪܥܗ.* ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ
ܢܨܚܐ ܕܐܬܐ. ܕܢܚܢܐ ܢܨܚܢܐ ܢܦܩܢܘܢ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܫܒܝܚܗ
ܢܚܢܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܡܗ ܒܫܒܝܚܬܐ.* ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܢܬܒܥܕ.

ܒܫܘܒܚܗ ܕܒܢܝ̈ܐ ܐܬܦܢܝܘ. ܘܡܙܡܪܢܘܬܐ ܗܘ ܕܡܙܡܘܪܐ. ܩܪܝܢܐ ܢܒܝ̈ܐ
ܠܐܒܩܘܪܗ.* ܒܟܠܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܘܗ ܗܘܐ. ܒܫܡܥܘܢ ܕܝܢ ܐܦ ܘܟܦܪܢܐ.
ܕܡܫܡܠܝܢܘܗܝ ܐܝܟ ܕܚܙܝܢ. ܘܒܫܘܠܡܗ ܥܠܝ ܠܐܘܪܫܠܡ.* ܢܫܒܚ
ܦܘܡܢ ܠܐܒܘܗܝ. ܡܠܟܐ ܫܘܒܚܐ ܕܒܪܝܬܐ. ܘܢܫܒܚ ܠܡܠܟ
ܡܫܝܚܘ. ܥܡ ܚܒܝܒܘܗܝ ܘܥܡ ܩܕܝܫܘܗܝ.* ܢܘܪܐ ܢܫܡ ܥܡܢܐ ܚܠܦܐ.
ܕܝܢܗ ܗܘ ܡܬܚܫܒ ܩܪܝܬܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܡܫܝܚܘܬܐ ܢܬܟܠܠ. ܐܦܬܟܬܐ
ܡܟܠܠ ܐܘܦܝܬܐ.* ܕܢܒܝܘܗ ܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܒܟܠܐ. ܕܢܟܠܠܘܗ ܢܫܒܚܘܗ
ܕܡܫܠܡ. ܢܫܝܐ ܠܟܘ ܒܫܡ ܡܠܟܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܠܒܪܗ ܕܕܘܝܕ.*

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!“

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܘܫܥܢܐ ܢܩܝܫܘܢ ܝܠܘܕܐ. ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܡܪܝܐ. ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܡܐ ܘܒܥܘܡܩܐ. ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ.* ܒܪܝܟ ܕܒܣܘܥܪܢܗ
ܐܬܪܥܝܬ. ܕܢܦܪܘܩ ܠܓܢܣܐ ܐܢܫܝܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ.
ܘܢܦܠ ܐܟܘܬ ܠܡܣܟܢܐ.* ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܦܫܘܩ. ܐܪܐ ܘܡܘܬܐ
ܕܥܡܡܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܪܥܝ ܒܒܝܬܐ. ܒܒܥܠܐ ܘܥܝܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ.*
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܬܩܐ ܢܛܝܪܐ. ܘܐܬܪܘ ܠܗ ܡܘܡܝܢܐ ܠܦܘܠܚܢܐ. ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܢܗܪܐ ܘܐܬܪܘ ܠܗ. ܡܘܡܝܢܐ ܥܡ ܠܦܘܠܚܢܐ.* ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܕܒܝܬ ܕܘܝܕ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ. ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܒܠܝܠܝܐ
ܢܦܩܘܢ. ܘܫܒܚܘܗ ܥܡܡܐ ܒܟܢܫܐ.* ܒܝܬܐ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܡܬܒܙܒܙ.

[illegible]

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܝܗ ܚܙܬ ܚܘܐ. ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ. ܘܐܬܟܪܝܢ ܒܬܪܥܝܬܗ.
ܡܠܟܐ ܕܢܚܫܐ. ܘܥܒܪܬ ܥܠ ܢܡܘܣܐ. ܚܙܬܗ ܕܡܠܟܘܬܐ. ܘܐܪܓܬܗ
ܡܪܓܪܓ ܚܙܬ. ܠܚܘܫܒܐ ܗܘ ܕܐܬܐ. ܥܡܠܐ ܐܬܥܒܝ ܗܘܐ. ܥܒܕܗ
ܠܗܘܢ ܚܝܠܐ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܟܘܪܗܢܐ. ܡܘܬܐ ܘܫܘܚܠܦܐ. ܢܛܠܘܗ ܕܡܠܐ
ܝܐܝܬܗ. ܟܕ ܦܬܓܡܝ ܣܦܝܩܢ ܗܘܘ. ܠܟܝܪܐ ܕܟܠܗܘܢ ܢܝܫܘܗ.
ܕܪܘܚܗ ܡܡܠܠܬܐ ܡܘܬܐ. ܘܗܘܬ ܡܬܚܫܚܐ ܩܢܘܡܐ. ܚܙܘܬܐ ܗܘ ܕܡܠܟܘܬܐ.
ܘܫܒܪܐ ܗܘ ܕܚܣܝܪܘܬܐ. ܡܘܬܐ ܘܫܘܚܠܦܐ. ܥܒܕܬ ܚܕ ܒܒܝܬ ܘܢܚܬܬܗ.
ܡܠܟܐ ܡܫܢܝܐ ܕܐܣܬܐ. ܢܚܘܬ ܘܢܚܢܘܬ. ܠܡܪܝܡ ܚܪܫܐ ܒܥܝܢܐ.
ܠܟܘܡܪܐ ܢܝܫܗ ܡܘܬܐ. ܘܢܚܪܘܗ ܠܗܘܢ ܡܠܬܗ. ܗܘ ܐܪܙ ܠܦܘܪܩܢܗܘܢ.
ܠܡܪܝܡ ܢܚܬ ܘܐܬܚܒܫ. ܠܚܘܒܐ ܥܡܗ ܕܥܒܪܗ. ܠܟܘܡܪܐ
ܢܝܫܗ ܘܐܬܚܒܫ. ܠܡܘܬܐ ܥܡܗ ܢܚܬܗ. ܕܥܡܠܗ ܠܐܝܠܢ ܕܩܫܝܫܗ
ܡܫܪܐ ܕܐܢܬܘܬܐ. ܡܫܪܐ ܡܛܠ ܦܐܪܐ. ܐܦ ܚܘܐ ܥܪܘܡܐ. ܐܝܟ ܡܠܐ
ܕܢܝܫܗ ܘܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܠܐ ܠܟܘܡܪ̈ܐ.

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

B. Cantica ad Missam.[*]

a. Hymni in priori Missae parte praeparatoria decantati.

Ante Lectionem in cornu Epistolae.

(Ex Miss. Antioch. Maron. Rom. 1716. p. ܨܘ seq.)

ܐܦܪܘܣܡܝܐ : ܢܗܘܐ ܠܫܘܒܚܐ ܐܝܩܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܟܠ ܒܗܪܐ
ܘܠܡܫܒܚܘܬ ܫܘܒܚܐ ܡܪܢ ܗܘ ܛܘܒܐ * ܠܐܝܩܪܗ ܕܡܫܬܒܚܝܢ ܕܫܠܝܚܐ ܗܢܐ
ܗܘ ܡܫܒܚܐ : ܘܐܚܝܕ ܗܘ ܟܢܫܐ ܕܟܗܢܐ : ܘܣܓܕܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܟܠܗ ::
ܠܡܫܡܫܝܢ ܗܘ ܥܡܐ ܘܠܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܕܢܬܐ : ܢܫܒܚ ܗܘ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ : ܘܥܡܡܐ ܟܠܗܘܢ ܡܫܒܚܝܢ * ܫܒܚ ܗܘ ܡܪܢ ܘܡܠܟܢܐ :
ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠ ܡܘܕܝܢ : ܘܐܝܟܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ : ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܘܐܡܠܟܐ :: ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܒܐ ܡܢ ܥܠܡܗ ܠܥܠܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ :
ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ * ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܘܥܠܡܝܢ ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܡܫܒܚܘܬܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܒܚܝܢ
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܒܚ :: ܫܒܚ ܠܡܫܒܚܢܐ ܕܡܫܒܚܐ : ܘܐܝܟܢܐ ܘܡܠܟܐ ܕܠܡܫܒܚ :
ܘܡܢ ܥܠܡܐ ܠܡܫܒܚܝܢ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܥܠܡܐ ܘܐܝܟܢ ܠܗ * ܡܫܒܚܝܢ
ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܗܢܐ ܕܫܠܝܚܐ : ܠܡܫܒܚܘܬ ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ :
ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ :: ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ :

[*] Cum permulta in Missa essent, quae metrice pronuntiarentur, optimum duxi, ordinem sequi Eucharistiae, qualis in Missalibus usitatis et Anaphoris vulgatissimis habetur, (Ass. cod. lit. lib. IV. p. 2. p. 131. sq. Renaudot. coll. lit. or. 2. p. 1. sqq. et Miss. Maron. et Antioch.): ideoque hymnos ad genus et speciem disponendos curare non potui.

ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܦ ܠܡܫܘܕܥܘܬܟ : ܘܡܬܘܕܝܢ ܘܡܬܟܫܦܝܢ * ܘܡܬܟܫܦܝܢ
ܕܡܫܝܚܐ : ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܕܡܢ ܥܠܡܐ : ܘܡܫܬܒܚ ܡܪܝܡܘܬܟ : ܕܩܕܝܫ
ܠܟܠ ܕܫܡܝܢ :: ܘܠܐܠܗܐ ܘܡܬܩܕܫܝܢ ܘܠܐܒܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚ ܠܟ :
ܘܡܫܒܚ ܠܟ ܐܘܠܐ ܕܫܡܝܐ ܕܩܕܝܫܐ ܥܡ ܠܟܘܠܗ ܡܠܟܘܬܐ * ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܘܡܬܥܠܝܐ ܕܒܫܡܝܐ ܡܢ ܡܢܗܘܢܝܬܐ : ܠܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܥܡܠܟ ܩܕܝܫ
ܘܫܡܟ ܡܫܒܚܐ :: ܘܥܠ ܕܐܒܘܗ ܐܠܗܘܬܟ ܡܫܬܒܚܐ ܡܬܝܗܒ ܡܢܝ :
ܡܫܒܚ ܐܝܟ ܡܢܗ ܥܡܠܟ ܘܥܡܟ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܟ * ܘܠܟ ܣܘܓܐܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܠܥܠܡ ܠܟ ܡܢ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ : ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܡܫܒܚܐ ܐܠܗܐ ܕܒܫܡܝܐ :: ܘܡܫܒܚ ܕܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܡܫܒܚܘܬܟ :
ܘܟܪܘܒܐ ܘܣܪܦܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢܢ * ܐܦ ܐܢܐ ܘܡܪܐ ܘܡܘܫ
ܫܘܒ ܡܢ ܥܠܡܐ ܥܠܡܝܢ : ܠܟ ܫܘ ܡܫܒܚܝܢ ܩܕܝܫܝܢ ܡܫܒܚܢܝܢ
ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ::

XII.

ܡܫܡܫܢܐ : ܐܝܟܢܐ ܢܬܒܪܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܟܢܫܐ ܩܕܝܫܐ .
ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܡܠܐܟܐ ܢܘܪܢܐ ܕܫܡܝܐ * ܩܕܝܫܐ ܕܒܗ ܕܩܕܫ
ܠܟܠܗܝܢ ܡܢ ܠܐ ܡܛܠ : ܘܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ :: ܢܛܪܐ
ܕܥܒܕ ܥܠ ܡܪܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܒܚ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܠܡܢܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ * ܕܢܫܡܫ ܟܢܫܐ ܢܣܒܘܢ ܠܡܫܚܐ ܕܡܫܒܚܘܬܗ : ܘܟܠܗ
ܐܝܟܢܐ ܢܦܩ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܗܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܐ
ܐܠܗܐ ܡܫܡܫ : ܕܫܡܫܐ ܕܩܢܐ ܢܗܘܐ ܢܗܘܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܗ ܠܡܫܡܫܢ : ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫ ܡܫܐ
ܠܟܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢ ܫܪܪܐ ܕܢܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܡܫܡܫܗ ܐܝܟ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ * ܢܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢ ܩܕܝܫܐ
ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܡܫܡܫ ܐܝܟܢܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܢܫܡܫܢ
ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܐ ܥܠܡܐ ܕܢܗܘܐ ܕܐܡܫܡܫ : ܘܡܫܡܫ ܡܢܗ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ * ܢܫܡܫܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܐܪܐ ܡܫܡܫܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܢ :
ܘܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܢ ܘܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܡܢ ܠܐ
ܡܫܡܫܐ ܐܠܗܐ ܡܫܡܫܗ ܕܠܐ ܠܡܫܡܫܐ : ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܗ ܘܠܐ

ܡܫܡܫܢܐ * ܒܥܕܢܐ ܕܐܝܟ ܐܬܦܪܢܣܘ ܗܘܘ ܢܫܐ ܡܗܝܡܢܐ : ܗܘܐ ܗܕܪܐ
ܥܡܪܬܐ ܚܠܦ ܣܘܓܐܐ ܕܚܛܝܬܐ ܡܩܒܠܐ :: ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܦܝܣܩܦܐ ܕܝܪܘܗܝ
ܒܐܝܕܐ ܘܡܫܬܡܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ : ܘܡܬܩܢܢܘܬܗ ܕܝܢ ܕܝܠܗ ܘܡܫܬܥܐ ܐܝܟܐ
ܕܡܕܒܪܗ * ܠܡܫ ܘܐܬܟܪܗ ܒܝܫ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܐܦ ܫܡܫܐ ܘܐܠܦ.
ܕܝܢ ܒܗ ܐܝܟܐ ܕܫܘܪܗ ܘܕܚܠܬ ܕܟܢ ܒܫܡܐ :: ܡܫܒܚ ܗܘܐ ܐܝܟܐ ܕܐܬܒܪܟ
ܗܘܐ ܥܡ ܦܪܘܫܘܬܐ : ܘܐܬܐ ܒܫܡ ܡܠܟ ܫܡܝܐ ܕܠܐ ܡܬܢܚܠܢ * ܒܗ
ܡܫܘܚܐ ܗܘ ܡܫܡܠܝ ܡܢ ܓܘܫܡܐ : ܡܬܩܢܢܘܬܗ ܕܐܝܟ ܘܠܐ ܡܫܬܡܠܝܢ
ܐܦܝܐ ܡܢܗ :: ܦܪܘܫܐ ܕܟܠ ܕܐܬܚܙܝ ܠܗܘܐ ܡܫܬܥܝܢ ܓܠܝܢܘܗܝ :
ܘܕܠܐ ܦܘܠܓܐ ܡܙܕܗܪ ܫܘܪܗ ܘܕܚܠܬ ܒܒܝܬܗ * ܕܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܘܥܡܗ
ܡܢܗ ܕܟܠܐ ܗܢܐ ܘܐܬܕܢܐ ܒܗ ܟܠ ܬܫܡܫܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܘܡܢܗ
ܡܢܗ ܒܬܪܟܢ ܡܬܚܫܒܢ ܘܗܘܝܢ ܚܘܪܐ ܕܐܣܝܪܐ ܒܟܬܒܐ ܕܥܡܝ
ܕܝܪܐ * ܕܝܢ ܒܟܠܗܝܢ ܒܪ ܒܫܡܐ ܡܢܗܘܢ ܫܘܪܗ ܘܕܚܠܬ ܚܝܐ ܕܡܫܡܫܢܐ
ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܡܬܪܥܐ ܠܝ ܡܢܗ ܡܢ ܢܦܫܐ ܘܡܢ ܦܓܪܐ :
ܘܠܝܬ ܣܓܝ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܫܘܒܚܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ * ܩܕܝܫܐ ܡܢܝ
ܒܫܡܝܐ ܥܡ ܡܕܒܪܢܐ : ܘܠܡܫܝܚܐ ܗܘ ܚܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܐܠܗܐ
ܠܥܠܡ :: ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ

XIII.

ܡܫܡܫܢܐ : ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܢܣܒ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ :
ܘܩܪܒ ܠܟܠܗ ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ * ܟܕ ܠܒܫ ܠܡܠܟܐ ܒܠܗܝ
ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܘܬܐ : ܫܡܥܘ ܠܡܠܟܐ ܥܡܗ ܘܡܠܠܘ ܥܡ ܐܒܗܘܬܐ ::
ܐܦܝܐ ܕܚܝܐ ܩܕܡ ܠܡܠܟܐ ܡܫܒܚܘܬܐ : ܘܠܒܪܐ ܒܪܘܚܟ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟ
ܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܢ ܫܡܐ ܠܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܚܕ ܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܠܐܠܗܐ
ܡܫܒܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܠܐܟܐ ܚܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ :: ܟܠ ܡܢܗ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܡܢܗ ܠܗܘܢ ܫܡܫܘܬܐ : ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܐܝܟܢܐ ܐܝܟ ܕܐܬܚܝܠ ܡܫܒܚܘܬܐ *
ܗܘ ܠܗܘܐ ܠܗܘܢ ܚܘܒ ܚܝܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ : ܘܗܘ ܠܡܩܝܡ ܡܢ
ܚܘܫܒܐ ܡܢܟ ܕܐܬܚܘܝܬ :: ܚܝܠܐ ܕܫܠܝܚܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ ܡܢܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ :
ܘܐܫܡܥܘ ܐܝܟ ܟܠ ܦܘܠܓܐ ܥܠܡܐ ܕܒܫܡܝܐ * ܡܢܗܘܢ ܕܐܬܚܕܘ ܫܘܪܗ ܘܕܚܠܬ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܠܐ ܢܦܫܩܘܢ ܥܡܗ ܥܡܗ ܕܟܠܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ :: ܘܐܝܟܢ

ܡܢܪܐ ܡܢ ܗܘ ܕܒܟܠ ܥܠ ܡܪܕܘܬܐ: ܚܙܘܐ ܘܦܬܓܡܐ ܡܢ ܥܠ ܟܠܗܝܢ
ܕܡܬܒܝܢܘܬܐ * ܦܬܓܡܐ ܡܬܝܠܐ ܘܡܕܥܐ ܘܦܪܝܐ ܘܥܠ ܨܒܝܢܘܬܐ: ܦܣܩܐ
ܘܬܪܝܢܐ ܘܡܢܘܬܐ ܦܫܝܛܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ :: ܘܐܦܪܐ ܨܝܕܗ ܥܡܠܐ ܘܣܘܟܐ
ܒܐܡܬܠܘܬܐ: ܗܘܝ ܠܗ ܫܘܪܐ ܘܒܝܬ ܐܪܥܗ ܨܦܝܪܘܬܐ * ܠܐ ܬܟܝܠ
ܠܗ ܣܦܪܐ ܘܐܦܠܐ ܘܣܘܟܠܐ. ܠܡܠܐ ܠܫܝܢܐ ܗܪܟ ܐܝܟ ܥܢܝܢܘܬܐ::
ܡܠܬܡܬܡܠܠܐ ܬܗܪ ܐܝܟ ܥܠܬܡܬܘܬܐ: ܠܫܢܐ ܫܦܝܪ ܘܐܓܠܝܦ ܐܝܟ
ܡܨܝܪܘܬܐ * ܐܦ ܟܬܒܢܐ ܒܗܪ ܐܝܟ ܡܢ ܥܝܢܐ: ܠܗܢܐ ܘܬܚܐ
ܐܝܠܐ ܐܝܟ ܡܢܣܥܒܘܬܐ :: ܚܒܪ ܐܝܟ ܘܚܟܝܡ ܐܝܟ ܥܠܬܡܬܘܬܐ:
ܡܠܟ ܠܒܢܝܢܫܐ ܠܡܬܐ ܘܫܦܠܘܬܐ ܘܦܘܫܩܘܬܐ * ܡܢܦܩ ܐܝܟ ܥܠ
ܥܡܠܐ ܘܐܦ ܠܝܠܝܐ: ܘܐܘܣܦ ܡܬܠܗܘܢ ܥܠ ܠܒܐ ܘܥܠ ܥܝܢܐ ::
ܡܟܬܒܢܘܬܐ ܕܗܘ ܕܝܠܗܘܢ ܥܠܡܬܠܘܬܐ: ܥܠܡܬܠܐ ܡܢܣܒ ܡܬܟܬܒ
ܚܘܫܒܐ ܕܦܘܫܩܐ * ܘܡܢܗ ܡܣܬܒܪ ܥܠܡܐ ܐܚܪܢܐ ܥܡ ܟܬܝܒܘܬܐ:
ܘܡܢܗ ܐܫܬܟܚܘ ܦܬܓܡܐ ܦܫܝܩܐ ܕܥܠܗܘܢ ܐܦ ܡܢܗ ܦܪܘܩ ܦܬܓܡܐ
ܕܐܝܬ ܡܠܐ ܠܣܡܐ: ܘܐܬܩܪܒ ܝܗܒ ܕܐܬܪܥܡ ܠܗ ܕܘܫܐ ܕܡܠܐܟܘܬܐ *
ܫܬܐ ܕܫܒܩܘ ܬܚܐ ܘܬܒܝܐ ܨܒܝܢܘܬܐ ܘܥܠ ܦܘܫܩܐ ܕܐܘܪܗ ܠܟܠܟܠܐ
ܡܬܝܢܘܬܐ :: ܡܢ ܩܕܡ ܕܠܐ ܬܫܒ ܗܘ ܒܐܡܬܠܘܬܐ. ܠܐܠܐ ܡܟܬܪܐ
ܡܪܘܫ ܡܘܕܥܐ ܚܕܐ ܡܪܕܘܬܐ :: ܐܠܐ ܘܥܕܐ :

XIV.

ܐܦܪܝܡܐ: ܗܘ ܠܡܠܬܢܘܬܐ ܕܡܬܦܪܫܐ ܗܦܟܬܐ ܒܟܠܗܐ
ܘܡܬܬܘܕܝܐ ܚܕܐ ܡܪܕܘܬܐ ܘܡܬܩܢܝܢܐ ܚܕܐ ܕܥܠܬܐ * ܚܕ ܚܝܠܐ ܚܕܐ
ܡܠܬܐ ܚܕ ܕܝܢܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܠܗ ܒܟܠܗ ܕܥܠܬܐ ܡܢ ܗܕܡܐ
ܕܥܠ ܥܠܝܡܐ :: ܐܘ ܡܪܐ ܡܪܕܘܬܐ ܘܡܬܟܠܠܐ ܕܬܚܝܐ ܡܟܠ ܗܕܡܐ
ܘܡܠܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܪܝܘܬܐ * ܥܠܐ ܕܐܠܗܝ ܠܐܝܠܝܢ ܕܐܝܬܘܬܐ
ܘܡܦܪܩ ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܒܟܠ ܬܘܪܐ ܘܐܝܬܘܬܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ
ܥܒܝܕܘܬܐ :: ܡܦܩܐ ܕܥܠ ܡܪܕܘܬܐ ܡܬܦܠܓܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܒܟܠ ܕܬܚܐ
ܘܐܝܬܘܬܐ ܕܡܬܩܪܝܐ ܠܗ ܦܬܓܡܐ * ܕܢܛܪ ܕܟܠܗ ܥܪܒܐ ܘܡܬܩܒܠܐ
ܕܡܫܒܚܐ : ܡܫܚܐ ܠܗܠܐ ܕܠܥܠܡܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܗ ܕܥܠܬܐ :: ܗܘܐ ܕܥܠܬܐ
ܫܡܝܐ ܕܪܘܚܗ ܩܕܝܫܐ ܥܠܝܠܬܐ ܘܐܬܝܕܥܬ ܒܝܬܡܘܬܐ ܘܡܫܡܗ ܠܡܠܐ

ܡܒܪܟ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ . ܟܠܗ ܕܐܪܥܐ ܕܥܡܐ ܕܢܦܫܗ . * ܐܘܫܥܢܐ ܡܢ ܝܠܘܕܐ
ܕܢܚܬ . ܢܩܒܠ ܡܫܡܫܢܐ ܒܐܘܫܥܢܐ . ܐܘܫܥܢܐ ܡܢ ܥܠܝܡܘܬܗ . *) ܢܩܪܘܢ
ܕܝܠܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . * ܐܘܫܥܢܐ ܕܡܠܟܐ ܢܓܘܪ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܐܒܘܗܝ ܕܐܪܥܐ
ܒܫܡܝܢܐ ܘܢܝܚܗ ܠܥܠܡܐ . ܘܢܓܘܪ ܒܟܠ ܐܬܪܘܬܐ . * ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܢܗܘܐ . ܐܦ ܒܚܕܘܬܗ ܢܫܬܒܚܘܢ . ܗܘ ܕܐܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܝܗܒ .
ܘܐܝܟ ܒܠܫܢܐ ܕܥܘܠܠܐ . * ܐܘܫܥܢܐ ܒܩܠܐ ܢܩܪܘܢ . ܥܡ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܢܗܘܐ . ܗܘ ܗܘ ܒܚܕܘܬܗ ܕܥܡܐ . ܟܠܗ ܒܢܝܐ ܘܐܬܚܕܬܘ . *
ܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܢܗܘܐ . ܒܐܘܫܥܢܐ ܕܐܫܬܒܚܬܗܘܢ . ܢܩܪܘܢ ܕܥܡܐ
ܕܡܫܒܚܬܗܘܢ . ܒܫܘܒܚܐ ܕܢܚܬ ܐܢܫ . * ܐܘܫܥܢܐ ܐܪܥܐ ܠܡܪܝܐ .
ܘܢܗܘܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܐܒܝܐ . ܗܘ ܗܘ ܒܡܠܟܐ ܕܐܬܒܚܪ . ܘܐܬܐ
ܕܢܫܒܚ ܒܫܡܝܐ . * ܐܘܫܥܢܐ ܢܗܘܐ ܢܗܘܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܥܡܗ ܢܫܬܒܚܘܢ .
ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܗܘ ܐܠܗܐ . ܠܐܪܥܐ ܡܢܗ ܕܐܬܚܙܝ . * ܐܘܫܥܢܐ ܠܟܠ
ܢܗܘܐ . ܘܐܬܟܠܐ ܥܠܝܢܝܗܝ . ܕܗܘ ܐܬܦܫܛ ܒܥܒܕܘܗܝ . ܘܢܗܘܘܢ
ܢܗܘܐ ܢܒܝܐ . * ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܝܢ . ܘܢܗܘܘܢ ܐܦ ܢܗܘܐ .
ܕܗܘ ܟܠ ܒܟܠܐ ܡܫܒܚ . ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܐܪܥܐ . * — ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܝܐ ܢܗܘܐ . ܘܡܫܒܚܐ ܢܫܬܒܚ . ܫܡܝܐ ܕܟܠ ܒܟܠܗܘܢ .
ܕܢܗܘܐ ܡܫܝܚ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ . * —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܒܫܡܝܐ ܢܗܘܐ ܘܡܫܒܚܝܢ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܫܘܒܚܐ ܐܘܫܥܢܐ ܘܬܫܒܘܚܬܗ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܡܫܒܚ ܒܐܝܬܝܐ . ܐܘܫܥܢܐ
ܡܪܘܡܐ ܘܡܫܘܒܚܐ . ܠܒܪܗ ܕܐܒܐ ܥܠܝܐ .* ܒܪܝܟ ܕܫܕܪܗ
ܐܒܘܗܝ . ܕܢܦܪܘܩ ܠܚܝܘܬܐ ܐܢܫܝܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ .
ܕܢܥܒܕ ܐܢܘܢ ܠܒܢܝܢܫܐ .* ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܫܩܠ . ܐܪܐ ܘܡܘܗܒܬܐ
ܕܚܝܘܬܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܦܝܣ ܡܪܘܬܐ . ܠܒܥܠܕܒܒܐ ܘܚܝܠܐ ܕܥܒܕܘܗܝ .*
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܝܠܝܢ ܚܝܘܬܐ . ܐܥܒܪܘ ܠܗ ܡܫܒܚܐ ܠܐܝܠܢܐ . ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܢܨܒܬ ܐܦܪܘ ܠܗ . ܡܫܒܚܐ ܚܕܬܐ ܠܒܢܝܢܫܐ .* ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ
ܚܕܬܐ ܕܐܬܐ . ܕܢܚܕܬ ܚܕܬܐ ܠܒܢܝܢܫܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܓܒܠܗ
ܢܚܕܬ . ܘܠܒܝܢܫܐ ܥܡܗ ܠܒܢܝܢܫܐ .* ܡܠܟܐ ܡܢܗ ܕܠܐ ܬܫܬܩܘܢ .

ܫܘܒܚܘ ܕܥܡܟܐ ܐܬܡܟܟ. ܕܡܬܪܥܝܢܐ ܗܘ ܕܥܪܘܩܐ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܚܝܠܐ
ܠܐ ܢܚܣܪ. * ܫܒܚܐ ܠܥܬܝܪܐ ܕܐܬܡܣܟܢ ܗܘܐ. ܠܡܣܟܢܐ ܐܝܟ ܕܢܥܬܪܘܢ.
ܕܡܫܡܠܝܢ ܐܝܟܐ ܕܢܒܝܐ. ܘܡܫܡܠܝܢܗ ܚܕܝ ܬܐܘܡܝܢܬܐ. * ܢܚܫܒܢ
ܩܘܡܝ ܐܝܟ ܕܐܒܘܗܝ. ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܐ ܕܡܪܘܡܐ. ܘܢܦܫܬܐ ܕܫܡܝܐ
ܫܒܚܘܗܝ. ܫܡܥ ܠܥܘܠܐ ܘܫܘܒܚܐ. * ܕܚܪܘܬܗ ܢܥܡܝܢ ܫܡܥܐ ܚܕܬܐ.
ܕܫܘܗ ܗܘ ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܡܥܠܝܐ ܕܡܫܒܚܢܐ ܕܢܦܩܘ. ܕܢܒܚܢܐ
ܥܠܝܟ ܐܘܫܥܢܐ. * ܢܚܝܢܗ ܡܢܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܕܢܬܠܘܢܘܗ ܢܫܒܚܘܢ
ܕܥܡܠܗ. ܢܡܝܐ ܠܟܘ ܟܡܐ ܕܐܬܪܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܠܒܪܗ ܕܕܘܝܕ *.

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ ܚܙܬ ܚܘܐ . ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ . ܘܐܬܥܠܝ ܒܬܪܥܝܬܗ .
ܡܠܟܐ ܕܚܘܝܐ . ܘܗܘܬ ܠܗ ܢܨܝܐ . ܚܙܬܗ ܕܫܘܦܪܢܐ . ܘܐܪܬܗ
ܦܬܓܡܐ ܚܙܬ . ܠܢܫܐ ܗܘ ܕܐܬܐ . ܡܠܐ ܐܬܟܪܝ ܗܘܐ . ܡܢܗ
ܠܥܠܡܗ ܢܦܠܐ . ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܥܘܪܢܐ . ܡܘܬܐ ܘܫܘܚܕܐ . ܢܦܩܬܗ ܕܚܘܐ
ܝܠܕܬܗ . ܟܕ ܦܬܚܬ ܐܦܝܗ ܗܘܘ . ܠܥܝܢܐ ܕܝܠܗܘܢ ܢܦܩܘ .
ܕܚܘܬܗ ܦܬܟܪܝܬ ܦܬܠܐ . ܘܚܘܬܗ ܦܬܠܓܢ ܚܘܝܐ . ܢܚܘܬܐ ܗܘ ܕܝܠܠܬܐ .
ܘܦܠܓܐ ܗܘ ܕܚܘܝܬܐ . ܦܬܠܐ ܘܫܘܚܕܐ . ܢܦܩܘ ܟܕ ܠܥܝܢ ܢܦܝܠܗ .
ܡܠܟܐ ܗܦܝܟܐ ܕܐܝܠܐ . ܢܦܩܘ ܘܢܬܠܩܘܢ . ܠܫܘܦܪܐ ܕܝܦܐ ܠܝܠܐ .
ܠܠܘܬܟܐ ܢܝܬܐ ܦܬܠܐ . ܘܢܦܩܘ ܠܗܘܢ ܡܠܬܗ . ܗܘ ܐܪܙܐ ܠܥܒܪܝܗܘܢ .
ܠܫܘܦܪܐ ܢܦܫ ܘܐܬܦܬܚ . ܠܥܝܢܐ ܡܢܗ ܕܝܢܗ . ܠܠܘܬܟܐ
ܢܝܬܐ ܘܐܬܦܬܚ . ܠܦܬܠܐ ܡܢܗ ܢܦܩܬܗ . ܕܝܠܕܬܗ ܠܥܝܢ ܕܦܬܝܚܢ
ܦܬܓܡܐ ܕܐܢܫܘܬܐ . ܦܬܓܡܐ ܗܘܝܐ ܡܠܟܐ . ܐܦ ܢܚܘܬܐ ܡܪܘܡܐ . ܐܝܟ ܗܠܐ
ܕܝܬܝܪܘ ܘܦܬܝܚܘ . ܦܬܓܡܐ ܠܟܪܝܣܛܝܢܐ .

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen."
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

ܡܫܕܪܝܢ ܠܐܘܢܓܠܝܘܢ܂ ܟܠܗܘܢ ܕܪܙܝܢ ܥܕܬܐ ܘܒܪܝܬܐ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܡܪܢ
ܕܢܚܬ܂ ܢܣܒܘܢ ܫܒܘܚܐ ܒܫܘܒܚܬܐ܂ ܐܘܫܥܢܐ ܡܪܢ ܕܢܚܬ܂*) ܢܫܒܚܘܢ
ܥܡܡܐ ܘܠܫܢܐ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܘܒܪܟܐ ܠܒܪܐ܂ ܘܫܒܚܘ ܠܐܒܐ ܕܫܕܪܗ
ܠܫܡܝܐ ܘܠܐܪܥܐ܂ ܕܢܦܪܘܩ ܟܠ ܒܪܝܬܐ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܒܫܡܝܐ
ܠܒܪܐ܂ ܐܦ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܢܦܩܘܢ܂ ܟܕ ܫܕܪܐ ܠܫܡܥܘܢ ܘܥܐ܂
ܙܠܘ ܠܩܘܪܝܐ ܘܐܝܬܘ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܗܘܐ ܠܒܪܗ܂ ܠܚܡܪܐ ܘܠܥܝܠܐ
ܕܡܪܝܐ܂ ܟܕ ܐܬܝܘ ܠܘܬܗ ܥܝܪܐ܂ ܠܒܪܝܟ ܕܒܪܟ ܘܡܫܒܚܐ܂*
ܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܕܐܬܐ܂ ܘܟܕ ܩܪܒ ܠܐܘܪܫܠܡ܂ ܢܦܩܘܢ ܥܡܡܐ
ܘܡܫܒܚܝܢ܂ ܒܫܘܒܚܐ ܕܝܗܒ ܠܗܘܢ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܐܪܥܐ ܢܫܒܚ܂
ܘܢܗܘܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܡܝܪܐ܂ ܗܘܐ ܟܕ ܫܒܚܬܐ ܕܐܬܬܥܝܪ܂ ܕܐܬܐ
ܘܢܫܒܚܘܢ ܒܫܡܝܐ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܒܪܡܐ ܢܫܒܚ܂ ܘܢܗܘܐ ܕܝܗܒ ܢܦܩܘܢ܂
ܫܡܥܘ ܕܐܬܐ ܥܠ ܐܪܥܐ܂ ܠܐܬܐ ܡܢܗ ܘܐܬܡܠܝ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܟܠܗ
ܢܫܒܚ܂ ܘܐܬܟܢܫܘ ܩܠܝܠܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ܂ ܗܘܐ ܐܬܢܫܡܘ ܫܒܘܚܬܗ܂ ܘܢܗܘܘܢ
ܢܫܡܐ ܡܫܒܚܐ܂* ܐܘܫܥܢܐ ܒܫܡܝܐ ܐܬܬܪܝܡ܂ ܘܢܗܘܐ ܐܦ ܫܡܝܢܐ܂
ܗܘ ܕܟܠ ܒܝܬܐ ܡܪܢܝܬ܂ ܫܒܚܘܗܝ ܕܐܬܐ ܠܐܬܪܗ܂* — ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܡܐ ܢܫܒܚ܂ ܘܫܒܘܚܬܐ ܢܬܦܩܕ܂ ܒܫܡܝܐ ܕܥܠ ܫܡܝܐ܂
ܕܫܡܥܝܢ ܩܪܝܢ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ܂* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܫܡܝܐ ܢܚܬܐ ܘܢܚܬܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܡܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܫܝܢܗ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܒܫܡܗ ܕܐܒܐ . ܐܘܫܥܢܐ
ܒܪܘܡܐ ܘܒܥܘܡܩܐ . ܫܠܡܗ ܕܐܦ ܟܝܢܐ .* ܒܪܝܟ ܕܫܠܡܗ
ܐܫܬܘܝܘ . ܕܢܗܘܘܢ ܠܒܢܝܢ ܐܢܫܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ .
ܕܢܬܪܘܡ ܐܢܫ ܠܫܡܝܐ .* ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܫܡܠܐ . ܐܕܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ
ܕܫܡܝܐ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܐܫܬܢܝ ܒܪܘܚܐ . ܒܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܟܠܗܘܢ .*
ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܫܡܥܐ ܫܡܥܬ . ܐܫܬܘܝ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܒܐܘܪܫܠܡ . ܒܪܝܟ
ܗܘ ܕܢܦܩܬ ܐܦܝܘ ܠܗ . ܡܫܝܚܐ ܚܝܠܐ ܒܫܡܘܬܐ .* ܒܪܝܟ ܡܠܟܐ
ܚܝܠܐ ܕܐܬܐ . ܕܒܝܬܘܬܐ ܚܘܒܐ ܢܦܫܗܘܢ . ܒܪܝܟ ܗܘ ܕܠܟܠܢ
ܒܝܬܘܬܐ . ܘܡܫܝܚܘܬܗ ܫܡܥܘ ܠܟܠܝܢܐ .* ܡܠܟܘ ܡܪܢ ܕܠܐ ܡܬܒܪܟ .

ܒܣܘܥܪܗ ܕܥܡܐ ܐܬܡܟܟ. ܕܒܪܢܫܘܬܐ ܗܘ ܕܡܪܘܡܐ. ܒܪܚܡܐ ܢܚܬܐ
ܠܐܒܕܘܗܝ. * ܒܠܠܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬܘܗܝ ܗܘܐ. ܒܬܫܒܚܬܗ ܪܒܐ ܘܙܥܘܪܐ.
ܕܫܒܚܘܗ ܐܢܐ ܙܒܢܝ. ܘܫܒܚܬܗ ܣܓܝ ܩܕܡܝܢܢ. * ܢܫܒܚ
ܠܗ ܥܒܕ ܐܕܡܘܬܗ. ܡܠܟܐ ܕܡܪܐ ܕܪܘܡܐ. ܘܠܥܒܕܘܗܝ ܒܫܠܡ
ܡܒܪܟܝܢ. ܡܢ ܟܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ. * ܢܪܘܡ ܢܦܫ ܡܠܟܐ ܒܬܪܐ.
ܕܒܗ ܗܘ ܦܘܪܩܢܢ ܒܝܬܐ. ܘܩܕܫܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܡܠܟܐ. ܠܡܠܟܘܬܐ
ܣܓܕܝܢ ܐܘܟܠܢܐ. * ܕܢܚܬܘ ܡܫܝܚܐ ܡܢܝܢ ܒܠܠܐ. ܕܒܬܫܒܚܬܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܥܡܗܘܢ. ܢܫܒܚ ܠܟܘ ܒܟܠ ܫܥܬܐ. ܐܘܟܠܢܐ ܠܟܣܝܗ ܕܒܪܝ. *

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ ܚܙܬ ܚܘܐ . ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ . ܘܐܬܪܓܪܓܬ ܒܪܢܝܬܗ .
ܡܠܟܐ ܕܢܟܠܐ . ܘܗܘܬ ܠܗ ܬܥܡܐ . ܢܣܒܬܗ ܕܫܘܦܪܢܐ . ܘܐܟܠܬܗ
ܦܪܘܫܬ ܚܙܬ . ܠܡܘܬܐ ܗܘ ܕܐܬܐ . ܡܛܠ ܐܬܛܥܝ ܗܘܐ . ܠܒܗ
ܒܗܘܐ ܚܣܝܪܐ . ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܒܣܪܐ . ܡܘܬܐ ܘܚܫܘܟܐ . ܢܬܠܒܫ ܕܡܢܐ
ܢܐܬܘܢ . ܟܕ ܡܬܒܥܝܢ ܡܦܩܝܢ ܗܘܘ . ܠܒܣܪܐ ܕܟܠܗܘܢ . ܢܦܩܘ .
ܕܗܘܝܘ ܡܬܝܠܕ ܡܘܬܐ . ܘܗܘܝܘ ܡܬܚܒܠ ܥܠܡܐ . ܢܗܘܪܐ ܗܘ ܕܟܠܗܬܐ .
ܘܡܫܪܐ ܗܘ ܕܚܫܘܟܐ . ܡܘܬܐ ܘܚܫܘܟܐ . ܢܗܘܐ ܟܕ ܦܬܚ ܘܢܦܩܘ .
ܡܠܟܐ ܡܛܠܗ ܕܐܕܡ . ܢܚܬܬ ܘܐܬܝܩܢܬ . ܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗ ܥܡܡܐ .
ܠܡܝܬܘܬܐ ܢܚܬܬ ܡܘܬܐ . ܘܐܬܒܠܥܬ ܠܗܘܢ ܡܛܠܗ . ܗܘ ܐܪܐ ܠܡܝܬܘܬܗܘܢ .
ܠܒܪܝܬܐ ܟܠܗ ܘܐܬܒܢܝܬ . ܠܒܝܬܐ ܚܙܬ ܕܚܙܬܗ . ܠܟܠܗܘܢ
ܒܢܝܗ ܘܐܬܒܢܝܬ . ܠܡܘܬܐ ܚܙܬ ܒܢܝܗ . ܕܡܢܗܘܢ ܟܠܗܝܢ ܕܚܙܝܢ
ܦܓܪܐ ܕܐܢܬܬܐ . ܦܓܪܐ ܚܝܐ ܒܐܕܢܐ . ܐܦ ܚܝܘܬ ܒܪܘܚܐ . ܐܝܟ ܗܕܐ
ܕܢܚܬܘ ܘܐܬܚܝܘ . ܚܝܐ ܠܡܝܬܘܬܐ .

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

---

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

ܡܗܕܪܝܢ ܒܐܘܫܥܢܝܗܘܢ. ܠܒܪܗ ܕܐܪܟܢ ܫܡܝܐ ܘܢܚܬ .* ܐܘܫܥܢܐ ܡܠܐܟܐ̈
ܕܠܥܠ . ܢܥܢܘܢ ܗܘܫܥܢܐ ܥܡ ܥܒܪܝܐ̈. ܐܘܫܥܢܐ ܡܠܐܟܐ̈ ܕܠܒܘܫܗ .*) ܢܥܢܘܢ
ܥܡܐ ܕܥܒܪܝܐ̈ .* ܐܘܫܥܢܐ ܕܫܡܝܐ ܢܘܗܪܐ . ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܐܒܘܗܝ ܕܐܪܟܢ
ܠܫܡܝܐ ܘܢܚܬ ܠܐܪܥܐ . ܘܢܦܩ ܥܡ ܐܘܪܚܬܐ .* ܐܘܫܥܢܐ ܫܡܝܢܐ
ܢܝܚܐ . ܐܦ ܐܪܥܝܢܝܐ ܢܫܒܚܘܢ . ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܫܡܝܢܐ ܗܠܝܢ .
ܘܐܝܟ ܟܠܗܘܢ ܘܚܘܒܐ̈ .* ܐܘܫܥܢܐ ܒܦܘܡ ܢܥܢܘܢ . ܥܘܠܡܝܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܘܢܗܝܪܐ . ܥܡ ܚܝܠ ܒܠܫܢܗ ܢܚܬ . ܠܒܪܗ ܕܪܝܫܐ ܘܐܬܒܪܝܢ .*
ܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܢܦܫܢ . ܒܫܡܝܐ ܘܐܬܒܣܡܘܢ . ܢܫܒܚܘܢ ܥܡܡܐ̈
ܘܡܫܒܚܝܢ . ܠܒܪܐ ܕܝܘܐ ܐܢܫ .* ܐܘܫܥܢܐ ܐܪܟܢ ܕܢܚܬ .
ܘܫܒܚܐ ܠܒܪܗ ܐܝܟ ܐܒܘܗܝ . ܥܡ ܟܠ ܒܢܝܐ ܕܐܬܒܪܝ . ܕܐܬܐ
ܘܢܫܒܚܘܢ ܠܫܡܗ .* ܐܘܫܥܢܐ ܠܒܪܐ ܢܝܚܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܕܒܗ ܢܫܒܚܘܢ .
ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ ܥܡ ܐܒܘܗܝ . ܠܐܬܪܐ ܚܕܬܐ ܕܐܢܫܘܬܢ .* ܐܘܫܥܢܐ ܠܚܝܐ
ܢܝܚܐ . ܘܐܬܟܠܐ ܥܠ ܟܠܗܝܢ . ܕܗܘܐ ܐܬܦܫܛ ܒܫܡܝܐ . ܘܢܝܚܘܢ
ܢܝܚܐ ܡܫܝܚܐ .* ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܒܚܐ ܐܬܪܐ . ܘܢܥܢܘܢ ܐܦ ܡܫܒܚܬܐ .
ܕܗܘܐ ܒܟܠ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚ . ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܬܐ ܠܐܬܪܢ .* — ܐܘܫܥܢܐ
ܫܪܝܐ ܢܝܚܐ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܢܫܒܚܘܢ . ܫܡܥܢܐ ܕܟܠ ܡܕܒܪܐ .
ܘܦܩܚܝܢ ܥܒܕܘ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ .* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܡܫܡܫܢܐ ܢܝܚܐ ܘܡܫܡܫܢܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܘܪܫܠܡ ܕܩܘܕܫܐ. ܡܪܝܡ ܬܪܥܐ ܕܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ. ܐܘܫܥܢܐ
ܡܙܡܪܐ ܘܡܫܒܚܐ. ܠܡܪܗ ܕܐܬܐ ܒܫܠܡܐ.* ܡܪܝܡ ܕܫܡܘܥܗ
ܐܠܝܨܝܢ. ܘܝܬܪܘܢ ܠܒܝܫܐ ܐܢܫܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܡܟܟ.
ܘܝܗܒ ܐܝܩܪܐ ܠܡܣܟܢܐ.* ܡܪܝܡ ܗܘ ܬܪܥܐ ܕܫܡܝܐ. ܕܐܬܐ ܘܡܬܥܬܪܝܢ
ܒܢܝܢܐ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܐܦܪܘܟ ܡܪܢܐ. ܡܟܬܘܒܐ ܘܢܒܝܐ ܕܢܟܬܒܝܗ.*
ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܩܒܠܐ ܒܝܬܐ. ܐܦܪܘ ܠܗ ܡܠܟܐ ܠܐܝܠܢܐ. ܡܪܝܡ
ܗܘ ܕܢܨܚܐ ܐܦܪܘ ܠܗ. ܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܠܡܫܒܚܘܬܐ.* ܡܪܝܡ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ. ܕܒܫܡܝܐ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܘܗ. ܡܪܝܡ ܗܘ ܕܠܒܝܫܗ
ܒܫܡܝܐ. ܘܡܫܒܚܘܗ ܫܡܘܗ ܠܫܡܫܝܐ.* ܡܠܟܐ ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܬܫܘܒܚ.

[illegible]

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ ܚܙܬ ܚܘܐ. ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ. ܘܐܬܪܓܪܓ ܒܬܪܥܝܬܗ.
ܡܠܟܐ ܕܟܘܠܠܐ. ܘܗܘܬ ܠܗ ܢܦܫܐ. ܚܙܬܗ ܕܫܘܒܚܪܐ. ܘܐܪܓܬܗ
ܦܪܝܫܐ ܚܙܬ. ܠܚܘܝܐ ܗܘ ܕܐܬܐ. ܡܠܠܐ ܐܬܩܝܡ ܗܘܐ. ܩܕܡ
ܠܦܘܩܗ ܚܝܠܐ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܡܥܡܪܐ. ܦܬܓܡܐ ܘܡܫܡܥܐ. ܢܬܠܘܗ ܕܡܠܐ
ܢܐܬܘܢ. ܟܕ ܡܚܝܕܝܢ ܡܠܝܟܘܗ ܗܘܘ. ܠܡܒܪܐ ܕܒܠܥܘܗܝ ܢܩܫܘܢ.
ܕܗܘܝܘ ܡܡܠܠܐ ܡܠܬܐ. ܘܗܘܝܘ ܡܫܡܫ ܗܝܡܢܐ. ܚܙܝܬܐ ܗܘ ܕܠܒܒܐ.
ܘܡܫܬܪܐ ܗܘ ܕܥܢܘܬܐ. ܡܠܬܐ ܘܫܡܥܬܐ. ܚܙܘ ܐܝܟ ܡܢ ܘܢܦܠܬܗ.
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܢܟܪܘܢ ܘܢܬܦܢܘܢ. ܠܥܘܕܪܐ ܕܪܘܚ ܩܕܫܐ.
ܠܥܘܡܪܐ ܢܝܫ ܡܠܬܐ. ܘܢܟܪܘܗ ܠܗܘܢ ܡܠܟܘ. ܗܘ ܐܬܐ ܠܬܪܘܢܬܗܘܢ.
ܠܥܘܕܪܐ ܢܝܫ ܘܚܫܝܫ. ܠܫܝܢܐ ܦܩܕ ܕܢܐܬܘܢ. ܠܥܘܡܪܐ
ܢܝܫ ܘܚܫܝܫ. ܠܚܝܫܬܐ ܦܩܕ ܢܥܠܘܢ. ܕܫܒܩܘ ܠܡܠܝ ܕܩܕܝܫܘ
ܕܩܕܫܐ ܕܐܚܘܬܐ. ܩܕܫܐ ܚܝܐ ܠܬܡܢ. ܐܦ ܚܘܝܐ ܩܕܝܫܘܬܐ. ܐܝܟ ܡܠܐ
ܕܢܝܫܗ ܘܚܫܝܫܗ. ܚܙܐ ܠܚܫܝܫܬܐ.

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen."
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

---

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

B. **Cantica ad Missam.***)

---

a. Hymni in priori Missae parte praeparatoria decantati.

Ante Lectionem in cornu Epistolae.

(Ex Miss. Antioch. Maron. Rom. 1716. p. صم seq.)

ܐܦܪܘܣܘܦܐ : ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ܘܡܬܩܪܒܢܘܬܐ ܠܟܠ ܒܪܝܐ
ܗܢܐ ܕܫܡܝܢܐ ܘܕܐܪܥܢܝܝܢ ܠܐܒܘܟ * ܢܫܒܚ ܠܗ ܟܠܢ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ : ܘܢܘܗܪܐ ܠܗ ܠܒܫ ܒܫܒܝܠܐ : ܘܫܦܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܒܢܝܐ ::
ܠܕܩܝܡܝܢ ܠܗ ܟܪܘܒܐ ܘܡܠܐܟܝܢ ܠܗ ܕܢܘܪܐ : ܒܩܘܒܠܐ ܠܗ ܫܡܝܐ
ܡܪܢܐ : ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܫܒܚܐ ܠܡܫܝܚ * ܫܒܚܘ ܠܗ ܟܠܢ ܘܡܫܒܚܝܢܐ :
ܘܐܘܕܐ ܠܟܠܗ ܐܪܡܢܝܐ : ܘܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܘܠܗܘܢ : ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܡܪܢܝܬܐ :: ܘܐܢܐ ܕܫܡܝܢ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܠܫܡܝܐ ܡܫܡܫܢܐ :
ܫܠܘܡܬܐ ܕܡܫܝܚܟ ܢܗܪܐ ܒܡܫܪܝܗ ܒܥܕܬܐ * ܘܐܠܗܝܢ ܕܐܒܘܗ
ܡܥܕܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ : ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܠܡܫܝܚܝܢ
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܢܦܫܢ :: ܫܪܝ ܟܪܘܒܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܐܪܥܐ ܘܚܝܐ ܒܕܡܫܝܚ :
ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܠܡܫܝܚܝܢ : ܘܦܓܪܗ ܟܐܦܐ ܘܕܡܗ ܠܟ * ܡܫܒܚܝܢܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܢܐ ܕܫܡܝܐ : ܠܡܫܝܚܟ ܡܢܗ ܡܫܒܚܝܢ :
ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܝܢ :: ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܢܝܢ ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܕܡܫܝܚܢ :

---

*) Cum permulta in Missa essent, quae metrice pronuntiarentur, optimum duxi, ordinem sequi Eucharistiae, qualis in Missalibus usitatis et Anaphoris vulgatissimis habetur, (Ass. cod. lit. lib. IV. p. 2. p. 131. sq. Renaudot. coll. lit. or. 2. p. 1. sqq. et Miss. Maron. et Antioch.): ideoque hymnos ad genus et speciem disponendos curare non potui.

ܘܡܫܡ̈ܫܢܘܗܝ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܦ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܕܫܡܝܐ : ܡܩܕܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢܗ : ܕܡܢ ܥܠܡܐ ܘܡܫ̈ܡܫܢܘܬܐ : ܕܡܫܡܫܐ
: ܠܟ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܠܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܠܩܕܫܝܢ :: ܕܫܡܝܐ ܠܟܠ
ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܐܒܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܘܒܪܐ ܗܘ ܠܒܪܗ ܡܫܒܚܬܐ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܘܡܫܒܚܢܘܬܗ ܐܝܟ ܥܒܕܝܢ ܗܘܝܢ
ܘܕܡܢ ܡܫܡܫܐ :: ܘܥܠ ܕܐܡܪ ܠܐܪܘܚܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫ ܡܢܢ :
ܫܒܘܚ ܐܝܟ ܡܢܗ ܒܫܡܝܐ ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ * ܘܥܠ ܚܘܫܒܐ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘܐ ܠܟ ܡܢ ܥܠܡ ܥܠܡܝܢ : ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
: ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܐܬܒܪܝ ܡܫܡܫܐ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܡܫ :: ܕܡܫܡܫܢ ܐܒܐ ܡܫܡܫܐ
ܘܩܕ̈ܝܫܐ ܘܪ̈ܘܚܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ * ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ
ܩܕܝܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ : ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ
ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ::

XII.

ܡܥܢܝܬܐ : ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܚܝ̈ܠܐ ܪ̈ܘܚܢܐ .
ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܣܝ̈ܥܬܐ ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܠܥܠ * ܩܘܪܒܐ ܕܢܦܠ ܕܢܦܩ
ܬ̈ܫܒܚܬܐ ܡܢ ܠܐ ܡܫܠܝܢ : ܘܐܝܟܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܩܕܝܫܐ
ܕܪ̈ܘܚܢܐ ܥܠ ܫܡ̈ܝܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܢ ܗܘܘ ܠܗ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ * ܕܢܫܡܫܘܢ ܩܕܡܘܗܝ ܠܡܫܡܫ ܠܐܠܗܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܘܥܡܗ
ܐܠܗܐ ܚܕ ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢ ܩܕܝܫܐ
ܕܐܝܟ ܕܡܫܡܫ : ܕܡܫܡܫ ܕܐܝܟ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫ ܕܩܕܝܫܐ ܐܝܟ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܗ ܕܡܫܡܫܝܢ : ܕܩܕܝܫܘ ܡܫܡܫ ܘܡܫܡܫ ܚܝܐ
ܠܟܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܐܝܟܢ ܡܫܡܫ ܚܕܐ ܕܠܗܐ ܠܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܡܫܡܫܢ ܐܝܟ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܘܡܫܡܫܢܗ * ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܐ
ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܡܫܡܫ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܡܫܡܫܝܢ
ܡܫܡܫܗ ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܩܕܡ ܕܐܝܬܘܗܝ : ܡܫܡܫ ܚܕܐ ܡܢܗ ܠܡܫܡܫܐ
ܕܩܕܝܫܐ ܐܝܟ * ܒܡܫܡܫܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܠܐ ܡܫܡܫܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܝܢ :
ܘܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܝܬܘܗܝ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܡܢ ܠܐ
ܡܫܡܫܐ ܐܠܐ ܡܫܡܫ ܘܠܐ ܠܡܫܡܫܐ : ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܫܡܫܗ ܘܠܐ

ܡܢܗܪܝܢ ܒܐܣܛܘܠܝܣܛܘܢ. ܟܠܗ ܕܐܪܥܐ ܕܒܗܪܐ ܕܡܠܟܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܠܒܪܐ
ܕܡܠܟܐ. ܢܬܒܪܟ ܡܢ ܦܘܡܐ ܕܥܘܠܝܠܐ. ܐܘܫܥܢܐ ܠܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ.*) ܢܩܘܡ
ܪܘܡܐ ܕܩܕܝܫܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܕܢܚܬܐ ܠܘܬܢ. ܕܢܫܒܚܘܢ ܠܐܠܗܐ ܕܐܪܥܐ
ܒܫܠܡܐ ܕܫܡܝܐ ܠܐܒܐ. ܕܢܘܢܐ ܒܗܘ ܐܒܗܬܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܡܫܝܚܐ
ܢܒܝܐ. ܐܦ ܐܫܬܡܥܘ ܢܫܒܚܘܢ. ܟܕ ܡܕܡܪܐ ܒܡܫܝܚܐ ܕܪܥܐ.
ܕܐܝܟܢ ܒܒܠܥܕܝ ܒܩܘܠܗܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܗܘܐ ܢܗܘܐ. ܦܘܡܝܐ ܥܡܡܝܐ
ܕܫܒܝܚܐ. ܟܕ ܩܛܝܢ ܒܠܥܕܘ ܪܘܚܐ. ܒܪܥܐ ܕܪܥܐ ܘܐܬܬܒܢܝ.*
ܐܘܫܥܢܐ ܥܠ ܢܫܬܒܚ. ܒܦܪܨܘܦܐ ܕܐܣܛܘܠܝܣܛܘܢ. ܢܗܘܘܢ ܪܘܚܐ
ܕܡܫܒܚܝܢܗܘܢ. ܒܚܙܘܩܐ ܕܪܘܚܐ ܐܝܟܢ.* ܐܘܫܥܢܐ ܐܘܟܐ ܬܕܘܪ.
ܘܢܘܗܪܐ ܒܗܘܢ ܐܝܟ ܐܠܗܐ. ܡܠܟ ܟܕ ܒܦܬܟܐ ܕܐܬܒܪܟ. ܕܐܝܬܐ
ܕܢܫܡܥܘܢ ܬܫܒܚܬܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܦܘܡܐ ܢܒܝܐ. ܘܩܘܪܒܢܐ ܕܩܪܒ ܢܫܒܚܘܢ.
ܒܦܘܪܩܢܐ ܕܐܬܐ ܩܕܡ ܐܒܘܗ. ܠܐܬܪܐ ܚܕܬܐ ܕܐܝܢܬܢ.* ܐܘܫܥܢܐ ܟܠܝܐ
ܢܒܝܐ. ܕܐܬܒܪܟܬ ܒܐܬܟܠܝܡܘܣ. ܕܗܘ ܐܬܩܢܘ ܫܘܒܚܗܘܢ. ܘܢܩܘܡ
ܢܟܢܐ ܢܝܫܪܐ.* ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܫܪܐ ܬܬܕܪܝ. ܘܢܫܬܘܢ ܐܦ ܢܫܡܥܬܐ.
ܕܗܘ ܟܠ ܚܝܠܐ ܩܢܘܪܝܢ. ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܬܐ ܠܐܬܪܝ.* — ܐܘܫܥܢܐ
ܦܘܪܩܐ ܢܒܝܐ. ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܢܩܕܫܘܢ. ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܥܠ ܫܠܘܡܐ.
ܘܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܗܘ ܕܐܬܐ.* —

Einzug Jesu in Jerusalem.

(Z. 4. 215.)

Zum Jubel hat euch eingeladen
Des Königs Sohn, der zu uns kam;
Geht ihm mit Palmgezweig entgegen
Und singet eu'r Hosanna ihm.

Freu'n sollen sich mit uns die Engel
Erhebend der Posaunen Ton.
Die Völker jubeln und die Zungen,
Frohlockend mit Hosannaruf.

---

*) Verba hic inserta: ܠܡܠܟܐ ܚܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ supervacanea omisi.

Dich loben Herr die Creaturen
In ihrer Bildungen Gestalt;
Dir jubeln sollen alle Winde
Mit staunendem, erregtem Weh'n.

Des Himmels Zierden sollen prangen
Zum Preise deiner Wesenheit.
Die Höh'n sich freu'n, weil du herabkamst,
Die Tiefen tanzend preisen dich.

Das Meer erfreu' sich deiner Schritte,
Und deiner Tritt' das feste Land.
Uns're Natur frohlock' dich lobend,
Weil deine Gottheit wohnt in ihr.

Heut sollen sich erfreu'n die Himmel,
Und alle Geisterschaaren mit,
Nach ihren Weisen jenen lobend,
Der Hohes neigte und erschien.

Heut sollen alle Wasser oben
Laut preisend Hosianna schrei'n;
Heut sollen alle Wasser unten
Des Lobes Gaben opfern dir.

Das Firmament frohlocke heute,
Es preis' den Ew'gen, der geneigt
Den Himmel und zur Erd' herabstieg,
Zu wohnen bei den Sterblichen.

Heut freue sich die Sonne, heller
Soll schimmern ihrer Strahlen Glanz
Und huld'gen jener hehren Sonne,
Die Licht der ganzen Welt gebracht.

Heut glänze in den schönsten Strahlen
Der Himmelsleuchten hell der Mond,
Anbetend in der Höh' den Höchsten,
Der huldvoll sich erniedrigte.

Heut sollen auch die Sterne alle
Geschmückt in ihrer Lichtgestalt
Der Jubellieder Gaben senden
Dem Schöpfer, der sie so geschmückt.

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܘܪܫܠܡ ܘܒܢܬܗ̇ . ܫܦܝܪ ܕܬܐܙܠ ܠܩܘܕܡܝ ܕܐܬܐ . ܐܘܫܥܢܐ
ܒܙܡܪܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬܗ̇ .* ܫܦܝܪ ܕܬܫܒܚܘܢ
ܐܒܝܫܥܝܐ . ܕܝܚܙܘܢ ܠܝܘܡܢܐ ܗܢܐ . ܫܦܝܪ ܗܘ ܠܥܡܡܐ ܕܐܬܒܣܡܘ .
ܘܢܫܒܚܘܢ ܐܝܟ ܠܒܬܘܠܬܐ .* ܫܦܝܪ ܗܘ ܕܬܐܬܐ ܒܢܝܫܐ . ܛܘܪܐ ܘܢܘܩܫܐ
ܕܢܫܝܪܐ . ܫܦܝܪ ܗܘ ܕܐܦܝܣ ܥܘܢܕܐ . ܡܠܟܐ ܘܢܗܪܐ ܕܡܠܟܘܬܗ .*
ܫܦܝܪ ܗܘ ܕܝܡܡܐ ܢܚܕܐ . ܘܢܪܘܙ ܒܗ ܗܕܡܝܐ ܘܓܙܪ̈ܬܐ . ܫܦܝܪ
ܗܘ ܕܢܚܕܐ ܘܢܪܘܙ ܒܗ . ܗܕܡܝܐ ܚܕܬܐ ܡܢܬܘܬܐ .* ܫܦܝܪ ܠܐܝܠܢܐ
ܚܕܐ ܘܐܬܐ . ܕܡܠܟܐ ܚܕܬܐ ܡܫܝܚܗ . ܫܦܝܪ ܗܘ ܕܬܠܝܠܝܗ
ܒܚܕܘܬܐ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܡܗ ܠܡܫܝܚܐ .* ܡܢܗ ܡܢܗ ܘܠܐ ܬܬܕܡܪ .

ܡܫܒܚܝܢ ܕܫܡܝܐ ܐܠܗܝܢ. ܘܐܪܥܢܝܐ ܥܡ ܕܡܪܘܡܐ. ܡܛܠ ܕܡܠܟܐ
ܠܐܝܬܝܗ.* ܢܚܬ ܡܟܝܟܐ ܕܢܦܩܗ ܗܘܐ. ܠܡܫܒܚܘ ܒܪܐ ܘܡܘܒܠܐ.
ܕܡܫܬܒܚܢܘܬܗ ܐܝܟ ܕܝܠܝ. ܕܫܦܝܠܘܬܗ ܡܢܝ ܬܘܕܝܬܐ.* ܢܚܬ
ܡܢ ܕܡܫܒܚ. ܡܠܟܐ ܕܟܠ ܕܡܘܬܐ. ܘܐܬܦܫܛ ܠܥܠܡ
ܠܡܦܪܩܘ. ܡܢ ܕܒܪܐ ܘܡܠܟܘܬܐ.* ܕܢܚܬ ܠܒܝܬ ܡܠܟܐ ܘܐܬܐ.
ܕܢܗܘܐ ܦܪܘܩܐ ܠܚܘܒܐ. ܘܫܒܩܐ ܕܥܘܠܐ ܠܚܘܒܐ. ܠܟܠܡܐ
ܡܠܟ ܐܠܗܐ.* ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܕܫܒܚܘܗܝ ܢܫܒܚܘܢ
ܕܫܒܚܘ. ܢܦܠܐ ܠܟܠ ܟܠܗ ܠܒܪܢܫܐ. ܐܘܡܢܐ ܠܟܠܗ ܕܒܪܐ.*

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܗ̇ ܚܙܬ ܚܘܐ. ܫܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ. ܘܐܬܟܪܝܬ ܒܬܪܥܝܬܗ̇.
ܡܠܟܐ ܕܢܟܠܐ. ܘܗܘܬ ܠܗ̇ ܢܥܡܐ. ܚܙܬܗ ܕܡܟܪܝܬܐ. ܘܐܪܟܢܗ̇
ܦܓܪܡܐ ܚܙܬ. ܠܒܣܝܡܐ ܗܘ ܕܐܬܐ. ܡܠܬܐ ܐܬܩܒܠ ܗܘܐ. ܡܢܗ
ܠܡܘܬܗ ܚܝܠܐ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܒܣܪܐ. ܡܢ ܐܬܐ ܘܩܛܠܐ. ܢܦܠܬܗ ܕܡܠܐ
ܕܐܬܐ. ܡܢ ܡܪܝܡ ܫܡܝܢܐ ܗܘܐ. ܠܥܒܕܐ ܕܠܒܠܘܗܝ ܢܦܩܗ.
ܕܢܘܗ ܡܫܡܫܐ ܡܠܬܐ. ܘܥܘܠܗ ܡܫܡܫ ܡܪܝܡ. ܚܝܘܬܐ ܗܝ ܕܡܠܟܬܐ.
ܘܫܡܥܐ ܗܝ ܕܢܒܝܬܐ. ܡܠܬܐ ܘܫܡܥܬܐ. ܚܙܐ ܡܢ ܩܕܝܡ ܘܐܬܢܒܝ.
ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ. ܢܦܩܘܗܝ ܘܡܢܗܘܢ. ܠܚܘܪܐ ܢܦܩ ܩܢܝܢܐ.
ܠܟܘܡܪܐ ܢܣܒ ܡܠܬܐ. ܘܢܦܩܘܗ ܠܟܠ ܡܠܟܐ. ܗܘ ܐܪ̈ܙܐ ܒܢܦܫܗܘܢ.
ܠܚܘܪܐ ܢܦܩ ܘܐܬܝܒܘ. ܠܟܝܢܐ ܩܢܘ ܕܩܝܡܗ. ܠܟܘܡܪܐ
ܢܣܒ ܘܐܬܝܒܘ. ܠܡܫܡܥܐ ܩܢܘ ܢܦܩܘ. ܕܩܝܡܬܗ ܠܐ ܫܠܡ ܕܩܝܡܗ
ܡܫܡܥܐ ܕܐܬܢܒܝܐ. ܡܫܡܥܐ ܫܡܥ ܩܘܪܒܐ. ܐܦ ܚܝܘܬܐ ܩܪܝܒܬܐ. ܐܝܟ ܡܠܐ
ܕܠܫܡܗ ܘܫܡܥܗ. ܡܫܡܥܐ ܠܟܘܡܪ̈ܐ.

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

---

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

B. Cantica ad Missam.*)

a. Hymni in priori Missae parte praeparatoria decantati.

Ante Lectionem in cornu Epistolae.

(Ex Miss. Antioch. Maron. Rom. 1716. p. ܨܒ seq.)

ܐܦܪܘܣܦܘܪܐ : ܗ̇ܘ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܐܝܬܘܗܝ ܘܡܫܘܡܫܢܘܬܐ ܟܠܗ̇ ܕܒܪܐ
ܗܢܐ ܕܩܘܪܒܢܐ ܕܡܬܩܪܒܝܢ ܠܐܠܗܐ * ܠܫܘܒܚܐ ܗܘ ܡܪܢ ܫܘܒܩܢܐ ܘܠܚܛܗܘܢ
ܗܘ ܕܫܡܠܝܢ : ܘܗܝܕܐ ܗܘ ܢܦܫܐ ܠܫܡܝܐ : ܘܡܪܐ ܘܡܬܝܪܐ ܠܥܠܡܐ ::
ܠܩܕܝܫܝܢ ܗܘ ܟܠܗܐ ܘܠܩܕܝܫܐ ܗܘ ܕܝܠܗ : ܢܦܫܐ ܗܘ ܚܝܐ
ܠܒܪܝܐ : ܘܩܘܪܒܢܐ ܡܩܒܠܐ ܢܩܪܒ * ܚܝܐ ܗܘ ܡܪܢ ܘܡܩܒܠܢܐ :
ܘܐܚܝܕܐ ܠܟܠ ܐܬܪܘܬܝܢ : ܘܡܬܩܒܠ ܡܢ ܟܗܢܘܬܐ : ܚܝܐ ܕܪܟܝܢ
ܠܐܠܗܘܬܐ :: ܘܐܝܟܐ ܕܒܪ ܡܢ ܟܠܗ ܠܫܡܝܐ ܡܫܬܩܠܢܐ :
ܬܫܡܫܬܐ ܕܢܩܕܫ ܫܡܝܐ ܒܝܕ ܡܪܗ ܒܩܘܪܒܢܐ * ܘܐܝܟܢ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܒܩܘܪܒܢܐ ܘܚܘܒܐ ܠܫܡܫܘܬܗ : ܒܩܘܪܒܢܗܘܢ ܠܩܕܝܫܝܢ
ܘܫܘܦܪܗܘܢ ܠܢܦܫܗܘܢ :: ܕܝܢ ܠܟܗܢܐ ܕܝܠܗ : ܘܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܒܚܘܒܗܘܢ :
ܡܢ ܬܫܒܚܬܐ ܠܢܦܫܗܘܢ : ܘܬܫܒܚܬ ܥܠܡܐ ܘܥܠܡܝܢ ܟܠ * ܦܘܪܩܢܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܗܢܐ ܕܩܘܪܒܢܐ : ܠܫܘܒܚܟ ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ :
ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܬܒܚܝܢ :: ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܘܒܚܝܢ ܡܬܩܕܫܝܢ ܕܫܠܡܝܢ :

*) Cum permulta in Missa essent, quae metrice pronuntiarentur, optimum duxi, ordinem sequi Eucharistiae, qualis in Missalibus usitatis et Anaphoris vulgatissimis habetur, (Ass. cod. lit. lib. IV. p. 2. p. 131. sq. Renaudot. coll. lit. or. 2. p. 1. sqq. et Miss. Maron. et Antioch.): ideoque hymnos ad genus et speciem disponendos curare non potui.

ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ ܐܦ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ : ܘܡܫܒܚܢܘܗܝ ܘܡܫܡܠܝܢܘܗܝ * ܘܡܫܡܫܢܘܗܝ
ܕܠܡܫܡܫܢܐ: ܘܡܫܡܫܝܢ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܡܫܡܫܢ ܡܫܩܠܝܢܘܬܗ : ܕܫܡܫ
ܠܡܫܡ ܙܒܢܘܗܝ :: ܘܠܐܫܠܡܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܐܒܘ ܘܡܫܡܫܝܢ ܘܡܩܒܠ ܠܝ :
ܡܫܘܚ ܠܝ ܐܘܪܚܐ ܕܚܝܐ ܕܢܘܗܪܐ ܗܘ ܠܡܫܘ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܫܡܫܘܗܝ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܘܡܫܒܚܘ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܦܘܪܩܢܝ
ܘܕܡܝܘ ܡܢܝܚܐ :: ܘܟܠ ܕܐܡܪܘ ܠܐܪܡܘܢܝܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܢܗ ܡܢܝ :
ܡܫܘܪ ܐܝܟ ܡܢܗ ܡܫܡܫܢܘܗܝ ܘܡܫܡ ܐܘܪܚܐ ܕܐܡܫܝܚܘܗܝ * ܘܠܝ ܚܘܫܒܐ
ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘܐ ܠܝ ܡܢ ܡܫܡ ܢܛܪ : ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܡܢܗܘܢ ܐܡܢܐ ܕܢܫܒܚܘܗܝ :: ܘܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܡܪܝܡܐ ܕܐܫܬܒܚܬ ܡܫܒܚܢܘܗܝ :
ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܕܝܪܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ * ܐܢܐ ܘܡܫܡܫܐ ܘܐܘܪܚ
ܘܡܫ ܡܢ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܐ : ܠܗ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܐܡܫܝܚܘܗܝ ܡܫܡܫܢܘܬܝ
ܠܡܫܡܫܢܝܢ ܐܡܝܢ ::

XII.

ܡܐܡܪܐ : ܐܝܟܢܐ ܦܓܪܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܠܒܪܐ ܡܪܘܡܐ .
ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܒܫܘܠܡܐ ܦܓܪܐ ܕܒܝܬ * ܦܘܪܩܢܐ ܕܟܠ ܕܓܠܐ
ܬܠܡܝܕܐ ܡܢ ܠܐ ܡܢܗ : ܘܐܝܟ ܐܝܟ ܡܬܬܚܝܠܐ ܘܡܫܬܒܗܪܝܢ :: ܦܓܪܐ
ܕܢܘܚܐ ܟܠ ܫܪܪܐ ܕܓܠܝܢܐ ܘܡܫܡܫ ܗܘܘ ܠܗ ܘܡܫܬܡܫܝܢ
ܘܡܫܡܫܘܢܝܗܘܢ * ܕܢܫܡܫ ܚܕܪܐ ܢܫܡܫ ܠܡܫܪܐ ܕܡܫܡܫܘܬܗ : ܘܡܫܡ
ܐܢܫܐ ܢܫܡ ܠܡܫܡܫܢܐ ܦܓܪܐ ܕܡܫܡܫܘܬܗ :: ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܐ
ܘܐܩܝܡ ܘܡܫܡܗ : ܕܡܫܡܫܐ ܕܡܫܐ ܡܫܡ ܡܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ ܐܝܟ * ܘܡܫܡܫܘܬܐ
ܢܫܡܫ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܗ ܠܡܫܡܫܘܗܝ : ܕܡܫܡܫܘܗܝ ܦܓܪܗ ܘܡܫܡܫܗ ܡܫܡܐ
ܠܡܫܡܐ ܡܫܡܫܘܬܗ :: ܐܝܟܘ ܡܫܡܫܘܟ ܡܫܪܐ ܕܡܫܡܐ ܟܠ ܠܡܫܡܫܡܗ
ܘܡܫܡܫܗ ܐܝܟ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܢܗ * ܡܫܡܫܘܬܐ ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܐ
ܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܝܢ : ܘܡܫܡܫܡܫܘܢ ܡܫܡܘܟ ܐܝܟܘ ܠܡܫܡܫܢܗ :: ܡܫܡܫܝܢ
ܡܫܡܫܗ ܡܫܡܐ ܡܫܡܐ ܡܫܐ ܕܐܡܫܡܫ : ܘܡܫܡܫ ܡܫܡܗ ܡܫܡ ܠܡܫܡܐ
ܕܡܫܡܐ ܐܝܟ * ܡܫܡܫܡܗ ܠܡܫܡܫܗ ܡܫܪܐ ܡܫܡܫܐ ܕܠܐ ܡܫܡܫܡܫܝܢ :
ܘܡܫܡܫܗ ܡܫܡܫܘܢ ܘܡܫܡܗ ܡܫܡܫܗ ܘܡܫܡܗ ܡܫܡܫܗ :: ܡܢ ܠܐ
ܡܫܡܐ ܐܠܐ ܡܫܡܗ ܕܠܐ ܠܡܫܡܐ : ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܐ ܠܡܫܡܗ ܘܠܐ

ܡܢܗܘ̈ܡܠܐ * ܒܥܒܕܐ ܕܐܝܟ ܐܠܟܣܢܕܪܘܣ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܝܘܢܝܐ : ܘܗܘܐ ܓܢܒܪܐ
ܡܫܒܚܐ ܡܚܝܠ ܣܘܣܝܐ ܕܒܩܪ̈ܒܐ ܡܙܝܢܐ ܀ ܡܢܘܬܐ ܘܐܝܠܘܢ ܕܪ̈ܘܡܝܐ
ܒܙܒܢܐ ܘܡܫܩܠܝܢ ܡܕܝܢܬܗܘܢ : ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܡܬܚܪܝܘ ܕܐܝܟ
ܕܡܢܗܘܢ * ܠܗܘܢ ܘܐܬܢܨܚܘ ܒܗܘ ܡܬܟܬܫܢܘܬܐ ܐܦ ܫܒܩܘ ܘܐܠܨܘ .
ܪ̈ܘܡܝܐ ܠܗ ܕܐܝܟ ܕܢܣܒܘܢ ܘܢܙܟܘܢ ܕܩܪܒ ܟܠܗ ܀ ܫܡܥܘ ܗܘܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܟܢܫܘ
ܗܘܐ ܥܠܝ ܡܘܬܢܐ : ܘܐܬܐ ܠܡܐܡܪ ܡܢܝ ܫܒ̈ܝܐ ܕܠܐ ܡܫܠܡܝܢ * ܠܗ
ܗܠܘܕܐ ܗܘ ܡܕܡܕܟܝ ܡܢ ܐܘܡܢܝܢ : ܘܐܬܦܢܝ ܕܐܝܟ ܘܠܐ ܡܕܡܕܡܟ
ܐܒܫܐ ܡܢܝ ܀ ܩܘܡܐ ܕܟܠ ܕܐܬܟܢܝ ܠܗܘܐ ܡܬܩܬܩܝܢ ܕܐܬܗܘܢ :
ܘܕܠܐ ܡܕܝܢܐ ܠܢܒܝ ܩܘܡܗ ܘܕܡܟܗ ܠܟܝܬܗ * ܪ̈ܘܒ ܠܟܬܟܝ ܘܥܒܕ
ܡܢܝ ܕܥܡܐ ܗܢܐ ܘܐܬܢܒܐ ܒܗ ܟܠ ܫܒܝܐ ܕܢܫܡܥܘܢ ܠܗ ܀ ܥܒܕ
ܡܢܝ ܠܟܝܬܗܘܢ ܡܟܬܟܬܗܘܢ ܘܗܘܝܢ ܗܘܘܐ ܕܢܗܘܐ ܠܟܬܒܐ ܕܥܠܝ
ܠܗܐ * ܕܥܒܕ ܟܟܠܗܝ ܒܪ ܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܫܡܥܘ ܘܥܒܕܘ ܣܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܗ ܒܡܥܕܬܐ ܀ ܫܒܩܗ ܠܗ ܡܢܗ ܡܢ ܠܩܪܒܐ ܘܡܢܝ ܫܡܥܬܐ :
ܘܢܦܩ ܣܓܝܐ ܘܡܬܡܠܟܐ ܠܡܫܒܩ ܡܕܝܢܬܗ * ܐܬܐ ܠܒܝܬ ܡܢܝ
ܠܡܠܟܘܬܗ ܥܡ ܡܘܪ̈ܒܝܐ : ܘܠܡܢܚܬܗܘܢ ܒܗ ܣܓܝܐ ܘܡܬܬܒܝܐ ܕܐܬܪܗ
ܥܡܡܗ ܀ ܐܒܐ ܘܒܪܐ

XIII.

ܡܫܝܚܐ : ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܝܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܩܕܝܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ :
ܘܩܪܒ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܢܒܝܘܬܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ * ܓܒܪܐ ܠܟܠܟܝ ܢܝܚܐ
ܠܟܠܟܝ ܡܫܝܚܘܬܐ : ܫܘܒ ܠܟܠܟܝ ܠܫܡܗ ܢܟܠܟܘ ܡܢ ܐܒܗܘܬܐ ܀
ܐܘܦܝܐ ܕܫܡܝܐ ܥܒܕܐ ܠܟܠܟܝ ܡܕܒܪܢܘܬܐ : ܘܩܢܘܢܐ ܠܡܫܝܚܗ ܘܠܡܫܝܚܘܬܗ
ܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܢ ܗܘܡ ܟܠܟܝ ܩܫܦ ܗܘ ܡܐܡܪܘܬܐ : ܠܐܒܐ
ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚ ܡܕܝܢܐ ܚܝܐ ܡܪܘܬܐ ܀ ܟܠ ܡܪܢ ܡܫܡܫܢܐ
ܕܥܒܕ ܠܗܘܢ ܫܘܒܚܬܐ : ܥܡܗ ܡܕܒܪܢܐ ܐܘܟܝ ܐܝܟ ܢܝܚܢ ܡܫܝܚܘܬܐ *
ܗܘ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܣܘܦ ܫܘܒܚܐ ܘܫܘܟܠܬܐ : ܘܗܘ ܢܕܒܪܝܢ ܡܢ
ܣܘܟܠܐ ܩܕܡ ܐܠܗܘܬܐ ܀ ܫܒܩ ܡܢܝܫܗ ܠܟܠܬܗܘܢ ܗܘ ܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܐܒܩܕ ܐܠܗ ܟܠ ܡܕܘܕܐ ܥܠܐ ܢܝܚܘܬܐ * ܗܘܡܐ ܕܐܬܚܒܗ ܩܕܡܘܗܝ ܘܕܡܟܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ : ܠܐ ܢܗܘܐ ܒܗ ܥܡܗ ܕܝܠܐ ܕܩܒܝܠܐ ܀ ܘܐܒܕܪ

ܡܪܝܐ ܡܢ ܗܘ ܕܒܟܠ ܡܠܐ ܡܪܘܬܐ : ܚܝܠܐ ܘܫܘܠܛܢܐ ܡܢ ܡܠܐ ܠܟܠܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܠܟܐ ܡܪܝܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܝܩܪܐ ܘܟܠ ܫܘܒܚܬܐ : ܡܠܟܐ
ܘܪܒܐ ܘܡܪܬܐ ܕܟܝܢܐ ܡܫܝܚܝܬܐ :: ܘܐܝܟܢܐ ܡܝܬܘ ܒܫܡܝܐ ܘܫܒܚܐ
ܠܐܠܗܘܬܐ : ܗܘܝ ܠܗ ܫܘܪܐ ܘܫܘܝ ܠܐܠܗܘܬܗ ܡܪܢܝܘܬܐ * ܠܐ ܬܒܥܐ
ܠܗ ܫܘܬܦܐ ܘܐܝܟܐ ܘܫܘܚܠܦܐ . ܠܗܘܢܐ ܠܟܝܢܘ ܗܘܝܘ ܐܝܟ ܒܟܝܢܘܬܐ ::
ܡܬܚܫܚܢܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ : ܠܫܘܚܐ ܫܘܒܚ ܘܐܫܬܘܕܥ ܐܝܟ
ܡܫܬܪܪܘܬܐ * ܐܦ ܠܫܘܬܦܐ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܡܢ ܒܬܠܗܐ : ܠܡܬܡܐ ܘܒܬܪܐ
ܐܡܝܢܐ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܝܘܬܐ :: ܫܪܝܪ ܐܝܟ ܘܡܫܠܡ ܐܝܟ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ :
ܡܛܠ ܠܡܫܬܪܪܘ ܠܟܝܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ * ܬܫܬܒܚ ܐܝܟ ܗܘ
ܥܠܡܐ ܘܐܦ ܠܝܠܕܗܐ : ܘܐܫܟܚ ܡܢܗܘܢ ܗܘ ܠܥܠܡܐ ܘܗܘ ܒܬܠܗܐ ::
ܒܝܠܕܬܐ ܕܗܘ ܕܫܠܝܚܘ ܒܒܪܝܬܐ : ܒܗܕܐ ܡܪܝܡ ܡܠܟܘܬܗ
ܫܘܦܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ * ܘܡܪܝܐ ܘܫܠܛ ܒܟܠܗ ܥܠܡܐ ܡܢ ܠܒܪܝܬܐ :
ܘܡܪܝܐ ܐܫܬܘܕܥ ܕܝܠܗ ܗܝܕܝܢ ܕܫܘܒܚܪܘܬܐ :: ܐܦ ܡܪܝܐ ܡܪܢ ܕܝܠܗ
ܕܒܪܐ ܡܠܐ ܠܥܡܡܐ : ܘܐܫܬܠܡ ܢܦܫܐ ܕܢܣܒܗ ܠܟܠ ܢܦܫܬܐ ܕܡܬܚܕܬܘܬܐ*
ܗܘܐ ܕܫܒܚܘܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܟܠ ܦܪܝܫܐ ܕܐܬܒܗ ܠܟܠܗܘܢ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ :: ܡܢ ܗܫܐ ܠܟܠ ܬܫܒܘܚ ܗܘ ܠܐܠܗܘܬܐ . ܠܐܠܐ ܡܠܟܐ
ܡܫܪܝܢ ܫܘܒܚܐ ܚܕܐ ܡܪܢܘܬܐ :: ܐܠܐ ܘܡܪܐ :

XIV.

ܐܪܡܝܬܐ : ܗܘ ܠܡܫܬܘܕܥܘܬܐ ܕܡܫܘܡܪܐ ܫܘܦܪܗ ܠܟܠܗܐ
ܘܡܫܬܘܕܥܐ ܚܕܐ ܡܪܢܘܬܐ ܘܡܫܬܘܕܝܐ ܚܕܐ ܕܫܘܝܐ * ܚܕ ܚܝܠܐ ܚܕܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܚܕ ܝܨܝܦܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܠܗ ܠܫܘܝܐ ܕܪܘܬܐ ܡܢ ܦܘܡܐ
ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ :: ܐܘ ܡܪܐ ܡܪܘܬܐ ܘܡܫܬܘܕܥܢܐ ܕܫܒܚܐ ܕܟܠ ܫܪܝܪܐ
ܘܝܠܕܬܐ ܕܡܫܬܪܪܝܢ ܠܗ ܒܪܝܬܐ * ܒܪܐ ܕܫܠܚ ܠܗܝܡܢܘܬܐ
ܘܡܪܢ ܠܫܠܝܚܐ ܕܐܝܬܘܬܐ ܕܟܠ ܬܪܬܝܢ ܘܬܠܝܬܝܐ ܕܡܫܬܪܪܝܢ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ :: ܢܨܚܘܢ ܕܟܠ ܫܪܟܐ ܡܫܬܥܒܕܢܐ ܕܒܪܝܬܐ ܕܟܠ ܕܟܝܐ
ܘܬܠܝܬܝܐ ܕܡܫܪܪܐ ܠܗ ܦܘܠܚܢܐ * ܕܒܢܐ ܕܠܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܘܡܫܬܥܝܢܐ
ܕܫܠܝܚܐ : ܚܝܠܐ ܠܟܠܐ ܕܠܫܠܡܐ ܕܡܫܬܪܪܝܢ ܠܗ ܕܒܟܠܗܐ :: ܗܘܐ ܕܒܪܝܬܐ
ܫܡܝܐ ܕܐܝܬܘܗ ܬܠܬܐ ܒܠܠܝܬܐ ܘܐܬܕܟܝܢ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܫܡܫܬ ܠܟܠܐ

Heut hüpfe freudig auf die Erde,
Wie Lämmer tanze das Gebirg
Dem Königssohn, der zu besuchen
Die Menschen sich erniedrigte.

Heut soll das Meer sich freu'n, die Inseln
In ihm verklären sich vor Lust,
Im Herrn, der kam aus seiner Glorie
In uns'rer Menschheit Jammerhaus.

Heut soll'n frohlocken auch die Wälder
Und Hain' mit ihren Bäumen all',
Denn ihr Gezweig wird abgeschnitten,
Als schöne Fahn' es zu erhöh'n.

Heut soll auch das Gewild frohlocken,
Die ganze Thierwelt sich erfreu'n;
Denn seht auf einem Esel reitend
Zog ein bei uns der Himmlische.

Heut sollen sich erfreu'n die Flecken,
Die Städt' in frohem Ungestüm,
Denn selbst der Kindlein Stimme rufet:
„Gepriesen sei er, der da kam!"

IX. *In eadem.*

(ib. p. 220.)

ܝܘܡܢܐ ܐܘܪܫܠܡ ܫܒܝܚܬܐ . ܚܕܝܘ ܐܪܥܐ ܟܠܗ̇ ܕܝܠܝܕܐ . ܐܘܫܥܢܐ
ܚܙܘܩܐ ܘܬܫܒܚܬܐ . ܠܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ .* ܚܕܝܘ ܕܒܫܡܝܐ
ܐܠܦܝܢ . ܕܝܘܡܢ ܠܗܝܟܠܐ ܐܬܐ . ܚܕܝܘ ܗܘ ܡܠܟܐ ܕܐܬܟܢܫ .
ܕܢܚܬ ܐܢܘܢ ܠܫܡܝܐ .* ܚܕܝܘ ܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܬܦܨܚ . ܛܘܪܐ ܘܫܢܝܐ
ܕܪܡܬܐ . ܚܕܝܘ ܗܘ ܕܐܬܝܠܕ ܡܠܟܐ . ܕܥܡܟܐ ܘܢܚܬ ܕܢܬܪܘܡ .*
ܚܕܝܘ ܗܘ ܕܝܡܐ ܘܓܙܪܬܐ . ܘܢܙܗܪܘܢ ܒܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܓܠܝܐ . ܚܕܝܘ
ܗܘ ܕܐܝܠܢܐ ܘܢܙܗܪܘܢ ܒܗ . ܡܫܝܚܐ ܚܝܠܐ ܕܫܡܝܢܐ .* ܚܕܝܘ ܡܠܟܐ
ܚܝܠܐ ܕܐܬܐ . ܕܒܚܕܘܬܐ ܚܝܘܬܐ ܢܫܒܚܘܢ . ܚܕܝܘ ܗܘ ܕܒܫܝܚܝܗ
ܒܚܕܘܬܐ . ܘܡܫܒܚܘܢ ܫܡܗ ܠܡܫܝܚܐ .* ܡܠܟܐ ܡܢ ܕܠܐ ܡܬܪܥܢ .

[illegible]

Am Palmsonntage.

(Z. 4. 220.)

Mit seinen Kindern schreiet Salem:
Preis ihm, der kommt und kommen wird,
Hosanna in der Höh' und Tiefe,
Des allerhöchsten Vaters Sohn!

Preis ihm, der sich aus Lieb' erniedrigt
Zum Heil des menschlichen Geschlechts;
Dem König Preis, der arm geworden,
Die Dürftigen zu machen reich.

Preis ihm, der kam um zu erfüllen,
Was die Propheten vorgesagt;
Preis ihm, der alle Welt erfreut
Durch seines Vaters reichen Schatz.

Preis ihm, den selber stumme Wesen
Mit Hosianna laut gerühmt;
Preis ihm, dem Kindlein selbst gesungen
Mit Liedern neuen Lobgesang.

Dem neuen König Preis, der kommen,
Den Neugeborne preiseten;
Preis ihm, den lallend auch die Kinder
Gelobet in der Jünger Schaar.

O Herr, wer soll sich nicht verwundern,
Wie weit sich deine Lieb' herab
Gelassen? Denn der Cherub Wagen
Trägt zitternd deine Herrlichkeit.

11 *

Und dennoch trug ein schlechtes Füllen
Auch deine grosse, heilge Macht,
Weil du erbarmend zu uns kamest,
Uns zu erhöhen durch dein Heil.

Mein Mund verkünde rühmend deine
Gerechtigkeit an diesem Tag
Der Freude, meine Zunge spreche
Dein Lob an deinem Segensfest.

An diesem Fest jauchz' meine Seele,
An dem die Schöpfung sich erfreut,
Und trage Zweig' von Lobgesängen
Anstatt der Hosiannazweig,

So Knaben trugen vor dem Füllen,
Auf dem sass deine Majestät.
Wir rufen zu dir mit den Kindern:
Hosanna, Heil dem Davids Sohn!

X. *Eva et Maria.*

(Opp. II. p. 328. ex serm. exeg.)

ܒܥܝܢܘܗܝ ܚܙܐ ܐܕܡ. ܫܘܦܪܗ ܕܒܪܘܝܐ. ܕܐܬܒܪܝ ܒܕܡܘܬܗ.
ܡܠܟܐ ܕܒܪ̈ܝܬܐ. ܘܗܘܬ ܠܗ ܢܦܫܐ. ܚܙܬܗ ܕܡܫܡܫܢܬܐ. ܥܠܘܗܝ
ܡܬܒܪܟ ܚܙܝܗ. ܠܒܪܢܫܐ ܗܘ ܕܐܬܐ. ܡܠܐ ܐܠܗܘܬܐ ܗܘܐ. ܥܠܘܗܝ
ܠܟܘܠܗ ܚܝܠܐ. ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܡܦܪܩ. ܡܠܬܐ ܘܥܒܕܐ. ܫܠܝܛܘܬܗ ܕܗܘܐ
ܥܠܝܗ. ܘܠܐ ܦܣܩܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ. ܠܥܘܒܕܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܚܝܠܘܗ.
ܕܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܬܐ. ܘܗܘܐ ܡܫܝܚ ܒܝܬܐ. ܚܙܘܬܐ ܗܘ ܕܡܠܟܬܐ.
ܘܫܘܪܝܐ ܗܘ ܕܢܘܗܪܐ. ܡܠܬܐ ܘܥܒܕܐ. ܚܙܘ ܗܘ ܚܙܝܢ ܘܡܠܟܘ.
ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܐ ܕܐܝܟܐ. ܢܚܘܬ ܘܢܫܬܡܥ. ܠܚܘܒܐ ܕܚܘܒ ܒܥܝܢܐ.
ܠܡܘܗܒܬܐ ܢܝܫܐ ܡܠܬܐ. ܘܢܬܬܪܝܡ ܠܥܠ ܡܢܗ. ܗܘ ܐܬܐ ܠܡܚܪܘܗܝ.
ܠܚܘܒܐ ܢܦܫ ܘܐܬܚܝܒ. ܠܥܝܢܐ ܚܙܝܗ ܕܐܦܝܗ. ܠܡܘܗܒܬܐ
ܢܝܫܗ ܘܐܬܚܝܒ. ܠܡܠܟܬܐ ܚܙܝܗ ܢܦܠܗ. ܕܫܒܩܗ ܠܥܠܡ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܠܟܐ ܕܐܠܗܘܬܐ. ܡܫܪܐ ܡܠܝܟ ܥܠܘܗܝ. ܐܦ ܚܘܒܐ ܡܪܡܪܐ. ܐܝܟ ܗܢܐ
ܕܢܝܚܘܗ ܘܡܫܬܒܚ. ܚܙܝܐ ܠܡܫܝܚܬܐ.

(Z. 273.) Einst sah mit ihrem Auge
Eva des Baumes Schöne,
Da fand in ihrer Seele
Der Rath des Argen Eingang,
Und bittre Reue war
Das Ende jener That.
Maria sah mit ihrem Ohr*)
Den Unsichtbaren, der da kam.
Ein Wort, da ward empfangen
In ihrem Schooss die Kraft,
Die einen Körper anzog.
Der Tod und Satan fragten
Dem Rufe von ihm nach.
Sie standen staunend, hörten
Die Engel von ihm jubeln:
„Der tödtet den Tod,
Vernichtet den Bösen,
Ist die Wonne der Engel,
Die Hoffnung der Menschen.“
Da sah'n der Tod und Satan
Einander schaudernd an,
Rathschlagten dann, wohin
Sie flöh'n sich zu verbergen;
Der Böse floh der Wüste zu,
Der Tod stürzt in den Abgrund.
Weil sie von ihm gefloh'n,
Besucht er ihren Zufluchtsort,
Ging in die Wüst' und überwand
Den Bösen in derselben:
Auch in die Tief' und überwand
Den Tod in seiner Höhle.
Weg waren beide, die
Der Menschen Hoffnung raubten.
Drum blüht auf Erden Hoffnungsfülle
Und Freude in der Höhe,
Wie dort, als Engel niederschwebten
Mit froher Botschaft zu den Menschen.

*) Intellige de Conceptione per aurem facta.

B. Cantica ad Missam.*)

a. Hymni in priori Missae parte praeparatoria decantati.

Ante Lectionem in cornu Epistolae.

(Ex Miss. Antioch. Maron. Rom. 1716. p. ܨܘ seq.)

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܢܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܝܠܗܝܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܟܠ ܚܙܝܐ
ܗܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܫܡܝ ܫܡܝܐ ܠܐܠܗܘܬܗ * ܢܫܒܚܘܢ ܗܘ ܡܕܡ ܕܒܪܝܬ ܘܡܫܡܫܝܢ
ܗܘ ܡܫܡܫܝܢ : ܘܐܝܬܘܗܝ ܗܘ ܢܘܗܪܐ ܠܒܪܝܬܐ : ܘܫܒܪܐ ܘܢܘܗܪܐ ܠܟܝܢܐ ::
ܠܦܩܘܕܝܢ ܗܘ ܡܠܟܐ ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܗܘ ܕܡܠܟܐ : ܕܫܡܝܐ ܗܘ ܡܥܠܐ
ܥܠܡܐ : ܘܡܠܐܟܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ * ܫܒܚܘ ܗܘ ܡܕܡ ܕܫܡܫܝܢ :
ܘܐܡܪܬ ܠܟܠ ܐܦܪܝܡܝܐ : ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܡܢ ܟܪܘܒܐ : ܫܦܝܪܐ ܕܡܠܟܘܬܟ
ܥܠܡܝܢܐ :: ܘܐܝܟܢܐ ܕܫܡܝܢ ܡܢ ܠܥܠܡ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ :
ܦܬܓܡܐ ܕܡܫܡܫܝ ܢܚܙܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܩܘܪܒܢܐ * ܘܐܝܟܢܐ ܕܐܝܬܘܗܝ
ܩܘܪܒܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܦܘܪܩܢܢ ܠܡܫܝܚܢ
ܘܫܘܒܚܢܢ ܠܡܫܝܚܢ :: ܥܕܡܐ ܠܟܠܟܠܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܕܥܠܡܝܢ :
ܘܡܢ ܐܬܪܐ ܠܡܫܝܚܢ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܠܟܐ ܘܢܘܗܪܐ ܠܟ * ܦܘܪܩܢܢ
ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗܝܢ ܗܢܐ ܕܫܡܝܐ : ܠܡܫܡܫܢ ܡܢ ܡܫܡܫܢ :
ܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫܢܘܬܢ :: ܡܫܡܫܢܘܬܢ ܡܫܡܫܢܘܬܢ ܡܫܡܫܢܘܬܢ ܕܡܫܡܫܝܢ :

*) Cum permulta in Missa essent, quae metrice pronuntiarentur, optimum duxi, ordinem sequi Eucharistiae, qualis in Missalibus usitatis et Anaphoris vulgatissimis habetur, (Ass. cod. lit. lib. IV. p. 2. p. 131. sq. Renaudot. coll. lit. or. 2. p. 1. sqq. et Miss. Maron. et Antioch.): ideoque hymnos ad genus et speciem disponendos curare non potui.

ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܦ ܠܡܫܘܬܟ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܘܡܩܕܫܝܢ * ܘܡܫܡܠܝܢ
ܕܠܡܫܡܫܐ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܡܢ ܥܡܡܐ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܘܬܟ: ܕܢܦܩ
ܡܢ ܬܪܥܝܢ:: ܘܐܬܚܝܒ ܡܫܬܒܚܝܢ ܕܐܝܬܘ ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟ:
ܘܫܡܝܐ ܠܟ ܐܘܪܚܐ ܕܫܡܝܐ ܕܪܘܪܒܐ ܗܘ ܠܫܡܗ ܡܫܒܚܬܐ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܡܩܕܫܐ ܕܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܘܡܫܒܚܘܬܐ ܐܝܟ ܥܠܝܐ ܦܓܪܝ
ܘܪܘܚܝ ܡܦܝܣܐ:: ܘܥܠ ܕܐܬܚܝ ܐܬܡܘܪܒܝܢ ܡܫܒܚܬܐ ܡܫܒܚ ܡܢܝ:
ܗܟܢܐ ܐܝܟ ܡܢܝ ܒܫܠܡܐ ܘܒܟܠ ܢܦܫܐ ܕܐܬܚܫܒ * ܘܠܟ ܫܘܒܚܐ
ܘܡܩܘܡܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܡܢ ܟܠܗ ܥܠܡܐ: ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܫܘܕܥܐ
ܡܫܒܚܐ ܐܒܐ ܕܒܪܐܟ:: ܘܡܫܒܚܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܬܒܚܪ ܡܫܒܚܢܝ:
ܘܙܒܢܐ ܘܪܓܫܐ ܕܠܒܢܝ ܡܫܒܚܐ ܕܡܫܒܚܢܘܬܐ * ܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚ
ܩܘܕܫܐ ܚܕ ܐܠܗܐ ܫܪܝܪܐ: ܠܟ ܗܘ ܫܘܒܚܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܠܥܠܡܝܢ
ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ::

XII.

ܒܥܘܬܐ: ܐܝܟܢܐ ܝܠܕܬ ܕܡܫܝܚܐ ܠܗ ܒܪܐ ܡܫܝܚܐ.
ܘܐܬܬܣܝܡ ܠܗ ܫܡܝܐ ܝܠܕܬ ܕܐܠܗܐ * ܒܬܘܠܬܐ ܕܠܐ ܕܡܝܐ
ܥܒܕܬܐ ܡܢ ܠܐ ܡܕܡ: ܘܐܝܟܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܬܐ ܘܡܫܒܚܬܐ:: ܝܠܕܬ
ܕܡܪܝܐ ܗܘ ܡܢܗ ܒܪܝܬܐ ܘܡܫܘܐ ܗܘܐ ܠܗ ܡܫܒܚܘܬܐ
ܘܡܫܒܚܘܬܐ * ܕܡܢܟܝ ܒܪܐ ܢܣܒ ܒܦܓܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ: ܘܡܢܗ
ܐܢܬܬܐ ܫܡܥ ܠܚܠܡܐ ܡܫܝܚܘܬܗ:: ܗܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܟܝ ܫܡܝܐ
ܕܐܝܟ ܕܡܪܗ: ܕܡܪܝܐ ܕܒܬܐ ܫܡܝܐ ܕܒܬܘܠܬܐ ܐܝܟ * ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܒܪܝܟ ܡܫܒܚܬܐ ܡܫܒܚ ܠܡܫܒܚܘܢ: ܕܩܕܝܫ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܚܝܐ
ܠܒܪܬܐ ܡܫܒܚܬܗ:: ܐܝܟܢ ܡܫܒܚ ܫܪܪܐ ܕܐܝܬܘ ܠܟ ܠܡܫܒܚܘܗ
ܘܡܫܒܚܗ ܐܝܟ ܗܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܒܚܘܬܗ * ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܐ
ܡܢ ܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ: ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚ ܐܝܟܢ ܠܡܫܒܚܘܗ:: ܡܫܒܚܝܢ
ܡܫܒܚܘܗ ܡܫܒܚܐ ܒܬܘܠܬܐ ܘܡܫܒܚ ܕܐܠܗܐ: ܘܡܫܒܚ ܗܘ ܒܗ ܠܡܫܒܚܐ
ܕܒܬܘܠܬܐ ܐܝܟ * ܕܡܫܒܚܗ ܠܟܬܒܗ ܐܝܟ ܡܫܒܚܬܐ ܘܠܐ ܡܫܒܚܢܝܢ:
ܘܡܫܒܚܗ ܡܫܒܚܘܢ ܘܐܝܟܢܐ ܡܫܒܚܘܬܗ ܘܡܫܒܚܗ ܡܫܒܚܬܗ:: ܡܢ ܠܐ
ܦܓܪܐ ܐܢܫܐ ܡܫܒܚܗ ܕܠܐ ܠܡܫܒܚܐ: ܘܡܢ ܠܐ ܡܫܒܚܢܐ ܢܫܒܚ ܠܡܫܒܚܗ ܘܠܐ

ܡܫܡܫܢܐ * ܠܟܠܗ ܐܪܥܐ ܐܬܬܙܝܥܬ ܗܘܘ ܢܩܫܐ ܓܐܪܐ : ܘܗܘܐ ܚܕܘܐ
ܒܥܠܡܐ ܢܚܬ ܣܘܟܠܐ ܕܫܠܝܚܐ ܩܕܝܫܐ ܀ ܡܫܡܫܐ ܘܐܘܠܦ ܠܘܬܗܘܢ
ܠܥܡܡܐ ܘܟܠܗܘܢ ܡܥܡܘܕܝܢ : ܡܬܩܕܫܝܢ ܒܫܡܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐܒܐ
ܕܫܠܚܗ * ܠܗܘܢ ܘܐܥܡܕ ܐܢܘܢ ܒܫܡ ܡܫܒܚ ܐܦ ܫܡܥܘܢ ܘܐܠܘܦ .
ܒܪܗ ܠܟ ܐܒܐ ܕܫܕܪܗ ܘܐܢܬܘ ܕܡܢ ܟܠܗ ܀ ܫܒܚ ܗܘܐ ܐܒܐ ܕܐܬܒܥܝ
ܗܘܐ ܥܡ ܩܘܡܝܬܐ : ܘܐܬܐ ܠܟܠܢ ܣܓܝ ܫܡܝܐ ܕܠܐ ܡܫܬܟܚܝܢ * ܠܟܠ
ܡܠܘܐ ܗܘ ܡܫܬܘܕܥ ܥܡ ܐܘܡܢܝܢ : ܡܬܡܢܝܢ ܐܒܐ ܘܠܐ ܡܫܬܡܥ
ܐܢܫܐ ܥܠܝܢ ܀ ܦܪܘܩܐ ܕܟܠ ܕܐܬܒܥܝ ܢܗܘܐ ܡܫܬܡܠܝܢ ܩܕܡܘܗܝ :
ܘܕܠܐ ܡܕܥܐ ܢܬܒܥ ܒܝܫܘܥ ܘܐܡܪܗ ܠܟܠܢ * ܢܩܒܠ ܠܫܠܝܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܥܠܝܢ ܕܫܡܐ ܗܘܐ ܘܐܬܪܐ ܥܡ ܟܠ ܫܡܝܐ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܠܟ ܀ ܡܫܒܚ
ܥܠܝܢ ܠܫܠܝܚܐ ܘܡܬܩܕܫܝܢ ܘܗܘܝܢ ܡܠܐܐ ܕܐܘܡܢܐ ܠܥܡܡܐ ܕܥܠܝ
ܥܠܡܐ * ܕܢܣܒ ܢܒܝܝܢ ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ ܫܡܥܘܢ ܘܐܡܪ ܚܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܗ ܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܡܬܐܡܪ ܠܟ ܡܢܗ ܡܢ ܢܒܝܐ ܘܡܢ ܫܠܝܚܐ :
ܘܒܗܢ ܚܝܝܢ ܘܡܬܩܕܫܝܢ ܢܡܠܟܘܢ ܡܫܒܚܝܢ * ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢܝ
ܠܡܫܝܚܐ ܥܡ ܡܫܒܚܝܢ : ܘܠܪܘܚܗ ܥܡ ܚܝܐ ܘܥܡܡܐ ܕܐܒܘܗ
ܫܡܥܢ ܀ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ

XIII.

ܠܥܘܢܝܬܐ : ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܗܘܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ :
ܘܩܪܒ ܠܥܡܡܐ ܡܢ ܠܡܘܬܐ ܕܡܫܡܠܝܘܬܐ * ܫܒܩ ܠܚܛܗܝ ܒܗܢ
ܠܚܛܝ ܥܡܡܝܘܬܐ : ܦܠܓ ܠܚܛܗܝ ܠܥܘܠܐ ܢܬܠܘܢ ܥܡ ܐܝܠܘܬܐ ܀
ܐܘܠܦܐ ܕܫܠܐ ܗܘܐ ܠܚܛܝ ܥܡܡܝܘܬܐ : ܘܐܬܪܐ ܠܡܫܝܚܝܢ ܡܫܬܟܚܝܢ
ܡܫܝܚܘܬܐ * ܡܢ ܫܡܥ ܚܛܝ ܬܫܒܘܚ ܗܘ ܠܡܫܝܚܘܬܐ : ܠܐܠܐ
ܡܫܒܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܝܚܐ ܚܝܐ ܡܫܒܚܬܐ ܀ ܟܠ ܡܢܗ ܡܫܒܚܢܐ
ܕܡܫܒܚ ܠܗܘܢ ܫܠܝܚܘܬܐ : ܥܡܗ ܡܫܒܚܐ ܐܘܪܚܐ ܐܠܗ ܝܗܒ ܡܫܒܚܬܐ *
ܥܡ ܢܒܝܐ ܠܗܘܢ ܫܠܝܚ ܚܝܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܥܡܗ ܢܩܒܠܘܢ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܚܝܠ ܕܐܠܗܐ ܀ ܫܡܥܘ ܥܡܡܐ ܠܡܫܒܚܝܢ ܥܡܗ ܡܫܒܚܬܐ :
ܘܐܝܬܝܗ ܐܠܗ ܠܟܠ ܡܠܘܐ ܥܠܝܐ ܢܚܬܬܐ * ܩܕܡܝܐ ܕܐܬܒܥܝ ܫܡܥܘܢ ܘܐܡܪ
ܡܫܝܚܘܬܐ : ܠܐ ܢܫܬܒܩ ܫܡܗ ܥܡܗ ܕܫܠܐ ܕܩܕܝܫܘܬܐ ܀ ܘܐܡܪ

ܡܕܝܢܐ ܡܢ ܗܘ ܕܒܬܐ ܥܠ ܡܕܝܢܬܐ : ܫܪܟܐ ܘܥܡܡܐ ܡܢ ܥܠ ܟܠܗ
ܕܡܥܒܕܢܘܬܐ * ܡܠܟܐ ܡܦܝܠܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܙܕܐ ܘܥܠ ܒܝܫܘܬܐ : ܡܠܟܐ
ܘܪܘܡܐ ܘܡܢܘܬܐ ܢܦܝܫܐ ܘܡܥܝܡܘܬܐ ܀ ܘܐܦܪܐ ܒܝܕܗ ܡܟܠܬܐ ܘܣܒܥܐ
ܒܐܡܝܢܘܬܐ : ܗܘܝ ܠܗ ܥܒܕܐ ܘܒܝܬ ܠܐܠܗܗ ܒܦܘܪܫܢܘܬܐ * ܠܐ ܬܠܒܘܫ
ܠܗ ܣܩܒܠܐ ܘܐܦܠܐ ܘܡܪܥܝܬܐ . ܠܥܠܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܗܕܪ ܐܝܟ ܒܡܥܝܢܘܬܐ ܀
ܡܠܟܘܬܟܘܢ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܒܡܠܟܘܬܐ : ܠܥܠܡܐ ܥܡܝܪ ܘܐܠܒܫ ܐܝܟ
ܢܨܝܚܘܬܐ * ܐܦ ܠܟܠܟܘܢ ܕܢܗ ܐܝܟ ܡܢ ܫܡܝܐ : ܠܢܗܪܐ ܘܫܡܫܐ
ܐܡܝܢܐ ܐܝܟ ܡܢܝܚܘܬܐ ܀ ܒܢܘܪ ܐܝܟ ܘܢܗܘܪ ܐܝܟ ܒܡܠܟܘܬܐ :
ܡܠܟ ܠܥܡܪܢܝܗܘܢ ܠܥܠܡܐ ܘܫܡܝܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ * ܢܬܥܒܕ ܐܝܟ ܥܠ
ܩܢܘܡܐ ܘܐܦ ܠܟܠܟܘܢ : ܘܐܦܝܣ ܡܠܟܘܬ ܥܠ ܟܠܗܘܢ ܘܥܠ ܫܡܝܐ ܀
ܒܝܠܕܬܐ ܕܗܘ ܕܢܚܬ ܒܨܘܡܚܬܐ : ܒܡܘܠܕܐ ܡܪܝܡ ܡܠܟܢ
ܗܘܝܢܐ ܕܡܪܝܡܬܐ * ܘܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܒܒܘܠܐ ܐܡܗ ܒܪ ܠܡܪܘܬܐ :
ܘܡܢܗ ܐܬܝܠܕ ܦܪܘܩܐ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܐܦ ܡܢܗ ܡܪܝܡ ܦܪܘܩܐ
ܕܕܝܢܐ ܡܠܐ ܠܥܡܘܬܐ : ܘܐܬܓܠܝ ܢܝܫܐ ܕܢܒܝܘ ܠܢ ܢܡܘܣܐ ܕܡܠܟܘܬܐ *
ܗܘܝܐ ܕܢܒܝܘ ܫܡܐ ܘܫܪܒܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܥܠ ܩܪܝܒܐ ܕܐܬܐ ܠܟܠܟܠܐ
ܒܢܝܫܘܬܐ ܀ ܡܢ ܦܘܡ ܢܒܝܐ ܬܫܒܘ ܗܘ ܒܐܡܝܢܘܬܐ . ܠܐܠܐ ܡܠܟܐ
ܡܠܟܘܬ ܒܘܪܟܐ ܚܕܐ ܡܪܘܬܐ ܀ ܐܠܐ ܘܒܪܐ :

XIV.

ܐܦܝܣܩܘܦܐ : ܗܢܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܫܡܝܢܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܚܕܐ ܡܪܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܚܕܐ ܦܘܫܬܐ * ܚܕ ܚܝܠܐ ܚܕܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܚܕ ܒܫܡܐ ܕܐܒܘܬܐ ܠܗ ܠܒܪܐ ܕܪܘܚܐ ܡܢ ܦܘܡܐ
ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܐ ܀ ܐܘ ܡܪܝܐ ܡܪܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܕܡܘܬܐ ܒܗܠ ܦܘܪܫܐ
ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܝܢ ܠܗ ܒܡܠܟܘܬܐ * ܒܪܐ ܘܫܠܝܚ ܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܦܪܫ ܠܥܡܡܐ ܘܐܠܗܘܬܐ ܒܗܠ ܩܪܝܐ ܘܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܢܝܢ
ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܢܨܒܐ ܕܥܠ ܡܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܡܪܝܐ ܒܗܠ ܕܫܡܐ
ܘܫܡܫܐ ܕܡܫܡܫܐ ܠܗ ܡܠܟܘܬܐ * ܕܒܗ ܕܡܠܟܗ ܡܪܝܐ ܘܡܫܡܫܐ
ܕܢܗܘܐ : ܚܝܐ ܠܥܠܐ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܫܢ ܠܗ ܕܥܡܗ ܀ ܗܘܐ ܕܥܡܗ
ܢܡܘܣܐ ܕܢܦܠܗ ܩܪܐ ܡܠܟܘܬܐ ܘܐܬܕܥܢܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢ ܠܟܠܐ

ܕܩܕܡܝܐ * ܘܐܬܦܪܫ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܪܒܗ ܠܐܦܝܣܩܦ ܟܗܢܘܬܐ ܒܪܝ ܠܝ
ܐܬܐ ܕܕܩܝܩܐ ܩܐܡܪܐ ܗܘ ܕܕܚܝܠܘܬܐ :: ܐܦܝܢ ܦܬܓܡܐ ܟܟܗܢܘܬܐ ܘܡܠܐ
ܡܪܟܒܐ ܟܪܟܒܬܐ ܘܩܒܪܗ ܠܐܦܝܣܩܦ ܡܫܒܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܘܬܐ *
ܫܡܫܐ ܕܢܦܠ ܒܝܘܡ ܒܝ ܠܐܦܪܘܣ ܡܫܡܫܐ ܘܒܝܬ ܗܘܐ ܗܘܐ ܟܡܫܝܚܐ ܡܢ
ܩܘܠܠ ܡܠܠ ܟܪܝܘܬܐ :: ܝܟܡܐ ܕܗܡܪ ܟܟܗܢܘܬܐ ܐܬܒܪܟ ܩܐܡܪܐ
ܠܗܒܪܐ ܕܫܡܫܘܬܐ ܗܫܒܝܢ ܐܒܪܐ ܘܐܬܒܪܟ ܗܘܐ ܗܘܐ ܟܟܗܢܘܬܐ * ܡܟܝܠ
ܓܐܠܐ ܕܫܡܫܘܬܐ ܒܪܐ ܗܘܐ ܐܢܐ ܕܐܬܦܢܝܬܐ ܘܐܬܒܪܟ ܗܘܐ ܗܘܐ ܩܐܡܐ
ܠܟܗܢܘܬܐ ܐܢܐ ܕܐܬܚܬܡܬܐ :: ܩܐܡܐ ܕܪܘܚܐ ܟܠܠܝܠܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܢܡܥܘܢ ܠܝ ܐܢܐ ܕܕܩܝܩܐ ܩܐܡܪܐ ܗܘ ܕܚܫܘܒܬܐ * ܠܗ ܗܘ ܗܘ ܦܘܫܩ
ܟܪܝܬܐ ܡܫܡܫܢܗ ܡܟܟܠܫܝܢ ܕܡܬܐ : ܡܠܗ ܦܘܠܚܢܐ ܕܩܫܝܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܟܠܠ ܠܡܫܡܫܢ :: ܥܒܕܐ ܕܡܠܟ ܕܩܫܝܫܐ ܕܟܗܢܐ ܘܐܬܩܒܠܬ : ܡܫܒܚ
ܡܢܗ ܟܪܝܘܬܐ ܕܦܘܠܚܢܝܢ ܬܟܝܒܗ ܕܒܪܬܐ * ܠܗܘ ܗܘܐ ܦܝܪܘܫܝܢ
ܟܪܝܘܬܐ : ܡܟܢܫܐ ܕܫܡܫܘܬܐ : ܘܡܬܩܢܝܢ ܒܗ ܠܟܗܢܐ : ܘܡܬܩܪܒܝܢ
ܒܗ ܠܐܘܡܢܐ :: ܫܡܫܝܢ ܐܢܐ ܕܐܬܦܢܝܬܐ : ܟܟܠܗ ܡܢ ܡܪܟܒܐ
ܩܪܝܒܘܬܐ : ܘܦܘܠܚܢܝܢ ܒܫܘܬܦܘܬܐ ܟܫܝܫܐ ܕܟܠ ܫܡܫܐ : ܟܝܬܐ
ܦܢܝܢ ܒܪܝܟܐ ܡܟܝܬܘܬܐ ܟܪܒܬܐ : ܘܦܪܝܫܐ ܠܗ ܦܘܠܚܢܐ
ܠܗܘ ܕܢܛܪ ܒܫܡܫܘܬܐ :: ܦܪܘܫܐ ܕܟܠ ܩܪܝܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܕܫܘܟܠܐ : ܗܘ ܦܘܠܚܢ ܡܟܝܬܐ ܟܬܟܠܗܘܢ ܟܢܫܝܢܐ ܘܩܘܠܬܐ : ܩܢܘܢܐ
ܘܦܠ ܕܩܘܪܒܐ ܕܐܬܩܢ ܟܟܠܝܐ ܘܡܫܡܫܐ : ܒܪ ܠܝ ܒܫܦܪܗ ܡܫܡܫܢܐ :
ܘܡܫܡܫ ܕܫܡܫܘܬܐ :: ܦܘܠܚܢܐ ܟܠܠ ܠܡܫܡܫܢ ܘܡܟܟܫܝܐ ܟܠܠ ܐܢܫܐ :
ܦܢܝܢܝܢ ܬܡܗܐ ܘܡܫܡܫܢܐ : ܕܐܟܠܝܢ ܕܐܒܗܘܗ ܕܩܫܝܫܐ * ܐܢܐ ܕܐܬܚܬܡܬ
ܕܦܘܠܚܢܐ ܡܢ ܫܡܫܘܬܐ : ܘܒܗ ܡܬܩܢܝܢ ܠܫܡܫܐ ܕܟܠܝܢܐ
ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܦܬܓܡܐ ܕܪܘܚܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܩܢܘܢܐ : ܡܫܒܚ
ܦܪܫܐ ܘܪܘܚܐ ܕܦܘܠܚܢ ܠܗ ܡܢ ܟܠܗ * ܠܥܠܡ ܡܢ ܦܘܠܚܢ
ܠܡܫܡܫܐ ܦܝܠܐ ܕܢܫܡܬ : ܘܡܫܡܫܢ ܗ̇ܠܝܢ ܕܩܫܐ : ܕܦܘܠܚܢܝܢ
ܠܗ ܡܢ ܟܠܗ :: ܐܒܐ ܘܒܪܐ :

XV.

ܐܦܪܝܡ : ܐܬܒܪܟ ܡܪܝܐ ܘܡܫܒܚ ܕܫܡܐ ܗܘ ܡܢ ܐܒܘܢ :

ܘܣܒܠܐ ܥܡ ܡܟܝܟܘܬܐ ܘܫܘܪܪܐ ܕܟܠܗ ܥܠܡܐ * ܕܦܪܢܣ ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܘ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܩܕܝܫܘ ܘܕܝܠܗ: ܘܐܬܚܫܒ ܕܡܫܝܚܐ ܘܫܠܝܚܐ ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܟܠܗ ܠܗ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܘܩܒܠ ܦܘܪܥܢܐ ܘܢܘܚܡܐ:
ܠܫܡܫܢܐ ܗܢܐ ܕܫܒܚܐ ܕܬܪܝܢ ܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘ * ܘܩܒܠ
ܣܘܓܐܐ ܗܢܐ ܕܦܘܠܚܢܐ ܠܗ ܡܢ ܠܘܬܗ: ܐܝܟ ܕܢܚܬܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܘܫܠܚܘ ܩܕܝܫܐ ܘܐܬܩܛܠ ܀ ܩܕܝܫܘܬܗ ܗܘܐ ܥܣܩܘ ܡܢ ܐܢܫܐ
ܕܫܡܫܘ: ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܥܠܡܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ *
ܘܩܡ ܠܡܫܡܫܘ ܡܫܝܚܐ ܘܫܡܫܢܘ ܩܢܘܡܗ: ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܫܡܫ ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܀ ܠܩܕܝܫܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܘܠܩܕܝܫܐ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܫܡܫܐ ܗܘ ܠܐܠܗܐ ܕܫܡܐ ܠܥܠܡܐ ܘܫܡܝܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܡܪܝܐ ܗܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܫܝܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܐܦܪܝܡ
ܗܢܐ ܕܫܡܫܘ ܘܩܕܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܀ ܩܕܝܫܘܬܗ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܘ ܘܐܝܟ
ܢܘܚܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ: ܠܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܢ ܩܕܝܫܘܬܗ ܗܘܐ ܗܘܐ
ܘܩܕܝܫ * ܘܩܒܠ ܩܕܝܫܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܟܠ ܡܫܡܫܢܝܢ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ:
ܘܐܬܩܕܫ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܩܕܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܫܡܫܢܐ ܀ ܘܐܝܟ
ܕܐܢܫܝܢ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ: ܒܫܡܐ ܥܡ ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ
ܘܩܕܫ ܥܡ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ * ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܘܗܝ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܠܡܫܡܫܢܘ
ܠܩܕܝܫܐ ܥܡ ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ ܘܠܡܫܡܫܢܝܢ ܥܡ ܩܕܝܫܘܬܗܘܢ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܐܟܡܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܥܡ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܟܢܐ. ܥܡ ܠܩܕܝܫܐ ܡܢ ܠܗܢܐ
ܘܩܕܝܫܐ ܚܝܐ ܕܡܫܡܫܢ * ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܩܕܝܫܘ ܡܢ ܐܠܗܐ
ܗܢܐ: ܘܡܢ ܚܝܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܀ ܐܠܗܐ ܐܝܟ
ܟܠܗ ܘܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܕܩܕܝܫܐ ܩܕܝܫܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܝܟ ܗܘܐ
ܕܩܕܝܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘ * ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܗ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܗ
ܩܕܝܫ ܐܝܟ ܗܘܐ ܐܝܟܐ ܠܡܫܡܫܢܐ ܥܡ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܘ ܀ ܘܩܕܫ
ܥܠܡܐ ܕܢܫܡܫ ܠܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܥܡ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ
ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܩܕܝܫܐ * ܘܐܝܟܢܐ ܕܡܫܡܫܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܕܡܫܡܫ ܡܢ
ܩܕܝܫܐ ܥܡ ܠܩܕܝܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܀ ܘܩܒܠ
ܕܐܡܪ ܐܬܡܫܡܫܢܘܬܗ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܫܡܫ ܡܢܗ: ܗܘܐ ܘܕܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ:
ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ * ܡܢ ܩܕܝܫܐ ܕܐܝܟܡܫܡܫ ܥܡܗܘܢ ܗܘܐ

ܕܡܘܬܐ : ܘܫܒܩ ܢܦܫܗ ܥܡܗ ܗܘܐ : ܕܠܐ ܚܒܠܐ ܘܕܠܐ ܡܬܡܪ ::
ܕܚܒܝܒܐ ܪܘܚܐ ܥܡܐ ܕܩܢܝܗ ܠܚܣܝܢܐ ܠܘܬܗ ܢܩܝܡ ܠܗ ܗܘܝܢܐ :
ܦܪܝܫ ܘܪܚܝ ܢܡܘܣܐ * ܘܫܡܥܐ ܡܠܝܐ ܢܒܘܥ ܠܝ ܡܢ ܡܪܚܡܢܐ ܠܗ
ܡܘܬܐ ܘܥܠܡܐ ܕܐܣܟܡܗܘܢ ܬܒܥ ܚܘܒܐ ܕܢܘܚܡܝ :: ܡܢ ܥܘܡܩܐ
ܘܡܢ ܟܡܝܢܐ ܕܪܘܚܢܝܘܬܐ ܢܩܘܡ ܠܗ ܗܘ ܠܡܬܚܙܝܘܬܐ ܠܗ
ܥܘܕܪܢܐ ܕܥܘܪܩܢܐ * ܚܝܠܬܢܐ ܢܗܘܐ ܠܗ ܦܘܪܩܢ ܟܠܗܘܢ ܥܘܕܪܐ
ܠܚܛܝܐ ܐܦܐ ܡܟܐ ܘܪܘܚ ܡܘܬ : ܠܗ ܗܘ ܠܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ ::

XVI.

ܠܡܘܡܝܐ : ܐܘ ܚܠܡܐ ܐܪܝܐ ܐܪܝܐ ܒܝܬܟܝ : ܘܥܒܕ ܬܪܥܟܝ ܦܬܝܚ
ܦܬܝܚܐ ܕܡܪܝܡܝ * ܐܚܝܕ ܠܐܡܝܢ ܐܦ ܠܐܥܘܢܝ ܡܬܝܢܝܢ : ܕܥܘܘܕܝܬܐ
ܬܪܥܝܟܝ ܗܘ ܠܟܬܝ ܚܠܝܐ :: ܠܝܬ ܡܢܗܘܢ ܐܢܬܝ ܡܢ ܦܬܘܪܐ
ܕܡܝܬܝ : ܡܟܬܒܢܬܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ܡܝܬܐ ܐܠܗ * ܘܫܠܚܝܢ ܬܪܥܝܗ
ܕܠܡܪܝܐ ܐܠܗ ܒܝܬܟܝ : ܚܕܐ ܘܡܥܒܕܐ ܥܠ ܒܬܪܐ ܕܫܘܒܚܐ ܗܘܕܝܬܝ ::
ܡܠܟܘܬܝ ܡܟܝܬܝ ܐܪܥ ܥܡܟܝ : ܡܟܬܒܢܐ ܡܟܬܒܢܐ ܕܝܢ
ܒܝܬܟܝ * ܒܝܬܟܝ ܥܘܪܩܢܗ ܘܡܪܝܡܐ ܐܡܪ : ܘܥܘܢܝܬܐ
ܕܫܘܪܐ ܒܝܬܐ ܘܩܪܝܬܐ :: ܘܫܠܚܝܢ ܕܐܝܬ ܠܗ ܟܠܗܘܢ ܡܢܗܘܢ
ܘܫܘܬܦܘܬܐ : ܗܪܟܐ ܐܠܗ ܡܢܗ ܗܘ ܥܘܕܪܢܐ ܕܥܘܡܪܬܐ * ܕܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܡܢܗ ܚܝܠ ܕܡܬܚܫܒܢ ܘܐܬܟܠܝܠܐ : ܢܛܘܪܐ ܡܬܟܒܢܐ ܠܟܝ ܕܢܦܫܐ
ܡܟܝܢܐ ܕܡܫܘܪܐ :: ܘܫܠܚܝܢ ܕܪܝܫܐ ܐܦ ܐܝܟܢܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܗܢܐ :
ܐܝܟ ܚܠܡܐ ܕܢܛܪ ܠܟܠܗܘܢ ܘܚܝܠܐ ܕܥܘܢܝܗ * ܕܡܠܟܘܬܗ ܡܢܗ ܕܟܡܐ
ܐܢܐ ܬܪܝܨ ܥܒܕܬ ܕܡܛܠ : ܗܘܐ ܟܪܝܐ ܕܡܢ ܦܬܝܪ ܐܝܟ ܦܠ ܦܬܘܪܐ ::
ܠܐ ܬܚܘܦ ܡܢ ܕܐܘܪܚܝ ܡܢ ܡܪ ܚܠܡܐ : ܘܠܐ ܬܥܛܐ ܠܝ ܐܝܟ ܗܘ
ܟܡܐ ܕܠܐ ܥܒܕܝܢ ܡܢ * ܠܐ ܡܟܝܢ ܬܦܩܝܢ ܡܢ ܡܬܬܠܝ ܥܒܕܝܢ
ܚܝܐ : ܐܝܟ ܬܥܡܝܪܐ ܢܒܠܐ ܕܐܪܥܝ ܘܥܘܦܝܐ ܕܢܦܫܝ :: ܠܟܪܝܗܘ
ܡܟܠܐ ܕܢܛܪ ܐܠܗ ܡܪܝܡ ܡܬܚܝܠܝ : ܘܡܢ ܠܪܘܚܗܘܢ ܐܝܟ ܕܠܡܠܟܬܗ
ܘܐܦ ܬܬܡܠܝܐ * ܠܡܘܬܐ ܐܦܐ ܘܡܬܬܒܝܢܬܐ ܕܒܝܬܝ ܬܒܥ : ܐܘܒܐ
ܐܠܗ ܕܬܪܝܨ ܠܟܠܝ ܡܪܚܡܢܘܬܐ :: ܠܡܠܟܬܐ ܕܡܠܟܝ ܫܒܩ ܐܠܗ
ܡܬܪܡܝܢ : ܘܕܡܪܡ ܡܪܢܗ ܕܟܠܗ ܥܘܕܪܐ ܒܐܪܥܐ ܦܠܛܝܢ *

ܘܪܘܚܝ ܘܐܦܐ ܣܪܦܐ ܐܝܟ : ܡܫܒܚܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܚܝܠܐ ܡܢ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܢܒܥ : ܡܫܒܚܘܬܐ ܡܬܪܘܪܒܐ ܘܩ̈ܠܐ ܠܫܡܝܐ :: ܩ̈ܠܐ ܡܠܟܐ
ܡܢ ܦܘܫܐ ܚܢܘܢ ܚܠܘܦ ܚܛܝܐ * ܢܘܗܪܐ ܕܒܟܠ ܚܝܐ ܫܡܝܐ ܐܝܟ
ܠܡܫܬܒܚܘ ܕܡܠܟܐ ܬܐܪܐ ܟܪܘܒܐ ܕܠܗܘܢ : ܡܫܒܚܝܢ
ܘܢܫܒܚܘܢ ܦܘܪܩܢ ܥܡܗ ܘܢܫܒܚܘܢ : ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܒܥܠܡܐ ܡܢ ܘܦܘܪܩ
ܦܘܪܩܐ : ܕܒܫܘܒܚܐ ܚܝܠܐ ܡܢ ܐܝܟ ܐܫܒܚ * ܚ̈ܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܒܚܘ ܐܠܗܐ ܪ̈ܘܚ ܡܫܒܚ :: ܘܡܫܒܚܝܢ ܟܠܗܘܢ ܕܒܫܡܝܐ ܡܫܒܚܐ
ܒܫܒܚܝ ܡܫܒܚ ܐܝܟ ܡܢܗ ܠܟ ܬܫܒܘܚ ܠܐ : ܡܫܒܚܐ ܐܦ ܢܘܗܪܐ
ܘܢܫܒܚ ܦܪܘܩܐ ܐܬܐ : ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܥܠܡܐ ܗܘ ܢܥܡܐ ܘܡܫܒܚܝܢ * ܡܫܒܚ
:: ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܠܟ ܘܫܘܒܚܐ

XVII.

ܠܥܠܡ ܗܘܐ. ܡܫܡܫܢܐ : ܡܫܒܚܚܝܢ ܡܪܢ ܕܗܘܝܬ
* ܘܐܬܐ ܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܕܡܫܒܚܝܢ ܦܪܘܩܐ ܠܟ : ܒܡܠܟܘܬܟ ܐܢܬ
ܠܟܝܢܐ ܠܟ ܒܡܠܟܘܬܟ ܐܢܬ ܕܗܘܝܬ ܡܪܢ ܡܫܒܚܚܝܢ
ܕܗܘܝܬ ܡܪܢ ܡܫܒܚܚܝܢ :: ܗܘܐ ܐܝܬܘܗܝ ܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܕܡܪܢ
ܡܫܒܚ * ܐܒܘܗܝ ܡܢ ܐܝܟ ܦܪܘܩܢ ܡܫܝܚܐ ܠܟ : ܒܡܠܟܘܬܟ ܐܢܬ
ܕܢܘܪܐ ܪ̈ܘܚܐ ܠܟ : ܒܡܠܟܘܬܟ ܐܢܬ ܕܗܘܝܬ ܡܪܢ ܠܟ
: ܡܫܝܚܘܬܗ ܐܢܬ ܕܗܘܝܬ ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ :: ܠܐܒܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܟܘܠ
ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ * ܠܟܠ ܠܟܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢ ܠܟ
:: ܐܝܬܘܗܝ ܡܢ ܘܐܬܐ ܘܡܫܒܚܘܗ ܫܒܚܘܗ : ܡܫܝܚܘܬܗ ܒܫܡܝܐ ܕܚܙܐ
ܕܗܘܝܬܗ ܐܠܗܐ ܗܘ : ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܡܫܒܚ ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ
ܘܡܫܒܚܘ ܒܫܒܚܬܐ ܕܡܫܒܚ ܡܪܢ ܡܫܒܚܝܢ * ܡܪܝܐ ܠܟܠ ܡܫܒܚܬܐ
ܡܫܒܚܐ :: ܢܘܗܪܐ ܠܗ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܥܠܡܐ ܠܟܢ : ܘܡܫܒܚ
ܠܟܠܗܘܢ ܠܒܪܗ ܕܡܫܒܚ ܘܫܪܝܐ . ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܫܒܚܐ ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢ . ܠܡܠܟܘܬܟ ܢܦܩܐ ܠܟ ܗܘܐ ܘܡܫܒܚ * ܡܫܒܚܐ ܡܢ
ܡܢ ܕܢܫܒܚ ܠܡܫܒܚܐ ܠܟܠ ܐܫܒܚ :: ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܘܬܐ ܘܡܫܒܚܘܬܐ
ܠܟܠ * ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܒܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܬܫܒܘܚܬܗ ܕܫܡܥܗ ܕܡܫܒܚܝܢ
:: ܐܫܒܘܚܬܗ ܢܫܒܚ ܠܟ ܒܗ ܘܠܥܠܡܝܢ : ܡܫܒܚܐ ܠܟܠ ܡܠܟܘܬܟ ܡܫܒܚܝܢ

ܗܘ ܠܟܘܢ ܡܚܝܠ ܕܢܚܒ ܡܫܡܫ ܘܡܘܕܐ ܐܢܫܐ : ܡܬܒܥܐ ܫܒܩܬܗ ܐܦ
ܙܥܘܪܬܐ ܡܛܠܗ ܚܣܝܪ ܡܫܡܠܝܐ * ܠܘܬܗ ܕܝܢ ܠܟܘܢ ܘܐܬܚܙܝ ܠܟܠܗ
ܡܠܘܐܫܘܕܥܐ : ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܠܝܐ : ܒܝ ܠܚܘܕܐ ܕܠܐ ܫܘܠܛܢܐ ::

XVIII.

ܐܦܣܩܘܦܐ ܩܕܝܫܐ : ܗܢܐ ܕܐܬܩܪܝ ܠܟܗܢܘܬܐ ܥܠ ܡܢ ܡܢ ܠܐ
ܡܢܗ : ܘܩܒܠܗ ܠܟܠ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܪܐ ܘܐܫܬܡܥ ܠܗ ܠܡܫܡܫܘܬܗ * ܡܫܝܚܐ
ܫܡܫܐ ܠܟܠܗ ܘܫܦܝܪ ܕܐܚܕܐ ܢܦܫܝ : ܘܡܬܕܒܪܐ ܠܟܠ ܡܕܒܪܢܘܬܐ ܘܫܦܝܪܐ
ܕܠܗܐ ܘܕܘܒܪܐ :: ܘܥܒܕܐ ܠܗ ܠܒܬܐ ܡܠܘܐ ܥܡܘܕܐ ܕܒܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ :
ܕܢܗܪܐ ܘܐܝܟܢܐ ܡܕܒܪܢܗ ܢܦܫܗ ܗܘ ܠܡܕܒܪܢܘܬܗ * ܘܢܦܫܗ ܠܢܗܪܐ
ܕܟܠܗ ܡܬܟܢܫܐ ܘܫܦܝܪܐ ܘܡܬܕܡܪܐ : ܘܡܬܟܫܦܢܐ ܠܘܬܗ ܗܘ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܒܪܐ :: ܕܝܗܒܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܐܦ ܠܟܠܗܘܢ : ܕܢܦܫܗ ܡܟܠܐ
ܕܪܥܝܬܐ ܡܥܕܪܢܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ * ܘܐܫܬܡܥ ܠܗ ܡܛܠܐ ܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ
ܢܦܫܗ ܠܐܦܪܘܗ : ܘܩܒܠܗ ܠܗ ܫܦܝܪܗ ܘܕܡܟܐ ܘܢܒܝܗ ܠܠܟܘܬܗ ::
ܐܘ ܠܒܢܝܐ ܕܝܠܟ ܘܡܫܠܡܢ ܕܥܒܕܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܘܬܐ : ܕܟܢܫܐ ܠܐ ܡܬܪܥܐ
ܫܦܝܪ ܗܘ . ܘܡܫܡܠܝܐ ܢܦܫܝ ܠܗ * ܐܘ ܠܟܠܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܥܠܝܢ
ܕܟܠܐ ܡܪܚܡܢ ܕܫܡܝܐ : ܕܐܬܬܩܢ ܡܢܗ ܕܐܠܗܐ ܗܘܐ ܐܠܗܐ ܚܠܦ
ܐܠܗܐ :: ܘܫܒܩܬ ܚܛܗܐ ܐܦ ܡܚܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܕܡܢ ܡܢ ܡܫܝܐ ܘܡܫܡܗ
ܡܛܠ ܠܡܫܡܠܝܐ ܘܐܬܒܩ ܡܢ ܡܫܡܗ ܐܬܩܪܝ * ܘܡܢ ܐܝܟܢܐ ܡܢܝܚܐ
ܠܟܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܢܟܦܐ : ܗܘܐ ܠܓܘܗ ܠܫܘܒܚܐ ܠܡܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫܗ
ܐܡܪ ܠܝ :: ܐܝܟ ܡܢ ܕܫܠܡ ܕܡܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܐܠܗܘܬܝ : ܘܡܢ
ܐܠܗܝ ܡܢ ܕܫܡܝܐ ܐܬܬܩܢܬ ܠܡܫܡܫܢܘܬܝ * ܡܛܠ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ
ܡܢ ܐܝܟ ܫܡܫܗ : ܘܐܬܪܥܐ ܡܢܗ ܕܫܡܝܐ ܠܟܠ ܟܢܫܐ ܘܡܟܢܫܢ
ܡܫܡܫܢܘܬܗ :: ܒܝܕ ܠܫܡܝܐ ܫܡܝܢ ܘܐܝܟ ܠܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܝ :
ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܘܫܡܫܬ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢ * ܐܠܐ ܡܫܡܫܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܠܟܠܗ ܡܫܡܫܐ : ܠܟܘ ܗܘ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫ ܡܫܡܫ
ܠܝ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ ::

XIX.

ܦܘܠܐ ܕܢܩܠܒܟ : ܠܐܠܗܐ ܐܝܟ ܕܫܦܝܪ ܘܐܡܪ
ܫܘܒܚܐ ܕܢܫܡܥܝܢ ܠܒܢ ܣܝܡܝܢ . ܐܫܬܐ ܐܡܫܝܚܐ ܡܢ ܠܟܠܟ ܘܡܢ
ܣܝܡܝܢ ܕܡܠܟ . ܡܛܠ ܕܫܘܒܚܐ ܢܘܗܪ ܐܢܐ ܩܕܝܫܐ ܠܟܘܡܪܐ
ܐܠܗ ܡܡܠܟܘܬܐ . ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ ܣܝܡܐ ܘܡܬܩܢܐ ܡܝܬܝܢ ܩܕܝܫ :
ܡܛܠ ܕܐܬܝܬ ܡܡܠܟܘܬ ܘܬܪܐ ܥܠܝܡܝܢ : ܡܛܠ ܕܡܫܠܐ ܐܬܩܝܡܬ
ܘܩܝܡܬܐ ܡܫܡܠܝܐ ܐܡܪ . ܐܠܗܝܢ ܡܫܘܚܬܐ ܕܩܝܡ ܘܡܫܡܬܐ
ܕܡܫܡܠܝ ܐܘܪܚܬܐ . ܢܘܦ ܠܟܠ ܡܪܘܡܝ ܘܐܢܦܐ ܣܓܝܐܬܐ ܥܡ
ܘܡܢ ܥܠܝܐ ܐܝܟܢ : ܐܫܬܘܕܝܬ ܡܘܫܐ ܘܝܗܘܕܝ : ܘܬܝܡܘܢ ܦܪܝܫܬ
ܡܫܝܚܐ . ܐܘܦ ܐܦܝ ܡܢ ܣܝܡܝ ܘܠܚܘܒ ܫܠܡܘܬܐ ܠܟܝܢ .
ܠܟܠ ܕܡܠܐ ܕܢܦ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܪܘܚܐ ܕܪܝܫܬܐ ܣܝܡ ܡܝܬܢ . ܠܐ
ܕܬܝܡܠܝ ܡܢ ܡܝܬܝܢ ܘܪܘܚ ܡܝܬܐ ܠܐ ܕܫܢ ܡܠܟ . ܐܠܐ ܐܘܦ
ܠܟ ܡܫܡܠܝ ܘܡܢܘܪܬܐ : ܘܪܘܚ ܡܡܫܡܠܝܐ ܕܫܡܠܝܬ : ܕܟܠܗ
ܟܠܗܘܢ ܐܘܪܚ ܘܫܦܝܪܐ ܠܟܠܝ ܠܡܫܡܠ . ܦܠܛ ܡܢ ܕܡܢܐ ܠܟܠܗ
ܐܠܗܐ ܕܡܢܘܪܬܐ ܘܠܡܫܒ ܠܟܠܟ ܠܟܕܫܡܠܝ . ܡܢܗܐ ܗܡܢ ܠܟ
ܗܫܬܐ ܘܡܘܕܢ ܠܡܢܚ ܠܡܫܡܠܝ . ܡܛܠ ܕܠܐ ܡܫܝܚ ܩܕܝܫܐ ܐܠܐ
ܡܬܝܪܐ ܬܫܒܚܬܐ ܐܬܩܢܐ . ܕܡܫܡܠܝ ܕܐܠܗܐ ܢܘܪܐ ܚܝ ܡܢܚܡܢܐ :
ܠܟܠ ܚܣܝܐ ܐܠܗܐ ܠܐ ܢܦܠܐ . ܐܝܬܝܟ ܡܫܒܚܝ ܠܟܠܗܘܢ ܘܡܢܟ
ܚܘܝܢܢ ܕܐܘܪܚܬܟ . ܐܘܪܝܢ ܠܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܠܝܐ ܘܡܬܝܪܐ
ܬܫܒܚܬܐ : ܐܘܪܝܢ ܢܦܫܢ ܠܬܘܢ ܠܟ ܡܫܝܚܝ . ܡܠܟ ܢܫܐ ܚܒܝܫܐ
ܐܠܗܐ ::

XX.

In Lectione S. Evangelii.

(ex Miss. Mar. Rom. 1569. p. ܠܝܒ*)

ܐܘܢܓܠܝܘܢ : ܢܦܩ ܡܢ ܦܘܡܗ : ܕܡܪܢ ܐܠܗܐ ܡܪܘܡܡܐ :
ܘܡܠܐ ܕܡܪܢ ܠܗ : ܠܡܪܝܐ ܢܦܠܐ ܒܫܘܒܚܐ : ܢܦܠܐ ܡܢ

*) Ob textus huius perspicuitatem puncta diacritica rara apposui.

ܐܟܠܐ ܒܣܝܡܐ : ܟܗ̈ܢܐ ܕܩܪܘ ܢܫܟܚܘܢ ܚܘܣܝܐ : ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܟܝܢ
ܢܗܘܘܢ ܗܘܦܕܝ̈ܩܢܐ : ܘܩܪ̈ܘܝܐ ܢܩܒܠܘܢ ܡܢܟ ܫܘܒܩܢܐ : ܓܠܝ ܡܪܝ
ܘܐܬܪܥܝ : ܓܠܐ ܛܝܒܘܬܟ ܥܠ ܡܕܥܢ : ܒܝܕ ܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ :
ܘܗܒ ܠܢ ܕܢܗܘܐ ܢܛܘܪ̈ܐ : ܠܦܘܩ̈ܕܢܝܟ ܕܒܗ ܪܫܝܡܝܢ : ܘܡܬܝ ܘܡܪܩܘܣ
ܒܙܕܩ : ܗܘܝܘ ܐܫܬܕܪܘ ܘܦܪܘܣ : ܕܢܟܝܢ ܡܠܝ ܡܗܝܡܢܐ : ܢܚܬ
ܫܠܝܚܐ ܥܠ ܡܕ̈ܒܚܝܢ : ܥܡ ܡܠܐܟ̈ܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܠܗ ܗܘܐ
ܢܗܘܪܐ : ܠܡܫܒܚܘ ܕܡܫܝܚܝܢ ܥܢܘ : ܡܬܝ ܘܡܪܩܘܣ ܥܡ
ܠܘܩܐ : ܘܥܡܗܘܢ ܓܒܝܐ ܝܘܚܢܢ : ܢܒܥܘܢ ܡܢܟ : ܘܦܪܘܣ
ܪ̈ܚܡܝܟ ܥܠ ܟܠܢ : ܐܕ̈ܢܐ ܕܫܡ̈ܘܥܐ ܕܝܘܠܦܢܟ : ܘܕܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ .
ܠܐ ܢܫܡܥܘܢ ܠܗܘ ܩܠܐ : ܕܪܕܦ ܘܡܦܩ ܠܪ̈ܫܝܥܐ : ܚܘܣ
ܡܪܝܐ ܥܠ ܥܡܟ : ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܡܪܥܝܬܟ : ܘܬܠܬܐ ܩ̈ܠܐ ܫܘܒܚܐ :
ܢܩܪܒ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus quae ipsi gratae sint ad Deum simul clamemus. Rogemus Patrem absconditum, Filium laudandum et sanctum, Spiritumque Paraclitum, ut per misericordiam suscipiat oblationem nostram. Annunciatio tua, quae praedicata est Domine in medio Ecclesiae tuae ad gregem tuum, fermentum sit animabus nostris, et per eam comparemus cibum suavem. Sacerdotes qui legerunt, veniam consequantur, Diaconi puri efficiantur, Subdiaconi et Lectores suscipiant a te remissionem. Revela gratiam tuam mentibus nostris per lectionem annunciationis tuae et da nobis observatores esse mandatorum tuorum, quae in ea sunt consignata. Matthaeus, Marcus cum Luca, nec non cum illis electus Ioannes deprecentur te et praesta misericordiam tuam erga nos omnes. Aures auditorum doctrinae tuae et lectionis annunciationis tuae non audiant Domine vocem illam, quae pellet et eiiciet impios. Propitius esto Domine populo tuo et miserere gregis tui et triplices voces gloriae offeremus Trinitati.

XXI.

b. Cantica infra Canonem.

(Ass. Cod. lit. IV. 2. p. 131. sq.)

ܡܫܒܚܐ : ܢܦܘܩ ܥܡܢ ܘܢܙܠ : ܢܘܪܐ ܘܢܫܬܘܐ ܘܢܦܣܘܚ :
ܠܐܡܪܐ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ : ܕܡܬܩܪܒ ܥܠ ܡܕܒܚܐ : ܒܫܘܬܐ ܐܬܪܥܝܘ :

ܕܢܚ ܬܗܝܡܐ ܥܠܝ ܐܪܥܐ : ܘܦܪܩܗ ܐܢܘܢ ܡܢ ܛܘܥܝܝ : ܘܡܢ ܥܒܕܘܬܐ
ܕܚܛܝܬܐ : ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܬܒܥܪܘ ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܠܠܘ ܥܠ ܒܘܟܪܐ :
ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܐܟܬܘܒ ܒܗ : ܠܥܕܬܐ ܐܪ̈ܙܐ ܕܡܐܬܝܬܗ : ܓܠܝܐܝܬ
ܐܟܬܘܒ ܡܘܫܐ : ܕܗܘܝܘ ܒܪܐ ܒܪ̈ܝܬܐ : ܘܗܘ ܐܩܝܡ ܠܘܬ ܬܫܡܫܬܗ
ܛܟ̈ܣܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ : ܚܬܡܗ ܡܪܢ ܒܨܠܝܒܗ : ܠܥܕܬܐ ܕܡܟܪ
ܒܩܢܘܡܗ : ܘܐܪܝܡܗ ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܝܡܝܢܐ ܕܫܕܪܗ :
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ : ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܝ ܡܪܟܝ :
ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܩܕܝܫܐ : ܘܨܠܝܒܗ ܕܢܛܪ ܠܟܝ : ܠܒܬܘܠܬܐ
ܕܟܝܐ ܡܪܝܡ : ܢܥܒܕ ܥܡܢ ܒܩܘܪܒܢܢ : ܘܠܢܒ̈ܝܐ ܫܠܝ̈ܚܐ
ܘܣܗ̈ܕܐ : ܘܠܟܐ̈ܢܐ ܘܠܙܕ̈ܝܩܐ :

cf. Miss. Mar. Rom. 1596 p. ܠܐ

Media. Stemus recte et oremus. Confiteamur et adoremus ac glorificemus Agnum Dei vivum, qui offertur super Altare. Divinitas sese demisit ad peccatores filios Adae, eosque ab errore et a servitute peccati redemit. Spiritu Sancto succensi prophetae de primogenito sunt locuti: et unusquisque illorum descripsit Ecclesiae mysteria adventus eius. Aperte scripsit Moyses, quod ipse Creaturas condidit, et ipse constituit ad ministerium suum ordines ignis et spiritus. Obsignavit Dominus noster cruce sua Ecclesiam, quam desponsavit in persona sua, eamque elevavit, atque illam in coelo constituit ad dextram eius, qui misit illum. Beata es Ecclesia fidelis ob donum, quod tibi Dominus tuus dedit, Corpus et Sanguinem eius sanctum et crucem ipsius quae te custodit. — Virginis purae Mariae memoriam agamus apud nos in oblatione nostra: Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Piorum, et Iustorum.

XXII.

ܦܪܘܐܡܝܐ : ܠܡܫܒܚ ܫܡܗ ܕܡܪܢ ܝܫܘܥ : ܠܡܫܒܚ ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܐ .
ܠܡܫܒܚ ܒܫܘܒܚܐ ܘܡܘܕܝܢܘܬܐ . ܕܗܐ ܩܘܪܒܢܐ ܡܬܩܪܒ ܘܕܒܚܬܐ ܕܚܝܐ :
ܡܬܚܙܐ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܡܬܩܕܫܝܢ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܚܬܐ ܥܠ ܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ
ܩܕ̈ܝܫܐ ܘܡܩܕܫܝܢ . ܒܬܪܐ ܕܟܠܗ ܕܫܠܡ ܘܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ ܫܒܚܝܢ . ܘܐܦ
ܚܘܪܒܐ ܘܫܘܪܝܐ ܡܫܒܚܝܢ . ܐܦܢ ܘܫܡܝܐ ܠܒܪܝܬܐ ܘܠܥܠܡܐ ܠܫܒܚܝܢ .

ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ ܥܡܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢܢ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܗܘܐ
ܐܣܝܪ. ܘܡܬܚܪܡ ܕܢܬܩܪܒ ܠܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ: ܕܐܬܥܠܝܬ ܦܪܣܬܐ.
ܘܢܚܬܬ ܛܝܒܘܬܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܡܬܢܫܦܝܢ ܥܠ ܟܠ ܚܕ ܕܡܨܠܐ ܒܠܒܐ
ܕܟܝܐ ܘܒܬܐܪܬܐ ܢܩܕܬܐ:

cf. Miss. Mar. Rom. p. ܠܗ .

Praedicatio. Stemus recte orantes, stemus cum timore ac tremore, stemus caste, quia ecce oblatio offertur et maiestas exoritur, portae coeli aperiuntur, et Spiritus sanctus descendit et super haec sancta mysteria accubat: in loco terribili ac tremendo stemus, Cherubim et Seraphim coniugati et fratres ac socii vigilum angelorumque effecti, igneum ac spirituale ministerium cum ipsis peragimus. Nemo (anathematis vinculo) colligatus audeat ad haec mysteria accedere, velum enim elevatur, gratia descendit et misericordia infunditur super unumquemque, qui puro corde et munda conscientia orat.

XXIII.

Praefatio.

ܫܪܝܪܐܝܬ ܓܝܪ ܘܙܕܩ ܘܦܐܐ ܘܡܬܚܝܒܐ: *ܕܠܟ ܢܫܒܚ. ܠܟ
ܢܒܪܟ. ܠܟ ܢܫܡܫ: ܠܟ ܢܣܓܘܕ. ܠܟ ܢܘܕܐ. ܠܗܘ ܒܪܘܝܐ
ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܗܟܘܬ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ: ܠܗܘ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ ܘܫܡܝ ܫܡܝܐ ܘܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܐ ܕܒܗܘܢ:
ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܠܗ ܓܘܕܐ ܕܟܘܟܒܐ: ܐܪܥܐ ܘܝܡܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ.
ܐܘܪܫܠܡ ܫܡܝܢܝܬܐ ܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܒܫܡܝܐ: ܡܠܐܟ̈ܐ
ܪ̈ܫܝ ܡܠܐܟ̈ܐ: ܪ̈ܝܫܢܘܬܐ ܫܘܠܛܢ̈ܐ ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ: ܡܪ̈ܘܬܐ ܚܝ̈ܠܘܬܐ
ܕܠܥܠ ܡܢ ܥܠܡܐ ܦܠܚܘܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܟܪ̈ܘܒܐ ܣܓܝ̈ܐܝ ܥܝ̈ܢܐ:
ܘܣܪ̈ܦܐ ܕܫܬ ܓܦ̈ܐ. ܗܠܝܢ ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ ܓܦ̈ܐ ܡܟܣܝܢ ܠܐ̈ܦܝܗܘܢ
ܘܪ̈ܓܠܝܗܘܢ. ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܢ ܠܪ̈ܓܠܐ. ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܢ ܦܪܚܝܢ ܚܕ ܠܘܩܒܠ
ܚܕ: ܒܦܘ̈ܡܐ ܕܠܐ ܫܠܝܢ: ܘܒܬܐܘܠܘܓܝܐ ܕܠܐ ܫܬܩܐ.
ܙܟܝܢܝܬܐ ܕܪܒܘܬܐ ܫܘܒܚܟ ܒܩܠܐ ܢܗܝܪܐ ܡܙܡܪܝܢ
ܘܡܙܥܩܝܢ ܘܐܡܪܝܢ: ܟܕܐ: ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ

ܚܝܠܬܢܐ ܨܒܐܘܬ ܕܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܢ ܫܘܒܚܗ ܕܐܝܩܪܐ
ܕܪܒܘܬܟ ܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܕܥܬܝܕ ܕܢܐܬܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ :

cf. Miss. Mar. p. ܢܛ

Vere dignum, aequum, decens et iustum est, nos Te collaudare, Tibi benedicere, Te glorificare, Te adorare, Tibi gratias agere factori omnium creaturarum visibilium et invisibilium. Quem laudant caeli et caeli caelorum et omnes Virtutes eorum, sol, luna et omne stellarum agmen, terra, mare et omnia quae in eis sunt· Hierusalem caelestis, Ecclesia primogenitorum, qui in caelo conscripti sunt. Angeli, Archangeli, Principatus, Throni, Dominationes, supernae Potestates, caelestes Virtutes, multis oculis praediti Cherubim et sex alis instructi Seraphim, qui duabus alis faciem suam tegunt, duabus pedes, duabus volitant alter ad alterum, triumphalem et magnificum laudis hymnum incessanter canentes, clamantes et dicentes: **Populus:** Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine Deus fortis Sabaoth, pleni sunt caeli et terra gloria et decore maiestatis tuae Domine, Osanna in excelsis, benedictus, qui venit et venturus est in nomine Domini, Osanna in excelsis.

XXIV.

ܡܪܢܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܐܦ ܡܪܝܐ ܢܚܬ ܠܟܠܢ . ܕܐܬܒܣܡ
ܒܨܒܝܢܐ ܘܒܚܘܒܐ ܕܪܚܡܬܟ : ܘܒܬܪܐ ܪܘܚܐ ܕܡܢܟ ܩܕܝܫܐ . ܗܘ
ܕܫܦܐ ܠܟ ܡܫܡܫܢܐ ܩܕܝܫ ܒܫܡܝܐ ܘܒܐܪܥܐ ܘܒܬܗܘܡܐ ܘܒܝܡܐ :
ܘܒܪܝܫ ܘܒܚܙܐ ܠܟ ܡܫܒܚܐ ܗܠܝܢ . ܘܟܠܗܝܢ ܘܕܪܫܝܢ ܒܬܫܒܘܚܬܟ :
ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝܐ ܥܠ ܒܪܝܬܐ ܡܪܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ
ܘܐܡܪܝܢ : ܘܐܦ ܚܢܢ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ : ܘܠܐ ܠܢܦܫܢ ܠܫܘܒܚܟ
ܡܠܬ . ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܟ ܡܫܒܚܢܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܕܫܒܚܗ ܡܢܗ ܩܘܕܫܐ
ܐܢܐ : ܘܕܫܒܚܘ ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܐ . ܘܐܝܟ ܡܢܗ ܩܕܝܫܝܢ : ܘܬܫܒܘܚܬܟ
ܠܐ ܡܬܡܫܚܐ . ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܒܪܐ ܠܥܠܡ : ܘܒܗ ܠܟ ܠܐܒܐ ܗܘ
ܕܠܥܠ : ܘܒܗܝܢ ܠܥܠܡܝܢ ܡܠܟ . ܘܒܝܕܗ ܠܥܠܡܝܢ ܐܫܬܡܫ .
ܘܠܥܠܡ ܕܩܕܝܫ ܘܡܫܒܚ : ܠܥܠܡ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ܠܥܠܡ
ܡܘܪܫܠܡܝܢ :

Invocatio Spiritus sancti. Heus Domine miserere nobis, qui plasma et imago maiestatis tuae sumus et adveniat Spiritus tuus sanctus tibi filioque tuo unigenito aequalis in gloria et natura, essentia, honore, et illabatur descendatque super has oblationes et maneat ac habitet in cordibus nostris. Rogo te Domine: qui hominum misereris, Domine miserere mei, propitius esto mihi, vivifica me et effunde super me donum tuum et munda me, nec taedeat gratiam tuam mei propter immunditiem et turpitudinem criminum meorum. Me tibi peccasse fateor Domine et delicta mea cognosco: sed misericordia tua Domine multa est et gratia tua immensa. Spiritus tuus sanctus adveniat mihi et purificet sordes animae meae, dimittat omnia debita mea, sanctificet omnes cogitationes meas, et suscipiat victimas et oblationes meas.

XXV.

ܒܪܘܪܡܫ : ܡܪܚܡܢܘܬܟ ܠܘܬܟ ܘܠܘܬܟ : ܥܢܝ ܡܘܪܒܐ ܗܢܐ ܕܐܦ
ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܩܕܫܢܐ . ܕܫܠܘܬܐ ܐܦܐ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܩܒܠ ܘܐܫܬܒܚ
ܘܐܬܚܡܢ ܒܡܬܚܢܢܘܬܐ ܕܐܒܐ ܪܚܡܢܐ ܚܢܐ : ܣܠܩ ܐܦܝ ܒܗܢܐ ܙܒܢܐ
ܕܢܘܪܗ ܘܢܘܚܗ : ܘܣܠܩ ܢܦܫܗ ܕܟܠܗ ܕܢܟܠܘܗܝ ܡܕܪܟܝܢ :
ܘܣܠܩ ܟܬܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܩܪܒ ܘܢܬܦܢܐ ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܠܗܐ :
ܘܐܠܗܐ ܕܡܫܡܠܝܢ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܩܒܠ . ܠܘܬ ܢܦܫܬܐ ܡܫܡܫܢܐ :
ܗܐ ܟܠܢܐ ܕܪܘܚܐ . ܘܗܐ ܡܫܠܡܐ ܠܢܐ ܡܠܬܐ : ܟܬܒܐ ܩܪܝܒܐ
ܦܬܝܚܝܢ : ܘܠܗ ܗܘ ܩܪܝܒܐ ܡܫܡܫܝܢ :: ܢܦܫܐ ܠܢܐ ܩܕܝܫ
ܠܢܘܪܐ : ܡܫܡܫܢܐ ܐܢ ܦܬܝܚܝܢ ܗܘ . ܘܩܕܝܫܐ ܕܦܬܚܝܢ ܥܕܬܐ
ܣܓܝܐ ܟܪܘܒܝܢ ܡܠܐܟܐ :: ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܕܟܢܫܐ ܐܢܫܝܢ ܕܢܘܪܐ ܚܝܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܘܢ . ܘܡܫܒܚܝܢܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܢܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܡܢ
ܕܐܪܥܐ :: ܢܩܘܡ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ ܗܘ . ܩܕܝܫܘܬܐ ܩܕܝܫ ܟܬܒܐ .
ܕܡܠܟܐ ܢܦܫ ܡܘܗܒܐ ܠܩܕܝܫܗ : ܘܡܫܡܠܝܐ ܠܗ ܠܡܠܟܐ :: ܡܫܒܚܝܢ
ܡܫܒܚ ܢܫܡܬܐ . ܐܦܝܣ ܠܢܝ ܠܚܣܝܕܝܟ . ܕܡܫܠܡܝܢ ܠܢܘܪܐ :
ܘܢܦܫ ܠܐܝܠܐ ܠܐ ܡܬܝ :: ܣܒܪ ܡܪܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܢܦܫܐ . ܘܐܦܝܢ
ܕܦܐܫ ܩܘܡ ܡܫܝܚܝ : ܡܨܠܐ ܡܢܝ ܡܘܪܒܝܗ : ܐܝܟ ܕܩܕܝܫܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ::
ܐܬܪܐ ܡܪܝܐ ܫܡܫܬܟ . ܘܡܩܪܒܐ ܕܫܠܘܬܟ . ܠܐܬܐ ܘܕܡܘܬܐ :
ܕܠܘܬܗܘܢ ܗܘܐ ܠܘܬ ܠܝ :: ܐܬܪܐ ܡܪܝܐ ܠܐܬܐ ܘܠܐܢܫܐ ܠܘܬ

ܡܬܩܕܫܝܢ : ܘܠܟ ܘܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ::
ܐܬܬܝܢ ܡܠܐܟܐ ܠܡܫܡܫܐ . ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܟ ܕܡܚܫܐ : ܘܐܝܟܢ ܕܘܝܐ
ܕܚܛܝܐ ܚܘܝܢ ܠܚܛܗܐ ܩܕܡܟ ܕܠܐ :: ܚܛܝܐ ܕܦܪܩܗ ܡܢܟ ܘܡܢܟ
ܠܟܠܢܐ ܗܢܐ ܚܝܠܗ . ܐܝܟܢ ܡܚܝܡܢܐ ܬܘܣܦܬܗܘܢ : ܠܟܠ ܦܐܢܐ ܡܢܟ
ܕܬܟܐ :: ܡܠܟܘܬ ܫܡܝܐ ܢܗܘܐ ܠܗܘܢ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܬܗܘܐ : ܫܦܝܪ
ܘܕܝܠܗ ܩܘܕܫܐ : ܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܗܟܢܐ ܐܟܚܕܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܢܫܒ : ܡܢ ܟܕ ܚܘܒ ܡܘܕܝܢ ܠܐܠܗܐ
ܡܟܝܠ ܡܫܡܫܐ ܕܡܘܕܝܢ ܚܝܐ : ܕܗܘ ܠܟܠܗ ܥܘܡܪܐ ܕܩܕܝܫܐ ܠܟܠܢ
ܠܡܫܡܫܘ ܘܡܫܡܫܘ : ܬܫܡܫܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܡܢ ܗܢܐ ܡܟܝܠ ܠܥܠܡܐ :
ܘܠܟܠ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܡܫܐ ܠܟܠܢܫ ::

cf. Miss. Mar. p. ܦ. v. 2. non bene: ܡܫܡܫܢܐ ܗܟܢܐ ܘܡܘܕܝܢܐ. et v. ultimo: ܗܟܢܐ ܐܟܚܕܐ ܠܟܠ ܫܘܒܬܐ.

Concio. Benedic Domine etiam atque etiam per puram sanctamque oblationem hanc, per propitiatorium sacrificium, quod Deo Patri oblatum et consecratum, perfectum et illapsu Spiritus sancti vivi consummatum est, pro sancto Patre nostro Sacerdote, qui illud obtulit et consecravit, pro Altari Dei, super quod celebratur, pro benedictis populis, qui in recta fide ad ipsum percipiendum accedunt, et pro omnibus, pro quibus oblatum et consecratum est, iterum impensius oremus:

Ecce tempus timoris, ecce hora terrore plena: superi in timore consistunt et illi cum tremore ministrant. — Terror filios lucis occupat, et terreni illum non sentiunt, et ab hora, qua venia affertur, peccatores fugiunt. Ministri Ecclesiae tremite, quia vivum ignem administratis. Et potestas, quae vobis data est Seraphim superat. — Beata est anima, quae nunc in ecclesia adest cum puritate, quia Spiritus sanctus scribit nomen eius, illamque elevat in coelum. — Beata Domina nostra Maria, deprecare nobiscum Unigenitum tuum, ut precibus tuis placatus omnium nostrum misereatur. — Aspice Domine oculo misericordi Patrem nostrum, qui stat coram Altari tuo. Suscipe Domine noster eius oblationem ut Prophetarum et Apostolorum. — Memento Domine per gratiam tuam et per divinas tuas miserationes, Patrum et Principum sacerdotum, quorum oratio sit nobis murus. — Memento Domine patrum, fratrum, et magistrorum nostrorum, nosque et illos dignos praesta per misericordiam tuam regno coelesti. — Memento Domine absentium et miserere

ܐܒܐ ܟܣܝܐ : ܘܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܝܫܐ : ܘܡܢܗ ܪܘܚ
ܦܪܩܠܝܛܐ ܡܪܚܡܢܐ : ܕܒܪ̈ܚܡܘܗܝ ܢܩܒܠ ܩܘܪܒܢܢ : ܣܒܪܬܟ ܡܪܢ
ܕܐܬܟܪܙܬ : ܒܓܘ ܥܕܬܟ ܠܘܬ ܡܪܥܝܬܟ : ܚܡܝܪܐ ܬܗܘܐ ܠܢܦ̈ܫܬܢ :
ܘܒܗ ܢܩܢܐ ܡܐܟܠܐ ܚܠܝܐ : ܟܗ̈ܢܐ ܕܩܪܘ ܢܫܟܚܘܢ ܚܘܣܝܐ : ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܢܬܕܟܘܢ : ܗܘܦܘܕܝ̈ܩܢܐ ܘܩܪ̈ܘܝܐ : ܢܩܒܠܘܢ ܡܢܟ ܫܘܒܩܢܐ : ܓܠܝ
ܛܝܒܘܬܟ ܥܠ ܪ̈ܥܝܢܝܢ : ܒܝܕ ܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ : ܘܗܒ ܠܢ ܕܢܗܘܐ
ܢܛܘܪ̈ܐ : ܠܦܘܩܕ̈ܢܝܟ ܕܪ̈ܫܝܡܝܢ ܒܗ : ܡܬܝ ܘܡܪܩܘܣ ܥܡ
ܠܘܩܐ : ܘܥܡܗܘܢ ܝܘܚܢܢ ܓܒܝܐ : ܢܒܥܘܢ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ : ܘܚܘܝ
ܚܢܢܟ ܥܠ ܟܠܢ : ܐܕ̈ܢܐ ܕܫܡ̈ܘܥܐ ܕܝܘܠܦܢܟ : ܘܕܩܪܝܢܐ ܕܣܒܪܬܟ.
ܠܐ ܡܪܝ ܢܫܡ̈ܥܢ ܠܗܘ ܩܠܐ : ܕܪܕܦ ܘܡܦܩ ܠܪ̈ܫܝܥܐ : ܚܘܣ
ܡܪܝܐ ܥܠ ܥܡܟ : ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܡܪܥܝܬܟ : ܘܬܠܬܐ ܩ̈ܠܝܢ ܫܘܒܚܐ :
ܢܩܪܒ ܠܬܠܝܬܝܘܬܐ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus quae ipsi gratae sint ad Deum simul clamemus. Rogemus Patrem absconditum, Filium laudandum et sanctum, Spiritumque Paraclitum, ut per misericordiam suscipiat oblationem nostram. Annunciatio tua, quae praedicata est Domine in medio Ecclesiae tuae ad gregem tuum, fermentum sit animabus nostris, et per eam comparemus cibum suavem. Sacerdotes qui legerunt, veniam consequantur, Diaconi puri efficiantur, Subdiaconi et Lectores suscipiant a te remissionem. Revela gratiam tuam mentibus nostris per lectionem annunciationis tuae et da nobis observatores esse mandatorum tuorum, quae in ea sunt consignata. Matthaeus, Marcus cum Luca, nec non cum illis electus Ioannes deprecentur te et praesta misericordiam tuam erga nos omnes. Aures auditorum doctrinae tuae et lectionis annunciationis tuae non audiant Domine vocem illam, quae pellet et eiiciet impios. Propitius esto Domine populo tuo et miserere gregis tui et triplices voces gloriae offeremus Trinitati.

XXI.

b. Cantica infra Canonem.

(Ass. Cod. lit. IV. 2. p. 131. sq.)

ܡܫܒܚܐ : ܕܫܘܐ ܫܘܒܚ ܘܬܘܕܝܬܐ : ܢܘܪܐ ܘܢܫܒܚܘܢ ܘܢܣܓܕ :
ܠܐܒܐ ܚܝܐ ܕܫܠܚܗ : ܕܢܬܡܫܚ ܥܠ ܡܕܒܚܐ : ܠܫܘܒܚܐ ܕܐܪܥܬܗ :

ܠܘܬ ܚ̈ܛܝܐ ܒܢ̈ܝ ܐܕܡ: ܘܦܪܩܗ ܐܢܘܢ ܡܢ ܛܘܥܝܘܬ: ܘܡܢ ܥܒܕܘܬܐ
ܕܚܛܝܬܐ: ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܬܓܡܪܘ: ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܠܠܘ ܥܠ ܒܘܟܪܐ:
ܘܟܠ ܚܕ ܡܢܗܘܢ ܐܟܬܒ ܠܗ̇: ܠܥܕܬܐ ܐ̈ܪܙܐ ܕܡܐܬܝܬܗ: ܦܓܠܝܐܝܬ
ܐܟܬܒ ܡܘܫܐ: ܕܗܘ ܒܪܐ ܒܪ̈ܝܬܐ: ܘܗܘ ܐܩܝܡ ܠܗ ܠܬܫܡܫܬܗ
ܛܟ̈ܣܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ: ܚܬܡܗ̇ ܡܪܢ ܒܨܠܝܒܗ: ܠܥܕܬܐ ܕܡܟܪ
ܒܩܢܘܡܗ: ܘܐܣܩܗ̇ ܘܐܘܬܒܗ̇ ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܝܡܝܢܐ ܕܫܕܪܗ:
ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ: ܒܡܘܗܒܬܐ ܕܝܗܒ ܠܟܝ ܡܪܟܝ:
ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܩܕܝܫܐ: ܘܨܠܝܒܗ ܕܢܛܪ ܠܟܝ: ܠܒܬܘܠܬܐ
ܕܟܝܬܐ ܡܪܝܡ: ܢܥܒܕ ܠܗ̇ ܥܡܢ ܒܩܘܪܒܢܢ: ܡܢ̈ܒܝܐ ܫ̈ܠܝܚܐ
ܘܣܗ̈ܕܐ: ܟܐ̈ܢܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ:

cf. Miss. Mar. Rom. 1596 p. ܠܐ

Media. Stemus recte et oremus. Confiteamur et adoremus ac glorificemus Agnum Dei vivum, qui offertur super Altare. Divinitas sese demisit ad peccatores filios Adae, eosque ab errore et a servitute peccati redemit. Spiritu Sancto succensi prophetae de primogenito sunt locuti: et unusquisque illorum descripsit Ecclesiae mysteria adventus eius. Aperte scripsit Moyses, quod ipse Creaturas condidit, et ipse constituit ad ministerium suum ordines ignis et spiritus. Obsignavit Dominus noster cruce sua Ecclesiam, quam desponsavit in persona sua, eamque elevavit, atque illam in coelo constituit ad dextram eius, qui misit illum. Beata es Ecclesia fidelis ob donum, quod tibi Dominus tuus dedit, Corpus et Sanguinem eius sanctum et crucem ipsius quae te custodit. — Virginis purae Mariae memoriam agamus apud nos in oblatione nostra: Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Piorum, et Iustorum.

XXII.

ܡܥܝܪܢܘܬܐ: ܢܩܘܡ ܫܦܝܪ ܡܨܠܝܢ: ܢܩܘܡ ܒܕܚܠܬܐ ܘܒܢܟܦܘܬܐ.
ܢܩܘܡ ܒܩܕܝܫܘܬܐ ܘܒܕܟܝܘܬܐ. ܕܗܐ ܩܘܪܒܢܐ ܡܬܩܪܒ ܘܕܒܚܬܐ ܕܚܝܐ:
ܬܘܒ ܟܗ̈ܢܐ ܡܬܩܕܫܝܢ ܘܪܘܚܐ ܕܡܢ ܢܘܪܐ ܥܠ ܐ̈ܪܙܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܩܕܡ ܦܬܘܪܐ. ܒܐܬܪܐ ܕܫܡܫܘ ܒܗ ܘܫܡܫܘ ܡܠܐܟܐ ܦܘܫܡܠܝܢ. ܡܛܠ
ܩܘܪܒܐ ܘܩܘܪܒܐ ܩܪܝܒܝܢ. ܐܝܟ ܘܡܛܠ ܠܟܗܢܐ ܡܟܬܒܢܢ ܠܟܢܫܝܢ.

ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܥܡܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢܢ. ܘܠܐ ܐܢܫ ܒܚܪܡܐ ܐܣܝܪ. ܢܬܡܪܚ ܘܢܬܩܪܒ ܠܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ: ܕܐܫܬܩܠܬ ܦܪܣܬܐ. ܘܛܝܒܘܬܐ ܡܫܬܦܥܐ ܘܪ̈ܚܡܐ ܡܬܢܓܕܝܢ ܥܠ ܟܠܚܕ ܕܡܨܠܐ ܒܠܒܐ ܕܟܝܐ ܘܒܬܐܪܬܐ ܢܟܦܬܐ:

cf. Miss. Mar. Rom. p. ܠܗ.

Praedicatio. Stemus recte orantes, stemus cum timore ac tremore, stemus caste, quia ecce oblatio offertur et maiestas exoritur, portae coeli aperiuntur, et Spiritus sanctus descendit et super haec sancta mysteria accubat: in loco terribili ac tremendo stemus, Cherubim et Seraphim coniugati et fratres ac socii vigilum angelorumque effecti, igneum ac spirituale ministerium cum ipsis peragimus. Nemo (anathematis vinculo) colligatus audeat ad haec mysteria accedere, velum enim elevatur, gratia descendit et misericordia infunditur super unumquemque, qui puro corde et munda conscientia orat.

XXIII.

Praefatio.

ܫܪܝܪܐܝܬ ܫܘܐ ܘܙܕܩ ܗܘ ܘܡܬܒܥܐ: ܕܠܟ ܢܫܒܚ. ܠܟ ܢܒܪܟ. ܠܟ ܢܣܓܘܕ: ܠܟ ܢܫܒܚ. ܠܟ ܢܘܕܐ. ܠܗܘ ܠܒܪܘܝܐ ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ. ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܟܠܗ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ: ܠܗܘ ܕܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ ܘܫܡܝ ܫܡܝܐ ܘܟܠܗܘܢ ܚܝܠܘܬܐ ܕܝܠܗܘܢ: ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܠܗ ܨܒܘܬܐ ܕܫܡܝܐ: ܐܪܥܐ ܘܝܡ̈ܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ. ܐܘܪܫܠܡ ܫܡܝܢܝܬܐ ܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܒܫܡܝܐ: ܡܠܐܟܐ ܘܪ̈ܝܫ ܡܠܐܟܐ: ܪ̈ܫܝܢܘܬܐ ܫܘܠܛܢ̈ܐ ܡܪ̈ܘܬܐ: ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܕܚܠܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܛܟܣ̈ܐ ܫܡܝܢܝܬܐ: ܟܪ̈ܘܒܐ ܕܡ̈ܠܝܢ ܥܝ̈ܢܐ: ܘܫܪ̈ܦܐ ܕܫܬܬ ܓܦ̈ܐ. ܗܠܝܢ ܕܒܬܪ̈ܬܝܢ ܡܢ ܓܦ̈ܐ ܡܟܣܝܢ ܠܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ ܕܠܗܘܢ. ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܢ ܠܪ̈ܓܠܝܗܘܢ. ܒܬܪ̈ܬܝܢ ܕܝܢ ܦܪܚܝܢ ܐܚܪ̈ܢܐ ܠܘܬ ܐܚܪ̈ܢܐ: ܩܠ ܩܕܝܫܘܬܐ ܕܠܐ ܫܠܝܢ: ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܠܐܠܗܘܬܐ ܕܠܐ ܫܬܩܐ. ܡܫܒܚܘܬܐ ܕܙܡܝܪܬܐ ܦܐܝܐ ܕܡܘܗܒܬܐ ܟܠܗ ܕܝܢ ܢܗܝܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܙܡܪܝܢ ܘܩܥܝܢ: ܟܚܕܐ: ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ

ܚܝܠܬܢܐ ܨܒܐܘܬ ܕܡܠܝܢ ܐܢܘܢ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܘܐܝܩܪܐ
ܕܪܒܘܬܟ ܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܕܐܬܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪ̈ܘܡܐ :

cf. Miss. Mar. p. ܣܐ

Vere dignum, aequum, decens et iustum est, nos Te collaudare, Tibi benedicere, Te glorificare, Te adorare, Tibi gratias agere factori omnium creaturarum visibilium et invisibilium. Quem laudant caeli et caeli caelorum et omnes Virtutes eorum, sol, luna et omne stellarum agmen, terra, mare et omnia quae in eis sunt· Hierusalem caelestis, Ecclesia primogenitorum, qui in caelo conscripti sunt. Angeli, Archangeli, Principatus, Throni, Dominationes, supernae Potestates, caelestes Virtutes, multis oculis praediti Cherubim et sex alis instructi Seraphim, qui duabus alis faciem suam tegunt, duabus pedes, duabus volitant alter ad alterum, triumphalem et magnificum laudis hymnum incessanter canentes, clamantes et dicentes: **Populus**: Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine Deus fortis Sabaoth, pleni sunt caeli et terra gloria et decore maiestatis tuae Domine, Osanna in excelsis, benedictus, qui venit et venturus est in nomine Domini, Osanna in excelsis.

XXIV.

ܩܘܪܒܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܐܘ ܡܪܝܐ ܢܚܬ ܥܠܝܢ . ܕܐܝܬܝܟ
ܡܫܒܚܬܐ ܘܡܠܟܐ ܕܪܘܚܟ : ܘܒܪܬܐ ܢܦܫܐ ܕܡܢܟ ܩܕܝܫܐ . ܗܘ
ܕܫܪܐ ܥܠ ܡܫܡܫܢܐ ܩܪܝܒ ܒܦܢܝܬܐ ܘܒܐܘܪܚܐ ܘܒܐܬܪܐ ܘܒܡܬ :
ܘܒܪܝܫ ܘܒܝܬܐ ܥܠ ܡܘܬܒܐ ܡܠܟܝܢ . ܘܢܐܚܝ ܘܢܪܘܝ ܒܠܒܘܬܢ :
ܡܫܒܚ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝ ܡܢ ܥܒܕܝܬܐ ܡܪܝܐ ܕܫܠܠܟ ܘܡܬܢܟ
ܘܐܝܠܢ : ܘܐܬܪܘ ܠܟܠ ܡܬܩܢܢܝܢ ܘܕܝܠܢ : ܘܠܐ ܢܥܒܕ ܠܛܝܒܘܬܟ
ܡܠܝܢ . ܡܛܠ ܕܐܡܝܢܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܗܘܝܢܢ . ܕܫܡܫܘ ܡܪܝ ܩܘܕܫܐ
ܐܢܐ : ܘܕܫܪܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܐܢܐ . ܘܕܝܠܟ ܡܪܝ ܚܘܣܝܢ : ܘܛܝܒܘܬܟ
ܠܐ ܡܬܡܫܚܐ . ܢܚܬ ܩܕܝܫܐ ܒܬܪܐ ܠܟܠܢ : ܘܢܚܬܐ ܠܦܐܝܘܬܗ
ܕܠܥܠ : ܘܢܚܐ ܠܥܠܡܝܢ ܚܝܝܢ . ܘܢܝܬܐ ܠܥܠܡܝܢ ܚܝܝܢ .
ܘܢܝܬܠܟ ܕܢܚܐ ܘܬܘܕܝܬ : ܠܥܠܡܝܢ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡܝܢ. ܠܟܡܐ
ܡܘܪܝܬܐ :

Invocatio Spiritus sancti. Heus Domine miserere nobis, qui plasma et imago maiestatis tuae sumus et adveniat Spiritus tuus sanctus tibi filioque tuo unigenito aequalis in gloria et natura, essentia, honore, et illabatur descendatque super has oblationes et maneat ac habitet in cordibus nostris. Rogo te Domine: qui hominum misereris, Domine miserere mei, propitius esto mihi, vivifica me et effunde super me donum tuum et munda me, nec taedeat gratiam tuam mei propter immunditiem et turpitudinem criminum meorum. Me tibi peccasse fateor Domine et delicta mea cognosco: sed misericordia tua Domine multa est et gratia tua immensa. Spiritus tuus sanctus adveniat mihi et purificet sordes animae meae, dimittat omnia debita mea, sanctificet omnes cogitationes meas, et suscipiat victimas et oblationes meas.

XXV.

ܩܘܪܒܐ : ܒܪܘܡܡܐ ܠܘܬ ܡܠܘܟ : ܩܕܡ ܡܘܬܒܐ ܗܢܐ ܕܝܢ
ܩܘܪܒܐ ܘܕܒܚܐ ܡܩܕܫܐ . ܕܠܐܠܗܐ ܐܒܐ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܩܒܠ ܘܐܬܒܣܡ
ܘܐܬܪܥܝ ܒܡܨܥܝܢܘܬܐ ܕܒܪܐ ܘܕܪܘܚܐ ܚܝܐ : ܚܠܦ ܐܒܗܝܢ ܥܘܗܕܢܐ ܗܢܐ ܕܝܢ
ܕܡܘܬܗ ܘܩܝܡܬܗ : ܘܚܠܦ ܡܪܝܡ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܕܟܠܗܘܢ ܩܕܝ̈ܫܘܗܝ :
ܘܚܠܦ ܟܗ̈ܢܐ ܩܫܝ̈ܫܐ ܕܩܪܒܘ ܘܩܕܫܘ ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܕܒܚܐ :
ܘܐܚܝ̈ܢ ܕܫܟܒܘ ܒܣܒܪܗܘܢ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܩܒܠ . ܠܘܬ ܡܘܗܒܬܗ ܡܪܚܡܢܐ :
ܗܐ ܡܢܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܗܘܐ ܡܬܬܚܡܐ ܘܐܬܪܐ ܫܒܝܐ : ܟܢ̈ܫܐ ܩܕܝܫܐ
ܥܡܡ̈ܐ : ܥܠܘܗܝ ܗܘ̈ܝܢ ܩܪܝܒܐ ܡܬܩܕܫܝܢ :: ܫܡܥܐ ܐܝܟܢ ܩܕܡܐ
ܠܗܘܢ : ܡܬܩܪܒܐ ܠܐ ܦܪܝܫܝܢ ܡܢܗ . ܡܫܟܢܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܣܓܝܐ ܕܪܫܝܢ ܥܠܘܗܝ :: ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܢܘܫܬܐ ܐܝܟܢ ܕܠܗܘܢ ܣܓܝܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܐܢܘܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܢܘܢ ܡܢܟܝܢ ܗܘ ܡܢ
ܕܥܡܐ :: ܢܩܪܒܘܢ ܠܟܘܢ ܕܥܠܝܬܐ ܗܝ . ܩܪܒܘܬܐ ܡܢ ܟܠܐ .
ܕܥܠܡܐ ܐܚܝ ܡܘܕܝܢ ܠܡܫܝܚܐ : ܘܡܬܟܢܫܝܢ ܠܗ ܠܡܫܒܚܘ :: ܡܪܢܟ
ܡܪܢ ܢܬܩܕܫ . ܐܦܝܫܘ ܒܠܗܘܢ ܒܥܡܘܕܝܬ . ܕܩܪܒܘܢ ܢܘܗܪܐ :
ܘܢܛܪ ܕܥܒܕܐ ܚܠܦ ܡܠܟܝܢ :: ܚܙܝ ܡܪܢ ܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܐ . ܩܒܠܝܢ
ܕܩܪܒܬ ܩܘܪܒ ܡܪܚܡܢ : ܩܒܠ ܡܪܝ ܩܘܪܒܢܗ : ܐܝܟ ܕܠܗܒܠ ܘܠܡܠܟܝܨܕܩ ::
ܐܬܪܥܐ ܡܪܝܐ ܒܩܘܪܒܢܟ . ܘܒܕܒܚܐ ܕܒܥܘܬܟ . ܠܐ ܩܛܠܐ ܘܠܐ ܢܩܡܬܐ :
ܕܩܕܡܝܗܘܢ ܗܕܐ ܥܒܪܬ ܠܟ :: ܐܬܪܥܐ ܡܪܝܐ ܠܐ ܩܛܠܝܢ ܘܠܐ ܢܘ̈ܟܪܝܐ ܥܘܠ

ܡܩܪܒܝܢ : ܘܥܠ ܘܥܠܗܘܢ ܐܝܟܐ ܕܡܣܟܝܢ ܠܡܫܡܫܘܬܟ ܫܡܝܢܝܬܐ ::
ܐܬܕܟܪ ܡܪܝܐ ܠܚܣܝܐ . ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܡܪ̈ܝܡܐ : ܘܐܝܟ ܩܘܫܬܐ
ܕܚܟܝܡܐ ܥܒܡ ܠܚܝ̈ܠܬܐ ܫܡܝܐ ܕܡܪܐ :: ܟܠܗܘܢ ܕܥܒܕܘ ܨܒܝܢܟ ܘܥܡ
ܟܠܗܢܐ ܗܢܐ ܥܠܡܐ . ܐܢܫ ܡܩܕܫܐ ܘܩܘܕܫܗܘܢ : ܟܠ ܩ̈ܕܝܫܐ ܘܥܡ
ܙܕ̈ܝܩܐ :: ܕܢܦܩܘ ܡܗܝܡܢܐ ܒܗܢܐ ܥܠܡܐ : ܘܡܫܬܘܬܦܝܢ ܫܪܪܐ : ܩܒܘܠ
ܘܕܟܪ ܡܪܝܐ : ܐܒܗܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܥܠܡܢܝܬܐ :: ܫܘܒܚܐ ܐܟܣܢܝܐ
ܘܫܒܝܚܬܐ ܡܫܡܫܢܝܬܐ ܠܥܕܬܐ ܕܩܕܫܟ : ܥܠ ܕܗ ܒܗ ܩܘܪܒܢܐ ܠܐܠܗܐ
ܡܩܪܒܐ ܘܡܩܪܒܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܚܝܐ : ܕܗܘ ܠܗܘܢ ܚܘܣܝܐ ܠܢܦܫܬܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܡܫܡܠܝܗ ܘܡܫܬܘܕܝܗ : ܠܥܡܘܕܗ ܘܢܩܘܪܗ ܥܠ ܗܢܐ ܡܕܒܚܐ ܕܩܘܕܫܐ :
ܘܥܠ ܡܬܠܘܬܐ ܠܥܡܪܐ ܕܩܘܕܫܟ ::

cf. Miss. Mar. p. ܦ, v. 2. non bene: ܡܘܪܒܢܐ ܗܢܐ ܘܩܘܪܒܢܐ. et v. ultimo: ܫܘܒܚܐ ܐܟܣܢܝܐ ܟܠ ܫܒܬܐ.

Concio. Benedic Domine etiam atque etiam per puram sanctamque oblationem hanc, per propitiatorium sacrificium, quod Deo Patri oblatum et consecratum, perfectum et illapsu Spiritus sancti vivi consummatum est, pro sancto Patre nostro Sacerdote, qui illud obtulit et consecravit, pro Altari Dei, super quod celebratur, pro benedictis populis, qui in recta fide ad ipsum percipiendum accedunt, et pro omnibus, pro quibus oblatum et consecratum est, iterum impensius oremus:

Ecce tempus timoris, ecce hora terrore plena: superi in timore consistunt et illi cum tremore ministrant. — Terror filios lucis occupat, et terreni illum non sentiunt, et ab hora, qua venia affertur, peccatores fugiunt. Ministri Ecclesiae tremite, quia vivum ignem administratis. Et potestas, quae vobis data est Seraphim superat. — Beata est anima, quae nunc in ecclesia adest cum puritate, quia Spiritus sanctus scribit nomen eius, illamque elevat in coelum. — Beata Domina nostra Maria, deprecare nobiscum Unigenitum tuum, ut precibus tuis placatus omnium nostrum misereatur. — Aspice Domine oculo misericordi Patrem nostrum, qui stat coram Altari tuo. Suscipe Domine noster eius oblationem ut Prophetarum et Apostolorum. — Memento Domine per gratiam tuam et per divinas tuas miserationes, Patrum et Principum sacerdotum, quorum oratio sit nobis murus. — Memento Domine patrum, fratrum, et magistrorum nostrorum, nosque et illos dignos praesta per misericordiam tuam regno coelesti. — Memento Domine absentium et miserere

praesentium, quietem quoque dona spiritibus Defunctorum et parce peccatoribus in die iudicii. — Defunctorum, qui a nobis separati ab hoc seculo migrarunt, spiritibus Christe praesta quietem cum piis et iustis. — Crux tua pons sit illis et baptismus tuus tegumentum; Corpus et Sanguis tuus sanctus via sint, quae deducat ad regnum. — Gloriam perpetuam cum adoratione acceptabili mereamur attollere ex medio sanctuarii Patri Filio et Spiritui sancto vivo, ut ipse Deus verus adimpleat nobiscum gratiam suam, benedictionem, miserationem et elementiam ex hoc nunc usque in finem: nosque omnes cum oratione Dominum deprecemur.

XXVI.

In fractione panis.

ܐܝܕܝ ܡܪܝ ܚܛܝ̈ܬܐ ܘܡܣܟ̈ܢܬܐ : ܫܘܝ̈ܬܐ ܕܢܬܩܪ̈ܒܢ : ܘܢܩܨ̈ܝܢ
ܠܦܓܪܟ ܩܕܝܫܐ : ܘܠܟܠܗܘܢ ܒ̈ܢܝܗ̇ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܢܦܠܓܘܢܝܗܝ ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܫܪܪܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܒܪܝܟ ܐܢܬ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܚܡܐ ܚܝܐ
ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܟ : ܘܗܘܝܬ ܚܝܐ ܠܢܣܘ̈ܒܝܟ ܠܥܠܡܝܢ :: ܟܠ
ܡܗܝܡ̈ܢܐ ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܥܡܢ ܒܐܘܟܪܝܣܛܝܐ ܗܕܐ ܢܫܬܘܬܦܘܢ ܥܡܟ
ܒܡܠܟܘܬܟ ܕܫܡܝܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܠܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܠܬܒܥܬܐ ܢܗܘܐ
ܠܢ ܡܪܝ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܗܒ ܠܝ ܦܪܗܣܝܐ ܩܕܡܝܟ ܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܬ ܥܡ ܡ̈ܠܐܟܝܟ ܒܫܘܒܚܟ
ܪܒܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܚ̈ܝܐ ܘܡ̈ܝܬܐ ܢܫܟܚܘܢ ܒܗ ܪ̈ܚܡܐ : ܘܚܢܢܐ
ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

Humiles Domine ac peccatrices manus meas dignas effice, ut ad sanctissimum tuum Corpus accedant, illudque frangentes filiis sanctae Ecclesiae in vera fide distribuant in secula. — Benedictus es Domine noster Iesu Christe, panis vivus, qui de coelo tuo descendens percipientibus te vita aeterna factus es. — Fideles omnes, qui in hac Eucharistia nobiscum partem habuerunt, in coelesti regno tuo Deus noster participes effice in secula. — Non in condemnationem neque in poenam sit nobis Domine Corpus tuum et Sanguis in die iudicii, in secula. — Domine Iesu Christe da mihi fiduciam coram te cum in magna gloria tua cum Angelis tuis manifestaberis, in secula. — Vivi ac defuncti per ipsum misericordiam ac pietatem in die iudicii consequantur, in secula. —

XXVII.

ܝܥܩܘܒܝܐ : ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܬ ܡܪܝ ܩܥܝܐ ܥܕܬܐ ܡܒܪܟܐ
ܕܝܗܒ ܠܝ ܦܓܪܗ : ܘܕܡܗ ܕܐܬܚܣܐ ܒܗ ܀ ܡܫܡ : ܗܠܠܘܝܐ ܗ̄ ܠܗ
ܫܘܒܚܐ : ܕܝܗܒ ܠܢ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܚܝܐ ܕܢܬܚܣܐ ܒܗ ܀ ܟܗܢܐ ܡܬܟܪܟ
ܟܣܐ ܘܐܡܪ : ܩܘܕܫܟ ܡܪܝ ܒܝܘܡ ܕܝܢܐ ܡܬܟܫܦܢܐ ܢܗܘܐ ܚܠܦܝܢ . ܩܕܡ ܒܝܡܐ
ܕܚܝܠܐ ܘܡܬܕܚܠܢܐ ܀ ܡܫܡ : ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ ܫܘܒܚܐ : ܕܫܬܬ
ܡܢܗ ܥܕܬܐ ܘܒܢ̈ܝܗ ܘܩܪܒܘ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀ ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ
ܫܘܒܚܐ : ܕܦܓܪܗ ܐܫܬܠܡ ܘܕܡܗ ܐܬܝܗܒ ܠܚܘܣܝܐ ܚܘ̈ܒܐ ܀
ܡܫܡ : ܡܢܐ ܕܫܬܐ ܠܗ ܠܟܣܐ ܕܦܘܪܩܢܐ ܚܝܐ ܡܢܗ : ܘܡܬܚܣܝܢܐ ܗܘܐ
ܡܬܚܣܝܢ ܠܗ ܟܠ ܐܡܘܬܗܘܢ ܀ ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ ܫܘܒܚܐ :
ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܘܐܬܓܠܝ ܘܗܘܐ ܓܒܪܐ ܠܡܫܪܝܘܬܗ ܀ ܡܫܡ : ܗܢܐ ܟܣܐ
ܕܒܪܝܗ ܡܢܝ ܟܠ ܕܫܬܐ . ܡܚܘܐ ܡܚܘ̈ܬܐ ܐܡܪܗ ܡܢܗ
ܠܒܢ̈ܝ ܚܘ̈ܒܐ ܀ ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ ܫܘܒܚܐ : ܕܡܫܚܐ ܡܢܗ
ܟܠܗ ܕܥܠܡܐ ܘܟܗ ܡܬܟܕܟܐ ܀ ܡܫܡ : ܐܝܟ ܡܒܪܟܐ ܦܓܪܗ ܕܥܠܡܐ
ܦܬܚܐ ܥܕܬܐ : ܘܐܡܪܘ ܥܒܕܗ ܒܡܘܬܒܐ ܘܕܡܗ ܡܕܝܢܐ ܀
ܟܗܢܐ ܀ ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ ܫܘܒܚܐ . ܕܐܠܗܐ ܡܢܗ ܥܕܬܐ ܘܡܬܟܕܟܐ
ܘܐܡܪܢ ܗܘ ܀ ܡܫܡ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܟܣܐ ܕܚܝܐ ܐܡܪ ܡܪܢ . ܕܟܠ
ܕܐܟܠ ܒܗ ܡܫܬܘܕܥܐ ܢܬܚܣܐ ܀ ܟܗ ܗ̄ ܗ̄ ܠܗ ܫܘܒܚܐ .
ܕܗܘܐ ܡܚܝܢܐ ܘܚܝܐ ܫܕܪ ܠܗ ܗܘ ܡܫܝܚܐ ܀ ܡܫܡ : ܟܠܢܫܝܐ ܡܕܡ
ܕܐܟܠܘ ܦܓܪܗ ܘܐܫܬܝܘ ܒܟܣܗ ܚܝܝܢ ܢܒܥܘܢ ܡܢܗ ܕܒܠܐ
ܡܕܡ ܕܢܦܫ ܐܠܗܐ ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ ܫܡܝ̈ܢ ܡܠܐܟܘܗܝ . ܘܥܡܗܘܢ
ܡܫܒܚܝܢ ܟܠ ܥܡ̈ܡܐ ܕܥܠܡܐ ܟܠܗܘܢ ܀

cf. Miss. Mar. p. ܩܨ, ubi versus aliter dispositi passimque mutati leguntur.

Jacobiticus. Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine, clamat Ecclesia, benedictus, qui tradidit mihi Corpus et Sanguinem suum, ut per ipsum veniam consequar. Diac. All. All. ipsi gloria, qui dedit nobis Corpus et vivum suum Sanguinem, ut per ipsum veniam consequamur. (circumfertur calix.) Sac. Sanctum tuum Domine in die iudicii pro nobis coram tremendo ac terribili tribunali deprecetur. Diac. All. All. ipsi gloria, ex quo bibit Ecclesia et filii eius laudem

cantant. Sac. All. All. ipsi sit gloria, cuius Corpus comedimus et Sanguinem bibimus in remissionem peccatorum. Diac. Dum ignis videt Corpus, ipsum timet, et en homines illud celebrant super manus suas. Sac. All. All. ipsi sit gloria, qui ieiunavit et oravit et ipse nos orare docuit. Diac. Hic est calix, quem miscuit Dominus in vertice crucis. Accedite mortales, bibite ex eo in remissionem debitorum. — Sac. All. All. et ipsi gloria, ex quo bibunt oves Filii et ipso mundantur. — Diac. Fratres sumite Corpus Filii, clamat Ecclesia et bibite eius Sanguinem cum fide et gloriam canite. Sac. All. All. et ipsi gloria, ex quo manducat Ecclesia cum Filiis suis et psallit gloriam. Diac. Ego sum panis vitae, dixit Dominus noster, quicunque me cum fide manducaverit, vitam possidebit. Sac. All. All. et ipsi gloria, cuius calicem sumsimus et vitam novam per eum possedimus. Diac. Defuncti Domine, qui manducarunt Corpus tuum tuumque Sanguinem biberunt, clementiam tuam sentiant in die iudicii cum exorieris. — Suscipe Domine noster adoratorum tuorum oblationes et misericordia tua parce defunctis eorum.

XXVIII.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܗܐ ܩܘܪܒܢܐ ܐܬܩܪܒ ܘܗܘܐ ܠܢܦܫܬܐ ܐܬܕܟܪܢ .
ܢܗܘܐ ܒܗ ܢܝܚܐ ܠܥܢ̈ܝܕܐ ܕܚܠܦܝܗܘܢ ܐܬܩܪܒ :: ܩܘܪܒܢܐ ܗܢ
ܕܐܬܩܪܒ ܡܢ ܚ̈ܝܐ ܚܠܦ ܡ̈ܝܬܐ : ܡܫܬܒܩܐ ܣܟܠܘܬܗ̇ ܕܢܦܫܐ :
ܘܡܬܚܣܝܢ ܠܗ̇ ܚܘܒܝ̈ܗ̇ :: ܗܘ̇ ܕܐܚܝ ܠܗ ܠܠܥܙܪ : ܘܠܥܠܝܡܐ
ܒܪܗ̇ ܕܐܪܡܠܬܐ . ܗܘ ܢܪܣܣ ܛܠܠܐ ܕܪ̈ܚܡܘܗܝ ܥܠ ܓܪ̈ܡܝܗܘܢ ܕܥ̈ܢܝܕܐ ::
ܥܡ ܐܒܪܗܡ ܥܡ ܐܝܣܚܩ ܘܥܡ ܐܝܣܪܐܝܠ ܡܗܝܡܢܐ : ܥܒܕ ܠܗ
ܡܪܝ ܕܘܟܪܢܐ ܠܗܘ̇ ܕܩܪܒ ܗܘܐ ܡܛܠܬܗ ::

cf. Miss. Mar. p. ܩܠ. v. 1. ܡܬܕܟܪܝܢ. — 2. ܥܡ ܩܘܪܒܢܐ.

Ephraemiticus. Ecce oblatio oblata est et animarum memoriam peregimus, sit per ipsam requies defunctis, pro quibus oblata est. — Per hanc oblationem, quae a vivis pro defunctis oblata est, dimittitur animae iniquitas et defectus ipsius condonantur. — Qui Lazarum et puerum viduae filium ad vitam evocavit; ipse rorem misericordiae suae super defunctorum ossa aspergat. Cum Abraham, Isaac et Iacob fideli fac Domine memoriam eius, pro quo oblata est.

XXIX.

ܥܠܠ ܠܒܝܬܟ ܡܪܝ : ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܩܒܠ ܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܝܟ :
ܘܥܒܕ ܕܘܟܪܢܗܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܝ ܕܫܡܝܐ ܀ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ
ܘܒܥܕܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܪܡܐ ܢܗܘܐ ܕܘܟܪܢܐ
ܠܪܚܡܝܟ ܀ ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ . ܘܪܥܝܐ ܕܩܪܒ ܢܦܫܗ ܚܠܦ ܥܢܗ : ܗܒ ܡܪܝ
ܒܛܝܒܘܬܟ ܢܝܚܐ ܠܡܝܬܐ ܡܗܝܡܢܐ ܀ ܠܦܓܪܟ ܨܗܝܐ ܢܦܫܝ
ܘܠܡܩܪܒ ܠܘܬܗ ܕܚܠܐ ܐܢܐ : ܚܛܗܝ ܡܟܠܝܢ ܠܝ : ܒܚܢܢܟ ܡܪܝ
ܢܬܚܣܝܢ ܀ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܕܢܣܒܢܢ ܢܗܘܐ ܠܢ ܐܘܪܚܐ ܘܓܫܪܐ
ܘܡܥܒܪܬܐ : ܕܢܥܒܪ ܕܠܐ ܡܚܝܠܘ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܠܢܘܗܪܐ ܀ ܚܕܘܬܐ
ܠܥܠܝܐ : ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܬܚܬܝܐ : ܒܩܘܪܒܢܐ ܕܡܩܪܒܝܢ ܚܝܐ ܚܠܦ
ܡܝܬܝܗܘܢ ܀

cf. Miss. Mar. p. ܩܝ. v. 2. ܕܘܟܪܢܐ ܛܒܐ

Tono: In domum tuam ingressus sum. — Rex coelestis, suscipe oblationem servorum tuorum et memento eorum in coelesti Hierusalem. — In superna Hierusalem et in Ecclesia, quae est super terram; super sublime altare amicorum tuorum fiat memoria. — Agnus Dei et pastor, qui pro ovibus suis mortuus est, tribue Domine per gratiam tuam requiem fidelibus defunctis. — Ad Corpus tuum sitit anima mea, et ad ipsum accedere vereor: peccata mea me deterrent; per pietatem tuam Domine expientur. — Corpus et Sanguis tuus, quem sumsimus sit nobis via, pons et transitus, ut absque periculo a tenebris ad lucem transeamus. — Gaudium superis et bona spes imis in oblatione, quam vivi pro defunctis suis celebrant.

XXX.

ܩܩ ܩܕܡ ܫܘܒܚܐ ܀ ܫܒܩܘ ܠܚܛܗܐ ܡܟܝܡ ܩܕܡܝܟ ܗܘ : ܠܦܓܪܟ
ܐܟܠܢ ܘܕܡܟ ܚܝܐ ܫܬܝܢ ܘܐܬܟܢܫܢ ܐܡܝܢ ܫܘܒܚܐ :
ܗܘܝܢ ܐܝܟܢܐ ܡܪܐ ܛܒܐ ܘܐܒܐ ܪܚܡܢܐ : ܥܠ ܥܢܝܢܐ ܕܦܪܝܫ ܠܟܘܢ :
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܢ ܐܬܬܐ ܗܘ : ܠܦܓܪܟ ܦܪܘܩ ܡܢ ܦܪܢ ܚܛܗܐ
ܘܠܡܝܬܐ ܕܩܪܝܢ ܠܡܐܬܐ ܐܦ ܗܘܢ ܕܢܩܒܠܘܢ : ܠܐ ܡܪܝ ܐܟܠܢ ܬܩܬܐ

ܘܬܫܡܫܬܐ ܕܢܘܪܐ ܘܪܘܚܢܝܬܐ ܥܡܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢܢ . ܘܠܐ ܐܢܫ ܢܗܘܐ
ܐܣܝܪ . ܘܡܬܡܪܚ ܕܢܬܩܪܒ ܠܐܪ̈ܙܐ ܗܠܝܢ : ܕܐܬܬܪܝܡ ܦܪܣܐ ܡܬܬܪܝܡ .
ܘܢܚܬܬ ܛܝܒܘܬܐ ܘܐܬܦܫܛܬ ܡܪ̈ܚܡܢܘܬܐ ܥܠ ܟܠܢܫ ܕܡܨܠܐ ܒܠܒܐ
ܕܟܝܐ ܘܒܬܐܪܬܐ ܢܩܝܬܐ :

cf. Miss. Mar. Rom. p. ܠܗ .

Praedicatio. Stemus recte orantes, stemus cum timore ac tremore, stemus caste, quia ecce oblatio offertur et maiestas exoritur, portae coeli aperiuntur, et Spiritus sanctus descendit et super haec sancta mysteria accubat: in loco terribili ac tremendo stemus, Cherubim et Seraphim coniugati et fratres ac socii vigilum angelorumque effecti, igneum ac spirituale ministerium cum ipsis peragimus. Nemo (anathematis vinculo) colligatus audeat ad haec mysteria accedere, velum enim elevatur, gratia descendit et misericordia infunditur super unumquemque, qui puro corde et munda conscientia orat.

XXIII.

Praefatio.

ܫܪܝܪܐܝܬ ܫܘܐ ܘܙܕܩ ܘܘܠܐ ܘܡܬܒܥܐ : ܕܠܟ ܢܫܒܚ . ܠܟ
ܢܒܪܟ . ܠܟ ܢܣܓܘܕ : ܠܟ ܢܫܒܚ . ܠܟ ܢܘܕܐ . ܠܗܘ ܒܪܘܝܐ
ܕܟܠܗ ܒܪܝܬܐ . ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ ܗܘ ܘܠܐ ܡܬܚܙܝܢܝܬܐ : ܠܗܘ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܫܡܝܐ ܘܫܡܝ ܫܡܝܐ ܘܟܠܗܘܢ ܚܝ̈ܠܘܬܐ ܕܒܗܘܢ :
ܫܡܫܐ ܘܣܗܪܐ ܘܟܠܗ ܓܘܕܐ ܕܟܘܟ̈ܒܐ : ܐܪܥܐ ܘܝܡ̈ܡܐ ܘܟܠ ܕܒܗܘܢ .
ܐܘܪܫܠܡ ܫܡܝܢܝܬܐ ܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ ܕܟܬܝܒܝܢ ܒܫܡܝܐ : ܡܠܐܟ̈ܐ
ܪ̈ܝܫ ܡܠܐܟ̈ܐ : ܪ̈ܝܫܘܬܐ ܫܘܠܛܢ̈ܐ ܡܪ̈ܘܬܐ : ܟܘܪ̈ܣܘܬܐ ܚܝ̈ܠܘܬܐ
ܕܠܥܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܦܠܚܘܬܐ ܫܡܝܢܝܬܐ : ܟܪ̈ܘܒܐ ܣܓܝ̈ܐܝ ܥܝ̈ܢܐ :
ܘܫܪ̈ܦܐ ܫܬ̈ܝܬ ܓܦ̈ܐ . ܕܒܬ̈ܪܬܝܢ ܡܢ ܓܦ̈ܐ ܡܟܣܝܢ ܦܪ̈ܨܘܦܝܗܘܢ
ܘܒܬ̈ܪܬܝܢ ܪ̈ܓܠܝܗܘܢ . ܘܒܬ̈ܪܬܝܢ ܦܪ̈ܚܝܢ ܐܚܪܢܐ ܠܘܬ
ܐܚܪܢܐ : ܒܩܠ̈ܐ ܕܠܐ ܫܠܝܢ : ܘܒܬܫܒ̈ܚܬܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ .
ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܙܟܘܬܐ ܒܩܠܐ ܪܡܐ ܘܒܩܠܐ ܠܐ ܢܝܚܐ ܡܩܥܝܢ
ܘܡܙܡܪܝܢ ܘܐܡܪܝܢ : ܟܕ ܐܡܪܝܢ : ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܡܪܝܐ ܚܝܠܬܢܐ

ܫܒܝܚܬܐ ܕܓܐܘܬܟ ܕܡܠܝܢ ܐܝܟ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܢ ܫܘܒܚܗ ܘܐܝܩܪܐ
ܕܪܒܘܬܟ ܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ . ܒܪܝܟ ܕܐܬܐ ܘܥܬܝܕ ܕܢܐܬܐ ܒܫܡܗ
ܕܡܪܝܐ ܐܘܫܥܢܐ ܒܡܪܘܡܐ :

cf. Miss. Mar. p. ܩܐ

Vere dignum, aequum, decens et iustum est, nos Te collaudare, Tibi benedicere, Te glorificare, Te adorare, Tibi gratias agere factori omnium creaturarum visibilium et invisibilium. Quem laudant caeli et caeli caelorum et omnes Virtutes eorum, sol, luna et omne stellarum agmen, terra, mare et omnia quae in eis sunt. Hierusalem caelestis, Ecclesia primogenitorum, qui in caelo conscripti sunt. Angeli, Archangeli, Principatus, Throni, Dominationes, supernae Potestates, caelestes Virtutes, multis oculis praediti Cherubim et sex alis instructi Seraphim, qui duabus alis faciem suam tegunt, duabus pedes, duabus volitant alter ad alterum, triumphalem et magnificum laudis hymnum incessanter canentes, clamantes et dicentes: **Populus**: Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine Deus fortis Sabaoth, pleni sunt caeli et terra gloria et decore maiestatis tuae Domine, Osanna in excelsis, benedictus, qui venit et venturus est in nomine Domini, Osanna in excelsis.

XXIV.

ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ : ܐܦ ܡܪܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟܠܢ . ܕܐܝܬܝܟ
ܡܫܒܚܬܐ ܘܡܒܪܟܬܐ ܕܦܪܘܩܢ : ܘܒܪܬܐ ܦܪܘܩܐ ܕܡܪܢ ܩܕܝܫܐ . ܗܘ
ܕܡܢܐ ܠܟ ܡܫܒܚܝܢܐ ܩܢܘܡ ܩܕܝܫܐ ܘܡܬܘܚܕܐ ܘܡܫܬܒܚܐ ܘܩܕܡ :
ܘܒܢܘܗܝ ܘܒܪܝܐ ܟܠ ܡܘܬܒܐ ܡܫܒܚ . ܘܢܬܒܪܟ ܘܢܣܓܕ ܡܚܕܐ :
ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܐ ܠܟ ܡܪܝܐ ܥܠ ܛܝܒܘܬܟ ܡܪܝܐ ܕܥܒܕܬ ܥܡܢ ܘܐܝܠܝܢ
ܘܐܢܬ : ܘܐܬܒ ܠܟܠ ܡܬܪܒܝܘ ܘܥܒܕܐ : ܘܠܐ ܢܬܒܝܢ ܠܡܫܒܚܘܬܟ
ܡܢܟ . ܡܛܠ ܕܐܠܗܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܠܐܟܐ . ܕܢܬܒܪܟ ܡܢܟ ܩܘܕܫܐ
ܐܢܐ : ܘܢܬܪܒܐ ܡܫܒܚܘܬܟ ܐܢܐ . ܘܢܬܩܕܫ ܡܢܟ ܫܡܝܐ : ܘܢܬܒܪܟ
ܠܐ ܡܬܡܠܟܢܐ . ܘܢܫܒܚ ܡܪܝܐ ܒܪܬܐ ܠܡܠܟ : ܘܢܗܘܐ ܠܟ ܠܐܠܗܐ
ܕܠܥܠ : ܘܢܫܒܚ ܠܥܠܡܝܢ ܫܡܟ . ܘܢܣܓܕ ܠܥܠܡܝܢ ܫܡܥܟ .
ܘܢܣܓܕ ܕܩܕܡ ܘܡܫܒܚ : ܠܟܠܗ ܡܪܝܐ ܠܟܠܗ ܡܪܝܐ ܠܟܠܐ
ܡܫܒܚܘܬܟ :

Invocatio Spiritus sancti. Heus Domine miserere nobis, qui plasma et imago maiestatis tuae sumus et adveniat Spiritus tuus sanctus tibi filioque tuo unigenito aequalis in gloria et natura, essentia, honore, et illabatur descendatque super has oblationes et maneat ac habitet in cordibus nostris. Rogo te Domine: qui hominum misereris, Domine miserere mei, propitius esto mihi, vivifica me et effunde super me donum tuum et munda me, nec taedeat gratiam tuam mei propter immunditiem et turpitudinem criminum meorum. Me tibi peccasse fateor Domine et delicta mea cognosco: sed misericordia tua Domine multa est et gratia tua immensa. Spiritus tuus sanctus adveniat mihi et purificet sordes animae meae, dimittat omnia debita mea, sanctificet omnes cogitationes meas, et suscipiat victimas et oblationes meas.

XXV.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܦܬܓܡ̈ܐ ܠܘܬ ܘܠܘܬ : ܫܡܝ ܡܕܡܚܐ ܗܘܐ ܕܟܠ
ܦܘܪܫܐ ܘܕܘܟܝܐ ܡܣܬܟܠܐ . ܕܠܐܠܗܐ ܐܒܐ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܩܪܒ ܘܐܬܒܣܡ
ܘܐܬܩܪܒ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܡܕܒܪܐ ܣܓܝ : ܫܘܒܚܐ ܐܝܟ ܡܗܢܐ ܕܗܘܐ
ܕܦܪܝܫܘ ܘܦܪܘܫܘ : ܘܫܘܒܚ ܡܫܒܚܘ ܕܟܠܗܘܢ ܕܒܟܘܠܗܘܢ ܡܬܕܪܫ :
ܘܫܘܒܚ ܠܩܕܝܫܐ ܦܪܝܫܐ ܕܦܪܝܫܝܢ ܘܩܕܝܫܝܢ ܠܗ ܒܩܘܕܫܘܬܐ ܕܡܪܘܡܐ :
ܘܐܚܝܢ ܕܡܬܟܠܬܗܘܢ ܐܬܩܪܒ ܘܐܬܒܣܡ . ܠܘܬ ܡܬܩܪܒܐ ܡܫܬܠܡܢ :
ܗܘ ܟܪܘܒܐ ܕܪܘܚܐ . ܘܗܘ ܡܬܟܠܡ ܐܘܟܠ ܡܘܟܠܐ : ܟܟܠܐ ܦܪܝܫܐ
ܦܬܓܡܝܢ : ܘܟܠܗ ܗܘ ܦܪܝܫܬܐ ܡܫܡܫܝܢ :: ܬܘܕܝܬܐ ܐܘܟܐ ܘܟܐ ܩܕ̈ܝܫܐ
ܠܗܘܢ : ܘܫܒܩܢܐ ܠܐ ܦܣܝܩܝܢ ܒܗ . ܘܫܟܝܢܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܘܩܕܐ
ܣܪ̈ܦܐ ܟܪܘܒܝ ܡܬܢܗ :: ܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܥܠܬܐ ܐܝܟܢ ܕܒܗܪܐ ܢܘܗܪܐ
ܡܫܡܫܝܢ ܐܠܗܝ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܫܘܒܚܝ ܐܠܗܝ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܡܢ
ܕܩܕܝܫܐ :: ܠܩܕܝܫܘ ܒܫܡܝܐ ܕܫܘܒܚܐ ܗܘ . ܡܫܒܚܐ ܥܡ ܟܪܘܒܐ .
ܘܦܪܝܫܐ ܬܘܒ ܡܕܝܢܐ ܒܩܘܕܫܗ : ܘܡܫܒܚܢܐ ܠܗ ܒܩܘܕܫܐ :: ܡܫܒܚ
ܡܬܩܪܒ ܠܫܘܟܠܠܐ . ܐܬܒܣܡ ܒܟܠܝ ܒܫܘܒܚܟ . ܘܫܘܒܚܘܗܝ ܠܥܠܡܐ :
ܘܒܫܡܝ ܩܕܝܫܐ ܒܠܐ ܡܫܝ :: ܚܕܐ ܡܪܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܩܕܝܫܐ . ܫܠܝܡ
ܕܦܐܪ ܩܘܕ ܡܫܒܚܘ : ܡܫܠܐ ܡܠܝ ܡܕܡܚܘ : ܐܝܟ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪ̈ܥܬܐ ::
ܐܬܒܪܟ ܡܪܝܐ ܒܫܘܒܚܟ . ܘܫܒܝܚܐ ܕܫܘܒܚܟ . ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ :
ܕܫܘܒܚܗ ܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܝ :: ܐܬܒܪܟ ܡܪܝܐ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ ܠܥܠܡ

ܡܩܘܪܒܝܢ : ܩܒܠ ܡܢܗܘܢ ܐܝܟ ܕܩܒܠܬ ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ ܩܕܝܫܬܐ ::
ܐܝܬܝܪ ܩܕܡܝܟ ܒܫܡܝܐ . ܘܐܬܪܥܝ ܥܠ ܟܗܢܝܟ : ܘܐܚܝܢ ܚܘܒܐ
ܕܟܘܡܪܐ ܒܝܘܡ ܠܚܘܫܒܐ ܒܢܘܪ ܕܡܠܐ :: ܟܗܢܐ ܕܩܪܒܗ ܡܢܝ ܘܡܢܝ
ܠܟܠܗܘܢ ܗܠܝܢ ܢܦܫܬܐ . ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܚܣܢܗܘܢ : ܠܟܠ ܥܕܬܐ ܡܟܠ
ܕܒܥܐ :: ܢܛܪܝܢ ܒܫܠܡܐ ܒܗܘܢ ܠܟܗܢ : ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܕܪܐ : ܫܒܝܚ
ܘܡܢܘ ܡܫܝܚܐ : ܐܒܪܗ ܕܩܕܝܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܚܘܣܢܐ ܐܟܣܢܝܐ
ܘܫܒܝܚܬܐ ܡܩܕܫܬܐ ܠܥܒܕܐ ܕܢܗܒ : ܩܢܐ ܒܗ ܩܕܫ ܡܘܕܥܐ ܠܐܒܐ
ܡܓܢܐ ܡܟܪܘܙܐ ܕܡܘܕܥܐ ܚܝܐ : ܕܝܗܒ ܠܟܠܗܝ ܩܢܝܢܐ ܠܦܘܠܚܢܐ ܠܟܠܢ
ܘܠܣܓܝܐܘ ܘܠܣܘܪܦܗ : ܫܡܘܬܗܘܢ ܘܚܘܒܗ ܡܢ ܩܕܡ ܗܘܐ ܡܟܪܙܐ ܠܫܡܝܐ :
ܘܡܢܝ ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡ ::

cf. Miss. Mar. p. ܦ. v. 2. non bene: ܡܘܪܒܢܐ ܗܢܐ ܘܡܫܝܚܐ. et v. ultimo: ܚܘܣܢܐ ܐܟܣܢܝܐ ܠܟܠ ܫܒܝܚܬܐ.

Concio. Benedic Domine etiam atque etiam per puram sanctamque oblationem hanc, per propitiatorium sacrificium, quod Deo Patri oblatum et consecratum, perfectum et illapsu Spiritus sancti vivi consummatum est, pro sancto Patre nostro Sacerdote, qui illud obtulit et consecravit, pro Altari Dei, super quod celebratur, pro benedictis populis, qui in recta fide ad ipsum percipiendum accedunt, et pro omnibus, pro quibus oblatum et consecratum est, iterum impensius oremus:

Ecce tempus timoris, ecce hora terrore plena: superi in timore consistunt et illi cum tremore ministrant. — Terror filios lucis occupat, et terreni illum non sentiunt, et ab hora, qua venia affertur, peccatores fugiunt. Ministri Ecclesiae tremite, quia vivum ignem administratis. Et potestas, quae vobis data est Seraphim superat. — Beata est anima, quae nunc in ecclesia adest cum puritate, quia Spiritus sanctus scribit nomen eius, illamque elevat in coelum. — Beata Domina nostra Maria, deprecare nobiscum Unigenitum tuum, ut precibus tuis placatus omnium nostrum misereatur. — Aspice Domine oculo misericordi Patrem nostrum, qui stat coram Altari tuo. Suscipe Domine noster eius oblationem ut Prophetarum et Apostolorum. — Memento Domine per gratiam tuam et per divinas tuas miserationes, Patrum et Principum sacerdotum, quorum oratio sit nobis murus. — Memento Domine patrum, fratrum, et magistrorum nostrorum, nosque et illos dignos praesta per misericordiam tuam regno coelesti. — Memento Domine absentium et miserere

praesentium, quietem quoque dona spiritibus Defunctorum et parce peccatoribus in die iudicii. — Defunctorum, qui a nobis separati ab hoc seculo migrarunt, spiritibus Christe praesta quietem cum piis et iustis. — Crux tua pons sit illis et baptismus tuus tegumentum; Corpus et Sanguis tuus sanctus via sint, quae deducat ad regnum. — Gloriam perpetuam cum adoratione acceptabili mereamur attollere ex medio sanctuarii Patri Filio et Spiritui sancto vivo, ut ipse Deus verus adimpleat nobiscum gratiam suam, benedictionem, miserationem et clementiam ex hoc nunc usque in finem: nosque omnes cum oratione Dominum deprecemur.

XXVI.

In fractione panis.

ܐܝܕܝ̈ ܡܪܢ ܠܐܢܝ ܡܣܟܢ̈ܬܐ : ܘܚܛܝ̈ܬܐ ܕܠܡܘܬܝܟ : ܘܠܩܪܒܝܢ
ܠܦܓܪܟ ܩܕܝܫܐ : ܘܡܩܨܝܢ ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܫܪܝܪܬܐ ܠܒܢ̈ܝܗܿ ܕܥܕܬܐ ܩܬܘܠܝܩܝܬܐ
ܕܥܕܬܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܡܒܪܟ ܐܢܬ ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܠܚܡܐ ܚܝܐ
ܕܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܟ : ܘܗܘܝܬ ܚܝܐ ܠܡܩܒܠܢ̈ܝܟ ܠܥܠܡܝܢ :: ܟܠ
ܡܗܝܡܢܐ ܕܐܫܬܘܬܦܘ ܥܡܢ ܒܐܘܟܪܤܛܝܐ ܗܕܐ ܒܡܠܟܘܬܟ ܐܠܗܢ
ܫܘܬܦܢܘܬܟ ܕܫܡܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܠܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܠܬܫܢܝܩܐ ܢܗܘܐ
ܠܢ ܡܪܢ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ
ܗܒ ܠܝ ܦܪܗܣܝܐ ܩܕܡܝܟ ܡܐ ܕܡܬܓܠܐ ܐܢܬ ܥܡ ܡܠܐܟܝ̈ܟ ܒܫܘܒ̈ܚ
ܪܒܐ ܠܥܠܡܝܢ :: ܚܝ̈ܐ ܘܡܝ̈ܬܐ ܢܫܟܚܘܢ ܒܗ ܪ̈ܚܡܐ : ܘܚܢܢܐ
ܒܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܠܥܠܡܝܢ ::

Humiles Domine ac peccatrices manus meas dignas effice, ut ad sanctissimum tuum Corpus accedant, illudque frangentes filiis sanctae Ecclesiae in vera fide distribuant in secula. — Benedictus es Domine noster Iesu Christe, panis vivus, qui de coelo tuo descendens percipientibus te vita aeterna factus es. — Fideles omnes, qui in hac Eucharistia nobiscum partem habuerunt, in coelesti regno tuo Deus noster participes effice in secula. — Non in condemnationem neque in poenam sit nobis Domine Corpus tuum et Sanguis in die iudicii, in secula. — Domine Iesu Christe da mihi fiduciam coram te cum in magna gloria tua cum Angelis tuis manifestaberis, in secula. — Vivi ac defuncti per ipsum misericordiam ac pietatem in die iudicii consequantur, in secula. —

XXVII.

ܠܥܠܡܥܠܡܝܢ : ܩܕܝܫ ܩܕܝܫ ܩܕܝܫܐ ܐܢܬ ܡܪܝܐ ܩܥܝܐ ܥܕܬܐ ܒܪܝܟܘ
ܕܐܫܠܡ ܠܝ ܦܓܪܗ : ܘܕܡܗ ܕܐܫܟܚ ܚܘܣܝܐ ܒܗ :: ܡܫܡ : ܗܠܠܘܝܐ ܗ̄ ܫܘܒܚܗ
ܠܡܫܒܚܐ: ܕܝܗܒ ܠܢ ܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܚܝܐ ܕܢܫܟܚ ܚܘܣܝܐ ܒܗ :: ܟܗܢܐ ܡܟܪܟ
ܟܣܐ ܘܐܡܪ: ܩܕܝܫܟ ܠܝܘܡܐ ܕܕܝܢܐ ܩܕܡ ܒܝܡܐ ܕܚܝܠܐ ܚܠܦܝܢ. ܢܒܥܐ ܡܢ ܡܠܟܐ
ܕܡܠܐ ܕܚܝܠܐ ܘܡܕܚܠܢܘܬܐ :: ܡܫܡ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܒܚܐ : ܕܫܬܝܐ
ܡܢܗ ܥܕܬܐ ܘܒܢܝܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܘܒܚܐ :: ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ
ܠܡܫܒܚܐ : ܕܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܐܫܬܠܡ ܠܟܘܠܢ ܫܘܒܚܐ ::
ܡܫܡ : ܡܢܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܢܗܘܐ ܠܦܓܪܐ ܕܚܝܠܐ ܡܢܗ : ܘܡܟܬܒܢܐ ܗ̄
ܕܡܫܬܡܥ ܠܗ ܠܟ ܐܘܪܗܡ :: ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܒܚܐ :
ܕܒܪ̈ܝܐ ܗܘܐ ܘܕܟܐ ܘܩܕܘܫ ܕܟܠܗܝܢ ܠܟܢܘܫܝܗ :: ܡܫܡ : ܗܢܐ ܟܣܐ
ܕܡܠܝܗ ܡܢܝ ܠܟ ܕܫܡܝܐ . ܡܩܪܒܝܢ ܡܠܐܟܐ ܐܫܒܚܗ ܡܠܟܐ
ܠܡܫܝܚܐ ܫܘܒܚܐ :: ܟܗܢܐ : ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܒܚܐ : ܕܫܬܝܐ ܡܢܗ
ܟܠܗ ܕܒܪܐ ܘܒܗ ܡܬܒܪܟܐ :: ܡܫܡ : ܐܢܬ ܡܒܪܟܐ ܦܓܪܗ ܕܒܪܐ
ܚܕܐ ܥܕܬܐ : ܘܐܫܒܚܘ ܠܒܪܗ ܒܡܫܬܘܬܐ ܘܐܡܪܘ ܗܘܫܥܢܐ ::
ܟܗܢܐ :: ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܒܚܐ . ܕܐܬܠܐ ܡܢܗ ܥܕܬܐ ܘܡܫܒܚܢܗ
ܘܐܡܪܝܢ ܗܘ̄ :: ܡܫܡ : ܐܢܐ ܐܢܐ ܠܚܡܐ ܕܚܝܐ ܐܡܪ ܡܪܢ . ܕܟܠ
ܕܐܬܐ ܠܗ ܒܡܗܝܡܢܘܬܐ ܒܗܝ ܚܝܐ :: ܗܘ ܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܗ ܠܡܫܒܚܐ .
ܕܦܓܪܗ ܡܫܬܠܡ ܘܚܝܐ ܣܓܝܐܐ ܗܘ ܗܘ ܡܬܝܗܒ :: ܡܫܡ : ܟܠܢܫܐ ܡܟܪܟ
ܕܐܫܠܡ ܦܓܪܗ ܘܐܫܬܠܡ ܠܡܪܘܗ ܚܠܦܝܢ ܢܩܪܒ ܥܡܗ ܕܢܐ
ܡܢܐ ܕܕܢܚ ܐܠܗܐ :: ܕܢܫܬܘܙܒ ܡܢ ܩܛܝܪܘ ܕܟܘܫܠܡܢܘܗܝ . ܘܢܫܬܥܒܕ
ܘܢܬܩܕܫ ܠܗ ܠܥܡܐ ܕܟܠܡܢܘܬܗܘܢ ::

cf. Miss. Mar. p. ܨܒ, ubi versus aliter dispositi passimque mutati leguntur.

Jacobiticus. Sanctus, Sanctus, Sanctus es Domine, clamat Ecclesia, benedictus, qui tradidit mihi Corpus et Sanguinem suum, ut per ipsum veniam consequar. Diac. All. All. ipsi gloria, qui dedit nobis Corpus et vivum suum Sanguinem, ut per ipsum veniam consequamur. (circumfertur calix.) Sac. Sanctum tuum Domine in die iudicii pro nobis coram tremendo ac terribili tribunali deprecetur. Diac. All. All. ipsi gloria, ex quo bibit Ecclesia et filii eius laudem

cantant. Sac. All. All. ipsi sit gloria, cuius Corpus comedimus et Sanguinem bibimus in remissionem peccatorum. Diac. Dum ignis videt Corpus, ipsum timet, et en homines illud celebrant super manus suas. Sac. All. All. ipsi sit gloria, qui ieiunavit et oravit et ipse nos orare docuit. Diac. Hic est calix, quem miscuit Dominus in vertice crucis. Accedite mortales, bibite ex eo in remissionem debitorum. — Sac. All. All. et ipsi gloria, ex quo bibunt oves Filii et ipso mundantur. — Diac. Fratres sumite Corpus Filii, clamat Ecclesia et bibite eius Sanguinem cum fide et gloriam canite. Sac. All. All. et ipsi gloria, ex quo manducat Ecclesia cum Filiis suis et psallit gloriam. Diac. Ego sum panis vitae, dixit Dominus noster, quicunque me cum fide manducaverit, vitam possidebit. Sac. All. All. et ipsi gloria, cuius calicem sumsimus et vitam novam per eum possedimus. Diac. Defuncti Domine, qui manducarunt Corpus tuum tuumque Sanguinem biberunt, clementiam tuam sentiant in die iudicii cum exorieris. — Suscipe Domine noster adoratorum tuorum oblationes et misericordia tua parce defunctis eorum.

XXVIII.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܗܐ ܩܘܪܒܢܐ ܐܬܩܪܒ ܘܗܘܐ ܠܢܦܫܬܐ ܐܬܕܟܪܢ .
ܢܗܘܐ ܒܗ ܢܝܚܐ ܠܥܢܝܕܐ ܕܚܠܦܝܗܘܢ ܐܬܩܪܒ ܀ ܩܘܪܒܢܐ ܗܢ
ܕܐܬܩܪܒ ܡܢ ܚܝܐ ܚܠܦ ܡܝܬܐ : ܡܫܬܒܩܐ ܚܘܒܬܗ ܕܢܦܫܐ :
ܘܡܫܬܒܩܝܢ ܠܗ ܣܘܪܚܢܘܗܝ ܀ ܗܘ ܕܐܩܝܡ ܠܗ ܠܠܥܙܪ : ܘܠܛܠܝܐ
ܒܪܗ ܕܐܪܡܠܬܐ . ܗܘ ܢܪܣ ܛܠܠܐ ܕܪܚܡܘܗܝ ܥܠ ܓܪܡܝܗܘܢ ܕܥܢܝܕܐ ܀
ܥܡ ܐܒܪܗܡ ܥܡ ܐܝܣܚܩ ܘܥܡ ܐܝܥܩܘܒ ܡܗܝܡܢܐ : ܥܒܕ ܠܗ
ܡܪܝ ܕܘܟܪܢܐ ܠܗܘ ܕܗܘܐ ܡܛܠܬܗ ܀

cf. Miss. Mar. p. ܨܐ. v. 1. ܡܬܕܟܪܝܢ. — 2. ܥܡ ܩܘܪܒܢܐ.

Ephraemiticus. Ecce oblatio oblata est et animarum memoriam peregimus, sit per ipsam requies defunctis, pro quibus oblata est. — Per hanc oblationem, quae a vivis pro defunctis oblata est, dimittitur animae iniquitas et defectus ipsius condonantur. — Qui Lazarum et puerum viduae filium ad vitam evocavit; ipse rorem misericordiae suae super defunctorum ossa aspergat. Cum Abraham, Isaac et Iacob fideli fac Domine memoriam eius, pro quo oblata est.

XXIX.

ܥܠܠܬ ܠܒܝܬܟ ܡܪܝ : ܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܩܒܠ ܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܝܟ :
ܘܐܬܕܟܪ ܕܥܢܝܕܝܗܘܢ ܒܐܘܪܫܠܡ ܗܝ ܕܒܫܡܝܐ ܀ ܒܐܘܪܫܠܡ ܕܠܥܠ
ܘܒܥܕܬܐ ܕܐܝܬܝܗ ܥܠ ܐܪܥܐ . ܥܠ ܡܕܒܚܐ ܡܪܘܡܐ ܢܗܘܐ ܕܘܟܪܢܐ
ܠܪܚܡܝܟ ܀ ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܪܥܝܐ ܕܡܝܬ ܡܛܠ ܥܢܗ : ܗܒ ܡܪܢ
ܒܛܝܒܘܬܟ ܢܝܚܐ ܠܥܢܝܕܐ ܡܗܝܡܢܐ ܀ ܠܦܓܪܟ ܨܗܝܐ ܢܦܫܝ
ܘܠܡܩܪܒ ܠܗ ܕܚܠ ܐܢܐ : ܚܛܗܝ ܡܟܠܝܢ ܠܝ : ܒܚܢܢܟ ܡܪܝ
ܢܬܚܣܝܢ ܀ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܕܢܣܒܢܢ ܢܗܘܐ ܠܢ ܐܘܪܚܐ ܘܓܫܪܐ
ܘܡܥܒܪܬܐ : ܕܢܥܒܪ ܕܠܐ ܡܘܬܐ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܠܢܘܗܪܐ ܀ ܚܕܘܬܐ
ܠܥܠܝܐ : ܘܣܒܪܐ ܛܒܐ ܠܬܚܬܝܐ : ܒܩܘܪܒܢܐ ܕܥܒܕܝܢ ܚܝܐ ܚܠܦ
ܥܢܝܕܝܗܘܢ ܀

cf. Miss. Mar. p. ܡܗ. v. 2. ܕܥܘܠܐ ܠܒܝܬܐ

Tono: In domum tuam ingressus sum. — Rex coelestis, suscipe oblationem servorum tuorum et memento eorum in coelesti Hierusalem. — In superna Hierusalem et in Ecclesia, quae est super terram; super sublime altare amicorum tuorum fiat memoria. — Agnus Dei et pastor, qui pro ovibus suis mortuus est, tribue Domine per gratiam tuam requiem fidelibus defunctis. — Ad Corpus tuum sitit anima mea, et ad ipsum accedere vereor: peccata mea me deterrent; per pietatem tuam Domine expientur. — Corpus et Sanguis tuus, quem sumsimus sit nobis via, pons et transitus, ut absque periculo a tenebris ad lucem transeamus. — Gaudium superis et bona spes imis in oblatione, quam vivi pro defunctis suis celebrant.

XXX.

ܩܠ ܩܕܡ ܥܘܢܝܐ : ܥܢܝܢܐ ܠܡܪܝܐ ܢܩܕܡ ܩܕܡܝܗ ܗ̄ : ܠܒܝܬܟ
ܐܠܗܐ ܘܚܝܠܬܢ ܝܠܕܬ ܐܠܗܐ ܘܥܠܡܝܢ ܐܠܗܐ ܡܚܣܢܐ :
ܥܡܡ ܐܬܥܒܕܐ ܡܢܐ ܒܛܝܠ ܕܒܢܝ ܐܢܫܐ : ܟܠ ܩܢܝܢܐ ܕܡܢܘܗܝ ܠܗ :
ܡܝܬܐ ܡܢܗ ܐܬܟܬܒ ܗ̄ : ܠܡܫܝܚܐ ܡܥܒܕ ܡܢ ܥܠ ܡܚܝܢܐ
ܘܝܗܒ ܕܡܘܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܐܦ ܗܘܐ ܕܝܠܗ : ܠܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܩܕܡ

[illegible]

cf. Miss. Mar. p. [illegible].

Tono: Voces laudis. —

Laudate Dominum omnes populi All. Corpus tuum comedi et vivo tuo Sanguine etiam veniam consequutus sum atque ad Crucem tuam confugi: complaceat tibi in his, clementissime Domine, ac miserere peccatoribus te invocantibus. — Laudate eum omnes gentes All. Ex aqua indui te Redemtor et vestibus gloriosis me condecorasti, ne induar Domine vestibus ignominiae pro gloria illa, qua ex baptismo indutus sum. — Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto All. Ascendit Anna ad sanctum Templum, ut Domino Sabaoth oblationem afferret: Bone, qui benigne suscipere dignatus es illius oblationem, suscipe oblationem nostram nostrasque orationes. — A seculo et usque in secula seculorum Amen. All. Orationibus Simonis Cephae Roma Urbs regia immota stetit: orationibus Sancti tui N. super Ecclesiam eiusque filios omnes fiant miserationes. — Oratio Benedictae murus sit nobis All., eius oratio nobiscum sit. Benedic Domine. Scala, quam vidit Jacob Te praesignabat Virgo Dei Genitrix, quia cunctorum spes Deus, ut animum despondentibus

spem faceret in Te descendit. — Oratio Martyrum nos adiuvet et tibi Domine gloria All. Beati Prophetae, Apostoli et Martyres, qui in regnum ingressi sunt, ibique manentes vident Patrem et Filium et Spiritum Sanctum et in coronis suis laetantur. — Requies sit fidelibus defunctis et Tibi Domine gloria All. Quietem eis praesta. Benedic Domine. Patrum ac fratrum nostrorum defunctorum memoriam Domine cum Sanctis tuis exalta, et scribe nomina eorum in libro vitae et in caelesti Hierusalem. —

XXXI.

ܩܠܐ ܚܕܘ ܙܕܝܩܐ: ܠܐ ܠܕܝܢܐ ܘܠܐ ܠܬܒܥܬܐ ܢܗܘܐ ܠܢ
ܡܪܝ ܦܓܪܟ ܘܕܡܟ ܕܢܣܒܢܢ. ܐܠܐ ܠܚܘܣܝܐ ܕܚܘܒܐ ܘܠܫܘܒܩܢܐ
ܘܠܚܘܣܝܐ ܕܡܢ ܣܟܠܘܬܢ ܗ̄ ܟܠܢ ܩܕܡܝܟ :: ܡܫܒܚܘܬܗ ܡܫܒܚܬܐ
ܠܐܠܗܐ ܐܒܐ ܕܫܕܪ ܚܣܝܕܐ ܘܡܥܠܝܐ ܕܟܠܗ ܗܘ ܫܠܝܛ ܠܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܟܠ ܦܘܡܝܢ ܒܟܪܘܒܐ ܕܟܠ ܒܪܝܢ ܗ̄: ܫܘܒܚܐ ܠܫܡܗ ::
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܒܪ ܐܠܗܐ ܕܐܝܟ ܦܓܪܗ ܒܟܢܫܐ ܩܕܡ ܠܬܫܡܫܬܗ:
ܘܫܒܩ ܠܝܡܝܢܗ ܒܫܡܐ ܫܡܐ ܕܚܝܐ ܘܩܘܪܒܢܐ ܠܬܫܒܘܚܬܗ ܕܐܒܐ ܗ̄:
ܟܠܗ ܕܡܫܡܫܝܢ :: ܐܬܘ ܕܢܬܩܪܒ ܘܢܩܒܠܘܢ ܒܣܒܥܝܢ ܡܢܗ
ܢܚܡܝܢܐ ܒܚܝܠܗ ܕܐܠܗܐ. ܕܠܐ ܢܬܡܫܚܘܢ ܒܗ ܕܚܝܐ ܒܡܘܡܬܐ ܐܡܪܐ
ܡܢ ܠܘܬ ܕܡܫܡܫܢܐ: ܗ̄ ܫܘܒܚܐ ܐܠܗܝ :: ܡܫܡܫܝܢ ܠܟܘܪܣܝܐ
ܕܙܕܩܐ ܕܢܦܫ ܡܢܗܘܢ ܡܢܝܚܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܦܪܝܫܬܐ. ܡܫܡܫܝܢ
ܡܢܚܡܐ ܕܒܥܘܬܐ. ܕܙܕܩ ܡܢܟܘܢ ܡܢܝܐ ܕܥܢܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܗ̄ ܠܡܠܟܘܬܟ
ܠܥܠܡ :: ܫܦܝܪܐ ܕܠܐ ܫܒܚܘܗܝ ܒܫܡܝܐ ܦܪܘܩ ܕܡܠܟܘܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܠܐ
ܡܬܥܒܪܐ ܡܢܟܠܐ ܡܬܒܥܝܢ ܠܦܬܓܡܝܗܘܢ ܡܢ ܓܘܫܡܝܗܘܢ ܘܦܓܪܝܗܘܢ ܡܬܒܥܝܢ
ܦܓܪܝܗܘܢ ܗ̄ ܕܠܡܠܟܘܬܟ ܠܥܠܡ :: ܐܒܘܢ ܡܪܝ ܕܦܓܪܝܗܘܢ ܠܟܠ
ܦܪܝܫܝܢ ܕܐܒܘܢ ܘܐܚܝܢ ܕܥܠܘ ܡܢܝܚܝܢ ܐܝܟ ܠܡܦܩܘܕܝܗܘܢ
ܘܥܡ ܚܢܢܐ ܘܡܬܪܘܡܡܝܢ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ ܗ̄ ܒܝܡ ܠܟ ܘܠܗܘܢ ::
ܗ̄ ܘܗ̄ ܘܗ̄ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܐܠܗܐ ::

cf. Miss. Mar. ܩܕܝܫ str. penult. ܦܓܪܝܗܘܢ

Tono: Gaudete iusti. —

Non in iudicium neque in vindictam sit nobis Domine Corpus tuum et Sanguis tuus, quae sumsimus, sed ad remissionem debitorum,

veniam et stationem ad dextram tuam All. cum Sanctis tuis. — Laudate, laudate Deum, dixit David, in cithara et cynara, creatori enim omnium linguarum convenit laus ab omnibus oris All., gloria eius nomini. — Gloria Filio Dei, qui coram Discipulis suis in caenaculo Corpus proprium fregit et Sanguinem suum purum miscuit, Calicem vitae et salutis filiis Adae All. omni credenti. — Manus, quae palmas suas extenderunt, accipiant a te arrhabonem Fili Dei, ne comprimantur in die iudicii, in die novissimo ab ardore flammae All. libera eas. — Ave arca aurea, quam fecit Moyses, Maria Virgo sanctissima: ave fons benedictionum, ex te enim profluxerunt aquae laetificantes All., oratio tua nos adiuvet. — Martyres, qui aromata non obtulistis vanis ac inutilibus idolis, reges depositis suis coronis adorant coram ossa vestra All., oratio vestra nos adiuvet. — Memento Domine cum Sanctis tuis patrum ac fratrum nostrorum, qui defuncti sunt et nomina eorum scribe in libro vitae ac in Hierusalem caelesti All., parce nobis et illis. — All. All. All. Gloria tibi Deus. *(ter.)*

XXXII.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ: ܟܦܪ ܡܪܝܐ ܒܐܣܦܘܓܐ ܕܚܢܢܟ ܟܠܗܘܢ ܚܘ̈ܒܝ
ܘܣܟ̈ܠܘܬܝ ܕܣܥܪܬ ܩܕܡܝܟ ܫܒܘܩ ܒܡܪܚܡܢܘܬܟ :: ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܚܝܢܢ ܕܫܡܫܬ ܐܪ̈ܙܝܟ ܩܕ̈ܝܫܐ : ܐܫܘܝܢܝ ܕܥܡ ܟ̈ܐܢܐ ܘܙܕ̈ܝܩܐ
ܐܦ ܠܟ ܕܪ̈ܚܡܐ ܘܐܚܒܘܟ : ܐܫܡܫܟ ܡܪܝ ܒܕܟܝܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܟ
ܫܡܝܢܝܬܐ . ܐܡܝܢܘܬ ܡܪܝ ܐܡܝܢ . ܗܫܐ ܘܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ::

Ephraemiticus. Absterge Domine spongia clementiae tuae omnia debita mea et peccata, quae coram te feci, dimitte per misericordiam tuam. Rex Christe, vivificator noster, quia administravi tua sancta mysteria, dignum me fac, qui cum piis et iustis, qui te dilexerunt et amarunt, ministrem nitide tibi Domine in regno tuo caelesti semper Domine, Amen. Nunc et in secula seculorum. —

C. Cantica ex Proprio de Tempore et de Sanctis

a. Ex Breviario (Officio) Maronitarum.

Rom. 1656. 2 Voll.*)

XXXIII.

ܕܩܘܕܫ ܥܕܬܐ. Ad matut. I. p. ܩܝܚ

ܡܠܟܬܐ ܕܡܠܟ ܡܠܟܝܢ : ܒܝܬܗ ܕܡܠܟܝܢ ܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܐܬܟܠܠܬ:
ܕܒܗ ܐܬܩܕܫܘ ܡܫܟܢܗ ܢܒܝܐ ܕܩܘܕܫܬܐ. ܒܗ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܡܪܐ
ܕܒܫܡܝܐ ܡܫܬܒܚ. ܕܒܗ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܩܢܐ ܗܘ ܕܒܗܬܠܬܐ :: ܒܟܠ
ܝܘܡ ܡܫܬܒܚܐ ܒܗ ܡܫܬܡܫܢܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ. ܘܪܚܡܗ ܘܩܪܒܗ
ܐܟܡܐ ܕܒܒܝܬܗ ܡܠܟܐ ܘܡܘܪܐ. ܐܝܟ ܕܢܒܝܐ ܐܬܚܒܒ ܒܗ ܒܟܠ
ܢܦܫܐ. ܕܩܕܫ ܒܗ ܒܡܠܟܐ ܕܒܗ ܩܘܪܒ ܐܠܗܐ ܕܝܢ ܫܠܡܐ :: ܒܡܠܟܐ
ܡܫܒܚܐ ܗܘ ܠܗ ܡܠܟܝܢ ܐܝܟ ܕܐܬܝܠܕ. ܘܒܟܠ ܥܡܡܐ ܕܡܫܒܚܐ
ܕܡܫܟܢܐ ܗܘ ܕܟܠܗ ܡܪܐ . ܐܦܠܐ ܥܘܠ ܡܕܒܚܐ ܘܩܕܫ ܩܘܕܫܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܟܠܗ. ܘܡܫܡܫܐ ܒܫܡܝܐ ܘܒܟܠܗ ܕܕܟܝܐ ܡܩܪܒ ܗܘܐ ܠܗ ::
ܡܫܒܚܐ ܠܟܠܐ ܕܒܝܬܐ ܠܡܠܟܐ ܗܘ ܡܢ ܠܥܠܡܝܢ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܥܠܡܐ
ܕܒܗ ܒܗ ܡܫܝܚܗ ܠܡܫܟܢ ܩܘܕܫܐ . ܥܒܕܝܢ ܠܥܠܡܐ ܕܩܕܫܗ ܩܢܝܐ
ܘܡܩܪܒ ܠܗ ܐܠܗܐ ܫܠܡܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠ ܠܗ ܥܠܡܐ ܘܫܠܡܐ ::

Ad vesp. p. ܢ Jac., ad comp. p. ܣܝ Ephr., ad noct. p. ܣܟܘ Jac.

*) Ex innumerabili fere canticorum copia, qua hic liber insignis est, ceteris reiectis Jacobitica tantummodo et Ephraemitica carmina selecta offerre potui.

XXXIV.

ܥܠ ܥܘܗܕܢܗ ܕܐܒܗܬܐ *Ad vesp.* l. p. ܒ.

ܒ ܕܡܪܝ ܫܘܒܚܟ: ܟܕ ܦܬܚ ܗܘܐ ܒܗܠܝܐ ܐܒܗܬܐ ܕܢܫܡܥ
ܒܩܘܠܐ. ܒܡܥܡܕ ܡܘܬܒܝܢ ܒܫܒܝܚܘܬܗ ܐܝܟ ܕܠܡܘܫܐ. ܕܟܠܗ ܒܓܪܐܠ
ܢܣܒ ܘܢܩܒܠ ܕܫܒܚܬܐ. ܘܐܡܝܢ ܡܫܪܬܐ ܕܡܠܟܐ ܚܕܘܐ ܒܟܘܪܐ ܢܩܒܐ ::
ܒܪܐ ܕܢܘܪܐ ܒܟܘܬܐ ܦܩܐ ܒܡܥܡܕ ܡܘܬܒܝܢ. ܦܬܚܝܢ ܗܘܐ ܠܗ
ܥܠ ܡܫܚܐ ܡܢ ܐܒܪ ܠܗ. ܐܡܪܐ ܕܠܒܢ ܐܬܡܟܟܗ ܠܗ ܡܢܝ
ܠܗܐ. ܗܘܐ ܠܫܡܫܐ ܐܠܗܢ ܢܦܩܐ ܒܪܐ ܒܫܡܫܬܗ :: ܦܩܕ ܗܘܐ
ܩܢܝܢܐ ܒܥܘ ܫܡܫܬܐ ܘܥܒ ܢܒܬܐ. ܘܐܬܒܥܢ ܗܘܐ ܡܟܠܗ ܠܝܪܐ
ܕܠܐ ܢܟܒܠ ܗܘܐ. ܚܙܪ ܒܡܫܬܗ ܘܠܐ ܐܬܒܥܝ ܒܫܡܠ ܠܗܐ ܕܫܡܫܡܗܘܢ
ܠܗ ܕܐܦ ܡܢ ܡܐܩܐ ܒܢܬܐ ܢܦܠ :: ܗܘ ܠܐܟܐ ܕܡܘܪܗ ܠܒܗܬܐ
ܒܡܪܘܢ ܡܡܥܕܐ. ܘܫܦܬܐ ܠܒܪܐ ܕܢܒܡܗ ܒܠܐ ܒܐܬܪܐ ܚܕܘܟܐ. ܬܘܒ
ܠܢܘܚܐ ܕܡܒܥܗ ܘܡܢܫܚܗ ܢܒܘܗ ܒܡܪܫܐ. ܘܠܟܠܢ ܬܫܒܚܐ ܒܝܠܟܬܗ
ܒܥܠ ܠܒܢܝܢ ܐܚܝܢ ܘܐܚܝܢ.

Ad compl. p. ܫܡܐ Ephr., ad noct. ܫܡܥܝ Jac., ad mat. ܡܢ Jac.

XXXV.

ܥܠ ܥܘܗܕܢܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ *Ad vesp.* l. p. ܡܫܢ.

ܒ ܕܡܪܝ ܫܘܒܚܟ: ܢܦܩ ܗܘܐ ܒܪܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܡܪܝܡ. ܘܡܢܒܥܬܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܗܒ ܠܗ ܡܢ ܟܠܢܐ. ܡܫܝܚ ܠܟܠ
ܡܪܝܡ ܡܢܗ ܠܟܠܢ ܒܪܡܫܐ ܕܝܘܡܐ. ܒܢܗܪܐ ܡܒܥܠܟܘܢ ܘܒܪܐ ܢܠܒܟ
ܒܫܠܘܡܠܬܟ :: ܟܕ ܕܝܢ ܫܡܥܢܗ ܡܟܠܡܗ ܬܫܒܚܐ ܦܘܫܡܐ ܗܘܬ
ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܠܟܠܗ ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܠܗ ܕܢܒܪܐ ܗܘ. ܒܪܐ ܫܒܝܬܟ
ܘܒܪܘܢܗ ܠܐ ܢܦܫܐ ܐܝܬ. ܡܠܟܐ ܢܫܒܚܗ ܘܠܐ ܫܪܝܐ ܠܟ ܫܘܬܫܒܬܐ ::
ܐܡܪ ܒܪܐ ܠܐ ܬܬܒܥܒܫܝܢ ܡܟܠܡܗ ܬܫܒܚܐ. ܕܡܪܝܐ ܝܒܐ ܒܟܘ

ܕܬܗܘܢ ܐܦܠܐ ܠܚܣܝܪܘܬܗ ܕܗܘܐ ܡܢ ܚܘܐ ܠܡܫܒܚܝܢ ܒܚܝܠܐ ܡܪܚܡܢܘܬܗ.
ܘܐܬܒܪܝ ܒܟܠܐ ܕܠܡܫܡܫܘܬܗ ܣܒܘܦ ܠܐ ܢܗܘܐ. ܗܘ ܠܐܠܐ ܕܢܦܪܘܩ
ܠܥܒܕܗ ܐܝܟ ܒܢܬܐ ܕܒܝܬ. ܘܫܡܫܬܐ ܠܥܡܐ ܕܕܝܢ ܡܠܟܗ ܡܪܚܡܢܘܬܗ.
ܘܟܠܗܘܢ ܡܕܝܢܬܐ ܕܪܝܫ ܘܥܒܪܝܗ ܘܟܠ ܐܢܫ ܥܡܗ ܘܡܠܟܝܢ ܠܥܠܡܐ
ܥܡ ܟܠܗܘܢ ܐܚܝܢ ܘܐܚܝܢ ::

XXXVI.

In eadem. Ad comp. I. p. ܡܕܪ.

ܒ ܕܡܠܟܐ ܐܦܪܝܡ : ܢܒܥ ܚܝܠܐ ܘܡܠܟܐ ܘܢܣܒ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܢܣܒ ܫܘܒܚܐ ܐܝܟܢܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܘܫܘܒܚܐ .
ܬܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܢܐܡܪܘܢ ܥܡܟ ܠܟ . ܥܡ ܐܠܗܘܬܗ
ܕܡܠܟܐ ܐܠܗ . ܕܐܢܐ ܐܡܪܬ ܠܐ ܫܡܥܬ ܠܟ :: ܐܡܪ ܚܝܠܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܠܐ ܬܬܪܥܡܝܢ ܥܡܟ ܕܥܡ ܕܡܠܟܐ ܟܠܗ ܥܡܪܐ ܒܡܠܟܘܬܐ . ܘܗܘ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܐܬܐ ܠܥܡܟ . ܘܐܫܬܡܥ ܠܟ ܡܫܝܚܗ . ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܚܝܠܐ ܣܓܝܐ .
ܕܐܡܪ ܕܢܣܒ ܒܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ :: ܪܒܐ ܠܡܠܟܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܐܡܪ ܠܟ ܫܡܝܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܘܫܡܥܗ ܠܐܪܐ ܥܡ ܟܠܗ
ܘܡܠܟܐ ܠܥܠܡܐ ܐܝܟ ܡܠܟܐ . ܘܫܡܥ ܡܠܟܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܫܘܒܚܐ
ܠܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟ ܠܡܠܟܐ . ܘܡܠܟܐ ܪܒܐ ܡܪܢܐ ܕܟܠ
ܡܠܟܘܬܐ :: ܠܟܠ ܡܢ ܕܐܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟ ܫܡܝܐ ܕܡܪܢܐ .
ܡܫܒܚܐ ܠܟ ܡܠܟܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܫܘܒܚܗ . ܘܪܒܐ ܒܡܠܟܗ
ܐܬܬܒܥܘ ܘܚܝܠܐ ܒܡܠܟܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܫܡܥ ܠܢ ܕܡܟ ܫܠܡܐ ܥܡ
ܐܒܘܢ ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ .

Ad noct. p. ܡܠܟ Jac., ad mat. p. ܕܠܟ Jac.

XXXVII.

ܠܟ ܡܫܒܚܝܢ ܕܡܠܟܐ ܐܝܟ ܫܘܒܚܐ *Ad vesp.* I. p. ܕܡܪ

ܡܫܒܚܝܢ : ܥܡ ܢܦܫܢ ܠܟ ܕܡܠܟܐ ܟܠ ܐܦܠܐ ܒܠܒܢ ܫܘܒܚ .
ܘܡܢ ܕܒܝܬ ܠܥܡ ܡܫܝܚܐ ܫܡܥܬܗ ܢܗܘܐ . ܫܡܝܐ ܠܟ ܡܠܟܐ ܕܫܡܥܗ

ܐܬܪܘܨ ܢܛܘܪܘܬܐ . ܫܦܝܪܐ ܫܘܒܚܐ ܕܡܠܟܘܬܟ ܘܠܟܠ ܟܠܟܘܢ ܣܓܝܕܝܢ ::
ܩܢܘܡܐ ܗܘ ܡܠܟܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܒܚܐ ܡܪܘܬܐ . ܕܗܘ ܩܕܡܝܬܐ
ܢܨܚܢܗ ܠܡܪܘܡܐ ܘܐܠܗܐ ܩܢܘܡܐ . ܐܘܟܝܢ ܝܗܒ ܩܘܕܫܐ ܢܦܩ ܡܢ
ܝܬܝܪܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ. ܕܗܘ ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܪܢ ܠܟܘܢ ܠܡܢܬܠܟܘ ::
ܕܣܝܒܐ ܗܘ ܡܪܫܡ ܡܢ ܟܪܘܒܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܕܗܘ ܒܗ ܡܫܝܚܐ
ܫܠܡܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܠܝܐ . ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܒܗ ܠܐܘܠܨܢ ܕܠܐ ܠܐ
ܦܬܚܐ ܠܗ . ܕܒܗ ܗܘ ܫܒܚܬ ܗܘ ܕܪܘܪܒܐ ܘܐܦܝ ܡܠܟܘ :: ܫܡ
ܠܪܡܐ ܕܐܬܢܨܚܘ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܫܒܝܚܐ ܠܫܡܟ ܕܥܠ ܟܠܗܘܢ
ܩܕܝܫܘܬܐ . ܠܘܬ ܠܡܫܒܚܘܢ ܕܠܟܘܢ ܟܠܗܘܢ ܒܐܝܕܝ ܡܠܟܘܬܐ .
ܡܠܟܘܬܗ ܢܫܘܕ ܗܘܐ ܒܫܪܪܐ ܡܫܡܠܝܐ ::

Ad compl. p. ܕܠܟ Ephr., ad noct. p. ܫܘܚ Jac., ad mat. p. ܐܝܟ Jac.

XXXVIII.

ܩܠܐ Ad compl. I. p. ܥܠ ܡܘܠܕܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ

ܒ ܕܡܠܟ ܐܦܪܝܡ : ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܠܒܢܐ . ܘܐܬܒܛܠ ܗܠܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܦܠܝ ܠܟܠܡܠܟܐ ܕܢܦܩܝܢ ܗܘܘ ܡܢ ܢܘܟܪܝܐ ܕܡܪܬܐ . ܒ
ܐܬܒܛܠ ܡܫܝܚܐ ܣܦܪܐ ܗܘܬ ܩܕܡܝܬܐ . ܘܐܝܬܝܗ ܟܬܒܐ ܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܦܪܝܡ ܐܠܗܐ :: ܢܦܩ ܦܬܓܡܐ ܡܢܗ ܣܘܪܝܝܐ ܢܒܝܐ ܠܡܠܟܝܢ
ܘܢܒܝܐ . ܘܒܗܘ ܗܠܝܢ ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܗܝ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܗ .
ܫܠܡܘܬܗ ܠܒܝܬܐ ܢܬܠܡܠܟܗ . ܒܡܘܕܝܐ ܕܝܗܘܕ ܡܢ ܡܠܟܘܬܝ . ܘܫܠܡܘܬܗ
ܢܒܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܐܬܡܠܟܬ ܠܡܫܝܚܐ :: ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܝܢ
ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܐܬܒܛܠ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ . ܘܢܦܩ ܡܠܟܘܬܝ ܘܡܠܟܘܬܟ ܠܟܗܢܐ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ . ܢܦܩܬ ܠܥܡܗ ܦܪܩ ܡܠܟܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܐܦܐ
ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܡܠܟܘܬܟ ܐܠܗ :: ܫܡ ܢܒܝܐ ܠܟ
ܠܡܠܟܐ ܕܡܪܐ ܡܠܟܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܠܡܫܝܚܘܬܟ ܕܐܦܪܝܡ ܠܡܠܟܗ . ܘܐܠܗܐ
ܕܡܠܟܘܬܟ ܡܠܟܘܬܗ :: ܠܟ ܫܡ ܡܠܟܘܬܝ ܐܦܪܝܡ ܡܠܟܘܬܐ :

Ad vesp. p. ܩܠܐ Jac., ad noct. p. ܫܠܝܚ Jac., ad mat. p. ܫܡܥ Jac.

XXXIX.

ܕܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ. *Ad compl.* I. p. ܩܘܡ

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܫܪܐ ܡܫܠܡܐ ܕܒܪܝܫܝܬ ܠܡܫܝܚ ܬܘܕܝܬܐ ܡܪܝ
ܝܫܘܥ . ܕܐܬܓܠܝܬ ܠܥܠܡܐ ܕܚܘܒܐ ܒܡܠܟܘ ܫܡܝܐ ܘܡܪܝܡܐ . ܘܫܪܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܫܡܝܐ ܕܫܠܡܘ ܐܝܟ ܠܡܘܠܕܗ . ܕܠܘܬܐ ܕܫܠܡܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܢ
ܦܬܟܐ ܠܡܘܠܕܗ : ܕܐܬܝܠܕ ܒܡܪܝܡ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟ
ܕܡܠܟܐ ܦܬܘܪܐ ܗܘ ܗܘ ܡܠܟ ܐܬܘܗܝ ܡܠܟܘܬܗ ܕܬܫܒܘܚܬܗ . ܥܠܘܗܝ
ܘܥܠ ܫܡܝܐ ܦܬܓܡܐ ܡܪܝ ܝܫܘܥ ܡܠܟ ܬܪܘܢܐ . ܫܪܝܐ ܘܢܘܗܪܐ
ܘܐܫܬܒܚܬ ܐܦ ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ :: ܟܕ ܢܗܪܐ ܗܘܐ ܠܡܘܠܕܗ ܕܫܡܫܐ
ܚܕ ܡܢ ܚܣܝܐ . ܠܟܠܗ ܢܗܪܐ ܗܘܐ ܘܢܘܪܐ ܘܐܡܪ ܟܠܟ ܐܬܟܠܝܐ .
ܡܫܒܚܐ ܦܪܝܩܢܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܫܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܠܝ ܐܡܪ . ܦܬܓܡܐ
ܡܢ ܐܡܠܟܘܬܐ ܘܢܝܪܐ ܐܠܗ ܚܝܠܐ ܩܕܝܫܐ :: ܟܠܗ ܢܘܗܪܐ ܡܪܝ ܝܫܘܥ
ܡܫܒܚܘܬܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܢܦܩ ܠܗ ܦܬܓܡܐ ܕܟܠ ܚܝܠܘ ܡܢ ܚܝܠܐ ܕܠܐ
ܦܬܓܡܐ ܗܘ ܘܫܒܚܬܐ ܘܐܘܕܝܬܢ ܠܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ .
ܕܗܘ ܐܬܓܠܝ ܡܪܝ ܝܫܘܥ : ܘܒܪܐ ܘܐܒܐ ܘܐܬܓܠܝ : ܠܟ ܗܘ
ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢ :

Ad vesp. p. ܥܢܝ Jac. Ad noct. p. ܥܢܝ? Jac. Ad mat. p. ܐܢܬ Jac.

XL.

ܕܡܪܝܐ ܩܘܪܝܐ. *Ad nocturn.* I. p. ܐܠܗ.

ܒ ܕܡܪܝ ܝܫܘܥ : ܡܠܐ ܕܫܒܚܐ ܠܟ ܕܢܚ ܫܡܫܐ ܫܒܚܘ
ܡܫܒܚܬܐ . ܘܢܘܗܪܗ ܒܫܘܪܗ ܘܫܒܚܘ ܒܝܘܡܢܐ ܕܫܠܐ ܚܝܠܐ . ܢܘܪܐ ܒܗ
ܕܐܫܬܒܚ ܒܢܗܝܪܘܬܗ ܠܟ ܕܡܫܒܚܐ ܘܫܒܚܝܢ ܠܗ ܐܢܘܢ ܫܠܘ ܕܫܠܝܡ
ܝܘܡܗܘܢ : ܒܫܒܚܐ ܫܡܫܐ ܢܘܗܪܗ ܒܘܪܟܬܐ ܡܪܝܐ ܒܝܘܡܐ ܕܢܘܗܪܐ
ܫܪܝܪܗ ܘܫܪܝܢ ܡܠܟܘ ܕܫܠܐ ܠܒܪ ܡܢܗܘܢ . ܘܐܝܟ ܕܫܒܚܘܪ ܒܫܘܒܚܗ ܒܟܠܗ

ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܗܘܳܐ ܡܕܒܪܢܘܬܗ̇ ܒܒܝܬܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܠܐ ܡܟܝܠ : ܫܒܝܚ
ܗܘܐ ܐܒܘܗ̇ ܣܓܝܐ ܡܟܝܠܐ ܕܢܣܛܘܪܝܘܣ ܡܕܝܢܬܐ ܥܡܗ ܕܩܫܝܐ ܠܫܡܥܘܢ
ܘܐܣܟܡܗ ܗܘܐ . ܘܒܬܪ ܫܢܝܐ ܣܓܝܐܬܐ ܠܒܪܐ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܗܘܐ ܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܕܝܢܬܐ ܫܢܝܐ ܩܪܝܐ ܘܩܪܝܐ : ܫܒܝܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗܒܗ ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܐ
ܠܥܡܗ . ܘܫܠܡܬ ܠܥܡܪܐ ܕܢܦܫܗ ܫܒܝܚ ܫܡܐ ܗܫܟܝܗ. ܐܬܢܝܚ ܠܡܪܘܡܐ
ܕܐܬܢܝܚ ܠܐܒܘܗ̇ ܣܓܝܐ ܡܟܝܠܐ ܡܢܟܝܢ ܕܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܗ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܝܢ .

Ad vesp. Jac. p. ܐܠܟܢ Ad compl. Ephr. p. ܐܠܦܝܢ Ad matut. p. ܐܦܐ

XLI.

ܕܒܢܝ. ܩܠܐ ܕܡܪܝܡ ܡܠܟܐ. *Ad compl.* I. p. ܐܦܦ

ܒ ܕܟܘܢ ܐܦܪܝܡ : ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܕܒܢܝܢܐ
ܕܐܬܩܒܠܘ ܒܠܒܘܫܗܘܢ ܥܡ ܡܠܟܘܬܟ ܡܪܐ ܟܠ . ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ
ܕܥܡ ܕܠܒܝ ܩܕܝܫ ܡܬܝܗܒ . ܘܠܐܒܘܢ ܫܒܝܚܐ ܒܫܡܝܢܘܗܝ . ܠܡܠܟܘܬܟ
ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܐܬܐ ܠܡܫܒܚ ܡܢ ܐܦܝ ܢܒܝܐ
ܘܪܘܚܐ . ܘܡܢܗ ܡܫܝܚܐ ܢܘܚܐ ܘܡܠܟܗ ܕܗܘܐ ܕܢܒܝܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܘܟ
ܢܗܘܐ ܥܠ ܡܬܝܚܘܢ ܕܢܒܝܐ . ܘܠܐܬܓܠܝܘܢ ܠܡܫܒܚܘ ܡܫܬܝܚܘܢ
ܠܡܠܟܘܬܟ : ܫܘܒܚܐ ܫܒܝܚܘ ܒܬܪܐ ܡܫܬܒܚܐ ܒܗ ܒܗ ܠܡܠܟ :
ܘܫܒܚܘ ܐܬܐ ܒܬܪܐ . ܠܡܠܟܘܬܟ ܕܬܪܝܢ ܡܪܘܡܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܘܢ
ܫܒܝܚܐ ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܢ ܥܠܡܐ : ܕܒܗ ܡܪܒܝܢ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܢ
ܫܡܝܢܐ ܕܣܝܡܐ : ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܡܪܝܡ ܠܒܪܐ ܝܗܒܐ ܕܢܒܝܐ . ܕܒܗ
ܐܫܬܒܚܘ ܡܢܝܢܗܘܢ ܘܗܘܝ ܡܠܟܝܢ ܒܫܡܝܐ . ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܡܪܝܡܐ
ܢܒܝܐ ܢܒܝܐ ܐܡܝܢܐ . ܕܗܘ ܒܗܘܠܕܐ ܡܪܝܡܐ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܟ
ܠܥܠܐ : ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܡܪܝܡܐ ܢܒܝܐ ܕܥܡ ܒܪܐܫܝܬ . ܕܒܡܕܝܢܬܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܪܐ ܗܘܐ . ܕܗܘܢ ܐܬܒܠܥ ܠܥܠܡ . ܒܗܘܢ ܟܠܗ ܡܪܝܡܐ
ܢܒܥ ܪܚܡܐ . ܡܢ ܐܦܪܬ ܕܪܒܐ ܒܫܘܠܛܢܗ ܠܥܡܡܐ ܐܦܝܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܐܬܢܨܚ : ܒܗܘܢ ܟܐܪܐ ܩܕܝܫܐ ܐܝܟܢܐ ܛܒܐ ܘܡܫܒܚ ܕܗܘ ܐܠܗܐ
ܘܡܥܕܢܗ ܕܢܝܚܐ . ܐܝܟ ܕܐܡܪܢ ܒܫܘܒܚܬܗ . ܒܗܘܢ ܟܐܪܐ ܩܕܝܫܐ .
ܠܡܬܒܣܡܘ ܡܢ ܡܥܕܪܢܘܬܗܘܢ ܒܠܚܘܕ ܢܦܫܐ ܘܢܬܒܣܡܘܢ ܒܗܘ
ܘܢܫܬܟܚܘܢ ܙܟܝܬܗܘܢ :

XLII.

In eadem. *Ad matut.* I. p. ܝܫܡܫܡܐ

ܒ ܕܡܢܗ ܢܗܘܐ. ܫܒܚܘ ܫܒܚܘ ܫܒܚܘܢܝܗܝ ܠܒܪ ܐܠܗܐ.
ܐܒܐ ܕܫܒܚܘܗܝ ܒܟܪܣ ܒܬܘܠܐ ܒܗ ܒܪܐ ܠܒܣܪ. ܫܒܚܘ ܫܒܚܘ
ܫܒܚܘܢܝܗܝ :: ܗܫܐ ܕܢܦܩ ܠܡܫܡܫܘ ܘܠܐܚܝܕܘܬܐ. ܢܦܩ ܠܥܠܡܐ
ܘܡܠܐ ܠܒܪܝܬܐ ܒܚܝܠܗ. ܫܒܚܘ ܫܒܚܘ ܫܒܚܘܢܝܗܝ ::
ܐܚܐ ܗܒܝܒ ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܚܐ ܗܒܝܒ ܐܢܬ. ܒܟܠ ܡܪܘܡܡܐ
ܐܘ ܙܟܝ ܡܪܘܡܡܐ ܗܘ ܒܪܐ ܕܥܠܡ. ܠܗܘ ܢܟܬܘܒ ܐܚܐ ܕܟܬܒܐ ܠܐ
ܡܨܝܢ ܠܗ. ܐܘ ܙܟܝ ܢܦܫ ܒܐܪܚܐ ܕܢܗܘܐ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ::
ܒܡܘܒܠܗ ܕܐܒܘܗ ܐܘ ܡܪܢܐ ܒܡܘܒܠܗ ܕܡܪܝܡܐ. ܒܡܪܘܒܝܐ ܕܒܫܪܐ
ܐܘ ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܡܪܘܡܡܢܘܬܗ. ܒܢܦܫ ܢܦܫܐ ܐܒܪܐ ܟܪܝܗܐ ܐܠܦ
ܦܩܡܟܢ ܠܗ. ܐܘ ܒܐܘܪܚܐ ܕܐܚܐ ܡܫܡܫܐ ܦܩܘܕܝܢ ܐܢܬ :: ܒܟܠ ܚܕܐ
ܐܢܬ ܗܘ ܕܡܪܘܡܐ ܐܝܬܝܟ ܠܥܠܡ. ܐܘ ܒܟܠ ܒܘܩܝܢܐ ܕܡܪܝܡܘܬܐ
ܡܪܢ ܦܩܕܟ. ܒܗ ܠܒܢܝܢܐ ܕܢܟܝܢ ܒܢܦܫܐ ܐܢܫܘܬܐ ܐܡܪܝ. ܐܘ
ܒܐܘܪܚܐ ܒܐܘܪܚܐ ܡܪܝܡ ܐܢܬ ܐܝܟ ܢܒܝܐ :: ܗܘܡܢܐ ܠܟܗܢܐ ܕܙܟܐ
ܒܫܘܒܚܗ ܘܗܘܐ ܙܟܝܐ. ܡܫܒܚ ܡܪܢ ܘܐܬܪܒܝ ܒܟ ܘܒܗܘܐ ܡܢܟ :
ܡܫܝܚ ܘܡܦܩܚ ܐܚܐ ܒܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ. ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܥܠܡܐ
ܕܢܝܚܘ ܫܘܒܚܗ :: ܡܫܡܫܐ ܕܢܦܩ ܒܗܘܢ ܡܫܡܫܢܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ .
ܙܡܪܐ ܠܥܠܡܝܢ ܘܫܡܐ ܡܠܟܘܬܗ ܒܫܡܝܐ ܕܥܠܡܝܢ :

XXXIV.

ܥܠ ܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ *Ad vesp.* I. p. ܒ.

ܒ ܕܒܪܢܫ ܡܟܡܢܢ : ܡܢ ܩܒܪܐ ܗܘܐ ܥܡܠܐ ܐܡܪܢܐ ܕܢܩܝܡ
ܠܩܒܪܐ . ܩܡܘܗܝ ܡܠܒܫܝܢ ܠܡܚܝܢܘܬܗ ܐܝܟ ܢܚܘܡܐ . ܕܟܠܗ ܚܝܘܬܐ
ܐܚܐ ܕܥܠܐ ܕܡܫܬܠܡܬܐ . ܘܐܩܝܡ ܩܘܡܬܐ ܕܡܫܠܡܐ ܢܦܫܗ ܒܥܘܗܕܢ ܐܚܐ ::
ܚܒܪܐ ܕܐܝܟܘ ܠܩܒܪܐ ܗܘܐ ܩܡܘܗܝ ܡܠܒܫܝܢ . ܡܚܝܡܢ ܗܘܐ ܠܗ
ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܒܘܗ ܠܗ . ܐܡܪܢܐ ܙܠܝܩܘܬܐ ܐܫܬܡܥܬ ܠܗ ܩܕܡ
ܠܥܠܡ . ܗܘ ܠܐ ܠܡܘܬܐ ܐܬܚܙܝ ܢܚܬܐ ܩܪܐ ܩܝܡܬܗ :: ܕܢܚܝܠ ܗܘܐ
ܩܒܪܐ ܩܡܘ ܢܦܫܬܐ ܘܢܦܩ ܢܒܝܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܡܫܟܚܘܗ ܠܡܕܢܚ
ܕܠܐ ܢܦܠܐ ܗܘܐ . ܚܙܘ ܡܥܠܝܗ ܘܠܐ ܐܬܚܙܝ ܚܝܐ ܠܥܠܐ ܕܡܫܬܡܫܘܗܝ
ܠܗ ܕܐܦ ܡܢ ܬܘܩܦܐ ܒܢܝܢܐ ܢܣܒ :: ܗܘ ܐܠܗܐ ܕܩܝܡܬܗ ܠܩܒܪܐ
ܩܡܘܗܝ ܡܚܝܡܐ . ܘܫܡܥܬܐ ܠܩܒܪܐ ܕܢܦܩܗ ܥܠܐ ܥܠܬܐ ܚܕܘܬܐ . ܬܘܕܝ
ܠܡܪܝܐ ܕܩܝܡܗ ܘܡܢܚܡܗ ܢܦܫܢ ܩܒܪܐ . ܡܢܟܝܢ ܬܘܕܝܬܐ ܩܢܝܬܗ
ܥܠ ܦܓܪܐ ܐܡܝܢ ܘܐܡܝܢ .

Ad compl. p. ܥܡܐ Ephr., ad noct. ܩܢܘܢ Jac., ad mat. ܩܢ Jac.

XXXV.

ܩܕܡ ܥܠ ܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ ܠܥܠܡ *Ad vesp.* I. p. ܩܕܡ.

ܒ ܕܒܪܢܫ ܡܟܡܢܢ : ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܩܒܪܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܩܢܘܡܐ
ܡܪܝܡܐ . ܘܡܫܒܚܘܬܗ ܡܠܟܐ ܕܐܬܓܠܝ ܠܗ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܡܠܟܐ ܠܟܠ
ܡܪܝܡܐ ܡܢܝ ܠܟܠܗ ܩܪܝܒܐ ܕܫܡܝܐ . ܩܕܝܫܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܩܪܐ ܢܚܬܘܢ
ܩܠܘܟܠܝܬܗ :: ܡܢ ܕܝܢ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܗ ܢܘܗܪܐ ܡܕܢܚܐ ܗܘܬ
ܕܡܠܟܐ ܗܘ ܠܟܠܗ ܕܡܠܟܐ ܠܗ ܕܢܚܒܪܐ ܗܘ . ܩܪܐ ܫܡܥܬܗ
ܩܒܪܘܗܝ ܠܐ ܢܦܩܬܐ ܐܠܐ . ܡܠܐ ܢܦܫܗ ܘܠܐ ܢܚܬܐ ܠܗ ܡܫܬܡܫܬܐ ::
ܐܡܪ ܠܩܒܪܐ ܠܐ ܬܬܟܠܝܢ ܡܠܟܘܬܗ ܢܘܗܪܐ . ܕܡܪܝܐ ܙܥܐ ܥܡܗ

ܕܐܬܦܢܝ ܐܢܫܐ ܠܫܘܒܚܗ ܕܗܘ ܡܢ ܗܫܐ ܠܥܠܡܝܢ ܥܡܗܘܢ ܡܕܝܢܬܗ.
ܘܐܬܒܝܢ ܒܚܝܐ ܕܠܥܠܡܥܠܡܝܢ ܡܢܟ ܠܐ ܢܣܘܦ. ܗܢܘ ܠܐܟܐ ܕܒܪܐ
ܠܡܪܗ ܐܝܟ ܡܢܟ ܕܚܝ. ܘܫܝܢܐ ܠܥܡܐ ܕܗܝܟ ܡܠܟܗ ܡܕܝܢܬܗ.
ܡܠܝܢܐ ܡܕܝܢܬܐ ܕܐܝܟ ܡܠܝܟܘܬܗ ܕܡܢ ܐܝܟ ܗܘ ܘܡܠܟܝܢ ܠܥܠܡܐ
ܒܡܠܟܘܬܗ ܐܠܗܐ ܘܐܠܗܝܢ ::

XXXVI.

In eadem. Ad comp. I. p. ܡܠܟ.

ܒ ܕܡܪܝܡ ܐܢܬܘܢ ܐܘܪܫܠܡ: ܝܗܒ ܠܟܪܐ ܘܡܪܝܡ ܘܚܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܗܝܟܠ ܥܕܬܐ ܐܝܬܝܗ ܕܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܘܚܝܘܬܐ.
ܠܟܪܐ ܡܪܝܡܐ ܕܝܗܒܗ ܘܝܗܒܗ ܕܐܬܝܗܒ ܗܝܟ ܠܟ. ܦܢܝ ܐܢܬܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ. ܕܐܢܐ ܝܗܒܬ ܠܐ ܢܣܒܘܢ ܠܟ :: ܐܡܪ ܠܟܪܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܠܐ ܐܬܬܪܝܡܝܢ ܡܢܟ ܕܡܢ ܕܡܪܝܡ ܟܠܗ ܥܡܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܗܘ ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܠܟܠܗ. ܘܐܬܦܢܝ ܠܟܠ ܦܢܝܬܗ. ܕܡܠܐ ܗܘܐ ܚܝܐ ܚܕܬܐ.
ܕܐܝܟ ܕܚܝ ܒܡܕܝܢܬܐ ܡܢܗܝܢ ܒܗ ܡܠܟܐ ܘܐܬܐ :: ܒܪ̈ܐ ܠܥܠܡܐ
ܠܝܘܪܫܠܡ ܘܝܗܒ ܠܟܠ ܝܘܡܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܫܝܢܗ ܠܐܪܥ ܡܢ ܟܠܗ
ܘܡܠܟܐ ܠܟܢܫܐ ܐܝܟ ܡܪܝܡܐ. ܘܫܝܢ ܡܕܝܢܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗ ܡܠܟܐ
ܠܡܠܟ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܪܝܡ ܠܡܠܟ. ܘܡܠܟܝܢ ܕܢܚ ܦܪܘܩܐ ܕܟܠ
ܡܪܝܡܐ :: ܠܟܠܗ ܡܢ ܕܐܝܬܝܗ ܠܐܘܪܫܠܡ ܘܟܠ ܕܡܫܝܚܐ ܕܦܪܘܩܐ.
ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܡܪܝܡܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܠܥܠܡܝܢ. ܕܒܪܝܟ ܒܡܠܟܗ
ܐܬܬܝܗܒ ܠܟܪܐ ܒܡܠܟܗ ܕܒܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܟ ܠܟ ܕܝܢ ܡܠܐܟܐ ܡܢ
ܐܝܬܘܗܝ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܝܡܐ.

Ad noct. p. ܡܪܟ Jac., ad mat. p. ܪܠܟ Jac.

XXXVII.

ܪܡܫ *Ad vesp.* I. p. ܠܟܠ ܡܕܝܢܬܐ ܕܡܪܝܡܐ ܐܝܟ ܠܫܡܫܐ

ܡܫܒܚܬܐ: ܦܢܝ ܢܝܫܐ ܠܟ ܕܡܪܝܡ ܠܟܠ ܐܡܬܗ ܒܐܝܟ ܚܝܘܬ.
ܘܡܢ ܟܪܘܙܐ ܠܟܢ ܢܒܝ̈ܐ ܡܫܝܚܘ ܠܫܒܬܗ. ܡܠܟܐ ܠܟ ܝܘܡ̈ܐ ܕܥܡܗ

ܐܬܪܝܟ ܡܬܚܡܠܝܢܐ . ܚܡܝܢܐ ܢܦܫܬܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܬܬܒ ܠܟܠܗ ܓܒܝܢ ::
ܣܝܡܬܐ ܗܝ ܡܠܟܘܬ ܗܝ ܡܫܡܫܢܐ ܡܬܒܢܝܐ ܚܕܬܐ . ܕܗܝ ܡܩܒܠܬܐ
ܢܚܬܘܢ ܠܥܘܡܩ ܘܐܠܐ ܥܡܪܐ . ܐܬܝܢ ܚܢܢ ܬܘܒ ܡܛܠ ܡܢ
ܚܛܝܬܐ ܡܠܟܬܐ . ܕܗܘ ܕܢܫܒܘܩ ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܪܢ ܠܟܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗ ::
ܕܝܠܗ ܗܝ ܦܪܩܢ ܡܢ ܚܛܗܐ ܕܡܠܟܘܬܐ . ܕܐܦ ܠܗ ܢܦܫܐ
ܡܫܡܠܝܐ ܕܬܓܪ ܡܡܠܠܝܘ . ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܕܥܡܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܓܒܐ ܠܐ
ܦܣܩ ܠܗ . ܕܥܠ ܗܘ ܡܠܟܘܬ ܗܝ ܕܡܫܡܫܐ ܓܐܝܢ ܡܠܟܗ :: ܡܢ
ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܓܠܝ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܢܘܗܪܐ ܠܥܡܡܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܠܗܘܢ
ܡܫܝܚܝܬܐ . ܠܟܠܢ ܠܡܫܝܚܘܬܗ ܕܢܚܡܐ ܠܟܘܠܗܘܢ ܕܟܢ ܡܠܟܘܬܐ .
ܘܠܡܠܟܘܬܗ ܢܗܘܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ::

Ad compl. p. ܕܠܟ Ephr., ad noct. p. ܕܫܡܟ Jac., ad mat. p. ܕܪܝ Jac.

XXXVIII.

ܫܡܐ Ad compl. I. p. ܠܟܠ ܡܫܡܠܝܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ . ܕܐܬܝܠܕ ܥܠܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܦܠܚ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܢܒܝܐ ܗܘܘ ܡܢ ܣܓܝܐܐ ܕܫܪܪܐ . ܡܢ
ܐܬܒܪܝ ܡܫܝܚܐ ܚܘܬܐ ܗܘܬ ܡܢ ܫܪܪܐ . ܘܐܬܝܬܘ ܢܒܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܦܝܣ ܐܠܗܐ :: ܢܚܬܘ ܥܡܐ ܥܡܗ ܣܓܘܕܐ ܚܕܬܐ ܠܒܬܡ
ܘܢܒܝܘ . ܘܒܥܡܗ ܗܕܪܐ ܕܐܢܫܘܬܐ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܓܘܫܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ .
ܡܫܝܚܐ ܠܒܪܐ ܒܡܠܟܘܬܗ . ܒܥܘܬܪܐ ܕܐܘܗܝ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ . ܘܫܡܫܐ
ܕܡܠܟܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܐܬܡܠܟܘ ܠܡܫܝܚܐ :: ܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܓܘܫܡܐ ܒܡܠܟܗ
ܠܗ ܐܠܗܐ ܕܢܬܒܪܝ ܡܢ ܚܛܝܬܐ . ܘܢܚܬ ܡܠܟܘܬܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܝܚܐ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܦܬܚ ܠܥܡܗ ܡܢ ܡܠܟܗ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܦܐ
ܕܡܬܝܕܥܐ ܕܣܓܝܐܐ ܡܠܟܐ ܕܠܐ ܢܦܠ ܠܡܠܟܘܬܗ ܐܠܗܐ :: ܡܢ ܕܢܫܡܥ ܠܗ
ܠܡܠܐ ܕܫܪܪܐ ܡܠܟܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܐܦܪܝܡ ܠܡܠܟܗ . ܘܐܦܪܝܡ
ܕܡܫܒܚ ܫܡܫܘܬܐ :: ܠܗ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ ܐܦܢ ܦܬܓܡܐ :

Ad vesp. p. ܫܡܐ Jac., ad noct. p. ܫܠܝܡ Jac., ad mat. p. ܫܡܫ Jac.

XXXIX.

ܩܠܗ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ. *Ad compl.* I. p. ܩܘܡ

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܐܬܐ ܒܫܠܡܐ ܕܪܚܡܘܗܝ ܦܪܘܩ ܫܘܒܚܐ ܕܡܪܝ
ܝܥܩܘܒ . ܕܐܬܢܨܚܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܒܪܝܫ ܣܗܕܐ ܘܡܪܝܐ . ܘܡܛܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ ܥܠܝܐ ܕܫܡܥܘ ܐܝܟ ܠܥܘܗܕܢܗ . ܕܢܘܪܐ ܕܫܠܗܒܐ ܕܐܬܓܠܝܬ ܒܗ
ܦܫܛܐ ܠܥܘܗܕܢܗ : ܕܐܦ ܚܣܝܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܩܕܝܫ
ܕܢܬܠܐ ܡܛܘܠ ܗܘ ܗܘ ܩܕܝܫ ܐܢܘܢ ܡܢܗܘܢ ܕܢܬܪܥܐ ܒܫܡܝܐ . ܬܘܒ
ܐܬܐ ܒܫܠܡܐ ܢܦܫܗ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܩܕܝܫ ܕܡܫܬܐ . ܫܪܝܐ ܘܡܝܬܪܐ
ܘܡܫܒܚܐ ܐܦ ܫܡܫܐ ܕܡܕܢܚܐ :: ܡܢ ܫܪܐ ܗܘܐ ܠܥܘܗܕܢܗ ܘܡܫܒܚܝܢ
ܡܢ ܥܠܝ ܫܡܝܐ . ܠܟܠܗ ܫܪܐ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܘܐܡܪ ܩܕܝܫ ܠܥܠܡܝܢܐ .
ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܕܡܠܟܐ ܒܫܡܝܐ ܠܐ ܠܐܡܪ . ܡܫܒܚܝܢܗ
ܡܢ ܐܢܫܝܢ ܘܫܡܝܐ ܐܦ ܫܡܝܐ ܩܕܝܫܐ :: ܟܢܫܐ ܕܡܠܝܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ
ܡܫܡܫܢܐ ܐܡܪ ܗܘܐ ܕܗܐ ܠܗ ܦܘܩܕܢܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܠܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐܦܐ ܡܠܟܐ ܥܠܡܐ ܘܗܘܐ ܡܘܕܝܐ .
ܕܗܘ ܐܬܒܝܢ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ : ܒܢܘܪܐ ܘܪܘܚܐ ܘܐܬܒܝܢ : ܠܗ ܗܘ
ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢ :

Ad vesp. p. ܩܘܡ Jac. Ad noct. p. ܩܘܡ Jac. Ad mat. p. ܩܘܡ Jac.

XL.

ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܠܦܢܐ. *Ad nocturn.* I. p. ܩܘܡ.

ܒ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ : ܗܠܐ ܕܡܠܐ ܟܠ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܥܠܡܐ . ܘܐܝܟ ܒܫܡܗ ܘܡܫܒܚ ܫܘܒܚܐ ܕܡܠܐ ܫܡܝܐ . ܡܢܗܘ ܐܝܟ
ܕܡܫܒܚ ܒܐܠܗܘܬܗ ܟܠܗ ܫܡܫܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܐܝܟ ܕܠܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܫܡܝܐ : ܒܫܡܝܐ ܡܫܡܫܐ ܫܘܒܚܗ ܗܘܐ ܡܠܦܢܐ ܝܥܩܘܒ ܕܠܥܠܡ
ܫܡܗ ܘܐܡܪ ܡܠܟܐ ܕܫܡܐ ܠܟܠ ܡܫܡܫ . ܘܐܝܟ ܕܡܫܒܚ ܒܫܘܒܚܐ ܕܡܠܟܘܬܐ

ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܗܘܬ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܒܒܝܬܐ ܡܢܗ ܐܝܟ ܠܐ ܡܩܪܒ: ܫܒܩ
ܗܘܐ ܐܒܘܗ̇ ܚܝܠܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢܗ ܒܪܬܗ ܕܦܛܪܐ ܠܫܡܫܐ
ܘܐܫܬܡܫܬ ܗܘܐ . ܘܐܦ ܚܕ̈ܝܐ ܘܦܬܓܡ̈ܐ ܠܗܕܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܒܝܬ ܩܘܕܫܐ
ܠܡܫܡܫܘ ܚܕ̈ܝܐ ܩܪܝܒܐ ܘܚܕܝܐ: ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܠܗܐ ܕܢܫܡܫ ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ
ܠܡܪܗ. ܘܐܬܚܙܝܬ ܠܡܪܢܐ ܕܢܫܡܫ ܢܫܡܫ ܚܝ̈ܠܐ ܫܡܫܐ. ܐܝܟ ܠܡܪܢܐ
ܘܐܝܟ ܠܐܒܘܗ̇ ܚܝܠܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܫܡܫܢ ܩܝܡܐ ܫܡܫܬܗ ܐܡܝܢ
ܘܐܡܝܢ .

Ad vesp. Jac. p. ܪܡܚ. Ad compl. Ephr. p. ܪܦܢ. Ad matut. p. ܪܦܐ

XLI.

ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܕܣܪܘܓ ܡܠܦܢܐ. *Ad compl.* I. p. ܪܦܒ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܕܠܥܠܡ ܕܡܢܗ ܐܬܢܗܪܘ ܕܪ̈ܐ
ܘܐܬܦܨܝܘ ܒܢܘܗܪܗ ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܟܠܗ . ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ
ܕܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ܘܐܬܓܠܝ ܒܒܣܪܐ ܒܙܒܢܘܗܝ . ܠܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ :: ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܢܦܩ ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܢܘܗܪܐ
ܕܢܘܗܪܐ . ܘܠܒܫ ܦܓܪܐ ܢܒܝܐ ܘܠܒܫܗ ܒܣܪܐ ܕܐܢܫܐ . ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ
ܠܥܡܐ ܟܠܗ ܕܥܡܡ̈ܐ ܕܐܢܫܐ . ܘܐܬܟܢܫܘ ܠܟܢܘܫܬܐ ܕܩܕܝܫܘܬܗ
ܠܡܫܒܚܘ : ܡܫܝܚܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܡܠܐܟ̈ܐ ܫܡܝܐ ܫܡܗ ܠܥܠܡ :
ܘܫܡܥܘ ܐܝܟ ܥܝܪ̈ܐ . ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܗܒ ܢܘܗܪܐ . ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ
ܫܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܟܠܗ : ܕܗܘ ܦܪܩܢ ܡܢ ܚܛܝܬܐ ܘܡܢ
ܫܘܠܛܢܐ ܕܚܫܘܟܐ : ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܡܘܬܐ ܢܒܝܐ ܚܙܐ ܕܐܢܫܐ . ܕܗܘ
ܐܬܓܠܝ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܒܫܪܪܐ. ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܘܗܪܐ
ܢܒܝܐ ܠܟܠܗ ܐܢܫܐ . ܕܗܘ ܒܥܠܡܐ ܡܕܢܚܐ ܡܠܟܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ
ܟܠܗ : ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܘܗܪܐ ܢܒܝܐ ܕܡܢ ܦܪܨܘܦܐ . ܘܒܫܡܗ
ܠܡܫܝܚܐ ܒܪܐ ܗܘܐ . ܕܗܘܐ ܐܬܓܠܝ ܠܢܦܫ . ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܘܗܪܐ
ܢܦܩ ܢܒܝܐ . ܡܢ ܐܒܘܗܝ ܕܟܠ ܒܫܡܝܐ ܠܥܠܡ ܐܒܐ ܕܡܫܝܚܐ

ܐܬܒܝܫ : ܒܗܘܢ ܟܐܦܐ ܡܪܝܪܐ ܥܒܪܘ ܢܗܪܐ ܘܢܦܩܘ ܕܗܘܐ ܝܒܫܐ
ܘܫܦܝܘ ܕܢܚܫܐ . ܐܝܟ ܕܐܦܪܝ ܒܥܡܘܕܝܬܗ . ܒܗܘܢ ܟܐܦܐ ܡܪܝܪܐ .
ܠܡܬܒܣܡܘ ܡܢ ܡܪܝܪܘܬܗܘܢ ܥܡܗܘܢ ܢܟܦܐ ܘܢܬܒܣܡ ܒܗܘ
ܕܢܬܒܣܡ ܒܚܠܝܘܬܗ :

XLII.

In eadem. Ad matut. I. p. ܐܬܒܣܡܬ.

ܩ ܕܡܪܢ ܡܫܡܫ . ܡܫܒܚ ܡܫܒܚ ܡܫܒܚܘܬܗ ܠܒܪ ܐܠܗܐ .
ܐܠܗܐ ܕܡܫܒܚܘܗܝ ܥܡܗ ܢܘܪܐ ܕܝܢ ܒܗ ܠܚܡܪ . ܡܫܒܚ ܡܫܒܚ
ܡܫܒܚܘܬܗ :: ܫܡܝܐ ܕܬܫܒܚ ܠܫܡܝܢܐ ܘܠܐܪܥܢܐ . ܫܘܒܚ ܠܒܪܘܝܟ
ܘܝܩܪܐ ܠܡܫܬܒܚܢܘܬܟ ܡܠܟܘܬܟ . ܡܫܒܚ ܡܫܒܚ ܡܫܒܚܘܬܗ ::
ܐܝܟܐ ܫܟܝܚ ܐܢܬ ܒܪ ܐܠܗܐ ܐܝܟܐ ܫܟܝܚ ܐܢܬ . ܟܠ ܡܫܬܟܚܢܐ
ܐܘ ܕܝܢ ܡܫܬܟܚ ܐܢܬ ܒܐܪܥ ܕܝܠܟ . ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܟ ܐܝܟܐ ܕܠܟܝܢܐ ܠܐ
ܡܬܕܪܟ ܠܟ . ܐܘ ܕܝܢ ܚܘܒܐ ܒܐܪܥܐ ܕܝܠܗ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ ::
ܒܡܘܕܥܘ ܕܐܒܘܟ ܐܘ ܒܥܘܕܝܘ ܕܡܫܝܚܐ . ܒܡܫܝܚܐ ܕܢܫܝܐ
ܐܘ ܒܡܘܠܕܗ ܕܡܪܘܚܡܠܟܘܬܗ . ܦܪܘܩ ܢܘܪܐ ܐܢܫܐ ܐܝܟܐ
ܦܘܫܘܩ ܠܟ . ܐܘ ܒܥܕܬܐ ܕܐܝܬܐ ܒܫܡܝܐ ܦܪܘܩ ܐܢܬ :: ܟܠ ܚܙܐ
ܐܢܬ ܗܘ ܕܡܪܝܡܐ ܐܝܟܢܘ ܠܫܡܝܢ . ܐܘ ܟܠ ܒܥܘܬܗ ܕܡܫܝܚܘܬܐ
ܫܪܝܪ ܒܪܘܚܟ . ܒܗ ܠܫܡܝܢܐ ܕܢܗܘܐ ܠܝܫܘܥ ܐܝܟܢܐ . ܐܘ
ܒܪܘܚܐ ܒܥܘܠܐ ܫܪܝܪ ܐܢܬ ܐܝܟ ܡܠܟܘܬܐ :: ܫܡܝܢܐ ܠܫܡܝܐ ܕܝܠܗ
ܒܫܘܒܚܗ ܘܚܕܐ ܗܘܐ ܫܠܡܐ . ܡܠܟܘܬܟ ܫܪܝܪ ܘܐܬܟܢܫ ܠܟ ܘܚܕܐ ܗܘܐ ܡܠܟܝ :
ܫܡܝܢ ܘܦܫܩܘܢ ܐܢܐ ܒܡܠܐ ܘܐܪܥܐ ܕܒܫܡܝܐ . ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܘܐܬܒܪܝܬܐ
ܕܝܠܗ ܫܒܚܘܗ :: ܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ .
ܝܩܪܐ ܠܡܠܟܘܬܟ ܘܫܘܒܚܐ ܠܡܪܘܬܗ ܒܡܠܟܘܬܟ :

Ad vesp. Jac., p. ܬܨܐ. Ad noct. Jac., p. ܬܩܐ.

XLIII.

ܕܝܠܕܗ ܕܡܪܢ. *Ad complet.* I. p. ܥܡܪܒ

ܒ ܕܡܪܢ ܡܚܡܘܒ. ܢܛܝܪ ܡܢ ܒܝܫܐ ܕܐܬܐ ܠܗܝܟܠܐ ܥܕܡܐ̈
ܣܘܒܗ. ܗܘܐ ܡܬܢܥܢܥܝܢ ܠܗ ܚܬܢܘܬܐ ܢܝ̈ܪܐ ܕܟܠܢܫ. ܠܗܝܟ
ܗܘܠܟܬܐ ܘܡܕܡ ܢܝܫܐ ܡܬܬܠܬܐ. ܘܗܪܟܐ ܒܐܘܪܚܐ ܦܪܝܣ ܠܪܘܪܐ
ܐܝܟ ܡܫܚܬܐ܀ ܪܘܡܐ ܥܒܘܕܡܐ ܠܐ ܫܘܫܡܝܢ ܠܗ ܠܡܣܝܒܐ. ܗܘܐ
ܡܪܚܡܐ ܠܗ ܠܟܠܡܥܕܐ ܕܥܘܠܕܐ ܣܡܝܟܐ. ܒܟܝܢ ܐܪܥܢܝܐ ܩܪܘܒܐ
ܡܥܒܕܢܐ ܩܘܡ ܡܬܡܠܟܗ ܘܐܒܟܝ ܠܐܝܟ ܗܘ ܒܫܪܟܐ ܠܒܝܬܐ ܕܐܘܒܝ܀
ܡܢ ܟܟܠܐ ܘܡܢ ܐܢܫܐ ܐܬܝܡܪ ܗܘܐ. ܦܝ ܐܝܟ ܗܦܪܐ ܒܐܘܪܚܐ
ܗܒܝܠܐ ܦܪܝܣ ܠܪܘܪܐ. ܐܒܗܘ ܟܟܠܐ ܕܫ̈ܒܪܘ ܘܚܕܘܗܘܢ ܡܥܡܨܐܝܬ
ܠܨܝܕ ܠܗܒܠܐ ܘܢܠܦ ܣܚܠܐ ܡܢ ܢܟܠܗ܀ ܗܒܝܣܐ ܠܐܒܐ ܕܝܠܐ
ܘܦܬܪ ܠܡܣܝܒܗ. ܘܫܡܥܬ ܠܣܒܪܐ ܕܦܪܣ ܠܡܫܒܐ ܒܡܠܟܘܬܗ.
ܐܘܪܒ ܠܪܘܚܐ ܕܒܝܢ ܗܡܠܐ ܒܠܥܐ ܢܫ̈ܝܢ. ܚܝ ܗܘ ܣܠܐ
ܕܠܟܠܗܘܢ ܠܗ ܐܫܟܚܐ.

XLIV.

In eadem. Ad nocturn. I. p. ܐܪܝܒ

ܒ ܕܡܪܢ ܡܚܡܘܒ: ܫܒܚܐ ܠܟܠܐ ܐܪܝܟ ܕܘܪܐ ܠܟܗܢܐ.
ܦܝܬ ܫܒܐ ܠܚܣܝܐ ܡܢ ܦܪܐ ܕܝܢ ܫܒܘܚܬܐ ܡܚܪܚܡܐ. ܫܒܚܐ
ܠܟܠܐ ܐܠܗܝܢ ܗܡܠܐ ܠܟܠܐ ܦܬܡܐ. ܦܡܪܝܢ ܘܐܡܪ ܕܐܬܒܝܢ ܠܟܠܡ
ܡܪܝܐ ܡܫܡܫܐ܀ ܫܒܚܐ ܠܟܠܐ ܐܬܩܒܠܗ ܗܘܘ ܒܫܪܐ ܘܐܝܬܐ.
ܘܐܡܪܗ ܗܒܝܣܐ ܠܟܠܟܠܐ ܡܫܡܫܐ ܦܝܬ ܫܒܐ ܠܚܣܝܐ. ܫܒܚܐ
ܠܟܠܐ ܡܪܢܐ ܢܛܝܪܐ ܗܘܐ ܐܝܟ ܕܡܒܝܢ. ܘܡܪܐ ܡܟܠܠܐ ܢܒܝܐ
ܦܒܪܐ ܫܡ ܡܫܡܫܐܝܬ܀ ܫܒܚܐ ܠܟܠܐ ܕܐܟܠܬܐ ܣܝܒܗ ܐܦ ܗܒܣܗ.
ܘܐܬܒܝܢ ܗܘܐ ܠܗ ܟܟܠܠܐ ܡܢ ܦܪܐ ܕܝܢ. ܫܒܚܐ ܠܟܠܐ ܕܡܠܐ

ܡܪܢ ܬ̈ܫܒܚܬܐ ܠܒܪܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܕܒܫ ܚܕܡܝܢ ܨܠܘܬܗ ܕܝܘܡ ܀
ܫܘܒܚܐ ܠܟܠܗ ܫܪܪܐ ܐܫܪܝܘ ܩܕܡܝܗܘܢ . ܠܟܢܫܐ ܕܝܢܐ ܡܠܒܫ
ܫܦܝܪܐ ܐܝܟ ܕܡܩܪܒ ܠܗ . ܡܢ ܕܟܠܟܠܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܢܣܒ ܠܟ ܡܪܢ ܦܪܘܩܐ ܘܐܠܗܝܢ ܡܫܒܚ ܒܘܗܝܐ ܀

XLV.

In eadem. Ad matut. I. p. ܬܢܙ

ܒ ܕܡܪܝܐ ܡܫܡܫܝܢ : ܐܘ ܫܡܫܐ ܕܠܐ ܚܫܟ ܚܒܠܐ ܨܝܕ ܠܒܪܘܬܐ .
ܘܐܬܦܪܢܣ ܒܗ ܕܫܡܗ ܡܪܝܐ ܡܪܕܘܬܗ ܥܠܡܐ . ܐܬܚܙܝܬ ܒܗ ܡܢ
ܫܡܝܐ ܒܐܘܪܚܐ ܐܝܟ ܥܣܩܐ . ܘܪܘܚܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܘܬܗ ܦܪܘܩܢ ܠܟܠ
ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܠܗ ܕܟܠܗܝܢ ܚܝܠܐ ܐܝܟ ܕܟܠܗܘܢ : ܘܢܘܗܪܗ
ܢܗܘܐ ܕܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܠܒܪܝܬܐ ܕܐܟܢܐ . ܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܥܡܐ ܕܡܟܠܗܘܢ
ܡܫܬܒܚܬܐ ܐܝܟ ܢܘܗܪ ܡܢܗܝܢ ܕܫܡܗ ܠܟܠܗ ܗܘ ܡܠܟܘܬܗ ܀ ܚܕܐ
ܗܘ ܕܢܗܘܐ ܠܟ ܡܫܘܒܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܒܬܫܒܚܬܗ ܘܗܘܝܘ ܡܢ ܗܘ . ܕܫܡܗ ܢܬܕܪܟ ܗܘ ܕܫܡܝܢ ܡܘܕܝܢܘܬܗ
ܠܟ ܐܝܟܢܐ . ܘܫܡܗ ܡܬܩܢ ܗܘ ܫܒܚܝܢ ܠܗ ܒܬܫܒܚܬܗ ܀
ܡܠܟܘܬ ܩܕܡܝܐ ܕܐܬܝܢ ܥܠܡܐ ܕܒܪܘܡܝܗܘܢ . ܢܫܡܢ ܫܒܘܚܐ
ܠܡܠܟܘܬܟ ܡܠܟܘܬ ܥܠܡܐ . ܥܠ ܫܡܝܐ ܥܠ ܗܘܢܐ ܥܠ ܘܡܬܩܢܝܢ
ܠܟ ܡܫܬܡܠܝܢ ܡܢܐ ܡܫܬܡܥ ܠܟ ܚܝܠܐ . ܐܘܡܬܐ . ܫܘܒܚܐ ܚܕܡܬܐ
ܚܕܬܐ ܫܘܒܚܐ ܚܕܡܬܐ ܫܦܝܪܬܐ ܕܕܒܫ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܐ ܕܒܟܠܡܕܡ .
ܡܫܡܫܐ ܢܦܫ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܘܡܠܟܘ ܕܐܬܐ ܠܫܡܗܬܗ . ܘܡܠܐܟܐ ܘܬܫܒܚܬܐ
ܡܪܢ ܠܗ ܕܝܠܗ . ܫܪܪܐ ܢܦܫܢ ܠܗ ܡܫܝܚ ܘܡܫܒܚܐ ܡܫܒܚ ܡܢ
ܐܒܘܗ . ܘܡܫܡܫܢ ܢܘܗܪܐ ܠܗ ܚܝܠܐ . ܘܡܫܡܫ ܐܪܥܐ ܠܡܫܡܫܢܐ
ܠܡܫܡܫ ܡܢ ܕܐܦ ܕܫܡܝܐ ܐܬܚܙܝ ܀ ܚܕܟܠܐ ܫܡܝܬܐ ܚܕܬܐ . ܡܢ
ܫܡܗ ܠܡܫܡܫ ܐܬܚܙܝܬ ܘܫܡܝܐ ܠܟܠ ܬܫܒܚܬܐ ܫܒܘܚܐ ܚܕܬܐ ܡܢܗ .
ܫܒܘܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܢܟ ܐܝܟܢܐ ܫܡܫܐ . ܘܫܡܝܐ ܢܗܘܐ ܠܟ ܗܘܐ
ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܪܝܐ . ܗܘ ܡܪܘܡܐ ܕܥܠ ܡܠܟܘܬܗܝܢ . ܫܡܫܐ ܠܫܡܫܐ

ܡܬܝܠܕܐ ܕܕܘܝܕ . ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܐܝܬܝܗ̇ ܡܬܪܝܡܐ . ܕܢܐܡܪܘܢ ܠܐܒܐ ܡܫܒܚܝܢܘܗܝ
ܘܢܥܢܘܢ ܠܐܒܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܬܪܝܨܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܟܘܢ.

XLVI.

ܕܩܕܡ ܫܘܪܐ ܡܪܝ ܐܣܛܦܢܘܣ. *Ad matut.* I. p. ܟܪܘ.

ܒ ܕܡܪܝ ܢܚܡܬܢ : ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܬܓܒܝ ܗܘܐ ܐܣܛܦܢܘܣ.
ܘܐܬܥܒܕ ܦܐܝܐ ܘܙܕܩ ܠܫܘܦܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܫܒܪܐ
ܘܣܘܓܐܐ ܡܠܐ ܗܘܐ ܡܢܗ . ܘܠܐ ܕܢܚ ܗܘܐ ܡܢ ܐܢܫ ܠܗ ܟ̈ܠܗ
ܢܟ̈ܠܐ :: ܚܙܝܘܗܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܩܐܡ ܚܝ̈ܠܐ ܢܚܬ ܠܘܬܗ ܒܪܘܡܐ . ܘܐܡܪ
ܒܩܠܗ ܒܐܘܪܚܐ ܕܣܗܕܘܬܐ ܕܢܟܠܐ ܡܠܟܐ . ܕܡܢ ܐܝܟ ܢܘܪܐ ܠܥܡܡܐ
ܥܡ̈ܠܐ ܘܢܦܫܬܐ ܐܠܗ . ܘܡܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܠܥ ܡܘܬܐ ܢܒܝܥ ܐܠܗ ::
ܩܕܝܫܐ ܐܣܛܦܢܘܣ ܡܢ ܗܘ ܢܘܪܐ ܒܪܘܚܐ ܪܒܐ . ܘܟܠܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ
ܥܡ̈ܠܐ ܘܫܒܪܐ ܕܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܐܬܬܣܝܡ ܗܘܘ ܠܗ ܘܫܒܩ ܗܘܐ ܒܫܘܒܚܐ
ܠܟܠܗܘܢ . ܐܝܟ ܕܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܒܫܘܒܚܐ ܠܗ ܪܩܝܥܐ :: ܒܦܘܩܕܢܐ
ܠܐܚܐ ܕܒܫܪܐ ܒܦܘܡܐ ܦܩܕ ܠܒܝܬ ܪܘܡܐ ܘܥܠܗ ܐܬܦܬܚ ܦܘܡܐ ܕܩܕ̈ܝܫܐ
ܐܣܛܦܢܘܣ . ܟܕ ܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܫܡܝܐ ܥܠ ܡܫܝܚܐ . ܚܙܐ ܗܘ
ܚܠܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܟܪܟܝ. Ad comp. Ephr. p. ܟܪܦ. Ad noct. Jac. p. ܟܪܨ.

XLVII.

ܕܩܠܐ ܕܥܕ̈ܬܐ. *Ad compl.* I. p. ܟܪܣ.

ܐܬܪܚܡܬܐ : ܫܡܥܐ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܟܠ ܡܢ ܦܘܡܐ ܒܫܪܝܪܘܬܐ . ܕܒܫܡ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܚܝ̈ܐ ܚܠܦ ܥܘܡܪܐ ܕܡܠܟܐ ܡܬܪܝܡܐ . ܫܡܥܐ ܐܚܪܢܐ
ܠܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܟܠܗ ܕܐܫܟܚ ܢܚܠܐ ܢܦܫ ܐܠܗ ܡܟܠܠܐ ܢܘܗܪܐ .

ܡܛܠ ܐܦܪܘܗ ܕܚܝܐ ܀ ܫܡܝܐ ܡܠܐ ܥܐܠܬܐ ܕܢܘܚ ܡܚܒܒܟ ܬܪ̈ܐ
ܝܠܕܐ . ܘܢܘܚ ܥܒܕܐ ܫܠܝܡܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܬܦܢܝܢܗܘܢ . ܥܡܗ
ܠܐ ܢܒܘܙ ܡܢ ܥܡܐ ܠܟܪ̈ܝܗܐ ܘܦܬܓܡ̈ܝܗܝܢ ܗܘܘ . ܘܢܦܠܐ ܒܫܠܝܐ
ܕܡܠܟܝܢ ܒܬܪ̈ܥܝܐ ܕܒܝ̈ܬܟܐ ܀ ܠܥܒܕܝܢ ܡܢ ܟܠܠܐ ܕܩܘܫܬܐ ܘܢܦܠ
ܣܓܝܐܐ ܕܐܬܘܝܗܘܢ . ܘܐܬܢܒܝ ܥܠ ܬܓܪܐ ܕܦܘܡܝ ܕܡܬܝܩܢܗܘܢ . ܐܝܟ
ܕܢܒܝܐ ܥܠ ܡܫܬܟܚܝܢ ܘܡܒܝܢܐ ܕܢܬܒܢܝܢ ܡܬܢܒܝܢ ܥܠ ܡܢܗ
ܡܬܡܠܝܢ ܒܘܡܐ ܟܠܗ ܕܡܬܚܠܦܝܢ ܀ ܡܒܝܢܐ ܥܠܗ ܥܡܢܐ ܒܫܡܐ
ܕܗܘܐ ܥܠܡܐ ܠܟܢܘܫܬܐ . ܘܡܛܠ ܥܠܝܗ ܡܫܒܚ ܫܡܝܐ ܕܢܒܝܘܬܗ
ܒܟܠܗ ܬܪ̈ܬܐ . ܘܡܬܪܥܝܢܐ ܘܡܬܪܡܝܢܐ ܕܢܬܝܠܕ ܐܝܟ ܥܠܡܐ .
ܘܠܐܒܐ ܫܒܚܐ ܘܡܫܬܒܚܐ ܕܕܝܢܐ ܘܝܩܪܐ ܕܕܡܬܠܝܢܗܘܢ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܐܙܡܠܬܗ Ad noct. Jac. p. ܐܙܡܠܝܢ Ad mat. Jac. p. ܐܙܡܠܬܢ

XLVIII.

ܕܩܝܡܬܗ ܕܡܪܢ : *Ad matut.* I. p. ܐܐܠܗܝ

ܒܗ ܕܡܠܟ ܡܠܟܘܬ : ܕܝܢ ܗܘܐ ܡܢ ܒܪܘܢܐ ܕܕܘܝܕ ܠܡܫܝܚܐ
ܘܐܬܒܗܬ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܕܠܗ ܠܡܘܬܐ ܗܘ ܡܢ ܡܠܟܘܬܗ . ܒܪܝܫܝܬ
ܕܐܪܥܐ ܒܐܪܥܐ ܡܫܟܚ ܠܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܝܟ ܐܦܪܐ
ܕܐܬܐܠܨܬ ܀ ܐܬܐ ܠܝܠܝܐ ܘܡܫܒܚ ܢܘܗܪܐ ܕܥܡܗ ܐܦܪܘܗ . ܘܐܒܠ
ܐܦܪܐ ܘܡܫܬܪܝܢ ܠܝܠܝܐ ܕܗܘܐ ܡܢܗܘܢ . ܚܒܪܐ ܘܡܫܟܚ ܡܢܟܘܢ ܗܘܐ
ܕܠܗ ܙܡܝܪܝܢ ܗܘܘ . ܕܠܐ ܢܦܪܘܩ ܗܘܐ ܠܐܪܥܐ ܐܝܟ ܐܝܟ ܠܡܘܬܐ ܀
ܣܗܕ ܠܡܘܬܐ ܠܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܒܟܠ ܢܟܣܘܗܝ ܘܐܬܐ ܢܦܠܐ ܢܘܗܪܐ
ܕܒܗ ܗܘ ܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܐܬܐ ܠܝܠܝܐ ܕܐܬܡܠܟܬܗ ܐܝܟ ܠܐ
ܢܦܘܩ . ܘܐܬܚܙܝ ܕܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܕܠܗ ܠܡܘܬܐ ܗܘ ܀ ܟܠ
ܐܡܫܝܚܬܐ ܡܠܟܐ ܕܦܬܚܢ ܡܢ ܩܒܪܐ . ܕܠܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܕܐܝܟ
ܡܫܝܚ ܐܝܟ . ܗܘܝܘ ܡܠܟܐ ܘܢܝܚ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܥܠ ܕܡܫܝܚܐ . ܟܠ
ܐܘܕܝܐ ܘܠܐܒܐ ܕܫܠܚܗ ܡܚܝܢ ܡܝ̈ܬܐ :

Ad vesp. J. p. ܐܙܡܠܝܢ Ad compl. Ephr. p. ܐܙܡܠܝܢ. Ad noct. J. p. ܐܐܠܝ

XLIX.

ܕܕܢܚܐ ܕܡܪܢ. *Ad matut.* I. p. ܬܬܡܐ *)

ܦ ܕܡܪܢ ܡܫܡܫܝܢ: ܢܥܡܕ ܒܪ ܡܠܟܐ ܡܢ ܝܕ ܥܒܕܐ
ܕܢܬܠ ܠܟܠܗܘܢ ܟܕ ܦܫܛ ܗܘܐ ܪܝܫܗ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ ܡܩܕܫܢܘܬܐ .
ܢܚܬ ܗܘܐ ܠܢܗܪܐ ܘܐܦܪܥ ܟܠܗ ܚܛܝܬܐ . ܘܚܙܘ ܕܐܬܐ ܢܘܗܪܐ
ܡܝ̈ܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ :: ܢܚܬ ܗܘܐ ܡܥܠܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܫܪܐ ܥܠ
ܡܝ̈ܐ . ܘܩܒܠܗ ܐܠܗ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܗ . ܫܡܥ ܢܗܪܐ ܩܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܒܟܠܐ ܢܫܒܥ . ܘܐܬܪܗܒ ܢܗܪܐ ܒܪܬܝܚܐ ܕܥܠ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ ::
ܫܡܥܗ ܗܘܬ ܠܗ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬܗ . ܐܝܟ ܗܘ ܡܪܢܐ
ܕܡܬܚܙܝܬܐ ܠܡܫܬܝܢ ܕܚܝ . ܘܒܪ ܠܟܘܪܗܢܐ ܘܡܥܕܐ ܠܗ ܐܝܟܢ
ܩܠܗ ܡܩܕܐ . ܕܢܚܝܬܐ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܩܕܝܫܐ ܠܡܥܡܘܕ ܟܠܡܝܐ ::
ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܐ ܕܢܝܚ ܗܘܐ ܠܡܫܝܚܘܗܝ . ܘܐܬܪܗܒܬ ܠܟܢܘܫܐ ܕܡܢ ܕܫܪܝܐ
ܟܢܝܢ ܕܢܣܒ ܠܗ . ܟܕ ܘܢܪ ܒܝܘܡܐ ܕܐܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܡܢ ܪܘܚܗ .
ܘܡܪܢ ܡܠܟܐ ܚܝܐ ܕܚܕܝ ܗܘ ܡܚܝܢܘܬܗ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܬܡܚܟ **Ad compl. Ephr. p.** ܬܬܠܘ **Ad noct. Jac. p.** ܬܬܠ
Aliud ad mat. p. ܬܬܡܣ.

L.

ܕܡܥܠܢܗ ܕܡܪܢ ܠܗܝܟܠܐ. *Ad matut.* I. p. ܬܬܡܣܣ.

ܦ ܕܡܪܢ ܡܫܡܫܝܢ : ܗܫܒܪ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܗܟܐ
ܕܡܫܡܫ ܗܘܐ : ܦܢܝܐ ܠܗܝܟܠܐ ܟܕ ܥܡܗ ܡܘܕܝܐ ܡܙܡܪܢܘܬܗ .
ܗܫܒܚ ܕܐܣܩܗ ܠܗ ܕܢܣܒ ܕܐܕܪ ܘܕܫܡܗ . ܘܫܡܥܘܢ ܢܥܐ ܐܦܠ
ܠܥܒܪܐ ܡܢ ܟܬܒܘܗܝ :: ܐܢܐ ܐܠܬܡܫܪ ܠܗ ܐܦܪܘܩ ܕܡܫܡܫ

───

*) **Festum S. Baptismi ut apud Graecos.**

ܗܘܐ . ܕܢܒܝܐ ܫܡܥܬܝ ܘܣܒܪܐ ܕܐܬܝ ܘܐܢܐ ܡܟܪܙܢܝ . ܐܡܪ ܠܐܘܪܫܠܡ ܡܒܣܪܢܐ
ܕܡܪܝܡ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܕܐܢܐ ܡܟܪܙܢܐ ܠܗܘܢ ܕܡܪܝ ܡܫܡܪܗ ܐܫܬܡܥ ܀
ܐܡܪܐ ܠܡܫܡܫܘ ܥܕܬܐ ܕܢܦܩ ܡܢܗ ܢܘܩܫܝ . ܘܐܦܩܘܗ̇ ܠܗ ܕܐܢܐ
ܡܟܪܙܢܝ ܠܡܫܝܚܗ . ܡܪܝܡ ܡܢ ܗܘܐ ܕܐܚܝܕܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܦܩܘܗ̇
ܠܗ . ܕܗܘ ܕܐܬܓܠܝ ܒܡܫܡܫܢܘܬܝ ܟܠ ܐܝܟ ܗܘܐ ܗܘܐ ܀ ܐܡܪ ܠܟܠ
ܡܠܘܟܐ ܕܫܡܝ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܢܬܝ . ܕܗܘܐ ܚܒܫ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܟܗܢܝ ܐܝܟ
ܕܐܬܡܫܚܬ . ܐܝܠܐ ܟܗܢܐ ܡܢ ܐܡܝܢܐ ܘܐܡܪ ܕܝܠܗܘܢ . ܕܗܘܐ ܡܚܝܬ
ܠܗ ܒܡܫܡܫܢܐ ܒܡܘܗܒܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܀ ܐܚܕܪ ܒܡܫܘܚ ܟܠ ܡܠܟܐ
ܕܒܫܒܝܬܐ ܘܐܦܩܘ ܒܗܘܢ ܩܠܐ ܚܕܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܢܕܡܪܘܢ ܒܗ ܢܒܝܐ
ܘܡܠܟܐ ܕܐܬܢܒܝܘ ܠܝ . ܒܝ ܢܗܘܘܢ ܠܗ ܢܘܗܪܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܢܗܘܐ
ܕܐܡܪܬ ܀ ܒܪܟܬܗܘܢ ܕܝܠܝ ܠܡܫܡܫܢ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܐܝܟܐ ܠܥܠܡܝܢ
ܒܫܒܪܐ ܢܦܠܐ ܕܢܡܫܡܫܢܘܬܝ . ܚܙܝ ܠܐܒܗܬܐ ܕܫܡܫܘܬܐ ܡܪܝ ܡܢ
ܗܕܡܝܢ . ܐܒܗܬܐ ܕܚܙܝܬ ܦܘܪܩܢܗܘܢ ܕܝܠܗ ܡܟܝ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ .

Ad vesp. Jac. p. ܟܟܣܚ Ad comp. Eph. p. ܟܟܣܕ. Ad noct. Jc. p. ܟܟܣܛ.

LI.

ܕܡܪܝ ܢܘܗܪܐ. *Ad matut.* II. p. ܫܣ

ܒ ܕܡܪܝ ܡܫܡܫ : ܟܠ ܡܪܝ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܒܚܘܬܗ . ܕܥܒܕܐ ܚܝܠܐ ܕܫܠܡ ܡܢ ܚܝܠܐ ܘܠܐ ܐܬܒܪܝ . ܡܢ ܠܐ
ܢܘܗܪ ܡܢ ܡܪܐ ܠܗ ܡܬܒܪܝ ܟܠ ܐܪܥܐ . ܘܡܫܒܚܪܐ ܢܗܘܪܘܢ ܠܡܫܒܚܘܬܗ
ܚܣܝܢ ܟܠܐ ܀ ܘܡܢ ܡܫܠܚ ܗܘܐ ܟܠ ܐܦܠܘܢ ܘܢܗܪܐ ܡܫܡܫܐ .
ܘܡܫܒܚ ܠܡܫܒܚܢ ܠܐ ܡܫܠܚ ܗܘܐ ܡܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܢܘܗܪ ܡܫܠܡܐ ܕܝܢ
ܡܪܝ ܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ . ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܪܝ ܐܘ ܡܪܝ ܢܘܗܪܐ ܠܡܫܡܫ
ܐܡܫܬܐ ܀ ܡܫܒܚܝܢ ܐܢܐ ܠܟܝ ܕܐܬܡܫܚܬ ܠܟܝ ܢܘܗܪܐ ܕܡܪܝܡ . ܐܡܬܐ
ܕܡܫܡܫܢ ܟܠ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ . ܡܢ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢ ܗܘܐ ܡܢ
ܡܫܠܡܐ ܡܫܡܫܢܐ ܢܘܗܪܐ . ܒܝܘܡ ܗܘܐ ܕܘܒܪ ܕܡܪܝܡ ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫ

ܘܡܠܟܘܬܗ ܀ ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܦܢܝܢܐ ܒܢ̈ܝܗܘܢ ܕܐܝ̈ܟܠܣܝܗܘܢ . ܘܥܡܗ ܡܫܠܡܢܘܬܐ ܢܣܒ ܐ̈ܝܕܐ ܕܦܘܪ̈ܫܢܝܗܘܢ . ܗܐ ܡܪܝ ܠܒܝܬܐ ܕܐܒܘܗܝ ܥܐܠ ܘܡܫܪܐ ܘܢܘܚܐ . ܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܕܗܢܐ ܠܟܠܟܠܗܘܢ ܠܒܢܝ̈ ܠܗ ܡܠܘܟܐ :

Ad vesp. Jac. p. ܣܦ. Ad compl. Ephr. p. ܩܗ. Ad noct. Jac. p. ܩܠ.

LII.

ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܡܦܣܩܐ *). *Ad complet.* II. p. ܩܛ.

ܒ ܐܦܪܣܢܝܘܬܐ : ܒܗܢܐ ܣܘܟܠܐ ܕܕܒܪܗ ܕܦܪܣܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ . ܫܘܝܢ ܠܚܙܐ ܘܡܬܠܐܬ ܘܠܡܬܝܐܬ ܕܟܠ ܐܢܫ . ܒܗܢܐ ܣܘܟܠܐ ܕܕܒܪܗ ܕܗܘ ܠܒܝܫܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ . ܕܠܥܠܡܐ ܠܒܝܬ ܐܠܗܐ ܕܠܒܫܝܢ ܐܣܟܡܗܘܢ ܠܟ ܡܠܟܐ ܀ ܐܪܐ ܕܠܒܫ ܕܕܒܪܗ ܠܒܪ̈ܝܬܗ ܡܫܠܡܐ ܡܥܡܣܐ . ܡܢ ܗܘ̈ܕܐ ܘܡܢ ܚܪ̈ܬܐ ܘܡܢ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܘܐܣܟ̈ܠܝܬܐ . ܡܠܟܡܐ ܠܡܟܠܝܘ ܒܗܢ ܦܓ̈ܪܘܗܝ ܘܫܒܩܐ ܘܡܥܠܐ ܒܗܢ ܦܘ̈ܪܘܗܝ . ܡܟܬܒܐ ܒܗ ܠܡܩ̈ܒܠܝܢ ܘܡܬܢ̈ܝܬܐ ܒܗ ܠܡܠܝ̈ܗܝܢ ܀ ܢܐܐ ܡܟܠܠܐ ܕܪܚܡܘ ܦܪܣ ܥܘܗܪܐ ܡܪܝ ܝܥܩܘܒ . ܦܣܩܘܗܝ ܗܕܡܐ ܗܕܡܐ ܒܥܒܕܘ ܡܫܚܐ ܘܒܘܣܡܐ . ܗܢܐ ܠܡܟܠܠܐ ܟܠܗ ܐܬܦܣܩܘ ܐܝܟ ܠܗܕ̈ܡܝܘ . ܕܠܒܪܐ ܕܚܒܝܒܐ ܕܝܘܡܢܐ ܗܝ ܦܘܡܐ ܕ̈ܒܢܝܗܘܢ ܀ ܘܐܠܝܢ ܕܐܬܠܘ ܒܗ̈ܕܡܐ ܘܗ̈ܕܡܐ ܕܒܗܘܢ ܕܡܪܢ . ܠܡܬܝܗܒ ܒܗ ܚܝ̈ܘܗܝ ܘܠܡܫܪܒܝܗ ܒܗ ܠܒܢܝ̈ܥܝܬܐ . ܠܦܓܪܐ ܕܝܠܕܢܝܘܢ ܠܡܬܥ̈ܠܝܢ ܒܗ ܒܩܘܡܐ ܕܚܕ̈ܐ . ܘܟܘܟܒܐ ܕܕܢܚܝܢ ܓ̈ܡܝܪܘ ܠܦܓܪܐ ܠܐܘܪܚܐ ܟܝܘܡܬܐ .

Ad vesp. Jac. p. ܩܦ. Ad noct. Jac. p. ܣܝ. Ad mat. Jac. p. ܩܦܣ.

---

*) Duplex huius Sancti pangitur festivitas, cf. Act. Mart. I. p. 237 sq.

LIII.

ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܐܣܛܘܢܝܐ. *Ad compl.* II. p. ܫܥܘ.

ܒ ܐܦܪܘܣܕܘܢܝܐ : ܠܥܠ ܡܢ ܕܢܚܗ ܕܐܣܛܘܢܐ ܡܬܚܙܐ ܗܘܐ
ܢܨܚܗ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ . ܘܐܦܪܘܣ ܗܘܐ ܥܠ ܫܡܝܐ ܘܐܬܚܙܝ ܘܢܗܝܪ
ܒܐܬܪܘܬܐ . ܚܝܠܐ ܐܠܗܝܐ ܕܫܟܝܢܐ ܒܗ ܗܘܐ ܒܐܬܐ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ .
ܠܥܠ ܡܢ ܕܢܚܗ ܕܐܣܛܘܢܐ ܘܠܐ ܐܬܟܣܝ ܢܘܗܪܗ :: ܐܬܬܒܝܬ ܚܙܘܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܡܢ ܐܠܗܐ ܕܢܚܬ ܠܥܠܡܐ . ܘܒܗ ܒܐܬܐ ܚܣܝܐ ܦܨܚܗ
ܠܥܠܡܐ ܕܢܗܪܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܫܒܚܝܢ ܕܢܗܪܐ ܠܐܣܛܘܢܐ ܘܡܪܢ
ܦܬܚܝܢ ܒܬܫܒܚܬܐ : ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܗܘ ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܚܙܘܐ ܕܢܘܪܐ
ܡܫܒܚ :: ܒܢܘܗܪܐ ܫܡܝܢܝܐ ܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܐܣܛܘܢܐ .
ܟܝܠܐ ܥܠ ܕܢܗܪܐ ܘܚܙܝܐ ܕܢܘܗܪܗ ܕܡܪܢ . ܚܙܘܐ ܐܝܟ ܠܗ ܒܠܚܘܕ
ܕܢܚܙܐ ܠܡܢ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܫܒܝܚ ܗܘܐ ܠܗ ܠܡܪܝ ܫܡܥܘܢ
ܗܘ ܕܐܬܕܡܝ ܕܢܗܪܐ ܠܡܠܐܟܐ ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܥܠ ܐܣܛܘܢܐ . ܡܫܒܚܝܢ
ܢܘܗܪܐ ܠܗ ܕܡܫܡܫܝܢ :: ܫܒܚܘ ܡܠܐܟܐ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ ܘܡܪܢ ܐܦܪܘܣ
ܠܢܘܗܪܐ . ܕܢܚܙܐ ܠܐܣܛܘܢܗ ܕܢܗܪܐ ܘܐܬܒܪܟܘ ܐܠܗܝܐ ܚܝܠܐ . ܚܙܝ
ܒܚܝܠܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܐܬܐ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܫܡܥܘܢ ܕܢܚܙܐ . ܘܐܬܒܪܟ
ܗܘܐ ܒܐܬܪܘܬܐ ܘܐܬܚܙܝ ܡܢ ܥܠܡܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܫܥܐ. Ad noct. Jac. p. ܫܥܒ. Ad mat. Jac. p. ܫܥܓ.

LIV.

ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܡܫܒܚܐ ܒܪܢܫܐ. *Ad noct.* II. p. ܫܦܐ.

ܒ ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ : ܢܘܗܪ ܫܡܝܐ ܐܠܗܝܐ ܕܘܢܚܗ ܫܡܝ
ܕܐܣܛܘܢܐ . ܡܫܒܚܝܢ ܠܥܠܡܐ ܘܡܫܒܚܐ ܕܫܡܫܗ ܒܢܘܗܪܐ ܕܟܠ .
ܕܢܚܗ ܒܢܘܗܪܐ ܘܫܒܚܘܗ ܠܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܕܢܚܝ ܗܘܘ . ܕܐܬܒܪܟܢ ܒܫܡܝ
ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ ܡܢ ܒܐܪܥܐ :: ܗܘ ܢܘܗܪܐ ܕܫܡܫܐ ܕܢܗܪܐ ܡܫܒܚܝܢ

ܗܘܐ . ܢܘܪ ܐܢܟܠܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬ ܦܬܓ̈ܡܘܗܝ ܗܘܐ . ܘܗܘ ܟܪܝܙܐ
ܕܥܒܕ ܥܡ̈ܡܐ ܘܡܠܟ̈ܘܬܐ . ܘܥܡܐ ܕܫܪܟܐ ܢܦܩܘ ܥܡ ܚܝܠܘܗܝ ܘܡܠܟܝܗܘܢ
ܠܡܫܠܡܘ :: ܘܗܘ ܟܪܝܙܐ ܕܐܬܚܙܝ ܗܘܐ ܥܠ ܝܘ̈ܚܢܢܐ . ܐܬܚܙܝ
ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܒܪܩܐ ܘܢܦܩ ܐܠܗ . ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܩܠܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܕܝܘܡܐ ܠܝܘܡ ܚܢܢܐ . ܘܝܘܡ ܡܠܟܐ ܐܠܗܐ ܕܩܘܡ ܡܢ ܫܡܝܐ ::
ܡܫܝܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܝܗ ܐܬܚܙܝ ܡܢ ܚܕܘܬܐ ܘܡܫܬܒܚ . ܘܥܡܗ ܐܬܐ ܠܡܠܟܗ
ܕܥܠܡ ܘܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ : ܥܠܡܐ ܐܬܩܪܝ ܠܟܠ ܥܡܐ
ܠܡܫܝܚܗܘܢ . ܘܢܦܩܘ ܠܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܠܐܒܘܗܝ ܕܫܡܝܐ :

Ad vesp. Jac. p. ܝܕ. Ad compl. Ephr. p. ܩܝܕ. Ad mat. Jac. p. ܩܠܕ.

LV.

ܕܡܫܬܚܠܦܢܘܬܗ ܕܡܪܢ *). *Ad compl.* II. p. ܩܝܚ.

ܒ ܐܦܪܘܣܘܬܐ : ܥܕܬܐ ܚܕܬܐ ܡܪܝܡܐ ܫܒܚܘ ܡܪܢ ܠܟ
ܛܘܪ ܬܐܒܘܪ ܕܢܚܬ ܐܠܗܘܬܗ ܠܡܫܡܥܘ ܥܠܡܐ ܘܡܠܟܐ . ܥܡܗ
ܢܒܝܐ ܗܘܐ ܠܬܠܡܝܕܐ ܠܟ ܐܬܓܠܝ ܒܐܝܩܪܐ . ܘܡܢ ܬܡܢ ܠܟܠܗ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܐܬܐ ܥܡܗ ܘܐܬܐ ܡܫܝܚܐ :: ܠܛܘܪ ܬܐܒܘܪ ܕܢܚܬ ܗܘܐ
ܡܪܢ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܢܚܙܘܢ ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܕܒܪܐ ܐܒܘܗܝ ܥܡ
ܡܘܫܐ ܘܐܠܝܐ ܕܡܫܬܥܝܢ . ܥܡܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܚܙܝ ܒܥܠܡܐ ܕܢܚܬ
ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܥܡܗ ܬܠܡܝܕܐ ܘܗܘܘ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܘܒܐܝܩܪܐ ::
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܕܐܬܐ ܘܢܚܬܘܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ . ܕܢܚܬ ܥܡܗ
ܠܗ ܫܡܥܘܢ ܘܝܥܩܘܒ ܠܟܠܗܘܢ ܐܬܚܙܝ . ܥܡ ܦܛܪܘܤ ܗܘܐ
ܬܠܡܝܕܐ ܘܢܦܩܘ ܠܟ ܛܘܪ ܬܐܒܘܪ . ܢܘܗܪܐ ܢܘܪܐ ܕܢܚܬ ܥܠܡܗܘܢ
ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ :: ܬܠܡܝܕܐ ܡܫܬܒܚܝܢ ܘܠܐ ܕܢܚܙܘܢ ܐܒܪܗ
ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܠܡܪܢ . ܚܙܐ ܠܟ ܘܚܙܐ ܠܐܠܗܐ ܕܐܬܓܠܝ ܠܡܫܝܚܐ
ܢܘܪܐ . ܕܢܚܬ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܡܫܬܒܚܘܬܗ ܘܫܡܥ ܗܘܐ ܠܟ ܛܘܪ

*) Festum Transfigurationis Domini nostri.

ܐܬܦܪܩ . ܘܐܬܡܣܟܢ ܗܘܐ ܡܬܕܟܪܢܘܗܝ ܘܐܦܪܘܩ ܐܢܫܗ ܐܝܟ ܡܣܟܢܐ ::
ܠܡܣܟܢܐ ܐܥܬܪ ܡܢ ܐܘܪܚܐ ܘܫܡܝܐ ܢܚܬ ܡܢ ܪܘܡܐ . ܩܪܝܒ ܚܝܠܐ
ܙܕܩ ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܘܕܝܢ ܗܘܘ ܡܫܡܫܢܐ ܠܡܫܪܝܐ . ܡܣܟܢܐ ܡܢ ܥܡܗ
ܠܒܢܝܐ ܘܫܡܝܐ ܡܢ ܥܡܗ ܚܝܠܐ . ܘܐܦܠܐ ܐܪܓܫ ܟܕ ܐܡܪ ܕܗܘܠܘ ܥܕܪ
ܗܘܠܘ ܡܫܡܫ . ܠܟܝ ܡܫܒܚܐ :

Ad vesp. Jac. p. ܫܟ. Ad noct. Jac. p. ܫܡܢ. Ad mat. Jac. p. ܫܠܘ.

LVI.

ܕܡܪܝ ܕܝܡܚܬ. *Ad noct.* II. p. ܫܦ.

ܦ ܕܡܪܝ ܡܚܡܕܦ : ܠܟܠ ܡܪܝ ܕܝܡܚܬ ܦܪܩܘ ܬܫܥܫܥ
ܠܡܫܡܠܠܢܘ . ܘܠܡܠܟܐ ܫܪܟܗ ܕܪܫܐ ܡܢ ܗܘܠܐ ܕܐܪܟܢܐ . ܦܪܩܘ
ܦܫܦܫ ܕܢܫܒܘܪ ܐܬܝܬ ܕܡܠܐ ܫܘܦܪܐ . ܠܪܚܡܐ ܙܗܝܐ ܡܪܝܗܝ
ܠܡܫܟܠܢܘܢ ܬܘܚܠܐ :: ܗܠܝܢ ܕܢܚܬ ܠܡܪܐ ܘܚܕܘܬܗ ܫܘܐ ܠܟܠܢܘܗ .
ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ ܡܘܫܐ ܠܟܝ ܐܬܟܢܫ ܠܟܠ ܡܪܘܡܐ . ܗܠܝܢ ܕܡܠܐ
ܡܘܫܐ ܕܠܘܪܐ ܕܢܐܡܪ ܫܪܟܗ . ܕܙܥܢܝ ܫܘܫܪܘܗܝ ܡܢ ܠܥܠܐ
ܕܩܝܡܬܐ :: ܗܠܝܢ ܕܪܡܐ ܡܢܘܡܗ ܠܡܫܟܢܐ ܡܢ ܠܥܠܐ . ܘܐܝܟ ܠܟܠܐ
ܫܦܪ ܠܐܠܗܐ ܡܢܠܟܬܗ . ܗܠܝܢ ܕܢܦܩ ܠܐܬܪܐ ܚܘܪܒܐ ܐܝܟ ܡܘܫܝ .
ܘܫܦܪ ܚܝܠܐ ܐܝܟ ܚܙܘܪܐ ܘܫܡܘܟ ܡܢ ܠܗ :: ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ ܕܫܕܪ
ܠܟܠܢܐ ܡܢ ܫܘܪܝܐ . ܘܫܒܚܬܐ ܠܒܪܐ ܕܢܦܩ ܐܠܗ ܘܡܫܡܫܟܢܐ .
ܐܘܕܝ ܠܪܘܚܐ ܕܢܚܬ ܥܠܝܗܘܢ ܥܠ ܫܠܝܚܐ . ܘܟܠܢ ܬܫܒܘܚܐ
ܡܢܟܠܗܘܢ ܕܟܠܟܠܝܘܡ .

Ad vesp. Jac. p. ܫܢܘ. Ad compl. Ephr. p. ܫܢܙ. Ad mat. Jac. p. ܘܐ.

LVII.

ܕܡܫܝܚܘ ܕܢܚܬܝܐ ܠܥܠܡܐ. *Ad noct.* II. p. ܐܡܪ.

ܦ ܕܡܪܝ ܡܚܡܕܦ : ܦܪܩܢܐ ܫܡܝܐ ܢܚܬܐ ܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ ܠܡܫܚܘ .
ܕܫܪܟܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܦܢܝܐ ܥܠܡܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ . ܥܡܠܐ ܫܡܝܐ ܦܪܘܩ

ܘܐܬܐ ܢܘܚ ܘܐܥܒܪܗ. ܕܗܘܐ ܒܩܒܘܬܐ ܫܒܝܢ ܐܝܟ ܒܐܘܩܝܢܘܣܗܘܢ ::
ܒܗܕܐ ܡܫܟܢܐ ܢܒܝܐ ܡܟܡܟ ܫܟܠ ܠܗܘܢ. ܕܟܝܢܬܐ ܕܥܘܣܘ ܡܢ
ܠܥܠܡ ܠܒܢܝܐ ܦܬܟܗ. ܒܗܕܐ ܡܫܟܢܐ ܐܬܢܟܦܬ ܗܘܘ ܠܒܢܝܐ ܘܐܬܪܐ.
ܡܟܝܡܐ ܠܦܠܘܓܗ ܕܗܘܐ ܡܟܝܢܐ ܡܩܠܐ ܡܦܘܣܐ :: ܒܗܕܐ ܡܫܟܢܐ
ܢܒܝܐ ܘܠܘܬܗ ܐܦ ܡܫܘܕܐ. ܕܗܐ ܡܢ ܚܝܗ ܢܦܫ ܗܘܐ ܢܟܘܬܐ ܕܡܠܠ
ܣܡܐ. ܒܗܕܐ ܡܫܟܢܐ ܢܒܝܐ ܡܘܫܐ ܘܡܟܘܫܐ ܢܟܫܐ. ܕܚܝܐ ܒܐܘܟܠܐ
ܠܒܢܝܐ ܦܬܟܗ ܠܟܠܗܝܢܫܘܢ :: ܡܦܘܣܐ ܠܠܟܐ ܕܪܟܐ ܘܦܢܡܗ
ܠܡܟܢܫܘܬܐ. ܘܫܦܝܪܬܐ ܠܟܢܫܐ ܕܥܡܡܘܗܝ ܠܟܦܢܗ ܐܝܟ ܕܦܦܪ ܠܗ:
ܬܘܕܝ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܘܕܥܢܐ ܘܟܘܟܠܠ ܕܟܡܝܢ ܩܘܡܐ ܟܠܟܝ ܫܡܟܗ
ܒܐܬܪܐ ܕܠܗܘܪܐ :

Ad vesp. Jac. p. ܬܥܡ. Ad compl. Ephr. p. ܬܟܢ. Ad mat. Jac. p. ܬܥܛ.

LVIII.

ܕܦܫܩ ܦܫܗ ܕܡܢܝܢ ܡܫܡܠܝ ܡܟܡܟܢܝܐ. *Ad vesp.* II. p. ܬܥܛ.

ܒ ܕܡܢܝܢ ܡܟܡܟܢ : ܠܟܠܟܗ ܐܘܪܚܐ ܕܡܟܡܠܘܬܐ ܦܬܟܢ ܡܘܩܪܐ.
ܘܟܠܗܘܢ ܚܟܝܡܐ ܕܡܩܢܡܬܐ ܒܗ ܗܘ ܦܫܡܫܢ. ܐܬܟܢܫ ܗܘܐ
ܒܗܘܪܐ ܘܪܘܡܐ ܘܝܬܝܪܬܐ ܘܡܟܠܡܬܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ ܘܡܟܠܡܢܬܐ ::
ܪܒܐ ܠܡܫܡܠܐ ܘܟܠܗܘܢ ܫܡܐ ܢܟܦ ܘܐܘܦܝ. ܘܐܝܟ ܡܠܐܟܐ ܐܬܟܢܫܐ
ܗܘܐ ܒܩܘܪܒܐ. ܠܡܫܡܠܝܘܬܐ ܠܪܡܬܐ ܢܟܦ ܥܡܪ ܟܠܠܐ. ܘܡܫܟܠܠܗ
ܐܬܦܫܩ ܦܫܗ ܘܝܘܡ ܠܐ ܢܫܠܡܗ :: ܐܬܢܟܦ ܗܘܐ ܦܢܝܗ ܣܥܪܐ
ܒܡܟܗ ܕܡܠܐ. ܘܐܝܟ ܕܒܟܘܪܐ ܕܡܟܡܟܠܘܬܐ ܠܟܢܝ ܗܘܐ ܒܡܟܗ.
ܐܝܟ ܠܗ ܠܒܗܪܐ ܡܟܡܟܠܘܬܐ ܕܠܗܪܐ ܘܐܘܪܚܐ. ܐܬܪܐ ܕܘܟܟܐ ܕܒܗ
ܡܫܒܚܐ ܗܘܐ ܦܢܝܗ ܡܟܡܫܘ :: ܡܫܡܠܐ ܠܠܟܐ ܕܦܢܐ ܠܟܢܫܗ ܡܢ
ܥܡܡ ܐܡܐ. ܘܫܦܝܪܬܐ ܠܟܢܫܐ ܕܒܩܘܫܗ ܡܠܐ ܘܦܘܪܩܗ ܡܡܪܡܢܘܬܗ. ܬܘܕܝ
ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܦܠܚܬܢܢ ܗܘܐ ܟܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܟܠܡܢ ܕܢܟܢܐ ܒܟܠܡܟܗ
ܒܟܠܗ ܟܢܫܝܢ ::

Ad comp. Ephr. p. ܬܥܣ. Ad noct. Jac. p. ܬܥܣ. Ad mat. Jac. p. ܬܥܠ.

LIX.

ܕܡܟܝܟܘܬܗ ܕܝܠܕܬ ܐܠܗܐ. *Ad matut.* II. p. ܬܪܝܛ.

ܒ ܕܡܢܘ ܡܫܟܚ: ܡܫܝܚܐ ܪܐܙܐ ܗܘ ܕܟܬ̈ܒܐ ܣܒܪ ܦܘܪܩܢܐ.
ܐܦ ܠܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܪܬܗ. ܒܗ ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܟܐ ܕܥܠܡܐ
ܦܘܪܩܢܗ. ܠܡܫܡܫܘ ܐܪܐ ܕܝܠܗ ܒܡܣܟܢܘܬܗ :: ܒܡܟܝܟܘܬܐ ܐܬܚܙܝ
ܫܠܚܝ ܢܘܗܪܐ ܠܥܡܐ. ܘܠܐ ܥܒܕܬ ܥܡܗܘܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܡܪܬܗ.
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܝܩܝܪܐ ܪ̈ܒܐ ܕܐܝܬ ܠܡܠܟܐ: ܘܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܗܘ ܐܬܚܫܒ ܠܗ
ܕܫ̈ܡܝܐ :: ܗܒܠ ܥܢܘܐ ܕܡܫܡܫܢ ܕܡܢܐ ܡܢܝ ܕܥܡܗ ܐܢܐ. ܒܪܝܟ
ܠܐܝܙܠ ܘܡܠܟܐ ܡܠܟܐ ܒܪܝܟ ܠܡܫܡܫܢ. ܥܒܕܐ ܒܡܫܡܫܘܬܐ ܐܫܬܡܫܬ
ܗܘܘ ܡܠܟܝܢ ܪܒܐ. ܘܟܕ ܐܫܬܡܫ ܠܗ ܡܢܐ ܕܚܙܝܬ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ::
ܘܡܠܟܐ ܕܝܠܝ ܗܘܐ ܗܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܝܠܝ ܠܐܪܥܐ. ܘܟܕ ܐܬܡܟܟ
ܠܥܒܕܐ ܚܕܐ ܡܢ ܢܦܫܗ. ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܬܚܙܝ ܪܒܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ. ܘܥܠ
ܡܫܡܫܐ ܐܬܢܨܚ ܗܘܐ ܕܝܢ ܦܪܝܫܐ :: ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܠܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܪ
ܫܬܠܛܘܗܝ. ܘܡܫܝܚܐ ܠܡܪܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܚܕܐ ܦܘܪܩܢܐ. ܬܘܕܝ ܠܡܪܝܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܬܘܒ ܫܦܝܪ ܦܘܪܩܢܗ. ܬܫܡܫܬܐ ܕܐܬܡܟܟ ܠܫܠܚܝ ܠܟܘܢ
ܬܫܡܫܬܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܩܡܠ. Ad comp. Eph. p. ܬܩܡܣ. Ad noct. J. p. ܬܩܦܓ.

LX.

ܕܥܠ ܫܡܥܘܢ ܦܘܪܫܢܐ. *Ad vesp.* II. p. ܬܪܠܗ.

ܒ ܕܡܢܘ ܡܫܟܚ: ܗܘ ܠܗ ܡܢܝ ܕܐܬܝ ܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ
ܢܘܗܪܐ. ܕܡܠܐ ܫܡܥܘܢ ܢܚܙܐ ܡܠܟܗ ܠܡܫܝܚܐ ܗܘ. ܫܡܥܘܢ ܢܘܗܪܐ
ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܢܘܗܪܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܘܡܢܗ ܗܘ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܦܘܪܩܢܐ ܡܫܠܐ
ܘܡܫܡܫ ܠܟܘܢ :: ܫܡܥܘܢ ܫܡܫ ܥܠ ܡܠܐܟܐ ܕܐܬܡܠܟܬ ܗܘܘ.

ܘܗܘ ܐܪܝܟ ܠܟ ܡܠܟܘܬܗ̇ ܕܐܪܙܐ ܕܢܨܚܢܐ . ܒܬܘܠܬܐ ܫܒܩܬ ܡܠܟܘܬܗ̇ ܠܡܦܩܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܐ . ܕܟܠܗܘܢ ܡܢܟܠܗ ܥܠ ܚܕ̈ܝܐ ܕܗܝܡܢܘܬܐ ::
ܒܬܘܠܬܐ ܐܝܟ ܚܕܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܟܢܐ ܗܘܬ . ܘܗܘܐ ܟܬܝܒ ܒܗ̇ ܡܬܠ ܡܪܝܡ ܕܠܐ ܬܘܠܕܐ . ܗܘ ܕܡܪܐ ܬܪܥ ܠܥܠܡܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܪܬܐ . ܘܦܩܕ ܠܗܘܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܘܗܝܠܐ ܕܒܥܐ ܗܘܐ :: ܡܒܘܣܐ ܠܟ ܡܪܝ ܕܐܡܪܬ ܠܟ ܐܡܐ ܒܬܘܠܬܐ ܒܝܐ . ܕܟܗ ܗܘ ܫܠܡ ܐܦܠܘܓܝܐ ܥܠܝ ܐܠܗܘܬܐ . ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟܠܗܘܢ ܐܢܫܝܢ ܕܝܠܟ ܡܘܕܝܢ . ܘܐܦ ܒܢܝ ܢܫܐ ܡܢܗܘܢ ܡܘܕܝܢ ܠܟ ܒܪ̈ܟܝܢ ::

Ad compl. Ephr. p. ܬܪܥܚ. Ad noct. Jac. p. ܬܪܦܒ. Ad mat. Jac. p. ܬܪܐ.

LXI.

ܕܡܪܝ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ. *Ad compl.* II. p. ܬܫܡܚ

ܒ ܐܦܪܘܣܘܦܐ: ܛܘܒܝܟܘܢ ܐܚܝ ܩܕܝܫܐ ܐܘ ܢܨ̈ܝܚܐ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ . ܕܐܚܕܬ ܕܢܟܠ ܒܟܝܬܐ ܘܥܝܪ̈ܘܬܐ . ܛܘܒܝܟ ܗܘܝܬ ܡܪܝ ܒܟܘܣ ܐܚܐ ܕܣܒܝܟܐ ܘܫܒܝܚܐ . ܕܫܡܠܝܬ ܩܪܒܐ ܐܬܓܠܝ ܦܘܪܩܢܐ ܐܚܝ ܡܪܝ ܣܪܓܝܣ :: ܛܘܒܝܟܘܢ ܐܚ̈ܐ ܕܣܒܝܟܐ ܕܡܢܘܚܬܗܘܢ ܕܒܢܝܫܐ ܡܢܘܦܝܢ . ܘܫܒܝܚܘܢ ܡܫܠܝܢ ܡܫܚܬܐ ܠܟܠ ܐܬܪܐ ܡܪܢ ܡܫܠܡܢܘܢ . ܛܘܒܝܟܘܢ ܣܗܕܐ ܩܕܝܫܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨܝܚܐ . ܕܐܬܒܚܪܘܢ ܒܡܠܬܐ ܗܝܡܢܘܬܐ ܩܕܡܝܐ ܕܐܘܕܝܘ ܒܪܘܚܢܘܬܗܘܢ :: ܛܘܒܝܟܘܢ ܠܡܠܟܬܐ ܘܐܚܝܕܝܢ ܘܐܬܓܠܝܘ ܒܩܘܡܬܗܘܢ . ܕܥܠ ܦܬܓܡܝܗܘܢ ܗܘ ܢܦܫܐ ܚܝܠܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܠܡܩܪܒܬܗ̇ . ܐܦܠܐ ܘܚܝܠܐ ܘܡܠܟ ܕܫܡܝܢ ܗܘܘ ܠܗ ܛܘܒܐ ܠܡܪܢ ܣܪܓܝܣ . ܟܕ ܠܟܠ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܗܘܐ ܒܟܝܪܘܬܐ ܡܢܗ ܕܡܘܬܗܘܢ :: ܡܒܘܣܐ ܠܡܪܢܐ ܕܟܠ ܫܡܝܢ ܐܬܓܠܝܘ ܗܘܐ ܒܩܘܡܬܐ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨܝܚܐ ܐܬܚܝܠܘ ܕܡܬܚܫܒܢܘܬܐ . ܥܡܗܘܢ ܕܢܘܪܢܝܢ ܣܪܓܝܣ ܘܒܟܘܣ ܢܨܝܚܐ . ܥܡܗ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܐܝܟܘ ܕܢܘܪܢܝܢ ܕܫܡܝܐ ܘܫܡܠܝܢܘܬܐ ܢܦܫܬܗܘܢ ܠܟܠܐ ܕܠܫܠܡܝܢ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܪܦܚ. Ad noct. Jac. p. ܬܪܦܗ. Ad mat. Jac. p. ܬܪܦܒ.

LXII.

ܕܡܪܝܐ ܠܟܘ ܫܠܝܚܐ. *Ad matut.* II. p. ܬܩܡܟܒ.

ܒ ܕܡܪܝܐ ܡܠܟܘܬܟ : ܗܒ ܠܟ ܡܪܝ ܕܐܡܪܬ ܫܪܒܐ ܕܢܒܝܐ
ܠܟܘܢ. ܒܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܘܗܘܝܐ ܕܟܠܐ ܗܡܠܟܘܬܐ. ܡܠܟܐ ܕܡܪܝܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ ܡܫܬܠܡܐ. ܐܦ ܢܦܫܬܐ ܕܟܠܐ ܒܬܪܝܗ ܬܘܕܝܬܐ ܀ ܗܢܐ
ܕܡܝܠ ܢܘܚܐ ܕܗܘܕܝܐ ܒܡܠܟܘܬ ܫܠܡܢ. ܘܐܝܟ ܡܕܝܢ ܐܒܪܐ
ܡܫܡܫܐ ܕܗܡܠܟܘܬܐ: ܗܢܐ ܕܐܒ ܗܘܐ ܒܪܝܫܐ ܢܒܝܐ ܠܡܠܟܘܬܗ.
ܘܒܬܪ ܘܐܡܪ ܕܠܐ ܬܒܥܐ ܠܟܘ ܕܡܠܟܘ ܐܢܫ ܀ ܗܢܐ ܕܢܒܥܘܗ ܠܟܝܢܐ
ܕܟܠܗ ܫܡܫܐܝܬ. ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܟܠܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܠܟܐܝܬ.
ܗܢܐ ܕܡܠܟ ܗܘܐ ܡܕܡܠܟ ܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܝܟ ܦܪܘܩܢ ܡܢ
ܦܠܛܘܢ ܗܘܐ ܡܠܟ ܡܫܝܚܘܬ ܀ ܗܢܐ ܕܐܒܪܐ ܫܠܝܚܐ ܕܡܪܝܐ
ܡܕܡܠܟ ܢܒܝܐ. ܘܐܡܪ ܐܝܟ ܠܟܠ ܢܘܟܪܝܐ ܕܗܡܠܟܘܬܐ. ܗܢܐ
ܕܝܗܒ ܠܗ ܡܕܡܐ ܠܟܠܢ ܫܠܡܐ. ܘܗܘܐ ܢܦܫ ܒܗ ܢܘܡ ܕܡܠܟܘܬܗ
ܒܐܪܥܐ ܦܬܝܚ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܬܩܡܠ **Ad compl. Ephr. p.** ܬܩܡܠܒ **Ad noct. Jac. p.** ܬܩܡܠܓ

LXIII.

ܕܡܪܝ ܛܘܕܪܛܝܣ. *Ad compl.* II. p. ܬܩܡܡܒ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ : ܫܠܡܐ ܡܪܝ ܐܒܘܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܫܘܒܚܐ
ܡܪܝ ܛܘܕܪܛܝܣ. ܕܡܠܟܐ ܦܬܝܐ ܫܒܩܢ ܗܘܐ ܡܠܟܘܬܐ ܕܟܠܐ ܫܡܝܐ.
ܦܬܓܡܝܢ ܡܠܬܝܢ ܕܦܪܝܐ ܕܠܐ ܬܫܠܡܐ ܕܡܛܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܡܠܟܝܢ
ܡܢܗܘܢ ܢܦܩ ܠܗ ܕܝܕܐ ܕܫܠܡܗ ܠܐ ܕܢܗ ܀ ܗܢܐ ܗܘܐ ܡܠܟܗ
ܕܛܘܕܪܛܝܣ ܡܢ ܦܬܐ ܡܠܟ ܕܕܡܠܟܘܬ ܕܠܐ ܦܝܣ ܐܦܐ ܡܠܟ ܕܠܦܬܓܡܐ
ܕܢܦܩܘ ܐܝܟ ܐܘܦܬܓܡܐ. ܦܬܝ ܠܐ ܢܒܥܘܢ ܡܢ ܦܬܐ ܠܛܘܕܪܛܝܣ ܠܟܠܟ
• ܡܢ ܦܬܓܡܐ. ܕܫܡܝܢ ܐܝܟܢܘܢ ܘܦܬܓܡܘܢ ܘܫܡܥܘܗ ܐܡܪܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ ܀

ܚܙܐ ܠܛܠܝܐ ܘܠܐ ܐܫܬܪܓ ܚܙܐ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܟܠܢ ܠܗ. ܕܢܣܒܗ
ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܣܓܕ ܟܠܗ ܠܐܝܩܪܗ. ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܠܛܠܝܘܬܗ
ܡܢ ܙܒܢ ܨܡܨܡ ܐܬܬܟܠܘ: ܘܚܙܐ ܠܒܪܐ ܐܟܠܐ ܘܫܒܚ ܩܠܐ
ܡܫܡܪܐ :: ܠܟܠܗ ܡܢ ܫܪܝܐ ܕܟܬܒܐ ܙܒܢ ܗܘܐ ܡܢܗ ܫܪܝܪܘܬܐ.
ܘܢܣܒ ܗܘܐ ܨܡ ܨܒܝܢܗ ܥܠܝܬܐ ܡܬܪܐܝܢ ܠܟܘܡܪܐ. ܫܘܒܚܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ ܕܘܡܪܬܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܡܫܢܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܢܣܒܗ ܗܘܐ
ܠܡܪܢ ܝܫܘܥ ܡܫܝܚܐ ܕܠܐ ܚܛܝܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܬܩܠܝܢ Ad noct. Jac. p. ܬܬܩܠܗ Ad mat. Jac. p. ܬܬܩܠܐ

---

b. Ex Missali Maronitarum.

Rom. 1596.*)

LXIV.

In Nativitate Domini. p. ܪܟܐ sq.

ܦܪܘܡܝܘܢ: ܠܫܒܚ ܫܡܫ ܡܕܢܚܝܢ. ܒܪܐ ܨܒܝܐ ܠܒܪܐ ܕܒܗ
ܢܘܗܪ ܟܬܒܐ ܠܟܠ ܠܥܡܡܐ ܘܡܕܢܚ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ
ܘܩܘܠܐ ܕܐܬܒܣܡ ܒܗ ܡܠܟܘܬܗܘܢ ܫܡܝܢܝܬܗ ܕܡܪ ܟܠܐ :: ܘܬܘܕܝܬܐ
ܐܝܟܢܐ ܕܝܠܗ ܘܐܬܒܪܝ ܨܒܝܢܐ ܕܡܫܒܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܬܒܚܢܘܬܐ
ܡܛܠ ܠܡܫܝܚ. ܕܢܣܒܘܢ ܠܗ ܟܠ ܥܡܡܐ ܚܕܝܐ. ܕܐܦ ܗܘ ܢܛܪ
ܢܦܫܗ ܠܗ :: ܫܘܒܚܐ ܘܡܫܒܚܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܕܐܦ ܘܡܫܬܒܚ ܫܡܫܐ ܕܒܗ
ܕܡܪ ܟܠܐ. ܕܡܢ ܫܘܡܠܝܐ ܫܪܝܐ ܐܬܒܣܡ ܕܢܬܚܘܐ ܠܟܠܗܘܢ.
ܗܘ ܕܐܘܕܥ :: ܒܪܐ ܘܢܣܒܐ ܫܒܝܠܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܟܝܠܐ ܡܫܬܡܠܝܐ
ܕܡܫܒܚܐ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܣܗܕ ܐܘܪܚܐ ܐܫܬܡܥ ܫܦܝܪܘܬܐ ܦܪܘܩܐ
ܗܘ ܡܬܩܪܝܢ ܠܗ ܫܡܝܐ ܟܠ ܡܪܝܐ ܕܒܗ ܠܫܡܝܐ ܢܫܒܚܘܢ ::

---

*) Ordinem confusum, quo hoc Missali singula festivitatum officia enumerantur, non secutus sum. Puncta diacritica, ut antea, rara textui apposui.

LXV.

ܩܘܪܝܡܐ : ܐܘܣ ܡܐܘܣ ܒܢ̈ܠܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܝܚܐ ܒܣܘܪܓܬܐ
ܕܠܐ ܚܫܐ ܘܡܪܘܬܐ ܕܡܕܪܫܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܒܡܟܪܙܘܬܐ
ܕܒܡܫܠܡܢܘܬܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܢܒܝܘܗ ܟܬܒܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܐܬܦܪܫ ܒܪܘܚܐ
ܕܒܡܠܝ̈ܢ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܚܫܐ ܕܒܥܠܡܐ :: ܒܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܐܘܪܚܐ
ܕܒܝܬ ܠܢܦܫ . ܘܪܡܙܗ ܕܡܠܝܟܐ ܕܢܦܠ ܗܘܐ ܐܘܣ ܠܐ ܢܦܠ .
ܕܐܦܐ ܠܗ ܐܒܪܐ ܚܝܐ ܕܠܗܐ . ܘܡܢ ܒܡܫܠܡܐ ܢܘܡܝ ܐܬܝܠܕ .
ܘܗܘ ܐܘܣ ܠܡܠܟܘ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܐܬܚܙܝ ܕܡܢ ܐܬܪ .
ܕܡܢ ܕܡܢܗ ܕܗܘܝܘ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘ ܕܐܬܚܙܝ ܠܢܦܫܐ ܡܢ ܟܠܗ
ܥܡܐ ܕܐܦܪܝ :: ܒܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܫܡܫ ܫܡܝܐ ܘܡܫܝܚܐ
ܘܐܬܚܙܝ ܢܒܝܐ ܘܡܠܝ ܢܒܝܐ ܘܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܢܒܝ̈ܐ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ .
ܘܪܘܚ ܢܒܝܘܬܐ ܒܡܫܡܠܝܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܠܟܦܪܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ
ܒܡܬܝܠܕܢܘܬܐ ܒܡܫܡܠܝܢܘܬܐ :: ܒܥܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܢܘܗܪܐ ܢܚܬ ܠܥܠܡܐ
ܕܒܪܐܗ ܐܦܝܠܘ ܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܢܦܠ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܒܦܓܪܐ ܕܒܬܘܠܬܐ
ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܕܐܝܬ ܠܗ ܚܝܐ ܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܬܦܪܝ ܒܡܪ̈ܕܘܬܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܒܐܪܥܐ ܕܢܘܗܪܐ . ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܥ̈ܠܡܐ ܘܡܠܟ̈ܘܬܐ ܘܫܪܘܗ ܠܗ
ܒܫܘܒܚܗܘܢ ::

LXVI.

In Epiphania Domini. p. ܪܢ

ܩܘܪܝܡܐ : ܒܪܝܟ ܘܫܒܝܚ ܡܢ ܐܒܐ ܩܕܝܫܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ
ܚܒܝܒܐ ܘܢܚܬ ܥܡܗ ܕܐܬܓܠܝ : ܘܢܚܬ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܠܢܗܪܐ ܡܢ
ܡܪܘܡܐ : ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܥܒܕ ܠܗ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܒܗ ܠܟܘܠܗܘܢ ܥܡ̈ܡܐ
ܕܢܦܩܘ ܡܢ ܚܛܗܝܗܘܢ :: ܢܘܗܪܐ ܢܦܩ ܠܗ ܠܥܠܡܐ ܕܡܕܢܚܐ ܗܘ
ܕܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܫܝܚܐ ܠܟܠ ܥܡܐ ܩܕܝܫ ܗܘܐ . ܘܒܝܕܗ ܫܡܝܐ ܡܬܚܕܫܝܢ ܥܡ
ܥܡܐ ܡܢܗ ܠܚܝ̈ܐ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܠܘܬ ܫܡܝܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ

ܒܡܥܢܐ ܕܠܡܐ ܕܡܫܝܚܝܢ : ܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܘܙܕܩܝܢ ܥܠܝܗܘܢ ܫܪܝܪܐ . ܕܫܡܥܝܢ ܥܡܡܐ ܠܟܠܗ ܕܡܫܝܚܐ ܥܠܘܗܝ ܥܡܡܐ
ܘܡܫܠܛܝܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܠܡܢ ܕܐܬܐ ܥܠܝ ܡܘܬܐ .
ܕܥܒܕ ܥܠܝ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܥ ܐܢܫܐ : ܥܡܡܐ ܣܓܝܐܐ ܡܫܡܫܐ ܐܠܐ
ܕܠܟܠܢܫ ܥܠܝܗ ܡܫܒܚܝܢ ܗܘ ܡܪܐ ܕܥܡܡܐ ܘܫܠܝܚܐ . ܘܫܡܥܘܢ ܡܫܠܡܝܢ
ܘܡܫܝܚܐ ܘܫܡܥ ܣܒܐ ܡܫܡܫ ܒܪܐ . ܘܗܐ ܠܟܠܗܝܢ ܠܗ ܠܥܡܐ ܥܠܝ
ܥܡܐ ܘܫܡܥܝܢ ܥܠܘܗܝ ܘܥܡܗ ܠܥܠܡܐ ܕܠܥܠܡܝܢ ::

LXVII.

In Praesentatione Domini. p. ܪܡܛ.

ܡܬܦܩܕܐ ܡܬܦܩܕܢܘܬܐ : ܕܝܠܕܬܗ ܡܪܝܡ ܠܒܝܬ ܡܩܕܫܐ ܥܠ ܕܪܥܝܗ
ܠܫܡܥܘܢ ܣܒܐ . ܘܫܒܚܗ ܡܫܒܚܝܢ ܥܠ ܐܣܛܘܟܣ ܕܐܡܪ ܠܗ
ܒܪܘܚܐ ܠܫܡܥܘܢ :: ܡܫܒܚܝܢ ܗܘܐ ܡܠܟܐ ܕܡܠܟܐ ܕܝܠܕܬܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܥܠ ܐܣܛܘܟܣ . ܘܐܡܪ ܡܫܝܚܐ ܬܫܪܐ ܐܢܐ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܪܘܚܐ
ܠܫܡܥܘܢ :: ܠܚܙܬ ܐܢܬ ܠܗ ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܝܐ ܐܢܐ ܠܫܡܥܘܢ . ܘܗܫܐ
ܡܢ ܕܫܪܝܬܘܢ ܐܬܐ ܐܫܬܠܡ ܥܠ ܫܠܡܝ ::

LXVIII.

In Officio Quadragesimali. p. ܪܡܚ.

ܡܪܢ ܡܫܝܚܐ : ܕܥܠ ܡܠܟ ܕܝܘܡܐ ܐܢܬ ܕܫܠܡܬ ܘܠܒܫܬ ܠܫܡܝܐ
ܠܫܡܝܢ ܘܐܫܬܡܥ ܠܟܠ ܠܫܡܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܠܥܠܡܐ :: ܗܫܐ ܨܘܡܐ
ܡܢ ܠܫܡܝܢ ܘܡܢ ܠܫܡܝܢ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܫܒܘܚܐ ܡܪܝܐ ܡܫܝܚܢ
ܘܡܫܠܡܢ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬܗ :: ܠܗܘ ܨܘܡܐ ܗܘ ܕܙܕܩܐ ܘܫܒܚܐ ܡܫܠܡ
ܠܐ ܢܦܘܩ ܐܢܫܐ ܕܢܫܒܚ ܠܟ ܫܡܥܘܗ ܨܘܡܐ ܡܢܗܘܢ ܠܐܠܗܐ :: ܗܫܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܠܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ . ܫܡܥܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܠܥܠܡܗ
ܘܠܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܠܟܘܬܗ :: ܕܝܠܗ ܨܘܡܐ ܕܫܡܥ ܠܟܝ ܫܒܚܘܗܝ

ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܡܨܠܐ ܡܛܠܬܗܘܢ ܒܫܒܝܠܝ ܚܣܝܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܒܥ̈ܘܬܗܘܢ ::
ܡܨܠܐ ܡܢܗ ܢܘܗܪܐ ܕܢܦܩ ܘܢܬܒܪܟ ܕܢܦܩܘܢ ܡܥܡܕܝܢ . ܘܐܦ ܕܐܠܐ
ܡܚܒܝܢ ܠܫܡܝܐ ܠܟܠ ܚܝ̈ܐ ܕܦܪܝܫܝܢ ܠܟ ::

LXIX.

In Dominica Palmarum. p. ܪܡܗ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܟܢܫܢ ܠܟ ܠܡܥܕܥܕܐ ܒܬܫܡܫܬܐ
ܕܐܘܫܥܢܐ ܘܒܪܟܘ ܠܟ ܐܬܝܐ ܠܐ ܡܬܒܨܪܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܫܝܢܐ
ܕܫܡܝܗ ܕܝܗ ܐܒܐ ܠܡܫܒܚܢܐ ܕܐܬܐ ܕܢܣܒ ܠܟ . ܘܒܟܪܝܗ ܘܩܕܫܗ
ܗܘ ܢܗܘܐ ܠܡܘܕܝܢܐ ܕܫܒܚܘܗܝ :: ܢܚܐ ܡܫܝܚܐ ܘܢܒܪܟ ܠܥܕܬܐ
ܠܡܘܕܝܢܐ ܡܫܒܚܢܐ ܘܢܬܠܐ ܬܫܒܚܬܐ ܕܢܝܪܐ ܒܡܫܝܚܘܬܗ . ܢܩܒܠ ܢܗܘܢ
ܡܬܪܡܡܬܐ ܕܡܬܘܕܝܐ ܘܡܬܚܢܢܐ ܕܬܠܬܐ ܕܡܬܬܢܝܐ ܠܐܝܩܪܗ ܒܪܬܡܬܐ ܢܫܡܬܐ
ܠܒܝܬ ܠܐܝܩܪܗ ܡܢ ܟܠܗܘܢ ܗܘܐ ܠܐܬܪܥܐ ܕܢܚܬܐ ܕܚܝܐ ܚܠܦ ܐܝܟ
ܫܡܝܐ :: ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܘܐܦܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܝܢܐ . ܕܒܗܪܗ ܗܘ ܕܢܦܩ ܒܫܡܗܐ ܒܡ ܡܬܡܠܟܢܐ ܕܟܠ ܦܐܪܐ
ܕܐܒܪܗ ܦܠܚܬܐ : ܘܫܠܝ ܐܬܘܣܐ ܠܟ ܟܠܗ ܡܢ ܐܬܪܐ ܡܢ ܟܢܫܘܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܗܘܐ ܢܣܒܐ ܠܟ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܡܘܗܝ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܗ ::
ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܡܫܝܚܐ ܢܚܬ ܒܟܠܗ ܡܫܒܚܐ ܕܒܡܫܒܚܘܬܐ ܐܬܒܪܟܬܗ
ܠܟܠ ܚܝ̈ܐ . ܒܟܠܗ ܦܠܚܝ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܒܪܝܟ ܐܠܗܐ . ܘܡܫܒܚܐ
ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܘܕܪ̈ܐ ܒܐܘܪ̈ܚܬܐ ܢܘܗܪܐ ܘܒܫܘܒܚܗ ܘܒܠܥܗ ܡܬܡܫܚܢ
ܫܘܒܚܘܗܝ ::

LXX.

In Feria quinta in Coena Domini. p. ܪܢܝ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܡܢ ܐܬܐ ܘܩܛܠܐ ܕܒܗ ܐܡܝܢ
ܝܘܡܐ ܒܗܐ ܠܥܡܗ ܫܠܚ ܒܢܘܗܝ : ܘܒܗ ܐܬܝܒܝ ܠܟܫܝܐ ܕܒܫܝܐ

ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܩܕܫܐ ܕܢܦܘܩܘܢ ܠܐܝܩܪ ܡܫܒܚܘܬܗ :: ܒܥܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܡܼ
ܐܝܟ ܠܒܝܬܐ ܗܘ ܕܚܝܐ ܡܫܝܚܐ ܚܠܦ ܟܠܗ ܥܠܡܐ . ܘܒܗ
ܓܒܝܐ ܦܩܕܗ ܡܼ ܘܢܦܩ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܥܡܡܐ ܘܠܡܫܡܫܢܐ
ܕܣܛܪܗܐ :: ܒܥܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܡܼ ܐܦܪܝ ܕܫܡܗ ܩܪܐ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ
ܘܐܝܬܝ ܬܫܡܫܬܐ ܗܘ ܕܒܫܡܝܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܟܠܗܝܢ ܡܠܟܘܬܗ . ܘܐܪܝܟ
ܡܠܝܐ ܫܠܡܐ ܗܘ ܕܐܝܟ ܠܗ ܒܗ ܫܘܒܚܐ ܘܡܝܩܪܐ ܫܘܠܛܢܐ ܒܫܡܘܗܝ .
ܗܘ ܕܒܫܡܫ ܗܕܐ ܘܠܝܘܬܐ :: ܒܥܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܡܼ ܝܥܩܘܒ ܠܟܗܢܐ
ܟܠ ܐܒܗܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܫܠܝܚܐ ܕܥܠܡܐ . ܦܩܕ ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠ
ܐܚܕܘܗܝ ܘܓܒܐ ܘܦܩܕ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܗܘܘ ܦܫܝܛܝܢ
ܚܘܣܪܢܗ ܕܚܠܦ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܦܠܓܝܐ ܘܦܠܓܘܬܐ ܗܒܘ ܐܝܟܢܐ ܡܠܬܗ
ܠܟܠܗ ܫܠܡܐ ܕܠܐ ܦܠܓܘ :: ܒܥܘܬܐ ܕܪܡܫܐ ܡܼ ܒܠܝ ܠܥܡܡܐ
ܩܪܐ ܡܫܐ ܗܘ ܫܠܝܐ ܕܐܬܦܫܛ ܡܢ ܚܝܐ ܕܒܪܗ ܕܐܝܟ ܘܐܝܬܝ
ܐܝܟ ܠܡܠܟܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘܘ ܕܡܢ ܕܕܝܠܗܘܢ ܫܠܝܐ ܕܐܪܙܐ
ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܗܒܘ ܐܝܟܢܐ ܡܠܬܗ ܡܠܟܘܬܗ ܠܟܠܗ ܫܠܡܐ
ܕܠܥܠܡܝܢ :

LXXI.

In Officio Sanctae Crucis. p. ܪܥܒ.

ܡܥܢܝܬܐ : ܠܡܘܢ ܫܡܥܢ ܡܥܕܟܝܢ : ܗܘܐ ܨܠܝܒܐ ܡܼ ܕܒܪܐܪܗ
ܐܬܒܪܝ ܒܪܝܬܐ ܡܢ ܚܛܗܐ : ܘܒܗ ܦܨܝܢ ܐܢܫ̈ ܒܝܬܐ ܘܐܪܥܐ
ܠܥܘܕܪܢܐ ܠܢܦܫܝܢ ܡܢ ܚܘܒܝܢ . ܘܐܢܫ̈ ܐܣܛܘܟܣܐ ܕܡܠܘܗܝ ܦܐܫ
ܒܟܠܡܐ . ܘܐܢܫ̈ ܐܦܝ ܕܒܪܘܬܐ ܕܒܪܝܫܝܢ ܒܡܒܪܘܬܐ :: ܗܘܐ
ܨܠܝܒܐ ܡܼ ܕܒܐܪܗ ܪܫܝܡ ܥܠ ܒܘܠܐ ܕܒܗ ܠܒܫ ܡܫܝܚܐ ܕܟܠ
ܡܠܝܐ : ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܥܝܢܐ ܘܡܠܟܗ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܦܪܩܗ ܠܥܠܡܐ
ܘܡܠܟܗ ܠܒܪܝܬܐ ܘܡܫܘܚܬܗ ܕܨܠܝܒܐ ܐܬܦܪܣܬ ܡܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܡܝܐ
ܕܫܘܒܚܐ :: ܗܘܐ ܨܠܝܒܐ ܡܼ ܕܐܝܟ ܡܕܒܪܐ ܡܕܒܪ ܐܦܐ ܒܥܬܕܘܗܝ
ܠܥܡܡܐ ܘܒܝܕܗ ܠܥܠܝܝܢ ܕܒܗ ܠܡܘܫܐ ܠܟܠܗ ܒܥܠܗ ܡܢ

ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܕܝܢܐ : ܘܗܘ̇ܐ ܣܘܟܠܐ ܒܗ ܡܪܐ ܫܘܡܪܐ ܦܘܪܩܢܐ ܠܒܥܘܬܐ
ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܠܡܐ ܗܘ̇ܐ ܐܡܪܐ ܠܗ ܫܘܒܚܐ :

LXXII.

In Dominica Paschatos. p. ܪܟܗ

ܦܪܘܕܝܣ : ܬܘ ܘܬܘܒ ܥܡܝ ܡܘܪܟܒܐ ܗܢܐ ܕܡܐ ܘܡܘܪܝܐ
ܘܕܟܝܐ ܕܡܘܫܐ ܕܐܬܦܪܩ ܘܐܬܦܪܩ : ܗܢܘ ܦܨܚܐ ܕܡܪܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܢ ܦܘܠ ܕܢܐ ܘܡܢܬܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܡܪܢܝܬܐ ܐܬܒܠܥ ܡܘܬܐ . ܘܗܘ
ܦܝ ܗܘ ܚܝ ܗܘ ܡܠܘܟܐ : ܕܐܢܫ ܒܬܠܡܝ ܘܡ̈ܠܟܝ ܕܐܬܒܣܡ
ܣܡܟܝ ܡܢ ܡܟܪܐ . ܬܘ ܣܡܪܘܬܐ ܡܢ ܠܒܝ :: ܦܪܘܩܘ ܒܟܘܪܐ
ܕܐܬܦܩܘ ܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܒܡܪܐ ܕܡܢ ܐܦܐ ܦܪܝܩܐ ܕܠܐ ܗܘܪܐ ܘܐܬܒܠܥ
ܡܘܬܐ ܒܡܘܪܝܐ . ܘܐܬܦܪܩ ܘܢܦܩܘ ܘܐܬܦܩܘ ܒܟܘܡܪܐ ܡܢ ܟܠܡܕܡ
ܕܗܘܐ ܘܡܬܩܪܐ ܕܡܘܫܐ ܕܡܪܐ ܕܡܝܬ ܡܢ ܚܝ . ܡܟܢ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܡܟܪܐ ܕܦܪܩܗ ܒܡܫܡܫܢܗ ܚܝܘ ܒܗ : ܘܦܬܚܘ ܬܪ̈ܥܝܗܘܢ ܩܕܡ : ܘܐܕܪܘ .
ܠܡܫܝܚܘܬܗ :: ܒܗܢܐ ܝܘܡܐ ܐܬܐ ܢܚܬ ܒܗ ܘܚܝܐ ܬܕܪܝܢ ܒܗ
ܕܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܗܘ ܒܡܘܬܗ ܕܦܘܪܩܢܗ ܕܐܦܐ ܢܚܬ ܒܫܪܪܗ : ܡܠܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܟܠ ܐܠܗ . ܘܗܘ̇ܐ ܣܘܟܠܐ ܠܦܪܘܩܢ ܐܬܦܩܘ ܦܪܩܝܢ
ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܡܢ ܡܡܠܟܝܢ ܣܡܟ ܬܫܒܘܚܬܗ ܡܫܬܪܘ ܦܘܠܚܢܝܢ :: ܒܗܢܐ
ܣܘܟܠܐ ܕܚܝܘ ܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܬܚܝܐ ܡܪܚܡܢܐ ܒܩܘܪܒܢܐ
ܘܠܫܒܚܐ ܘܦܨܚܐ ܘܪܘܚܐ : ܘܢܬܒܠܥ ܫܘܒܚܐ ܘܢܬܦܬܚ ܡܘܬܐ
ܕܐܡܪܬ ܐܠܗ ܠܡܘܬܐ . ܘܗܘ̇ܐ ܢܫܬܒܚ ܠܗ ܠܦܘܪܩܢܗ ܘܕܡܟܘ ܡܫܬܪܝܐ
ܘܡܟܠܐ ܠܡܘܬܐ ܗܘ ܕܚܝܐ ܡܚܝܐ ܡܢ ܘܐܬܒܣܡ :: ܬܒܠܥ ܒܒܬܝܗܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܚܕܪܘ ܘܐܬܦܬܚܘ ܒܡܘܕܝܐ ܕܒܦܘܪܩܢܐ ܦܪܩܝܢ : ܘܦܨܚܘ
ܠܠܐܦܐ ܡܟܪܐ ܡܟܪܘܙܐ ܕܡܘܕܝܐ : ܕܡܪܐ ܕܐܬܒܣܡܬܐ ܡܘܪܒܝܢ
ܢܦܩܘ : ܘܡܢ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܬܠܟܗ ܬܦܩܘ ܫܒܚܘܢ ܘܬܫܒܚܢܝܢ
ܫܡܥܢ ܘܬܫܡܫܬܗ ܕܡܢ ܠܦܘܪܩܢܗ ܢܫܒܚܝܢ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ::

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ad compl. Ephr. p. [illegible] Ad noct. Jac. p. [illegible] Ad mat. Jac. p. [illegible]

LXI.

[illegible] *Ad compl.* II. p. [illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

* Ad vesp. Jac. p. [illegible] Ad noct. Jac. p. [illegible] Ad mat. Jac. p. [illegible]

LXII.

ܕܡܪܝ. ܠܟܘܢ ܡܫܝܚܐ. *Ad matut.* II. p. ܠܗܘܡܝܡ.

ܒ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ: ܗܒ ܠܢ ܡܪܢ ܕܐܦܢܝ ܚܘܒܟ ܕܢܦܫܢ
ܠܟ. ܒܫܒܚܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܗܘܠܐ ܕܨܠܐ ܗܫܒܘܚܬܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܡܪܢܝܟ
ܡܢ ܚܫܘܟܐ ܦܪܩܬܢ. ܐܦ ܢܗܘܪܐ ܕܝܘܡܐ ܥܒܕܬ ܢܘܚܡܐ :: ܗܘܢ
ܕܡܛܠ ܢܘܚܐ ܕܡܕܒܪܢ ܒܪܚܡܝܟ ܫܒܚܢܝܟ. ܘܐܦ ܚܘܠܝ ܐܒܪܐ
ܒܫܡܐ ܕܫܘܒܚܬܐ: ܗܘܢ ܕܐܒ ܗܘܐ ܒܪܗܘܢ ܠܝܘܡ ܠܡܠܡܟܘ.
ܘܒܪܐ ܘܐܒܪܐ ܕܠܐ ܡܒܪܐ ܠܟ ܕܒܟܠ ܐܢܫ :: ܗܘܢ ܕܢܒܚܘܢ ܠܒܪܐ
ܕܠܥܠܐ ܒܫܒܚܬܗ. ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܟܘܢ ܒܫܘܒܚܝܢ ܡܠܐܟܐ.
ܗܘܢ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܒܕܡܘܬܗ ܡܠܟܐ ܠܡܫܝܚܐ ܠܗ. ܐܝܟ ܚܢܘܢܝ ܒܢ
ܦܬܓܡܝܢ ܗܘܐ ܦܪܘܩ ܡܫܝܚܘܬܟ :: ܗܘܢ ܕܐܒܪܐ ܗܫܒܚܬܐ ܕܡܢܗ
ܒܕܡܘܬܗ ܣܬܡܐ. ܘܐܦ ܐܠܗܐ ܠܟܠ ܚܝܠܐ ܕܫܘܒܚܬܐ. ܗܘܢ
ܕܥܒܕ ܠܟܠ ܡܕܒܪܐ ܠܟܠܢ ܫܡܝܐ. ܘܗܘܐ ܢܗܪܐ ܒܗ ܚܘܒܐ ܕܡܦܪܩܗ
ܒܐܘܪܚܟ ܦܬܚܝܢ:

Ad vesp. Jac. p. ܠܗܘܩ Ad compl. Ephr. p. ܠܗܘܝܚ Ad noct. Jac. p. ܠܗܘܝܡ

LXIII.

ܕܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ. *Ad compl.* II. p. ܠܗܘܡܝܡ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܫܘܒܚܐ ܡܪܝ ܐܥܠܝܢ ܕܐܦܢܝ ܠܟ ܫܘܒܐ
ܡܪܝ ܬܐܘܕܘܪܘܣ. ܕܡܠܐ ܡܠܟܐ ܫܒܩܢ ܗܘܐ ܒܬܘܠܘܬܐ ܕܠܐ ܚܛܝܐ.
ܩܕܡܝܢ ܠܐܪܥܝ ܕܢܬܬܐ ܕܠܐ ܢܫܡܬܐ ܕܢܬܩܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܡܠܟܝܢ
ܡܠܟܘܬܝ ܢܦܩ ܠܗ ܕܐܒܐ ܕܫܡܪܗ ܠܐ ܕܐܬܗ :: ܦܠܐ ܗܘܐ ܡܠܗ
ܕܬܐܘܕܘܪܘܣ ܡܢ ܦܠܐ ܡܢܟ ܕܢܚܬܘܢ ܕܠܐ ܦܫܝܢ ܐܒܐ ܡܢܟ ܕܩܕܡܝܐ
ܕܒܢܝܢܐ ܐܠܗ ܐܘܩܕܐ. ܦܢܝ ܠܐ ܢܒܥܘܢ ܡܢ ܗܕܐ ܠܬܐܘܕܘܪܘܣ ܠܟܠ
ܡܢ ܫܘܠܐ. ܕܩܕܝܫܝ ܐܢܬܘܢ ܘܬܫܒܘܚܬܗ ܘܫܘܒܚܗ ܐܡܪ ܠܗܘܡܝܡ ::

ܚܙܐ ܠܟܝܢܐ ܘܠܐ ܐܫܬܘܕܝ ܚܙܐ ܠܟܣܝܐ ܘܠܐ ܡܬܠܐܐ ܠܗ. ܕܫܘܒܚܗ
ܕܟܪܐ ܕܚܠܬܐ ܥܡܗ ܢܚܡܠܘ ܐܬܦܢܝܬ. ܡܫܟܚ ܗܘܐ ܠܗ ܠܟܝܢܘܬܗ
ܡܢ ܕܓܠܐ ܥܡܩܐ ܐܘܪܚܬܐ: ܘܡܚܐ ܬܦܢܝ ܐܝܟܢܐ ܘܢܦܩܝ ܩܘܪܐ
ܫܡܝܐ ܀ ܠܟܠܗ ܡܢ ܦܓܪܗ ܕܟܠܢܫܐ ܕܓܠܐ ܗܘܐ ܡܢܗ ܦܘܪܢܣܗ.
ܘܢܦܠ ܗܘܐ ܥܡ ܡܬܡܬܗ ܥܠܬܢ ܘܬܘܬܒ ܠܥܝܢܐ. ܡܗܝܡܢܐ
ܘܫܘܝܬܐ ܘܡܬܪܡܪܡܢܐ ܠܐܠܗܐ ܡܥܡܪܐ ܘܪܘܚ ܡܘܕܝܐ ܕܡܢܚܬܗ ܗܘܐ
ܠܡܢܐ ܦܘܪܢܣܗ ܥܠܝܗܘܢ ܕܡܠܐ ܣܓܝܐ ܀

Ad vesp. Jac. p. ܬܫܡܠܝ Ad noct. Jac. p. ܬܫܡܠܗ Ad mat. Jac. p. ܬܬܡܐ

---

b. Ex Missali Maronitarum.

Rom. 1596.*)

LXIV.

In Nativitate Domini. p. ܪܝ sq.

ܡܪܟܒܬܐ: ܠܡܫܝܚ ܫܡܫ ܡܪܟܒܬܝ. ܒܪܟܐ ܥܡܠܐ ܟܪܝܐ ܕܥܠܗ
ܢܘܚܝ ܕܟܠܗ ܟܠ ܠܥܡܡܐ ܘܐܬܓܠܝ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܥܡܠܐ ܘܡܬܟܠܐ
ܘܛܝܒܐ ܕܐܬܒܥܝ ܗܘܝ ܡܬܟܫܦܝܢ ܩܕܡܝܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ ܀ ܫܘܒܚܐ
ܐܣܩܘܢܢ ܕܚܠܬ ܘܐܬܬܪܝܡ ܒܗܝܟܠܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܪܘܡܐ. ܘܡܬܠܡܕܘܬܐ
ܦܠܓ ܚܕܐ. ܕܢܨܘܪܘܢ ܠܗ ܟܠ ܚܝܐ ܫܪܝܪܐ. ܕܐܦ ܗܘ ܠܐܪܥ
ܢܦܩܘܢ ܠܗ ܀ ܥܡܠܐ ܡܫܠܐ ܕܥܠܗ ܐܢܬ ܕܐܦ ܘܡܬܟܫܦ ܩܕܡܝܟ
ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܕܡܢ ܩܕܡܝܬܐ ܦܩܕܐ ܐܬܒܛܠ ܕܢܬܠܡܕܘܢ ܠܟܠܗܘܢ.
ܗܘ ܕܐܘܟܝ ܀ ܒܪܟܐ ܘܢܦܫܐ ܡܟܪܝܐ ܗܘܐ ܡܢ ܚܝܐ ܡܬܬܡܟܢܐ
ܕܥܡܠܐ ܡܢ ܡܪܝܡܐ ܥܡܗ ܐܘܪܚܐ ܐܫܬܘܝ ܥܡܟܢܫܘܬܐ ܡܚܘܬܐ
ܗܘ ܡܬܟܫܦܝܢ ܠܗ ܥܡܠܐ ܟܠ ܡܪܚܡܐ ܕܥܠܗ ܠܥܡܡܐ ܠܡܫܝܚ ܀

---

*) Ordinem confusum, quo hoc Missali singula festivitatum officia enumerantur, non secutus sum. Puncta diacritica, ut antea, rara textui apposui.

LXV.

ܦܪܘܕܝܩ : ܥܘܬ ܡܠܘܟ ܒܙܠܐ ܘܠܒܝܬܝ ܢܘܗܪܐ ܒܣܘܪܬܐ
ܕܠܐ ܫܦܠܐ ܘܡܪܘܡܐ ܕܥܘܪܡܠܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܒܠܝ ܢܘܗܪܐ ܒܡܠܟܘܬܐ
ܕܒܡܫܠܡܢܘܬ ܘܒܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܝܘܡܗ ܬܟܠܐ ܡܬܩܢܐ ܘܐܬܡܢܝܢ ܒܪܢܫܐ
ܕܒܡܠܟܘܬ ܗܘ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܢܚܘܬܐ :: ܒܗܘܢܐ ܢܘܗܪܐ ܡܫܒܚܐ
ܗܒܠܗ ܠܒܢܝܐ . ܘܒܗܘ ܕܒܠܚܘܕ ܢܗܪܐ ܗܘܐ ܥܘܬ ܠܐ ܢܦܠܐ .
ܕܐܦܐ ܠܗ ܐܡܪܐ ܚܕܐ ܕܠܗܘܐ . ܘܡܢ ܒܡܘܠܕܗ ܢܘܗܪܐ ܐܬܒܠܝ .
ܘܗܘ ܥܠܝܗ ܠܒܝܬܗ ܡܢ ܐܝܟܐ ܕܐܬܒܪܝܬ ܐܡܝܢܐ ܕܡܢܝ ܐܡܪ .
ܕܡܢ ܕܡܢܗ ܕܗܠܝܢ ܡܒܝܬܐ ܠܒܝܬܗ ܕܐܬܪܐ ܢܬܒܠܝ ܡܢ ܒܗܬܐ
ܒܫܡܐ ܕܐܝܩܪܐ :: ܒܗܘܢܐ ܢܘܗܪܐ ܠܪܒܐ ܗܘܐ ܗܕܪܐ ܘܡܫܒܚܐ
ܘܐܠܗܐ ܠܒܝܬ ܘܡܠܝ ܢܒܠܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܠܒܗ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ .
ܘܪܘܡ ܠܪܒܪܒܢ ܒܪܘܡܪܘܡܐ ܕܪܘܚܐ ܕܡܘܪܝܐ . ܠܒܪܐ ܕܐܬܒܠܝ ܢܘܗܪܐ
ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ :: ܒܗܘܢܐ ܢܘܗܪܐ ܢܦܩ ܫܠܡ ܠܒܗ
ܕܒܪܐܗ ܐܢܫܝܢ ܘܡܠܘܬܐ ܠܐ ܢܦܠ . ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܥܘܪܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܐܬܒܠܝ ܗܘ ܕܢܒܥ ܠܗ ܫܡܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܐܬܒܪܝ ܒܡܪܝܡܐ ܘܐܬܝܩܒ
ܒܐܪܥܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܒܝܬܗ ܠܗ ܬܠܡܝܕܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܡܪܝܡܗ ܠܗ
ܡܫܡܠܝܘܬܢ ::

LXVI.

In Epiphania Domini. p. ܢܣ

ܦܪܘܕܝܩ : ܒܙܠܐ ܘܢܒܚܐ ܡܢ ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܕ ܠܒܪܗ
ܫܒܚܐ ܘܒܠܥܘ ܦܓܪܐ ܕܐܠܗܝ : ܘܒܠܥܘ ܒܡܘܠܕܗ ܠܗܕܐ ܡܢ
ܦܪܘܩܢ : ܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܫܒܚ ܠܟ ܡܫܒܚܐ ܕܒܗ ܠܢܒܝܝܗ ܒܬܪܘܢܗ
ܕܬܒܥܐ ܡܢ ܫܒܩܢܘܢ :: ܫܘ ܠܒܝܬܗ ܠܗ ܠܪܒܝܐ ܕܡܘܠܕܐ ܗܘ
ܕܒܡܫܠܡܢ ܢܘܗܪ ܠܟ ܒܪܐ ܒܝܬ ܗܘܐ . ܒܝܘܡܐ ܢܘܚܐ ܢܘܗܪܝܢ ܒܝ
ܒܪܐ ܡܠܟܗ ܠܒܠܒ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܢܘܗܪܐ ܒܝܘܡ ܠܢ ܦܓܪܐ ܘܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ

[illegible]

LXVII.

In Praesentatione Domini. p. [illegible].

[illegible]

LXVIII.

In Officio Quadragesimali. p. [illegible].

[illegible]

ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܡܛܠ ܡܠܬܗܘܢ ܒܫܠܝܚܘ̈ܗܝ ܥܣܩܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܘܪ̈ܟܬܗܘܢ ܀
ܡܛܠ ܡܢܗ ܙܕܩܘ ܕܢܬܠܘܢ ܘܙܕܩܘܬܗ ܠܟܠܟܠ ܡܘܕܝܢܘ. ܘܐܬܪ̈ܐ
ܡܢܟܘܢ ܠܫܡܝܐ ܟܠ ܡܬܝܒܐ ܕܦܪ̈ܘܩܢ ܠܟܘܢ ܀

LXIX.

In Dominica Palmarum. p. ܪܡܕ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܒܬܪܐ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫ ܠܟ ܡܘܕܥܢܐ ܣܓܝܐܘܬܐ
ܕܣܒܪܬܗ ܘܦܩܕ ܠܟ ܐܝܟܢܐ ܠܐ ܡܬܟܪܝܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܫܠܝܐ
ܕܫܡܝܢܗ ܕܗܘ ܐܝܟ ܐܢܐ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܐܝܬܐ ܕܢܣܒ ܠܟ. ܘܦܪܩܢܗ ܘܡܠܟܗ
ܗܘ ܢܡܠܟܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܀ ܦܬܓܡܐ ܥܡܐ ܘܦܪܩܘܢ ܐܘܪܫܠܡ
ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܐܬܐ ܘܫܡܝܐ ܕܦܪܩܢ ܥܠܡܘܗܝ. ܗܒܘ ܦܪܩ
ܡܦܪܩܢܐ ܕܦܪܘܩܢܐ ܘܦܬܓܡܐ ܕܟܠܗܘܢ ܕܦܪܩܢܢ ܠܐܣܝܘܬܗ ܥܡܘܕܐ ܦܬܓܡܐ
ܒܬܪ ܠܐܣܝܘܬܗ ܡܢ ܟܠ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܢܗܘܐ ܕܥܡܐ ܣܠܩ ܐܝܟ
ܫܡܐ ܀ ܥܡܐ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܐ ܕܡܠܟܘܬ
ܦܪܘܩܢܐ. ܕܦܪܩܢܗ ܗܘ ܕܢܒܥ ܒܫܠܡܘܬܐ ܥܡ ܡܠܐܟܘܬܐ ܕܡܢ ܫܡܝܐ
ܕܐܘܒܕ ܦܬܓܡܐ: ܫܡܥܢ ܐܬܕܟܪ ܠܟܠ ܠܗܠܐ ܡܢ ܐܬܬܐ ܡܢ ܠܫܘܡܬܐ
ܡܫܝܚܐ ܒܗ ܘܗܘܐ ܫܒܩ ܠܟ ܡܦܩܢܐ ܘܫܠܝܚܐ ܒܢ̈ܝܐ ܡܦܩܢܢ ܀
ܥܡܐ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܐ ܠܟܠܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܦܪܘܩܢܐ ܐܝܬܝܗ
ܠܟܠ ܬܘܕܝܐ. ܠܟܠܢܐ ܦܬܓܡܐ ܡܫܝܚ ܡܫܝܚ ܦܪܘܩ ܐܠܗܐ. ܘܡܫܡܫܐ
ܦܬܓܡܐ ܕܫܡܝܐ ܘܕܝܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܫܒܩ ܘܦܪܩܢܗ ܘܡܠܟܗ ܡܢܚܡܢ
ܘܩܝܡܘܢ ܀

LXX.

In Feria quinta in Coena Domini. p. ܪܣܒ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܥܡܐ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܪܐ ܘܫܠܝܚܐ ܕܥܡܗ ܐܬܟܪܟ
ܫܡܝܐ ܢܒܝܐ ܠܥܡܗ ܣܠܩ ܠܟܠܗ : ܘܥܡܗ ܐܪܝܡܢ ܠܫܡܝܐ ܕܥܡܐ

ܘܗܘ ܐܬܠܒ ܠܟ ܡܟܝܠ ܕܐܬܐ ܕܢܬܩܛܠ . ܝܘܚܢܢ ܫܡܥܘܢ ܡܟܝܠ
ܩܕ̈ܝܫܐ ܕܡܫܝܚܐ ܗܘܘ . ܕܠܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ ܥܠ ܚܝ̈ܠܐ ܕܬܫܡܫܬܐ ::
ܝܘܚܢܢ ܐܝܟ ܣܗܕܘܬܗ ܕܫܡܥܘܢ ܗܘܬ . ܘܗܘܐ ܠܥܠܡ ܟܠܗ
ܠܟܠܗ ܥܒ̈ܕܐ ܕܠܐ ܬܫܬܐܠ . ܗܘ ܫܪܝܪܐ ܬܒܥ ܒܝܫܬܐ ܕܢܗܝܪܘܬܐ .
ܘܫܡܗ ܟܬܝܒ ܒܟܬ̈ܒܐ ܫܦܝܪܐ ܒܟܝܢ ܗܘܐ :: ܫܒܝܚܐ ܠܟ ܡܪܢ
ܕܝܗܒܬ ܠܟ ܐܝܠܢ ܝܘܚܢܢ ܚܝܐ . ܕܒܗ ܗܘ ܫܠܛ ܐܬܟܢܫܘ ܡܢ
ܐܠܗܘܬܐ . ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܝܟܢܐ ܣܠܩ ܡܫܝܚܢ .
ܘܐܠܗܢ ܥܡܗ ܡܠܟܘܬ ܩܕܝܫܐ ܥܡܗ ܕܒܪܘܝܢ ::

Ad compl. Ephr. p. ܪܥܕ. Ad noct. Jac. p. ܪܥܛ. Ad mat. Jac. p. ܪܥ̈ܐ.

LXI.

ܕܡܪܝ ܫܡܥܘܢ ܘܦܘܠܘܣ. *Ad compl.* II. p. ܩܥܒ.

ܒ ܐܦܘܣܛܘܠܐ : ܢܬܒܣܡ ܐܥܡ ܪܝܫܐ ܐܘ ܬܠܡܝܕܐ ܡܪܢ
ܫܡܥܘܢ . ܕܡܛܠܝ ܕܟܠ ܕܦܪܩܢ ܥܕ̈ܬܐ ܘܫܠܝܚܘܬܐ . ܢܬܒܣܡ ܣܗܕܐ
ܡܪܢ ܦܘܠܘܣ ܐܝܟ ܕܫܒܝܚܐ ܘܫܒܝܚܐ . ܕܫܡܥܘܢ ܦܘܠܐ ܐܝܟܢܐ
ܡܕܪܫܐ ܐܚܝܕ ܡܪܢ ܫܡܥܘܢ :: ܢܬܒܣܡܘܢ ܐܝ̈ܟ ܕܫܒܝܚܐ ܕܫܒܝܚܘܬܗܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܡܪܢܗܘܢ . ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܢܗܘܢ ܡܫܒܚܢܐ ܟܠ ܐܦܝܐ ܦܘܠ
ܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܢܬܒܣܡܘܢ ܫܘܪܐ ܦܘܪܫܐ ܫܡܥܘܢ ܘܦܘܠܘܣ ܬܠܡܝ̈ܕܐ .
ܕܢܬܒܣܡܘܢ ܡܠܟܐ ܦܘܠܐ ܦܪܩܐ ܕܪܘܚ ܢܘܗܪܗܘܢ :: ܢܬܒܣܡ ܠܟܬܒܐ
ܕܐܚܝܕܘܢ ܘܐܬܢܨܚܘ ܡܠܟܘܬܗܘܢ . ܕܡܢ ܫܪܝܪܘܬܗܘܢ ܗܘ ܢܦܫܐ ܚܝܠܐ
ܡܫܡܥܐ ܠܟܪܘܙܘܬܗ . ܐܦܠܐ ܘܡܠܐ ܘܠܐ ܕܦܘܡܗܘܢ ܗܒܗ ܠܗ ܢܘܗܪܐ
ܠܡܪܢ ܫܡܥܘܢ . ܡܢ ܟܠ ܫܢ̈ܝܐ ܪܒܝܢ ܗܘܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܡܪܢ
ܕܦܘܠܘܣ :: ܫܒܝܚܐ ܠܡܪܢܐ ܕܟܠ ܫܡܝܐ ܐܬܢܨܚܘ ܫܘܪܐ ܦܘܪܫܐ
ܫܡܥܘܢ ܘܦܘܠܘܣ ܬܠܡ̈ܝܕܐ ܐܬܟܢܫܘ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܦܘܠܐ ܡܫܝܚܐ
ܕܕܡܪܢܗܘܢ ܫܡܥܘܢ ܘܦܘܠܘܣ ܬܠܡ̈ܝܕܐ . ܦܪܩ ܕܫܒܝܚܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ
ܠܟܢ̈ܫܐ ܕܐܝܟܢ ܕܡܪܢܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ ܐܬܟܢܫܘ ܠܟܠܐܕ
ܕܬܠܡܝܕܝܗܘܢ ::

* Ad vesp. Jac. p. ܪܥܕ. Ad noct. Jac. p. ܪܥܗ. Ad mat. Jac. p. ܪܥܝ.

LXII.

ܕܡܪܝ. ܠܟܘܢ ܡܫܒܚܐ. *Ad matut.* II. p. ܬܫܡܘ.

ܒ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ: ܗܒ ܠܟ ܡܪܝ ܕܐܡܪ ܫܡܥܘܢ ܕܫܡܝܐ
ܠܟܘܢ. ܫܒܚܬܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܘܣܓܕܬܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ. ܡܒܟܝܐ ܕܡܪܝܡ
ܡܢ ܣܓܝܐܐ ܦܓܪܝܐ. ܐܦ ܢܦܫܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܒܪܝܬܐ ܪܘܚܢܝܬܐ :: ܗܢܐ
ܕܡܟܠ ܢܘܗܪܐ ܕܥܕܬܐ ܒܡܥܠܬܗ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܐܝܟ ܝܘܡܢܐ ܐܦܝܢ
ܣܘܦܝܐ ܕܫܡܝܢܘܬܐ: ܗܢܐ ܕܪܒ ܗܘܐ ܒܪܫܝܬܐ ܢܚܬ ܠܡܫܝܚܘܬܗ.
ܡܠܟܐ ܘܐܡܪ ܕܠܐ ܬܬܪܐ ܠܗ ܕܚܕܝܢ ܐܢܬܘܢ :: ܗܢܐ ܕܝܠܕܬܗ ܠܡܪܝܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܣܓܝܐܝܬܐ. ܡܢ ܐܘܪܫܠܡ ܠܗ ܒܡܬܘܡܝܢ ܡܫܠܡܬܗ.
ܗܢܐ ܕܥܡܟ ܗܘܐ ܡܘܕܝܢ ܡܠܟܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܐܝܟ ܡܪܘܡܝܢ ܡܢ
ܦܬܓܡܝܢ ܗܘܐ ܡܘܕܐ ܡܫܒܚܝܢ :: ܗܢܐ ܕܐܬܪܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܪܝܗ
ܡܘܕܝܢ ܣܓܝܐܐ. ܘܐܬܐ ܐܝܟ ܠܗܘܢ ܣܒܪܐ ܕܫܡܝܢܘܬܐ. ܗܢܐ
ܕܫܒܚ ܠܗ ܡܘܕܝܐ ܠܟܘܢ ܫܠܡܐ. ܘܗܐ ܢܦܫܢ ܒܗ ܣܘܦ ܕܡܪܝܗ
ܒܐܪܥܐ ܦܩܝܢ:

Ad vesp. Jac. p. ܬܫܢ. Ad compl. Ephr. p. ܬܫܟܗ. Ad noct. Jac. p. ܬܫܡܚ.

LXIII.

ܕܡܪܝ. ܐܦܪܝܡ. *Ad compl.* II. p. ܬܫܣܣ.

ܒ ܕܡܪܝ ܐܦܪܝܡ: ܫܒܚܐ ܠܡܪܝ ܐܠܗܢ ܕܐܡܪ ܠܟ ܫܒܚܐ
ܡܪܝ ܐܦܪܝܡ. ܕܫܒܚܐ ܒܟܠܗ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܒܪܘܚܐ ܕܟܠܐ ܣܓܝܐ.
ܒܓܢܒܪܐ ܡܘܕܝܢ ܕܫܡܝܐ ܕܠܐ ܬܫܒܚܐ ܕܢܘܬܝܢ ܗܘܘ ܠܗ. ܘܡܫܒܚܝܢ
ܡܠܘܗܝ ܢܦܩ ܠܗ ܕܐܬܐ ܕܫܡܝܢܗ ܠܐ ܕܡܘ :: ܗܐ ܗܘܐ ܡܠܟܗ
ܕܐܦܪܝܡ ܡܢ ܦܓܪܐ ܡܘܬ ܕܪܘܚܢܐ ܕܠܐ ܦܓܪܝܢ ܐܝܟ ܡܘܬ ܕܚܝܝܐ
ܕܢܦܫܗ ܐܝܟ ܐܘܪܚܐ. ܦܪܝܢ ܠܐ ܢܦܩܘܢ ܡܢ ܓܘܐ ܠܐܦܪܝܡ ܠܟܠܢ
ܡܢ ܦܬܓܡܐ. ܕܫܡܝܢ ܐܝܟܢܘܢ ܘܦܬܓܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܡܪ ܠܡܫܒܚܢܘܬܐ::

ܚܙܐ ܠܓܝܓܠܐ ܘܠܐ ܐܬܥܕܪ ܚܙܐ ܠܒܣܡܐ ܘܠܐ ܡܬܒܠܬ ܠܗ. ܕܢܘܓܗ
ܕܨܒܐ ܕܒܢܘܗܪܐ ܥܡܗ ܢܚܡܠܘ ܐܠܝܬܪܐ. ܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܠܟܪܘܒܝܢ
ܡܢ ܕܚܠܬ ܫܡܫܐ ܐܘܡܬܢܐ: ܘܢܚܬ ܠܦܢܝ ܐܠܟܬܐ ܘܢܒܥܝ ܦܐܪܐ
ܥܡܝܪܐ :: ܠܟܠ ܡܢ ܦܪܫܘܬܐ ܕܟܠܬܐ ܕܟܠ ܗܘܐ ܡܢܗ ܦܘܪܩܢܐ.
ܘܢܒܥܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܚܘܬܗ ܥܠܬܐ ܘܬܘܬܝܢ ܠܥܡܡܐ. ܫܘܒܚܐ
ܘܫܘܬܐ ܕܐܘܪܫܠܡ ܠܐܢܫܐ ܡܟܠܝܐ ܘܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܢܚܬܗ ܗܘܐ
ܠܟܢܘܫ ܦܘܪܫܢܐ ܥܠܝܘܬܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܫܡܫܬܐ Ad noct. Jac. p. ܬܫܡܫܬܗ Ad mat. Jac. p. ܬܬܫܡܫܬܐ

---

b. Ex Missali Maronitarum.

Rom. 1596.*)

LXIV.

In Nativitate Domini. p. ܪܢܚ sq.

ܦܪܘܡܝܘܢ: ܠܡܫܒܚ ܫܡܫ ܦܪܘܩܢ. ܝܠܕܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܐ ܕܥܡܗ
ܢܦܩ ܥܡܐ ܠܟ ܠܫܠܡܐ ܘܦܪܘܩܢ ܠܥܠܡܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ
ܘܩܘܠܣܐ ܕܐܬܝܗܒܘ ܗܘܢ ܡܠܟܝܗܘܢ ܒܡܥܠܝܗ ܕܒܪ ܐܠܗܐ :: ܫܡܝܐ
ܐܪܥܘܬܐ ܕܢܚܬ ܘܐܬܒܪܝ ܒܦܓܪܐ ܕܢܣܒ ܡܢ ܡܪܝܡ. ܘܒܡܘܠܕܗ
ܡܠܟ ܠܥܠܡܝܢ. ܕܢܣܓܘܕ ܠܗ ܟܠ ܒܪܝܬܐ ܗܕܡܐ. ܕܐܦ ܗܘ ܢܬܪܘܡ
ܠܡܬܘܕܝܘ ܠܗ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܥܡܗ ܐܒܐ ܕܐܦ ܘܡܫܒܚ ܫܡܟܠܗ
ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܕܡܢ ܫܡܝܐ ܢܚܬ ܐܬܒܪܝ ܕܢܦܪܘܩ ܠܟܠܢ.
ܗܘ ܕܐܘܪܒ :: ܝܠܕܐ ܘܢܚܬ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܘܡܫܢܐ
ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܪܝܡܐ ܥܡܗ ܐܘܪܚܐ ܐܬܓܠܝ ܡܫܡܫܢܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܗܘ ܡܦܪܩܢ ܠܗ ܫܘܒܚܐ ܟܠ ܡܪܝܡܐ ܕܥܡܗ ܠܡܫܝܚܐ ܠܡܫܒܚܘ ::

*) Ordinem confusum, quo hoc Missali singula festivitatum officia enumerantur, non secutus sum. Puncta diacritica, ut antea, rara textui apposui.

LXV.

ܩܘܪܝܠܣ : ܐܘܟ ܐܠܘܟ ܒܠܐ ܘܡܕܡܕܡ ܫܡܝܢܐ ܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܠܐ ܚܙܐ ܘܣܘܥܪܐ ܕܦܘܪܫܢܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܫܡܝܢܐ ܡܫܡܠܝܘܬܐ
ܕܡܫܡܠܝܘܬ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܒܝܕܗ ܟ̈ܠܗܘܢ ܡܬܩ̈ܢܢܐ ܘܐܬܚܫܒܘ ܡܕܡܐ
ܕܡܫܡܠܝ ܗܘ̈ܝ ܡܢ ܚܣܝܪܐ ܕܐܢܫܘܬܐ :: ܒܗܠܝܢ ܫܡܝܢܐ ܡܫܡܠܐ
ܗܘܝܘ ܠܐܦܝܣ . ܘܡܢܗ ܕܟܠܗܝܢ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܐܘܟ ܠܐ ܠܡܠܟܐ .
ܕܐܦܠܐ ܠܗ ܐܡܪܐ ܚܝܐ ܕܟܠܗܘܢ . ܘܡܢ ܡܫܡܠܝܐ ܫܡܝܢ ܐܬܝܠܕ .
ܗܘܝܘ ܐܘܟܝ ܠܡܠܟܐ ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܬܝܠܕ ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ .
ܕܡܢ ܕܡܢܗ ܕܗܘܝܘ ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܐܘܟܝ ܡܢ ܠܥܠܡ
ܥܠܡܐ ܕܐܦܠܐ :: ܒܗܠܝܢ ܫܡܝܢ ܠܐܘܪܚ ܗܢܐ ܡܫܡܠܝ ܘܡܫܡܠܝ
ܘܐܠܗܐ ܠܡܫܝܚ ܘܡܢܝܢ ܠܡܠܟܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܠܗܠܝܢ ܒܡܫܡܠܝܘܬܗ .
ܘܗܘܝܘ ܠܡܫܡܠܝ ܡܫܡܠܝܘܬܐ ܕܐܘܪܚܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܫܡܝܢܐ
ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ ܒܡܫܡܠܝܘܬܐ :: ܒܗܠܝܢ ܫܡܝܢ ܢܗܪܐ ܚܠܘܡ ܠܗܘ
ܕܡܠܟܗ ܐܫܠܡ ܘܡܠܟܘܬܐ ܠܐ ܢܦܠ . ܗܘܐ ܫܡܝܢܐ ܒܡܠܟܐ ܕܒܫܡܝܐ
ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܕܝܗܒ ܠܗ ܚܝܐ ܡܫܡܠܝܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܒܡܫܡܠܝܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܒܐܦܝܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܫܡܝܢ ܠܗ ܐܠܗܐ ܘܡܫܡܠܝܐ ܘܡܫܡܠܝ ܠܗ
ܡܫܡܠܝܢ ::

LXVI.

In Epiphania Domini. p. ܢܣ

ܩܘܪܝܠܣ : ܒܠܐ ܘܒܡܠܟܐ ܡܢ ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟ ܠܡܠܟܗ
ܫܡܝܢܐ ܘܡܫܡܠܝ ܫܡܝܐ ܕܐܬܚܙܝ : ܘܡܫܡܠܝ ܒܡܫܡܠܝܢ ܠܥܠܡܐ ܡܢ
ܡܠܟܘܬܗ : ܗܘܐ ܫܡܝܢܐ ܫܡܝܫ ܥܠ ܡܫܡܠܝܐ ܕܒܗ ܠܡܫܡܠܝܢ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܫܡܝ̈ܢܝܢ :: ܗܘ ܕܫܡܝܢ ܠܗ ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܠܝ ܗܘ
ܕܡܫܡܠܝ ܫܡܝܢ ܥܠ ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܗܘܐ . ܘܡܫܡܠܝ ܡܫܝܚܐ ܫܡܝܢ ܡܢ
ܡܠܟܐ ܡܫܡܠܝ ܠܡܠܟܐ ܗܘܐ . ܗܘܐ ܫܡܝܢܐ ܕܡܠܟ ܥܠ ܫܡܝܐ ܘܡܫܡܠܝ ܡܫܝܚܐ

ܐܝܟ ܠܟܝܢܐ ܘܠܐ ܐܫܬܢܝ ܐܝܟ ܠܫܡܝܐ ܘܠܐ ܡܬܐܠܨ ܠܗ. ܕܢܘܚܗ
ܕܒܪܐ ܕܐܠܗܐ ܗܘ ܒܥܘܠܡܐ ܐܬܝܠܕ. ܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ ܠܝܘܣܦ
ܡܢ ܝܠܕܗ ܫܡܫ ܒܬܘܠܬܐ : ܘܒܬܪ ܕܡܝܬ ܐܒܘܗܝ ܘܢܦܩ ܠܐܪܥܐ
ܕܡܨܪܝܢ :: ܟܠܗ ܡܢ ܚܙܘܩܐ ܕܛܠܝܐ ܢܟܣ ܗܘܐ ܡܢܗ ܗܪܘܕܣ.
ܘܩܛܠ ܗܘܐ ܟܡܐ ܥܘܠܠܐ ܕܠܐ ܝܕܥܝܢ ܠܥܡܐ. ܗܘܢܝܐ
ܘܐܬܡܕܝܢܬܐ ܘܐܘܪܫܠܡ ܠܐ ܡܬܐܠܨܐ ܘܪܘܚ ܡܫܝܚܐ ܕܝܠܗ ܗܘܐ
ܠܡܥܒܕ ܗܪܘܕܣ ܐܠܗܐ ܕܡܠܐ ܚܝܐ ::

Ad vesp. Jac. p. ܬܫܡܝܢ **Ad noct. Jac. p.** ܬܫܡܫܗ **Ad mat. Jac. p.** ܬܬܩܢ

---

b. Ex Missali Maronitarum.

Rom. 1596.*)

LXIV.

In Nativitate Domini. p. ܪܢܘ sq.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܠܡܫܒܚ ܫܡܫ ܡܕܢܚܝܢ. ܒܪܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܒܪܐ ܕܫܡܗ
ܚܕܝܢ ܟܠܢ ܟܠ ܥܡܡܐ ܘܦܪܝܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ
ܘܩܠܐ ܕܬܫܒܚܬܐ ܢܩܪܒ ܡܢܟܘܢ ܫܡܥܘܢܝܐ ܕܒܪ ܐܠܗܐ :: ܫܘܒܚܐ
ܐܝܙܘܩܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ. ܘܒܝܬܠܚܡ ܬܐ
ܡܢܗ ܠܒܝܬܗ. ܕܢܚܘܡ ܠܗ ܟܠ ܥܠܡܐ ܫܪܝܪܐ. ܕܐܦ ܗܘ ܠܐܪܥܐ
ܢܚܘܬ ܠܗ :: ܫܘܒܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܐܝܟ ܕܐܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܘܒܚܘܗܝ
ܕܒܪ ܐܠܗܐ. ܕܡܢ ܫܘܒܚܬܐ ܫܦܝܪܐ ܐܬܒܛܠ ܕܠܥܠܡܝܢ ܠܟܠܗܘܢ.
ܗܘ ܕܐܘܣܦ :: ܒܪܐ ܘܒܕܟܐ ܒܟܪܘܒܐ ܗܘܐ ܡܢ ܡܠܐܟܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܡܕܢܚܐ ܒܗ ܐܘܪܚܐ ܐܫܬܘܝ ܒܡܓܘܫܐ ܩܘܪܒܢܐ
ܗܘ ܡܩܪܒܝܢ ܠܗ ܒܩܘܠܐ ܟܠ ܡܕܢܚܐ ܕܒܗ ܠܡܫܝܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ::

---

*) Ordinem confusum, quo hoc Missali singula festivitatum officia enumerantur, non secutus sum. Puncta diacritica, ut antea, rara textui apposui.

LXV.

ܩܘܪܝܠܘܣ : ܐܡܪ ܐܦܘܢ ܕܠܐ ܘܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܡܫܘܕܥܬܐ
ܕܠܐ ܗܘܐ ܘܡܩܪܒܐ ܕܫܘܕܥܐ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ ܡܫܘܕܥܬܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܝܘܚܢܢ ܟ̈ܗܢܐ ܘܢܒ̈ܝܐ ܘܐܬܦܪܫ ܩܘܪܒܐ
ܕܡܫܡܫܝܢ ܗ̈ܘܘ ܡܢ ܩܕܡ ܕܢܡܘܣܐ :: ܡܫܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܠܝܐ
ܗܘܐ ܠܢܡܘܣܐ . ܘܡܛܠ ܕܟܗܢܘܬܐ ܕܢܡܘܣܐ ܗܘܬ ܐܝܟ ܠܐ ܡܫܡܠܝܐ .
ܕܐܦ ܠܗ ܐܡܪܐ ܚܕܐ ܕܟܗܢܐ . ܘܡܢ ܡܫܘܚܬܐ ܡܫܡܢ ܐܬܝܠܕ .
ܘܗܘ ܐܟܙܢܐ ܠܟܗܢܐ ܡܢ ܐܒܐ ܕܐܬܩܪܝܘܗܝ ܐܒܗܬܐ ܕܡܢܗ ܐܡܪ .
ܕܡܢ ܕܡܢܗ ܕܢܦܩ ܡܫܝܚܐ ܠܟܗܢܐ ܕܐܬܦܪܫ ܠܡܐܟܠ ܡܢ ܠܚܡܐ
ܩܘܕܫܐ ܕܐܦܝܐ :: ܡܫܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܟܗܢܐ ܫܡܫ ܫܡܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܐܠܗܐ ܠܡܫܝܚ ܘܡܠܟ ܠܡܠܟ ܘܡܫܡܠܝܐ ܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ .
ܘܗܘܝܘ ܠܡܠܟܐ ܩܕܡܝܐ ܕܗܘܐ ܕܘܝܕ ܕܫܡܫ . ܠܡܠܟܐ ܕܐܬܝܠܕ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܡܠܝܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܡܫܘܚܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܐ ܫܠܝܚ ܠܗܘ
ܕܐܪܙܗ ܐܦܠܐ ܘܡܠܬܐ ܠܐ ܢܦܠ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܠܝܐ ܕܟܠܗܝܢ
ܐܬܝܠܕ ܗܘ ܕܢܒܝ ܠܗ ܚܢܢܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܐܬܡܠܝ ܡܫܘܕܥܢܐ ܘܐܬܚܙܝ
ܡܫܡܠܝܐ ܕܢܒܝܘܬܐ . ܘܡܫܡܫ ܠܗ ܟܗܢܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܠܗ
ܡܫܘܕܥܢܘܬܢ ::

LXVI.

In Epiphania Domini. p. ܢܚ

ܩܘܪܝܠܘܣ : ܕܠܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܒܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܒܝ ܠܟܗܢܘܬܗ
ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܦܘܪܐ ܕܐܬܦܪܫ : ܘܡܫܡܫ ܡܫܘܕܥܢ ܠܗܘܢ ܡܢ
ܩܘܪܒܢܗ : ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܫܒܩ ܟܠ ܡܩܪܒܐ ܕܒܗ ܠܡܫܡܫܘ ܡܫܡܫܢܘܗ
ܕܡܬܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ :: ܗܘ ܕܡܫܡܫ ܠܗ ܠܟܗܢܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܗܘ
ܕܡܫܡܫܢܬܐ ܡܫܟܢ ܟܠ ܩܪܐ ܡܢ ܗܘܐ . ܘܡܫܡܫ ܢܒܝܐ ܡܫܡܠܝ ܡܢ
ܩܪܐ ܡܠܟܘ ܠܟܠܗ ܗܘܐ . ܘܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩ ܠܟ ܦܘܪܐ ܘܕܡܟܐ ܡܫܝܚܐ

ܫܡܥܘܢ ܕܠܒܗ ܕܦܪܨܘܦܝ : ܩܘܠܐ ܢܘܗܪܐ ܩܕܝܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܒܚܝܢܗ
ܕܕܘܝܕ ܡܠܟܐ ܦܪܘܩܢ . ܕܝܠܕܬܗ ܡܢܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܐܬܘܗܝ ܡܢܗ ܡܢܬܐ
ܘܝܠܕܬܗ . ܘܒܝܕܘ ܡܠܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܓܘܫܡܐ .
ܕܩܘܠܗ ܫܡܥ ܫܡܥܘܢ ܕܒܗ ܐܬܚܙܝܬ :: ܩܘܠܐ ܢܘܗܪܐ ܩܕܝܫܐ ܐܬܐ
ܕܠܒܢܝ ܚܫܘܟܐ ܢܘܗܪܐ ܗܘ ܡܢܐ ܕܫܡܝܐ ܘܒܥܠܡܐ . ܘܒܢܘܗܪܗ ܢܘܗܪܐ
ܘܕܝܢܗ ܘܠܒܢܝ ܚܝܐ ܒܥܕܬܐ ܠܗܘܢ . ܗܘ ܕܚܙܝܢ ܠܗ ܥܒܕܐ ܡܢ
ܡܢܬܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܡܗ ܘܒܪܟܘ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ::

LXVII.

In Praesentatione Domini. p. ܪܡܒ.

ܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ : ܝܠܕܬܗ ܡܪܝܡ ܠܒܪܗ ܥܠ ܘܐܥܠܬܗ
ܠܗܝܟܠܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܩܒܠܗ ܫܡܥܘܢ ܥܠ ܐܝܕܘܗܝ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܒܫܠܡܐ ܠܗܝܟܠܐ :: ܫܒܚܘܗܝ ܗܘܐ ܡܠܐܟܐ ܒܫܡܝܐ ܕܝܠܕܗ ܫܡܥܘܢ
ܥܠ ܐܝܕܘܗܝ . ܘܢܦܩܘ ܡܠܐܟܐ ܩܕܡܘܗܝ ܐܡܪ ܕܐܡܪ ܠܗ ܒܫܠܡܐ
ܠܗܝܟܠܐ :: ܢܘܗܪܐ ܐܝܟ ܠܥ ܚܢܢܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܬܐ ܠܥܠܡܐ . ܘܥܡܗ
ܡܢ ܕܫܡܥܘܢ ܐܦ ܐܢܬܝ ܠܥ ܫܠܡ ::

LXVIII.

In Officio Quadragesimali. p. ܫܡܒ.

ܡܪܝܡܐ : ܠܡܢ ܡܪܢ ܢܦܩ ܐܢܬ ܕܡܠܡܠ ܘܢܦܩܐ ܠܥܡܐ
ܠܥܡܡܐ ܘܠܐܡܘܬܐ ܢܦܩܬ ܠܥܡܡ ܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗ :: ܚܙܝ ܡܪܝܐ
ܡܢ ܠܥܡܝ ܘܒܝܬ ܠܥܡܡܐ ܡܠܟܘܬܐ . ܕܡܫܒܚܐ ܡܪܢ ܝܫܘܥ
ܘܫܡܥܐ ܠܗ ܠܡܠܟܘܬ :: ܠܢ ܡܪܝܐ ܗܘ ܕܩܕܡ ܘܢܦܩܐ ܡܠܟܘܬ
ܠܐ ܢܗܘܐ ܐܝܠܐ ܕܢܦܩ ܥܠ ܚܙܝܗ ܡܪܝܐ ܦܬܝܚ ܠܠܡܐ :: ܡܫܝܚܐ
ܕܐܬܐ ܡܢ ܠܥܡܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ . ܚܘܒܐ ܕܝܢ ܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܘܠܐ ܡܫܝܚܐ ܦܬܝܚܗ :: ܕܠܡܠܐ ܘܡܪܝܐ ܕܚܙܝܗ ܥܠܝ ܚܫܘܟܝ

ܡܟܝܠ ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ ܥܡܡܐ ܠܟܘܢ ܒܗܘܠܠܝܗܘܢ ::
ܡܠܟܐ ܡܢܗ ܕܡܠܟܘ ܕܟܠܟܘܢ ܘܕܠܟܘܢ ܢܬܦܫܛ ܒܐܝܕܝܟܘܢ . ܘܬܫܒܚܬܐ
ܡܫܒܚܝܢ ܥܡܡܐ ܟܠܗ ܡܠܟܐ ܕܦܪܩܢ ܠܟܘܢ ::

LXIX.

In Dominica Palmarum. p. ܪܥܗ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܒܪܐ ܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬ ܠܟ ܡܕܝܢܬܐ ܫܠܡܫܡܘܬܐ
ܕܫܒܝܚܘ ܘܢܦܩܘ ܠܟ ܐܝܟ ܕܐ ܡܬܥܕܪܬܐ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܦܠܚܐ
ܕܫܡܝܗ ܕܢܐ ܐܝܟ ܠܡܫܒܚܬܐ ܕܙܪܐ ܕܢܚܬ ܠܟ . ܘܡܫܬܘܐ ܘܕܒܚܗ
ܗܐ ܢܫܒܚܘܢ ܠܡܫܒܚܬܐ ܕܫܡܝܐ :: ܢܗܘܐ ܫܡܐ ܘܐܒܪܘܢ ܠܐܘܪܫܠܡ
ܠܫܠܘܡ ܫܠܡܬܐ ܘܫܠܡܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܒܪܘܢ ܠܡܫܝܚܗ . ܡܫܒܚ ܫܡܗ
ܡܫܒܚܬܐ ܕܡܢܘܗܪܐ ܘܫܒܝܚܐ ܕܢܚܬ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܫܡܝܐ
ܕܒܗ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܟܠܗ ܗܘܐ ܠܐܘܪܫܠܡ ܕܢܚܬ ܕܫܡܝܐ ܡܠܟܐ ܐܝܟ
ܫܡܝܐ :: ܫܠܡܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܐ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܘܐܠܗܐ ܕܡܠܟܘܬܐ
ܫܡܝܐ . ܕܫܡܝܗ ܗܘ ܕܢܚܬ ܒܫܡܝܐ ܡܢ ܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟ ܒܐܪܐ
ܕܐܒܘܗܝ ܫܡܝܐ : ܫܡܥܢ ܐܘܪܫܠܡ ܟܠ ܟܠܗ ܡܢ ܐܪܥܐ ܡܢ ܫܡܝܐ
ܡܫܝܚܐ ܫܡܗ ܗܘܐ ܫܒܚܘ ܟܠ ܡܫܝܚܐ ܘܫܠܡܐ ܒܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܗ ::
ܫܠܡܐ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܢܒܝܐ ܟܠܟܘܢ ܡܫܒܚܐ ܕܫܡܝܗ ܐܫܬܡܥܬ
ܠܟܘܢ ܫܡܝܐ . ܟܠܟܘܢ ܫܒܚܘ ܡܫܝܚ ܫܡܝܐ ܐܠܗܘܗܝ . ܡܫܒܚܐ
ܫܡܝܐ ܕܐܪܥܐ ܘܕܫܡܝܐ ܒܐܘܪܫܠܡ ܫܒܚܘ ܘܫܡܝܗ ܘܕܒܚܗ ܡܫܒܚܝܢ
ܫܡܝܗܘܢ ::

LXX.

In Feria quinta in Coena Domini. p. ܪܥܛ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܠܡܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܐܪܙܐ ܘܫܠܡܐ ܕܫܡܗ ܐܠܗܐ
ܢܒܝܐ ܫܡܝܐ ܠܫܡܗ ܫܠܡ ܟܠܗ : ܘܫܡܗ ܐܬܓܠܝ ܠܫܡܝܐ ܫܡܝܐ

ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܕܢܛܪܬܘܢ ܐܝܟ ܡܫܒܚܘܬܟܘܢ ܃ ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܡܢ
ܐܠܐ ܒܫܪܪܐ ܗܘ ܕܐܝܬ ܡܫܝܚܐ ܚܠܦ ܟܠܗ ܥܠܡܐ. ܘܟܕ
ܚܙܐ ܫܒܪܗ ܡܢ ܘܝܗܒ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܠܚܝܐ ܘܠܡܗܝܡܢܘܬܐ
ܕܫܪܝܪܐ ܃ ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܡܢ ܐܘܦ ܪܚܡܗ ܥܡܪ ܒܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ
ܘܐܝܟ ܕܛܒܝܢܘܬܗ ܗܘ ܕܒܛܝܒܘܬܐ ܘܒܬܘܠܐ ܕܐܦܪܝܢ ܡܢܗ. ܘܐܘܦ
ܡܢܐ ܥܠܡܐ ܗܘ ܕܐܝܬܠܗ ܢܦܫܐ ܥܡܝܩܬܐ ܘܥܒܕܐ ܗܘܢܐ ܥܡܗܘܢ.
ܗܘ ܕܒܗ ܫܡܫ ܗܕܐ ܡܫܡܫܢ ܃ ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܟܠܢܐ
ܟܠ ܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘ ܡܠܟܗ ܕܥܠܡܐ. ܘܥܡ ܫܡܫܢܐ ܠܟܠ
ܐܢܫܝܢ ܘܚܙܐ ܘܝܗܒ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܃ ܗܘܐ ܫܒܪܐ
ܡܪܡܪܐܝܬ ܕܢܚܦ ܟܠܗ ܥܠܡܐ ܦܪܝܩܐ ܘܦܪܘܩܗܘܢ ܡܢܗ ܐܝܟܢܐ ܡܠܟܗ
ܠܚܝܐ ܫܪܝܪܐ ܕܠܐ ܚܪܒܢ ܃ ܛܘܒܐ ܪܒܐ ܡܢ ܚܕܪ ܠܥܡܗ
ܥܠܗ ܡܢܐ ܗܘ ܫܒܝܐ ܕܐܬܥܗܕ ܡܢ ܥܠܐ ܕܥܡܗ ܕܗܘܐ ܘܐܝܟܢ
ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ ܘܐܡܪ ܠܗܘܢ ܗܘܐ ܕܥܡ ܕܕܝܢܘܢ ܫܒܪܐ ܪܒܐ
ܗܘ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܫܒܩ ܐܝܟܢ ܡܢܗ ܥܠܡܝܢ ܠܚܝܐ ܫܪܝܪܐ
ܕܠܥܠܡܝܢ ܃

LXXI.

In Officio Sanctae Crucis. p. ܪܥܒ.

ܡܫܒܚܬܐ : ܠܨܠܝܒ ܫܡܝܢ ܡܫܒܚܝܢ : ܗܘܐ ܨܠܝܒܐ ܡܢ ܕܒܐܝܕܗ
ܐܬܦܪܩ ܥܠܡܐ ܡܢ ܛܘܥܝܐ : ܘܒܗ ܦܬܚܝܢ ܐܪܥܐ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ
ܠܥܕܬܐ ܠܡܫܡܝܢ ܡܢ ܟܠܗ. ܘܐܪܥܐ ܐܦܝܣܩܘܦܐ ܕܥܠܡܐ ܦܬܚ
ܥܠܡܐ. ܘܐܪܥܐ ܐܦܝܢ ܕܦܪܘܩܐ ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܃ ܗܘܐ
ܨܠܝܒܐ ܡܢ ܕܒܐܝܕܗ ܢܦܩ ܠܢ ܚܝܐ ܕܫܡܝܐ ܠܟܠ ܒܪܢܫܐ ܕܟܠ
ܥܡܐ : ܕܢܦܩ ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܥܒܕ ܠܡܫܒܚܘܬܐ ܘܡܪܗ ܠܥܠܡܝܢ
ܘܥܠܡܝܢ ܠܥܠܡܐ ܘܫܘܒܚܐ ܕܨܠܝܒܐ ܐܬܩܪܝ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܥܡܡܐ
ܕܫܡܝܐ ܃ ܗܘܐ ܨܠܝܒܐ ܡܢ ܕܐܝܟ ܚܣܝܢܐ ܚܝܠܗ ܐܦܠ ܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܒܪܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܗܘ ܠܡܪܘܢ ܠܟܠܗ ܒܟܠܗ ܡܢ

ܡܫܝܚܐ ܕܡܬܝܐ : ܗܘܐ ܣܘܟܝܐ ܒܗ ܒܪܐ ܒܦܓܪܐ ܦܪܘܩܗ̇ ܠܥܠܡܐ
ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܣܒܪܬܐ ܗܘܐ ܐܡܪܐ ܠܗ ܠܥܡܗ̇ :

LXXII.

In Dominica Paschatos. p. ܦܨܚܐ

ܒܦܘܪܩܢ : ܠܘܬ ܘܠܘܬ ܥܡܢ ܡܕܒܚܐ ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܬܩܪܒܐ
ܘܒܝܫܐ ܕܚܘܫܐ ܕܐܬܦܪܫ ܘܐܬܦܪܩ : ܗܢܘ ܦܨܚܐ ܕܒܪܐ ܚܒܝܒܐ
ܡܢ ܡܪܝܡ ܕܐܦ ܡܚܝܢܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܡܢ ܡܪܝܡ ܐܬܒܥܝ ܒܚܘܫ . ܘܗܘ
ܡܢ ܗܘ ܚܕ ܗ̣ܘ ܡܠܘܟܐ : ܕܐܢܫ ܡܬܠܝܢ ܘܪ̈ܚܡܝܢ ܕܐܬܒܣܡ
ܠܡܚܝܢ ܡܢ ܡܚܒܐ . ܠܘܬ ܠܡܦܪܩܗ ܡܢ ܐ̈ܠܗܝܢ :: ܦܪܘܩܗ ܒܟ̈ܠܗܝܢ
ܕܐܬܠܡܘ ܒܦܬܓܡܘܗܝ ܕܒܘܚܪܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܦܪܝܫܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܝܐ ܘܐܬܒܚܪ
ܒܚܘܫ ܒܡܫܪܝܐ . ܘܡܫܘܠܛ ܘܡܫܠܡ ܘܡܒܣܡ ܒܦ̈ܓܪܝܢ ܡܢܦܫܬܐ
ܕܡܫܡܫܢܐ ܘܡܬܬܪܝܢܘܬܐ ܕܚܘܫܐ ܕܒܪܐ ܕܡܬܝܗܒ ܡܢ ܚܕ . ܡܛܠ ܗ̈ܠܝܢ
ܡܛܪܐ ܕܢܝܚܘ ܒܡܫܠܡܢܘܬܗ ܢܝܚܘ ܒܗ : ܘܢܒܥܘ ܙ̈ܕܝܩܘܬ ܩܘܡ : ܘܐܙܕܪܘ .
ܠܡܫܠܡܘܬܗ :: ܒܗܢܐ ܠܡܠܟܐ ܐܡܪ ܢܝܚܐ ܒܗ ܘܗܘܐ ܠܐܬܪܝܢ ܒܗ
ܕܡܫܬܠܡܐ ܕܥܡ ܒܡܫܘܚܬ ܕܒܡܬܪܗ ܕܐܦ ܢܝܚ ܒܦܘܠܚܢܗ : ܡܫܬܟܠܠܘܬܐ
ܕܡܫܡܫܐ ܐܚܝܕ ܐܠܗ . ܘܗܘܐ ܠܡܫܡܫܐ ܠܢܦܫܗ̇ ܕܐܬܦܪܩܘ ܒܢܝ̈ܢܐ
ܘܡܫܬܪܝܐ ܡܫܡܫܠܠܝܢ ܠܡܛܠ ܠܫܘܠܛܢܐ ܘܡܬܪܘ̈ܬܐ ܦ̈ܠܓܘܬܝܢ :: ܒܗܘܢܐ
ܠܡܫܐ ܕܢܝܚܘ ܒܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܠܢܝܚܐ ܡܬܢܝܚܬܐ ܒܗ̈ܘܢܐ
ܘܢ̈ܦܫܬܐ ܘܦܓܪܐ ܘܪ̈ܘܚܬܐ : ܘܠܡܥܒܕ ܠܥܡܗ̇ ܘܠܡܫܒܚ ܠܡܫܘܕܥܬܐ
ܕܐܡ̈ܬܐ ܐܠܗ ܠܡܫܘܬܐ . ܘܗܘܐ ܢܬܦܨܐ ܒܗ ܒܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܡܬܚܫܚ̈ܢܐ
ܕܡܫܬܠܐ ܠܟ̈ܠܐ ܗ̣ܘ ܕܚܝܐ ܡܚܝܐ ܡܢ ܘܐܬܒܣܡ :: ܠܒܟܘ ܒܒ̈ܢܝܟܘܢ
ܠܡܫܡܫܐ ܘܚܒܪܗ ܘܐܬܒܥܝܘ ܒܡܘܒܠܐ ܕܠܡܣ̈ܝܒܐ ܡ̈ܠܐܟܘܬ : ܘܦܓܪܗ
ܠܐܦܐ ܡܚܝܢܐ ܡܬܪܘܚܐ ܕܡܘܒܠܐ : ܕܢܝܪܐ ܕܠܡܫܠܡܘܬܐ ܡܫܬܒܚܢ
ܢܒܝܥ : ܘܡܢ ܦܩܘܪܘܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܢܬܒܣܡ ܪ̈ܚܡܝܢ ܘܢܬܒܠܛܘܢ
ܒܫܠܡ ܘܒܫܘܒܚܐ ܕܡܢ ܠܦܓܪܗ ܢܬܦܨܚܢ :: ܫܘܒܚܐ ܐܡܝܢ ::

LXXIII.

In Feria secunda Paschatos. p. ܪܥܒ

ܡܚܝܢܘܬܐ. ܫܘܒܚܐ ܚܕܬܐ ܥܠ ܗܘܐ ܡܪܢ ܝܘܡ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܡܥܒܪܢ ܗܘܘ. ܘܝܘܡܐ ܠܩܘܪܒܢܐ ܡܢ ܐܒܘܢ ܠܗ ܠܐܚܝܗ ܡܫܡܫܝܢ
ܘܚܝܐ ܘܥܒܕܝܢ :: ܡܪܝܐ ܠܟ ܥܒܕܐ ܗܘܐ ܠܐܘܪܚܐ ܡܢ ܦܪܘܩܢ ܚܝܠܐ
ܪܒܐ : ܘܐܬܒܠܥ ܕܐܡܪ ܫܡܗ ܒܡܫܝܚܐ ܫܡܪܬܐ ܚܝܬܐ ܡܫܡܫ ܚܝܐ ::
ܦܪܘܩܢ ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܠ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܥܘܠܡܐ ܠܥܠܡܐ ܘܠܐ ܚܙܐ ܚܛܝܐ :
ܘܚܝܐ ܘܐܦܪܘܩ ܠܥܘܠܡܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܒܥܝ ܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܗ ::

LXXIV.

In Ascension Domini. p. ܪܥܓ.

ܩܘܪܒܢܐ : ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܕܣܠܩ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܡܪܘܡܘܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܠܫܡܝܐ ܕܢܣܒܗ ܠܒܗܘܢ ܪ̈ܘܚܐ : ܘܐܙܠ ܥܠܡܗܘܢ
ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܘܟܐ ܘܫܡܝܐ ܘܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܠܐܒܘܗܝ ܕܗܘ ܢܬܒܪ ܐܝܟ :
ܡܢ ܐܦܢܝ ܐܢܐ ܫܡܝܟ ܒܪ ܐܝܟ :: ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܚ̈ܝܠܐ ܕܥܠܡܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܣܓܕܘ ܚ̈ܝܠܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܥܠ ܦܓܪ ܪ̈ܘܚܐ :
ܕܐܦ ܒܥܠܡܐ ܠܫܡܝܐ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܘܡܫܡܫܝܢ ܐܝܟ ܡܢ ܫܡܝܢ
ܐܝܟ ܫܡܝܐ : ܕܗܢܐ ܡܫܘ ܕܐܬܒܥܝ ܡܢܗܘܢ ܠܫܡܝܐ ܗܘܢ
ܠܒܢܝܢܫܐ ܕܐܦ ܫܡܪܬܐ ܕܫܘܒܚܐ :: ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܡܢ ܐܬܒܥܝ
ܦܪܘܩܢ ܡܢ ܢܦܫܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܠܟܠ ܡܫܝܚܘ ܒܐܝܕܝܐ ܘܗܘ ܪܒܐ : ܢܬܒܥܐ
ܟܕ ܚ̈ܝܠܘܬܐ ܡܢ ܐܒܘܢ ܗܘܘ ܕܢܠܗ ܗܢܐ ܡܠܟܐ ܕܫܡܝܐ ܘܫܒܚܘ
ܡܢ ܐܒܘܢ ܕܗܢܐ ܐܠܗܘܢ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐܘܪܚܐ ܠܫܡܝܐ ܕܡܢ ܡܠܐܟܐ ܫܒܚܘ
ܘܓܒܝܢ ܩ̈ܠܐܘܢ ܒܪܡܐ :: ܫܘܒܚܐ ܣܘܓܐܐ ܡܢ ܐܬܒܥܝܗ ܗܘܐ
ܡܫܝܚܐ ܫܡܝܐ ܢܬܒܥܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܥܠ ܢܦܫܐ ܕܡܫܝܚܘ :
ܘܫܡܝ ܡܫܡܫܐ ܐܝܟ ܥܠܡܗܘܢ ܫܡܝܗ ܠܦܪܘܩܐ ܕܐܬܒܥܝ ܘܫܡܝܐ
ܫܒܚܘ ܠܡܫܝܚܐ : ܒܟܠ ܚ̈ܝܠܐ ܕܐܬܒܥܝܗ ܠܥ̈ܠܡܐ ܫܡܝܐ ܕܡܫܡܫ ܟܠܗ

ܡܫܒܚܐ ܗܘ ܕܫܘܒܚܗ :: ܒܥܘܬܐ ܚܢܢܐ ܡܢ ܪܒܢ ܠܡܫܝܚܐ ܘܦܪܘܩܢ
ܡܪܢ ܘܐܠܗܢ. ܕܒܗ ܡܬܚܕܬܝܢ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܪܘܚ ܩܘܕܫܐ: ܡܫܒܚܝܢ
ܠܫܡܗ ܘܣܓܝܐܬܐ ܐܬܩܢܝ ܗܘܐ ܘܫܒܚܘ ܡܪܝܐ ܠܟܠ ܫܠܝܚܘܗܝ
ܘܬܠܡܝܕܘܗܝ ܘܢܒܝܐ ܩܕܝܫܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܫܪܬ ܥܠܝܗܘܢ ܒܥܕܢ ܩܝܡܬܐ:
ܗܫ ܐܡܝܢܐ:

LXXV.

In Dominica Pentecostes. p. ܪܠܒ.

ܩܘܪܝܩܣ: ܒܥܘܬܐ ܚܢܢܐ ܡܢ ܕܒܪܘܚܗ ܒܗ ܫ̈ܠܝܚܐ ܢܒܝܐ ܒܗ
ܐܦ ܗܫܐ: ܡܫܝܚܐ ܫܠܝܚܘܗܝ ܕܢܦܩ ܠܐܝܟܢܐ ܫܘܒܚܐ ܠܡܪܘܡܘܬܗ
ܕܡܪܝܐ: ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܫܬܕܪ ܐܝܟ ܡܘܠܕܗ ܕܡܪܐ ܘܫܒܚ ܠܫ̈ܠܝܚܐ
ܘܦܩܕ ܠܡܪܕܘܬܐ ܠܟܠܐ: ܘܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܗ ܠܓܒܝܢ
ܠܟܠܝܠܐ :: ܗܢܘ ܚܢܢܐ ܕܒܪܘܚܗ ܒܗ ܢܒ̈ܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܢܘܗܪܐ ܒܗ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܗܘܐ ܡܘܗܒܬܐ ܘܡܬܝܗܒܐ ܒܗ ܠܡܪܐ ܘܐܬܝܗܒ ܒܗ
ܫܪܪܐ ܘܡܪܘܡܐ ܕܚܝ̈ܠܐ ܢܚܬܘ ܒܗ ܒܬܘܕܝܬܐ. ܘܠܥܡ̈ܐ ܫܠܚܘ ܒܗ
ܟܠܗܘܢ ܡܢ ܠܥܠܡ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܦܩܘ ܒܗ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕ̈ܫ ::
ܒܥܘܬܐ ܚܢܢܐ ܗܘ ܪܘܚܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܬܐ ܐܫܬܠܚܬ ܒܡܪܕܘܬܐ
ܚܢܢܐ ܐܬܩܢܝܬ ܠܢ ܡܢܗ ܫ̈ܠܝܚܐ ܐܝܟܢ ܒܩܘܕܫܐ ܠܡܪܕܘܬ
ܘܒܩܘܕܫܐ ܢܗܘܐ ܘܡܘܗܒܬܐ ܦܩܕܗ ܡܫܝܚ̈ܐ ܚܢܢܗ ܚܢܢܐ
ܘܡܫܝܚ̈ܐ ܘܡܫܪܪܬܐ ܡܘܗܒܬܐ ܠܒܢܝ̈ܢ :: ܒܥܘܬܐ ܚܢܢܐ ܕܫܠܝ̈ܚܐ
ܢܒ̈ܝܐ ܘܟܗܢܐ ܠܟܗܢܘܬܐ ܘܐܬܪܡܝܘ ܡܫܝܚܘܬܐ ܘܐܬܢܛܪ ܘܡܫܝܚܘܬܐ
ܘܐܘܡܬܐ: ܘܐܝܟ ܐܠܗܐ ܗܘܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܒܗ ܒܫܪܐ ܕܠܒܫܗ
ܗܕܡܐ ܘܐܦ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܬܐ. ܘܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܟܠ
ܫܠܝܚܘܗܝ ܒܟܠܗܝܢ ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܗܝܢ. ܗܫ ܐܡܝܢܐ:

LXXVI.

In Officio B. Mariae Virginis).* p. ܡܗ.

ܡܥܝܢܐ : ܢܡܘܣ ܚܕܬ ܡܠܟܘܬ ܗܘܕܐ ܡܠܟܬܐ . ܘܡܠܟܘܬ
ܫܘܒܚܐ ܘܡܪܘܡܐ ܒܠܚܘܕ ܠܗ̇ ܝܗܒܐ ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܢܫܡܥ
ܠܡܫܒܚܘܬܐ :: ܝܘܡܢܐ ܡܪܝܡ ܡܠܟܬ ܕܢܚܬ ܕܝܠܗ̇ ܫܒܚܘܢ ܡܢ
ܬܘܕܝܐ ܘܕܘܒܪܐ ܗܘ ܡܢ ܕܝܠܢ ܡܠܐܟܐ ܘܫܡܝܢܐ :: ܡܠܟܬ ܠܟܠ
ܡܪܝܡ ܡܠܟܬ ܕܗܘܝ ܕܡܢ ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܫܒܚܘܗ̇ . ܘܟܠ ܕܕܝܠܗ
ܡܢ ܟܘܟܒܐ ܗܘ ܐܬܒܪܟܘ ܟܠ ܟܢܫܝܢ :: ܝܘܡܢܐ ܡܪܝܡ ܕܡܢ
ܟܘܟܒܐ ܕܢܚ ܠܢ ܒܫܡܝܐ ܫܡܝܢܐ . ܕܠܗ ܗܘ ܐܠܗܝܢ ܐܠܗܐ
ܒܪܬܐ ܫܡܝܐ ܕܕܘܒܪܝܢ ::

LXXVII.

In Annunciatione B. Mariae Virginis. p. ܡܝ.

ܡܢ ܕܡܢ ܡܫܡܫܢ : ܓܒܪܐܝܠ ܕܢܚ ܡܠܐܟܐ ܕܡܢܐ ܡܫܠܚ ܡܢ
ܡܪܗ . ܕܢܣܒ ܢܒܪܟ ܠܗ̇ ܡܠܟܬܐ ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܡܒܪܟܬܐ ::
ܚܙܐ ܟܠܝܐ ܠܐܠܗܐ ܕܡܠܟܐ . ܘܐܬܐ ܕܢܚܗ ܘܫܐܠ ܠܗ̇ . ܘܐܡܪ ܠܗ̇
ܕܡܠܟܘܬ ܕܢܚ ܗܘ ܕܟܠܐ ܘܠܐ ܡܫܡܫܢ :: ܐܡܪ ܠܗ̇ ܓܒܪܐܝܠ
ܟܝܢܐ ܘܡܠܟܘܬ ܕܢܚ ܗܘ ܟܒܪܐ ܘܢܒܪܟ ܠܗ̇ ܟܠܗ ܕܡܠܟܘܬ
ܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܐ ܠܟܠܟܘܢ ::

LXXVIII.

In Assumptione B. Mariae Virginis. p. ܕܢ.

ܩܘܪܒܢ : ܬܘܒ ܡܬܘܒ ܒܚܕ ܡܢ̈ܬܐ ܗܕܐ ܕܗܘܠܠܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܐܬܝܗܒܬ ܠܐܠܗܘܬܐ ܘܐܬܢܚܬܬ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܕܪܘܚܐ

*) Saepius, ut in ritu Romano, hoc officium recolitur.

ܕܪܘܚܐ ܡܪܟܒܬܐ܆ ܫܡܝܐ ܗܢܐ ܕܒܪܐ ܘܫܟܠܠ ܕܫܘܒܚܐ ܕܠܝܡܝܢܗ
ܡܢܝܚܐ ܫܠܝܚ ܒܗܘܢ ܕܐܬܝܗܒܬ ܡܢܗ ܡܬܚܙܝܐ܆ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܡܪܝܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܬܡܫܡܫܢܐ ܦܘܩܕܢܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܘܡܕܒܪܝܢ
ܥܠ ܫܘܡܪܐܝܬ ܦܘܠܚܢܝ܀ ܒܗܢܐ ܫܡܝܐ ܕܒܗ ܐܬܓܠܝܬ ܐܘܪܚܐ
ܕܚܝܐ܆ ܠܐܒܗ̈ܬܐ ܕܢܦܫܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܐܟܘܡܬܐ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܟܪܘܒܐ ܫܡܝܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܕܡܠܟܗ ܐܬܓܠܝ܆ ܘܐܬܡܠܟܟܬ ܪܘܚܗ ܒܗܘܢ
ܒܗܘܢ ܕܡܪܢܘܬܐ ܘܫܘܒܚܐ ܘܪܘܚܐ ܕܡܫܡܫ ܓܒܪ̈ܐ܆ ܘܐܬܓܠܝܬ
ܦܘܩܕܢܗ ܠܒܢܝ ܐܢܫܐ ܘܫܡܝܐ ܠܗ ܪ̈ܘܚܢܐ܆ ܘܡܢܗ ܢܦܫܗ ܒܫܡܝܐ
ܕܩܕܝܫܐ܀ ܒܗܢܐ ܫܡܝܐ ܐܬܓܠܝܬ ܡܠܟ̈ܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܥܠ ܦܪܘܩܐ
ܕܟ̈ܠܢܐ ܘܐܬܓܠܝܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܝܗܒ ܥܠ ܒ̈ܢܝܐ ܕܪܘܚܐ ܕܢܦܫܗ ܠܐܒܐ
ܕܚܝܐ܆ ܘܒܪܐ ܚܝܘܬܐ ܫܡܝܢܐ ܡܠܟ ܡܠܟܘܬܗ ܩ̈ܕܝܫܘܗܝ ܦܪܘܩܢܐ
ܘܗܘܟܠܐ܆ ܘܐܘܪܚ ܫܡܝܢ ܒܢܦܫܐ ܥܠ ܪܘܚܐ ܕܪ̈ܡܐ ܦܪܘܩܐ
ܕܟܠܗ܀

LXXIX.

In Officio SS. Angelorum. p. ܩܟ.

ܦܪܘܡܝܘܢ܆ ܠܟ ܡܠܟ ܐܠܗܐ ܐܬܪܗ ܠܐ ܢܚܙܘܢ ܥܝܪ̈ܐ
ܡܢܗܘܢ ܕܡܫܡܫܝܢ܂ ܘܡܢ ܥܡܘܕܗ ܠܐ ܢܚܙܘܢ ܘܡܢ ܪܒܘܬܗ
ܠܐ ܡܨܝܢ܀ ܩ̈ܠܐ ܥܒܕܐ ܘܡܫܒܚܐ ܘܗܘܟܠܐ ܘܐܡܝܪܘܬܐ܆ ܡܢ
ܦܘ̈ܡܐ ܘܫܬܩܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ܀ ܦܬܓܡܐ ܥܠ ܡܫܡܫܢܐ
ܘܡܪܢܐ ܘܫܪܒܐ ܘܦܘܩܕܢܐ ܥܠ ܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ
ܠܡܠܟܘܬܐ܀ ܕܚܝܠܐ ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܦܪܘܩ ܫܡܗ ܡܢܗ ܡܫܡܫܝܢ
ܡܢܗܘܢ ܥܝܪ̈ܐ܂ ܠܪ̈ܡܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢ ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܫܡܗ܀
ܗ̇ܘ ܫܪܝܐ ܥܠ ܟܪܘ̈ܒܐ܂ ܦܪܘܩܐ ܫܡܝܢܐ ܚܝܠ̈ܐ܂ ܘܪ̈ܘܚܐ ܥܠ
ܪܘܚܐ ܠܐ ܡܨܝܢ ܠܗ ܠܡܚܙܝܗ܀ ܫܒܚܐ ܘܡܘܫܚܐ ܥܠܡܐ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܚܝܐ ܪܒܬܐ܂ ܕܡܠܟܘܬ ܠܟܠܗܝܢ ܒܪܝܬܐ ܕܚܝܠܬܢ ܒܡܫܡܫܐ
ܕܡܠܟܐ܀ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܚܝܐ ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܒܚܐ܆ ܦܪܘܩܢܘܗܝ

ܠܓܢܣܢ ܡܢ ܡܟܐܒܐ ܘܣܘܒܠܐ ܒܡܒܘܥܐ ܕܦܫܝܩܬܐ ܀ ܐܘ̈ܪܚܬܐ ܒܟܪ
ܒܐܘ̈ܪܚܬܐ ܕܢܦܫ ܠܡܠܟܘܬܐ ܚܝ ܠܟܠܗ ܦܪܝܫܐ ܡܬܦܪܫܐ ܕܠܒܗ
ܒܗ ܡܫܬܠܡܐ ܀

LXXX.

In Officio SS. Apostolorum. p. ܩܢܙ.

ܡܥ̈ܢܝܬܐ: ܠܫܡܥܘܢ ܫܡܥܘܢ ܫܠܝ̈ܚܐ ܕܐܦ ܫܘܠܛܢܐ ܕܟܠܗ ܥܕܬܐ
ܡܬܚܡܢܘܬܐ: ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܐܪܥܐ ܠܟܢܫܬܐ ܕܩܕܫܐ ܘܐܦܩܗ ܒܥܠܡܗ ܀
ܫܡܥܘܢ ܐܚܝܕ ܠܟܠܗ ܩܕܡܝܢ ܕܐܡܪ ܠܟܐܦܐ ܒܫܪܪܐ ܘܫܡܥܘܢ
ܐܬܐܡܝܢ ܗܘܐ ܫܠܝܚ ܕܐܦܐ ܐܝܟܢܐ ܒܫܪܪܐ ܀ ܐܝܟ ܒܥܘܢܐ ܠܟܠ
ܕܒܪܐ ܠܥܠܡܝܢ ܡܢ ܕܢܫܩ ܠܗ. ܘܐܝܟ ܠܫܡܥܘܢ ܕܚܒܝܒ ܚܢܢ ܐܢܬܘܢ
ܕܠܐ ܒܙܝܐ ܦܬܓܡܝܢ ܀ ܫܡܥܢܐ ܡܠܗܘܢ ܕܡܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܟܠ
ܡܟܪܙܢܐ ܕܒܪܝܬܐ: ܘܒܪܘ ܕܐܦ ܫܠܝܚܘܗܝ: ܘܢܦܩ ܠܗ ܡܢ
ܡܘܪܝܫܗܘܢ ܀

LXXXI.

In Officio SS. Martyrum).* p. ܡܢܝ.

ܦܘܪܩܢܢ: ܐܠܗܢ ܘܐܠܗܢ ܚܝ̈ܠܐ ܕܐܬܒܠܥ ܣܗ̈ܕܘܬܗܘܢ ܒܫܡܐ
ܫܡܝܐ ܒܚܘܒܐ ܕܪܒܐ. ܠܒܝܫܝܢ ܟܠܢ ܣܠܩܝܢ ܠܐܠܗܐ ܕܒܡܪܬܐ ܠܢ ܀
ܣܗ̈ܕܐ ܕܐܬܟܠܠܘ ܘܒܝܬܗ ܠܐܪܥܟܠܢ ܗܘ ܕܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܒܣܡܘ ܒܪܘܚܐ
ܕܣܗ̈ܕܘܬܗܘܢ ܠܐܬܪܐ ܕܠܗ ܗܘ ܐܬܩܪܝܘܗܝ ܀ ܣܗ̈ܕܐ ܗܦܟܘܬܗܘܢ ܐܝܟ ܐܝܬܝܗ
ܗܘܐ ܫܬܡܠܝܘܢ ܒܫܡܝܐ ܘܐܬܒܠܥܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܪܘܚܐ ܕܐܪܥܗ
ܣܗ̈ܕܘܢ ܀ ܡܢ ܐܪܥܐ ܠܐܪܥܐ ܢܫܬܦܘܢ ܠܡܠܟܘܬܗܘܢ ܠܐ ܐܬܒܝܬܘܢ. ܘܥܠ

---

*) Praeter hoc commune Officium diversae per annum SS. Martyrum celebrantur solennitates propriae, ac nomen urbis, in qua martyrium singuli perpessi sunt, in Calendariis apponere solent.

ܐܪܥܐ ܕܦܪܩܬܘܢ ܒܗ ܚܒܫܬܐ ܕܚܛܝܐ ܫܒܩܬܘܢ ܒܗ ܀ ܗܐ ܥܠܘܬܐ
ܕܡܫܬܠܡܟܘܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܟܘܪܣܝܟܘܢ ܘܫܡܥ ܚܛܝܐ ܬܟܫܦܬܟܘܢ ܡܪܝܐ
ܕܐܘܪܚ ܕܡܫܬܠܡܟܘܢ ܀

LXXXII.

In Officio S. Georgii M. p. ܪܥܕ.

ܡܥܢܝܬܐ : ܠܡܚܙܐ ܗܟܢ ܓܝܠܐ ܒܝܫܬܐ ܘܒܐܝܕܘܗܝ ܒܪܝܬܐ
ܘܒܚܠܦ ܒܟܘܡܪܘܬܐ . ܡܟܝܠ ܫܦܝܪ ܕܐܬܩܪܒܬܘܢ ܠܢܨܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܠܡܠܟܐ ܫܡܝܢܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܢ ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܡܪܢ : ܘܒܗܠܝܢ
ܗܘ ܡܬܚܫܒ ܠܗ ܡܪܝܡܐ ܒܪܘܚܐ ܕܩܕܝܫܘܗܝ ܕܢܨܚܐ ܓܘܪܓܝܣ
ܠܡܠܟܘܬܐ . ܗܘܐ ܫܬܐܠ ܡܫܝܚܐ ܘܩܕܝܫܐ ܠܚܝܠܐ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ
ܕܒܗ ܒܚܪܝܢܐ ܕܣܛܢܐ : ܘܠܟܠܗ ܩܛܠܐ ܒܝܕܘܗܝ ܒܛܢܦܐ ܘܒܚܪܫܐ
ܡܬܚܪܐ : ܡܟܝܠ ܗܐ ܕܢܨܚ ܒܐܠܗܘܬܗ : ܘܠܒܫ ܟܠܝܠܐ ܒܡܘܬܗ :
ܘܢܝܚܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܀ ܗܢܘ ܐܢܫܐ ܕܢܨܚܐ ܘܐܬܟܠܠܐ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ
ܕܟܠܗ ܒܐܡܘܢܐ ܕܡܪܢ ܘܟܠܗ ܡܠܬܗ ܐܝܟ ܘܫܪܝܪܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ : ܘܗܘܐ
ܩܕܝܫܐ ܠܡܪܢܗ ܘܠܟ ܡܪܝܐ ܥܘܕܪܢܐ ܕܡܪܢܗ ܀ ܗܢܐ ܐܬܓܠܝ
ܙܘܥܐ ܡܢ ܡܪܝ ܓܘܪܓܝܣ : ܕܡܪܝܐ ܕܢܨܚܗ ܐܬܓܠܝ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܙܘܥܐ ܘܐܬܩܪܒ ܠܡܠܟܘܬܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܡܬܡܢܝܢ . ܘܗܐ ܠܗܝܐ
ܘܬܫܒܘܚܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܘܐܡܪܝܢ ܗܘ ܠܡܪܢܐ ܡܫܝܚܐ ܀

LXXXIII.

In Officio omnium Defunctorum. p. ܪܥܢ.

ܡܥܢܝܬܐ : ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܡܢ ܡܢܗ ܡܢܐ ܕܢܦܫ
ܡܫܠܡ ܡܪܝܐ ܘܡܫܬܐ ܒܡܠܟܐ ܘܫܘܪܐ ܐܬܐܬܐ ܕܢܚܬܐ ܘܐܢܬܐ ܀
ܢܦܫ ܥܢܝܐ ܕܡܬܠܐ ܡܢ ܥܘܠܐ ܘܡܟܐ ܒܡܪܘܡܐ : ܗܘ ܐܡܪ ܠܡܠܟܘܬܐ

ܘܥܝ̈ܕܐ ܐܬܬܥܝܕܘ ܒܗ ܡܬܘܡ ܠܟܘܠܗ ܕܝܠܗ :: ܠܚܕܐ ܕܙܒܢܐ ܒܫܢ̈ܬܐ
ܘܒܬܢܨܚܬܐ ܕܫ̈ܡܝܐ ܒܗܘܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܡܫܝܚܐ ܘܠܡܫܬܥܝܢ ܒܫܠܡܐ ::
ܠܐ ܡܟܝܢ ܥܒܕܬ ܠܟܠ ܠܒܢܝܢ ܠܚܘܒܐ ܕܐܬܐ ܘܬܪܥܐ ܕܠܟܡ ܡܪܝܐ
ܐܚܐ ܡܢ ܡܘܥܕܐ ܘܡܢ ܫܘܠܚܐ :: ܠܐ ܬܕܟܪ ܒܥܘ̈ܠܝܗܘܢ ܘܠܐ
ܬܬܒܥ ܫܘܠܚܢܗܘܢ : ܚܝܐ ܘܡܬܒܥܘ ܚܘ̈ܒܝܗܘܢ ܡܢܐ ܕܐܬܝܗ ܠܟܠ
ܦ̈ܠܐܚܝܢ :: ܕܢܙܕܗܪܘܢ ܒܥܠܗ ܡܟܬܐ : ܘܐܬܚܫܒܢ ܒܥܘܡܠ ܠܟܠܝܢܬܗܘܢ :
ܘܐܬܬܠܝܠܘ ܠܟܢ ܒܥܘܕܪܢܗܘܢ ܘܥܒܕܘ ܡܟܝܢ ܚܘ̈ܒܝܗܘܢ :: ܠܐ ܬܬܠܐ
ܡܢ ܒܟܬܒܗܘܢ ܘܠܐ ܬܬܒܥ ܐܚܪܢ ܡܟܠܗܘܢ ܐܠܐ ܒܪܚܡܬܐ ܕܡܫܝܚܝܢ
ܚܕܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܘܕܪܢ ::

D. Cantica in Ordinibus.

---

a. Ex Ordinibus S. Baptismi et Confirmationis.

(Assem. Cod. lit. lib. I—III.)

LXXXIV.

ܡܕܪܫܐ : ܚܘܬܘ ܐܚ̈ܝ ܕܚܬܝܡܝܢ ܠܒܫܘܗܝ ܠܡܪܢ ܘܐܬܚܠܛܘ
ܠܓܢܣܗ ܪ̈ܡܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܡܬܠܗ : ܡܢ ܪܘܡܐ ܟܝܢܗ ܘܡܢ
ܬܚܬܝܐ ܠܒܘܫܗ . ܡܙܝܓ ܗܘ ܠܒܘܫܟܘܢ ܥܡ ܠܒܘܫܗ ܕܡܪܢ :
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܐܒܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܒܪܐ ܘܣܓܕܬܐ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܘܐܪܘܡܡܬܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܐܡܝܢ :

Hymnus: Descendite fratres obsignati, induite Dominum nostrum et commiscemini inclyto ipsius generi, ut ait in sua parabola. — De summo natura eius est, vestimentum vero ex imis. Mistum est vestimentum vestrum cum vestimento Domini nostri. — Gloria Patri et gratiarum actio Filio et Spiritui Sancto adoratio et exaltatio in seculum seculorum.

Assem. Cod. lit. 2. p. 299, ex ordine bapt. St. Severi. Cod. Ms. ord. bapt. exhibet: ܒܡܬܠܘܬܗ singularem, dein additur: ܕܢܝܪ ܚܕܘܬܐ ܗܘ ܪܡܐ. — ܒܡܬܠܘܬܗ : ܒܡܬܠܘܬܗܘܢ plur. — ܠܒܘܫܗ : ܕܢܦܫܟ ܘܥܡܗ ܠܒܘܫܗ
ܠܒܘܫܗ . ܡܙܝܓ ܗܘ ܗܘ ܠܒܘܫܐ. ܥܡ ܠܒܘܫܗܘܢ ܠܥܠܡ.
ܒܫܡܐ ܕܝܢ ܕܢܚܬܐ ܡܢܗܪܢܐ ܗܘ ܕܢܗܪܐ . ܢܬܪܐ ܥܠܝܢ ܒܫܘܒܚܗ .
ܕܡܢܗܪܢܐ ܗܘ ܕܡܪܢ ܡܪܢܐ ܕܡܠܟܐ . ܘܫ̈ .

LXXIII.

In Feria secunda Paschatos. p. ܪܥܛ

ܡܬܪܓܡܢܘܬܐ . ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܟܕ ܗܘܐ ܡܪܢ ܙܒܢ ܠܐܢܫܘܬܐ
ܕܡܬܝܕܥܝܢ ܗܘܘ . ܘܥܒܪܐ ܠܕܘܟܬܐ ܡܢ ܐܝܟܢ ܠܗ ܐܬܦܢܝ ܡܫܬܐܠ
ܘܒܥܐ ܘܡܒܥܝ :: ܡܢܪܐ ܠܫܠܡ ܡܕܐ ܗܘܐ ܠܐܘܪܚܐ ܡܪܝ ܦܪܘܩܢ ܩܪܝܬܐ
ܦܬܐ : ܘܐܫܬܠܡ ܕܐܢܫܐ ܫܡܥܘ ܠܡܫܬܥܝܐ ܣܦܝܪܬܐ ܣܒܪܬܐ ܡܚܟܡܐ ܣܓܝܐ ::
ܦܪܝܫܘ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܢ ܡܢ ܡܨܪܐ ܠܡܫܡܥܐ ܠܟܠܗ ܘܠܐ ܒܙܪ ܣܓܝܐ :
ܘܒܝܬ ܘܐܬܝܗܒ ܠܕܘܟܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܦܠܛ ܗܘܐ ܠܗ ܠܫܡܥܘܢ ::

LXXIV.

In Ascensione Domini. p. ܪܥܡ.

ܩܘܪܝܠܘܣ : ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡ̈ܢ ܕܒܪ ܗܘܐ ܡܪܢ ܠܐܢܫܘܬܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܢ ܠܡܫܠܡܐ ܠܪܘܡܐ ܕܡܛܠ ܠܟܢܫܐ ܦ̈ܠܓܐ : ܘܐܡܪ ܠܡܫܠܡܢ
ܐܢܬܘܢ ܐܚ̈ܝܢ ܕܫܡܥܐ ܘܐܬܓܠܝ ܐܢܫ ܠܐܢܫܘܢ ܕܒܗ ܒܐܪܥ ܐܢܫ :
ܡܢ ܐܡܪ ܐܒܐ ܫܡܥܬ ܦܪ ܐܢܫ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡ̈ܢ ܩ̈ܠܐ ܕܥ̈ܠܡܐ
ܠܫܡܥܐ ܡܫܡܫ ܩ̈ܠܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܡܢ ܫ̈ܡܝܐ ܟܠܗ ܦܪܘ ܪ̈ܒܐ :
ܕܐܘ ܦܠܓܘܬܐ ܠܫܡܥܐ ܗܪܐ ܫ̈ܡܥܘܢ ܘܐܡܫܡܥܝܢ ܐܢܫ ܡܢ ܫ̈ܡܝܢ
ܐܢܫ ܫܡܥܐ : ܕܗܘܐ ܡܫܠܡ ܕܐܫܬܠܡ ܡܢܗܘܢ ܠܫܡܥܐ ܗܘܝܢ
ܠܐܢܫܘܢ ܕܐܦ ܫܡܥܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡ̈ܢ ܡܢ ܐܬܦܠܠ
ܦܪܘܩܢ ܡܢ ܦܠܓܐ ܕܦ̈ܠܓܐ ܠܡܠܟ ܡܫܠܡܢܘ ܒܐܫܦܪܐ ܘܡ̈ܢ ܦܬܐ : ܒܐܠܗܐ
ܠܡܪܐ ܠܫ̈ܡܥܐ ܡܢ ܐܡܪܝܢ ܗܘܘ ܕܦܠܓܘ ܗܘܐ ܡܫܠܡܐ ܕܐܫܡܥܬ ܘܡܫܝܒܘ
ܡܢ ܐܡܪܝܢ ܕܗܘܐ ܐܢܫܘܢ ܦܪܘܩܢܐ ܕܐܬܪܐ ܐܫܡܥܐ ܕܡܢ ܡܫܠܐ ܫܡܥܘܢ
ܘܡܢܝܢ ܦ̈ܠܓܘܢ ܦܪܘܩܐ :: ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܡ̈ܢ ܐܫܬܠܡܘ ܗܘܘ
ܫ̈ܡܥܐ ܡܫܡܪܐ ܦܘܠܓܐ ܠܟܠ ܦܠܓܐ ܕܦ̈ܠܓܐ ܠܟܠ ܦܘܪܐ ܕܡܫ̈ܡܫܢܘ :
ܦܫܝܢ ܡܫܡܫܐ ܐܦܠܐ ܡܫܠܡܢ ܫܡܠܝܘ ܠܦܪܘܩܐ ܕܐܬܫܡܥܘ ܘܡܫܡܥܐ
ܫܡܥܘܢ ܠܫܡܥܐ : ܦܠܘ ܠ̈ܠܫܐ ܕܐܦܫܠܘ ܠܐܠܗܐ ܠܡܫܡܫܢ ܕܫܡܥܢ ܠܟܠܗ

ܡܫܒܚܐ ܪܒܐ ܕܠܥܠܡ̈ ܀ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܕܢܚ ܠܡܥܪܒܐ ܘܓܪܒܝܐ
ܫܡܠܐ ܘܬܝܡܢܐ. ܕܗܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܕܐܘܪܚ ܚܘܒܐ: ܡܒܪܟܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܡܫܬܒܚܢܐ ܐܬܒܪܟ ܗܘܐ ܘܫܒܚܘ ܒܐܪܥܐ ܠܟܠ ܢܦܫܬܗ
ܘܐܬܒܪܟ ܘܫܡܗ ܡܫܝܚܐ ܕܐܠܗܘܬܐ ܕܫܪܗ ܡܠܟܘܬܐ ܒܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ:
ܗܘ ܐܠܗܐ:

LXXV.

In Dominica Pentecostes. p. ܪܟܠܝ.

ܡܪܡܪܬܐ: ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܡܢ ܕܫܕܪ ܠܗ ܪ̈ܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܗ
ܐܦ ܠܢ: ܘܡܠܐ ܫܠܝܚܐ ܕܢܦܩܘ ܠܟܠܗ ܥܠܡܐ ܒܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܡܪܢܐ: ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܬܕܪܟ ܐܝܟ ܕܢܚܘܗ ܕܢܘܪܐ ܘܠܒܫ ܒܠܫ̈ܢܐ
ܘܫܒܚܘ ܒܠܫܢ̈ܝ ܟܠܐ: ܘܠܒܫܘ ܚܝܠܐ ܒܠܫܢܐ ܕܗܘ ܢܦܩܝܢ
ܒܟܠܡܠܐ ܀ ܗܢܘ ܠܐܠܗܐ ܕܫܕܪܗ ܠܗ ܢܘܪܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܐܘܪܝ ܠܗ
ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ: ܘܕܢܚ ܢܘܗܪܬܐ ܘܡܠܟܘ ܠܗ ܒܫܪܐ ܘܡܪܚܡ ܠܗ
ܚܘܒܐ ܘܡܪܘܡܐ ܕܫܠܝܚܐ ܢܦܩܘ ܠܗ ܠܡܘܪܟܐ. ܘܠܫܢ̈ܐ ܫܠܝܚ ܠܗ
ܒܫܡܫܐ ܡܢ ܒܥܪܒ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܠܟܗ ܠܗ ܢܘܪܐ ܕܫܡܝ ܀
ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܗܘ ܢܘܪܐ ܕܡܢ ܐܒܐ ܐܬܐ ܐܬܒܪܟܬ ܡܫܪܝܬܐ
ܠܐܠܗܐ ܐܬܩܢܬ ܠܢ ܒܟܠ ܫܠܝܚ̈ܐ ܐܠܗܐ ܘܡܫܡ̈ܠܝܐ ܠܡܠܟܘ
ܘܫܘܒܚܐ ܢܦܫܬ ܘܡܘܪܟܐ ܕܝܗܒܬ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܠܗܘܢ ܠܐܢܫܐ
ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ ܘܡܫܪܟܐ ܡܘܢܐ ܕܫܡܝ ܀ ܫܘܒܚܐ ܠܐܠܗܐ ܕܫܒܚܘ
ܢܦܫ̈ܬܐ ܘܫܪܪܘ ܠܫܠܝܚܐ ܘܐܬܡܠܝܘ ܡܢܬܐ ܘܐܬܢܨܚ ܘܡܫܡ̈ܫܢܐ
ܘܐܠܗܘܬܐ: ܘܐܢܫ ܐܢܬ ܥܡܐ ܡܢ ܫܡܝܐ ܠܗ ܒܚܝܪܐ ܕܫܠܝܚ
ܗܘܡܢܐ ܘܢܦܩ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܐܒܐ. ܘܢܚܬ ܢܘܪܐ ܕܡܪܝܐ ܠܟܠ
ܫܠܝܚ̈ܐ ܡܫܡ̈ܫܢܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܠܟܠܗܘܢ. ܗܘ ܐܠܗܐ:

LXXVI.

In Officio B. Mariae Virginis).* p. ܩܡܐ.

ܡܫܝܚܐ : ܢܦܩܬ ܚܛܪ ܡܢܗܘܢ ܫܒ̈ܛܐ ܡܠ̈ܟܐ . ܘܡܢܗܘܢ
ܢܒ̈ܝܐ ܘܟܗ̈ܢܐ ܢܦܩܘ ܠܗ ܢܘܗܪܐ ܠܥܠܡܐ ܥܠܝܡܬܐ ܢܫܒܘܚ
ܠܡܫܒܚܘܬܐ :: ܢܘܥܝܬ ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܕܒܝܬ ܢܘܗܪܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢ
ܪܘܡܐ ܘܥܘܡܩܐ ܗܐ ܡܢܝܚܝܢ ܠܟܝ̈ܢܐ ܘܡܫܝܚܘܬܐ :: ܫܠܡܐ ܠܟܝ
ܥܠܡܐ ܟܠܗ ܕܒܝܬ ܕܡܢ ܒܟܪܐ ܫܠܡܐ ܡܫܒܚܝܢ . ܘܐܦ ܕܢܚܐ
ܡܢ ܟܘܟܒܐ ܗܘ ܐܬܝܠܕ ܥܠ ܒܛܢܐ :: ܢܘܥܝܬ ܥܠܡܐ ܕܡܢ
ܟܘܟܒܐ ܕܢܚ ܠܢ ܠܒܪܬܐ ܫܠܡܐ . ܕܠܗ ܗܘ ܐܡܠܟܢ ܐܝܟܢܐ
ܫܘܒܚܐ ܘܩܕܫܐ ܕܕܡܫܝܚܘܬܐ ::

LXXVII.

In Annunciatione B. Mariae Virginis. p. ܩܢܓ.

ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܝܢ : ܓܒܪܐܝܠ ܩܪܐ ܡ̈ܠܐܟܐ ܩܕܝܫܐ ܢܦܩ ܡܢ
ܡܪܘܡܐ . ܕܢܣܒܪ ܢܒܠܗ ܠܗ̇ ܫܠܡܐ ܠܡܪܝܡ ܒܬܘܠܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ::
ܒܪܐ ܟܝܢܐ ܠܐܡܗ ܕܡܠܟܐ . ܘܐܬܐ ܫܠܡܗ ܘܩܪܒ ܠܗ̇ . ܘܐܡܪ ܠܗ̇
ܕܡܠܟܘܬܗ ܕܢܚ ܗܘ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܡܫܡܫܝܢ :: ܐܡܪ ܠܗ̇ ܡܪܝܡܐ
ܟܡܐ ܘܡܠܟܘܬ ܕܢܚ ܗܘ ܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ ܠܘܬ ܫܠܡܗ ܕܡܫܡܫ
ܡܫܒܚ ܡܪܝܐ ܠܥܠܡ ::

LXXVIII.

In Assumptione B. Mariae Virginis. p. ܩܢܙ.

ܒܪܘܚܐ : ܠܘܬ ܡܠܟܐ ܫܡܝܐ ܥܠܬ ܗܕܐ ܕܝܠܕܬܐ ܘܫܡܫܬܐ
ܘܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܐܬܝܩܪܬ ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܬܒܪܟܬ ܡܢ ܡܢܓܕܐ ܕܪܘܚܐ

*) Saepius, ut in ritu Romano, hoc officium recolitur.

ܕܪ̈ܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ : ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܗܕܝܪܐ ܘܫܒܝܚܐ ܕܫܘܒܚܐ ܕܡܫܝܚܐ
ܡܩܒܠ ܫܘܒܚܐ ܡܢ ܥܝܪ̈ܐ ܕܐܬܝܠܕ ܥܡ ܡܠܐܟܐ : ܘܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܕܩܪܝܒܝܢ ܘܩܪܝܒܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܐ ܡܠܟܐ ܘܡܠܟܘܬܗ
ܠܘܬ ܡܠܟܘܬܗ ܡܫܒܚܝܢ :: ܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܐܠܗܘܬܐ ܐܝܟܐ
ܕܫܡܝܐ : ܠܐܘ̈ܠܐ ܕܢܦܫܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܫܬܒܚܘ ܩ̈ܕܝܫܐ ܕܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ
ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܠܐ ܫܠܝܐ ܕܡܠܟܘܬܗ ܐܬܩܢܝ : ܘܐܬܒܪܟܬ ܩܕܡܘܗܝ ܐܠܗܐ
ܒܫܡܝܐ ܕܡܪܘܡܐ ܘܩܕܝܫܝܢ ܘܢܘܪܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܢܘܪ̈ܢܝܐ : ܘܐܬܒܪܟܘ
ܡܫܡܫܝܢ ܠܐܠܗܐ ܢܘܪܐ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܢܘܪ̈ܢܐ : ܘܫܪܝܢ ܠܫܡܗ ܒܫܡܝܐ
ܕܩ̈ܕܝܫܐ :: ܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܐܬܒܪܟܘ ܡܠܐܟܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܥܡ ܫܪܦܐ
ܕܟܪ̈ܘܒܐ ܘܐܬܒܪܟܘ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ ܥܡ ܓܕ̈ܕܐ ܕܢܘܪܐ ܕܢܦܫܐ ܠܐܠܗܐ
ܕܫܡܝܐ : ܘܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܫܡܗ ܡܢܗ ܡܫܒܚܝܢ ܩ̈ܕܝܫܘܗܝ ܒܫܘܒܚܐ
ܘܗ̈ܘܠܠܐ : ܘܐܘܫܥܢܐ ܫܒܚܘܗ ܒܢܦܫܐ ܥܡ ܢܘܪܐ ܕܪ̈ܘܚܐ ܒܫܘܒܚܐ
ܕܥܠܡܐ ::

LXXIX.

In Officio SS. Angelorum. p. ܩܕ.

ܦܪܘܡܝܘܢ : ܠܘܬ ܡܠܘܟ ܐܠܗܐ ܐܬܪܗ ܠܐ ܡܬܚܡܝܢ ܠܐܝ̈ܠܝܢ
ܩܕܡܘܗܝ ܕܡܫܡܫܝܢ . ܘܡܢ ܠܡܬܚܡܘܬܗ ܠܐ ܡܫܟܚܝܢ ܡܛܠ ܕܥܡܩܘܬܗ
ܠܐ ܡܬܚܙܐ :: ܚ̈ܝܠܐ ܪ̈ܘܚܢܝܐ ܘܢܘ̈ܪܢܝܐ ܘܗ̈ܘܠܠܐ ܘܬܫ̈ܒܚܬܐ : ܡܢ
ܢܦ̈ܫܬܐ ܘܫܘܒ̈ܚܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܐܠܗܘܬܐ :: ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܡܢܗܘܢ
ܘܡܘܕܝܢ ܘܡܪܝܡܝܢ ܘܡܩܠܣܝܢ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ
ܠܡܠܟܘܬܗ :: ܕܢܝܚܐ ܗܘ ܡܪܝܐ ܘܡܪܒܐ ܗܫܐ ܘܠܗ ܡܫܡܫܝܢ
ܩܕܡܘܗܝ ܥܝܪ̈ܐ . ܢܘܪ̈ܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܫܡܗ ::
ܗܘ ܫܪܝܐ ܥܠ ܟܪ̈ܘܒܐ . ܡܪܟܒܬܐ ܫ̈ܒܝܚܬܐ ܥܠ ܓܠܓܠ̈ܐ . ܘܢܘܪ̈ܐ ܥܠ
ܥܝܢܐ ܠܐ ܚܙܬ ܠܗ ܠܥܠܡ :: ܫܡܝܐ ܘܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܘܬܗ
ܚܕܐ ܐܝܬܘܬܐ . ܕܫܡܝܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܢܘܗܪܐ ܘܩܘܕܫܐ
ܕܢܝܐ :: ܠܡܠܟܘܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܚܕܐ ܐܠܗܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ : ܦܪܘܡܝܘܢ

ܠܚܠܫܐ ܡܢ ܡܢܟܐ ܘܣܘܒܠܐ ܩܘܫܬܐ ܕܫܘܟܢܐ ܀ ܐܘܪܚܐ ܚܕܐ
ܩܘܪܒܐ ܕܢܦܩ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܥܠܡܐ ܚܘܪܢܐ ܡܚܝܪܐ ܕܠܗܘ
ܗܘ ܦܠܛܐ ܀

LXXX.

In Officio SS. Apostolorum. p. ܐܫܪ.

ܡܥܢܝܬܐ : ܠܫܘܒܚܟ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܝܢ ܥܝܪ̈ܐ ܘܩܕܝܫ̈ܐ ܕܢܘܪܐ ܡܫܒ̈ܚܝܢ
ܡܫܡܫܢܘܬܐ : ܘܫܠܝܚܘܗܝ ܐܪ̈ܣܛܠܐ ܐܚܝܢܐ ܕܫܒܚܐ ܘܐܝܟܢ ܥܠܝܢܘ ܀
ܡܫܝܚܢ ܐܦܝܢ ܠܟܠܗ ܬܠܡܝ̈ܕܝ ܕܢܗܘܘܢ ܟܪ̈ܘܙܐ ܩܕܡ̈ܝܐ ܘܫܠܝܚܘܗܝ
ܐܫܬܒܚܬ ܘܗܘܐ ܣܠܩ ܕܝܘܡܐ ܐܚܪܢܐ ܩܕܝܫܐ ܀ ܐܝܟ ܟܢܫܐ ܠܟ
ܕܝܗܒ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܢ ܕܢܦܫܗ ܠܗ . ܘܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ ܕܫܝܢܐ ܚܕܐ ܐܡܪܐ
ܕܠܐ ܥܡܠܐ ܢܫܬܡܥ ܀ ܚܒܝܒܐ ܡܠܟܗܘܢ ܕܡܫܬܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܟ
ܩܕܡܝܐ ܕܫܠܝܚܐ : ܘܢܦܩ ܕܐܝܟ ܫܡܥܬܘܢ : ܘܡܢܘܟ ܠܗ ܡܢ
ܩܕܡܝܗܘܢ ܀

LXXXI.

In Officio SS. Martyrum).* p. ܡܬܟ.

ܩܘܪܘܠܝܣ : ܟܘܣ ܡܘܠܐܟ ܫܦܝܪܐ ܕܐܪܒܥܐ ܣܗ̈ܕܘܗܝ ܩܝܡܝܢ
ܫܦܝܪ ܩܝܡܬܐ ܗܘܐ . ܠܡܫܘܚ ܚܘܒܐ ܚܠܦܝܢ ܠܡܫܝܚܐ ܕܒܪܝܬܐ ܠܟ ܀
ܫܦܝܪܐ ܕܐܬܟܠܠܘ ܘܒܥܠܘ ܠܡܪܝܚܘܬܟ ܗܘ ܕܗܝܡܢܐ . ܘܩܒܠܘ ܩܝܡܐ
ܕܣܗ̈ܕܘܗܝ ܠܐܪܥܐ ܕܠܗ ܗܘ ܐܬܥܛܦܘ ܀ ܫܦܝܪܐ ܗܘܝܬܘܢ ܐܠܝܢܐ
ܘܗܐ ܫܡܫܢܘܬܟ ܩܝܡܬܐ ܘܐܚܝܕܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ ܩܝܡܐ ܕܐܪܥܐ
ܣܗ̈ܕܘܗܝ ܀ ܡܢ ܐܢܬܐ ܠܐܪܥܐ ܕܒܥܠܘ ܡܚܣܢܝܢ ܠܐ ܐܬܦܠܓܘ . ܘܟܠ

---

*) Praeter hoc commune Officium diversae per annum SS. Martyrum celebrantur solennitates propriae, ac nomen urbis, in qua martyrium singuli perpessi sunt, in Calendariis apponere solent.

ܐܬܪܐ ܕܡܪܝܡܘܬ ܒܗ ܫܒܝܚܬܐ ܕܣܛܪܐ ܫܒܝܚܘܬ ܒܗ :: ܗܘ ܒܐܪܥܐ
ܕܡܬܢܛܪܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ ܠܝܬܝܪܘܬܗ ܘܡܫܡܫ ܣܓܝܐ ܡܫܒܚܘܬܗ ܡܪܝܐ
ܕܐܬܘܬ ܕܡܬܢܛܪܝܢ ::

LXXXII.

In Officio S. Georgii M. p. ܪܫܐ.

ܡܫܒܚܬܐ : ܠܥܘܠܡ ܥܫܝܢ ܕܠܐ ܡܣܬܟܠܐ ܘܕܚܝܠܘܬ ܡܬܝܕܥܬܐ
ܘܢܨܝܚܝܢ ܒܣܘܟܠܐ ܥܠܝܗ . ܡܠܟܐ ܗܘܐ ܕܐܬܚܙܝ ܠܢ ܥܘܒܕܐ
ܠܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܢ ܫܘܒܚܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܡܠܐ : ܘܥܘܒܕܐ
ܗܘ ܡܬܢܨܚ ܥܠ ܡܫܝܚܐ ܡܪܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܠܟ ܥܗܕܐ
ܠܡܠܟܘܬܐ . ܗܘܐ ܥܗܕܐ ܫܒܝܚܐ ܘܚܝܠܐ ܠܝܠܝܐ ܡܢܗ ܡܬܥܗܕܝܢ
ܕܟܠ ܒܡܠܟܘܬ ܕܫܡܝܐ : ܘܕܢܚܐ ܕܠܐ ܚܪܘܒܘܬ ܒܟܠܗ ܘܒܚܝܠܐ
ܡܫܝܚܐ : ܡܢܗ ܗܘ ܕܥܒܕ ܒܫܠܡܐ : ܡܠܟܘܬܐ ܚܝܠܐ ܠܥܘܕܪܢܐ :
ܘܡܪܝܐ ܒܣܓܝܐܘܬܗ :: ܗܘ ܐܝܟ ܒܥܕܢܐ ܘܐܬܚܙܝ ܡܢܗ ܥܗܕܢܘܬ
ܕܢܨܚ ܒܩܕܝܫܐ ܕܡܢܗ ܡܠܟܐ ܐܚܝܐ ܘܡܠܟܐ ܕܫܠܡܘܬܐ : ܘܗܘܐ
ܡܠܟܘܬܐ ܠܥܘܕܪܢܗ ܡܠܟ ܡܫܝܚ ܡܘܕܥܐ ܕܡܢܗ :: ܗܘܐ ܬܫܒܘܚܬܐ
ܕܚܝܠܐ ܡܢ ܡܢܗ ܡܬܢܨܚ : ܕܡܫܝܚܐ ܕܢܘܪܗ ܐܢܫܐ ܠܡܠܟܘܬܐ
ܕܚܝܠܐ ܘܐܬܚܙܝ ܠܡܠܟܘܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܠܐ ܡܬܥܗܕ . ܘܗܘܐ ܠܡܠܟܐ
ܘܡܫܝܚܗ ܡܫܡܫܝܢ ܒܫܠܡܘܬܗ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܡܫܒܚܝܢܗ ::

LXXXIII.

In Officio omnium Defunctorum. p. ܬܠܝ.

ܡܪܘܪܢܘܬ : ܥܘܠ ܡܠܘܟ ܐܝܟ ܢܒܝܐ ܡܢ ܡܢܝ ܡܢܐ ܕܕܢܚ
ܡܫܡܠܐ ܡܪܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܫܡܫܐ ܘܥܗܕܐ ܐܠܗܘܬܐ ܕܕܝܠܗ ܘܐܠܗܐ ::
ܢܦܫܗ ܕܡܝܐ ܕܩܛܝܠܐ ܡܢ ܕܘܟܐ ܘܦܠܐ ܒܡܪܝܐ : ܡܢ ܐܡܪ ܠܡܠܟܘܬ

ܘܥܒܪܐ ܐܬܒܛܠܘ ܠܗ ܡܠܟܘܬ ܠܥܠܡ ܕܝܠܗ ܀ ܟܠܗܘ ܕܪܗܐ ܒܩܝܡܬܐ
ܘܡܬܢܘܬܐ ܕܬܘܗܐ ܕܝܢ ܠܟܠܗܘܢ ܒܢܝܫܐ ܘܠܫܘܒܚܗ ܒܫܠܡܗ ܀
ܠܐ ܡܢܗ ܢܬܒܟܐ ܠܡܐ ܠܟܠܗܘܢ ܠܡܣܟܐ ܕܐܠܐ ܘܢܬܒܪܐ ܕܠܟܠܗ ܒܝܠܡܐ
ܙܒܢܐ ܡܢ ܡܘܬܒܐ ܘܡܢ ܫܘܪܫܐ ܀ ܠܐ ܢܕܒܪ ܒܪܘܫܗܘܢ ܘܠܐ
ܢܬܒܥ ܫܘܪܫܗܘܢ ܀ ܣܒܐ ܘܡܒܘܥ ܣܘܥܘܗܘܢ ܥܠܐ ܕܐܬܒܕ ܠܡܐ
ܦܠܐܡܘ ܀ ܕܒܪܘܗܝ ܒܡܠܟܐ ܡܬܢܐ ܀ ܘܐܬܒܪܗܝ ܒܡܘܬ ܠܘܬܪܟܗܘܢ ܀
ܘܐܬܒܪܝܗ ܠܟܝ ܒܡܬܘܦܩܢܗܘܢ ܘܡܒܘ ܡܢܗ ܫܘܥܒܗܘܢ ܀ ܠܐ ܢܒܠܐ
ܒܗ ܒܡܬܢܗܘܢ ܘܠܐ ܢܒܘܥ ܐܦܝ ܡܢܗܘܢ ܐܠܐ ܒܪܫܡܐ ܕܢܡܬܢܝ
ܫܒܠܐ ܠܡܢܗܘܢ ܫܘܘܕܝ ܀

D. Cantica in Ordinibus.

---

a. Ex Ordinibus S. Baptismi et Confirmationis.

(Assem. Cod. lit. lib. I—III.)

LXXXIV.

ܥܘܢܝܬܐ: ܚܘܬܘ ܐܚܝ ܡܚܬܡܐ ܠܒܫܘܗܝ ܠܡܪܢ ܘܐܬܚܠܛܘ
ܒܫܘܒܗܪܗܘܢ ܓܢܣܐ ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܒܡܬܠܬܗ: ܡܢ ܪܘܡܐ ܟܝܢܗ ܘܡܢ
ܥܘܡܩܐ ܠܒܘܫܗ. ܡܙܝܓ ܗܘ ܠܒܘܫܟܘܢ ܥܡ ܠܒܘܫܗ ܕܡܪܢ:
ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܠܐܒܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܠܒܪܐ ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܣܓܕܬܐ ܘܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܥܠܡ ܠܗܘ ܕܥܠܡܝܢ:

Hymnus: Descendite fratres obsignati, induite Dominum nostrum et commiscemini inclyto ipsius generi, ut ait in sua parabola. — De summo natura eius est, vestimentum vero ex imis. Mistum est vestimentum vestrum cum vestimento Domini nostri. — Gloria Patri et gratiarum actio Filio et Spiritui Sancto adoratio et exaltatio in seculum seculorum.

Assem. Cod. lit. 2. p. 299, ex ordine bapt. St. Severi. Cod. Ms. ord. bapt. exhibet: ܒܫܘܒܗܪܗ singularem, dein additur: ܕܓܢܣ ܝܬܗܘܬܐ ܗܘ ܦܫܐ. — ܒܡܬܠܬܗ : ܒܡܬܠܬ̈ܗܘܢ plur. — ܠܒܘܫܗ : ܕܢܠܒܫ ܘܐܠܐ ܠܒܘܫܗ
ܠܒܘܫܗ. ܡܙܝܓ ܗܘ ܗܘ ܠܒܘܫܐ. ܥܡ ܠܒܘܫܘܗܝ ܠܟܠܟܡ.
ܬܘܒܐ ܕܝܢ ܩܘܕܫܐ ܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܡܚܐ. ܢܘܪܐ ܠܟܠܗ ܡܘܬܒܘܗܝ.
ܕܡܫܝܚܐ ܗܘ ܕܡܢܗ ܡܢܘܬܐ ܕܡܠܟܐ. ܫܒ.

LXXXV.

ܩܠܐ : ܒܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܐܡܪ ܐܠܗܐ ܕܢܬܡܫܚ ܐܗܪܘܢ ܘܢܬܩܕܫ

ܒܡܫܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܬܡܫܚܝܢ ܐܡܪܐ ܬܡܝܡܐ ܕܐܬܘ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ :

ܩܐܡ ܟܗܢܐ ܠܘܬ ܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܘܩܪܐ ܠܪܘܚܐ ܕܢܚܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ .

ܐܓܢ ܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܫܪܐ ܒܡܝܐ ܘܡܩܕܫ ܠܗܘܢ . ܩܠܐ ܫܡܥܬ

ܕܝܘܚܢܢ ܕܩܥܐ . ܕܗܘ ܐܡܪܗ ܚܝܐ ܕܐܠܗܐ . ܕܡܥܡܕ ܠܥܡܡܐ ܒܢܘܪܐ

ܘܒܡܝܐ ܘܒܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܫܒܩ ܚܘܒܐ : ܒܗܝܡܢܘܬܐ ܕܬܠܝܬܝܘܬܐ

ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܐܬܡܫܚܘ ܐܢܬܘܢ ܐܡܪܐ ܪܘܚܢܝܐ .

ܕܬܠܒܫܘܢ ܐܣܛܠܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܢ ܡܝܐ :

Tonus: Oleo Sancto edixit Deus ungi Aaron tumque sanctificari. Oleo Sancto unguntur simplices agni, qui venerunt ad baptisma. — Stat Sacerdos iuxta baptisterium et invocat Spiritum, qui descendit ex alto. Illabitur descenditque Spiritus Sanctus et inhabitat in aquis easque sanctificat. — Vocem Joannis audivi dicentis: Hic est vivus Dei agnus qui populos in igne et aqua baptizat et in Spiritu Sancto et debita dimittit. — In fide Trinitatis Patris et Filii et Spiritus Sancti ungimini spirituales agni, ut stolam gloriae ex aqua induatis. —

Ass. Cod. lit. 2. p. 224 ex ord. bapt. eccl. Antioch. et Hieros. — Hymni eiusdem argumenti ib. p. 234, 296 et 3. 225, ex ord. S. Basilii. — In Cod. Ms. ord. bapt. inde a verbis ܩܐܡ ܟܗܢܐ textus hic sequitur: ܗܘܐ ܡܫܚܐ ܐܬܩܕܫ ܚܘܒܐ ܠܒܢܝܐ ܘܡܬܡܫܚܝܢ ܕܢܚܬ ܘܐܬܒܠܒܠ ܘܗܘ ܦܬܓܡܐ ܐܡܪܐ ܠܡܥܡܕܘܬܐ. ܘܗܘܝܢ ܒܢܝܐ ܠܐܒܐ ܫܡܝܢܝܐ. ܫܘܒܚܐ. ܗܘܘ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܚ ܠܫܠܝܚܘܗܝ ܠܟܗܢܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܠܥܡܕܐ. ܘܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܫܠܛ ܒܗܘܢ ܘܡܩܕܫ. ܡܢ ܠܥܠ. ܩܠܐ ܫܡܥܬ ܩܐܡ, ut supra. — ܕܬܠܒܫܘܢ ܗܘ ܡܢ ܡܝܐ : ܡܢ. —

LXXXVI.

ܩܠܐ : ܠܒܪܝܟ . ܫܘܒܚܐ : ܘܡܫܒܚܝܢ . ܠܗܘܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܢܦܩ

ܫܘܒܚܐ ܦܪܘܩܢ ܠܗܘܢ ܡܢ ܐܠܗܝܢ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܢܬܒܠܒܠ ܫܠܝܚܐ

ܒܚܣܝܢ ܘܢܛܘܪ : ܐܬܗܪܬ . ܚܙܝܬܗ ܐܝܟ ܕܢܗܪܐ ܥܠܠ ܘܚܙܝܬ ܬܕܡܘܪܬܐ
ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܚܬܢܐ ܡܫܒܚܐ ܟܕ ܐܬܓܠܝ ܕܢܥܒܕ ܡܢ ܡܫܬܘܬܐ ܕܗܘ
ܠܟܠܬܗ : ܟܕ ܡܩܕܫ ܠܗ̇ . ܚܙܝܬܗ ܐܚܝ ܡܠܐ ܬܕܡܪܬܐ ܘܟܢܫܐ ܣܓܝܐܐ
ܩܕܡܘܗܝ ܫܪܝܪܐ . ܘܚܬܢܐ ܡܫܝܚܐ ܟܕ ܐܬܓܠܝ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܒܪ ܥܩܪܬܐ :
ܕܢܥܡܕ . ܛܥܝܢ ܟܠܬܐ ܨܒܝܬܐ ܘܠܐ ܝܕܥܐ ܡܢܘ ܚܬܢܐ ܕܡܣܟܝܐ ܠܗ .
ܦܪܢܝ̈ܦܐ ܐܬܟܢܫܘ ܘܡܠܐ ܚܘܪܒܐ ܘܡܪܢ ܒܝܢܬܗܘܢ ܡܛܫܐ . ܐܬܟܢܫܘ .
ܚܬܢܐ ܓܠܝܗ ܠܢܦܫܗ ܘܐܬܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܥܠ ܢܗܪܐ . ܘܕܚܠ ܟܪܘܙܐ
ܘܐܡܪ ܠܟܠܬܐ : ܗܢܘ ܕܐܡܪܬ ܠܟܝ ܕܬܬܬܟܠܝܢ ܥܠܘܗܝ . ܣܒܥܢܝ .
ܒܪ ܐܒܐ ܠܡܢܐ ܐܥܡܕܟ ܟܕ ܐܢܬ ܒܐܒܘܟ ܘܐܒܘܟ ܒܟ . ܟܕ ܐܢܬ
ܠܟܘܡܪܐ ܡܩܕܫ ܐܢܬ ܟܘܡܪܘܬܐ : ܡܝܐ ܦܫܝܛܐ ܠܡܢܐ ܫܐܠ ܐܢܬ . ܠܒܐ ܕܟܝܐ .
ܒܢܝ ܐܕܡ ܡܣܟܝܢ ܠܝ ܕܒܝ ܢܗܘܘܢ ܒܢܝ̈ܐ ܚܕ̈ܬܐ . ܒܪ ܥܩܪܬܐ ܥܡܕܝܢܝ
ܠܗܕܐ ܓܝܪ ܐܬܝܬ ܠܥܠܡܐ . ܘܦܪܘܥ . ܟܘܡܪܐ ܒܟ ܡܬܩܕܫܝܢ ܘܟܗܢܐ
ܒܟ ܡܬܚܣܝܢ : ܡܫܝܚܐ ܘܡܠܟܐ ܐܢܬ ܥܒܕ . ܡܢܐ ܡܘܬܪ ܠܟ ܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܕܡܢ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܠܝ : ܦܨܢܝ . ܟܠܬܐ ܕܟܠܠܬ ܡܣܟܝܐ ܠܝ ܕܐܚܘܬ
ܘܐܥܡܕ ܒܡܝܐ ܘܐܩܕܫܝܗ̇ . ܗܘ ܠܝܘܚܢܢ ܡܥܡܕܢܐ . ܡܢ ܟܘܡܪܐ
ܕܐܢܬ ܡܬܩܕܫ ܒܐܡܝܢܘ : ܘܡܢܟ ܥܡܕ

ܟܘܡܪܐ ܒܚܝܠܗ ܕܠܥܠܡܝܢ .

Ad miserere Tono: Protegite nos. —

Miserere mei. Stupor perculit me apud Jordanem et vidi prodigium, quum apparuit gloriosus Sponsus, ut convivium Sponsae faceret eamque sanctificaret. — Amplius. Vidi eum fratres, prodigiis plenum et turbas coram eo adstantes et Sponsum Christum, quum revelatus accessit ad filium sterilium (Joannem), ut ab eo baptizaretur. Tibi soli. Sponsa ornata est, nec novit, quis sit Sponsus, quem expectat. Paranymphi congregati sunt, desertum plenum est, et Dominus noster inter ipsos latet. — Tu vero. Tunc Sponsus patefecit se ipsum et ad Joannem ad fluvium accessit. Timuit praeco aitque ad Sponsam: Hic est in quem confidere te iussi. — Satia me. Nate Patris, cur te baptizabo, quum sis in Patre tuo, et Pater tuus in te? Quum sancta Pontificibus tu largiaris, cur aquas simplices postulas? — Cor mundum. Filii Adae me expectant, ut per me novi filii evadant. O fili sterilium, baptiza me, ad hoc enim in mundum ingressus sum. — Sed redde. Pontifices a te sanctificantur, Sacerdotes per te propitiationem consequuntur: Christos Regesque tu facis: quid igitur tibi baptismus proderit? — Libera me. Sponsa, quam desponsavi, me expectat, ut descendens

Dei agnus. Deus. — Libera me. Tu qui baptizatus de aquis ascendisti, creator omnium creaturarum, clamante Patre: Hic est filius meus, hic est dilectus meus. Deus. — Quoniam noluisti. Tu qui prae tuo amore descendens manibus servi tui baptizatus es nostrumque genus a servitute peccati liberasti. Deus. — Benigne fac. Tu Domine qui Adamum videns peccati caussa vetustate detritum, miseratione eius motus, a Satana ipsum liberasti. Deus. — Gloria. Ecclesia gloriam concine hodie filio Regis, qui descendens a Joanne in Jordane baptizatus est. Deus. —

Assem. cod. lit. 1. p. 259, ex ord. bapt. S. Jac. Edess. Id. in ord. bapt. MS. Similis cantus occurrit in cod. lit. 2. p. 262 sub eodem tono et 1. p. 264. tono: In omnibus matutinis, et 2. p. 244. ord. eccl. Hierosol.

LXXXIX.

ܩܠܐ. ܚܕܘ ܙܕܝܩܐ: ܩܠܗ ܕܝܘܚܢܢ ܫܡܥܬ ܡܢ ܐܡܪ ܠܗ
ܠܝܘܪܕܢܢ ܕܕܟܐ ܢܦܫܟ ܘܐܚܠܠ ܨܐܐܬܐ ܕܒܓܘܟ: ܕܡܪܗ ܕܫܡܝܐ
ܘܕܐܪܥܐ ܐܬܐ ܕܢܥܡܕ. ܗ̄. ܘܢܩܕܫ ܟܠ: ܠܝܘܚܢܢ ܐܚܕܬܗ ܥܕܬܐ
ܠܝܘܚܢܢ ܒܝܘܪܕܢܢ ܢܗܪܐ ܘܐܡܪܐ ܠܗ ܕܐܝܢܘ ܚܬܢܐ. ܘܐܡܪ ܠܗ
ܕܒܬܪܝ ܐܬܐ ܘܩܕܡܝ ܗܘ ܡܟܝܠ ܘܐܘܪܚܐ ܡܛܝܒ ܩܕܡܘܗܝ ܐܢܐ. ܗ̄.
ܘܗܘ ܢܦܪܘܩ ܠܟܝ: ܐܡܪܗ ܕܐܠܗܐ ܕܐܬܐ ܠܘܬ ܝܘܚܢܢ ܘܩܕܫ ܡܝܐ
ܒܡܥܡܘܕܝܬܗ. ܐܫܪܐ ܫܝܢܟ ܘܫܠܝܘܬܟ ܒܐܪܒܥ ܦܢܝܢ ܘܛܪ ܠܥܕܬܟ
ܘܠܒܢܝܗ̇. ܗ̄. ܡܢ ܢܟܝܢܐ: ܬܠܬܐ ܐܪ̈ܙܝܢ ܩܕܝܫܝܢ ܣܡ ܡܪܢ
ܒܥܕܬܐ ܕܦܪܩܗ̇ ܒܨܠܝܒܗ. ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܩܘܪܒܢܐ ܘܡܫܚܐ
ܗܠܝܢ ܕܡܚܣܝܢ ܠܟܠ ܡܩܪ̈ܒܝܗ̇. ܗ̄. ܘܫܘܒܩܢܐ ܕܚܛ̈ܗܐ:

Tono: Exultate iusti. — Vocem Joannis audivi dicentis ad Jordanem: Purga te ipsum et ablue sordes quae in te sunt: quoniam Dominus coeli et terrae accessit, ut baptizaretur, All. et sanctificaret omnia. — Apprehendit Ecclesia Joannem in Jordane fluvio dixitque ei: Quis est Sponsus? cui ille: Post me veniet et prior me est, viamque coram ipso paro, All. et ipse salvabit te. — Agnus Dei, qui ad Joannem venisti tuoque aquas baptismate sanctificasti: fac ut pax et tranquillitas tua in quatuor mundi partibus inhabitet: et custodi Ecclesiam tuam eiusque filios, All. a noxis. — Tria sacra mysteria posuit Dominus noster in Ecclesia, quam cruce sua redemit: Baptisma

et Oblationem purumque Sacerdotem, qui gregi suo veniam implorat, All. et misericordiam postulat. —

Ass. cod. lit. 1. p. 246. ex ord. bapt. S. Jac. Edess., fere idem habes 2. p. 269 sub tono: Non in iudicium. ex ord. eccl. Hieros. — Cod. ord. bapt. MS. Jac. v. 1. pro ܕܡܟܗܢ exstat ܕܡܩܕܫ. — v. 3. ܘܗܘ ܩܪܘܒ missa est copula et sequuntur haec: ܫܘܒܚܐ. ܢܣܩ ܠܘܬܟ ܡܪܢ ܠܡܫܝܚܐ ܒܟܠܐ ܥܡܡܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܝܗܒ ܚܝܠܐ. ܠܥܡܐ ܕܐܬܐ ܡܢ ܐܡܪ. ܕܒܪܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܢܦܩܬ ܐܢܐ ܡܫܬܒܚܐ ܗܘܝܬ. ܥܠ ܟܠܗܘܢ. ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܒܝܬ ܐܒܐ ܐܡܪ ܠܝ ܡܪܝܐ ܠܗ ܡܫܝܚܐ. ܐܡܪ ܠܗ ܡܪܢ ܐܢܬܘܢ. ܘܠܟܘܢ ܡܠܬܐ ܕܠܐ ܐܢܫ ܡܢ ܢܦܩܬܐ. ܗܘܬ.

XC.

ܩܠܐ. ܥܢܝܟ ܝܫܘܥ : ܚܙܘܟ ܡܝܐ ܐܠܗܐ : ܚܙܘܟ ܡܪܝܐ ܡܝܐ ܘܕܚܠܘ . ܐܦ ܬܗܘܡܐ ܐܬܬܙܝܥܘ : ܘܐܪܕܘ ܡܝܐ ܥܢܢܐ ܕܐܐܪ :: ܝܡܐ ܚܙܝܗ ܘܥܪܩ : ܘܝܘܪܕܢܢ ܗܦܟ ܠܒܣܬܪܗ . ܐܦ ܬܗܘܡܐ ܐܬܬܙܝܥܘ : ܘܥܢܢܐ ܢܛܦܘ ܡܝܐ :: ܥܢܝܟ ܝܫܘܥ ܓܥܝܢ ܠܟ ܒܟܐܒܐ ܘܕܡܥܐ . ܦܪܘܩ ܐܢܝܢ ܒܪܚܡܝܟ ܡܢ ܐܘܠܨܢܐ ܕܚܕܝܪܝܢ ܠܗܝܢ :

Tono: Oves tuae Jesu. — Viderunt te aquae, Deus, viderunt te Domine aquae et timuerunt: et abyssi turbatae sunt, et stillaverunt aquas nubes aëris. — Mare vidit eum et fugit, et Jordanis conversus est retro. Sed et abyssi turbatae sunt, et nubes aquas stillaverunt. — Oves tuae, Jesu, clamant ad te cum dolore et lacrymis. Libera eas propter misericordiam tuam ab angustiis, quae eas circumdant. —

Ass. cod. lit. 1. p. 247. ex ord. bapt. S. Jac. Edess.

XCI.

ܩܠܐ : ܠܗܕܐ ܢܫܡܬܐ ܘܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܐ ܫܒܚܘ . ܘܟܠܟܘܢ ܡܢ ܬܚܘܬ ܪ̈ܩܝܥܐ : ܐܬܚܕܝܘ ܥܡ ܗܕܐ ܠܗ ܚܕܐ ܕܝܠܕܐ ܕܐܝܠܕܬ ܠܟܠܟܘܢ ܡܢ ܡ̈ܝܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܥܡܕܗ ܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܢ ܠܒܪ ܟܠܟܘܢ ܡܢ ܕܡܫܝܚܐ ܘܐܦܐ ܕܦܓܪܐ ܕܗܘܐ ܡܢܗ . ܘܒܠܒܘܫܐ . ܩܕܝܫ ܕܢܩܒܠ ܡܬܚܫܚܘܬܐ ܠܡܫܡܫܘ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܐ :: ܒ̈ܢܝܐ ܕܫܒܝܐ ܕܫܪܝܐ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Tono: Lux nata et fons vitae etc. Supra excelsos montes. — Enarra nobis, Joannes, terribilem visionem, quam supra aquas in Jordane vidisti. Vidi Spiritum Sanctum supra caput eius stantem, et patrem exclamantem, hic est Filius meus. Alleluia. Benedictus, qui baptismum consecravit in expiationem filiorum Adae. — Terribilia Seraphim agmina, quae ad tuam divinitatem Sanctus exclamant, tuo obstupuere baptismo, Domine universorum, qui propter caritatem tuam ad baptismum descendisti, ut aquas in remissionem debitorum consecrares. Alleluia. Laus tibi, et Patri, qui misit te, Jesu Salvator mundi. — Beatum dixere superni Vigiles Joannem, qui tanta virtute praeditus fuit. Nam terribile fulgur baptismum ab ipso accepit, et ipse manum suam flammae imposuit, vim eius nequaquam formidans. Laus virtuti, quae ipsum confortavit. Alleluia. Benedictus, qui suo nos baptismo sanctificavit, Jesus Salvator mundi. — Benedictus, qui maiestatem suam inclinans, manibus servi sui baptizatus est, suoque nobis baptismo mysterium mortis ac resurrectionis suae praefiguravit, nosque dignos baptismo effecit, quo in filios a Patre adoptati sumus. Alleluia. Benedictus, qui suo nos baptismo emundavit, Jesus Salvator mundi. —

Assem. cod. lit. 2. p. 248. ex ord. bapt. eccl. Hierosol.

XCII.

[illegible]
[illegible]
[illegible]

ܡܫܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܡܢ ܚܕ ܗܘ ܡܢܬܐ ܀ ܟܣܝܐ ܠܓܠܝܐ ܕܐܬܚܒܩ. ܕܡܫܚܐ
ܗܘ ܡܫܚ ܓܠܝܐܝܬ ܐܝܟ ܐܠܗܐ ܬܪܥܐ ܡܢܗ ܠܟܘܢ ܕܡܫܚܘܢ ܐܝܟ
ܡܫܝܚܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܚܬܡ ܒܟܣܝܘ ܐܡܪܐ ܚܕܬܐ ܘܪܘܚܢܝܐ.
ܥܢܐ ܠܗ ܠܡܪܥܝܬܐ ܬܪܬܝܢ ܕܫܘܦܪܗ ܚܒܠܗ ܒܟܣܝܘ ܀ ܡܢ ܡܫܚܐ
ܡܪܒܝܬܐ ܠܥܕܬܐ ܒܡܫܚܐ ܡܠܬܐ ܕܚܝܘܬܐ: ܒܡܪܫܐ ܕܝܢ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܠܥܕܬܐ ܕܩܕܝܫܐ ܡܢ ܥܡܐ. ܡܢ ܕܝܢ ܥܡܡܐ ܦܪܫ ܗܘܐ ܠܥܡܐ
ܦܪܝܫ ܗܘܐ ܡܢ ܥܡܡܐ. ܗܫܐ ܕܛܥܐ ܠܗ ܥܡܐ ܦܪܫ ܐܢܘܢ
ܠܥܡܡܐ ܡܢܗ ܀ ܡܢܐ ܕܡܬܕܟܐ ܗܘܐ ܓܪܒܐ ܒܡܫܚܐ ܒܡܫܚܐ ܪܫܡ
ܗܘܐ ܡܥܡܕܐ ܠܟܗܢܐ ܗܘܐ. ܥܒܪ ܛܘܦܣܐ ܘܐܬܬ ܫܪܪܐ. ܗܐ ܒܡܫܚܐ
ܡܬܪܫܡܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܒܢܝܐ ܡܬܓܡܪܝܢ ܐܢܬܘܢ ܘܠܓܙܪܐ ܡܬܚܫܒܝܢ
ܐܢܬܘܢ. ܘܡܢ ܦܓܪܐ ܡܬܬܪܣܝܢ ܐܢܬܘܢ:

Tono: Unctio. — Christo et oleo communis quaedam res est. Abditum cum manifesto coniungitur. Oleum palam ungit: Christus clam signat agnos novos spiritualesque: gregem videlicet, cuius duplex est decus: conceptio enim eius ex oleo est, et nativitas ex aquis. — Quam sublimis est vester ordo! Nam peccatrix quidem velut ancilla pedes Domini sui unxit: vestra vero corpora Christus ipse tamquam minister per oves suas ungit signatque. Decet enim gregis Dominum oves suas per se ipsum signare. — Ex gentibus populum per primum circumcisionis signaculum secreverat. Gentes vero a populo per signum unctionis segregavit. Nam quum gentes errarent, a gentibus populum separavit: nunc vero quum populus erravit, ab eo gentes divisit. — Quum leprosus mundabatur, Sacerdos oleo ipsum signans, in fontem demittebat. Abiit figura et veritas advenit. En vos oleo signamini et in filios perficimini: gregique adscripti corpore vescimini. —

Ass. cod. lit. 2. p. 240. ex ord. bapt. puellarum eccl. Hierosol.

XCIII.

ܩܠܐ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܒܚܬܐ: ܦܬܚܘ ܗܢܐ ܡܠܟܐ ܕܦܪܩܢ
ܡܢ ܐܒܘܗ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܡܥ ܢܦܫܟܘܢ ܟܠܗ ܪܚܡܐ ܘܐܬܒܪܟܬ.
ܗܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܐ ܕܢܦܬܚ ܠܟܘܪܐ ܡܢ ܢܦܫ ܫܒܝܚܘܬܐ ܕܠܘܬܐ ܕܦܪܩܢܐ
ܗܘ. ܘܡܦܩ ܐܝܟܢ ܪܟܐ ܘܢܚܬ ܫܡܝܐ ܡܢ ܐܒܘܗ. ܕܐܬܐ ܫܒܝܩ

ܐܢܐ ܕܣܢܝܩ ܡܢܟ ܐܥܡܕ . ܘܐܡܪ ܠܗ ܕܫܒܘܩ ܗܫܐ ܘܡܠܐ ܟܠܗ
ܟܐܢܘܬܐ . ܬܐ ܣܝܡ ܐܝܕܟ ܘܐܢܐ ܥܡܕ ܐܢܐ . ܘܟܕ ܩܠܗ ܕܐܒܐ ܡܢ
ܠܥܠ ܢܚܬ ܪܘܚܐ ܡܢ ܪܘܡܐ . ܗ̄ . ܘܫܪܬ ܥܠ ܪܫܗ : ܫܦܝܪ
ܗܘܐ ܡܠܟܗ ܕܝܘܚܢܢ ܟܕ ܐܡܪ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ ܕܕܚܠ ܐܢܐ ܡܢܟ
ܐܬܩܪܒ ܡܪܝ . ܬܒܢܐ ܐܢܐ ܘܠܐ ܡܡܪܚ ܐܢܐ ܐܚܘܕ ܒܐܝܕܝ ܫܠܗܒܝܬܐ :
ܘܐܢ ܩܪܒ ܐܢܐ ܡܪܝ ܝܩܕ ܐܢܐ ܠܟ . ܗܐ ܡܝܐ ܩܝܡܝܢ ܘܫܬܩܝܢ .
ܣܝܡ ܐܝܕܟ ܥܠ ܪܫܝ ܘܫܬܘܩ . ܗ̄ . ܘܐܢܐ ܥܡܕ ܐܢܐ : ܡܫܚܐ
ܕܩܘܕܫܐ ܪܫܝܐ ܕܡܫܝܚܝܢ ܗܘܘ ܒܗ ܡܠܟܐ ܐܦ ܟܗܢܐ
ܘܠܘܝܐ ܕܐܝܣܪܐܝܠ . ܒܗ ܚܬܝܡܢ ܥܕܬܐ . ܘܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܬܩܕܫܐ .
ܘܝܠܕܐ ܒܢܝܐ ܚܕܬܐ ܘܪܘܚܢܝܐ . ܘܡܫܚܬ ܒܗ ܗܝ ܚܛܝܬܐ ܠܡܫܝܚܐ
ܕܪܫܐ ܕܚܝܐ . ܗ̄ . ܘܫܒܩ ܠܗ ܚܘܒܝܗ : ܫܦܝܪ ܗܘܐ
ܡܠܬܗ ܕܚܛܝܬܐ ܟܕ ܐܡܪܐ ܠܗ ܠܒܣܡܢܐ ܕܗܒ ܠܝ ܡܫܚܐ ܘܣܒ
ܕܗܒܐ ܒܛܝܡܘܬܗ . ܡܫܚܐ ܛܒܐ ܗܒ ܠܝ . ܕܐܚܠܛ ܒܗ ܕܡܥܐ
ܕܥܝܢܝ ܘܐܙܠ ܐܡܫܘܚ ܠܒܘܟܪܐ ܫܡܝܢܐ :

Tono: Definitionem fidei. — Quam bene Salvator noster ad Joannem dicebat: Impone dexteram tuam super caput meum, et baptiza me. Timuit Joannes et expavit, videns fluvium flamma ignis in eo manente ardentem: et continuit manum suam trementem, et exclamans dixit: ego indigeo, Domine, a te baptizari. Dixitque ei: Sine modo, et imple omnem iustitiam, veni, impone manum tuam, et ego baptizor. Et cum voce Patris desuper descendit Spiritus ex alto, Alleluia, et mansit super caput eius. — Quam bene Joannes ad Christum dicebat: Timeo Domine ad te accedere. Palea sum, nec audeo flammam manibus meis contrectare. Si accessero, Domine, ardebo. En aquae stant silentque. Pone manum tuam super caput meum, et tace, Alleluia, et ego baptizor. — Oleo sancto optimo, quo ungebantur Reges, Levitae et Sacerdotes Israel, signantur Ecclesiae, et baptisma sanctificatur, filiosque novos ac spirituales gignit. Peccatrix etiam eodem unxit Christum, qui vitae principium est, Alleluia, et dimisit ei debita sua. — Quam bene peccatrix ad unguentarium dicebat: da mihi unguentum, et pro eius pretio aurum accipe. Unguentum optimum da mihi, ut misceam ei lacrymas oculorum meorum, et vadam ad ungendum Primogenitum caelestem.

Ass. cod. lit. 2. p. 215. ex ord. bapt. eccl. Antioch. et Hierosol.

XCIV.

ܩܠܐ ܕܩܘܩܝܐ ܀ ܝܘܚܢܢ ܡܙܓ ܡܝܐ ܕܡܥܡܘܕܝܬܐ: ܘܡܫܝܚܐ ܩܕܫ
ܐܢܘܢ ܘܢܚܬ ܐܬܥܡܕ ܒܗܘܢ. ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܣܠܩ ܡܢ ܡܝܐ ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܫܒܚܘܗܝ ܠܗ ܐܝܩܪܐ. ܫܡܫܐ ܐܪܟܢ ܙܠܝܩܘܗܝ ܘܣܓܕ
ܩܕܡܘܗܝ. ܗܘ ܕܩܕܫ ܢܗܪ̈ܘܬܐ ܘܡܒܘ̈ܥܐ ܟܠܗܘܢ. ܗ̄ ܗ̄ܘ ܀
ܡܢܘ ܚܙܐ ܬܪܬܝܢ ܐܚ̈ܘܢ ܫܦܝܪ̈ܬܐ. ܐܝܟ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܟܝܬܐ ܘܥܕܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ. ܐܪܙܐ ܟܣܝܐ ܐܝܬ ܒܗܝܢ ܒܬܪܬܝܗܝܢ. ܕܚܕܐ ܝܠܕܐ ܘܐܚܪܬܐ
ܡܪܒܝܐ. ܡܐ ܕܝܠܕܐ ܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܢ ܓܘ ܡܝܐ. ܡܩܒܠܐ ܠܗ
ܥܕܬܐ ܘܡܩܪܒܐ ܠܗ ܠܡܪܝܐ. ܗ̄ ܗ̄ܘ ܀ ܬܗܪܐ ܪܒܐ ܡܐ ܕܦܫܛ
ܟܗܢܐ ܝܡܝܢܗ. ܘܦܬܚ ܠܗ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܘܡܠܐܟܐ ܠܥܠ ܬܡܗܝܢ.
ܩܐܡ ܥܦܪܐ ܥܠ ܫܠܗܒܝܬܐ. ܘܩܪܐ ܠܪܘܚܐ ܕܬܐܬܐ ܡܢ ܪܘܡܐ.
ܥܢܝܐ ܠܗ ܡܚܕܐ ܘܨܒܝܢܗ ܥܒܕܐ. ܘܝܗܒܐ ܚܝܐ ܠܡܝܘܬܐ ܘܣܒܪܐ
ܠܡܗܝܡܢܐ. ܗ̄ ܗ̄ܘ ܀ ܐܪܙܐ ܕܥܕܬܐ ܨܝܪܐ ܗܘܬ ܗܝ ܚܛܝܬܐ. ܕܡܫܚܬܗ
ܠܒܪ ܐܠܗܐ ܗܘ ܡܪܐ ܕܥܠܡܐ. ܡܫܚܐ ܕܟܝܐ ܐܫܕܬ ܥܠ ܪܫܗ.
ܘܫܒܩ ܚܘ̈ܒܝܗ ܘܥܛܝ ܚܣܝܪܘܬܗ. ܗܐ ܥܕܬܐ ܒܡܫܚܐ ܩܕܝܫܐ ܠܒܢܝܗ̇ ܡܫܚܐ
ܘܩܒܪܐ ܠܗܘܢ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܢܗܘܘܢ ܡܢܗ̇ ܢܬܝܠܕܘܢ. ܗ̄ ܗ̄ܘ ܀

Cantus Kukaei. — Joannes miscuit aquas Baptismatis, et Christus sanctificavit eas, et descendens in eis baptizatus est. Quo tempore de aquis ascendit, coelum et terra honorem ei dederunt. Sol inclinavit radios suos et coram illo adoravit, qui flumina fontesque omnes sanctificavit. Alleluia, Alleluia. — Quis vidit duas pulchras sorores, ut purum Baptisma et sanctam Ecclesiam? Mysterium occultum in ipsis est. Unum gignit, et altera alit. Quod Baptisma ex aqua parit, id suscipit sancta Ecclesia et Domino sistit. Alleluia, Alleluia. — Magnum prodigium, dum Sacerdos dexteram suam extendit et aperit Baptisma, Angelis desuper obstupescentibus. Stat pulvis supra flammam et invocat Spiritum, ut ex alto adveniat: qui statim exaudit eum, voluntatemque eius faciens, dat vitam mortalibus, spemque fidelibus. Alleluia, Alleluia. — Mysterium Ecclesiae figurabat illa peccatrix, quae Dei filium Dominum saeculorum unxit. Purum unguentum effudit super caput eius, qui dimisit debita eius et defectus eius delevit. En Ecclesia oleo sancto filios suos ungit, eosque in Baptismo sepelit, ut ex eo nascantur. Alleluia, Alleluia.

Ass. cod. lit. 1, p. 226. ex ord. bapt. s. Jac. Ed. Similia in ord. Hieros. 2. p. 286. et ord. S. Jac. Ed. 1. p. 275, 2. p. 256. sub versu simplici. — In cod. bapt. MS. legitur: v. 1. ܠܗ̇ܘ — ܘܒܝܕ ܡܥܡܘܕܝܬܐ. — v. 2. verba ܐܬܐ ܚܝܐ ܐܦ ܥܡܠܗܘܢ — desunt, et post ܡܥܡܘܕܝܬܐ inserta sunt: ܐܦ ܐܢܫܐ ܚܝܐ ܫܘܝܐ, ac pro ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ legitur ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ. — v. 3. ܡܫܒܚܐ. — Pro: ܘܢܚܣܐ ܢܦܫܬܐ ܘܦܓܪ reperiuntur: ܘܢܚܣܐ ܢܦܫܬܐ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܫܒܚܬܐ ܕܢܚܬܐ. — Loco v. 4.: alia haec subiuncta est stropha:

ܡܫܒܚܐ ܕܚܢܢ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܘܬܐ ܘܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ
ܩܕܝܫܐ . ܐܒܐ ܫܡܥܗ ܕܒܪܗ ܚܒܝܒܐ ܡܫܝܚܐ . ܘܒܪܐ ܕܐܬܐ ܢܚܬ
ܘܥܡܕ ܒܗ . ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܒܕܡܘܬ ܝܘܢܐ ܢܚܬܬ ܥܠܘܗܝ . ܫܘܒܚܐ
ܠܡܫܒܚܐ ܕܗܘܐ ܒܗ ܠܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ.

XCV.

ܡܨܥܝܬܐ :: ܢܩܘܡ ܫܦܝܪ ܡܨܠܝܢ . ܢܒܥܐ ܒܗܝܡܢܘܬܐ
ܘܢܒܥܐ ܒܬܐܪܬܐ ܕܟܝܬܐ ܘܢܬܟܫܦ ܠܡܪܝܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܡܪܘܡܐ
ܚܛܗܐ ܕܒܢܝ̈ܢܫܐ ܚܛܗܐ ܕܒܢܝ ܐܕܡ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܩܕܝܫܬܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܠܐܠܗܘܬܐ :: ܢܒܥܐ ܡܢܗ ܗܘ ܕܐܝܬܘܗܝ ܙܘܦܐ ܡܕܟܝܢܐ ܘܡܚܘܪܢܐ ܕܟܘܬܡ̈ܐ
ܕܢܛܪܘܕ ܘܢܪܚܩ ܡܢܢ ܠܒܪܢܫܐ ܥܬܝܩܐ ܕܡܬܥܬܩ ܘܡܬܚܒܠ : ܘܢܠܒܫܢ ܠܒܘܫܐ
ܚܕܬܐ ܕܡܬܚܕܬ ܘܡܝܬܪ ܘܩܕܝܫ ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ ܕܟܝܬܐ :: ܢܩܥܐ ܥܡ
ܕܘܝܕ ܢܒܝܐ ܕܐܡܪ ܚܙܝܘܟ ܡܝܐ ܐܠܗܐ ܚܙܝܘܟ ܡܝܐ ܘܙܥܘ . ܐܦ ܬܗܘܡܐ
ܐܬܬܙܝܥܘ ܡܝܐ ܣܓܝܐܐ ܐܝܟ ܩܠܐ ܕܢܝܬܘܢ ܥܠܝܢ . ܘܐܦ ܐܢܚܢ ܢܩܥܐ ܐܦ ܩܠܐ ܕܡܝܐ
ܡܘܪܒܐ ܒܟܠܗ ܐܪܥܐ . ܗܘ ܗܘ ܕܗܘܐ ܒܪܢܫܐ : ܘܫܒܚܘܗܝ ܕܗܘ
ܕܐܬܐ ܠܢܦܫܢ :

Media. Stemus recte orantes, oremus in fide et rogemus in conscientia munda, Dominumque supplices deprecemur, qui ab altissimis descendit, ut peccatum filiorum Adae sacro baptismate glorificandae Deitatis expiaret. — Deprecemur eum, qui est hyssopus maculas detergens et dealbans, ut dispellat et procul abiiciat a nobis veterem hominem, qui veterascit et corrumpitur, et novo nos vestimento induat, quod innovatur fitque praestans et sanctum per mundum baptismum. — Clamemus cum propheta David: Viderunt

te aquae Deus, viderunt te aquae et timuerunt, et abyssi contremuere, nubesque aquas destillarunt. Clamemus etiam cum Patre ab excelsis altissimis detonante: Hic est Filius meus, in quo mihi complacui, et dilectus meus, quem concupivit anima mea.

Ass. cod. lit. 2. p. 329. ex ord. bapt. Mar. cf. 1. p. 247., 2. p. 313. ex ord. Maron., 3. p. 216. ex ord. bapt. S. Basil.

XCVI.

ܣܘܓܝܬܐ ܀ ܐܝܟ ܕܐܡܪܘ ܗܘ ܠܒܪܗ ܕܡܪܝܐ ܩܠܐ. ܕܒܛܢ ܠܟܘܢ
ܥܠܝܗܝܢ ܡܢ ܡܘܬܒܐ ܠܥܠ: ܐܫܬܡܥ ܠܟܗܢܝܗܘܢ ܐܝܟ ܐܒܐ ܥܡܡܐ.
ܘܡܫܚܘ ܐܢܘܢ ܡܫܝܚܐ ܡܠܐܟܐ: ܡܫܝܚܐ ܡܠܐܟܐ ܫܒܚܘܗܝ
ܫܡܝܢ ܡܢ ܡܡܠܠܘܬܗ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ: ܡܫܒܚܐ ܕܠܐ ܚܫܢ
ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܗܟܢܐ ܕܝܠܗ ܐܦ ܣܓܝܐܝܢ ܠܫܘܒܚܗ: ܕܡܢܐ
ܕܡܢ ܗܪܟܐ ܠܐܦ ܚܕܐ. ܘܕܝܢ ܐܡܪܬ ܗܟܘܬ ܣܓܝܐܐ: ܡܫܒܚܝܢ
ܠܡܫܝܚܐ ܘܐܦ ܡܠܐܟܐ ܕܒܛܢ ܠܟܘܢ ܒܟܪܣܐ ܒܪ ܐܠܗܐ
ܣܓܝܐܐ: ܘܗܐ ܒܡܪܕܝܬܐ ܐܦ ܡܢܗ ܗܘܐ ܘܕܝܢ ܐܡܪܬ ܗܟܘܬ
ܣܓܝܐܐ: ܐܝܟ ܕܐܬܬܐ ܠܫܡܝܐ ܣܓܝܐܐ ܠܗ ܡܘܬܒܐ ܠܥܠ
ܒܫܡܐ ܕܐܒܐ ܘܒܪܐ: ܡܢ ܠܥܠ ܘܐܦ ܠܥܠܡܐ. ܒܫܠܡܘܬܗܘܢ
ܐܝܟ ܕܠܗܘ ܒܗ ܫܘܒܚܐ: ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܐܠܗܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܐܢܬܘܢ
ܡܢ ܒܗܝ ܕܠܟܝ ܠܡܫܒܚܘ: ܣܓܝܐܐ ܕܝܢ ܒܗ ܚܠܝܗ ܡܫܡܫܢܐ
ܩܕܡ ܠܟܘܢ ܥܠܡܐ ܘܡܫܒܚ ܠܟܘܢ ܠܟܠܢ: ܡܠܐܟܐ ܕܠܐ ܫܠܝܢ
ܠܐܬܒܪܟ ܐܬܢܬܝܢ. ܘܩܕܫ ܠܫܡܝܐ ܒܝܘܡ ܒܩܕܫܝܢ: ܠܐܦ
ܒܢ ܗܕܐ ܐܒܘܗ ܒܟܪܣܬܐ. ܠܟܘܢ ܕܝܢ ܒܢ ܡܢܝܢ ܗܘ ܫܟܢ
ܚܕܬܐ: ܡܢܗ ܕܠܐ ܢܦܠ ܒܫܠܡܘܬܗ ܐܝܟ. ܕܐܦ ܠܟܝ ܡܠܟܘܬܗ
ܘܐܢܫܐ ܚܕܝܢ ܒܗܢ: ܠܟܠܐ ܘܡܠܐܟܐ ܚܕܝܢ ܒܩܘܫܬܐ ܠܝܘܡ ܒܗܢ
ܐܝܟ ܕܠܗܘܢ ܕܡܢ ܐܠܗܐ: ܗܕܐ ܕܠܐ ܢܬܒܠܥ ܐܦ ܒܡܪܕܝܬܐ ܣܓܝܐܐ
ܒܩܕܝܫܐ ܐܬܒܪܟ ܒܠܒܘܫܐ: ܒܪܗ ܕܗܘܐ ܠܟܗܢܘܬܗ ܒܝܬܠܚܡ.
ܗܘ ܕܠܐ ܢܬܒܥܐ ܗܘܐ ܐܦ ܠܗ ܕܒܗܢ: ܡܪܝܐ ܠܒܪ ܫܡܝܐ ܫܒܝܚ
ܠܫܡܗ ܐܦ. ܒܫܡܝܢ ܐܝܟ ܗܘ ܕܝܢ ܠܗ ܣܓܝܐܐ: ܗܘܐ ܗܘ
ܐܢܬܬ ܕܡܫܒܚܝܢ ܣܓܝܐܐ. ܐܠܗܐ ܕܠܐ ܠܒܝܫ ܠܐ ܬܚܝܢ ܐܝܟ:

ܫܘܒܚܐ ܠܗܘ ܕܐܠܒܫ ܫܘܒܚܐ ܠܒܢܝ ܐܕܡ. ܕܢܚܕܐ ܘܢܬܒܪܟ ܙܪܥܗ
ܚܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܟ: ܥܒܕ ܒܡܪܚܡܢܘܬܟ ܡܪܐ ܕܟܠ ܠܣܓܘܕܝܟ
ܥܡ ܗܠܝܢ ܕܪܚܡܘܟ: ܐܙܠܘ ܒܫܠܡܐ ܒܢ̈ܝ ܡܥܡܘܕܝܬܐ.
ܣܓܘܕܘ ܠܨܠܝܒܐ ܕܢܛܪ ܠܟܘܢ:

Hymnus: Fratres mei canite gloriam Filio Domini universorum, qui coronam vobis nexuit de Jordane fluvio. — Illustrata sunt vestimenta vestra fratres mei instar solis, et splenduerunt species vestrae instar Angelorum. — Instar Angelorum ascendistis carissimi e baptisterio per virtutem Spiritus Sancti. — Intransitorium thalamum fratres mei, accepistis et gloriam Adae hodie induistis. — Indicium e fructu Adam promeruit, hodie vero vobis victoria conlata. — Speciosa sunt vestimenta vestra et pulchrae coronae vestrae, quas vobis hodie per Sacerdotem Primogenitus nexuit. — Vae in paradiso Adam suscepit, et vobis hodie victoria concessa est. — Arma iustitiae induistis hodie in Jordane flumine per virtutem Spiritus Sancti. — Gaudent superi, et exultant inferi in vestro convivio fratres mei, in quo nullae sunt sordes. — Caelestem beatitudinem suscepistis, attendite, ne malignus illam vobis eripiat. — Hodie exortus est sponsus coelestis, qui aperit vobis iannam suam, vosque in Eden inducit. — Coronae immarcescibiles capitibus vestris impositae sunt; voces gloriae praedicent ora vestra. — Adamum propter fructum eduxit cum maestitia; vobis vero per aquas en thalamus laetitiae concessus. — Quis non gaudeat fratres mei in vestro thalamo, nam Pater, Filius et Spiritus gaudent de vobis. — Vigiles et Angeli gaudent super poenitentibus, laetentur et in vobis, qui similes illis effecti estis. — Fructus, quem non gustavit Adam in paradiso, hodie in ore vestro atque in corde vestro positus est. — Corpus suum Salvator noster praefiguravit in ligno, quod non gustavit Adam quia peccavit. — Certamen instituit malignus et Adae filios debellavit, in vestra autem pugna fratres mei, ille hodie devictus est. — Magna est victoria, quam hodie retulistis; si non deficietis, nunquam peribitis fratres mei. — Gloria illi, qui filios Adae gloriam induit, ut huius proles laetetur et benedicatur. — Regni participes fac per miserationes tuas universorum Domine adoratores tuos cum iis, qui dilexerunt te. — Ite in pace filii baptismi, adorate Crucem, quae vos custodiat.

Ass. cod. lit. 3. p. 164. ex ord. confirm. Eundem hymnum eccl. Hieros. breviorem et hic illic mutatum habes ib. p. 158. (tono: expergiscimini vigilate et canite), praeterea ib. p. 173. 182. 185. (tono: qui peccatorum misereris); denique huc pertinent duo hymni satis prolixi ad modum S. Ephr. pro puero et puella Ass. cod. lit. 1. p. 208. sq. ex ord. initiandi

catechumenos iuxta ritum eccl. Ant. — In cod. MS. ord. bpt. nihil nisi carminis initium restat usque ad verba: ܕܥܡܕܐ ܪܒܐ, ita tamen, ut pro: ܠܗ̇ ܕܡܫܒܚ ܠܗ̇ ܠܚܕܐ sit scriptum: ܘܥܡܕܐ ܪܒܐ ܠܗ̇ ܠܡܫܒܚ, et loco: ܫܒܚܐ : ܠܟܠܢ legatur.

---

b) Ex Ordinibus S. Chirotoniae.

(Assem. Cod. lit. lib. VIII.)

XCVII.

In Chirotonia Psaltarum.

ܒܪܝܟ ܡܠܐ : ܫܒ̇ܘܚܠܟ : ܠܡܫܡܫܢܐ ܕܒܟ ܠܟ ܐܠܗܐ ܠܡܫܘܕܝܘ
ܫܒܚ ܢܦܫܐ ܠܐܠܗܐ : ܘܐܝܟ ܗܘ ܗܘ ܡܢ ܐܒܗܬܐ ܡܫܒܚܝܢ ܘܡܫܡܠܠܝܢ :
ܐܒܗܬܐ . ܐܝܟܐ ܡܢ ܡܘܫܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܠܐܠܗܐ : ܕܒܗ ܫܡܫܘܬܗ
ܠܥܠܡܝܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ : ܠܟ . ܡܪܐ ܕܫܘܒܚܘܗܝ
ܠܡܠܐܟܐ ܕܡܠܟܗ ܫܒܚ ܠܐܠܗܐ . ܫܒܚ ܫܘܒܚܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ ܕܡܫܒܚܐ
ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ : ܐܡܝܢ . ܢܘܚܐ ܕܡܠܐܟܐ ܕܠܥܠ ܡܠܐܟܐ ܫܒܚ
ܠܐܠܗܐ . ܫܒܚ ܫܘܒܚܘܗܝ ܠܥܠܡܝܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ : ܐܡܝܢ .
ܠܡܪܢܐ ܕܫܡܝܐ ܢܫܒܚܘܢ ܠܟ ܠܐܠܗܐ . ܘܐܦ ܐܢܚܢ ܥܡܗ
ܥܡܗܘܢ ܕܡܫܒܚܐ ܠܗ ܘܠܐܒܘܗܝ : ܠܥܠܡ . ܘܐܫܬܒܚ ܢܫܒܚܘܢ ܢܦܫܐ
ܕܢܦܫ ܡܫܒܚܘ ܠܐܠܗܐ : ܡܠܐܟ ܠܡܫܒܚܘܬܗ ܡܪܝܐ ܕܢܫܒܚܘܢ ܥܡܗܘܢ
ܕܢܦܫܐ : ܐܠܐ . ܡܢܗܘܢ ܫܡܝܐ ܦܬܓܡܝܢ ܡܡܠܠܝܢ ܥܡܗ ܠܐܠܗܐ .
ܘܐܡܪܝܢ ܫܘܒܚܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܢܒܥܘ ܐܠܦ ܒܫܡܝܐ : ܢܫܒܚ .
ܠܥܠܡܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܘܠܐ ܡܢ ܕܪܐ ܒܪܘܡܝܐ ܕܢܫܐ . ܕܢܬܒܪܟ ܥܡ
ܡܫܒܚܢܐ ܒܪܘܡܝܐ ܡܫܡܠܐ ܡܫܒܚܝܢ : ܡܫܒܚܝܢ . ܠܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܒܐܝܕܐ ܕܫܒܚ ܡܫܒܚܝܢ ܠܐܠܗܐ . ܕܗܐ ܠܥܠܡܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܒܗ ܡܫܒܚܐ
ܕܠܐ ܡܫܒܚܐ : ܐܡܝܢ . ܡܫܒܚܢܐ ܕܫܘܒܚܐ ܡܢܗܘܢ ܥܡ ܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܕܢܦܫܐ . ܕܗܐ ܒܪܘܡܝܗ ܠܥܠܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗܕܐ :

Ad Miserere tono Protegite me. — In propitiationem esto mihi tu solus plene misericordiarum Deus et instar illius Filii prodigi suscipe me, mihique miserere. Amplius. Pater sancte et sanctitatis donator Deus, sanctifica per gratiam tuam servum tuum, qui expectat illam, ut sanctificetur. Tibi. Fili, qui per donum tuum Apostolos tuos erudisti Deus, dono tuo erudi servum tuum, qui illud expectat, ut erudiatur. Tu autem. Spiritus, qui linguis igneis Apostolos erudivit Deus, erudi dono tuo servum tuum, qui illud expectat, ut sanctificetur. Satia me. Ostium caeli nobis aperiat gratia tua, Deus, et manum tuam demitte super servum tuum, qui illam expectat, ut benedicatur. Cor. Stola tua ornetur collum coram te inclinatum, Deus, et suspiciens donum tuum Domine, ut decoretur ornamentis Spiritus. Sed. Turbae caelorum exultant in perfectione servi tui, Deus, et psallunt gloriam infimi, quos ordinibus illorum adiunxisti. Libera me. Stupent et mirantur ignei, cum findit caelos Spiritus, ut dona tribuat Episcopis in similitudine Chrismatis. Quoniam non. Immensus qui manibus puris apprehenderis Deus, munda servum tuum, qui sine macula cunctis diebus tibi ministret. Benigne fac. Emundator delictorum Domine per illapsum Spiritus, emunda per ipsius accubitum servum tuum, qui perfectione tua emundetur.

Assem. cod. lit. t. p. 4. Aliud carmen p. 10. tono: ego sum lux vera, ex Maronitarum ordine.

XCVIII.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ: ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܪܝܡ ܠܐܒܐ ܫܘܒܚܐ.
ܘܠܒܪܐ ܕܡܢܗ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܗܘܠܠܐ : ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܗܕܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ ܥܠܗ ܥܒܕܟ : ܚܘܒ ܠܗ ܡܪܝ ܡܘܗܒܬܐ ܕܪܘܚܐ ܐܝܟܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ. ܐܝܟ ܡܪܝ ܠܫܠܝܚܐ ܒܡܘܗܒܬܗ ܘܢܗܘܐ ܒܥܒܕܟ ܩܕܝܫܘܬܐ
ܘܦ ܩܢܘܢܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܥܠܡܐ ܕܥܠܡܝܢ ܘܡܪܝܡܐ: ܐܫܡܫܢܝ ܢܗܘܐ
ܫܘܒܚܐ ܡܩܒܠܐ ܠܟܘܢ ܘܠܟ. ܘܚܘܒ ܠܗ ܕܪܘܚܐ ܡܘܗܒܬܟ ܘܢܗܘܐ
ܒܫܡܫܬܐ ܠܥܠܡܝܢ : ܫܘܒܚ ܠܟܠܗ ܐܠܗܘܬܐ ܕܝܗܒܬ ܠܗ ܡܘܗܒܬܐ
ܡܩܒܠܐ. ܘܢܫܒܚ ܠܟܠܗ ܒܡܘܗܒܬܟ ܒܨܠܘܬܐ ܘܒܬܘܕܝܬܐ:

Ephraemiticus. — Stemus omnes in oratione et attollamus Patri gloriam et Filio, qui ex eo est confessionem et Spiritui Sancto lau-

dem. Pro hoc servo tuo, ut sit psaltes in medio ecclesiae tuae. Da illi Domine noster Jesu gradum excelsum Sacerdotii. Etiam Domine recense eum et scribe in libris tuis et sit in ecclesia tua sancta magister domus et mysteriorum purorum et sanctorum minister. Misericordiae tuae sint protectio eius Christe, Deus noster et da ei gradum in ecclesia tua, ut ministret mysteriis tuis. Parce nobis amator hominum et propitius esto nobis rex Christe et perfice nobiscum gratiam tuam in iustitia et sanctitate.

Ib. 2. p. 12. cf. p. 15.

XCIX.

In Chirotonia Lectoris.

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܚܠܦ ܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܓܒܝܬ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܒܥܕܬܟ . ܘܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܠܬܫܡܫܬܟ : ܫܡܠܐ ܥܡܗ ܛܝܒܘܬܟ ::
ܛܝܒܘܬܟ ܛܒܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܘܚܢܢܟ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ : ܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛܗܘܗܝ ܘܚܘܒܘܗܝ ܘܢܛܘܪܝܗܝ ܒܨܠܝܒܟ :: ܐܣܐ ܡܚܘܬܗ
ܒܚܢܢܟ ܕܠܥܠܡ ܐܝܬܝܟ ܡܫܬܒܚܢܐ : ܚܘܣ ܠܗ ܐܓܪܐ ܠܡܠܟܘܬܟ
ܕܢܐܬܐ ܥܡ ܩܕܝܫܘܗܝ :: ܐܣܐ ܡܪܝ ܕܫܡܥܬ ܡܬܟܬܫܢܘܬܝ ܠܐ ܡܫܬܡܥܐ
ܒܐܦܐ ܕܠܥܒܕܟ : ܐܬܦܢܝ ܣܥܘܪ ܠܦܘܩܕܢܝ ܘܚܝܐ ܩܕܝܫܐ ܒܚܢܢܟ :
ܠܐ ܬܐܒܕ ܬܐܘܬܝ ܩܝܡܬܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪܝܐ ܒܟܫܝܪܘܬܐ ܐܝܟ ܨܒܝܢܟ ܬܐܘܬܟ
ܘܦܢܝ ܠܗ ܒܪܚܡܝ ܡܪܝܐ :: ܦܝܣܐ . ܠܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܡܫܡܠܝܢܐ ܘܠܐ ܡܬܒܣܪܢܐ : ܡܪܝܐ ܕܦܠܓ ܛܝܒܘܬܐ ܘܬܫܡܫܬܐ
ܠܟܠܗܘܢ ܡܢܗ ܡܬܝܗܒ ܬܫܪܐ ܛܝܒܘܬܐ ܡܬܪܚܡܢܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ
ܐܣܛܪܐ ܕܚܙܝܐ ܘܢܘܗܪܐ ܥܝܢܐ . ܘܠܐ ܡܬܡܠܟ ܩܝܡܐ ܕܡܫܒܚܢܐ
ܘܥܝܢܐ ܕܫܡܝܐ : ܘܠܟܢܫܐ ܘܠܡܠܟܘܬܐ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܐܠܗܐ :
ܐܣܝܐ ܕܢܦܫܐ ܛܒܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܬܟܠܝܢܐ ܘܚܝܐ ܘܩܕܝܫܘܬܗ ܩܝܡܬܐ
ܥܡ ܢܦܫܢ ܘܢܛܪܢ ܒܟܠܙܒܢ ܕܢܫܒܚ ::

Ephraemiticus. Pro famulo tuo hoc quem elegisti, ut sit director in Ecclesia tua et vas electum in ministerium tuum; perfice cum eo gratiam tuam. — Gratiam tuam, bone, precor et clementiam tuam rogo, parce illi peccata sua et debita atque conserva eum per crucem tuam. — Cura vulnera eius secundum benignitatem tuam,

ut ditescat thesaurus tuus medicamentis, pone illi ligamen humilitati eius, ut sanetur a stigmatibus suis. — Ubi Domine medicina tua applicatur, non potest stare dolor: misericordiae tuae Jesu rogent te, et secundum clementiam tuam propitius esto debitis eius. Ne occludas portam tuam in faciem eius eo quod operibus suis te irritavit, facilem illi redde reconciliationem tuam et remissionem delictorum ipsi concede. Muta. Sanctam, laudabilem, benedictam, immaculatam Dominam nostram beatam semper Virginem Dominam Mariam Dei Genitricem commemoramus, et Joannem nuntium veritatis et praecursorem, Stephanum quoque caput Diaconorum et Protomartyrem, ac Prophetas, Apostolos, Martyres victoria vestitos, ut Dominus Deus fortis precibus eorum illustribus et orationibus sanctis nos omnes gratiis afficiat et conservet, Domino supplicemus.

Ib. 2. p. 35. cf. p. 29. 49.

C.

In Chirotonia Diaconi.

ܒܦܫܝܛܐ ܀ ܫܦܝܪ ܥܒܕܗ ܕܐܠܗܐ ܠܫܡܥܘܢ ܪܫܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ ܆
ܟܕ ܐܫܬܐܠ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘ ܩܕܡܝܐ ܆ ܡܢܘ ܐܢܐ ܆ ܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝ ܘܠܗܝ . ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪܗ ܕܒܬܘܠܬܐ ܆ ܛܘܒܝܟ
ܫܡܥܘܢ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܠܐ ܓܠܝܘ ܠܟ ܆ ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ ܆ ܘܥܠܝܟ
ܒܢܐ ܐܢܐ ܠܥܕܬܐ ܆ ܘܡܘܟܠܐ ܕܫܝܘܠ ܠܐ ܚܣܢܘܗ ܘܠܐ ܢܚܣܢܘܢ ܠܗ
ܗ̄ ܘܗ̄ ܀ ܥܠ ܆ ܥܠ ܫܬܐܣܬܐ ܕܫܪܪܐ ܕܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ
ܓܒܝܐ ܆ ܒܢܝܐ ܘܡܫܬܪܪ ܒܢܝܢܐ ܕܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܗ ܕܫܪܪܐ ܆
ܘܒܥܕܬܐ ܒܝܬܗ ܫܪܝܪܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܠܟܐ ܩܡ ܠܡܥܡܘܕܝܘܬܗ ܕܫܪܪܐ .
ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܘܡܪܝܡ ܡܪܢܐ ܆ ܘܡܨܝܒ ܒܗ ܠܡܠܟܘܬ ܢܗܘܪܐ ܆
ܐܝܟ ܠܟܘܡܪܐ ܕܫܪܪܐ . ܘܡܩܪܒ ܩܘܪܒܢܐ ܕܒܟܠܗ ܡܕܒܪܢܘܬܗ ܗ̄ ܘܗ̄ ܆

Tono duplici. — Praeclarum est, quod fecit Deus Simonem caput Apostolatus; cum interrogatus est discipulus ille primus, quis ego sum? respondit et dixit ei; Tu es Dominus meus, filius Dei, filius Virginis. Beatus es Simon, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis, et super te aedifico ego Ecclesiam, et vectes seraeque inferorum non praevaluerunt ei neque praevalebunt. All. All. — Super fundamentum veritatis, Petrum et Paulum Apostolos electos, aedificium Ecclesiae sanctae

sponsae Filii, positum et stabilitum est. Tonatque in medio eius praedicatio duodecim Apostolorum, sanctorum discipulorum Filii et doctrina septuaginta et duorum praeconum. Et in eo fixa est Crux lucis, velut columna veritatis, et Altare sanctitatis, super quod circumfertur corpus eius. All. All.

Ib. p. 83.

CI.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ: ܐܘ ܠܟ ܪܚܡ ܝܘܬܪܢܐ ܠܐ ܬܐܢܫ ܠܟ ܒܐܘܠܨܢܐ
ܕܨܠܘܬܟ ܗܝ ܡܢܛܪܐ ܠܟ ܒܗܢ ܥܠܡܐ ܘܒܗܘ ܕܥܬܝܕ: ܠܐ ܬܚܫ
ܬܚܫܘܒ ܒܛܝܠܐ ܠܙܒܢܐ ܕܡܨܠܐ ܒܗ: ܣܝܡܬܐ ܒܪܘܡܐ ܣܝܡܐ
ܠܟ: ܒܗܘ ܙܒܢܐ ܕܡܨܠܐ ܐܢܬ. ܓܢܘܒ ܠܟ ܫܥܬܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܘܥܘܠ
ܨܠܝ ܒܗ ܩܕܡ ܡܪܝܐ: ܘܐܢ ܡܫܟܚܐ ܐܘ ܦܪܘܫܐ ܩܕܡ ܣܓܝܐܐ
ܦܪܘܣܝܗ. ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܐܒܝܠ ܐܢܬ ܥܠ ܥܘܬܪܐ ܕܗܪܟܐ ܦܐܫ:
ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܟܪܝܐ ܠܟ ܥܠ ܕܗܒܐ ܕܠܐ ܡܬܢܛܪ: ܚܘܣ ܥܠܝܢ
ܪܚܡ ܐܢܫܐ: ܘܚܘܢܢ ܠܢ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ:

Ephraemiticus. O amator lucrorum, ne taedio afficiare in tribulationibus, quia oratio tua ipsa te conservabit in hoc saeculo et in illo futuro, ne reputes otiosum tempus in quo precaris, thesaurus est in supernis repositus tibi in illo instanti in quo oras. Furare et eripe tibi horam de die et ingredere, precare in ea coram Domino, et si possibile est, o prudens, coram multis eam exhibe. Usque quo lugebis super divitiis, quae hic remanent; usquequo tristitia erit tibi super aurum, quod non conservatur. Parce nobis hominum amator et propitius esto nobis rex Christe.

Ibid. 2. p. 62. cf. p. 81.

CII.

In eadem.

ܡܫܡܫܢܘܬܐ: ܢܫܟܚ ܡܠܝ ܒܪܟܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ: ܘܢܩܒܠ ܚܘܒܐ
ܘܚܢܢܐ ܡܫܡܫܝܢ ܚܘܒܐ: ܢܩܒܠ ܡܢܗ ܕܐܬܐ ܢܦܝܩܐ ܘܡܟܦܪܐ
ܥܢܝܢܐ ܡܢܟܠܗ: ܘܡܢ ܕܡܫܡܫ ܚܝ ܐܠܗܐ ܠܗ ܢܣܡܟ: ܥܒܕܐ

ܐܢܐ ܡܪܝ ܠܐ ܐܬܢܟܪܐ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܟ: ܕܐܦܩܢܝ ܥܘܠܐ ܢܥܠܢܝ ܚܘܒܐ
ܕܒܣܝܡܘܬܟ: ܚܛܗܐ ܟܡܢ ܠܝ ܘܐܣܓܝ ܬܒܪܝ ܕܠܐ ܣܘܟܐ ܐܢܬ
ܚܟܝܡܐ ܚܒܘܫ ܠܡܚܘܬܐ ܕܡܥܝܩܐ ܠܝ: ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܡܪܝ ܘܐܢܐ
ܗܫܐ ܗܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܠܟ: ܩܒܠ ܒܥܘܬܝ ܘܥܛܝ ܠܫܛܪܐ ܕܚܘܒܝ
ܕܥܒܕܬ . ܗܐ ܥܘܡܩܐ ܪܒܐ ܕܥܘܠܐ ܡܒܠܥ ܠܝ: ܘܡܫܪܛ ܠܝ ܡܪܢ
ܐܘܫܛ ܐܝܕܟ ܘܠܐ ܐܐܒܕ ܒܗ. ܥܘܠܐ ܛܡܪ ܠܝ ܦܚ̈ܐ ܘܒܢܟܠ
ܒܢܟܠܘܬܗ: ܡܪܝ ܛܒܐ ܬܒܘܪ ܐܢܘܢ ܘܐܬܦܨܐ ܐܢܐ. ܪܥܝܐ ܛܒܐ
ܦܘܩ ܠܒܥܬܗ ܕܥܪܒܐ ܕܛܥܐ: ܘܠܐ ܬܫܒܘܩܝܗ ܒܐܝ̈ܕܝ ܒܥܠܕܒܒܐ
ܕܒܥܐ ܢܦܫܗ. ܚܘܣ ܐܠܗܐ ܠܡܪܥܝܬܟ ܕܡܬܟܫܦܐ ܠܟ: ܘܬܥܠܐ
ܒܬܠܬ ܩܠܝܢ ܫܘܒܚܐ ܢܩܪܒ ܠܫܡܟ ::

Jacobiticus. Stemus omnes in orationibus coram Deo et petamus ab eo gratiam et misericordiam ac veniam debitorum. Petamus a Patre abscondito et Filio laudando ipsius verbo et a Spiritu sancto, Deo uno, illi gloria. Oro ego, Domine, ut alienus non fiam a commercio tuo. Si iniquitas eiecit me, introducat me amor tuae suavitatis. Peccatum est insidiatum mihi et sine modo contritionem meam multiplicavit, tu sapiens fasciis alliga vulnus, quod me angit. Ego peccavi, Domine, et ego nunc ecce te deprecor; suscipe deprecationem meam et dele chirographum peccatorum, quae feci. En vorago magna iniquitatis me absorbet et deglutit Domine noster; da mihi manum tuam et eripiar ex ea, non peribo. Impius abscondit mihi laqueos, et me fraudulenter venatus est; Domine bone, contere laqueos eius et evadam ego. Pastor bone, egredere ad inquisitionem ovis errantis, et non relinquas illam in manibus inimici, qui quaerit vitam eius. Parce Deus gregi tuo, qui te deprecatur et ternis laudis vocibus gloriam afferat nomini tuo.

Ibid. 2. p. 72. Ordo Maron.

CIII.

In Chirotonia Presbyteri.

ܨܠܐ ܟܗܢܐ: ܠܟ ܗܘ ܐܠܗܐ ܪܒܐ ܘܡܪܐ ܕܟܠ: ܡܪܢ
ܗܘܐ ܠܡܫܘܐ ܫܒܝܚܐ ܕܡܪܚܡܢܐ ܕܝܗܒܬ: ܘܗܫܐ ܡܬܬܩܢ ܣܓܝ
ܠܡܫܠܡܢܘܬܐ ܕܡܕܒܪܢܘܬܐ ܕܟܠܗܝܢ ܕܡܩܒܠ: ܫܒܘܩ ܠܗ ܐܠܗܐ

ܕܙܩܝܦܐ ܚܝܐ : ܘܪܘܫܡܐ ܕܡܫܘܚܬܐ ܕܒܚܝܠܗ ܟܗ̈ܢܐ ܡܬܩܕܫܝܢ :
ܗ̄ ܘܬܘܒ ܗ̄ . ܡܪܢ ܒܪ̈ܚܡܝܟ ܩܒܠ ܙܘܝܚܢ ܘܫܡܥ ܨܠܘܬܢ
ܘܐܬܪܚܡܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ
ܘܚܙܐ ܬܡܢ ܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܙܗܪܐ ܡܢܗ ܠܒܫ : ܘܐܒܠ
ܥܡܗ ܛܘ̈ܦܣܐ ܘܕ̈ܡܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܚܙܐ ܒܗ̇ ܒܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ : ܘܡܫܟܢܐ
ܕܙܒܢܐ ܢܣܒ ܘܐܥܒܪ ܐܝܟ ܕܟܬܝܒ : ܘܐܬܩܕܫ ܡܢ ܡܪܝܐ ܘܒܓܘܗ
ܥܠ ܥܡܪ : ܗ̄ ܘܬܘܒ ܗ̄ : ܡܪܢ ܒܪ̈ܚܡܝܟ ܩܒܠ ܬܫܡܫܬܢ ܫܡܥ
ܨܠܘܬܢ ܘܐܬܪܚܡܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܩܕܝܫܐ ܪܚܡ ܐ̈ܢܫܐ .
ܩܕܝܫ ܐܠܗܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ . ܘܡܟܪ ܠܗ ܥܕܬܐ ܕܡܢ ܥܡ̈ܡܐ ܗܝ .
ܩܕܝܫܐ ܚܝܠܬܢܐ ܕܗܘ ܐܬܓܫܡ ܗܘ ܡܢ ܒ̈ܬܘܠܬܐ
ܕܗܝܡܢܘܬܐ . ܩܕܝܫܐ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܕܡܢܘܬܗ ܦܪܩܗ̇ ܠܥܕܬܐ ܡܢ ܐܪ̈ܘܣ
ܡܘܬܐ ܡܪܝܪܐ . ܕܐܬܢܨܚܬ ܦܪܘܩܢ ܥܠ ܙܩܝܦܘܬܐ . ܡܝܬܪܐ ܩܘܡܝ
ܐܬܦܪܩܬ ܡܢ ܛܘܥܝܝ̈ܬܐ . ܗܐ ܫܘܒܚܐ ܡܬ̈ܩܪܒܝܢ ܩܕܝܫܝܢ ܩܪܝܒܝܢ .
ܡܢ ܥܡܐ ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ ܕܦܘܪܩܢ ܥܡ̈ܡܐ . ܘܡܬܕܝܢܝܢ ܠܗ ܠܗܘ̈ܝܪ
ܘܕܡܝܢ ܩܪ̈ . ܘܡܦܠܚܝܢ ܠܗ ܘܡܫܬܡܫܝܢ ܗܘ ܡܢ ܣܘܓ̈ܐܗܝܢ .
ܘܦܠܚܝܢ ܘܡܫܬܒܚܝܢ . ܩܪܝܒ ܕܡܕܒܚ ܠܟܗܢ̈ܐ ܗܘ̈ . ܘܡܚܕܐ ܥܠܝܗ̇
ܡܫܡܫܢܐ ܘܟܠܗܘܢ ܩܪܝܢ . ܘܗܐ ܡܫܡܠܝܐ ܠܗ ܕܢ̈ܦܩܐ ܕܫܘܒܚܐ
ܘܩܕ̈ܝܫܐ . ܘܡܢܐ ܗܘ̄ ܚܕ ܘܡܬܩܪܒܝܢ ܩܪܒܢܐ ܠܥܠܡܝܢ :

Tono simplici. Super volam manuum Filii aedificata est ecclesia et super ordines duodecim Apostolorum electorum posita. Dominus autem noster dedit illi virtutem et potestatem conterendi omnia idola erroris. Conflavit ei arma veritatis, crucem vivam et impressionem chrismatis, cuius virtute Sacerdotes sanctificantur. All. iterum All. Domine noster, suscipe per tuas miserationes nostram processionem, exaudi orationem nostram et miserere nobis, Salvator mundi. Ascendit Moyses in montem Sinai et vidit ibi tabernaculum domus Dei et splendorem ex eo contractum induit et seduxit secum typos et similitudines istas, quas viderat in illa primogenitorum ecclesia. Et tabernaculum temporis attulit et evexit, ut scriptum est et sanctificatum est a Domino et in medium eius ingressus habitavit. All. iterum All. Domine noster per miserationes tuas suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi. S a n c t u s e s o a m a t o r h o m i n u m. Sanctus Deus, qui misit Filium suum, et desponsavit sibi ecclesiam

sanctitatis, ut in ipsa celebraremur. Sanctus Fortis, per quem conversus est grex noster in ovile suum. Sanctus immortalis, qui morte sua redemit Ecclesiam de manu mortis devorantis: qui crucifixus es, Salvator noster super Golgotham. Et Ecclesia tua liberata est per tuum Sanguinem ab errore, ex hodie filii eius cruce tua redempti sunt a malo, et eius inimicibus, qui pugnat cum ipsis. Et cum pompa circumferunt Corpus tuum et Sanguinem tuum sanctum, ac ipsum tollunt et expiationem suorum debitorum per ipsum obtinent. Et clamant ac dicunt: benedictus, qui desponsavit Ecclesiam sanctam eamque fecit sponsam gloriosam, et proprio Sanguine signavit. Et ea illi affert dona grata et dilecta et canit gloriam ipsa cum filiis suis usque in saeculum.

Ibid. p. 168. Paraphrasis est Trisagii Feriae sextae in Passione, in aliis quoque Officiorum libris haud raro occurrens. cf. p. 58. et Ephraemit. 2 p. 106. 124.

CIV.

In Chirotonia Periodeutae.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ :
ܘܒܩܠܐ ܕܢܗܝܪܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܢܒܥܐ ܒܫܠܡܘܬܐ :: ܢܒܥܐ ܡܢ ܐܒܐ
ܟܣܝܐ . ܘܡܢ ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܝܫܐ . ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܡܩܕܫܢܝܬܐ
ܐܝܠܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܩܕܡܘܗܝ . ܟܠܗ ܕܢܬܠ ܪ̈ܚܡܐ ܕܒܢܝܢܫܐ ܥܠ ܥܡܡܐ :
ܡܚܘܐ ܐܢܘܢ ܕܢܫܡܫܘܢ ܒܩܘܕܫܐ ܘܒܕܚܠܬܐ :: ܠܥܢܐ ܠܐܘܪ̈ܚܬܐ
ܫܡܫܐ : ܕܒܗ̈ܠܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ . ܠܥܢܐ ܕܪ̈ܥܝܐ ܕܥܘܠܬܐ .
ܗܘ ܕܟܠܐ ܕܢܫܡܫܘܢ ܠܗ :: ܕܢܣܒ ܗܢܐ ܠܐܘܪܚܐ ܡܢ ܠܐܘܪܚܐ
ܕܒܢ̈ܝܐ ܘܕܡܫܡܫܐ : ܘܢܗܘܐ ܠܐܘܪܚܐ ܕܩ̈ܠܐ . ܕܢܣܒ ܗܢܐ ܕܪ̈ܥܝܐ
ܕܥܘܠܬܐ :: ܒܒ̈ܢܝܐ ܐܝܟ ܕܢܗܘܐ ܘܡܫ̈ܒܚܐ ܡܩܕܫܢ ܒܫܪܐ : ܘܠܡܫ̈ܡܫܐ
ܐܝܟ ܩ̈ܠܐ ܦܩܘܕܐ ܗܘܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܗܢܐ ܕܪ̈ܥܝܐ ܕܥܘܠܬܐ
ܪ̈ܘܚܐ ܠܗ ܬܘܒܐ ܡܠ̈ܟܐ ܐܠܗܝܢ ܘܐܠܡܐܢ ܘܡܫܬܟܚ ܡܫܠܡܢܐ
ܘܬܘܕܝܬܐ :: ܢܣܒܘܢ ܠܗܘܐ ܠܡܠܟܘܬܗ ܘܐܒܘܗܝ ܠܗ ܡܢ ܐܝܩܪܗ ܘܫܘܒܚܐ
ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܘܥܠܡܝܢ ܠܥܠܡ ܐܡܝܢ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus ipsi gratis omnes Dominum precemur. Petamus a Patre abscondito et a Filio laudando ac sancto atque a Spiritu sancto

Paraclito arma quae induerunt veraces. Deus qui fecit gradus supernos et infimos et elegit eos, ut ministerium pure et sancte exhiberent: — Novem ordines in coelo, Angelos, qui ipsi ministrant, novem gradus Sacerdotii in medio Ecclesiae, qui eum glorificant. — Distinxit ordinem ab ordine supernorum et infimorum, et instar ordinis Angelorum distinxit gradus Sacerdotii. — Superni instar Seraphim, et medii instar Vigilum, ac infimi instar Angelorum praeclaro typo ministrant illi. — Hunc gradum Sacerdotii praefigurarunt Sacerdotes et Levitae Ithamar et Eleazar et Phinees Sacerdos ac Zacharias. — Parce Deus populo tuo et miserere gregis tui, tuum servum perfice tuis chrismatis et gratia tua maneat in eius mente.

Ibid. 2. p. 175. cf. p. 186.

CV.

In eadem.

ܩܠܐ ܒܠܚܘܕܝܐ: ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ. ܡܟܝܪܬܗ ܕܒܪܐ.
ܕܡܘܫܐ ܚܙܐ ܛܘܦܣܟܝ ܥܠ ܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ. ܚܙܝܟܝ ܗܘܐ ܟܕ ܡܨܒܬܐ
ܒܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܘܫܦܝܐ. ܘܠܒܘܫܟܝ ܡܨܝܪ̈ܐ ܒܨܒ̈ܬܐ ܕܨܘܪ̈ܬܐ.
ܘܡܓܠܝܘܢܟܝ ܒܫܠܗܒܝܬܐ ܕܢܘܪܐ. ܐܙܕܝܥ ܕܚܙܐ ܫܘܦܪܟܝ. ܕܗܟܢܐ
ܪܓܝܓܐ ܗܘܝܬܝ. ܘܢܚܬ ܘܥܒܕ ܐܟܘܬܟܝ ܡܫܟܢ ܙܒܢܐ ܠܒ̈ܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ. ܕܢܩܪ̈ܒܘܢ ܩܘܪ̈ܒܢܐ ܒܗ. ܘܝܘܡܢܐ ܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܥܠ ܡܕܒ̈ܚܝܟܝ. ܘܒ̈ܢܝܟܝ ܡܙܡܪܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܠܚܬܢܟܝ. ܡܪܝܐ
ܠܟ ܫܘܒܚܐ.

Tono solitario. Beata es ecclesia fidelis, sponsa Filii, Moyses enim vidit typum tuum super montem Sinai. Te autem vidit auro purissimo ac terso ornatam et habitum tuum ornamentis picturarum resplendentem et stolam tuam flamma coruscantem. Commotus est, quia vidit tuam pulchritudinem adeo enim desiderabilis fuisti; et descendit, fecitque ad tui similitudinem tabernaculum temporis filiis Israel, qui sacrificia in eo obtulerunt. Hodie vero descendit Spiritus sanctus ad altaria tua, et filii tui clamabunt laeti ad Sponsum tuum, Domine tibi gloria.

Ibid. p. 192. cf. in eadem: p. 189. 190. tono parvo.

Ad Miserere tono Protegite me. — In propitiationem esto mihi tu solus plene misericordiarum Deus et instar illius Filii prodigi suscipe me, mihique miserere. Amplius. Pater sancte et sanctitatis donator Deus, sanctifica per gratiam tuam servum tuum, qui expectat illam, ut sanctificetur. Tibi. Fili, qui per donum tuum Apostolos tuos erudisti Deus, dono tuo erudi servum tuum, qui illud expectat, ut erudiatur. Tu autem. Spiritus, qui linguis igneis Apostolos erudivit Deus, erudi dono tuo servum tuum, qui illud expectat, ut sanctificetur. Satia me. Ostium caeli nobis aperiat gratia tua, Deus, et manum tuam demitte super servum tuum, qui illam expectat, ut benedicatur. Cor. Stola tua ornetur collum coram te inclinatum, Deus, et suspiciens donum tuum Domine, ut decoretur ornamentis Spiritus. Sed. Turbae caelorum exultant in perfectione servi tui, Deus, et psallunt gloriam infimi, quos ordinibus illorum adiunxisti. Libera me. Stupent et mirantur ignei, cum findit caelos Spiritus, ut dona tribuat Episcopis in similitudine Chrismatis. Quoniam non. Immensus qui manibus puris apprehenderis Deus, munda servum tuum, qui sine macula cunctis diebus tibi ministret. Benigne fac. Emundator delictorum Domine per illapsum Spiritus, emunda per ipsius accubitum servum tuum, qui perfectione tua emundetur.

Assem. cod. lit. 1. p. 4. Aliud carmen p. 10. tono: ego sum lux vera, ex Maronitarum ordine.

XCVIII.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܣܩ ܫܘܒܚܐ ܠܐܒܐ .
ܘܠܒܪܐ ܕܡܢܗ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܗܘܠܠܐ : ܠܡܫܡܫܢܘܬܟ ܗܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܥܝܗ ܠܗܝܟܠܟ : ܩܕܫ ܠܗ ܡܪܢ ܒܡܫܚܐ ܕܪܘܚܐ ܕܐܒܐ
ܕܫܘܠܛܢܐ . ܐܝܟ ܡܪܢ ܡܢܝܚܐ ܒܫܠܝܚܘܗܝ ܘܢܗܘܐ ܒܗܝܟܠܟ ܡܩܕܫܬܐ
ܐܦ ܗܫܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܫܪܪܐ ܕܥܕܬܐ ܘܡܪܝܡܐ : ܢܫܡܫ ܢܗܘܐ
ܠܥܕܬܗ ܡܫܝܚܐ ܠܗܢܐ ܕܠܟ . ܘܩܕܫ ܠܗ ܕܢܗܘܐ ܒܗܝܟܠܟ ܘܢܗܘܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܫܪܪܗ : ܫܘܚ ܠܟܠܢ ܐܫܡܫܢܐ ܕܝܢܐ ܠܟ ܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܠܟܠ ܠܐܒܘܟ ܘܠܪܘܚܐ ܘܡܩܕܫܬܐ :

Ephraemiticus. — Stemus omnes in oratione et attollamus Patri gloriam et Filio, qui ex eo est confessionem et Spiritui Sancto lau-

dem. Pro hoc servo tuo, ut sit psaltes in medio ecclesiae tuae. Da illi Domine noster Jesu gradum excelsum Sacerdotii. Etiam Domine recense eum et scribe in libris tuis et sit in ecclesia tua sancta magister domus et mysteriorum purorum et sanctorum minister. Misericordiae tuae sint protectio eius Christe, Deus noster et da ei gradum in ecclesia tua, ut ministret mysteriis tuis. Parce nobis amator hominum et propitius esto nobis rex Christe et perfice nobiscum gratiam tuam in iustitia et sanctitate.

Ib. 2. p. 12. cf. p. 15.

XCIX.

In Chirotonia Lectoris.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܚܠܦ ܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܓܒܝܬ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܒܥܕܬܟ . ܘܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܠܬܫܡܫܬܟ : ܫܡܠܐ ܥܡܗ ܛܝܒܘܬܟ ::
ܠܛܝܒܘܬܟ ܛܒܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܘܚܢܢܟ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ : ܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛܗܘܗܝ ܘܚܘܒܘܗܝ ܘܢܛܘܪܝܗܝ ܡܪܢ ܒܨܠܝܒܟ :: ܐܣܐ ܡܚܘܬܗ
ܒܚܢܢܟ ܕܠܥܠܡ ܐܝܬܝܟ ܒܡܫܟܚܢܘܬܐ : ܚܘܣ ܠܗ ܥܕܪܐ ܠܦܘܪܩܢܗ
ܕܢܬܐܣܐ ܡܢ ܚܛܗܘܗܝ :: ܐܣܝܐ ܡܪܢ ܕܫܡܝܢ ܡܬܬܟܫܦܢ ܠܐ ܡܬܚܫܒ
ܦܐܝܐ ܕܠܫܒܩ : ܬܫܡܫܬܗ ܢܗܘܐ ܠܫܘܒܚܟ ܘܒܝܬܐ ܚܘܒܐ ܒܚܢܢܟ :
ܠܐ ܬܐܒܘܫ ܬܠܡܝܕ ܩܪܝܬܐ ܐܝܟ ܕܐܬܪܚܡܬ ܒܟܗܢܘܬܗ ܐܝܟ ܕܝܘܢ ܬܠܡܝܕܟ
ܘܫܡܫ ܠܗ ܗܘܫܡܝ ܚܝܠܐ :: ܫܒܘܩ . ܠܥܕܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܬܐ : ܡܠܬܐ ܕܚܠܝܢ ܛܘܒܢܝܬܐ ܘܫܘܒܚܐ
ܒܦܘܪܫܢ ܡܠܬܐ ܡܪܝܡܬܐ ܬܠܝܬ ܗܘܐ ܒܡܕܒܪܢܘܬܐ . ܘܡܬܒܚܢ
ܐܠܗܝܐ ܕܡܪܢܐ ܘܟܗܢܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܠܐ ܡܫܬܠܛ ܢܦܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܩܕܝܫܐ ܕܥܕܬܐ : ܘܠܟܢܫܐ ܘܠܚܒܝܫܐ ܘܠܚܫܘܟܐ ܠܒܝܬܟ ܡܫܝܚܐ :
ܐܚܕܐ ܕܡܪܢܐ ܗܘܐ ܗܘ ܚܠܝܡܬܐ ܒܥܠܡܐ ܗܢܐ ܘܒܥܠܡܐ ܥܬܝܕܐ
ܥܡ ܢܫܝܢ ܘܒܢܝܢ ܠܡܪܢܐ ܢܝܩܘܪ ::

Ephraemiticus. Pro famulo tuo hoc quem elegisti, ut sit director in Ecclesia tua et vas electum in ministerium tuum; perfice cum eo gratiam tuam. — Gratiam tuam, bone, precor et clementiam tuam rogo, parce illi peccata sua et debita atque conserva eum per crucem tuam. — Cura vulnera eius secundum benignitatem tuam,

Ad Miserere tono Protegite me. — In propitiationem esto mihi tu solus plene misericordiarum Deus et instar illius Filii prodigi suscipe me, mihique miserere. Amplius. Pater sancte et sanctitatis donator Deus, sanctifica per gratiam tuam servum tuum, qui expectat illam, ut sanctificetur. Tibi. Fili, qui per donum tuum Apostolos tuos erudisti Deus, dono tuo erudi servum tuum, qui illud expectat, ut erudiatur. Tu autem. Spiritus, qui linguis igneis Apostolos erudivit Deus, erudi dono tuo servum tuum, qui illud expectat, ut sanctificetur. Satia me. Ostium caeli nobis aperiat gratia tua, Deus, et manum tuam demitte super servum tuum, qui illam expectat, ut benedicatur. Cor. Stola tua ornetur collum coram te inclinatum, Deus, et suspiciens donum tuum Domine, ut decoretur ornamentis Spiritus. Sed. Turbae caelorum exultant in perfectione servi tui, Deus, et psallunt gloriam infimi, quos ordinibus illorum adiunxisti. Libera me. Stupent et mirantur ignei, cum findit caelos Spiritus, ut dona tribuat Episcopis in similitudine Chrismatis. Quoniam non. Immensus qui manibus puris apprehenderis Deus, munda servum tuum, qui sine macula cunctis diebus tibi ministret. Benigne fac. Emundator delictorum Domine per illapsum Spiritus, emunda per ipsius accubitum servum tuum, qui perfectione tua emundetur.

Assem. cod. lit. t. p. 4. Aliud carmen p. 10. tono: ego sum lux vera, ex Maronitarum ordine.

XCVIII.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܪܝܡ ܠܐܒܐ ܫܘܒܚܐ .
ܘܠܒܪܐ ܕܡܢܗ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ ܫܘܒܚܐ : ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܗܘܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ ܥܡܗ ܒܝܬܟ : ܢܩܒܠ ܠܗ ܡܪܝ ܢܦܫܗ ܕܪܥܝܐ ܛܒܐ
ܕܟܗܢܘܬܐ . ܐܝܟ ܡܪܢ ܡܬܒܣܡ ܒܡܘܗܒܬܗ ܘܢܗܘܐ ܒܒܝܬܟ ܡܩܪܒܢܐ
ܪܒ ܟܗܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܠܐܪ̈ܙܝ ܕܚ̈ܝܐ ܘܩܕܝܫܐ : ܠܐܒܘܟ ܢܗܘܘܢ
ܬܘܕܝܬܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘ ܕܟܠܗ . ܘܢܦܩ ܠܗ ܪܥܝܐ ܒܒܝܬܟ ܘܢܗܘܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܐܪ̈ܙܝܟ : ܚܕܘ ܥܡܢ ܢܦ̈ܫܬܐ ܕܗܠܝܢ ܠܟ ܡܩܪܒܐ
ܡܫܡܫܐ . ܘܡܢܟ ܢܣܒ ܡܘܗܒܬܟ ܒܫܠܡܘܬܐ ܘܒܡܪܝܡܘܬܐ :

Ephraemiticus. — Stemus omnes in oratione et attollamus Patri gloriam et Filio, qui ex eo est confessionem et Spiritui Sancto lau-

dem. Pro hoc servo tuo, ut sit psaltes in medio ecclesiae tuae. Da illi Domine noster Jesu gradum excelsum Sacerdotii. Etiam Domine recense eum et scribe in libris tuis et sit in ecclesia tua sancta magister domus et mysteriorum purorum et sanctorum minister. Misericordiae tuae sint protectio eius Christe, Deus noster et da ei gradum in ecclesia tua, ut ministret mysteriis tuis. Parce nobis amator hominum et propitius esto nobis rex Christe et perfice nobiscum gratiam tuam in iustitia et sanctitate.

Ib. 2. p. 12. cf. p. 15.

XCIX.

In Chirotonia Lectoris.

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܚܠܦ ܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܓܒܝܬ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܒܥܕܬܟ . ܘܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܠܬܫܡܫܬܟ : ܫܡܠܐ ܥܡܗ ܛܝܒܘܬܟ ::
ܠܛܝܒܘܬܟ ܛܒܐ ܡܬܒܥܐ ܐܢܐ ܘܠܚܢܢܟ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ : ܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛܗܘܗܝ ܘܚܘܒܘܗܝ ܘܢܛܪܝܗܝ ܒܙܩܝܦܟ :: ܐܣܐ ܡܚܘܬܗ
ܒܚܢܢܟ ܕܠܚܘܕܝܟ ܐܝܬܝܟ ܒܡܫܟܚܢܘܬܐ : ܫܡܫ ܠܗ ܥܒܕܐ ܠܡܠܟܘܬܗ
ܕܢܐܬܐ ܥܡ ܩܕܝܫܘܗܝ :: ܐܣܐ ܡܪܝ ܕܫܡܟ ܡܬܢܛܪܢ ܠܐ ܡܬܚܫܒܢ
ܒܐܦܐ ܕܠܒܝܫ : ܐܣܬܟܝ ܚܘܒܝ ܠܡܫܒܚܘ ܒܪܫܐ ܩܕܡ ܒܡܠܟ :
ܠܐ ܬܐܒܕ ܬܪܬܝ ܩܠܝܬ ܐܢܬ ܕܐܬܝܬ ܒܫܒܝܚܘܬܟ ܐܝܟ ܕܢܩܘܡ ܬܪܬܝܢ
ܘܢܦܩ ܠܗ ܚܘܫܒܝ ܚܘܒܐ :: ܫܒܘܩ . ܠܡܪܝܐ ܘܡܫܡܫܢܐ
ܘܡܫܒܚܢܐ ܘܠܐ ܡܬܢܣܝܢܐ : ܡܪܝܐ ܕܚܛܝܢ ܛܝܒܘܬܟ ܘܟܘܠܗ
ܒܡܠܟܝܢ ܡܪܝܐ ܡܪܝܐ ܬܪܝܢ ܠܗܘܢ ܡܢܐ ܕܡܪܝܐ . ܘܡܬܚܢܢ
ܐܬܪܚܡ ܕܬܪܕܐ ܘܡܪܝܢܐ ܩܪܝܒܐ . ܘܠܐܬܚܫܒܘܢ ܚܛܐ ܕܒܫܡܝܢܐ
ܘܩܪܝܒܐ ܕܫܘܒܚܐ : ܘܠܒܢܝܐ ܘܠܡܠܟܘܬܐ ܠܟܘܢ ܢܗܘܐ :
ܐܠܗܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗ ܣܓܕܝܢ ܒܫܡܝܐ ܗܘܢܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܩܠܐ
ܥܡ ܢܗܝܢ ܘܒܢܝܢ ܠܡܪܝܐ ܢܦܫܢ ::

Ephraemiticus. Pro famulo tuo hoc quem elegisti, ut sit director in Ecclesia tua et vas electum in ministerium tuum; perfice cum eo gratiam tuam. — Gratiam tuam, bone, precor et clementiam tuam rogo, parce illi peccata sua et debita atque conserva eum per crucem tuam. — Cura vulnera eius secundum benignitatem tuam,

Ad Miserere tono Protegite me. — In propitiationem esto mihi tu solus plene misericordiarum Deus et instar illius Filii prodigi suscipe me, mihique miserere. Amplius. Pater sancte et sanctitatis donator Deus, sanctifica per gratiam tuam servum tuum, qui expectat illam, ut sanctificetur. Tibi. Fili, qui per donum tuum Apostolos tuos erudisti Deus, dono tuo erudi servum tuum, qui illud expectat, ut erudiatur. Tu autem. Spiritus, qui linguis igneis Apostolos erudivit Deus, erudi dono tuo servum tuum, qui illud expectat, ut sanctificetur. Satia me. Ostium caeli nobis aperiat gratia tua, Deus, et manum tuam demitte super servum tuum, qui illam expectat, ut benedicatur. Cor. Stola tua ornetur collum coram te inclinatum, Deus, et suspiciens donum tuum Domine, ut decoretur ornamentis Spiritus. Sed. Turbae caelorum exultant in perfectione servi tui, Deus, et psallunt gloriam infimi, quos ordinibus illorum adiunxisti. Libera me. Stupent et mirantur ignei, cum findit caelos Spiritus, ut dona tribuat Episcopis in similitudine Chrismatis. Quoniam non. Immensus qui manibus puris apprehenderis Deus, munda servum tuum, qui sine macula cunctis diebus tibi ministret. Benigne fac. Emundator delictorum Domine per illapsum Spiritus, emunda per ipsius accubitum servum tuum, qui perfectione tua emundetur.

Assem. cod. lit. t. p. 4. Aliud carmen p. 10. tono: ego sum lux vera, ex Maronitarum ordine.

XCVIII.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܘܢܪܝܡ ܠܐܒܐ ܬܫܒܘܚܬܐ .
ܘܠܒܪܐ ܕܡܢܗ ܬܘܕܝܬܐ ܘܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܩܘܠܣܐ : ܡܫܡܫܢܟ ܗܢܐ
ܕܢܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ ܥܡܗ ܒܟܗܢܘܬܟ : ܢܚܬ ܥܠܘܗܝ ܡܪܝ ܚܢܢܟ ܕܢܘܗܪܐ ܢܗܘܐ
ܕܟܗܢܘܬܐ . ܐܝܟ ܡܪܢ ܡܢܚܡܢܐ ܕܡܫܒܚܢܢ ܘܢܗܘܐ ܒܟܗܢܘܬܟ ܡܪܥܝܢܐ
ܐܦ ܥܡܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܟܪܘܙܘܬܐ ܕܫܠܝܚܐ ܘܡܪܥܝܬܐ : ܐܣܬܟܠ ܢܗܘܐ
ܗܕܪܗ ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܠܐ ܕܡܠܟܐ . ܘܢܚܬ ܥܠܘܗܝ ܕܢܗܪܐ ܒܟܗܢܘܬܟ ܘܢܗܘܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܟܪܘܙܘܬܟ : ܢܝܚܐ ܠܟܠܢ ܕܣܒܪܬܐ ܕܚܝܐ ܠܟܠ ܥܠܡܐ
ܡܫܡܫܢܐ . ܘܢܫܬܡܠܐ ܒܟܠ ܒܟܗܢܘܬܟ ܒܫܠܡܘܬܐ ܘܡܪܥܝܬܐ :

Ephraemiticus. — Stemus omnes in oratione et attollamus Patri gloriam et Filio, qui ex eo est confessionem et Spiritui Sancto lau-

dem. Pro hoc servo tuo, ut sit psaltes in medio ecclesiae tuae. Da illi Domine noster Jesu gradum excelsum Sacerdotii. Etiam Domine recense eum et scribe in libris tuis et sit in ecclesia tua sancta magister domus et mysteriorum purorum et sanctorum minister. Misericordiae tuae sint protectio eius Christe, Deus noster et da ei gradum in ecclesia tua, ut ministret mysteriis tuis. Parce nobis amator hominum et propitius esto nobis rex Christe et perfice nobiscum gratiam tuam in iustitia et sanctitate.

Ib. 2. p. 12. cf. p. 15.

XCIX.

In Chirotonia Lectoris.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܚܠܦ ܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܓܒܝܬ ܕܢܗܘܐ ܡܕܒܪܢܐ
ܒܥܕܬܟ . ܘܡܐܢܐ ܓܒܝܐ ܠܬܫܡܫܬܟ : ܫܡܠܐ ܥܡܗ ܛܝܒܘܬܟ ::
ܠܛܝܒܘܬܟ ܛܒܐ ܡܦܝܣ ܐܢܐ ܘܠܚܢܢܟ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ : ܫܒܘܩ
ܠܗ ܚܛ̈ܗܘܗܝ ܘܚܘ̈ܒܘܗܝ ܘܢܛܘܪܝܗܝ ܡܪܝ ܒܙܩܝܦܟ :: ܐܣܐ ܡܚ̈ܘܬܗ
ܒܚܢܢܟ ܕܠܝܬ ܣܟܐ ܒܡܪ̈ܚܡܢܘܬܐ : ܫܒܘܩ ܠܗ ܚܘ̈ܒܐ ܠܡܫܡܫܘܬܗ
ܕܢܬܪܦܐ ܡܢ ܚܛ̈ܗܘܗܝ :: ܐܢܬ ܡܪܝ ܕܫܡܟ ܡܫܬܒܚ ܠܐ ܡܬܟܫܦ
ܕܐܢܐ ܕܠܥܠܡ : ܬܫܡܫܬ ܩܕܡܝܟ ܠܡܫܡܫܘ ܘܢܗܘܐ ܡܢܝܢ ܒܥܕܬܟ :
ܠܐ ܬܐܒܘܕ ܬܪܥܝܬ ܩܠܝܠܐ ܐܠܐ ܕܐܬܝܠܝ ܒܡܫܝܚܘܬܟ ܐܦܠܐ ܥܘܠܐ ܬܪܥܝܬܟ
ܘܢܣܒ ܠܗ ܫܘܒܩܢ ܚܛ̈ܗܐ :: ܫܒܘܩ . ܠܥܕܬܐ ܘܠܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܠܐ ܡܬܬܚܡܢܐ : ܡܢܝܬܐ ܕܥܠܝܢ ܬܫܡܫܬܐ ܘܒܗܘܠܗ
ܒܟܪ̈ܝܗܝܢ ܡܢܗ ܡܪܝܡ ܢܦܫܗ ܥܠܡܐ ܡܬܕܡܪܝܢ . ܘܡܚܕܐ
ܐܬܚܙܝܘ ܕܡܪܝܐ ܘܫܘܒܚܐ ܡܪܝܡܐ . ܘܠܐ ܡܬܚܫܚܢ ܬܡܢ ܕܡܬܩܕܫܢܐ
ܘܩܘܕܫܐ ܕܫܘܒܚܐ : ܘܐܘܠܝܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ܘܡܫܒܚܢܐ ܠܛܝܒܘܬܟ ܢܫܒܚ :
ܐܝܠܢܐ ܕܡܪܝܐ ܠܗܘ ܡܫܝܚܐ ܡܒܪܟܬܐ ܘܠܐܒܐ ܘܠܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ
ܥܠ ܥܠܡܝܢ ܘܒܥܠܡܐ ܕܡܪܝܐ ܢܫܒܚ ::

Ephraemiticus. Pro famulo tuo hoc quem elegisti, ut sit director in Ecclesia tua et vas electum in ministerium tuum; perfice cum eo gratiam tuam. — Gratiam tuam, bone, precor et clementiam tuam rogo, parce illi peccata sua et debita atque conserva eum per crucem tuam. — Cura vulnera eius secundum benignitatem tuam,

ut ditescat thesaurus tuus medicamentis, pone illi ligamen humilitati eius, ut sanetur a stigmatibus suis. — Ubi Domine medicina tua applicatur, non potest stare dolor: misericordiae tuae Jesu rogent te, et secundum clementiam tuam propitius esto debitis eius. Ne occludas portam tuam in faciem eius eo quod operibus suis te irritavit, facilem illi redde reconciliationem tuam et remissionem delictorum ipsi concede. **Muta.** Sanctam, laudabilem, benedictam, immaculatam Dominam nostram beatam semper Virginem Dominam Mariam Dei Genitricem commemoramus, et Joannem nuntium veritatis et praecursorem, Stephanum quoque caput Diaconorum et Protomartyrem, ac Prophetas, Apostolos, Martyres victoria vestitos, ut Dominus Deus fortis precibus eorum illustribus et orationibus sanctis nos omnes gratiis afficiat et conservet, Domino supplicemus.

Ib. 2. p. 35. cf. p. 29. 49.

C.

In Chirotonia Diaconi.

ܒܩܝܢܬܐ :: ܫܦܝܪ ܥܒܕ ܕܐܠܗܐ ܠܫܡܥܘܢ ܪܫܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ:
ܟܕ ܐܫܬܐܠ ܬܠܡܝܕܐ ܗܘ ܩܕܡܝܐ: ܡܢܘ ܐܢܐ: ܥܢܐ ܘܐܡܪ ܠܗ
ܐܢܬ ܗܘ ܡܪܝ ܘܡܠܟܝ. ܒܪܗ ܕܐܠܗܐ ܘܒܪܗ ܕܒܬܘܠܬܐ: ܛܘܒܝܟ
ܫܡܥܘܢ ܕܒܣܪܐ ܘܕܡܐ ܠܐ ܓܠܝܘ ܠܟ: ܐܠܐ ܐܒܝ ܕܒܫܡܝܐ: ܘܥܠܝܟ
ܒܢܐ ܐܢܐ ܠܥܕܬܐ: ܘܡܘܟܠܝܗ̇ ܕܫܝܘܠ ܠܐ ܚܣܢܘܗ̇ ܘܠܐ ܢܚܣܢܘܢ ܠܗ̇
ܗ̇ ܗܘ̄ :: ܗܘ: ܥܠ ܫܬܐܣܬܐ ܕܫܪܪܐ ܕܦܛܪܘܣ ܘܦܘܠܘܣ ܫܠܝܚܐ
ܓ̈ܒܝܐ: ܒܢܝܢ ܘܫܟܠܠ ܥܕܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܡܫܪܪܐ ܒܫܪܪܐ:
ܘܡܫܒܚܐ ܒܫܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܓܠܝ ܡܠܟܐ ܩܕܡ ܠܬܠܡܝܕܘܗܝ ܕܫܪܪܐ.
ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ ܡܪܝܐ: ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܒܟܠܝܘܡ ܢܗܝܪܐ:
ܐܝܟ ܕܫܒܚܬܐ ܕܫܪܪܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ܕܒܟܠܗ ܡܫܒܚܝܢ ܫܪܪܗ ܗ̇ ܗܘ̄:

Tono duplici. — Praeclarum est, quod fecit Deus Simonem caput Apostolatus; cum interrogatus est discipulus ille primus, quis ego sum? respondit et dixit ei; Tu es Dominus meus, filius Dei, filius Virginis. Beatus es Simon, quia caro et sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis, et super te aedifico ego Ecclesiam, et vectes seraeque inferorum non praevaluerunt ei neque praevalebunt. All. All. — Super fundamentum veritatis, Petrum et Paulum Apostolos electos, aedificium Ecclesiae sanctae

sponsae Filii, positum et stabilitum est. Tonatque in medio eius praedicatio duodecim Apostolorum, sanctorum discipulorum Filii et doctrina septuaginta et duorum praeconum. Et in eo fixa est Crux lucis, velut columna veritatis, et Altare sanctitatis, super quod circumfertur corpus eius. All. All.

Ib. p. 83.

CI.

In eadem.

ܐܦܪܝܡܝܐ : ܐܘ ܪܚܡ ܝܘܬܪܢܐ ܠܐ ܬܐܟܪ ܠܟ ܒܐܘܠܨܢܐ
ܕܨܠܘܬܟ ܗܝ ܡܢܛܪܐ ܠܟ ܒܗܢ ܥܠܡܐ ܘܒܗܘ ܕܥܬܝܕ : ܠܐ ܕܝܢ
ܬܚܫܘܒ ܒܛܝܠܐ ܠܥܕܢܐ ܕܡܨܠܐ ܐܢܬ ܒܗ : ܣܝܡܬܐ ܒܪܘܡܐ ܣܝܡܐ
ܠܟ : ܒܗܘ ܥܕܢܐ ܕܡܨܠܐ ܐܢܬ . ܓܢܘܒ ܠܟ ܫܥܬܐ ܡܢ ܝܘܡܐ ܘܥܘܠ
ܨܠܝ ܒܗ̇ ܩܕܡ ܡܪܝܐ : ܘܐܢ ܡܫܟܚܐ ܐܘ ܦܪܘܫܐ ܩܕܡ ܣܓܝܐܐ
ܦܪܣܝܗ̇ . ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܐܒܝܠ ܐܢܬ ܥܠ ܥܘܬܪܐ ܕܗܪܟܐ ܦܐܫ :
ܥܕܡܐ ܠܐܡܬܝ ܟܪܝܐ ܠܟ ܥܠ ܕܗܒܐ ܕܠܐ ܡܬܢܛܪ : ܚܘܣ ܥܠܝܢ
ܪܚܡ ܐܢܫܐ : ܘܚܘܣ ܥܠܝܢ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ :

Ephraemiticus. O amator lucrorum, ne taedio afficiare in tribulationibus, quia oratio tua ipsa te conservabit in hoc saeculo et in illo futuro, ne reputes otiosum tempus in quo precaris, thesaurus est in supernis repositus tibi in illo instanti in quo oras. Furare et eripe tibi horam de die et ingredere, precare in ea coram Domino, et si possibile est, o prudens, coram multis eam exhibe. Usque quo lugebis super divitiis, quae hic remanent; usqueque tristitia erit tibi super aurum, quod non conservatur. Parce nobis hominum amator et propitius esto nobis rex Christe.

Ibid. 2. p. 62. cf. p. 81.

CII.

In eadem.

ܡܫܡܫܢܐ : ܢܦܘܩ ܡܢܝ ܬܘܕܝܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ : ܘܢܦܠ ܣܓܝܐ
ܘܪܚܡܐ ܘܡܘܗܒܬܐ ܣܓܝܐܐ : ܢܦܠ ܡܢܗ ܕܐܦܐ ܢܗܝܪܐ ܘܡܚܣܢܐ
ܥܢܝܢܐ ܡܢܟܘܢ : ܘܡܢܝ ܘܢܦܘܩ ܡܢ ܐܠܗܐ ܠܗ ܬܫܒܘܚܬܐ : ܥܕܬܐ

ܐܢܐ ܡܪܝ ܠܐ ܐܬܢܟܪܐ ܡܢ ܫܘܬܦܘܬܟ : ܘܐܦܩܢܝ ܥܘܠܐ ܢܥܠܢܝ ܚܘܒܐ
ܕܒܣܝܡܘܬܟ : ܚܛܗܐ ܟܡܢ ܠܝ ܘܐܣܓܝ ܬܒܪܝ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ ܐܢܬ
ܚܟܝܡܐ ܚܒܘܫ ܠܡܚܘܬܐ ܕܡܟܝܒܐ ܠܝ : ܐܢܐ ܚܛܝܬ ܡܪܝ ܘܐܢܐ
ܗܫܐ ܗܐ ܡܬܟܫܦ ܐܢܐ ܠܟ : ܩܒܠ ܒܥܘܬܝ ܘܥܛܝ ܠܫܛܪܐ ܕܚܘ̈ܒܐ
ܕܥܒܕܬ . ܗܐ ܥܘܡܩܬܐ ܪܒܬܐ ܕܥܘܠܐ ܡܒܠܥܐ ܠܝ : ܕܡܪܢ ܐܘܫܛ
ܐܝܕܟ ܡܪܝܡܬܐ ܘܠܐ ܐܒܕ ܡܢܗ . ܥܘܠܐ ܛܫܝ ܠܝ ܦ̈ܚܐ ܒܢܟܠ
ܨܕܢܝ ܨܝܕ̈ܘܗܝ : ܡܪܐ ܛܒܐ ܬܒܘܪ ܦ̈ܚܘܗܝ ܘܐܬܦܨܐ ܐܢܐ . ܪܥܝܐ ܛܒܐ
ܦܘܩ ܒܒܥܬܗ ܕܥܢܐ ܛܥܝܐ : ܘܠܐ ܬܫܒܘܩܝܗ ܒܐܝ̈ܕܝ ܣܢܐܐ
ܕܒܥܐ ܢܦܫܗ . ܚܘܣ ܐܠܗܐ ܥܠ ܡܪܥܝܬܟ ܕܡܬܟܫܦܐ ܠܟ : ܘܒܬܠܬ
ܩ̈ܠܝܢ ܫܘܒܚܐ ܗܘ ܢܣܩ ܠܫܡܟ ::

Jacobiticus. Stemus omnes in orationibus coram Deo et petamus ab eo gratiam et misericordiam ac veniam debitorum. Petamus a Patre abscondito et Filio laudando ipsius verbo et a Spiritu sancto, Deo uno, illi gloria. Oro ego, Domine, ut alienus non fiam a commercio tuo. Si iniquitas eiecit me, introducat me amor tuae suavitatis. Peccatum est insidiatum mihi et sine modo contritionem meam multiplicavit, tu sapiens fasciis alliga vulnus, quod me angit. Ego peccavi, Domine, et ego nunc ecce te deprecor; suscipe deprecationem meam et dele chirographum peccatorum, quae feci. En vorago magna iniquitatis me absorbet et deglutit Domine noster; da mihi manum tuam et eripiar ex ea, non peribo. Impius abscondit mihi laqueos, et me fraudulenter venatus est; Domine bone, contere laqueos eius et evadam ego. Pastor bone, egredere ad inquisitionem ovis errantis, et non relinquas illam in manibus inimici, qui quaerit vitam eius. Parce Deus gregi tuo, qui te deprecatur et ternis laudis vocibus gloriam afferat nomini tuo.

Ibid. 2. p. 72. Ordo Maron.

CIII.

In Chirotonia Presbyteri.

ܩܠܐ ܩܕܡܝܐ : ܒܟܠ ܫܥܐ ܐܬܪ̈ܘ ܕܡܪܐ ܟܗܢܐ ܒܥܕܬܐ : ܘܒܟܠ
ܗܕܪܐ ܠܐܒܘܗܝ ܚܟܝܡܐ ܕܡܫܝܚܐ ܢܨܚܢܐ : ܘܒܪܝ ܡܫܒܚܢܘܬܗ ܚܝܠܐ
ܘܡܬܠܒܫܐ ܒܢܘܗܪ ܡܠܟܘܬܗ ܕܫܡܝܐ ܕܢܡܠܟ : ܫܒܚܐ ܠܟ ܐܠܗܐ

ܕܒܪܐ ܐܬܒܢܝܬ ܥܕܬܐ ܣܝܡܐ : ܘܥܠ ܛܟܣܐ ܕܬܪܥܣܪ ܫܠܝܚܐ ܡܓܒܝܐ :
ܗ̄ ܘܐܘܟ ܗ̄ . ܡܪܢ ܩܒܠ ܒܪܚܡܝܟ ܙܘܝܚܢ ܫܡܥ ܨܠܘܬܢ
ܘܐܬܪܚܡ ܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ
ܘܚܙܐ ܬܡܢ ܠܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܙܝܘܐ ܡܢܗ ܠܒܫ : ܐܝܬܝ
ܥܡܗ ܛܘܦܣܐ ܘܕܡܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܚܙܐ ܒܗܝ ܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪܐ : ܘܡܫܟܢ
ܙܒܢܐ ܐܝܬܝ ܘܐܣܩ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ : ܘܐܬܩܕܫ ܡܢ ܐܠܗܐ ܘܒܓܘܗ
ܥܠ ܥܡܪ : ܗ̄ ܘܐܘܟ ܗ̄ : ܡܪܢ ܒܪܚܡܝܟ ܩܒܠ ܬܫܡܫܬܢ ܫܡܥ
ܨܠܘܬܢ ܘܪܚܡ ܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܩܕܝܫܐ ܪܚܡ ܐܢܫܐ .
ܩܕܝܫ ܐܠܗܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ . ܘܡܟܪ ܠܗ ܥܕܬܐ ܗܕܐ ܕܐܬܦܪܩܬ ܒܗ .
ܩܕܝܫ ܚܝܠܬܢܐ ܕܒܗ ܐܬܥܒܕܬ ܗܝ ܡܦܪܩܢܘܬܐ ܡܢ ܥܒܕܘܬܐ
ܕܣܛܢܐ . ܩܕܝܫ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܕܒܡܘܬܗ ܦܪܩܗ ܠܥܕܬܐ ܡܢ ܐܪܘܥ
ܡܘܬܐ ܡܪܝܪܐ . ܕܐܬܒܛܠܘ ܦܘܩܕܢܝ ܟܠ ܫܘܠܛܢܐ . ܡܟܪܝܗ ܩܕܝܫܐ
ܐܬܦܪܩܬ ܡܢ ܥܡܛܢܐ . ܗܕܐ ܫܡܥܬܐ ܬܫܒܘܚܬܗ ܦܪܘܩܢ ܒܫܠܡܐ .
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܬܟܠܬܗ ܕܦܘܪܩܢ ܥܠܡܐ . ܘܡܬܪܒܝܢ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ
ܘܕܟܝܐ ܩܕܝܫ . ܘܡܩܒܠܝܢ ܠܗ ܘܡܬܢܣܒܝܢ ܒܗ ܡܢ ܩܘܕܫܗ .
ܘܡܬܝܢ ܘܐܡܪܝܢ . ܩܕܝܫ ܕܩܕܫ ܠܥܕܬܐ ܗܕܐ . ܘܫܒܚܘܗ ܒܟܠܗ
ܡܫܡܫܢܐ ܘܟܘܡܪܐ ܩܕܝܫܐ . ܗܕܐ ܡܫܪܝܐ ܠܗ ܕܩ̈ܕܫܐ ܩ̈ܕܝܫܐ
ܘܡܩܒܠܐ . ܘܐܡܪܐ ܗܘ ܕܝܢ ܘܡܫܒܚܢ ܩܕܝܫܐ ܒܟܠܟܢ :

Tono simplici. Super volam manuum Filii aedificata est ecclesia et super ordines duodecim Apostolorum electorum posita. Dominus autem noster dedit illi virtutem et potestatem conterendi omnia idola erroris. Conflavit ei arma veritatis, crucem vivam et impressionem chrismatis, cuius virtute Sacerdotes sanctificantur. All. iterum All. Domine noster, suscipe per tuas miserationes nostram processionem, exaudi orationem nostram et miserere nobis, Salvator mundi. Ascendit Moyses in montem Sinai et vidit ibi tabernaculum domus Dei et splendorem ex eo contractum induit et seduxit secum typos et similitudines istas, quas viderat in illa primogenitorum ecclesia. Et tabernaculum temporis attulit et evexit, ut scriptum est et sanctificatum est a Domino et in medium eius ingressus habitavit. All. iterum All. Domine noster per miserationes tuas suscipe ministerium nostrum, exandi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi. S a n c t u s e s o a m a t o r h o m i n u m. Sanctus Deus, qui misit Filium suum, et desponsavit sibi ecclesiam

sanctitatis, ut in ipsa celebraretur. Sanctus fortis, per quem conversus est grex iste ab idolis vanitatis. Sanctus immortalis, qui morte sua redemit Ecclesiam de manu mortis devorantis; qui crucifixus es, Salvator noster super Golgatham. Et Ecclesia tua liberata est per tuum Sanguinem ab errore: en hodie filii eius cruce tua redemti sunt a malo, et eius virtutibus, qui pugnat cum ipsis. Et cum pompa circumferunt Corpus tuum et Sanguinem tuum sanctum, ac ipsum tollunt et expiationem suorum debitorum per ipsum obtinent. Et clamant ac dicunt, benedictus, qui desponsavit Ecclesiam sanctam eamque fecit sponsam gloriosam, et proprio Sanguine signavit. Et en illi offert dona grata et dilecta et canit gloriam ipsa cum filiis suis usque in saeculum.

Ibid. p. 148. Paraphrasis est Trisagii Feriae sextae in Parasceue, in aliis quoque Ordinationibus haud raro occurrens. cf. p. 18. et Ephraemit. 2. p. 104. 134.

CIV.

In Chirotonia Periodeutae.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ : ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ : ܘܒܩܠܐ ܕܡܘܕܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܢܒܥܐ ܒܬܟܫܦܬܐ ܀ ܢܒܥܐ ܡܢ ܐܒܐ ܟܣܝܐ . ܘܡܢ ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܝܫܐ . ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܡܠܝܢܐ ܐܝܟܢܐ ܕܒܨܠܘܬܗܘܢ ܢܬܪܥܐ . ܐܠܗܐ ܕܒܚܪ ܕܪ̈ܝܐ ܕܒܢܝܢܐ ܠܗ ܠܡܫܝܚܐ : ܡܒܝܢܐ ܐܝܟ ܕܒܝܬܗ ܒܡܫܝܚܘܬܐ ܘܒܣܝܡܘܬ ܀ ܠܥܕܬܐ ܠܐܦ̈ܣܩܘܦܐ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܩ̈ܠܝܪܝܩܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ . ܠܥܕܬܐ ܕܪ̈ܥܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܗܫܐ ܒܥܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܀ ܦܪܘܣ ܗܘܐ ܠܐܦܣܩܘܦܐ ܡܢ ܠܐܦܣܩܘܦܐ ܕܟܟܠܐ ܘܕܥܕܬܐ : ܘܩܪܝܒܬ ܠܐܦܣܩܘܦܐ ܕܩ̈ܠܝܪܝܩܐ . ܦܪܘܣ ܗܘܐ ܕܪ̈ܥܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܀ ܟܟܠܐ ܐܝܟ ܕܫܪܝܪܐ ܘܡܟܪܟܐ ܩܪܝܒܘܬ ܒܫܪܐ : ܠܥܕܬܐ ܐܝܟ ܩ̈ܠܝܪܝܩܐ ܒܝܬܘܬܐ ܦܐܝܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ ܀ ܗܢܐ ܕܪ̈ܥܝܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܢܬܠ ܠܗ ܡܪܢ ܒܟܘܠ̈ܢܐ ܐܠܗܝܢ ܘܐܠܒܘܫ ܘܡܠܝܫ ܒܗܘܢ ܘܦܐܝܐ ܀ ܢܣܒ ܐܠܗܐ ܠܟܠܗܘܢ ܘܐܬܪܚܡ ܥܠ ܡܪܚܡܢܘܬܐ ܘܡܫܒܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܒܣܓܝܐܘܬ ܘܐܬܪܚܡܘܢ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ܀

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus ipsi gratis omnes Dominum precemur. Petamus a Patre abscondito et a Filio laudando ac sancto atque a Spiritu sancto

Paraclito arma quae induerunt veraces. Deus qui fecit gradus supernos et infimos et elegit eos, ut ministerium pure et sancte exhiberent: — Novem ordines in coelo, Angelos, qui ipsi ministrant, novem gradus Sacerdotii in medio Ecclesiae, qui eum glorificant. — Distinxit ordinem ab ordine supernorum et infimorum, et instar ordinis Angelorum distinxit gradus Sacerdotii. — Superni instar Seraphim, et medii instar Vigilum, ac infimi instar Angelorum praeclaro typo ministrant illi. — Hunc gradum Sacerdotii praefigurarunt Sacerdotes et Levitae Ithamar et Eleazar et Phinees Sacerdos ac Zacharias. — Parce Deus populo tuo et miserere gregis tui, tuum servum perfice tuis chrismatis et gratia tua maneat in eius mente.

Ibid. 2. p. 175. cf. p. 186.

CV.

In eadem.

ܩܠܐ ܠܚܘܕܝܐ: ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ. ܡܟܝܪܬܗ ܕܒܪܐ.
ܕܡܘܫܐ ܚܙܐ ܛܘܦܣܟܝ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ. ܚܙܝܟܝ ܗܘܐ ܟܕ ܡܨܒܬܬܝ
ܒܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܘܫܦܝܐ. ܘܠܒܘܫܟܝ ܡܨܡܚ ܒܨܒܬܐ ܕܨܘܪܬܐ.
ܘܐܣܛܠܝܬܟܝ ܕܡܙܠܓܐ ܐܝܟ ܫܠܗܒܝܬܐ. ܙܥ ܕܚܙܐ ܫܘܦܪܟܝ. ܕܚܒܝܒܐ
ܢܝܫܝܢ ܗܘܝܬܝ. ܘܢܚܬ ܘܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܘܬܟܝ ܡܫܟܢܐ ܙܒܢܝܐ ܠܒܢܝ
ܐܝܣܪܝܠ. ܕܕܒܚܐ ܩܪܒܘ ܒܗ. ܘܝܘܡܢܐ ܢܚܬܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܠܡܕܒܚܝܟܝ. ܘܡܩܥܝܢ ܒܢܝܟܝ ܒܚܕܘܬܐ ܠܚܬܢܐ ܡܟܝܪܟܝ: ܡܪܝܐ
ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ.

Tono solitario. Beata es ecclesia fidelis, sponsa Filii, Moyses enim vidit typum tuum super montem Sinai. Te autem vidit auro purissimo ac terso ornatam et habitum tuum ornamentis picturarum resplendentem et stolam tuam flamma coruscantem. Commotus est, quia vidit tuam pulchritudinem adeo enim desiderabilis fuisti; et descendit, fecitque ad tui similitudinem tabernaculum temporis filiis Israel, qui sacrificia in eo obtulerunt. Hodie vero descendit Spiritus sanctus ad altaria tua, et filii tui clamabunt laeti ad Sponsum tuum, Domine tibi gloria.

Ibid. p. 192. cf. in eadem: p. 189. 190. tono parvo.

CVI.

In Chirotonia Chorepiscopi.

ܩܠܐ ܦܫܝܛܐ : ܙܠܘ ܒܫܠܡܐ ܫܡܘ̈ܥܐ ܥܕܬܐ ܥܢܬ ܘܐܡܪܬ .
ܓܢܘܢܐ ܓܝܪ ܛܝܒ ܠܝ ܚܬܢܐ ܘܒܓܘܗ ܐܩܝܡܢܝ : ܘܐܝܢܐ ܕܠܐ ܠܒܝܫ
ܡ̈ܐܢܐ ܕܚܘܣܝܐ ܠܐ ܡܨܝܐ ܕܢܥܘܠ ܘܢܩܘܡ ܒܝܢ ܣܕ̈ܪܝ : ܘܣܝܡܝܢ ܓܘ̈ܕܐ
ܕܒܢ̈ܝ ܒܝ ܢܗܝܪܐܝܬ . ܘܡܥܢܝܢ ܒܚܕܘܬܐ ܘܐܡܪܝܢ ܠܟ ܫܘ̄ ܡܪܝܐ :

Tono simplici. Ite in pace, auditores, Ecclesia respondit ac dixit, thalamum enim paravit mihi Sponsus et in eius medio me constituit, et qui vestibus expiationis non est indutus, non potest ingredi et stare in meis ordinibus, et dispositae sunt turbae filiorum meorum in me splendide, et laete clamant, dicentes tibi gloriam Domine.

Ibid. p. 210. Archiepiscopus cantat. cf. p. 212. tono duplici et 2. 209. Ephraem.

CVII.

In Chirotonia Episcopi et Metropolitae.

ܦܫܝܛܐ : ܟܪܝܙܘ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܩܠܘܬܐ ܠܡܫܝܚܐ ܐܬܟܬܫ
ܘܢܦܩ ܐܝܟ ܠܩܪܒܐ : ܘܗܘܐ ܐܡܪ ܠܗܘܢ : ܕܠܐ ܬܬܕܚܠܘܢ ܐܢܐ ܐܡܪ
ܐܢܐ : ܘܐܠܘܢ ܕܬܦܩܘܢ ܐܢܐ ܢܟܪܐ ܐܢܐ : ܗܐ ܝܗܒܬ ܠܟܘܢ ܫܘܠܛܢܐ
ܕܪ̈ܘܫܐ ܡܬܘܡܝܐ : ܕܚ̈ܘܝܐ ܕܩܘܠܘܬܐ ܢܦܫܗ ܡܚܪ̈ܒܐ ܡܠܘܗܝ : ܗ̄
ܡܠܘܟ ܗ̄ : ܡܪܢ ܡܪܚܡܢ ܡܫܒܚܢܘܬܗ ܕܫܡܫܐ ܕܠܗܘܢ
ܘܕܡܫܡܫܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ ::
ܐܚܪܢܐ ܒܩܠܐ ܦܫܝܛܐ : ܠܟ ܢܫܒܚ ܐܠܗܐ ܡܪܢ ܕܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ : ܕܝܗܒ ܠܗ ܠܟܢܘܫܝܗ ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܗܪܘܢ ܐܝܟ ܢܗܝܪ̈ܐ :
ܐܝܟܢܐ ܕܗܘ ܠܟ ܡܕܡ ܘܡܛܠ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܠܦܪܘܩܢ ܥܠܡܐ . ܘܡܛܠ
ܕܢܬܚܐ ܠܫܡܟ ܢܦܫ ܠܐܘܪܚ ܡܫܘܬܐ :: ܠܟܢܘܫܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ :
ܕܝܗܒ ܢܦܫ ܘܫܪܐ ܐܦ ܢܦܫܗ ܠܟ ܡܛܠ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܕܗܐ ܡܚܘܝܢ

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Tono simplici. Benedictus sit, qui sacerdotium dedit duodecim Apostolis eosque in universum misit et ita eis dixit: si ligaveritis, ego ligabo, et si solveritis, ego solvam; ecce dedi vobis potestatem altitudinis et profunditatis, gradus sacerdotii ordinate in omnibus Ecclesiis, All. et iterum All. Domine noster misericordia tua suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi.

Alius tono: Deprecationem. Tibi laus, Deus Domine coeli et terrae, qui dedisti famulo tuo donum gubernandi secundum voluntatem tuam: laetetur in eo Ecclesia sanctitatis, et ex doctrina eius exultent filii eius; et cum apparuerit divinitas tua, obviam tibi in laetitia occurrat. — Definitionem fidei. Gaude et laetare multum ac lauda, o sancta Ecclesia fidelis, quia ecce disposita est in te mensa deliciarum et Corpus ac Sanguis Christi hodie in te gloriose effertur in remissionem debitorum et peccatorum filiorum tuorum; et ecce verus Pontifex stat in capite gregis sui in similitudinem Simonis principis Apostolorum et sacerdotes instar Angelorum circumdant sanctum altare, All. et Spiritus sanctificat illud.

Ibid. 3. p. 35. ex ord. Maronit. — Cf. p. 11. 47. 80 (in chir. Patriarch.)

CVIII.

In eadem.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ܒܝܬܗ . ܚܟ̈ܝܡܐ ܘܡܕ̈ܒܪܢܐ : ܡܫܒܚܐ ܕܐܪܟܢ ܝܡܝܢܗ . ܘܐܫܪܝ
ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܩܘܕ̈ . ܥܠ ܬܠܡ̈ܝܕܘܗܝ ܩܕ̈ . ܒܥܠܝܬܐ ܘܒܛܘܪ ܙ̈ܝܬܐ :
ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܐܝܟ ܛܝܒܘܬܗ . ܓܙ̈ܒܪܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܘܝܗܒ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ
ܩܠܝ̈ܕܐ . ܘܫܘܠܛܢܘܬܐ ܘܫܘܠܛܢܐ . ܘܐܫܠܛ ܐܢܘܢ ܥܠ ܪ̈ܘܚܐ ܛܢ̈ܦܬܐ .
ܘܫܘܒܚܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܕܢܦܩܘܢ ܘܢܟܪܙܘܢ ܘܢܥܡܕܘܢ . ܠܥܡ̈ܡܐ
ܢܘܟܪ̈ܝܐ . ܘܐܫܠܡܗ ܡܢܗܘܢ ܘܐܬ̈ܘܬܐ . ܚܝܠܘܬܐ ܡܢ ܕܝܗܒ . ܘܦܩܕܗ
ܡܢܗܘܢ ܡܫܡܠܝܬܐ . ܕܡܫܬܐ ܘܐܬ̈ܘܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ . ܘܡܫܡܠܝܘܬܗ
ܥܡ ܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܗܐ ܠܐ ܥܒܕܐ ܣܟܠܬܐ . ܘܗܐ ܦܐܪܐ ܐܢܐ ܡܘܗܒܬܐ .
ܥܠ ܐܝܕܗ ܕܟܗܢܘܬܐ . ܘܥܒܕܐ ܐܢܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܐܢܐ . ܒܫܘܢܩܐ ܡܢ
ܡܫܘܬܗ . ܕܝܗܒܐ ܚܝܠܐ ܕܡܫܘܬܗ . ܘܡܘܗܒܬܐ ܕܟܗܢܘܬܗ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܩܕܝܫܐ . ܘܡܫܡܠܝܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܒܟܠܟܫܘܗ ܗܠܝܢ ܕܡܫܚܐ . ܕܝܗܒܗܘܢ
ܥܠܝܐ ܕܡܪܝܐ . ܘܢܝܚܝ ܥܠܘ ܕܟܗܢܘܬܐ . ܘܪܘܡܪܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܢܗܘܐ
ܒܫܒܚܗ ܡܫܡܫܢܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܪܝܪܐ . ܘܢܫܡܫܘܢܗ ܥܠ ܗܘ ܕܠܦܝܢ .
ܕܡܫܬܠܡ ܘܡܫܡܫܢ ܘܡܘܗܒܢ . ܗܠܝܢ ܕܗܘܘ ܡܫܡܫܢܐ . ܒܪܘܟܝܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܡܫܬܪܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܢܐ ܕܟܗܢܐ : ܒܫܠܡ ܐܝܟܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ .
ܐܝܟ ܕܗܢܘܢ ܥܠ ܡܫܡܫܢܘܗܝ . ܒܗܘ ܟܠܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܢܗܘܐ
ܠܗ ܡܫܡܫܢܐ ܢܩܝܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܠܐ ܣܓܝܐܬܐ .
ܕܢܫܡܫ ܩܕܡܝܟ ܢܩܝܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܒܗ ܪܘܚ ܐܠܗܐ : ܕܐܝܟ ܠܟܠܗܘܢ
ܡܫܡܫܢܘܗܝ . ܢܫܡܫ ܠܥܠܡܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ . ܒܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܗܘܐ ܕܒܪܘܟܐ .
ܘܢܫܡܫ ܩܕܡܝܟ ܠܥܠܡܐ . ܘܢܡܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܫܡܫܢܘܬܟ . ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚ ܩܘܕ̈ . ܗܫܐ ܘܒܟܠܙܒܢ ܘܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ::

Ephraemiticus. **Deus qui habitaculum suum defixit super altum Sinai montem et dedit spiritum prophetiae Moysi maximo prophetarum. Fortis qui dedit sacerdotium Aaroni sacerdoti veraci, illumque ornavit pontificatu et dignitate summi sacerdotii. Creator qui effudit miserationes suas super tentorium Levitarum, super Eleazarum sanctum et Ithamar illum fidelem, qui elegit Samuelem et David prophetam magnum, eosque constituit in medio domus suae sapientes et rectores. Laudabilis qui demisit dexteram suam et habitare fecit virtutem Spiritus sancti super discipulos suos sanctos in caenaculo et in monte olivarum et fecit eos secundum gratiam suam thesaurarios divinitatis suae deditque in manus eorum**

potestatem et sacerdotium et prophetiam et tradidit eis claves caeli et thesaurum divinitatis suae, ut solverent et ligarent ac expiarent hominum peccata. Et deductum est ab eis ac venit sacerdotium a generationibus in generationes, et accepi ab eis sacerdotium, quod venit et pervenit ad infirmitatem meam, et suscepi illud per gratiam eius, cum mea imbecillitas esset indigna, et ecce sto hodie ad portam divinitatis. Et peto ac supplices in suspirio fundo preces bonitati eius, ut immittat clementiam gratiae suae ad auxilium divinitatis suae et donum Spiritus sancti et dexteram essentiae suae absconditae super servum suum hunc, quem elegit, ut sit pastor gregis sui. Et concedat illi puritatem et mores praestantes sitque in domo eius dispensator et rector fidelis, et constituat eum super illum gradum Simonis, Jacobi et Joannis, qui sublimes fuerunt in moribus sanctimoniae, et descendat super eum Spiritus sanctus cum impositione manus peccatoris, sicut descendit super eius discipulos in medio coenaculi benedicti, et sit ei Sacerdos rectus et rector sapiens, et mediator plenus sapientia, qui aemuletur bona opera. Et in die qua apparueris, ut unicuique homini retributionem des suam, exeat in occursum adventus tui in lampade lucis operum suorum. Et introeat tecum ad accubitum psallatque gloriam gratiae tuae, Pater, Fili et Spiritus sancte, unus Deus verus.

Ibid. 3. p. 45. ex ord. Maronit. cf. p. 30. 97. tono: Protegite nos (in chirot. Patriarch.)

CIX.

In Chirotonia Patriarcharum.

ܘܡܫܠܡܝܢ ܩܠܝܕܘܣ ܠܟܗܢܘܬܐ ܀ ܐܦܪܘܣ ܥܠܡܕܒܪܢܐ ܗܢܐ .
ܡܪܝܐ ܒܡܫܝܚܟ ܢܒܝܐ ܡܠܟܐ ܗ̄ . ܘܡܩܕܫܝܢ ܒܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ::
ܘܡܦܩܝܢ . ܢܝܫܐ ܕܟܠܗ ܡܥܕܪܢܐ ܠܗ ܗ̄ ܘܢܗܘܐ ܕܫܘܠܛܢܗ ܠܐ
ܡܫܬܡܠܝܐ ::
ܘܡܫܡܠܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܪܝܐ . ܡܬܚܫܒܝܢܘܬܗ ܒܫܘܪܝܐ
ܢܗܘܐ ܗ̄ ܗ̄ܘ . ܘܫܡܥܘ ܡܪܝܡܘ ܡܠܐܟܐ ܡܫܡܫܢܐ ::
ܘܐܦܪܘܣ ܫܠܡܐ ܗܢܐ . ܐܠܗܐ ܕܟܠ ܢܗܘܐ ܗܘ ܫܡܝܐ ܡܠܟܘܬܐ
ܠܗܐ . ܡܢ ܟܠ ܐܢܐ ܡܪܝܐ ܐܬܩܢܘ ܠܡܫܡܫܐ ܠܟܠܐ ܠܡܫܡܫܢܐ

ܣܘܓܒ ܕܦܘܠܚܢ ܠܡܫܡܫܘܬܐ ܕܥܕܬܐ . ܐܠܐ ܒܫܠܡܘܬܐ ܠܡܫܡܫܝܢ
ܙܘܓܐ ܕܡܘܗܪ ܚܘܪ̈ܐ ܥܝܡܕܢܝܬܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܗ ܐܠܘ ܕܢܬܒܪܟܘܢ ܒܟܘܗܪܐ ܐܠܗܝܬܐ
ܒܫܡ ܕܫܠܝܢ ܠܥܒܕܝ ܘܠܐܒܕܘܢ . ܒܗܕܐ ܡܠܟܘܢ ܒܪܘܟܐ ܒܚܡܣܐ ܐܒܘܗ
ܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܥܠܡ ::

ܡܦܩܢܐ : ܣܬܐ ܒܬܪ ܠܟ ܘܡܘܟܠ ܠܗ ܗ̄ ܘܗ̄ . ܠܘܫܐ
ܕܩܘܡܬܐ ܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ ::

ܘܐܦܢܘܢ . ܡܠܟ ܙܕܩܐ ܡܫܡܫܢܬܐ ܡܢ ܐܠܗܝ ܐܦ ܡܡܠܟܘܬܐ
ܥܡ ܗܘ ܐܬܡܠܟ . ܐܠܐ ܐܠܗܝ ܡܡܠܟܢܐ ܕܫܡܝܐ ܡܢ ܐܢܫ ܡܠܟܐ
ܠܥܒܕܝ ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܫܡܝܐ ܕܐܠܗܝܢ ܕܠܒܢܝ ܠܥܠܡ . ܐܠܐ ܡܫܡܫܢܝ
ܡܦܩܢ ܐܠܐ . ܘܫܡܫܘܗ ܕܥܠܡܐ ܥܠܘܗ ܡܫܡܫܢܘܬܟ ܠܬܟܫܦܬܐ ܐܘ
ܐܦܢܘ ܕܫܡܐ . ܡܠܟܐ ܡܠܟܘܢ ܒܪܘܟܐ ܘܡܫܡܫܘ ܘܐܘܪܚ ܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ
ܕܢܘܗܪܐ ܡܫܡܫܢܐ ܠܥܠܡ ::

ܡܦܩܢܐ . ܢܬܒ ܠܥܡܗ ܒܡܕܪܫܐ ܗ̄ ܘܐܡܪܐ ܫܒܚܐ ܠܠܥܠܡ ::

ܘܐܦ ܐܦܢܘܢ ܦܩܕ ܫܠܝܚܐ . ܥܡ ܡܠܡܠܝܢ ܒܫܘܠܛܢܐ
ܡܦܩܢܟ ܗܘܐ ܕܡܢ ܕܪܝܫ ܡܡܠܟܘܬܐ ܐܡܪ ܕܫܡܗ ܫܠܝܚܐ ܒܗ ܕܪܐ
ܕܠܐ ܐܬܒܝܬ ܡܢ ܫܡܝܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܗܘ ܕܡܢܘܗ ܐܠܗܐ ܐܫܬܡܠܝ .
ܫܠܡ ܡܢ ܪܡܐ ܕܡܫܘܒ ܘܫܡܫܘܒ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ ܕܠܗܘܢ . ܡܫܡܫ
ܡܢ ܐܪܥܐ ܕܠܫܡܝܐ ܘܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܕܫܡܐ . ܗܘ ܕܠܗ ܡܦܩܢܢܝ
ܡܠܟܐ ܕܡܫܡܫܢܐ ܐܠܗܘܬܐ ::

ܒܗ . ܕܒܫܡܫܘܬ ܒܡܠܟܘܬܐ ܠܠܥܠܡ ܥܠܡܝܢ . ܘܫܒܚܘܬ
ܒܫܡܐ ܕܩܘܕܫܐ ::

ܒܡܠܐ . ܙܕܩܐ ܗܘ ܕܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܙܕܩܐ ܕܡܢ ܩܕܝܫܐ
ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܠܟܢ ܐܝܟ ܕܢܬܒ ܕܢܫܡܫܘܢ ܗܘܐ . ܥܡ ܕܡܢ ܒܬܐ
ܠܪܘܚ ܩܘܕܫܐ ܕܗܘ ܕܬܐ ܕܢܬܒܫܪ ܐܡܪ ܕܐܡܠܟܗ ܕܡܫܡܫܐ
ܒܡܫܡܫ . ܕܗܘܝܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ::

ܗ̄ ܠܠܗܐ ܡܠܟܐ . ܫܠܝܚܐ . ܐܡܫܡܫܢܐ ܐܘ ܩܕܝܫܐ ܐܘܡܫܡܫܢܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܠܥܡܐ ܕܡܢ ܡܢܬܡܫܡܫܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܦܩܕܝܢ ܒܫܡܫܐ .
ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܒܪܘ ܠܡܫܡܫܐ . ܠܐ ܢܒܥܘܢ ܘܠܐ ܢܒܥܘܢ ܗܘ ܦܩܕܢܢ

ܟܠܢ ܡܫܡ̈ܫܢܝܢ ܡܫܒ̈ܚܝܢ ܘܡܘܕܝܢ ܠܟ ܒܝܕܥܐ. ܩܕܡܘܗܝ ܡܟܠܝܢ
ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ. ܟܕ ܚܙܐ ܫܡܘܐܝܠ ܘܐܪܙܐ ܡܚܙܐ. ܘܐܟܐ ܡܫܚܐ ܕܩܘܡܘܪܐ.
ܗ̄ܘ ܠܟ ܡܢ ܡܪܢܝ ܠܐܠܗܐ ܢܣܒ ܐܢܫܐ ::

Cyclion tono tertio. (Dicunt psalmum hunc) Domine in virtute tua laetabitur rex, All., et in salutari tuo exultabit valde.

(Et respondent) Desiderium cordis eius tribuisti ei, All., et praeparatione labiorum eius non prohibuisti eum.

(Et mutant illi qui inceperunt) Quia praevenisti eum in benedictione bona, All. et All., et posuisti in capite eius coronam gloriosam.

(Et dicunt hanc stropham) Tu Deus Verbum, qui apparuisti cum Patre super illum montem Sinai et in mysterio Moysi levitae dedisti legem cultus ministerii temporis: tu in coenaculo Apostolis tuis sanctum dedisti Spiritum et perfecisti atque consummasti eos, ut mirabiliter praedicarent, et fecisti eos magis clamare et dicere: Sacerdotes omnes benedicite, laudate, confitemini summo pontifici veritatis Christo in saecula.

(Respondent) Vitam petiit a te et dedisti ei, All. et All., longitudinem dierum in saeculum saeculi.

(Et dicunt) A te fluit sanctitas, sanctus es, et pontificatus per te traditus est; tu es acceptator victimarum de manibus sacerdotum servorum tuorum et condonator debitorum ad te revertentium. Tu per miserationes tuas concedis et peccatum totius mundi per occisionem tuam deletum est, o Agne Dei. Sacerdotes omnes benedicite et laudate et confitemini summo pontifici veritatis Christo in saeculum.

(Respondent) Magnus factus est in salutari tuo, gloriam et decorem posuisti super eum.

(Item dicunt Antiphonam. Stichon) Salomon in proverbiis loquens, quisnam est, dixit, dilectus tuus, pulchra, quo valde gloriaris. Dilectus meus electus ex multis millibus, cuius vinea Israel est, albus prae vite Jacob, et rubeus prae unguento nardi, subtilis prae cedris Libani, similitudo est Dei, quem laudamus, quoniam laudabilis est.

(In eodem) Quia fecisti eum in benedictionem in saeculum saeculi, et laetificasti eum laetitia vultus tui.

(Stropha) Mysteriorum hoc Samuel mystice designavit, dum accessit et de cornu unctionis filium Isai unxit; cum autem vidit Davidem in similitudine illius, qui venit, ut incarnaretur, dixit, quod

[illegible]

Jacobiticus. Stemus omnes in orationibus coram Deo et petamus ab eo gratiam et misericordiam ac veniam debitorum. Petamus a Patre abscondito et Filio laudando ipsius verbo et a Spiritu sancto, Deo uno, illi gloria. Oro ego, Domine, ut alienus non fiam a commercio tuo. Si iniquitas eiecit me, introducat me amor tuae suavitatis. Peccatum est insidiatum mihi et sine modo contritionem meam multiplicavit, tu sapiens fasciis alliga vulnus, quod me angit. Ego peccavi, Domine, et ego nunc ecce te deprecor; suscipe deprecationem meam et dele chirographum peccatorum, quae feci. En vorago magna iniquitatis me absorbet et deglutit Domine noster; da mihi manum tuam et eripiar ex ea, non peribo. Impius abscondit mihi laqueos, et me fraudulenter venatus est; Domine bone, contere laqueos eius et evadam ego. Pastor bone, egredere ad inquisitionem ovis errantis, et non relinquas illam in manibus inimici, qui quaerit vitam eius. Parce Deus gregi tuo, qui te deprecatur et ternis laudis vocibus gloriam afferat nomini tuo.

Ibid. 2. p. 72. Ordo Maron.

CIII.

In Chirotonia Presbyteri.

[illegible]

ܕܡܪܝܐ ܕܥܠܡܐ ܚܝܐ : ܘܫܠܡܐ ܕܡܠܘܟܐ ܕܫܠܝܚܘܗܝ ܥܕܬܐ ܡܬܬܩܪܒܝܢ :
ܗ̄ ܘܠܘܬ ܗ̄ . ܡܪܢ ܒܚܢܢܟ ܩܒܠ ܬܘܪܡܣܢ ܥܢܝ ܒܥܘܬܢ ܕܥܠܡܐ
ܘܪܚܡܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܣܠܩ ܡܘܫܐ ܠܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ
ܘܚܙܐ ܬܡܢ ܠܡܫܟܢܐ ܕܒܝܬ ܐܠܗܐ ܘܙܝܘܐ ܡܢܗ ܠܒܫ : ܘܐܚܬ
ܥܡܗ ܛܘܦܣܐ ܘܕ̈ܡܘܬܐ ܗܠܝܢ ܕܚܙܐ ܗܘܐ ܒܗ̇ ܒܥܕܬܐ ܕܒܘܟܪ̈ܐ : ܘܡܫܟܢ
ܙܒܢܐ ܐܝܬܝ ܘܐܥܠ ܐܝܟܢܐ ܕܟܬܝܒ : ܘܐܬܩܕܫ ܡܢ ܡܪܝܐ ܘܒܓܘܗ
ܥܠ ܥܡܪ : ܗ̄ ܘܠܘܬ ܗ̄ : ܡܪܢ ܒܚܢܢܟ ܩܒܠ ܬܫܡܫܬܢ ܥܢܝ ܒܥܘܬܢ
ܘܪܚܡ ܥܠܝܢ ܦܪܘܩܗ ܕܥܠܡܐ :: ܩܕܝܫ ܪ̈ܚܡܬܢܫܐ .
ܩܕܝܫ ܐܠܗܐ ܕܫܕܪ ܠܒܪܗ . ܘܡܟܪ ܠܗ ܥܕܬܐ ܗܕܐ ܕܐܬܦܪܩܬ ܒܗ .
ܩܕܝܫ ܚܣܝܢܐ ܕܒܗ ܐܬܚܬܡܬ ܗܕܐ ܡܟܪܬܗ ܡܢ ܥܠܡܐ
ܕܦܘܠܚܢܐ . ܩܕܝܫ ܠܐ ܡܝܘܬܐ ܕܒܡܘܬܗ ܦܪܩܗ̇ ܠܥܕܬܐ ܡܢ ܐܬܪܐ
ܡܘܬܐ ܡܚܒܠܐ . ܘܐܝܬܝܗ̇ ܩܪܒܢܐ ܠܘܬ ܦܛܪܝܘܬܐ . ܘܥܕܬܐ ܩܕܝܫܬܐ
ܐܬܩܪܝܬ ܡܢ ܥܠܡܐ . ܘܗܘܬ ܡܫܡܠܝܐ ܒܟܠܗ̇ ܩܢܝܢܝܗ̇ ܘܥܒܕܗ .
ܡܢ ܫܡܝܐ ܘܡܫܬܠܡܢܘܬܗ ܕܥܡܘܕܐ ܕܡܚܝܕ ܠܗ̇ ܠܡܥܠܡܐ
ܕܥܠܡ ܡܢ . ܘܡܫܬܟܚܝܢ ܠܗ̇ ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܘ ܡܢ ܩܘܕܫܗ .
ܘܒܗܝܢ ܘܐܬܪܗܝܢ . ܩܪܝܒ ܕܡܢܗ ܠܥܕܬܐ ܗܕܐ . ܡܬܢܨܚܐ ܡܠܟܬܐ
ܡܫܬܒܚܬܐ ܘܡܢܗ ܩܘܪܒܗ . ܘܗܘܬ ܡܫܬܪܝܐ ܠܗ ܕܒ̈ܢܝܐ ܢܨܝܚܐ
ܘܩܕܝܫܐ . ܘܐܦܪܝܐ ܗܘ ܕܝܢ ܘܡܬܟܪܡܐ ܒܪܘܚܐ ܒܠܚܘܕ :

Tono simplici. Super volam manuum Filii aedificata est ecclesia et super ordines duodecim Apostolorum electorum posita. Dominus autem noster dedit illi virtutem et potestatem conterendi omnia idola erroris. Conflavit ei arma veritatis, crucem vivam et impressionem chrismatis, cuius virtute Sacerdotes sanctificantur. All. iterum All. Domine noster, suscipe per tuas miserationes nostram processionem, exaudi orationem nostram et miserere nobis, Salvator mundi. Ascendit Moyses in montem Sinai et vidit ibi tabernaculum domus Dei et splendorem ex eo contractum induit et seduxit secum typos et similitudines istas, quas viderat in illa primogenitorum ecclesia. Et tabernaculum temporis attulit et evexit, ut scriptum est et sanctificatum est a Domino et in medium eius ingressus habitavit. All. iterum All. Domine noster per miserationes tuas suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi. S a n c t u s e s o a m a t o r h o m i n u m. Sanctus Deus, qui misit Filium suum, et desponsavit sibi ecclesiam

sanctitatis, ut in ipsa celebraretur. Sanctus fortis, per quem conversus est grex iste ab idolis vanitatis. Sanctus immortalis, qui morte sua redemit Ecclesiam de manu mortis devorantis; qui crucifixus es, Salvator noster super Golgatham. Et Ecclesia tua liberata est per tuum Sanguinem ab errore: en hodie filii eius cruce tua redemti sunt a malo, et eius virtutibus, qui pugnat cum ipsis. Et cum pompa circumferunt Corpus tuum et Sanguinem tuum sanctum, ac ipsum tollunt et expiationem suorum debitorum per ipsum obtinent. Et clamant ac dicunt, benedictus, qui desponsavit Ecclesiam sanctam eamque fecit sponsam gloriosam, et proprio Sanguine signavit. Et en illi offert dona grata et dilecta et canit gloriam ipsa cum filiis suis usque in saeculum.

Ibid. p. 148. Paraphrasis est Trisagii Feriae sextae in Parasceue, in aliis quoque Ordinationibus haud raro occurrens. cf. p. 18. et Ephraemit. 2. p. 104. 134.

CIV.

In Chirotonia Periodeutae.

ܐܦܪܝܡܝܬܐ: ܢܩܘܡ ܟܠܢ ܒܨܠܘܬܐ ܩܕܡ ܐܠܗܐ ܡܪܚܡܢܐ:
ܘܒܩܠܐ ܕܪܥܝܢ ܠܗ ܠܡܪܝܐ ܢܒܥܐ ܒܒܥܘܬܐ :: ܢܒܥܐ ܡܢ ܐܒܐ
ܟܣܝܐ. ܘܡܢ ܒܪܐ ܡܫܒܚܐ ܘܩܕܝܫܐ. ܘܡܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܦܪܘܩܝܬܐ
ܐܝܕܐ ܕܠܟܢܘܫܬܢ ܬܥܕܪ. ܐܠܗܐ ܕܓܒܝ ܕܪܓܐ ܕܟܗܢܐ ܠܟܘ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ:
ܘܗܒܐ ܐܢܘܢ ܕܢܫܡܫܘܢ ܒܩܘܕܫܐ ܘܒܕܟܝܘܬܐ :: ܠܥܕܬܐ ܠܐܠܗܝܬܐ
ܩܕܝܫܬܐ: ܕܓܠܝܢܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ. ܠܥܕܬܐ ܕܕܪܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ.
ܗܫܐ ܒܥܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܦܪܘܩ ܗܘܐ ܠܐܠܗܘܬܐ ܡܢ ܠܐܠܗܘܬܐ
ܕܟܗܢܐ ܘܕܡܫܡܫܢܐ: ܘܩܕܫܗ ܠܐܠܗܘܬܐ ܕܓܠܝܢܐ. ܦܪܘܩ ܗܘܐ ܕܕܪܓܐ
ܕܟܗܢܘܬܐ :: ܟܗܢܐ ܐܝܟ ܕܚܙܝܐ ܘܡܫܝܚܐ ܩܕܫܗ ܒܡܪܐ: ܡܫܡܫܢܐ
ܐܝܟ ܓܠܝܢܐ ܩܕܝܫܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܗ :: ܗܢܐ ܕܕܪܓܐ ܕܟܗܢܘܬܐ
ܢܬܠ ܠܗ ܡܪܢ ܠܟܘܢܐ ܐܠܗܢ ܘܐܠܥܕܪ ܘܡܬܢܣܒ ܣܘܟܠܐ
ܘܐܘܪܝܐ :: ܢܣܩ ܐܠܗܐ ܠܟܠܟܘܢ ܘܐܬܥܢܝ ܥܠ ܡܪܥܝܬܟܘܢ ܘܫܒܩܐ
ܠܟܠܟܘܢ ܚܘܫܒܝܟܘܢ ܘܠܢܦܫܬܟܘܢ ܠܚܝܐ ܚܕܘܬܐ ::

Ephraemiticus. Stemus omnes in oratione coram Deo misericordi et vocibus ipsi gratis omnes Dominum precemur. Petamus a Patre abscondito et a Filio laudando ac sancto atque a Spiritu sancto

Paraclito arma quae induerunt veraces. Deus qui fecit gradus supernos et infimos et elegit eos, ut ministerium pure et sancte exhiberent: — Novem ordines in coelo, Angelos, qui ipsi ministrant, novem gradus Sacerdotii in medio Ecclesiae, qui eum glorificant. — Distinxit ordinem ab ordine supernorum et infimorum, et instar ordinis Angelorum distinxit gradus Sacerdotii. — Superni instar Seraphim, et medii instar Vigilum, ac infimi instar Angelorum praeclaro typo ministrant illi. — Hunc gradum Sacerdotii praefigurarunt Sacerdotes et Levitae Ithamar et Eleazar et Phinees Sacerdos ac Zacharias. — Parce Deus populo tuo et miserere gregis tui, tuum servum perfice tuis chrismatis et gratia tua maneat in eius mente.

Ibid. 2. p. 175. cf. p. 186.

CV.

In eadem.

ܩܠܐ ܠܚܘܕܝܐ : ܛܘܒܝܟܝ ܥܕܬܐ ܡܗܝܡܢܬܐ . ܡܟܝܪܬܗ ܕܒܪܐ .
ܕܡܘܫܐ ܚܙܐ ܛܘܦܣܟܝ ܒܛܘܪܐ ܕܣܝܢܝ . ܚܙܝܟܝ ܗ̄ܘܐ ܟܕ ܡܨܒܬܬܝ
ܒܕܗܒܐ ܕܟܝܐ ܘܫܦܝܐ . ܘܠܒܘܫܟܝ ܡܨܒܬ ܒܨܘܪ̈ܬܐ ܕܓܘܢ̈ܐ .
ܘܐܣܛܠܟܝ ܒܫܠܗܒܝܬܐ ܕܢܘܪܐ . ܐܬܬܙܝܥ ܕܚܙܐ ܫܘܦܪܟܝ . ܕܗܟܢܐ
ܪܓܝܓܐ ܗܘܝܬܝ . ܘܢܚܬ ܥܒܕ ܐܝܟ ܕܡܘܬܟܝ ܡܫܟܢܐ ܕܙܒܢܐ ܠܒܢ̈ܝ
ܐܝܣܪܐܝܠ . ܕܩܘܪ̈ܒܢܐ ܩܪܒܘ ܒܗ . ܘܝܘܡܢܐ ܢܚܬ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ
ܠܡܕܒܚ̈ܝܟܝ . ܘܒܢ̈ܝܟܝ ܢܩܥܘܢ ܒܚܕܘܬܐ ܠܡܟܝܪܟܝ : ܡܪܝܐ
ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ .

Tono solitario. Beata es ecclesia fidelis, sponsa Filii, Moyses enim vidit typum tuum super montem Sinai. Te autem vidit auro purissimo ac terso ornatam et habitum tuum ornamentis picturarum resplendentem et stolam tuam flamma coruscantem. Commotus est, quia vidit tuam pulchritudinem adeo enim desiderabilis fuisti; et descendit, fecitque ad tui similitudinem tabernaculum temporis filiis Israel, qui sacrificia in eo obtulerunt. Hodie vero descendit Spiritus sanctus ad altaria tua, et filii tui clamabunt laeti ad Sponsum tuum, Domine tibi gloria.

Ibid. p. 192. cf. in eadem: p. 189. 190. tono parvo.

CVI.

In Chirotonia Chorepiscopi.

[illegible]

Tono simplici. Ite in pace, auditores, Ecclesia respondit ac dixit, thalamum enim paravit mihi Sponsus et in eius medio me constituit, et qui vestibus expiationis non est indutus, non potest ingredi et stare in meis ordinibus, et dispositae sunt turbae filiorum meorum in me splendide, et laete clamant, dicentes tibi gloriam Domine.

Ibid. p. 210. Archiepiscopus cantat. cf. p. 212. tono duplici et 2. 209. Ephraem.

CVII.

In Chirotonia Episcopi et Metropolitae.

[illegible]

[illegible]

ܥܡܗ ܦܬܘܪ ܒܣܝ̈ܡܬܐ : ܘܦܓܪܗ ܘܕܡܗ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܩܪܒ ܥܡܗ
ܝܘܡܢܐ ܒܟܝ ܫܒܝܚܐܝܬ ܠܚܘܣܝܐ ܕܚܘ̈ܒܐ : ܘܗܐ ܪܒ ܟܘܡܪ̈ܐ ܫܪܝܪܐ
ܩܐܡ ܒܪܝܫܐ ܕܡܪܥܝܬܗ ܒܕܡܘܬ ܫܡܥܘܢ ܪܝܫܐ ܕܫ̈ܠܝܚܐ : ܘܟܗ̈ܢܐ
ܒܕܡܘܬܐ ܕܡ̈ܠܐܟܐ ܡܚܕܪܝܢ ܠܗ ܠܡܕܒܚܐ ܩܕܝܫܐ ܗ̄ ܘܗ̄ ܘܪܘܚܐ
ܡܩܕܫܐ ܠܗ ::

Tono simplici. Benedictus sit, qui sacerdotium dedit duodecim Apostolis eosque in universum misit et ita eis dixit: si ligaveritis, ego ligabo, et si solveritis, ego solvam; ecce dedi vobis potestatem altitudinis et profunditatis, gradus sacerdotii ordinate in omnibus Ecclesiis, All. et iterum All. Domine noster misericordia tua suscipe ministerium nostrum, exaudi orationem nostram et miserere nobis Salvator mundi.

Alius tono: Deprecationem. Tibi laus, Deus Domine coeli et terrae, qui dedisti famulo tuo donum gubernandi secundum voluntatem tuam: laetetur in eo Ecclesia sanctitatis, et ex doctrina eius exultent filii eius; et cum apparuerit divinitas tua, obviam tibi in laetitia occurrat. — Definitionem fidei. Gaude et laetare multum ac lauda, o sancta Ecclesia fidelis, quia ecce disposita est in te mensa deliciarum et Corpus ac Sanguis Christi hodie in te gloriose effertur in remissionem debitorum et peccatorum filiorum tuorum; et ecce verus Pontifex stat in capite gregis sui in similitudinem Simonis principis Apostolorum et sacerdotes instar Angelorum circumdant sanctum altare, All. et Spiritus sanctificat illud.

Ibid. 3. p. 35. ex ord. Maronit. — Cf. p. 11. 47. 80 (in chir. Patriarch.)

CVIII.

In eadem.

ܐܦܪܘܡܝܘܢ : ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܕܐܦܝܣ ܡܫܡܠܝܘܬܗ . ܠܗ ܕܝܗܒ ܪܥܝܐ ܠܓܘܐ ܕܫܡܠܝ .
ܘܢܛܘܪ ܪܥܝܐ ܕܢܛܘܪܬܐ . ܠܡܪܥܝܬܐ ܪܒܐ ܕܢ̈ܟܣܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܢܛܪ
ܡܗܝܡܢܘܬܐ . ܠܐܘܪܚܐ ܫܠܡܐ ܫܪܝܪܐ . ܘܡܟܝܟܘܬܗ ܪܥܝܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ .
ܘܡܪܥܝܬܐ ܕܡܗܝܡܢܘܬܐ . ܪܥܝܐ ܕܐܦܝܣ ܠܡܫܡܫܢܘ : ܠܗ ܕܡܫܡܠܝܐ
ܕܟܗ̈ܢܐ . ܠܗ ܐܠܗܘܬܟ ܪܥܝܐ . ܘܐܡܠܟܬܗ ܗܘ ܫܪܝܪܐ . ܗܘ ܕܢܦܩ
ܗܘܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܡܫܡܫ ܠܟܗܢܐ ܪܒܐ . ܘܐܦܝܣ ܐܠܗܐ ܪܥܝܐ

ܒܝܬܗ . ܚܟܝܡ̈ܐ ܘܡܕܒܪ̈ܢܐ : ܡܫܒܚܐ ܕܐܪܟܢ ܝܡܝܢܗ . ܘܐܫܪܝ
ܚܝܠܐ ܕܪܘܚܩܘܕܫܐ . ܥܠ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ ܩܕ̈ܝܫܐ . ܒܥܠܝܬܐ ܘܥܠ ܛܘܪ ܙܝ̈ܬܐ :
ܘܥܒܕ ܐܢܘܢ ܒܛܝܒܘܬܗ . ܓܙܒܪ̈ܐ ܕܐܠܗܘܬܗ . ܘܝܗܒ ܒܐܝ̈ܕܝܗܘܢ
ܩܠܝ̈ܕܐ . ܘܫܘܠܛܢܘܬܐ ܘܡܠܟܘܬܐ . ܘܐܬܩܢ ܒܗܘܢ ܫ̈ܒܝܠܐ ܕܪܘܚܐ .
ܘܫܡܠܝܐ ܕܟܗܢܘܬܗ . ܕܢܦܩܘܢ ܘܢܟܪܙܘܢ ܘܢܥܡܕܘܢ . ܠܥܡ̈ܡܐ
ܣܓܝ̈ܐܐ . ܘܐܬܩܦܬ ܡܢܗܘܢ ܘܬܬܐ . ܟܗܢܘܬܐ ܕܡܪܢ ܕܢܚܫ . ܘܦܩܕܗ
ܡܢܗܘܢ ܟܗܢܘܬܐ . ܕܦܘܩܕܢܗ ܘܬܬܐ ܠܡܫܝܚܘܬܗ . ܘܦܪܫܗ̇
ܥܡ ܛܘܒܢܘܬܗ . ܡܢ ܠܐ ܦܩܘܪܐ ܫܠܡܘܬܐ . ܘܗܘܐ ܦܬܟܪ ܐܢܐ ܣܘܟܠܐ .
ܥܠ ܬܪܥܘܗܝ ܕܟܗܢܘܬܐ . ܘܐܠܐ ܐܢܐ ܘܡܬܒܣܡ ܐܢܐ . ܒܣܘܟܠܐ ܡܢ
ܛܒܘܬܗ . ܕܐܝܟ ܚܝܠܐ ܕܛܒܘܬܗ . ܡܟܪܙܐ ܕܟܗܢܘܬܗ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܕܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܛܝܒܘܬܗ . ܠܟܠܟܗܘܢ ܗܢܐ ܕܝܗܒܐ . ܕܢܗܘܐ
ܟܠܗ ܕܛܘܒܗ . ܘܢܗܘܐ ܠܗ ܕܫܘܒܚܐ . ܘܫܘܪܝܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܢܗܘܐ
ܒܫܡܘܬܗ ܛܘܒܢܐ : ܘܡܫܡܫܢܐ ܚܝܠܐ . ܘܢܫܡܫܘܢܗ ܠܗ ܗܘ ܕܛܝܒ .
ܕܫܠܝܛ ܘܡܫܡܫ ܘܡܫܝܚ . ܗܢܘܢ ܕܗܘܘ ܡܬܬܟܠܝܢ . ܒܡܘܗܒܬܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܡܫܒܚܐ ܠܟܠܗܘܢ ܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ : ܒܫܡܗ ܐܒܐ ܕܫܠܝܚܘܬܐ .
ܐܝܟ ܕܫܕܪ ܥܠ ܬܠܡܝ̈ܕܘܗܝ . ܒܗ ܒܥܠܝܬܐ ܡܫܒܚܬܐ . ܘܢܗܘܐ
ܠܗ ܒܟܠܐ ܙܒܢܐ . ܘܡܫܒܚܐ ܫܡܫܐ . ܘܡܝܩܪܐ ܡܠܐ ܫܘܒ̈ܚܐ .
ܕܫܒܚ ܒܟܢ̈ܫܐ ܥܕ̈ܬܐ . ܘܫܡܫܐ ܕܒܗ ܢܦܫ ܐܢܫ : ܕܬܬܠ ܠܟܠܟܘܢ
ܡܫܒܚܢܘ . ܠܟܢܫ ܠܐܘܪܚܐ ܕܡܠܟܘܬܗ . ܒܠܒܘܫܝܢ ܠܗܘܢ ܕܕܡܝܪܘ .
ܘܢܬܠ ܠܟܠܢ ܠܛܘܒܢܐ . ܘܢܐܡܪ ܗܘܫܐ ܠܛܝܒܘܬܗ . ܐܒܐ ܘܒܪܐ
ܘܪܘܚ ܩܘܕܫ . ܡܢ ܥܠܡܐ ܘܥܕܡܐ ::

Ephraemiticus. Deus qui habitaculum suum defixit super altum Sinai montem et dedit spiritum prophetiae Moysi maximo prophetarum. Fortis qui dedit sacerdotium Aaroni sacerdoti veraci, illumque ornavit pontificatu et dignitate summi sacerdotii. Creator qui effudit miserationes suas super tentorium Levitarum, super Eleazarum sanctum et Ithamar illum fidelem, qui elegit Samuelem et David prophetam magnum, eosque constituit in medio domus suae sapientes et rectores. Laudabilis qui demisit dexteram suam et habitare fecit virtutem Spiritus sancti super discipulos suos sanctos in caenaculo et in monte olivarum et fecit eos secundum gratiam suam thesaurarios divinitatis suae deditque in manus eorum

potestatem et sacerdotium et prophetiam et tradidit eis claves caeli et thesaurum divinitatis suae, ut solverent et ligarent ac expiarent hominum peccata. Et deductum est ab eis ac venit sacerdotium a generationibus in generationes, et accepi ab eis sacerdotium, quod venit et pervenit ad infirmitatem meam, et suscepi illud per gratiam eius, cum mea imbecillitas esset indigna, et ecce sto hodie ad portam divinitatis. Et peto ac supplices in suspirio fundo preces bonitati eius, ut immittat clementiam gratiae suae ad auxilium divinitatis suae et donum Spiritus sancti et dexteram essentiae suae absconditae super servum suum hunc, quem elegit, ut sit pastor gregis sui. Et concedat illi puritatem et mores praestantes sitque in domo eius dispensator et rector fidelis, et constituat eum super illum gradum Simonis, Jacobi et Joannis, qui sublimes fuerunt in moribus sanctimoniae, et descendat super eum Spiritus sanctus cum impositione manus peccatoris, sicut descendit super eius discipulos in medio coenaculi benedicti, et sit ei Sacerdos rectus et rector sapiens, et mediator plenus sapientia, qui aemuletur bona opera. Et in die qua apparueris, ut unicuique homini retributionem des suam, exeat in occursum adventus tui in lampade lucis operum suorum. Et introeat tecum ad accubitum psallatque gloriam gratiae tuae, Pater, Fili et Spiritus sancte, unus Deus verus.

Ibid. 3. p. 45. ex ord. Maronit. cf. p. 30. 97. tono: **Protegite nos** (in chirot. Patriarch.)

CIX.

In Chirotonia Patriarcharum.

ܘܡܫܠܡ ܒܐܝܕܝܗܘܢ ܫܘܠܛܢܐ :: ܐܦܝܣ ܡܪܝܐ ܐܠܗܐ .
ܡܪܢܐ ܒܡܫܝܚܟ ܢܒܝܐ ܡܠܟܐ ܗܘ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܟܗܢܐ ܪܘܚܢܝܬܐ ::
ܘܡܫܡܠܝܢ . ܙܗܝܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܬܒܥܐ ܠܗ ܗܘ ܘܡܬܡܠܝܐ ܕܡܫܡܫܢܘ ܠܐ
ܡܫܡܫܝܢ ::
ܘܡܫܡܫܝܢ ܗܠܝܢ ܕܡܪܢܐ . ܡܫܡܫܝܢܘܬܗܘܢ ܒܟܗܢܘܬܐ
ܢܒܝܐ ܗܘ ܗܘ . ܘܫܡܥܐ ܒܪܘܚܐ ܡܟܠܠ ܡܫܡܫܢܐ ::
ܘܐܦܝܣ ܒܥܘܬܐ ܗܠܝܢ . ܐܝܟ ܕܒܗܝ ܢܚܬܐ ܗܘ ܚܝܠܐ ܡܢܟܬܐ
ܠܥܠܐ . ܡܢ ܫܡܝܐ ܐܦ ܡܪܢܐ ܐܠܗܐ ܠܫܠܝܚܐ ܠܟܗܢܐ ܠܡܫܡܫܐ

ܣܘܪܓܕ ܕܡܫܠܡܝܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܥܕܬܐ . ܐܝܟ ܥܒܕܢܘܬܐ ܠܡܫܡܫܢ̈ܐ
ܚܘܫܒܐ ܕܝܘܡ̈ܐ ܦܫܝܛܐ ܡܫܬܡܫܢܐ ܐܝܟ ܕܥܒܕܝܢ ܥܡܡ̈ܐ ܐܠܝܦ̈ܐ
ܥܡܡ ܕܡܕܢܚ ܠܒܝܬ ܘܠܡܥܪܒ . ܫܢ̈ܝܐ ܡܢܝܢ ܒܝܘܡ ܒܣܝܣ ܐܘܪܗ
ܠܒܪ ܡܢ ܡܘܠܕܐ ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ::

ܡܬܦܠܓܝܢ : ܫܢ̈ܐ ܒܐܠܦ̈ܐ ܠܗ ܘܒܝܬ ܠܗ ܗ̄ ܘܗ̄ . ܠܕܪ̈ܐ
ܕܡ̈ܠܟܐ ܠܡܠܟܐ ܠܡܠܟܝܢ ::

ܘܐܦܢܝܢ . ܡܠܟܝ ܪܘܡܝ̈ܐ ܡܢܝܢܬܐ ܡܢ ܐܠܟܣܢ ܐܦ ܡܩܕܘܢܝܐ
ܥܠ ܗ̇ܘ ܕܐܬܡܠܟ . ܐܝܟ ܐܠܟܣܢ ܡܩܕܘܢܝܐ ܕܪ̈ܫܐ ܡܢ ܐܢ̈ܫܐ ܫܢ̈ܝܐ
ܠܫܘܠܡ ܡܫܡܫܢܐ ܕܫܢ̈ܝܐ ܕܐܠܟܣ ܕܐܬܡܠܟ ܠܡܠܟ . ܐܝܟ ܥܡ̈ܡܐ
ܡܢܝܢ ܐܝܟ . ܘܡܢܝܢܗ ܕܡܠܟܐ ܥܠܗ ܡܢܝܢܬܐ ܐܬܚܫܒܬ ܐܘ̇
ܐܬܪܗ ܕܝܘܢܝܐ . ܫܢ̈ܝܐ ܡܢܝܢ ܒܝܘܡ ܒܣܝܣ ܘܐܘܪܗ ܠܒܪ ܡܢ ܡܘܠܕܐ
ܕܡܪܢ ܡܫܝܚܐ ܠܡܠܟܐ ::

ܡܬܦܠܓܝܢ . ܒܝܬ ܠܫܢܗ ܥܕܡܐ ܠܗ̇ ܘܪܒܐ ܫܒܥܐ ܠܡܠܟܘ ::

ܘܐܦ ܐܦܢܝܢ ܫܢ̈ܝ ܫܠܝܚܘ . ܡܢ ܫܠܝܡܘܬܗ ܥܩܪܐ ܕܐܠܗܐ
ܡܢܝܢܐ ܗܘܐ ܕܡܢ ܕܪܐ ܫܡܫܐ ܐܬܪ ܕܝܢ ܫܠܝܚܘܬܐ ܥܡ ܕܪܐ
ܕܥܠ ܐܬܝܬ ܡܢ ܫܢ̈ܝܐ ܕܬܠܬܐ . ܗ̇ܘ ܕܡܢܝܢܗ ܐܝܟܘ ܐܫܬܪܝ.
ܫܢܬ ܡܢ ܫܢܬܐ ܕܡܠܟܘܬ ܘܫܠܡܬ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܢܦܩܝܢ . ܘܡܢܝܢ
ܡܢ ܐܕܪ ܕܝܠܗܝܢ ܕܫܢܬܐ ܗ̇ܘ ܕܫܢܬܐ . ܗ̇ܘ ܕܝܠܗ ܡܬܦܠܓܝܢ
ܡܢܗ ܕܡܠܟܐ ܐܝܠܗܘܢ ::

ܡܢܗ . ܕܫܢ̈ܝܗܘܢ ܡܬܦܠܓܐ ܠܠܡܠܟܘܬܐ ܠܡܠܟܝܢ . ܘܫܢܝܬܗܘܢ
ܒܫܢܬܗ ܕܡܪܢܘܬܗ ::

ܫܢܬܐ . ܕܪܐ ܗ̇ܘ ܕܝܢ ܫܠܝܚܘ ܗܘܐ ܕܪܐ ܕܡܢ ܡܪܢܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ ܠܒܪ ܐܝܟ ܒܪܝܟ ܕܠܒܝܬܗ ܗܘܐ . ܥܡ ܕܝܢ ܗܘܐ
ܠܒܪܝܟ ܡܢܝܢܬܐ ܕܗܘ ܕܐܬܐ ܕܠܒܝܬܗ ܐܝܟܢ ܕܐܫܬܟܚ ܕܡܠܟܐ
ܒܦܫܝܛ . ܕܗ̇ܘܝܘ ܡܬܩܪܝܐ ܡܢܝܢܐ ܘܐܬܡܠܟܘܬܐ ::

ܗ̇ܘ ܠܐܬܪ ܡܠܟܐ . ܫܠܝܚܘ . ܐܘܬܝܒܘܢ ܐܘ ܡܢܝܢ ܐܘܪܫܠܡ
ܒܦܫܝܛܐ ܠܟܠܐ ܕܡܢ ܡܬܦܠܓܝܢ ܒܡܠܟܘܬܐ ܕܝܘܡܝܢ ܒܫܢܬܐ.
ܡܠܟܘ̈ܬܐ ܕܐܬܪܗ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܘܠܐ ܡܬܚܫܒܝܢ ܠܗ ܐܬܡܠܟ

ܠܟܠ ܡܫ̈ܡܫܢܝ ܡܩܕ̈ܫܝܟ ܕܕܪܓܗ ܕܪܫ ܟܗ̈ܢܐ. ܩܘܫܬܐ ܡܚܠܡܘ
ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܟܗܢܐ ܗܘܐ ܘܐܬܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܐܬܐ ܥܡܗܘܢ ܕܩܘܫܬܐ.
ܗܘ ܠܗ ܡܢ ܟܗܢܘܬܗ ܠܟܠܗ ܢܦܫܐ ܐܢܫܐ ::

Cyclion tono tertio. (Dicunt psalmum hunc) Domine in virtute tua laetabitur rex, All., et in salutari tuo exultabit valde.

(Et respondent) Desiderium cordis eius tribuisti ei, All., et praeparatione labiorum eius non prohibuisti eum.

(Et mutant illi qui inceperunt) Quia praevenisti eum in benedictione bona, All. et All., et posuisti in capite eius coronam gloriosam.

(Et dicunt hanc stropham) Tu Deus Verbum, qui apparuisti cum Patre super illum montem Sinai et in mysterio Moysi levitae dedisti legem cultus ministerii temporis: tu in coenaculo Apostolis tuis sanctum dedisti Spiritum et perfecisti atque consummasti eos, ut mirabiliter praedicarent, et fecisti eos magis clamare et dicere: Sacerdotes omnes benedicite, laudate, confitemini summo pontifici veritatis Christo in saecula.

(Respondent) Vitam petiit a te et dedisti ei, All. et All., longitudinem dierum in saeculum saeculi.

(Et dicunt) A te fluit sanctitas, sanctus es, et pontificatus per te traditus est; tu es acceptator victimarum de manibus sacerdotum servorum tuorum et condonator debitorum ad te revertentium. Tu per miserationes tuas concedis et peccatum totius mundi per occisionem tuam deletum est, o Agne Dei. Sacerdotes omnes benedicite et laudate et confitemini summo pontifici veritatis Christo in saeculum.

(Respondent) Magnus factus est in salutari tuo, gloriam et decorem posuisti super eum.

(Item dicunt Antiphonam. Stichon) Salomon in proverbiis loquens, quisnam est, dixit, dilectus tuus, pulchra, quo valde gloriaris. Dilectus meus electus ex multis millibus, cuius vinea Israel est, albus prae vite Jacob, et rubens prae unguento nardi, subtilis prae cedris Libani, similitudo est Dei, quem laudamus, quoniam laudabilis est.

(In eodem) Quia fecisti eum in benedictionem in saeculum saeculi, et laetificasti eum laetitia vultus tui.

(Stropha) Mysteriorum hoc Samuel mystice designavit, dum accessit et de cornu unctionis filium Isai unxit; cum autem vidit Davidem in similitudine illius, qui venit, ut incarnaretur, dixit, quod

unxisset eum in similitudine Domini, qui solus est sanctus et hominum amator.

(Gloria Patri et Filio. Stichon) Adiuravi vos, filiae Hierusalem per cervos, Prophetas cives vestros, et per capreas errantes in campis, Apostolos, qui evangelium praedicaverunt, ne excitetis neve evigilare faciatis vocibus vestris obiectum amoris mei, sinite dilectum meum dormire, usque dum velit; myrrha et aloe me unxit: transiit hiems et imber abiit et advenit aestas resurrectionis. Gloria tibi Deus hominum amator a creaturis tuis.

Unum huius psalmodiae exemplum habes ex multis, ex ord. Maron. descriptum, 3. p. 69.

E. Cantica ex Codd. MSS. depromta.

---

a. Ex Ordine matrimoniali Nestorianorum*).

CX.

ܡܪܡܝܬܐ ܣܡܟܗ ܡܪܝܐ ܐܠܗܢ ܘܦܪܘܩܢ :

ܡܠܟܐ ܕܫܪܐ ܒܢܘܗܪܐ ܘܡܠܝܟ ܥܠܡܐ ܕܥܠܡܐ : ܡܫܒܚܝܢ ܠܗ
ܕܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܒܡܠܟܘܬܗ ܕܐܒܘܗܝ : ܥܡܐ ܥܠܝܐ ܘܠܐ ܕܢܘܪܐ ܒܫܘܒܚܐ
ܘܐܡܪܝܢ ܩܕܝܫܐ : ܐܝܟ ܕܫܒܚܘܗ ܘܩܕܫܘܗ ܥܝܪܐ ܘܩܕܝܫܐ :

CXI.

ܥܘܢܝܬܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܠܗܐ

ܒܝ ܩܘܡ ܡܪܝܐ ܡܫܒܚܐ ܒܪ ܐܠܐ ܠܥܠܡ .

ܡܪܝܐ ܕܐܒܝܢ ܐܘܕܝܘ ܕܒܢܝܐ ܠܫܡܟ ܕܟܠܗܝܢ ܐܘܡܢܐ .
ܠܡܫܡܫ ܐܠܗܐ ܠܐܝܬܘܬܟ ܡܪܝܐ ܡܢ ܐܒܘܗܝ . ܐܒܝܢ ܡܪܝܐ
ܫܡܥܢ ܒܨܠܘܬܢ . ܒܗ . ܒܪܝܟ ܡܪܝܐ ܒܫܡܝܐ ܡܫܒܚܐ . ܒܢܝܢ
ܐܢܬ ܐܘܚܕ ܥܒܕܬܐ . ܕܢܬܦܢܐ ܠܐܬܪܐ ܕܡܫܒܚܬܐ . ܘܢܫܡܥ ܠܟ
ܒܬܫܒܘܚܬܐ . ܒܗ . ܫܠܡܐ ܡܪܝܐ ܐܠܐ ܥܒܕܬܐ . ܐܦ ܢܫܒܚܟ

---

*) Codex bibliothecae Roedigerianae, literis estrangelis seculo XVIII exaratus, cuius signa diacritica nonnunquam a vulgari regula discrepantia retinui. Similiter ipsas vocales hic illic ex peculiari dialectu immutatas non emendavi.

ܡܬܒܢܝܢ ܡܢܗ. ܗܠܝܢܐ ܕܒܥܠܡܗ ܟܠܗ ܘܡܬܡܬܚܢܐ. ܘܐܦ ܡܬܚܫܒܢ ܕܐܝܬܝܗ ܗܕܐ. ܘܫܘܪܐ ܕܫܡܫܐ ܥܠ ܐܦܝܢܝ. ܥܢܝܢ ܢܘܢܐ ܘܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܝܬܗ ܩܕܝܫܬܐ :: ܝܗܒ ܠܟܘܢ ܐܬܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܠܟܝ ܫܡܝܐ ܡܢܝ ܒܥܘܢ. ܘܠܐ ܢܬܠܐܐ ܡܢ ܦܘܪܥܢܐ ܕܡܘܬܟܘܢ. ܢܬܩܕܫܘܢ ܢܫܐ ܕܩܕܝܫܐ ܒܕܡܐ ܕܟܘܬܐ. ܘܢܬܚܝܝܢ ܡܬܩܒܠܝܢ ܒܕܡܘܬܐ ܕܡܠܐܟܐ. ܐܝܟܢܐ ܕܢܬܩܕܫܘܢ ܒܦܓܪܐ ܕܩܕܝܫܬܐ. ܕܢܬܚܝܘܢ ܘܢܬܢܨܚܘܢ ܘܢܘܪܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ: ܕܡܠܟܗ ܕܥܠܡܐ ܗܢܐ ܢܬܚܪܪ ܠܟܘܢ: ܒܡܠܟܗܘܢ ܕܫܡܝܐ ܕܝܗܒ ܠܟܘܢ ܪܘܚܐ.

CXII.

ܦܘܠܐ

ܦܘܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܝܫܘܥ ܚܕܝܐ. ܘܡܬܩܕܫܢܘܬܐ ܕܢܫܐ ܩܕܝܫܬܐ.

ܟܕ ܚܙܐ ܕܐܬܦܪܣܝܘ ܢܬܦܪܣܘܢ ܢܫ̈ܐ ܕܩܕܝܫܬܐ. ܘܐܡܪܐ ܟܠܗܘܢ ܠܒܬܘܠܬܐ ܘܡܬܘܡܬܐ ܕܢܗܘܘܢ ܠܡܫܝܚܐ: ܟܕ ܡܫܒܚܢ ܢܬܦܪܣܘܢ ܩܕܝܫ̈ܬܐ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܥܠܘܗܝ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܢܬܩܕܫܘܢ ܕܢܗܘܘܢ ܠܡܫܝܚܐ. ܟܕ ܗܘ ܠܒܬܘܠܘܬܐ ܕܐܬܩܕܫܘ ܥܠ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢܐ. ܗܝ ܕܐܢܬܝ ܥܠ ܢܫ̈ܐ ܕܩܕܝܫ̈ܬܐ ܘܥܠ ܠܒܬܘܠܬܗܘܢ :: ܠܗ ܒܐܝܕܝ ܡܬܚܙܝܢ ܐܘܟܝܬ ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ. ܕܐܢܘܢ ܐܝܬܝܗܘܢ ܡܬܩܢܝܢ ܕܥܒܕܝܢ ܟܢܝܫܝܢ ܘܡܫܡܫܝܢ :: ܠܗܘ ܡܢܝ ܦܪܘܩܢ ܘܟܠ ܒܫܘܒܚܐ ܚܝܝܐ ܘܦܪܘܩܐ ܕܐܝܬܝܗܘܢ ܕܚܝܝܢ ܕܚܝܝܐ ܐܢܘܢ ܘܡܬܚܙܝܢܢܐ ܐܢܘܢ ܘܡܫܡܫܢ ܩܕܝܫܬܐ. ܢܬܩܕܫܘܢ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܐܬܦܪܣܘ ܥܠܝܗ ܦܪܘܩܢܐ. ܐܬܩܛܠ ܘܐܬܢܨܚ ܘܩܒܪܐ ܠܟܠ ܥܠܡܐ :: ܟܕ ܡܢܗ ܢܬܦܪܣܘܢ ܢܫ̈ܐ ܕܩܕܝܫܬܐ. ܕܢܬܚܝܘܢ ܘܢܬܢܨܚܘܢ ܘܢܘܪܘܢ ܠܡܠܟܘܬܐ :: ܡܫܝܚܐ ܦܪܘܩܢ ܚܝܠܐ ܡܠܟܘܬܐ. ܟܕ ܡܫܡܫܢܐ ܢܫ̈ܐ ܕܩܕܝܫܬܐ. ܐܬܩܕܫ ܡܢܝ ܐܢܬܝ ܢܬܩܕܫܘܢ ܠܒܬܘܠܬܐ ܕܩܕܝܫܬܐ ܕܡܠܟܘܬ ܐܬܩܕܫܘ.

CXIII.

ܦܘܩܕܢܐ

ܡܪܢܐ ܒܫܡܟܝ

ܠܚܣܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܚܒܝܒܝ ܡܪܝ. ܘܠܥܒܕܐ ܡܫܡܫܢܘܬܟܝ.
ܕܫܡܫܝ ܡܥܠܝܐ ܠܡܪܘܬܟܝ. ܒܗ ܢܣܝܪ ܡܪܝ ܠܘܬܟܝ ܘܡܕܒܪܢܐ
ܠܟܘܪܣܝܐ. ܒܫܡܝܐ ܕܒܐ ܕܪܚܡܬܐ: ܒܗ ܠܚܣܝܐ ܘܥܒܕܐ
ܚܒܝܒ ܡܪܝ. ܚܫܒܢܐ ܕܫܡܫܢܘܬܟܝ. ܘܡܘܕܐ ܐܢܐ ܕܡܢ ܒܝܬܐ.
ܐܘ ܐܒܐ ܢܨܝܚ ܪܚܡܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐܝܟ ܒܫܡܐ ܡܫܝܚܝܐ.
ܘܟܗܢܐ ܫܡܫܐ ܒܗ ܡܫܝܚܝܐ. ܘܠܫܒܚܐ ܫܘܪܐ ܚܝܐ. ܘܚܝܠܐ ܚܝܠܐ
ܒܫܡܝܐ. ܘܡܪܘܡܐ ܫܪܝܪ ܫܘܒܚܐ. ܘܚܝܐ ܕܢܨܚܢܐ ܕܟܠ ܒܢܝܐ. ܕܡܢ
ܫܡܝܗ ܦܪܘܩܢܐ. ܒܐܝܕܗ ܕܟܠܗܘܢ ܫܘܒܚܐ. ܘܟܠܗܘܢ ܕܐܦܝ
ܫܘܒܚܐ: ܒܗ ܟܠܗܝܢ ܕܡܫܝܚܘܬܐ. ܘܒܝܬܐ ܕܪܚܡܬܐ.
ܘܒܫܡܐ ܐܒܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܢܫܬܒܚܢ ܐܦ ܐܢܫܝܢ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܢܘܢ
ܠܫܡܝܐ. ܘܩܕܡܐ ܫܘܒܚܐ ܘܡܫܒܚܢܐ. ܕܐܘܗ ܡܐܢܐ ܘܐܦܘܟܬܐ.
ܢܨܝܚܬܐ ܒܪܘܚܢܝܬܐ. ܘܢܫܒܚܘܗ ܟܠ ܐܝܟ ܒܫܘܒܚܐ. ܒܡܫܒܚܢܐ
ܫܘܒܚܐ ܕܡܫܝܚܝܐ. ܕܡܫܒܚܐ ܠܚܣܝܐ ܕܫܘܒܚܐ. ܕܢܫܬܒܚܘܢ ܒܐܘܪܚܬܐ.
ܡܪܢܐ ܠܫܘܒܚܐ ܕܢܨܚܢܐ: ܒܗ ܒܝܬܐ ܡܫܝܚܝܘܬܐ ܕܡܢ ܐܒܗܬܐ. ܕܠܐ
ܡܢܐ ܐܝܟܐ ܒܐܘܪܚܐ. ܕܟܝܢ ܫܘܒܚܐ ܐܠܗܝܐ. ܢܣܒܢ ܡܢ ܠܘܬܐ
ܒܡܫܝܚܝܐ. ܘܐܝܟܐ ܫܪܝܪ ܒܗ ܕܫܡܝܐ. ܡܢ ܒܪܫܐ ܕܪܘܚܐ ܘܚܝܠܐ.
ܠܟܢ ܡܕܡܐ ܥܠܡܐ ܕܫܡܝܐ. ܘܫܒܚ ܘܩܪܒ ܠܡܫܝܚܘܬܐ. ܕܐܢܫ
ܐܢܐ ܒܟܠܗܐ. ܘܒܪܘܚܢܐ ܫܒܝܚܬܐ. ܐܝܟ ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܝܐ. ܡܢܝܢ
ܒܫܡܝܐ ܫܒܝܚܐ ܠܚܝܠܐ. ܐܫܬܐ ܘܫܒܝܚ ܒܗ ܫܪܝܪܐ. ܐܝܟ ܐܪܙܐ
ܒܫܪܟܢܐ. ܕܫܡܝܐ ܠܟܝ ܡܫܒܚܐ ܡܪܝܐ. ܘܠܐܒܗܝ ܕܡܪܘܚܝ ܚܝܠܐ.
ܢܫܬܒܚܐ ܒܫܡܝܐ ܕܐܬܩܪܒܗ ܒܐܝܕܐ ܦܪܘܩܢܐ. ܐܬܪܢܗ ܘܐܫܬܒܚ
ܘܫܪܝܐ ܠܟܠ ܕܫܡܐ. ܒܗ ܡܪܝ ܢܫܬܒܚܘܢ ܚܣܝܐ ܠܟܠ ܒܟܠܗܐ
ܘܫܡܫܝ ܢܫܬܒܚܐ ܠܫܡܟܝ ܦܪܘܩܢܐ. ܫܠܡܐ ܒܟܠܗܐ ܕܡܫܝܚܝܐ
ܚܣܝܐ ܒܟܠܗܘܢ ܪܘܚܢܝܐ ܢܫܪܐ ܕܡܫܝܚܐ:

CXIV.

ܥܠ ܐܠܗܘܬܐ: ܡܘܫܚܬܐ ܕܟܠ ܝܘܡ ܚܕܬܐ.

ܐ ܐܬܐ ܚܕܬܐ ܕܐܘܪܚܬܗ ܕܡܫܝܚ ܡܪܢ ܡܗܝܪܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܡܪܢܐ
ܡܢܗ ܠܝܒܫ ܕܡܫܝܚ. ܘܡܬܕܟܪ ܡܢ ܕܘܪܫܗܘܢ ܕܚܟܝܡܐ ::
ܒ ܡܘܬܒܗ ܕܡܪܢܐ ܐܝܬܘܗܝ ܠܥܠܡ. ܘܥܡ ܡܠܐܟܐ ܐܚܪܐ ܟܠܗ.
ܗܝܕܝܢ ܡܫܘܚܬܗ ܠܐ ܝܗܒ. ܘܐܦܠܐ ܗܕܐ ܡܫܘܚܬܗܘܢ ::
ܓ ܒܨܠܘܬܗ ܕܡܫܝܚ ܐܝܬܘܗܝ. ܘܐܬܚܫܒ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܘܐܝܬܘܗܝ
ܡܢܗ ܒܐܠܗܘܬܗ. ܗܘ ܠܡܪܢܘܬܐ ܠܐ ܐܬܚܫܒ ::
ܕ ܕܡܪܝܡ ܡܫܝܚܐ ܠܒܪܢܫ. ܘܗܘ ܗܘܐ ܠܗ ܐܒܗܬܐ. ܠܡܪܝܡ
ܡܫܠܡܢ ܕܡܫܡܫܢ. ܘܐܚܕܘܗܝ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܢܘܬܗ ::
ܗ ܗܘ ܐܝܬ ܠܡܫܝܚܘܬܗ. ܘܐܝܬܘܗܝ ܠܡܪܐ ܕܟܠܗ ܕܒܝܬܗ.
ܘܡܬܕܟܪ ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܝܚܐ. ܠܡܪܢܐ ܢܦܫܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ::
ܘ ܘܡܫܡܫܢ ܝܗܘܢ ܠܡܪܢܝ. ܐܝܟ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܘܡܫܡܫܢ ܡܫܡܫ ܠܡܪܝܡ. ܐܝܟ ܡܫܡܫ ܠܡܪܢ ܡܫܡܫܢܐ ::
ܙ ܐܪܥܐ ܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ. ܐܝܟ ܕܡܫܝܚ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܡܫܡܫܐ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܝ. ܐܝܟ ܕܗܘܐ ܡܪܢ ܡܢܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ::
ܚ ܡܫܡܫܢܝ ܗܘܐ ܠܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܐ ܘܢܦܫܐ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ.
ܡܫܡܫܢܝ ܗܘܐ ܠܡܫܢܐ. ܡܫܡܫܢܐ ܘܐܪܥܢܝܬܐ ::
ܛ ܝܫܡܫܗ ܕܡܫܝܚ ܗܘܕܐ ܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫܢܐ ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ.
ܕܐܝܬܐ ܡܫܡܫ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗ. ܘܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܐܡܫܡܫܢܘܬܗ ::
ܝ ܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫܢ ܕܗܘܐ. ܡܪܢ ܡܫܡܫܢ ܕܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫܢ.
ܡܫܡܫܢܗ ܕܡܢܗ ܕܡܫܡܫܢܝ. ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܝ ::
ܝܐ ܡܫܡܠܐ ܕܡܫܝܚ ܡܫܡܫܢܝ. ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܕܟܠ ܡܫܡܫܢܝ.
ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫܢܝ. ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫ ܡܫܡܫܢܝ ::
ܝܒ ܠܡܫܡܫܢܝ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܗ. ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܬܐ ܡܫܡܫܢ.
ܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܡܫܢܗ. ܡܫܡܫܢܝ ܘܡܫܡܫܐ ܡܫܡܫܢ ::

ܡܛܠ ܕܡܢ ܚܝܠܐ ܠܚܝܠܐ ܐܙܠ ܘܡܢ ܫܘܒܚܐ ܠܫܘܒܚܐ ܐܣܬܠܩ .
ܘܡܢ ܕܪܓܐ ܠܕܪܓܐ ܐܬܪܡܝ ܘܡܢ ܛܟܣܐ ܠܛܟܣܐ ܐܬܥܠܝ ::
ܠ ܢܗܘܐ ܠܟ ܕܪܓܐ ܘܫܘܒܚܐ . ܘܫܠܡܐ ܛܒܐ ܘܡܥܕܪܢܘܬܐ . ܘܐܝܟ
ܕܗܒܝ ܘܡܬܡܟܟܢܘܬܗ . ܢܬܩܢܐ ܡܫܝܚܐ ܐܝܟܘܬܗ ::
ܡ ܡܘܒܠܐ ܠܐܝܠܝܢ ܕܒܪܝܬܐ . ܒܡܘܗܒܬܐ ܠܡܘܡܬܝ ܡܘܡܬܝܗ . ܘܐܝܟ
ܢܝܫܐ ܕܪܥܝܢܐ ܗܕܝܪܐ . ܢܬܦܬܚܘܢ ܚܘܪ ܥܝܢܝ̈ܗ ::
ܢ ܢܚܬ ܐܢܬ ܠܣܘܒܠ ܒܥܕܢܘܬܟ . ܒܥܕܢܗ ܕܡܪܢܐ ܠܚܝܝ .
ܘܐܝܟܢܐ ܕܠܫܡܫܐ ܫܡܫܬܝ . ܒܦܘܪܩܢܗ ܢܫܬܥܒܕ ܠܟ ::
ܣ ܣܘܓܦܝ ܣܡܟܬܐ ܗܢܐ . ܣܓܝܐ ܘܡܡܠܠܐ ܢܗܘܐ . ܘܠܐ
ܢܬܡܪܡܪ ܠܟ ܫܒܩܐ . ܘܠܐ ܒܛܠܢܐ ܘܠܐ ܒܐܫܬܡܥܐ ::
ܥ ܥܠܡܢ ܕܥܠܝܟ ܢܬܢܦܫ . ܘܐܦ ܒܐܢܟ ܢܬܦܠܝ . ܘܢܗܘܐ
ܐܟܐ ܠܫܘܡܠܝܐ . ܘܢܬܡܠܐ ܡܢ ܚܝܘ ܩܘܕܫܐ ::
ܦ ܦܬܓܡ ܡܠܟܐ ܠܥܘܡܩ ܥܠܡܟ . ܐܝܟ ܥܠܡܗ ܕܐܒܪܗܡ . ܠܦܪܘܩܝ
ܡܫܝܚܐ ܐܝܟ ܐܒܪܗܡ . ܘܐܝܟ ܢܒܝܘܬ ܕܐܘܪܝ ܘܢܩܝܩ ::
ܨ ܨܠܘܬܐ ܘܬܫܒܚܬܐ . ܢܗܘܝܢ ܠܟ ܡܪܢܝܬܐ . ܘܢܣܩ ܠܟ
ܗܘܕܐ ܪܒܐ . ܒܫܘܒܚܬܐ ܐܠܗܝܬܐ ::
ܩ ܩܠܟ ܢܥܒܕ ܒܟܠܗ ܒܪܝܬܐ . ܘܠܐ ܬܬܡܢܥ ܒܟܠ ܙܘܥܐ .
ܘܬܪܐ ܕܢܘܪܐ ܢܬܬܘܣܦ . ܘܢܬܢܗܪ ܡܢ ܢܗܝܪܬܐ ::
ܪ ܪܚܡܬܝܬܐ ܡܫܬܥܒܕܐ . ܠܫܝܢ ܠܟ ܗܠ ܥܘܠܡܐ .
ܘܢܬܒܫܠ ܟܝ ܫܠܡܐ . ܘܢܫܦܪ ܡܢ ܐܒܐ ܘܡܢ ܗܘܝܢ ::

CXV.

ܠܗܠ ܐܬܪܬܐ . ܐܚܪܬܐ ܕܡܘܕܐ ܕܟܠ ܫܠܡܐ .

ܐ ܫܠܡܐ ܕܡܢܟ ܠܥܠܡܐ . ܡܢܟ ܠܡܠܟܐ ܕܐܫܬܒܚ . ܘܥܘܕܪܢܗ
ܡܢܗܪܐ ܕܠܗܘܢ . ܘܡܫܡܫܝܢ ܫܘܒܚܐ ܕܠܡܠܟ ::
ܒ ܡܢܟ ܫܡܝܐ ܕܬܐܠܦܘܗ . ܐܝܟ ܕܡܠܟܘܬܐ ܕܫܡܝܐ . ܘܡܢܟ
ܫܠܡܐ ܕܐܫܬܡܥ ܠܗ . ܡܠܐܟܐ ܫܡܝܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ::

ܓ ܓܒܪܘܗܝ ܘܙܩܝܦܗ ܘܡܫܡܠܝܘܬܐ . ܡܛܠ ܐܝܟ ܡܘܬܒܘܬܐ . ܘܙܪܝܥ
ܠܥܒܠܗ ܒܡܥܒܕܢܘܬܗ . ܡܠܟܐ ܕܟܠܗܘܢ ܡܪܐ ::
ܕ ܕܟܝܢ ܫܡܫܗ ܠܟܠ ܥܠܡܐ . ܕܠܐ ܚܘܣܪܢܐ ܘܒܨܝܪܘܬܐ . ܘܢܗܝܪܐ
ܘܝܬܪܝܢ ܐܝܩܪܗ . ܘܡܢܬܗ ܒܡܠܟܘܬܗ ܡܫܬܘܬܦܗ ::
ܗ ܗܒܠܗ ܚܝܘܬܐ ܕܟܠܗ . ܘܐܬܚܙܝ ܠܗ ܒܗܘܕܐ ܕܢܦܝܬܗ .
ܘܐܟܐ ܒܐܝܕܐ ܕܗܘܢܝܗ . ܘܢܦܫܐ ܠܗ ܫܬܝܩܐ ܕܢܦܫܗ ::
ܘ ܘܐܬܗܘܐ ܕܫܡܫܐ ܚܕܬܐ . ܕܒܗ ܢܬܒܪܟܘܢ ܥܡܡܐ . ܘܡܠܐ
ܕܡܫܘܚܐ ܡܬܒܪܟ . ܘܡܫܝܚܐ ܕܡܫܬܡܫܢܐ ::
ܙ ܙܪܥ ܦܐܪܘ ܒܡܫܒܚܢܐ . ܘܡܘܬܐ ܕܐܝܠܢܗ ܒܡܥܡܕܝܬܐ ܘܡܬܦܩܕ
ܠܗ ܫܒܝܠܐ ܫܘܦܪܐ . ܘܚܝܐ ܢܝܚܐ ܕܢܦܫܐ ::
ܚ ܚܙܘ ܕܟܠܢܐ ܡܢ ܥܠܡܐ . ܘܥܒܪܘ ܠܐܠܗܘܬ ܒܟܠܒܟܠܗ .
ܒܡܫܒܚܘ ܟܢܫܘ ܐܬܬܥܝܕܘ : ܕܫܡܫܡܫܘܬܗ ܡܬܬܢܝܢ ::
ܛ ܛܠܐ ܘܝܠܕܐ ܘܡܫܒܚܢܐ . ܙܡܪ ܠܗ ܡܢ ܦܘܡ ܚܙܩܝ .
ܘܒܢܐ ܒܬܫܒܚܘ ܢܡܠܟܘܢܗ . ܒܫܡܠܐ ܕܡܚܬܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ::
ܝ ܝܥܒܕܘ ܬܚܝܬ ܠܒܢܗ . ܘܡܫܝܚ ܒܢܝܫܘ ܢܬܥܠܝ . ܘܚܠܦܘ
ܡܢ ܒܫܝܢܐ ܘܚܝܒܢܗ . ܘܢܗܘܐ ܠܗܘܢ ܠܐܝܬܝܢ ::
ܟ ܟܠܗܘܢ ܒܢܐ ܕܐܪܝܒܝܐ . ܘܡܢ ܟܦܢܐ ܐܦ ܟܦܢܢܐ . ܐܝܟ
ܟܡܫܝܚܐ ܠܡܘܬܝܢ ܠܗ . ܟܡܫܬܘܢ ܢܠܡܕ ܟܫܒܝܢܐ ::
ܠ ܠܚܡܐ ܐܡܝܢܐ ܕܡܫܒܚܝܢ . ܘܚܝܝܢ ܒܠܒܘܬܗ ܐܝܟ ܐܝܦܫܛ .
ܡܪܒܝܢܗ ܐܝܟ ܕܠܒܫܐ . ܘܢܝܢ ܒܠܒܘܬܗ ܐܝܟ ܢܚܡܘܢ ::
ܡ ܡܫܒܚܝܢܗ ܠܡܘܦܪܗ ܕܐܝܠܢܐ . ܘܐܪܚܝܢܗ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܢܗܘܢ .
ܘܚܝܝܢ ܡܫܦܠܠܗ ܐܝܟ ܟܢܫܐ . ܕܢܗܘܐ ܐܡܢܐ ܠܟܘܫܒܝܬܐ ::
ܢ ܢܦܝܫܝܢܗ ܕܡܠܟܝܢ ܐܝܟ ܐܡܝܢܝܢ . ܘܢܦܫܐ ܘܢܝܫܐ ܐܝܟ ܐܡܝܢܟ .
ܠܡܘܦܢܝ ܢܘܢ ܢܢܐܦܢܐ . ܘܦܬܝܢܗ ܢܗܘܘܢ ܐܝܟ ܡܫܝܚܐ ::
ܣ ܣܦܪܐ ܢܦܫܐ ܡܛܠ ܢܫܡܬܗ ܐܝܟ ܕܫܡܫܝܢ ܫܡܫ ܐܝܘܢܢ .
ܘܐܦ ܒܚܘܝܢܗ ܢܘܢ ܢܬܬܡܣܢ . ܘܠܡܫܒܚܢܘ ܘܠܐܝܬܘ ܡܫܒܚ ::
ܥ ܥܒܪܝܢܗ ܐܝܟ ܢܗܪܐ . ܘܢܦܫ ܒܚܘܝܢܗ ܐܝܟ ܢܝܫܢܐ . ܘܐܝܟ
ܡܫܝܚܐ ܢܚܬܢܬ ܡܘܫܚܢܗ . ܒܡܫܒܚܬܐ ܘܡܫܬܡܫܢܐ ::

ܦ ܦܬܚܝܢ ܠܟܘܢ ܚܘܠܡܢܐ ܟܐܪܢܐ . ܐܝܟ ܦܬܓܡܐ ܕܡܟܐܒ ܘܒܟܐ .
ܘܡܚܠܦܐ ܡܠܘܐ ܐܣܘܬܗܘܢ . ܕܢܚܙܐ ܢܘܟܪܝܐ ܐܘܦܣܘܢ ::
ܨ ܨܝܕܝܢ ܢܦܫܟܘܢ ܠܟܘܢ ܥܡܗܘܢ . ܘܐܫܬܐ ܡܟܠܟܘܢ ܡܢܣܝܢܘܬܗ .
ܘܢܦܩܘܢ ܟܠܗܝܢ ܡܢ ܒܝܬܗ . ܘܡܬܬܝܢܝܢܐ ܡܢ ܦܐܪܝܗ ::
ܩ ܩܛܝܢܗ ܢܐܬܐ ܙܕܝܩܐ . ܡܬܟܠܐ ܒܗ ܒܣܬܪܐ . ܘܢܚܘܢ
ܥܡܗ ܒܟܠ ܐܢܫܐ . ܘܥܡܗ ܒܟܠ ܡܬܚܠܠܐ ::
ܪ ܪܘܚܬܐ ܝܗܒܐ ܠܟܠܗ . ܘܡܢܘܢ ܥܘܠ ܐܦܘܢܗ .
ܘܝܬܪܗܘܢ ܡܢܗ ܒܟܠ ܣܘܦܝܗ . ܨܒܝܐ ܡܫܝܚܐ ܘܥܡܗ ::
ܫ ܫܘܒܚܐ ܙܕܝܩܐ ܐܝܟ ܡܠܐ . ܘܡܢ ܡܥܡܕ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܝܚܐ .
ܘܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܡܬܒܥܐ ܒܢܦܫܐ . ܡܕܒܪܐ ܕܟܠ ܐܬܪܘܬܗ ::
ܬ ܬܬܒܪܟ ܐܠܗܐ ܡܢܝ . ܡܫܠܡܝܢ ܡܠܐ ܕܡܘܬܒܐ . ܡܢܠܟܬܐ
ܕܡܢ ܒܝܬܗ . ܡܠܟܘܬܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܗ ::
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܡܫܐ ܠܡܘܕܝܬܐ . ܠܐܒܐ ܘܒܪܐ ܘܪܘܚܐ ܩܕܝܫܬܐ .
ܝܗܒܝܢ ܠܟܘܢ ܡܟܠܟܠܝܢ . ܡܢ ܥܕܢ ܐܢ ܕܐܡܝܢ ::

CXVI.

ܥܠܝܢܐ ܕܥܘܢܝܬܐ ܕܡܫܡܫܢܐ .

ܐ ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܬܣܝܡ ܟܘܗܢܐ . ܒܥܘܡܪܢܐ ܥܡܝܢ ܟܘܗܢܐ .
ܘܒܝܬ ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܫܡܫܢܐ . ܠܡܕܒܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܘܟܗܢܐ ::
ܒ ܥܢܝܢܢ ܕܢܐ ܘܫܡܫܢܐ . ܥܡܗ ܠܡܫܡܫܢܐ ܚܝܐܐ .
ܘܐܫܬܝܡ ܠܗ ܟܝܠܐ ܫܡܫܢܐ . ܘܕܝܢܬܐ ܕܢܦܫܐ ܘܩܢܝܢܐ ::
ܓ ܫܡܫܘ ܕܐܘܡܢ ܗܘ ܕܠܗ ܠܟܠܐ . ܘܡܫܡܫ ܥܡܗ ܠܡܫܡܫܢܐ .
ܘܢܘܪܗ ܠܗ ܡܢܝ ܠܡܘܬܐ . ܥܕܡܢܐ ܘܢܘܪܐ ܠܟܠ ܢܗܘܐ ::
ܕ ܕܠܐ ܡܘܡܐ ܘܠܐ ܥܘܠܐ . ܢܫܡܫܘܢ ܐܝܟ ܠܒܢܐ ܠܒܢܐ .
ܘܢܬܩܕܫ ܥܡܗ ܕܫܡܫܢܐ . ܐܝܟ ܐܝܣܐܒ ܦܐܪܐ ܘܒܪܐ ::
ܗ ܗܕܪܐ ܘܡܘܬܒܐ ܘܐܝܩܪܐ . ܢܣܒ ܐܝܟ ܟܘܗܢܐ ܡܠܟܐ . ܘܢܗܘܘܢ
ܠܗ ܢܚܬܐ ܡܘܬܒܐ . ܕܡܘܬ ܐܝܟܢ ܦܐܪܐ ܥܡܪܐ ::

ܘ ܘܐܝܟ ܙܢܒܝܢ ܠܠܒܢܐ ܡܫܒܪܢܐ . ܘܢܚܬܝܗ ܠܡܠܟܐ ܕܡܘܬܐ .
ܢܦܪܩܘܢ ܡܢ ܡܫܠܡܢܐ ܕܝܢܐ . ܡܢ ܕܘܝܐ ܕܡܣܪܐ ܠܡܘܬܐ ::
ܙ ܙܒܢܘ ܢܦܫܗܝܢ ܚܘܒܐ . ܐܝܟ ܢܦܫܬܐ ܘܦܘܪܩܢܐ ܘܚܝܘܬܐ .
ܘܠܐ ܫܒܩܘ ܠܗ ܕܢܣܬܒܪܐ . ܘܠܐ ܕܢܬܟܠܦ ܠܡܫܒܚܬܐ ::
ܚ ܚܝܠܬܢܝ ܢܗܘܘܢ ܠܟܘ ܒܡܠܬܐ . ܘܢܫܬܡܥ ܠܟܘ ܢܦܫܬܐ ܡܚܝܬܐ .
ܘܢܬܡܠܐ ܠܫܡܟܘܢ ܢܘܗܪܐ . ܒܠܒܘܫܐ ܕܫܘܒܚܐ ܘܚܝܘܬܐ ::
ܛ ܛܝܒܘܬܐ ܕܐܠܗܐ ܡܢܗܪܐ . ܘܙܕܝܩܐ ܥܡ ܩܕܝܫܐ ܡܢܗܪܐ .
ܠܦܩܕܟܘܢ ܕܡܠܟܐ ܐܬܦܪܣ ܘܦܬܚܐ . ܘܡܠܟܘܬܗ ܐܝܟ ܫܘܦܪܐ ::
ܝ ܝܗܒܬܐ ܕܐܠܗܘܬܗ ܡܫܒܚܬܐ . ܕܫܒܩ ܠܟܠ ܡܢܬܐ ܒܫܡܝܐ .
ܗܝ ܠܡܦܫ ܠܟܠܗܘܢ ܒܫܘܒܚܐ . ܘܠܗܘܢ ܐܝܟ ܠܡܘܠܟ ܢܘܗܪܐ .
ܟ ܟܠܗܘܢ ܢܗܘܘܢ ܠܫܘܒܚܐ . ܘܢܟܠܠܘܢ ܕܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ . ܡܢܗ
ܢܦܩ ܠܡܠܟܐ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܐܝܟ ܕܐܡܪ ܫܡܥܐ ܡܫܒܚܐ ::
ܠ ܠܗ ܡܫܡܫܝܢ ܕܠܐ ܫܠܝܐ . ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܕܠܐ ܫܠܝܐ . ܢܗܘܐ
ܠܡܠܟܐ ܘܡܫܒܚܐ . ܟܠܗ ܡܠܟܘܬܐ ܗܘ ܐܠܗܐ ::
ܡ ܡܫܡܫܢܘ ܢܗܘܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܟܠܗ ܒܗ ܕܘܝܗ ܕܢܗܪܐ . ܘܢܫܬܒܚ
ܡܠܟܘ ܒܗ ܕܫܡܝܐ . ܘܒܗ ܐܬܒܪܝܬ ܘܡܫܝܚܐ ::
ܢ ܢܗܘܐ ܠܟܘ ܒܠܒܐ ܘܢܘܗܪܐ . ܒܢܘܪܐ ܠܠܡܠܟܐ ܠܫܘܒܚܐ . ܘܟܗܢܐ
ܒܫܡܝܐ ܡܫܡܫܝܢ . ܒܥܒ ܡܠܟܘܬܐ ܕܠܐ ܠܡܒܣܪܐ ::
ܣ ܣܘܥܪܢܘ ܢܗܘܐ ܫܦܝܪܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܟܗܢܐ . ܘܢܬܩܕܫ
ܣܘܥܪܢܘ ܒܡܫܡܫܢܐ . ܘܫܦܝܪܘ ܢܗܘܐ ܒܫܡܫܢܐ ::
ܥ ܥܡܗ ܟܘܪܣܝܐ ܠܡܠܟܘܬܐ ܒܫܡܝܐ . ܘܒܐܝܕܘ ܕܠܗܘ ܘܢܦܫܗ ܐܝܪܐ .
ܘܥܡܗ ܡܫܒܚܝܢ ܒܐܝܕܝܐ . ܟܟܠܡܠܟܐ ܥܡܗ ܡܠܟܐ ܢܘܗܪܐ ::
ܦ ܦܘܪܩܢܘ ܕܝܢ ܢܗܘܐ ܠܢܗܪܐ . ܡܢ ܡܫܠܡܢܐ ܢܦܫܐ ܠܡܫܒܚܪܐ .
ܘܡܦܝܣ ܡܢ ܠܟܠ ܡܫܡܫܢܐ . ܦܘܠܚܢܐ ܐܦܝܢ ܘܫܟܪܐ ::
ܨ ܨܠܘܬܘ ܢܗܘܐ ܠܢ ܫܘܒܚܐ . ܘܢܫܬܒܚ ܢܦܫܐ ܠܡܘܬܐ . ܘܠܐ
ܢܚܪܒܐ ܡܢ ܡܫܝܚܝܢܘܬܐ . ܫܠܝܐ ܠܡܫܝܚܐ ܘܫܘܒܚܐ ::
ܩ ܩܘܪܒܢܐ ܕܦܫܐ ܡܢ ܡܩܕܫܐ . ܕܡܫܒܚܝܢ ܐܦܢܝ ܫܦܝܪܐ . ܢܗܘܐ
ܠܟܘ ܕܐܬܒܝܗ ܡܫܝܚܐ . ܕܢܫܬܒܚ ܫܡܗ ܫܦܝܪܐ ::

ܕ ܢܦܠܐ ܠܗܘܢ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܘܕܪܐ ܘܪܚܡܐ ܘܡܪܐ . ܘܫܘܒܚܐ ܢܝܫܐ
ܡܫܘܒܚܘܬܐ . ܦܪܘܫܘܬܐ ܡܫܡܫܝܢ ܠܡܫܡܫܢܐ ::
ܗ ܡܠܟܐ ܚܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܠܐܟܐ . ܒܫܘܒܚܐ ܦܘ ܟܠܗ ܐܝܟ ܡܫܒܚܐ .
ܘܢܣܒܘܢ ܡܠܟܐ ܠܚܝܘܬܐ . ܘܢܫܡܫܘܢ ܕܐܝܟܢܐ ܡܫܡܫܢܐ ::
ܘ ܢܩܒܠ ܡܘܗܒܬܐ ܫܡܝܢܐ . ܘܢܘܗܪܐ ܥܡ ܡܫܒܚܢܐ . ܠܟܠܗ
ܢܝܫܐ ܕܐܝܟܐ ܫܡܝܐ . ܘܪܘܚܢܐ . ܦܘܩܕܢܐ ::

CXVII.

ܫܝܪܐ ܕܡܘܬܒܐ ܕܠܘܬ ܡܫܡܫܢܘܬܐ .

ܐ ܐܢܐ ܐܝܠܢܐ ܢܨܝܒܐ . ܕܫܪܪܐ ܘܪܘܚܐ ܡܢܫܒܬܐ . ܦܐܪܝ ܡܬܢܫܒܝܢ
ܠܟܠ ܢܦܫܬܐ . ܕܒܗ ܡܬܚܝܝܢ ܒܢܝܢܫܐ ::
ܒ ܡܪܐ ܕܢܨܒܢܝ ܠܐܝܠܢܐ ܐܢܬܘܢ . ܘܥܒܕܐ ܡܫܒܚܝܢ ܡܢܗ ܘܒܗ .
ܠܐܒܘܟܘܢ ܡܫܒܚܝܢ ܢܚܘܢ ܥܠ ܢܨܒܬܐ ܠܗ ܢܒܥ ::
ܓ ܓܦܢܐ ܕܒܗܘܢ ܐܢܬܘܢ ܐܝܟ . ܡܬܚܡܣܢܝܢ ܒܟܪܡܗ ܕܝܠܝ
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܒܡܘܦܬܗ ܐܝܟ . ܘܒܡܘܗܒܬܐ ܠܟܠܟܝ ܡܠܟܝ .
ܕ ܕܝܠܗܘܢ ܕܡܢ ܡܠܟܐ ܡܫܬܠܡܝܢ . ܘܡܛܠ ܗܘ ܘܥܒܕܗ ܡܫܬܡܫܝܢ .
ܠܥܒܕܬܐ ܕܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܨܝܚ . ܘܡܢܚܘܬܢܘܬܐ ܢܚܘܢ ܘܐܘܕܝܘ ::
ܗ ܢܟܠܗ ܬܘܠܕܬܐ ܕܟܠܗ . ܘܢܫܩܐ ܠܗ ܡܪܟܐ ܕܢܦܩܗ .
ܘܢܝܪܐ ܠܚܘܒܐ ܕܡܫܡܠܝܢ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܢܗܘܐ ܕܟܠܗ ::
ܘ ܘܐܝܟܢ ܕܡܫܡܫ ܐܠܦܘܗܝ . ܘܟܠܗ ܕܥܒܕܗ ܐܠܦܘܗܝ :
ܘܡܫܡܫ ܐܝܟܢܐ ܗܟܢܐ ܫܪܝܪ : ܢܦܠܐ ܢܦܫܐ ܕܝܠܗ ܫܒܝܚ ::
ܙ ܙܪܥܗ ܠܡܘܙܠܦܝܢ ܢܫܝܪܐ . ܐܘ ܕܚܙܐ ܦܐܪܐ ܐܝܬܐ . ܘܡܢ
ܡܪܥܘܬܐ ܠܐ ܢܫܝܪܐ . ܐܘ ܕܠܒܠܒܠ ܠܐ ܦܩܚ ::
ܚ ܫܒܝܐ ܕܡܢ ܣܦܪ ܕܘܝܕ ܐܡܪ . ܘܒܡܫܝܚܐ ܐܝܟܢ ܕܪܚܡ .
ܠܡܫܡܫܢܘܬܐ ܣܒܐ ܘܐܦܩܝܪ . ܘܡܘܬܒܐ ܘܩܘܫܛܐ ܠܗ ܐܫܪܝܪ :
ܛ ܢܗܘܘܢ ܡܫܡܠܝܢ ܐܝܟܢܐ . ܘܡܘܕܝܢ ܠܡܫܝܚ ܠܗ ܐܘܡܢ .
ܘܟܠܗ ܚܝܠܐ ܕܡܠܟܐ ܢܬܡܠܠ . ܘܡܬܚܕܝܢ ܠܐܒܘܟܘܢ ܕܫܡܝܐ ::

ܦܗ ܡܬܢܒܝܢ ܒܐܪܟܐ ܐܥܬܐ . ܘܪܘܚܗ ܐܝܟ ܡܠܐ ܐܚܪܐ . ܘܡܫܟܚܢܐ
ܒܦܐܪܘ ܐܚܪܐ . ܘܟܣܘܦܪܐ ܕܐܟܣܗ ܐܪܐ ::
ܦܘ ܡܟܝܠܐ ܕܢܒܠ ܢܡܘܣ ܓܝܪ . ܘܢܡܘܣܝ ܢܒܝܐ ܠܗ ܐܦܝܢ .
ܡܢܗ ܡܒܘܢܐ ܘܫܟܠܗ ܢܒܘܬܝ . ܒܢܝܟܠܝ ܢܘܗܪܐ ܕܠܐ ܡܬܕܪܟ ::
ܦܙ ܠܟܠܗ ܡܫܡܠܝܐ ܢܬܦܪܥ . ܘܒܦܐܪܘ ܟܡܢܝ ܢܬܥܒܠ .
ܘܢܚܟܠ ܡܘܟܣܐ ܢܬܬܠܒ . ܘܡܬܝܚܡ ܠܐ ܢܬܬܚܒܠ ::
ܦܚ ܡܛܠ ܡܕܢܚܐ ܕܫܘܒܚܗ ܒܐܘܟܠܣܗ . ܒܡܫܝܚܐ ܢܚܝܢ ܠܟܢܘܫܬܗ .
ܓܝܪ ܠܐܒܘܗܝ ܐܦ ܓܝܪ . ܘܫܘܪ ܒܘܪܟܬܗ ܠܟܠܗ ܘܡܢܗ ::
ܦܛ ܢܣܝܡ ܠܟܠܗ ܘܢܦܩ . ܐܝܟ ܚܘܒܐ ܘܢܦܫܩ . ܘܡܢܕܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܠܟ . ܢܫܬܘܕܥܐ ܠܡܪܢܐ ܢܝܫܘܥ ::
ܨ ܫܒܪܐ ܕܟܣܝܐ ܐܢܫ . ܡܥܒܪܐ ܘܐܝܟܐ ܠܗ ܡܝܬܗ .
ܠܒܝܬܗ ܡܫܡܠܝܘ ܥܒܕܐܝܬ . ܘܡܠ ܡܘܗܒܬ ܠܟܠܗܘ ܩܕܡܝܗ ::
ܨܐ ܠܟܠܗ ܡܪܢܐ ܕܟܣܐ ܡܢܗ . ܘܫܡܠܝܘ ܒܠ ܐܡܪܘ ܐܦܢܐ .
ܡܕܒܪܢܘ ܕܠܐ ܡܬܒܪܢܘ . ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܡܒܪܟܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ::
ܨܒ ܒܦܐܪܘ ܪܘܚܢܐ ܐܠܗܝܐ . ܘܐܒܬܗ ܡܢܝ ܡܘܒܠܢܘ ܢܟܝܦ .
ܒܠܒܝܫܐ ܡܘܗܒܬܗ ܢܗܝܪ . ܕܟܠܢܫܡܠܝܘ ܢܬܬܠܝܛ ::
ܨܓ ܕܟܝܢܘ ܒܚܟܡܬܗ ܒܕܘܢ . ܘܢܒܥܘܗ ܘܪܘܡܢܗ ܠܚܝܝ .
ܒܟܣܝܐ ܒܦܐܪܘ ܢܒܝܝ . ܘܡܢ ܡܪܘܪܐ ܠܐ ܢܬܬܚܝܠ ::
ܨܕ ܡܘܗܒܬܗ ܒܝܬܐ ܢܬܢܛܪ . ܘܐܝܟ ܢܘܗܪܐ ܢܕܢܚ . ܘܒܦܐܪܘ
ܢܬܥܢܐ . ܒܢܝܢ ܚܫܟܝܢ ܕܟܠܠܐ ܡܪܢ ::
ܨܗ ܕܡܫܟܚܝ ܚܝܐ ܠܗ ܢܬܒܪ . ܘܡܢ ܒܝ ܚܫܘܟܝ ܢܬܢܛܪ .
ܘܫܘܠܛܢܗ ܚܝܠܐ ܘܐܦܝܢ . ܘܡܫܒܚܐ ܕܡܬܩܢܢܗ ܡܪܘܡ ܘܡܥܠ ::
ܨܘ ܡܢܝܢܐ ܕܡܘܗܒܬܗ ܠܐ ܡܬܬܚܡ . ܡܝܩܪܐ ܕܢܝܚܗ ܠܐ ܡܬܬܚܡ .
ܘܟܝܪܐ ܕܠܝ ܠܗ ܕܝܢ . ܕܝܢ ܠܟܠܗܝ ܕܒܗ ܘܡܢܗ ::
ܨܙ ܬܘܕܝܬܐ ܠܐ ܡܬܚܙܝܐ ܢܝܫ ܠܐܒܘܗܝ ܠܡܘܕܝܬܗ . ܘܠܟܘ
ܕܚܪܘܫܐ ܘܡܘܬܗ . ܢܫ ܚܝܠܐ ܚܕܝܘܬܗ : ܐܡܝܢ ::

CXVIII.

ܐܚܝܕܬܐ ܕܥܠ ܫܘܡܫܡܢܝܬܐ.

ܠܫܘܡܫܡܢܝܬܐ ܨܗܝܐ ܗܘܝܐ. ܡܢܚܬܠܗ̇ ܠܗ̇ܢܐ ܐܫܬܝܐ. ܡܢܟܐ ܝܬܒܐ ܐܦ ܢܫܬܝܐ. ܘܐܬܐ ܢܚܫܘܠ ܘܦܠܛܠܗ̇ ܐܚܝܕܬܐ ܕܥܠ ܗܘܐ ܕܡܝܐ. ܘܫܩܠܘܟܐ ܘܢܚܘܠܗ̇ ܐܙܠܐ. ܘܐܬܐ ܡܢܚܝܠܐ ܐܪܢܝܐ. ܕܗܘܐ ܗܘܐ ܒܚܘܪܐ ܘܐܫܬܝܐ ܫܘܡܫܡܢܝܬܐ ܗ̄ܘܐ ܗܘ ܕܐܡܢܝܐ. ܘܚܙܝ ܡܢܝܘܡܐ ܕܡܘܕܝܐ ܐܪܢܝܐ. ܘܐܟܠܗ ܚܕܒ ܐܦ ܚܫܝܐ. ܒܚܘܫܐ ܕܡܘܕܝܐ ܐܬܡܢܝܐ. ܐܦ ܗ̇ܢܐ ܢܚܝܪܐ ܘܫܘܝܐ. ܘܚܙܝܠܗ ܐܢܫ ܕܐܝܬܗ ܩܛܠ. ܘܡܢ ܠܬܘܦܢܟܐ ܢܦܠܐ. ܘܚܙܝܠܗ ܕܗܟ ܢܚܫܝ ܘܢܦܠܝܐ. ܒܡܘܬܐ ܕܐܢܫܐ ܢܦܠܐ. ܢܚܝܪܐ ܘܢܦܫܐ ܐܦ ܢܫܬܝܐ. ܘܚܙܝܠܗ ܡܚܬܐ ܠܫܡܫܐ. ܘܗܘܐ ܘܚܝܠܐ ܢܫܠܝܐ. ܡܘܕܝܐ ܕܡܢܝ ܢܚܕܝܐ. ܘܫܠܗ ܠܥܠܗ ܐܦ ܢܫܬܝܐ. ܘܫܠܗ ܡܘܕܝܬܗ ܢܦܠܐ. ܘܢܚܕܝܐ ܢܚܝܪܐ ܘܢܫܬܝܐ. ܘܐܬܐ ܟܠܗܘܢ ܗܘܝܐ. ܘܡܘܕܝܬܗ ܥܘܪܢܐ. ܚܘܐ ܕܡܢ ܚܝܪܐ ܢܦܠܝܐ. ܘܡܘܕܝܐ ܕܐܚܪܐ ܘܐܙܠ. ܠܘܬ ܫܡܫܐ ܚܝܘܬܐ ܘܫܬܝܐ.

CXIX.

ܐܚܝܕܬܐ ܕܥܠ ܫܘܡܫܡܢܝܬ̈ܐ.

ܝܘܡܐ ܕܚܕ ܟܠܗ ܫܘܡܫܡܢܝܬ̈ܐ. ܝܬܒܐ ܘܝܬܒܝ ܒܡܚܝܬܐ. ܘܝܗܒܝ ܠܚܕܐ ܠܡܬܠܝܐ ܕܗܘܐ ܠܟܠܗܘܢ ܫܘܡܫܡܢܝܬ̈ܐ ܟܠܝܗܝܢ ܕܐܝܬܠܗ̇ ܢܦܫܬܐ. ܘܝܗܒܝܗ ܠܟܠܐ ܡܢ ܚܘܪܬܐ. ܘܐܬܐ ܘܚܙܝ ܕܡܚܝܬܐ ܒܚܘܪܬܐ. ܘܐܬܚܙܝ ܡܢܗ̇ ܡܚܝܕܬܐ ܘܕܝܒܘܬܐ ܕܗܘܝ ܡܚܘܟܬܐ. ܘܡܚܝܬܗ ܠܟܠܗܘܢ ܕܗܘܝܬܐ. ܘܐܡܪܐ ܠܗ̇ ܫܘܡܫܡܢܝܬ̈ܐ. ܡܢܚܬܐ ܠܟܠܗܘܢ ܕܝܘܡܬܐ. ܐܝܟܐ ܕܗܘ ܗܘ ܡܚܝܕܬܐ. ܒܝܘܡܐ ܗ̄ܘܐ ܗ̄ܘܐ ܐܡܝܢܐ. ܘܡܚܕܬܢ ܠܗܘܢ ܒܚܘܪܬܐ. ܘܡܚܝܬܐ ܘܫܡܝܢܐ ܀

ܕܐܬܡܠܟܬ ܒܟܬܝܒܬܐ . ܕܟܠ ܦܪܘܫܐ ܕܒܪܝܬܐ . ܦܬܓܡܐ ܕܝܢ ܡܢܗ ܦܣܩܬܐ . ܡܫܬܡܥܝܢ ܡܠܘܗܝ ܕܚܝܘܬܐ ܀ ܘܦܢܝ ܕܢܦܫ ܠܡܫܡܥܬܐ . ܘܐܝܟ ܐܝܟ ܡܫܡܫܬܐ . ܢܦܫ ܐܦ ܠܡܢ ܡܢ ܡܫܡܫܬܐ . ܢܦܫܗ ܐܦ ܠܡܢ ܡܐܠܝܬܐ ܀ ܢܦܩܬ ܢܘܡܘܣ ܡܬܘܣܝܬܐ . ܘܢܦܩܝܢ ܡܢ ܕܐܝܬܐ . ܘܡܬܘܝܢ ܡܚܡܢܘܬ ܡܢܘܚܬܐ . ܠܘܩܒܠ ܠܒܢܝܬܐ ܕܡܫܒܚܬܐ ܀ ܘܐܬܡܠܟܬ ܡܢ ܚܘܝܬܐ . ܒܟܠ ܡܫܬܪܝܢ ܕܐܒܝܢܗ ܒܟܬܒܐ . ܝܗܒ ܠܟܘܢ ܡܠܟܐ ܘܫܠܝܛܐ . ܘܝܗܒܬ ܠܐܟܠܐ ܘܫܘܒܚܐ ܀ ܘܥܡܗܘܢ ܐܝܬܝܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܘܡܟܬܒܢܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܦܠܚܝܢ ܒܟܠ ܡܫܒܚܬܐ . ܠܒܢܝܢ ܢܗܘܐ ܕܡܫܡܫܝܢ ܀ ܘܢܦܩ ܡܘܗܒܬܐ ܡܢ ܐܝܬܐ . ܠܡܠܐ ܕܡܫܬܡܫܢܐ ܡܢ ܡܫܡܫܢܘܬܐ . ܘܐܬܦܢܝ ܠܒܝܬ ܥܠ ܥܡܗ . ܢܦܩܝܢ ܒܝܘܡ ܡܫܡܫܢܘܬܐ ܀ ܠܘܩܒܠ ܠܒܢܝܬܐ ܕܫܘܒܚܐ . ܘܐܝܟ ܘܐܝܟ ܒܡܫܝܚܘܬܐ .

CXX.

ܒܘܝܐܐ ܕܥܠ ܝܬܡܐ .

ܠܝܠܕܐ ܕܐܒܘܗ ܡܛܠ ܡܬܦܪܫܝܢ . ܘܦܪܫܗ ܠܘܬ ܥܠ ܡܬܒܣܡܝܢ . ܘܗܠܝܢ ܘܐܝܟ ܡܢ ܕܝܠܝܢ . ܘܡܫܬܠܡܝܢ ܡܢܗܘܢ ܡܬܦܪܫܝܢ ܀ ܘܚܙܐ ܠܗ ܡܢ ܦܪܝܫܝܢ . ܒܟܠ ܚܘܒܐ ܥܡܠ ܡܬܦܠܓܝܢ . ܠܡܢܝܢܐ ܝܬܝܪܐ ܥܡܠ ܒܢܝܢ . ܘܢܬܬܦܠܓ ܠܟܠܗ ܥܠ ܐܒܝܢ ܀ ܥܡܠ ܕܟܠܗ ܘܥܠ ܡܢܩܝܢ . ܘܠܐ ܢܬܠܐ ܡܬܟܬܪܝܢ ܘܢܦܪܘܫ ܠܗܘܢ ܥܠ ܚܠܦܝܢ . ܘܢܦܩܘ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠ ܕܚܫܝܢ ܀ ܢܬܠܐ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܦܬܓܡܝܢ . ܢܬܚܫܒ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܕܐܒܝܢ . ܘܢܬܦܠ ܥܠ ܕܘܪܝܢ . ܕܚܫܝܢ ܘܡܬܪܘܪܝܢ ܀ ܘܝܗܘܐ ܡܬܢܐ ܥܡܠ ܪܘܚܝܢ . ܡܬܪܘܢܐ ܥܡܠ ܠܒܪܝܢ . ܠܡܫܐ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܝܢ . ܘܒܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܢܦܪܘܫܝܢ ܀ ܘܒܡܘܬܐ ܕܝܠܗ ܫܒܝܩܝܢ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܦܩܝܕܝܢ ܕܢܦܫ ܡܬܦܝܣܝܢ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܢܗܘܢ ܚܫܝܟܝܢ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܕܡܠܟܐ ܐܘܠܨܢܝܢ ܀ ܢܗܘܐ ܐܝܟ ܥܡܠ ܐܝܠܝܢ . ܘܢܦܪܘܩ ܥܡܠ ܗܘܦܟܝܢ .

ܕܢܗܒ ܡܫܒܚܐ ܥܡܠ ܕܠܥܠܡܝܢ . ܕܢܫܬܡܪܘܢ ܐܦ ܢܛܝܪܝܢ ::
ܠܟܒܫܐ ܗܘܐ ܕܒܗ ܡܬܒܛܠܝܢ . ܡܠܗ ܝܬܝܪܐ ܥܡܠ ܕܡܬܗܠܟܝܢ .
ܢܦܪܐ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܠܡܬܠܝܢ . ܢܦܠܛ ܡܢܗ ܥܠ ܠܚܕܘܬܝܢ :: ܢܫܒܘܩ
ܡܢܗ ܥܠ ܡܬܥܠܝܢ . ܢܬܦܢܐ ܡܢܗ ܥܠ ܡܬܦܢܝܢ . ܡܫܘܚܬܐ
ܕܕܝܢ ܥܡܠ ܡܢܚܡܝܢ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܡܬܘܡܬܐ ܕܡܬܚܡܝܢ :: ܢܩܝܠ
ܠܢ ܥܠ ܐܦܠܘܢ . ܠܗܘ ܕܐܬܐ ܕܢܝܒ ܢܩܒ ܕܐܬܝܢ . ܘܢܣܒܠ
ܡܘܡܝܐ ܥܡܠ ܡܦܩܝܢ . ܠܟܘܪܗܢܐ ܥܡܠ ܠܚܝܠܬܢ :: ܠܐܓܐ ܕܐܬܝܢ
ܥܠ ܗܘܠܝܢ . ܡܟܝܠܐ ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܠܦܘܫܩܝܢ . ܘܠܚܘܕܝܐ ܡܕܒܪܐ
ܠܡܕܒܪܝܢ . ܗܘܐ ܕܡܫܬܒܚ ܡܠܟܠܟ ܠܥܠܡܝܢ .

CXXI.

ܬܫܒܘܚܬܐ ܕܡܬܪܚܡܝܢ ܥܠ ܠܫܘܒܩܢܐ
ܘܡܟܪܙܐ ܕܟܠܗ ܠܫܘܒܚܗ ܥܡܠ ܕܡܫܝܚܘܬܐ .

ܡܫܒܚܐ ܐܬܐ ܠܢܦܫܢ . ܘܡܫܒܚ ܡܬܠܝܢ ܠܡܫܝܚܢ .
ܘܫܟܢܘܬܐ ܐܬܝܐ . ܥܡ ܡܠܐܟܐ ܕܡܠܟܐ ܠܡܠܟܢ :: ܗܢ ܠܒܢܝܐ
ܕܡܬܝܢ ܠܗ . ܘܗܢܐ ܕܡܘܕܝܐ ܐܬܝܐ ܠܗ . ܘܡܫܒܚܬܐ ܕܡܫܒܚ
ܢܫܡܬܐ . ܢܝܫܐ ܠܗ ܡܫܬܒܚܘܬܗܘܢ :: ܠܝܘܡ ܡܢܝ ܡܫܒܚܢܢ .
ܠܗܘ ܫܡܝܐ ܕܡܬܝܢ ܠܗ . ܘܐܬܝܐ ܫܘܒܚܗ ܡܫܒܚܢܢ . ܡܫܒܚܝܢ
ܡܠܟܐ ܠܡܠܟܢ :: ܕܫܡܝܐ ܫܘܒܚܐ ܫܘܒܚܗ . ܠܡܫܒܚܢܐ ܕܗܘܐ ܠܡܠܟ
ܘܐܫܬܒܚ ܡܠܟܗ ܡܫܒܚܢܐ . ܐܦ ܫܡܝܐ ܡܢܗ ܡܫܒܚܝܢ :: ܕܫܡܝܐ ܫܘܒܚܐ
ܫܘܒܚܗ . ܠܡܫܒܚܢܘܬܐ ܕܠܐ ܡܫܘܚܬܐ . ܘܐܬܒܗܘ ܕܥܡ ܕܝܠܗ .
ܡܫܒܚܘ ܫܡܝܗ ܘܐܬܡܫܒܚܘܗ :: ܕܫܡܝܐ ܗܘܐ ܫܡܝܐ ܗܘܐ . ܠܗܘ ܫܡܝܐ
ܕܡܬܦܠܚܝܢܘܗܝ . ܘܗܘ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܝܐ . ܘܗܘܐ ܕܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ ::
ܕܡܢܝ ܫܡܝܐ ܗܘܝܢ . ܠܫܡܝܐ ܕܡܫܒܚܬܐ : ܕܬܫܒܘܚܬܐ ܡܫܬܒܚ
ܠܟ ܕܫܡܝܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟܢ :: ܕܫܡܝܐ ܫܡܝܐ ܕܒܗ
ܡܫܒܚܝܢ . ܠܗܘ ܫܡܝܐ ܕܡܫܒܚܘܬܗ . ܕܒܗ ܠܟܡ ܗܘܐ ܡܠܟܐ
ܡܫܝܚܐ . ܘܐܬܝܗ ܠܡܫܒܚ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܕܫܡܝܐ ܐܡܪܝܢ ܗܘܐ . ܠܟܢ

[illegible]

CXXII.

Carmen super infirmo poenitenti.

ܝ ܝܗ ܐܝܕܐ ܡܕܘܢܬܐ . ܚܘܒ ܟܠ ܒܚܘܒܝ ܪܒܐ . ܕܒܒܘܪܟܬܐ
ܦܬܓܡܐ . ܕܬܘܠܐ ܘܪܒܐ ܘܒܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܐ ܐܘ ܡܪܝܐ ܘܐܘܪܚܐ . ܕܢܬܦܢܐ ܒܗܢܝܐ . ܫܡܥܘ ܒܫܘܒܚܝ
ܘܠܢܝܐ . ܠܒܘܪܝܗ ܕܒܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܟ ܟܬܡܬܒܠܝ ܡܢ ܢܦܫܐ . ܚܘܒܝ ܡܪܐ ܢܦܫܬܐ . ܚܝܝ
ܘܐܦܐ ܠܚܫܟܐ . ܕܚܟܡܝܢ ܠܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܢ ܢܟܝܐ ܚܒܝܠܐ ܣܓܝܐܐ . ܘܡܬܚܢܢܘܬܐ ܡܢܝܚܐ . ܘܡܒܝܢܗ
ܘܠܐ ܡܦܩܝܢ . ܠܡܢܬܪܢܗ ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܕ ܕܘܪܫܐ ܘܕܘܪܫܐ . ܡܠܐ ܠܟܠܗ ܕܐܫܝܐ . ܘܕܡܫܟܚܗ
ܐܫܝܐ . ܟܠ ܡܢܘܕܝܗ ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܗ ܗܘܠܗ ܢܦܫܐ ܡܪܝܐ . ܕܡܫܬܐ ܚܫܒܬܐ ܦܬܐ . ܠܟܠ
ܡܪܦܐ ܘܠܝܢܐ . ܟܠ ܓܠܝܗ ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܘ ܘܡܐ ܠܢܦܫܗ ܡܢܘܐ . ܘܕܝܢܐ ܠܒܝܬܗ ܡܠܘܐ . ܘܡܢܐ
ܠܟܠܝܗ ܡܠܝܗ ܠܟܐ . ܡܢ ܡܪܐ ܕܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܐ ܐܘܒܗ ܗܘܐ ܡܪܘܢܐ . ܟܠ ܢܦܫܗ ܒܐܪܥܐ . ܘܡܒܐܟܐ
ܠܒܝܪܐ . ܘܡܬܢܒܝܢ ܘܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܚ ܚܟ ܡܢ ܦܫܥܐ ܠܡܟܬܒܐ . ܡܬܚܫܒ ܘܢܓܠܗ ܡܪܘܚܐ .
ܘܡܦܝܣܐ ܘܡܘܒܠܐ . ܠܝܬ ܕܡܒܪܝܢ ܘܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܛ ܛܒܐ ܠܟܠܐ ܕܡܒܟܝܢ . ܘܡܟܬܒܢ ܡܢܝܢܐ . ܘܡܟܝܢܐ
ܘܡܟܡܝܢܐ . ܕܐܠܒܝܫ ܘܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝ ܝܘܠܦܢܐ ܡܢܝܚܢܐ . ܗܘܐ ܡܦܢܝܢܗܘܢ ܡܬܟܢܐ . ܘܡܒܐܪܐ
ܠܘܒ ܦܫܝܐ . ܗܘܐ ܢܦܫܐ ܘܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܟܝ ܟܕܘܢܝܗ ܐܪܝܟܐ . ܫܡܥ ܕܦܪܩܢ ܠܡܫܘܟܒܐ . ܘܟܠܝ
ܟܠܝܗ ܡܢ ܫܟܝܢܐ . ܘܦܢܐ ܝܬܒ ܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::

ܠ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ ܡܢ ܥܠܡܐ . ܘܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܠܗ . ܘܢܦܫ
ܒܐܪܐ ܕܚܘܠܐ . ܡܥܡܕܢܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܡ ܡܠܟܐ ܘܫܘܒܚܐ ܒܗ ܕܒܪܝܐ . ܕܠܐ ܒܪܝܗ ܒܫܡܝܐ . ܘܒܫܡܝܗ
ܐܘܪܚ ܒܟܠ ܡܡܠܐ . ܕܣܗܕܐ ܘܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܢ ܢܛܪ ܡܢ ܕܘܘܢܐ . ܕܢܦܠܗ ܘܢܦܩ ܐܦܠܓܐ . ܗܘܐ ܠܡܣܒܪܬܐ
ܠܡܟܢܐ . ܕܠܒܝܫܝܢܘܗܝ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܣ ܣܝܡܝܢ ܒܗ ܒܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܬܡܠܝܐ ܕܢܦܩ ܡܘܕܝܐ .
ܕܡܠܟܐ ܘܡܥܡܕܢܐ . ܒܟܠ ܕܐܬܝܢ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܥ ܥܒܕܘܗܝ ܢܫܬܟܚܘܢ ܕܢܟܝܐ . ܒܟܠ ܕܪܓܐ ܘܡܟܐ . ܘܡܢ
ܚܛܗ ܠܐ ܢܦܠ . ܕܥܒܕܘܗܝ ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܦ ܦܘܪܩܢܗ ܒܐܪܥܐ . ܕܢܚܡܬܐ ܡܢ ܥܘܒܕܐ . ܘܦܘܪܩܢܗ
ܒܡܥܡܘܕܝܬܐ . ܒܐܘܪܚܬܗ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܨ ܨܒܝܢ ܒܥܠܡܗ ܢܚܬ ܒܝܐ . ܥܠܝܗ ܕܢܦܩ ܠܐ ܡܬܬܒܝܐ .
ܘܥܒܕܐ ܕܢܘܟܪܝܐ ܝܗܒ . ܡܢܥܡܐ ܠܗ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܩ ܩܪܒܗ ܒܝܬܐ ܚܣܝܐ . ܡܢܝܚܐ ܘܦܬܪܐ ܠܦܪܘܩܐ . ܕܐܬܐ
ܩܪܒܗ ܠܗ ܡܬܚܢܢܐ . ܕܐܠܐ ܐܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܪ ܪܒܐ ܘܡܠܟܐ ܘܡܪܐ . ܐܬܐ ܘܐܫܬܐ ܒܗܝܪܐ . ܠܟܢܫܗ
ܕܡܢ ܠܒܝܬܐ . ܕܢܐ ܒܟܪܣܗ ܘܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܫ ܫܒܚ ܒܫܡܗ ܕܫܡܝܢܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܐܠܗܐ . ܘܐܫܡܫ
ܒܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ . ܕܒܐܠܗܘܬܐ ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܬ ܬܪܥܐ ܠܗ ܐܡܝܪܐ . ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܘܕܝܬܐ . ܕܡܫܒܚܝܢ
ܠܥܡܘܕܝܬܐ . ܕܢܘܗܪܬܐ ܕܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܒܗ ܒܥܡܘܕܝܬܐ . ܕܢܟܝܐ ܘܦܝܣܬܐ . ܐܝܟ
ܕܐܬܐܬ ܒܬܘܬܐ . ܕܒܗ ܡܠܟ ܫܘܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ::

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, saeculi XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo contuli, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܡܠܟܐ ܕܐܬܚܙܝ ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܬܘܗܝ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, e a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat manuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

ܢܚ ܡܗܝܡܢܘܬܗ ܕܐܒܗܬܐ ܐܒܗܐ . ܕܐܬܚܙܝ ܐܝܟ ܟܠܐ ܐܡܪܐ . ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܒܦܓܪܗ ܐܡܪܐ . ܘܕܡܫܝܚܐ ܕܐܬܩܢܝ ܐܡܪܐ ܀
ܢܛ ܡܕܒܪܐ ܕܢܚܬ ܠܡܬܐ ܕܝܠܗ . ܘܡܫܬܡܥ ܗܘܐ ܠܗ ܐܒܘܗ .
ܡܢ ܒܢܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܥܒܕܘܗܝ . ܒܡܠܟܗ ܪܒܐ ܘܠܐ ܡܬܦܪܫ ܀
ܣ ܠܒܗ ܡܫܬܥܒܕ ܠܡܠܟܘܬܐ . ܘܦܓܪܗ ܢܦܫܗ ܢܦܫܗ .
ܘܡܫܡܠܝܐ ܗܘܬ ܢܦܫܗ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܐ ܢܫܬܠܐ ܀
ܣܐ ܡܢ ܡܠܟܐ ܕܡܫܝܚܐ ܡܬܩܛܠܝܢ . ܠܡܫܝܚܐ ܕܝܢ ܠܡܫܒܚܘ .
ܦܓܪܗ ܠܐ ܡܫܬܡܥ ܐܦ ܢܦܫܗ . ܘܡܫܡܥ ܡܬܩܒܠ ܠܠܒܗ ܘܡܫܬܡܥ ܀
ܣܒ ܢܫܬܘܩ ܠܒܗ ܘܢܦܫܗ . ܐܬܐ ܩܕܡܝܐ ܘܢܦܫܗ . ܘܡܫܒܚܐ
ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ ܘܡܢܗ . ܕܡܫܬܡܥܐ ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܡܝܐ ܀
ܣܓ ܫܡܝܐ ܕܡܫܝܚܐ ܐܝܟ . ܡܫܝܚܐ ܘܐܬܐ ܠܗ ܕܚܙܘ .
ܠܝܠܝܐ ܕܡܫܬܡܥ ܥܒܕܐ . ܘܥܠ ܡܫܬܡܥ ܠܟܠܗܘܢ ܚܕܝܢ ܀
ܣܕ ܠܟܠܗܘܢ ܡܪܢ ܕܡܫܝܚܐ ܡܢܗ . ܘܡܫܬܡܥ ܥܠ ܐܡܪܘ ܐܡܪ .
ܡܬܒܪܟܝܢ ܘܠܐ ܡܬܒܪܟܝܢ . ܐܝܟ ܠܟܠܗ ܡܫܬܒܚܝܢ ܘܡܫܒܚܐ ܀
ܣܗ ܦܓܪܗ ܐܡܪܐ ܐܝܟܢ . ܘܐܡܪܗ ܡܢܗ ܡܫܡܫܘ ܢܦܫ .
ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܢܦܫܗ . ܕܡܫܬܡܥܢܘ ܢܬܒܝܢܝܢ ܀
ܣܘ ܕܡܫܒܚ ܡܫܒܚܢܘ ܠܢܦܫ . ܘܢܦܫܗ ܘܡܫܬܡܥܝܢ ܠܢܦܫ .
ܡܫܬܡܥ ܦܓܪܗ ܢܦܫ . ܘܡܢ ܡܫܬܡܥܐ ܠܐ ܢܬܦܪܫܝܢ ܀
ܣܙ ܡܫܬܡܥܢܗ ܡܫܝܚܐ ܢܫܬܡܥܘܢ . ܘܐܝܟ ܢܒܝܐ ܢܫܬܡܥܘܢ . ܘܡܫܝܚܐ
ܢܫܬܡܥܘܢ . ܡܫܡܥ ܢܫܬܡܥܘ ܕܡܫܝܚܐ ܡܫܬܡܥ ܀
ܣܚ ܕܡܫܒܚܘ ܡܢܐ ܠܗ ܢܦܫܗ . ܘܡܢ ܡܢ ܡܫܬܡܥܘ ܢܫܬܡܥ .
ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܡܢܗ ܘܐܡܪ . ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܝܚܘܬܗ ܡܫܡܥ ܘܡܫܡܥ ܀
ܣܛ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܒܚܘܗܝ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ . ܡܫܡܥ ܕܡܫܝܚܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܝܢ .
ܡܫܝܚܐ ܡܢܗ ܠܗ ܡܫܡܥ . ܡܫܡܥ ܠܡܫܝܚܐ ܕܡܫܡܥ ܡܫܬܡܥ ܀
ܥ ܥܘܗܕܢܐ ܠܐ ܡܫܬܡܥܐ ܢܦܫ ܠܐܒܘܢ ܠܡܫܬܡܥܢܘܬܗ . ܡܫܒܚ
ܡܫܬܡܥܢܘ ܡܫܡܥܢܘܬܗ . ܢܦܫ ܢܦܫܐ ܕܡܫܬܡܥܢܘܬܗ : ܐܡܝܢ ܀

CXVIII.

ܐܚܪܬܐ ܕܥܠ ܫܡܫܢܐ .

ܫܡܫܢܐ ܢܦܩ ܘܙܪܚ . ܘܡܫܟܚܘܬܐ ܗܘܬ ܐܦܝܫ . ܥܬܝܕ
ܢܬܥܒܪ ܐܦ ܢܫܬܪܝ . ܘܐܝܟ ܢܛܪܘܢ ܘܢܫܬܒܩ :: ܘܢܦܩܘܗ ܐܝܟ
ܗܘܐ ܡܬܚܒܫ . ܘܡܫܟܚܘܬܐ ܘܡܛܪܘܬܗ ܐܙܠܬ . ܘܐܝܟ ܡܩܒܠ
ܐܬܪܢܝܬ . ܕܗܟܢܐ ܗܘܐ ܒܡܘܬܐ ܘܐܦܝܫ :: ܫܡܫܢܐ ܗܘܐ ܗܘ
ܕܐܬܡܢܝ . ܘܡܢ ܡܬܪܘܡܡܘܗ ܕܡܘܬܐ ܐܬܚܠܦ . ܘܒܟܠ ܫܥܐ ܐܦ
ܡܟܝܠ . ܒܪܘܚܐ ܕܡܘܬܐ ܐܬܚܫܒ :: ܐܦ ܗܘܐ ܢܗܪܐ ܘܢܦܝܫ .
ܘܒܟܠ ܢܦܫ ܕܢܣܒܗ ܗܘܐ . ܘܡܢ ܬܫܡܫܬܐ ܢܬܕܘܢ . ܘܒܟܠ
ܕܢܦܫ ܢܦܩ ܘܢܚܟܡ :: ܒܫܘܒܚܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܢܬܪܢܝ . ܢܗܪܐ ܘܢܘܪܐ
ܐܦ ܢܬܩܢ . ܘܒܟܠ ܢܦܫܐ ܢܬܩܢܐ . ܘܗܝܟܠܐ ܘܚܘܒܐ ܢܫܬܒܩ ::
ܒܫܘܡܠܝ ܕܟܠܢ ܢܬܪܢܐ . ܘܒܦܘܪܩܢܗ ܠܗܘܢ ܐܦ ܢܬܦܪܫ . ܘܒܟܠ
ܒܕܡܘܬܗ ܢܬܪܢܐ . ܘܒܟܠܗܘܢ ܢܗܪܐ ܘܢܫܬܒܩ :: ܘܢܦܩ ܠܡܘܕܥܐ
ܘܡܘܕܥ . ܠܗܘ ܕܡܢ ܒܝܬܐ ܡܬܪܢܐ . ܘܫܘܡܠܝܐ ܕܐܝܟܐ ܘܙܪܚ .
ܠܘܬܝ ܢܦܫܗ ܒܢܘܗܪܐ ܘܢܦܝܫ .

CXIX.

ܐܚܪܬܐ ܕܥܠ ܫܡܫܢܘܬܐ .

ܢܦܝܫ ܕܝܢ ܠܟܠ ܫܡܫܢܘܬܐ . ܢܗܪܐ ܘܢܬܥܒܪ ܒܫܟܝܢܬܐ .
ܘܢܬܦܢܐ ܠܟܠܗ ܥܡܘܕܐ ܕܗܘܬ ܠܟܠܗܝܢ ܫܡܫܢܘܬܐ :: ܠܟܠܗܝܢ
ܕܐܝܬܝܗ ܒܢܝܫܐ . ܘܡܬܪܢܝܐ ܒܟܠܗ ܡܢ ܒܪܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܕܦܩܕܗ
ܒܫܟܝܢܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܡܢܗܝܢ ܡܬܪܢܝܬܐ :: ܘܕܝܠܗ ܕܗܘܐ ܒܫܟܝܢܬܐ .
ܘܢܬܦܢܐ ܠܟܠܗܝܢ ܕܫܪܝܪܬܐ . ܗܘܬ ܗܟܢܐ ܫܡܫܢܘܬܐ . ܡܢ ܡܬܪܢܐ
ܠܟܠܗܝܢ ܕܥܕܬܐ :: ܐܝܟܐ ܕܝܢ ܗܘ ܡܬܪܢܝܬܐ . ܒܝܘܡܐ ܗܘܬ ܗܘܬ
ܐܬܚܙܝܬ . ܘܡܬܪܢܝܢ ܠܗܘܢ ܒܫܟܝܢܬܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܡܬܦܫܩܐ ::

ܕܐܫܬܘܕܝ ܠܒܣܝܡܘܬܐ . ܕܟܠ ܦܘܩܕܐ ܕܡܪܘܬܐ . ܠܡܪܢܐ ܕܝܢ
ܘܫܡܗ ܠܡܪܬܐ . ܡܢܛܪܝܢ ܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܝܬܐ :: ܘܠܟܢ ܕܐܢܫ
ܠܓܘܡܕܐ . ܠܡܢܘ ܐܝܟ ܠܡܫܡܫܘܬܐ . ܠܐܢܫ ܐܦ ܠܟܠ ܡܫܡܫܘܬܐ .
ܢܦܫܗ ܐܦ ܠܟܠ ܡܫܐܠܢܘܬܐ :: ܢܦܪܘܩ ܢܗܝܡ ܡܢ ܪܗܛܘܬܐ .
ܘܢܦܫܝܢ ܡܢ ܕܐܘܬܐ . ܘܢܗܘܐ ܡܫܡܘܥ ܡܫܝܢܘܬܐ . ܠܓܒܐ
ܠܡܪܘܬܐ ܕܡܫܝܚܐ :: ܘܐܫܬܘܕܥܘܢ ܡܥܕܪܢܘܬܐ . ܟܠ ܕܡܬܬܟܝܠ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܠܟܠܗ . ܢܗܘܘܢ ܠܟܠ ܡܠܟܝ ܘܫܠܝܛܢܐ . ܘܢܗܘܘܢ ܠܐܠܗܐ
ܘܫܒܚܐ :: ܕܫܡܥܘ ܐܣܝܐ ܕܡܠܬܗ . ܘܟܠܗܘܢ ܡܩܒܠܐ ܡܫܡܫܢܘܬܐ .
ܢܠܒܫܘܢ ܟܠ ܢܟܦܘܬܐ . ܠܫܡܗ ܠܗܘܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ :: ܘܢܗܝܡ
ܡܕܝܢܬܐ ܡܬܥܗܕܐ . ܠܒܪܐ ܕܡܠܟܘܬܐ ܘܡܪܝܪܘܬܐ . ܕܐܝܟ ܠܟܠܝܢ
ܥܠ ܢܦܫܐ . ܢܣܒܘܢ ܠܫܠܡ ܠܡܠܟܘܬܐ :: ܠܓܒܐ ܠܟܠܗܝܢ
ܕܡܫܝܚܐ . ܘܐܢܝ ܘܐܝܟܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ .

CXX.

ܒܘܥܕܐ ܕܟܠ ܝܘܡܐ .

ܠܝܠܝܐ ܕܗܕܐ ܟܠܗ ܫܘܪܝܢ . ܘܫܪܝܗ ܐܢܫ ܥܠ
ܫܘܒܚܝܢ . ܕܗܢܐ ܘܐܬܐ ܠܢ ܕܢܦܫܝܢ . ܘܫܡܥܬܗ ܡܠܬܗܘܢ
ܫܘܦܪܢܝܢ :: ܘܣܓܝܐ ܡܢ ܠܢ ܕܩܪܝܒܝܢ . ܟܠ ܡܠܬܐ ܟܠ
ܫܡܥܢܝܢ . ܠܡܥܪܬܐ ܢܦܩܐ ܥܡ ܢܫܝܢ . ܘܢܦܩܘܢ ܠܒܝܬܗ ܥܠ
ܐܪܝܢ :: ܥܡ ܙܟܝܐ ܘܥܠ ܡܘܗܒܝܢ . ܘܠܐ ܢܦܠܐ ܒܡܠܝܟܢܝܢ :
ܘܢܦܪܘܩ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠ ܚܛܝܢ . ܘܢܦܩ ܠܠܒܗܘܢ ܥܠ ܪܫܥܝܢ ::
ܢܛܪ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܫܐܕܝܢ . ܢܚܣܘܟ ܡܢܗܘܢ ܥܠ ܒܐܫܝܢ .
ܘܢܫܒܘܩ ܥܠ ܚܘܒܝܢ . ܕܢܗܝܡܢ ܘܡܫܒܚܝܢ :: ܘܢܗܘܐ ܡܪܢܐ
ܥܡܢ ܐܝܟ . ܡܥܕܪܢܐ ܥܡܢ ܠܟܠܗܝܢ . ܠܟܘܠܢ ܐܝܟ ܕܡܫܡܫܝܢ .
ܒܟܠܗܘܢ ܕܝܠܢ ܒܥܕܢܝܢ :: ܒܟܠܗܘܢ ܕܝܠܢ ܫܥܬܝܢ . ܘܒܟܠܗܘܢ
ܕܫܡܝܐ ܫܒܝܚܝܢ . ܘܒܟܠܗܘܢ ܕܝܗܘܢ ܩܕܝܫܝܢ . ܒܟܠܗܘܢ ܕܥܡܗ
ܐܟܬܝܒܝܢ :: ܢܬܪܐ ܐܦ ܥܡܗ ܪܘܚܝܢ . ܘܢܦܪܘܩ ܥܡܗ ܚܘܒܝܢ .

ܕܢܚܬ ܡܫܝܚܐ ܥܡ ܟܠ ܡܠܐܟܘܗܝ. ܘܡܬܦܪܫܝܢ ܐܦ ܒܢܝܢܫܐ ::
ܠܥܠܡܐ ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܬܒܛܠܝܢ. ܘܟܠܗ ܥܠܡܐ ܥܡ ܟܠ ܢܬܚܕܬ.
ܢܗܘܐ ܕܝܢܗ ܥܠ ܟܐܢܐ. ܢܦܪܘܩ ܡܢܗ ܥܠ ܟܕܒܘܬܐ :: ܢܦܪܘܥ
ܡܢܗ ܥܠ ܚܘܒܝܢ. ܢܦܪܘܥ ܡܢܗ ܥܠ ܡܪܘܕܘܬܐ. ܡܛܘܠ
ܕܢܝܫ ܥܡܗ ܚܘܒܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܕܡܘܬܒܗ :: ܢܦܠ
ܬܡܢ ܥܠ ܐܦܝܘܗܝ. ܟܠ ܥܠܡܐ ܕܢܐܬܐ ܢܚܙܐ ܥܝܢܝܗ. ܘܢܬܒܥ
ܡܢܗ ܥܡܗ ܡܢܝܢܐ. ܥܒܕܐ ܥܡܗ ܠܡܠܟܘܬܐ :: ܠܐܢܫ ܕܐܬܒܝ
ܥܠ ܗܘܢܐ. ܘܡܘܬܐ ܕܢܗܘܐ ܥܠ ܢܦܫܗ. ܘܟܘܪܗܢܐ ܡܢܘܬܐ
ܠܓܘܪܝܗ. ܗܢܐ ܕܡܫܠܡܝܢ ܒܟܬܒܐ ܠܟܠܗܝܢ.

CXXI.

ܡܫܪܝܬܐ ܕܦܪܘܫܘܬܐ ܥܠ ܠܫܢܐ
ܡܛܠܬܐ ܕܟܠܗ ܠܫܢܘܗ ܥܡ ܕܡܘܡܝܬܐ.

ܡܪܝܐ ܝܗܒ ܗܘܐ ܠܥܠܡܐ. ܘܒܫܠܡܐ ܢܦܩ ܠܘܬ ܥܠܡܐ.
ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘܐ. ܡܢ ܥܠܡܐ ܕܡܢܐ ܠܟܠܗܝܢ :: ܗܘ ܕܡܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܒܗ. ܘܡܢܐ ܕܡܘܕܐ ܗܘܐ ܒܗ. ܘܡܬܡܨܝܐ ܕܒܗܘܢ
ܐܘܪܚܐ. ܢܗܘܐ ܒܗ ܘܡܬܚܙܝܢ ܗܘܘ :: ܒܢܝ ܥܡܐ ܡܫܝܚܐ.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ܐܡܝܢܬܐ ܕܪܚܡܐ ܕܘܒܪ. ܫܡܥܘܢ ܩܕܝܫܐ ܘܫܠܝܚܐ. ܘܫܒܩܢܐ ܠܟܠ
ܡܒܘܪܟܐ ܀ ܥܢܝܢܐ ܩܢܘܢܐ ܕܪܡܫܐ. ܠܡܫܒܚܘ ܢܫܡܬܗ ܕܠܒܫܢ.
ܘܫܘܪܐ ܕܐܝܬܘܗܝ ܒܫܪܒܬܗ. ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܪܝܡ ܡܫܝܒܘܬܗ ܀
ܥܢܝܢܐ ܩܢܘܢܐ ܕܨܦܪܐ. ܠܒܝܬܐ ܕܩܘܕܫܐ ܡܫܒܚܝܢ. ܘܡܬܦܪܢܣܢܘܬܐ
ܡܫܝܚܐ. ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܠܟܐ ܡܫܒܚܝܢ ܀ ܥܢܝܢܐ ܢܨܚܢܐ ܕܣܗܕܐ.
ܠܗܘ ܕܡܫܡܫܢܐ ܕܐܬܦܢܝܬ. ܡܢ ܡܠܬܐ ܕܗܘܐ ܒܣܪܐ. ܘܐܬܒܪܘ
ܫܘܒܚܐ ܡܫܬܡܠܝܢܘܬܐ ܀ ܥܢܝܢ ܡܠܐܟܐ ܕܫܡܝܢܝ. ܠܗܘܢ ܕܩܕܝܫܐ
ܘܢܒܝܐ. ܡܫܒܚܝܢ ܕܐܝܠܝܢ ܥܡܗܘܢ ܗܘܘ. ܘܫܡܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܐܡܝܢܐ ܀ ܗܢܐ ܕܡܚܝܢ ܗܘ ܠܝ ܫܡܥܝܢ. ܘܗܢܐ ܗܘ ܕܚܝܝܢ ܗܘ
ܚܝܐ. ܡܫܝܚܐ ܕܢܚܬ ܡܢ ܥܠ ܕܝܢ. ܘܡܫܬܒܚܢܘܬܗ ܒܠܒܝܢ
ܒܫܡܝܐ ܀ ܐܝܟ ܕܐܬܢܒܝ ܐܫܥܝܐ. ܕܢܚܬܐ ܒܠܒܘܫ ܘܢܬܒܣܡ.
ܢܥܘܠ ܥܡܢ ܒܡܫܝܚܐ. ܘܢܫܬܘܕܐ ܠܗܘܢ ܢܗܝܪܐ ܀ ܐܝܟ ܕܗܘܐ
ܒܗܠܝܢ ܟܠܗܘܢ. ܡܢ ܢܘܗܪܐ ܕܡܠܟܐ ܕܐܝܬܝ. ܘܡܠܟܐ ܡܫܬܡܠܝܢ
ܢܘܗܪܐ. ܢܘܗܪܐ ܨܠܘܬܐ ܕܠܐ ܢܚܙܘܢ ܀ ܐܝܟܢܐ ܕܫܡܫܐ ܕܠܐ ܢܬܚܙܐ.
ܡܬܦܫܩܝܢ ܡܫܝܚܐ ܘܐܝܟܢܐ. ܕܢܚܙܐ ܐܠܗܐ ܢܗܝܪ ܒܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܐܡܪ
ܥܡܢ ܠܡܫܬܒܚܢܘܬܗܘܢ ܀ ܡܪܝܡ ܒܬܠܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܗ. ܘܡܫܒܚܝܢ
ܐܦ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ. ܘܡܫܬܒܚܝܢ ܠܗ ܥܠ ܡܫܒܚܝܢ. ܐܝܟ ܡܫܒܚܝܢ
ܕܐܝܢܐ ܕܠܐ ܀ ܠܐ ܢܬܒܥܐ ܡܢܢ ܐܢܫ. ܠܐ ܕܝܢܢ ܐܦ ܠܐ
ܕܢܫܝܐ. ܘܐܦܠܐ ܕܢܬܟܪ ܒܫܘܒܚܐ. ܡܛܠ ܕܪܚܝܩ ܐܠܗܐ ܠܐܚܪܢܐ ܀
ܡܪܝܡܐ ܩܘܪܒܢܐ ܕܒܣܪܐ. ܘܡܫܬܘܕܐ ܘܡܫܒܚܝܢ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗܘܢ. ܘܫܡܥܘܢ
ܠܟܠ ܥܡܐ ܕܝܫܪܐ. ܘܫܡܥܘ ܡܫܒܚܢܝ ܕܐܠܗܢ ܀ ܡܫܝܚܐ ܥܠܡ
ܡܫܒܚܢܘ. ܐܡܪܐ ܕܟܝܢܐ ܕܩܕܝܫܐ. ܕܐܬܝܒܝܢ ܡܫܒܚܢܐ ܗܟܢܐ.
ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܒܚܐ ܗܟܢܐ ܀ ܐܘ ܡܫܝܚܐ ܫܒܚܐ ܕܢܨܚܐ. ܘܡܫܒܚܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ. ܡܢ ܕܒܠܐ ܡܫܬܒܚܐ. ܡܢ ܡܠܟܐ ܠܐܠܗܐ ܡܫܒܚܐ ܀

CXXII.

Carmen super infirmo poenitenti.

ܥ ܡܢܘ ܐܝܟܢܐ ܡܬܒܣܡܐ. ܚܕܐ ܠܟ ܒܚܘܒܐ ܪܘܚܐ. ܕܒܬܪܘܬܐ
ܢܦܫܐ. ܕܟܠܗ ܪܚܡܐ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܐ ܐܘ ܡܪܐ ܘܪܘܚܐ. ܕܢܬܚܠܡ ܒܟܠܗܝܢ. ܚܛܗܘ ܒܢܦܫܗ
ܘܒܓܘܫܡܐ. ܠܚܘܒܘܗܝ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܒ ܒܬܫܘܒܬܐ ܗܢܐ ܢܨܚܐ. ܘܒܥܘܕ ܡܪܐ ܒܦܬܓܡܐ. ܚܝܝ
ܘܐܣܐ ܠܟܐܒܐ. ܕܚܛܝܐ ܠܟܠܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܓ ܓܠܐ ܡܟܝܠ ܚܝܠܐ. ܘܡܬܚܢܢܘܬܐ ܡܪܚܡܐ. ܘܟܠܡܘܗܝ
ܘܠܐ ܡܬܒܥܐ. ܠܟܘܪܗܢܗ ܕܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܕ ܕܟܪܢܐ ܘܡܘܕܐ. ܡܠܐ ܠܒܗ ܕܐܬܒܪܐ. ܘܡܬܒܟܐ
ܐܬܒܪܐ. ܠܟ ܡܘܕܐ ܕܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܗ ܗܘܝܘ ܢܫܝܢܐ ܡܪܝܡܐ. ܕܢܝܫܐ ܚܡܝܪܐ ܗܘܐ. ܟܠ
ܡܪܚܡܐ ܘܟܐܒܘܗܝ. ܠܟ ܕܐܬܐ ܕܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܘ ܘܗܐ ܠܢܦܫܗ ܢܒܪܐ. ܘܝܗܒܐ ܠܒܪܬܗ ܒܥܒܪܐ. ܘܢܣܒܐ
ܠܢܦܫܗ ܡܠܝܗ ܠܒܪܐ. ܡܢ ܚܪܐ ܕܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܙ ܐܠܝܗ ܗܘܐ ܡܪܘܪܐ. ܠܟ ܚܫܝܒܘܗ ܡܐܪܪܐ. ܘܒܬܪܟܐ
ܒܪܒܪܐ. ܢܬܚܠܡܝܢ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܚ ܚܢܢ ܡܢ ܢܦܫܐ ܠܚܝܘܬܐ. ܘܚܝܝܢ ܕܪܚܡܗ ܚܪܘܬܐ.
ܘܢܦܫܪܐ ܒܚܘܒܐ. ܠܝܬ ܕܡܪܗ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܛ ܛܠܐ ܠܟܠܗܝ ܘܡܢܟܠܗܘܢܐ. ܘܟܠܟܠܐ ܡܢܝܢܐ. ܘܒܟܝܢܐ
ܘܟܢܝܫܐ. ܕܡܬܚܢܢܐ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝ ܝܘܟܠܢܐ ܡܬܚܢܢܐ. ܗܘܐ ܡܠܦܢܘܬܐ ܢܦܫܟܐ. ܘܒܬܪܥܢܐ
ܠܘܝܬ ܢܦܫܐ. ܗܘܐ ܢܫܝܢܐ ܘܢܚܠܡܝܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝܐ ܒܬܘܬܗ ܐܪܒܥܐ. ܚܢܝܢ ܘܚܪܝܫ ܠܡܬܚܢܢܐ. ܘܢܚܝܐ
ܠܟܠ ܡܢ ܚܛܗܐ. ܘܢܦܫܐ ܢܦܩ ܢܚܠܡ ܠܗ ܐܣܝܐ ::

ܠ ܠܡܥܡܘܕܝܬܗ ܡܢ ܥܒܕܐ . ܘܡܥܡܕܢܘܬܐ ܕܪܘܚܐ . ܕܢܦܠ
ܚܘܒܐ ܕܚܘܒܐ . ܡܥܡܕܢܐ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܡ ܡܪܢ ܫܒܚܘ ܒܗ ܒܪܝܬܐ . ܕܠܐ ܚܙܝܘ ܢܗܝܪܐ . ܘܫܡܫܝܢ
ܠܘܬ ܟܢܫ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܟܗܢ̈ܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܢ ܢܚܬ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܫܟܢ ܥܡܢ ܐܢܫܘܬܐ . ܦܪܩ ܠܥܠܡܐ
ܠܥܠܡܐ . ܘܠܒܝܫܘܬܗ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܣ ܣܡܝܢܢ ܒܗ ܥܠܡܘܢ . ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܡܢ ܥܘܕܪܢܐ .
ܕܥܒܕܐ ܘܡܥܕܪܢܐ . ܥܠ ܚܝܠ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܥ ܥܠܘܗܝ ܡܘܕܝܢ ܕܝܢܐ . ܥܠ ܚܒܪܐ ܘܥܒܕܐ . ܘܥܠ
ܟܠܗ ܠܐ ܢܟܠܐ . ܕܒܥܕܢܗ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܦ ܦܪܘܩܢܘܬܗ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܕܡܫܒܚܐ ܡܢܗܘܢ ܕܡܠܐܟܐ . ܘܦܪܘܩܢܗ
ܡܫܒܚܝܢ . ܥܠ ܚܘܒܗ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܨ ܨܒܐ ܡܫܝܚܐ ܢܦܩ ܡܢ . ܡܢܗ ܕܡܪܗ ܠܐ ܡܬܒܨܪ .
ܘܡܪܝܐ ܒܚܘܒܗ ܚܝܐ . ܡܫܝܚܐ ܠܗ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܩ ܩܕܡܘܗܝ ܟܠܗ ܥܠܡܐ . ܡܪܝܡ ܘܩܪܐ ܠܟܠܗܘܢ . ܘܐܬܩܪܒ
ܩܘܡ ܠܟ ܡܫܝܚܢܐ . ܕܐܠܐ ܐܬܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܪ ܪܡܐ ܘܡܫܒܚܐ ܘܡܠܟܐ . ܐܬܐ ܘܐܬܓܠܝ ܒܦܓܪܐ . ܠܒܪܝܬܗ
ܕܡܢ ܠܒܪܝܬܐ . ܘܗܘܐ ܡܢ ܦܓܪܗ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܫ ܫܒܚ ܠܒܪܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܗ ܐܠܗܐ . ܘܐܫܬܡܥ
ܡܥܡܕܐ ܘܢܗܪܐ . ܕܡܠܐܟܝܐ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܬ ܬܘܕܝ ܠܗ ܐܒܘܗܝ . ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ ܘܩܘܕܫܐ . ܕܢܫܒܚܘܢ
ܠܡܫܝܚܐ . ܘܢܩܕܫܘܢ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠܗܘܢ . ܕܡܠܐܟܐ ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ . ܐܝܟ
ܕܐܡܪܝܢ ܒܫܒܘܚܬܐ . ܕܟܠܢ ܢܡܠܠ ܫܒܚܘ ܠܗ ܐܚܝ̈ܐ ܀

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, seculi XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo contuli, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܡܚܪ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܒܪܐ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, c a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat manuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

ܘܐܬܬܠܡܕܬ ܠܬܠܡܝܕܘܬܐ . ܒܟܠ ܦܪܨܘܦܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܦܪܝܫܬ ܡܢ
ܥܠܡܐ ܥܒܝܕܐ . ܡܥܒܕܢܐ ܡܠܟܘܬܗ ܫܡܝܢܝܬܐ :: ܘܗܢܘ ܕܐܝܬ
ܠܡܬܡܟܟܢܘܬܐ. ܗܟܢܐ ܐܝܟ ܫܡܫܢܘܬܐ. ܢܛܪܬ ܐܦ ܠܟ ܡܢ ܪܚܡܘܬܐ.
ܢܛܪܬ ܐܦ ܠܟ ܡܢ ܛܠܝܘܬܐ :: ܢܦܫܟ ܝܗܒܬ ܠܡܫܝܚܐ .
ܘܐܬܚܝܒܬ ܡܢ ܙܒܢܐ . ܘܐܫܬܠܡܬ ܠܡܠܟܘܬܗ ܕܡܫܝܚܐ . ܠܥܠܡܐ
ܠܫܘܒܚܐ ܕܬܫܒܘܚܬܐ :: ܘܐܫܬܠܡܬ ܠܡܠܝܘܬܐ . ܟܠܗ ܕܡܫܝܚܘܬܟ
ܕܐܝܬܘܗܝ ܡܫܒܚܐ . ܝܗܒܬ ܠܟ ܒܢܝܢܐ ܘܥܒܕܐ . ܘܝܗܒܬ ܠܐܠܗܐ
ܘܠܥܠܡܐ :: ܘܝܗܒܬ ܐܦ ܠܗ ܕܫܡܝܐ . ܘܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܘܬܐ .
ܢܛܪܬ ܟܠ ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܠܫܡܝܐ ܠܥܠܡܐ ܕܡܠܟܘܬܗ :: ܘܢܛܪ
ܡܫܝܚܐ ܡܠܟܘܬܐ . ܠܟܠܗ ܕܡܠܟܘܬܐ ܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܐܬܚܙܝ ܠܟܠܗܘܢ
ܥܠ ܢܦܫܐ . ܢܛܪ ܢܦܫܟ ܠܡܠܟܘܬܐ :: ܠܥܠܡܐ ܠܟܠܗܘܢ
ܕܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܐܦ ܘܐܡܝܢ ܠܡܫܝܚܘܬܐ.

CXX.

ܫܘܕܥܢܘܬܐ ܕܟܠ ܝܘܡܐ.

ܠܐܠܗܐ ܕܗܘܐ ܡܛܠ ܫܘܒܚܐ . ܘܒܪܟܬܗ ܢܝܚ ܥܠ
ܫܡܫܐ . ܕܗܘܐ ܘܐܝܟ ܡܢ ܕܝܢܐ . ܘܒܥܠܡܗ ܡܠܟܘܬܗ
ܫܘܒܚܐ :: ܘܫܒܚ ܠܗ ܡܢ ܕܝܢܐ . ܟܠ ܫܘܒܚܐ ܡܛܠ
ܡܫܒܚܐ . ܠܥܠܡܐ ܢܛܪܐ ܡܛܠ ܫܡܝܐ . ܘܢܛܪܬ ܠܥܠܡܗ ܥܠ
ܐܒܪܝ :: ܡܛܠ ܕܟܠܗ ܘܥܠ ܫܘܒܚܐ . ܘܠܐ ܢܛܪܐ ܡܫܒܚܝܢ :
ܘܢܛܪܬ ܠܗܘܢ ܥܠ ܫܡܝܐ . ܘܢܦܫܐ ܠܟܠܗܘܢ ܥܠ ܒܫܡܝܐ ::
ܢܛܪ ܡܠܟܘܬܗ ܥܠ ܫܡܝܐ . ܝܗܒ ܡܠܟܘܬܗ ܥܠ ܕܐܝܬܝ .
ܘܢܛܪܐ ܥܠ ܕܫܡܝܐ . ܕܫܘܒܚܐ ܘܕܡܫܒܚܝܢ :: ܘܢܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܛܠ ܕܝܢܐ . ܡܫܒܚܢܐ ܡܛܠ ܠܥܠܡܝܢ . ܠܫܡܝܐ ܐܝܟ ܕܡܫܒܚܝܢ .
ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܝܟ ܫܡܝܐ :: ܡܫܒܚܢܐ ܕܐܝܟ ܫܒܝܚܝܢ . ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܕܫܡܝܐ ܫܒܝܚܝܢ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܝܗܒ ܐܡܝܢܝܢ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܛܠ
ܐܡܝܢ :: ܢܛܪܐ ܐܢܬ ܡܛܠ ܐܡܝܢ . ܘܢܛܪܘܢ ܡܛܠ ܫܘܒܚܝܢ .

ܕܢܦܩ ܡܫܝܚܐ ܥܡܟ ܠܐܒܘܟ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܐܦ ܕܝܠܝܕܝܢ ܀
ܠܟܢܫܐ ܗܢܐ ܕܒܗ ܡܬܬܢܝܚܝܢ. ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܟ ܥܡܟ ܕܫܒܩܝܢ.
ܢܗܘܐ ܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ. ܢܦܩܘܢ ܒܗ ܠܟ ܒܘܪܟܝܢ ܀ ܢܬܦܢܐ
ܒܗ ܠܟ ܡܘܕܝܬܐ. ܢܣܓܘܕ ܒܗ ܠܟ ܫܘܒܚܐ. ܫܡܝܐ
ܘܐܪܥܐ ܥܡܟ ܡܫܒܚܝܢ. ܡܫܝܚܐ ܡܢ ܡܪܘܡܐ ܕܡܫܒܚܝܢ ܀ ܢܬܠ
ܠܟ ܠܟ ܐܦܝܣܝܢ. ܒܟܠ ܥܕܢܐ ܕܐܝܟ ܕܐܬܝܢ. ܘܢܬܒܪܟ
ܡܫܝܚܐ ܥܡܟ ܡܫܒܚܝܢ. ܠܐܒܘܟ ܥܡܟ ܠܡܫܬܒܚܘ ܀ ܠܐܒܐ ܘܠܒܪܐ
ܠܟ ܩܕܝܫܝܢ. ܘܠܪܘܚܐ ܕܩܘܕܫܐ ܠܟ ܬܫܒܘܚܬܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܡܫܒܚܐ
ܠܥܠܡܝܢ. ܐܡܝܢ ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܟܠܢ.

CXXI.

ܡܐܡܪܐ ܕܡܪܝ ܝܥܩܘܒ ܥܠ ܟܢܫܘܬܐ

ܡܐܡܪܐ ܕܥܠ ܟܢܝܫܘܬܗ ܥܡܐ ܕܝܗܘܕܝܐ.

ܢܗܘܐ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܡܫܝܚܐ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܢܒܪܟܘܢ ܫܡܟ.
ܘܡܫܬܒܚܬ ܠܥܠܡ. ܡܛܠ ܕܐܝܬܝܟ ܡܪܝܐ ܠܟܠܢ ܀ ܐܦ ܫܡܝܐ
ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܟ. ܘܐܪܥܐ ܕܡܘܕܝܐ ܠܟ ܠܟ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܕܒܗܘܢ
ܐܡܝܢ. ܢܗܘܐ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ ܀ ܒܪܝܟ ܫܡܟ ܡܫܒܚܝܢ.
ܠܟ ܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ. ܘܐܦ ܫܘܒܚܐ ܢܣܒܘܢ. ܡܫܝܚܐ
ܡܪܝܐ ܠܟܠܢ ܀ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ. ܠܡܫܝܚܐ ܕܐܬܐ ܡܢ
ܘܐܬܝܠܕ ܡܢܗ ܡܢ ܡܪܝܡ. ܐܦ ܫܡܝܐ ܡܢܟ ܡܫܒܚܝܢ ܀ ܫܡܝܐ ܡܫܒܚܝܢ
ܡܫܝܚܐ. ܠܡܫܝܚܘܬܐ ܕܠܐ ܡܬܡܠܠܐ. ܘܫܘܒܚܐ ܠܟ ܡܫܝܚܐ.
ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܘܐܬܡܠܝܘ ܀ ܫܡܝܐ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ ܗܢܐ. ܠܟ ܫܡܝܐ
ܕܡܫܬܒܚܝܢ. ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܝܢ ܕܡܪܝܐ. ܘܫܡܝܐ ܕܝܢ ܕܡܫܬܒܚܝܢ ܠܟ ܀
ܘܡܫܝܚܐ ܡܫܒܚܐ ܘܫܘܒܚܐ. ܠܡܫܒܚܝܢ ܕܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܫܘܒܚܐ ܀ ܘܡܫܒܚܝܢ ܡܫܒܚ
ܠܟ ܘܡܫܒܚ. ܘܡܫܒܚܝܢ ܗܘܘ ܡܫܒܚܝܢ ܠܟ ܀ ܫܡܝܐ ܡܫܝܚܐ ܕܒܗ
ܡܫܒܚܝܢ. ܠܡܫܝܚܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܒܚܝܢ. ܕܒܗ ܠܟ ܗܘܐ ܡܫܝܚܐ
ܡܫܝܚܐ. ܘܐܦ ܠܡܫܝܚܐ ܡܢ ܫܡܝܐ. ܫܡܝܐ ܐܡܝܢ ܗܢܐ. ܠܟ

ܠܡܚܝܢܐ ܕܐܬܐ ܕܘܝܕ . ܫܡܥܘܢ ܟܐ̈ܦܐ ܘܡܠܟܐ . ܡܫܡܫܢܐ ܟܠܗ
ܡܢܕܪܐ : ܐܝܟ ܦܘܪܘܫܐ ܕܐܦܪܝܡ . ܠܐܢ̈ܫܝܢ ܝܗܒܬܗ ܕܠܝܬܝܢ .
ܘܫܘܕܐ ܕܐܬܟܠܝܠ ܒܡܥܒܕܢܘܬܗ . ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܙܝܚ ܒܡܙܡܝܢܘܬܗ ܀
ܐܝܟ ܦܘܪܘܫܐ ܕܐܦܪܝܡ . ܠܢܒܝ̈ܐ ܕܥܒܕܐ ܫܘܝܢ . ܘܡܬܬܚܡܐ
ܢܒܝܐ . ܕܥܠ̈ܡܝܢ ܡܠܟܐ ܡܫܡܫܝܢ ܀ ܐܝܟ ܢܚܡܝܗ ܕܫܡܥܘܢ .
ܠܗܘ ܕܥܡ̈ܡܐ ܕܐܬܟܢܫܘ . ܒܝܕ ܡܠܬܐ ܕܗܘܐ ܫܡܥܢܐ . ܘܒܝܬܗ
ܫܠܝܚܐ ܒܡܬܩܢܘܬܐ ܀ ܐܝܟ ܦܘܩܕܢܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܠܗܘܢ ܕܝܗܒܐ
ܕܫܠܝܚܐ . ܡܫܡܠܝܢ ܕܒܠܐ ܥܡܠܝܢ ܗܘܘ . ܘܩܥܝܢ ܗܘܘ ܠܗ
ܐܘܢܓܠܝܐ ܀ ܦܠܐ ܕܢܦܩ ܗܘܐ ܗܘ ܫܘܦܪܝܢ . ܘܦܠܐ ܡܢܐ ܕܢܒܝܝܢ ܗܘܘ
ܫܘܦܪܝܢ . ܡܫܡܫܢܐ ܕܢܒܝܝܢ ܕܝܢ ܥܠ ܕܘܝܕ . ܡܫܒܚܝܢܗ ܒܠܒܝܢ
ܒܫܘܦܪܝܢ ܀ ܐܝܟ ܕܐܬܩܒܠܝܢ ܐܢܬ . ܕܝܠܗ ܕܐܠܗܐ ܘܡܫܬܒܚܐ .
ܢܩܘܫ ܦܘܡܢ ܠܡܫܒܚܘ . ܕܫܘܪܝܗ ܠܟܠ ܝܘܡܢ ܀ ܐܝܟ ܕܗܘܐ
ܡܘܠܕܐ ܠܟܠܡܐ . ܕܝ ܝܗܒܐ ܕܫܡܝܐ ܘܐܪܥܐ . ܘܦܠܐ ܡܠܟܘܬ
ܠܥܡܐ . ܝܘܡܐ ܡܫܘܚܐ ܕܠܐ ܡܫܬܪܐ ܀ ܐܝܢܐ ܕܐܫܟܚܐ ܕܠܐ ܝܟܠܐ .
ܡܬܬܦܠܚܝܢ ܡܛܝܒܝܢ ܘܐܬܝܢ . ܠܐܝܠܝܢ ܐܢܐ ܡܢ ܒܡܫܒܚܢܘܬܟ . ܐܢܫ
ܦܘܡܢ ܠܡܫܬܒܚܢܘܬܗ ܀ ܡܙܡܪ ܒܩܠܐ ܕܫܪܒܢܐ ܒܗ . ܘܡܫܒܚܝܢ
ܐܦ ܠܡܫܒܚܢܘܬܗ . ܘܡܬܒܪܟܝܢ ܒܗ ܥܠ ܡܫܒܚܝܢ . ܐܝܟ ܕܫܡܥܗ
ܕܐܝܬܝܗ ܕܐܝܟܢܐ ܀ ܠܐ ܡܫܬܟܚ ܡܢܢ ܐܢܬ . ܠܐ ܕܡܪܝܗ ܐܦ ܠܐ
ܕܫܪܝܪ . ܘܐܦܠܐ ܕܟܢܫ ܘܕܟܢܫܐ . ܡܠܟܐ ܕܫܠܝܚܐ ܐܝܟܢܐ ܠܐܟܘܬܐ ܀
ܡܙܡܪܝܢ ܦܘܪܘܫܐ ܕܐܦܪܝܡ . ܘܫܡܥܘ ܘܡܫܒܚܘܢ ܠܡܫܒܚܘܬܗ . ܡܫܡܫܝܢ
ܠܝ ܟܠܗ ܕܝܠܗ . ܘܡܫܘ ܫܒܘܚܝܢ ܕܐܬܟܠܝܠ ܀ ܫܡܥܘ ܡܢܢ
ܘܡܫܒܚܘ . ܐܝܟܢܐ ܡܝܬܝܢ ܕܫܡܝܢܝܢ . ܕܡܫܒܚܝܢ ܡܫܡܫܐ ܗܘܐ .
ܠܡܫܝܚܐ ܕܫܒܚܐ ܗܘܐ ܀ ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ ܫܒܚܐ ܡܫܬܐ . ܘܡܫܒܚܢܘܬܐ
ܕܡܫܒܚܢܐ . ܡܢ ܩܕܡ ܥܠܡܐ ܡܫܒܚܢܐ . ܒܬܪ ܗܢܐ ܠܡܫܒܚܘ ܡܫܬܐ ܀

CXXII.

Carmen super infirmo poenitenti.

ܝ̄ ܬܘ ܐܝܟܢܐ ܡܬܕܘܕܝܢܐ . ܚܘܣ ܥܠ ܥܒܕܟ ܕܘܝܐ . ܕܟܘܪܗܢܐ
ܒܫܢܩܐ . ܕܟܠܗ ܙܒܢܐ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܐ̄ ܐܘ ܡܪܝܐ ܘܐܒܘܬܐ . ܕܡܬܡܟܟܗ ܒܚܫܐ . ܫܡܥ ܒܫܡܟ
ܬܠܝܬܝܐ . ܠܬܝܒܘܬܗ ܕܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܒ̄ ܒܡܫܡܥܬܟ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܡܫܘܐ ܡܪܐ ܕܡܫܡܥܐ . ܚܘܣ
ܘܐܣܐ ܠܟܪܝܗܐ . ܕܠܘܬܟ ܒܥܐ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܓ̄ ܓܠܐ ܟܐܒܐ ܟܣܝܐ . ܘܐܬܚܙܝܬܝ ܡܢܝܗܘܢ . ܟܐܒܘܗܝ
ܘܠܐ ܡܦܣܐ . ܠܐܣܝܘܬܗ ܕܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܕ̄ ܕܘܘܢܐ ܘܕܘܘܪܐ . ܡܠܐ ܠܒܗ ܕܐܟܪܐ . ܘܕܡܠܟܘܗܝ
ܐܟܪܐ . ܥܠ ܡܠܘܟܗ ܕܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܗ̄ ܗܘܝܘ ܢܦܫܐ ܡܪܝܪܐ . ܕܟܪܝܗܐ ܘܚܒܝܫܐ ܗܘܐ . ܟܠܐ
ܡܪܡܝܐ ܘܠܘܝܐ . ܥܠ ܐܣܝܘ ܕܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܘ̄ ܘܐܢܐ ܠܢܦܫܗ ܦܩܕܐ . ܘܐܢܫܐ ܠܐܣܝܘܬܗ ܡܟܝܠܐ . ܘܟܠܗܝܢ
ܠܡܪܝ ܟܠܗ ܠܟܐ . ܟܕ ܩܪܐ ܕܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܙ̄ ܐܟܘܬܗ ܗܘܐ ܡܪܝܪܐ . ܥܠ ܚܘܒܘܗܝ ܒܐܝܕܐ . ܘܒܐܘܪܚܐ
ܠܒܝܬܐ . ܡܦܢܐ ܠܗ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܚ̄ ܚܙܐ ܡܢ ܟܘܠܐ ܠܥܡܐ . ܡܫܡܫ ܘܡܠܟܘܗܝ ܫܦܝܪܐ .
ܘܟܪܝܗܐ ܒܟܘܪܗܢܐ . ܠܗܘܢ ܕܡܪܝܗ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܛ̄ ܛܠܐ ܠܒܪܐ ܘܡܝܬܘܬܗ . ܘܟܠܠܐ ܡܢܫܡܐ . ܘܟܠܝܠܐ
ܘܟܠܝܠܐ . ܕܐܬܐܠܨ ܘܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝ̄ ܝܕܥܬܐ ܡܫܡܫܢܐ . ܕܗܘܐ ܡܚܝܢܘܗܝ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܟܐܒܐ
ܠܘܬ ܟܫܝܐ . ܕܗܘܐ ܢܦܫܐ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝܐ̄ ܡܕܘܕܘܗܝ ܐܪܝܟܐ . ܫܡܥ ܕܒܥܘܬܗ ܠܡܫܡܫܐ . ܘܢܦܩ
ܠܥܠ ܡܢ ܚܫܐ . ܘܫܒܚ ܠܟܠ ܡܚܝܢܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::

ܟ̄ ܠܡܥܡܘܕܝܬܐ ܡܢ ܥܡܕܐ . ܘܥܡܘܕܝܬܐ ܕܝܘܚܢܢ . ܘܢܦܩ
ܡܫܝܚܐ ܕܟܘܠܐ . ܡܚܝܢܢܐ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܡ̄ ܡܢܘ ܘܫܒܚܘ ܡܢ ܕܘܟܬܐ . ܕܠܐ ܕܢܘܪܗ ܕܢܦܫܬܐ . ܘܡܫܡܫܝܢ
ܠܗܘܢ ܡܢ ܟܠ ܡܘܬܐ . ܕܚܝܝܬܐ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܢ̄ ܢܗܪ ܡܢ ܙܘܥܐ . ܕܠܒܫܗ ܡܢ ܐܒܗܬܐ . ܦܪܐ ܠܡܘܬܐ
ܠܚܝܐ . ܕܢܠܒܫܘܢ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܣ̄ ܣܒܝܣܝܢ ܡܢ ܡܘܗܒܬܐ . ܘܫܒܝܚܘܬܐ ܕܡܢ ܡܘܗܒܬܐ .
ܕܫܒܚܐ ܘܡܘܗܒܬܐ . ܡܛܠ ܕܐܥܒܪ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܥ̄ ܠܥܠܡܝܢ ܢܫܒܚܘܢ ܕܚܝܐ . ܡܛܠ ܕܒܗ ܢܣܒܐ . ܘܡܢ
ܠܡܢ ܠܐ ܢܦܠ . ܕܥܒܕܘܗ ܠܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܦ̄ ܦܪܘܩܘܬܗ ܡܬܐܡܪܐ . ܕܠܡܥܒܕܐ ܡܢ ܒܢܝ ܐܢܫܐ . ܘܦܘܪܩܢܗ
ܡܢ ܥܒܕܘܗܝ . ܡܐ ܕܢܝܚܘܬܗ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܨ̄ ܨܒܐ ܡܠܟܗ ܫܠܡ ܦܓܪܐ . ܡܪܢ ܕܢܦܫܗ ܠܐ ܡܣܬܒܪܐ .
ܘܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫܗ ܒܚܝܐ . ܡܫܒܚܐ ܠܗ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܩ̄ ܩܕܡ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܢܨܚܐ ܘܦܪܐ ܠܦܓܪܘܗܝ . ܘܐܝܟ
ܡܢܗ ܠܟܠ ܡܫܝܚܐ . ܘܐܠܐ ܐܢܬ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܪ̄ ܪܘܚܐ ܘܡܫܝܚܐ ܘܡܪܝܐ . ܐܢܐ ܘܐܢܫܐ ܕܢܦܫܐ . ܠܡܦܪܩܗ
ܘܡܢ ܠܦܓܪܐ . ܘܩܢܐ ܡܦܪܩܗ ܘܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܫ̄ ܫܠܝܚܐ ܕܩܝܡܬܗ ܕܫܡܝܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܢܦܫ ܐܠܗܐ . ܘܐܫܟܚ
ܡܫܝܚܐ ܘܢܦܫܐ . ܕܡܫܝܚܐ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܬ̄ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܗ ܐܝܬܘܗܝ . ܡܫܒܚܢܐ ܘܡܫܝܚܐ . ܕܢܫܒܚܘܢ
ܠܡܫܝܚܘܬܐ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܕܫܒܚܘ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀
ܬ̄ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܠܡܫܝܚܐ . ܕܢܫܒܚܘܢ ܘܢܫܒܚܘܢܐ . ܐܢܬ
ܘܐܡܪܝܢ ܬܫܒܘܚܬܐ . ܕܠܟܠ ܡܢܟ ܫܒܚܐ ܠܗ ܐܣܝܐ ܀

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, saecli XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo consuli, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܡܐܡܪ ܕܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܣܝܐ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, e a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat manuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

ܘܐܚܝܕܘܬܐ ܕܐܪ̈ܥܢ ܕܐܘܪܚ . ܡܫܡܫܘ ܡܠ̈ܟܐ ܘܥܠ̈ܝܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܟܠܗ
ܡܢܕܪܐ : ܘܐܦ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐ̈ܢܫܐ . ܠܟܠܗܘܢ ܡܫܡܫܝܢܗ ܕܠܒܝܫܝ .
ܘܦܫܘܕܐ ܕܐܝܟܢܐ ܡܬܦܪܢܣܝܢ . ܘܐܝܟ ܡܠܟܐ ܡܫܝܚ ܡܬܡܫܚܢܘܗܝ ::
ܘܐܦ ܦܘܪܩܢܐ ܕܐ̈ܢܫܐ . ܠܟܬܒ̈ܐ ܕܩܕܝܫܐ ܫܪܝܪܝܢ . ܘܡܫܡܫܢܘܬܐ
ܢܒܝܘܬܐ . ܕܩܕܡܝܢ ܡܠ̈ܟܐ ܡܬܬܦܝܣܝܢ :: ܘܐܦ ܡܫܝܚܐ ܕܫܡܫܐ .
ܠܗܘ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ ܕܐܬܩܢܝܢ . ܡܢ ܡܠ̈ܟܐ ܕܗܘܐ ܡܫܝܚܐ . ܘܒܗܘ
ܡܫܡܫܢܐ ܡܬܡܫܚܢܘܬܐ :: ܘܐܦ ܡܠ̈ܟܐ ܕܡܫܝܚܝܢ . ܠܟܠܗܘܢ ܕܡܫ̈ܡܫܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ . ܡܬܩܕܫܝܢ ܒܚܝܠܐ ܡܫܡܫܝܢ ܗܘܘ . ܘܡܫܡܫ ܗܘܐ ܠܗ
ܐܘܡܢܘܬܐ :: ܡܛܠ ܕܡܫܝܚ ܗܘ ܐܝܟ ܡܫܡܫܢ . ܘܡܛܠ ܗܢܐ ܕܐܬܝܗܒ ܗܘ
ܡܫܡܫܢ . ܡܫܡܫܢܐ ܕܡܫܡܫ ܡܢ ܟܠ ܕܝܠܗ . ܡܫܡܫܢܘܬܗ ܕܡܫܝܚ
ܕܫܡܫܝܢ :: ܐܝܟ ܕܐܬܡܫܚ ܐܢܬ . ܕܡܫܝܚܐ ܕܠܘܝ ܘܡܬܚܫܒ .
ܢܡܘܣ ܡܢ ܡܫܡܫܢܐ . ܕܡܫܡܫܢܐ ܠܗܘܢ ܡܫܝܚܐ :: ܐܝܟ ܕܗܘܝܐ
ܗܘܠܐ ܠܟܠܗܘܢ . ܡܢ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܐ ܘܡܢܗ . ܘܡܠܟܐ ܡܟܠܟܠ
ܠܗܘܐ . ܢܘܪܐ ܡܫܘܚܐ ܕܠܐ ܡܫܚܢ :: ܐܝܟܢܐ ܕܐܬܡܫܚ ܕܠܐ ܢܡܠܐ .
ܡܬܡܫܚܝܢ ܡܫܝܚܝܢ ܘܐܚܪܝܢ . ܕܫܡܫܐ ܐܠܐ ܡܫܢ ܡܫܝܚܘܬܗ . ܐܡܪ
ܡܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ :: ܡܫܝܚ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܝܢ ܠܗ . ܘܡܫܝܚܝܢ
ܐܦ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ . ܘܡܬܡܫܚܝܢ ܠܗ ܟܠ ܡܫܘܚܝܢ . ܐܝܟ ܡܫܝܚܘ
ܕܐܬܡܫܚ ܡܫܝܚܐ :: ܠܐ ܡܫܡܫܢ ܡܫܚ ܐܢܬ . ܠܐ ܕܡܫܚܗ ܐܦ ܠܐ
ܕܡܫܚܫ . ܘܐܦܠܐ ܕܡܫܚ ܘܡܫܚܢܐ . ܡܛܠ ܕܡܫܝܚܝܢ ܐܢܘܢ ܠܐܠܗܐ ::
ܡܫܝܚܘ ܦܘܪܩܢܐ ܕܡܫܡܫܢ . ܘܡܫܚܗ ܘܡܫܚܗܘܢ ܠܡܫܡܫܢܘܬܗܘܢ . ܡܫܡܫ
ܠܟܠ ܡܫܚܐ ܕܡܫܝܚܐ . ܘܡܫܚ ܡܫܚܢܝ ܕܐܬܡܫܚܝܢ :: ܡܫܚܗ ܡܢ
ܘܡܫܡܫܗ . ܐܡܪܐ ܡܫܝܚܐ ܕܡܫܝܚܗ . ܕܡܫܡܫܝܢ ܡܫܡܫܢܐ ܗܢܐ .
ܠܡܫܝܚܗ ܕܡܫܝܚܐ ܗܢܐ :: ܐܘ ܡܫܡܫܢܐ ܡܫܝܚܐ ܡܫܚܬܐ . ܘܡܫܝܚܘܬܐ
ܕܡܫܝܚܘܬܐ . ܡܫܚ ܡܫܚܐ ܡܫܝܚܘܬܐ . ܡܫܚܗ ܡܫܚ ܠܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ::

CXXII.

Carmen super infirmo poenitenti.

ܡ ܬܐ ܐܣܝܐ ܡܚܠܡܢܐ . ܚܘܣ ܥܠ ܥܒܕܟ ܪܘܚܐ . ܕܡܫܬܘܕܐ
ܚܛܗܐ . ܘܥܘܠܐ ܕܥܒܕ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܐ ܐܘ ܡܪܐ ܘܐܬܪܐ . ܕܐܬܟܫܦܗ ܒܬܝܒܘܬܐ . ܚܘܪ ܒܥܝܢܝ
ܪܚܡܝܟ . ܠܥܒܕܟ ܗܢܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܒ ܒܬܟܫܦܬܟ ܡܪ ܢܩܝܐ . ܡܢܟ ܡܪܐ ܢܬܒܥܐ . ܚܘܣ
ܘܐܣܐ ܠܟܪܝܗܐ . ܕܚܛܝ ܠܟ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܓ ܓܠܐ ܟܐܒܐ ܚܠܝܡܐ . ܘܒܬܚܢܢܬܐ ܡܬܝܩܐ . ܟܕ ܠܗ
ܘܠܐ ܡܟܝܢܐ . ܠܚܛܝܬܗ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܕ ܕܘܢܩܐ ܘܕܘܪܐ . ܡܛܠ ܠܒܗ ܕܐܬܒܪܐ . ܘܒܥܠܕܒܒܗ
ܐܬܒܪܐ . ܥܠ ܡܠܘܬܗ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܗ ܗܘܝܘ ܢܦܫܐ ܡܪܝܪܐ . ܕܥܒܕܐ ܗܕܝܪܐ ܗܘܐ . ܟܕ
ܡܪܡܢܐ ܘܠܘܝܬܐ . ܥܠ ܚܛܗ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܘ ܘܗܐ ܠܥܝܢܘܗܝ ܥܒܕܐ . ܘܕܡܐ ܠܡܐܬܝܗ ܕܥܒܕܐ . ܘܡܛܠ
ܠܡܬܝܗ ܥܠܝܗ ܥܠܐ . ܟܕ ܚܙܐ ܕܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܙ ܐܘܟܝܗ ܗܘܐ ܡܪܘܪܐ . ܥܠ ܚܛܝܬܗ ܒܐܘܪܚܐ . ܘܒܚܠܦܐ
ܥܒܝܕܐ . ܢܬܒܘܥ ܘܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܚ ܚܘܣ ܡܢ ܥܒܕܐ ܠܚܛܝܐ . ܡܚܫܒܘܬ ܕܠܒܗ ܫܘܪܝܐ .
ܘܒܝܘܡܐ ܕܡܘܬܐ . ܚܝܣ ܕܡܪܬܗ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܛ ܛܠܐ ܠܚܘܒܐ ܕܡܟܝܟܘܬܐ . ܘܥܡܠܐ ܡܫܝܚܐ . ܘܒܚܝܠܐ
ܕܡܫܝܚܐ . ܕܒܐܠܗܐ ܘܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝ ܝܘܠܦܢܐ ܡܟܝܟܐ . ܗܘܐ ܡܫܡܠܝܐ ܡܫܝܚܐ . ܘܒܚܘܒܐ
ܠܒܟ ܦܫܝܐ . ܗܘܐ ܢܝܫܐ ܘܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܝܐ ܝܗܒܬܗ ܐܪܝܟܐ . ܚܝܠܟ ܕܦܪܝܩ ܠܡܚܘܝܘ . ܘܐܝܟ
ܚܝܠܟ ܡܢ ܫܡܝܐ . ܘܫܡܐ ܢܘܚ ܢܫܒܘܩ ܠܗ ܐܣܝܐ ::

ܠ ܠܡܦܠܛܘܬܗ ܡܢ ܥܡܠܐ . ܘܥܡܘܕܝܬܐ ܕܦܨܐ . ܘܢܦܠ
ܒܓܐܪܐ ܕܚܘܠܐ . ܡܦܠܛܢܐ ܘܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܡ ܡܢܘ ܘܠܒܫܗ ܒܗ ܕܪܡܐ . ܕܠܐ ܚܙܝܗ ܕܫܡܝܐ . ܘܦܠܛܝܗ
ܬܘܒ ܒܥܠ ܡܘܬܢܐ . ܕܣܝܡܬܐ ܘܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܢ ܢܦܩ ܡܢ ܙܘܢܐ . ܕܝܒܗ ܘܡܢ ܐܘܟܝܢܐ . ܦܓܪܐ ܠܡܥܡܕܬܐ
ܠܡܢܢܐ . ܕܢܠܝܣܝܣܘܣ ܕܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܣ ܣܡܣܡܢ ܒܗ ܒܡܣܡܢܐ . ܘܡܢܣܘܬܐ ܕܡܢ ܡܘܬܐ .
ܕܫܡܝܐ ܘܡܢܗܝܢܐ . ܒܥܠ ܕܐܬܝ ܕܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܥ ܥܠܘܗܝ ܢܫܬܟܚ ܕܡܢܐ . ܒܥܠ ܕܚܘܒܐ ܘܡܘܬܐ . ܘܡܢ
ܠܒܫܗ ܠܐ ܢܚܐ . ܕܡܦܩܪܗ ܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܦ ܦܘܩܕܢܗ ܒܐܦܐ . ܕܡܢܘܬܐ ܡܢ ܕܢܦܩܐ . ܘܦܘܩܕܢܗ
ܡܣܬܝܡܐ . ܒܐܝܠܝܢ ܕܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܨ ܨܒܐ ܡܢܬܗ ܣܒܪ ܝܗܒ . ܚܝܐ ܕܒܢܝܗ ܠܐ ܡܣܟܝܢ .
ܘܡܢܗܝܢܐ ܕܒܥܠܡܗ ܚܝܐ . ܡܢܟܐ ܠܗ ܕܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܩ ܩܠܗ ܫܡܥܐ ܡܫܝܚܐ . ܡܢܝܚ ܕܡܢܐ ܠܡܪܘܢܐ . ܘܐܬܒܢܝ
ܡܢܘ ܢܠ ܡܫܡܫܢܐ . ܘܐܠܐ ܐܢܐ ܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܪ ܪܒܐ ܘܡܫܡܫܢܐ ܘܡܢܐ . ܐܝܟܐ ܘܐܝܟܢܐ ܫܒܩܐ . ܠܦܓܪܗ
ܘܡܢ ܠܗܢܐ . ܘܗܐ ܒܦܓܪܗ ܘܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܫ ܫܡܥܢ ܡܠܘܗܝ ܕܫܡܥܢܐ . ܡܫܝܚܐ ܕܡܢ ܐܠܗܐ . ܘܐܫܬܡܥ
ܒܦܓܪܐ ܘܢܦܫܐ . ܕܒܐܘܟܝܢܐ ܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܬ ܬܘܕܝ ܠܗ ܐܡܝܢܐܝܬ . ܘܡܫܒܚܢܐ ܘܡܘܕܝܢܐ . ܕܡܢܣܬܝܢ
ܠܡܫܡܫܝܢܐ . ܒܝܬ ܟܢܘܫܬܐ ܕܠܒܫܗ ܠܗ ܐܣܝܐ ::
ܬ ܬܬܦܠܛ ܒܗ ܒܡܣܝܒܬܐ . ܕܣܟܠܬܐ ܘܡܫܟܚܬܐ . ܐܢܘ
ܕܐܦܢܝܬ ܒܡܫܒܚܬܐ . ܕܠܒܫ ܒܟܠܗ ܠܒܫܗ ܐܣܝܐ ::

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, seculi XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo consului, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܩܠܐ ܕܐܠܗܐ ܡܫܝܚܐ ܘܐܢܫܐ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, e a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat munuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

Assertivus veritatis nuncupatur Stephanus protomartyr 221, 5.

Baptizare terram roribus 58, 8.

Caelebs. Iam antiqui scriptores finxerunt vocis huius etymologiam sane ridiculam. C. Granius apud Quintilianum 2, 6. caelibes dictos existimat veluti caelites, quod onere gravissimo vacent. Similia excogitarunt Festus atque Isidorus: *Caelebs connubii expers, qualia sunt numina in coelo. Et caelebs dicitur quasi caelo beatus.* Hinc factum est ut in carminibus sacris boni et sancti appellentur **caelibes** 74, 15. 16. *sed cum beatis compotes simus perennes caelibes.* 348, 25—28. *Sanctorum qui pro nomine haec festa colunt hodie, solennitati caelibum intersint in perpetuum.* Eandem notionem sanctimoniae vel sacerdotii vindicat Bollandus voci **caelibatus** in vita S. Severi Febr. 1. p. 84. *Exinde coeperunt sanctum eius caelibatum amplius venerari.* Verum S. Severus cum ad episcopi dignitatem evectus esset, non amplius rem habuit cum uxore: unde recte et proprio sensu venerari coeperunt eius caelibatum. — Conferas quae annotata sunt ad H. 74, 16.

Casus virginis = stupratio, violatio. 100, 24—26. *Casum virgo ferum virgo sacrata, casum virgo suum deflet amarum amissumque dolet virgo pudorem.*

Ceres. In carmine barbaro et satis obscuro 499. Maria vocatur *vitae nostrae ceres.* Quid significet poeta difficile est ad intelligendum. Vel Mariam Cererem Christianam veneratur, vel insolenter pro *vitae nostrae cereus* effingit formam ceres, ne turbetur ὁμοιοτελευτων lusus.

Chrismatis mons = mons olivarum 172, 6.

Christiferus in Ch. Beremundi regis idem valet atque vexillifer, quod in regio vexillo Christus vel certe signum crucis seu crux effingebantur. In carminibus sacris occurrit **Maria Christifera** 370, 30, 407, 13.

Circuire quem osculis. S. 40, 11. *Magdalena amplectitur pedes dominicos, unguento unxit, osculis circuit.* Conferas Prudentianum illud Peristeph. V. 337. 338. *ille angulorum duplices sulcos pererrat osculis.*

Circumlevare. S. 260. *circumleva visum.* Locus Vulgatae, quem exprimit poeta Isaiae c. LX. 4. *leva in circuitu oculos tuos.*

Coaeternalis S. 148, 2.

Coaevuli de SS. Innocentibus S. 166, 9. *quantum vagiens coaevulis tuis tu praestitisti.*

Coelicus = coelestis, vox ignota veteribus. Nam lo-

ro qui ex Statii Silvis II. 3, 14: *coelica tecta subit* adfertur nihil efficitur. Coelica tecta ibi significant domum in monte Coelio sitam: taceo aliam ab aliis praeferri scripturam Coelio. Miror igitur Georges, Schelleriani Lexici editorem meritissimum, Statiano illo loco confisum coelicus pro coelestis in thesaurum suum recepisse. Neque consentire possum cum Hildebrando in Arnobio VI. 6. pro coelitus coelicis emendanti: erat viri eruditi comprobare quod in nota asseruit: *coelicus etiam aliis scriptoribus in usu fuisse probant lexica.* Equidem malui legere cum codicibus quibusdam coelitum vel coelestibus. Qui de barbara latinitate scripserunt viri docti, vocem coelicus quum iam cecidisset sermo latinus, Caroli M. temporibus libris inrepere docent, negant prioribus saeculis reperiri. Nec movit Cellarium carminis cuiusdam auctoritas, quod Barthius Advers. XXXIV. 1. a Paulino Nolano profectum esse praedicat. Utut est, in Hymnos et Sequentias (quamquam illud carminum genus fere semper in coelestibus versetur necesse est), coelicum novissimae originis est vocabulum 484, 1. *coelica regina* S. 252, 5. *gaudia coelica.* S. 269, 4. *coelica dogmata* e. a.

Coessentivus: Occurrit apud infimae latinitatis scriptores coesse, coessentes, coessentia: auctori Sequentiae 148, inauditarum vocum parenti, debemus sapientiam coessentivam 3.

Colicus apud bonos non nisi Adiectivum est et pro morbo iunctum cum Substantivo ponitur v. c. *dolor colicus, passio colica* Substantivum colica, absolute positum, suum facit auctor carminis 457. Gloriatur enim v. 17. 18. S. Liborium *sanare colicae dolores.*

Collisor hostis callidi audit S. Franciscus 458, 45.

Combeare. S. 116, 22. *Exoremus nos tam bonis patronis combeari et sociari.*

Concanorus S. 110, 1.

Concite 79, 25. 26. *illae dum pergunt concite apostolis hoc dicere.* In novissima quoque Du Cangii editione exstat tantummodo concito.

Conclavare, clavis affigere, non ante saec. XIV. et XV. occurrit. 483, 13. conclavatus. 484, 13. 485, 13. conclavari S. 253, 10. conclavatur.

Condebitus 233. *apostolis condebitam ferentes reverentiam.*

Condignanter S. 256, 4. *nos commenda condignanter Christo tuo filio.*

Condignissimus laude dies S. 62.

Condolere puri sermonis scriptoribus idem est quod dolere: neque ab hac notione alienus est locus Ovidii Trist. III. 32. *Ut tamen audisti percussum fulmine vatem admonitu matris condoluisse potes.* (cf. Hor. Sat. I. 1, 80.) Barbaro scribendi generi placet significati συμπάσχειν τινι perturbari malis alicuius, crebro in Sequentiis saeculi XIII. et XIV. cum in aliis tum in iis quae Matrem dolorosam, Christo crucifixo compatientem celebrarunt S. 121, 6. 9. S. 82, 10. *condolens insaniae.* Veterem atque infucatum vocis significatum tenent Fortunatus 150, 4. et Ambrosianus 72, 5. Sulpicius Severus quidem eo utitur in Vita Martini ut codex Berolinensis habet: vulgo tamen ibi dolere legitur cf. Nolten. Lexicon Antibarbarum Tom. 2. p. 1335.

Conducatus legitur in carmine, quod in Gallia saeculo XV. ut opinor compositum est 482, 15. 16. *praebe nobis conducatum ad aeternae vitae statum.*

Confamulus. Ferreae aetatis vox confamulans legitur in Chronico Parmensi ad ann. 1304. Confamulus est carminis pervetusti saeculo quarto vel quinto conscripti 16, 5. *Nos ergo nunc confamuli.*

Coniubilare 102, 23. *Post triumphum coronati mutue coniubilant.*

Conresurgo S. 84, 1. *Resurgenti domino conresurgunt omnia.*

Consolatrix *pauperum.* 484, 1. *Consolatrix hominum* Tom. II. p. 323.

Contemperare quoad ego sciam unum testem habet Apicium 4, 2.: *in patina quae invicem contemperentur.* Medii aevi homines promiscue usurpant pro obtemperare alicui. Prorsus singularis est locus 335, 6. *sic illi se contemperat.*

Convocare. Verbum compositum propter vim praepositionis cum aurea aetate semper significat vocare plures, vocare aliquem cum aliis. Locus quoque Ciceronianus de lege Agr. 3, 4. *quoniam me in vestram concionem vobis flagitantibus convocarunt* eandem legem sequitur; innuit enim orator se cum multis aliis i. e. in concionem vocatum esse. Corruptus sermo, neglecta praepositionis significatione, convocare usurpat pro simplici vocare, appellare. Tom. II. p. 323. (in periphrasi carminis: Salve regina metrica) *Sacratum palatium Dei convocaris.*

Cryptus = abditus. S. 60. *Iudicem nos inspicientem, crypta cordis rimantem.*

Cunabulum 481, 3. *vagiens cunabulo.* Sigebertus in Auctario Affligenensi (Pertz Monum. Germ. Tom. VIII. p. 402, 23.) *Qui cum adhuc lactens sub ubere nutricis esset cum cunabulo in Angliam deportatus est.*

Curator morborum S. 278, 8.

Datrix 5, 24.

De. *Non dedignaris tangi de peccatrice* S. 40, 13.

Degustare Romanis idem erat quod gustare, auctori Sequentiae 124 **nolle gustare** Str. 5.

Depraedare S. 277, 14. *templa Christi depraedarunt.* **Depraedatus** sensu passivo legitur. in Dictye Cretensi lib. II. 16. *Ceterum quia pergebat agri referti iugi parcere, depraedati omnibusque vexati rebus.*

Dicator in Decretis Hungaricis Ludovici et Matthiae est **exactor.** Alia notione accipitur 6, 2: *Iesu quadragenariae dicator abstinentiae.*

Diminutivis Substantivis notione diminutiva prorsus neglecta, ludit et luxuriatur pessima aetas. Apud nostros v. c. **diecula, filiolus** S. 263, 11. **gladiolus** 91, 20. **fraterculus** S. 20, 10. **tunicula** S. 200, 6. **virtutum cellula** e. a.

Dispuo. In Carmine pervetusto 22, v. 11. 12. *pulvis arenae sicco dispuitur ore viantis.*

Divium S. 266, 3. *revelavit a defunctis defunctum in divio.*

Doctrix S. 181. *Catharina doctrix bonorum.* Cf. Priscianum de Vers. Aeneidos: *In tor desinentia mutant tor in trix, amator, amatrix; doctor, doctrix; ruptor, ruptrix.*

Dolorose. 451, 3. *passo Christo dolorose pro salute gentium.*

Draconina vera vere precaminum invocatur Maria in carmine saeculi XV., in gallico libro a me reperto. Quid illud sit quis est qui luculenter possit explicare? Num intelligit poeta, ὁμοιοτελευτων cupidine flagrans, verbo **draconinus** nihil nisi **draconiarios** i. e. **signiferos** (Vegetium 4, 2.) ita ut Mariam velut precantium et orantium signiferam extollat? Fortasse alia explicatio magis placebit. Norunt omnes locum Geneseos III. 3. *ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius:* sciunt poetas et pictores draconem horridum subiicere solere Mariae pedibus. Quae cum ita sint, poeta appellat voce nova atque insolita Mariam draconis victricem quae diabolum, precantibus prae ceteris inhiantem,

ܠ ܠܡܫܝܚܗ ܡܢ ܥܠܡܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܕܦܠܚܐ . ܕܠܒܫ
ܫܘܦܪܐ ܕܚܕܘܬܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܡ ܡܢܘ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܒܢܘܗܪܐ . ܕܠܐ ܢܗܘܐ ܫܠܝܐ . ܘܫܡܫܘܗ
ܒܪܘܚ ܟܠ ܡܫܒܚܐ . ܘܢܗܝܪܐ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܢ ܢܗܘܢ ܡܢ ܢܘܗܪܐ . ܕܠܒܫܘ ܡܢܗ ܐܣܛܠܐ . ܗܝ ܠܡܫܝܚܐ
ܠܡܠܟܐ . ܕܠܥܠܡܝܢ ܢܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܣ ܣܓܕܝܢ ܠܗ ܒܕܚܠܬܐ . ܘܒܬܫܒܘܚܬܐ ܕܟܠ ܒܪܝܬܐ .
ܘܫܒܚܐ ܘܬܘܕܝܬܐ . ܟܠ ܕܢܦܫ ܢܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܥ ܥܠܘܗܝ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ . ܟܠ ܕܐܪܥܐ ܘܫܡܝܐ . ܘܟܠ
ܠܗ ܠܐ ܢܫܠܐ . ܕܒܫܘܒܚܗ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܦ ܦܘܩܕܢܘܗܝ ܫܡܝܐ . ܕܢܓܕܘܢ ܡܢܗ ܢܗܝܪܐ . ܘܫܘܒܚܗ
ܢܫܡܥܘܢ . ܥܠ ܡܠܟܘܬܗ ܢܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܨ ܨܒܝ ܠܡܠܟܐ ܢܣܒ ܦܓܪܐ . ܘܐܘܕܥ ܕܠܗܘܢ ܠܐ ܡܬܚܙܐ .
ܘܢܝܫܐ ܕܠܗܘܢ ܫܒܝܚܐ . ܡܠܟܐ ܠܗ ܢܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܩ ܩܠܗ ܫܠܝܚܐ ܘܫܒܝܚܐ . ܡܬܝܕܥ ܘܡܬܐܡܪ ܠܥܠܡܐ . ܕܐܝܬܝ
ܡܢܗ ܟܠ ܡܫܝܚܐ . ܕܐܠܐ ܐܢܬ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܪ ܪܒܐ ܘܡܫܒܚܐ ܘܥܠܝܐ . ܐܢܐ ܘܐܢܫܐ ܕܫܡܝܐ . ܠܫܡܝܐ
ܪܡܐ ܠܢܗܪܐ . ܘܢܗܪܐ ܒܥܘܡܩܗ ܘܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܫ ܫܡܝܐ ܕܫܡܝܐ ܕܫܒܚܐ . ܘܡܫܡܫܢܐ ܢܫܒܚ ܐܠܗܐ . ܘܐܫܡܫ
ܫܡܝܪܐ ܘܢܘܪܐ . ܕܡܠܐܟܐ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܠܗ ܐܒܘܗܝ . ܡܫܡܫܢܐ ܘܢܘܗܪܐ . ܬܫܒܘܚܬܐ
ܠܡܫܝܚܐ . ܫܪܒܘܬܐ ܕܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::
ܬ ܬܫܒܘܚܬܐ ܡܢ ܟܠ ܒܪܝܬܐ . ܕܫܠܝܚܐ ܘܢܒܝܐ ܘܣܗܕܐ . ܐܡܝܢ
ܕܐܡܪܝܢ ܫܒܘܚܬܐ . ܕܫܡܝܐ ܘܟܠ ܫܒܚܘܗ ܠܗ ܐܠܗܐ ::

Codicem alterum, Ordinem baptizandi Iacobitarum, seculi XVI per Gasparum diaconum et praeceptorem linguae chaldaicae et arabicae in neophytarum collegio Romae (1580) descriptum, iam supra in canticis de Baptismo consului, neque restant carmina, quae hic subiiciantur.

ܡܛܠ ܕܠܐܠܗܐ ܫܘܒܚܐ ܘܐܝܩܪܐ

III.

PARALIPOMENA

AD TOMUM PRIMUM ET SECUNDUM.

Digitized by Google

I.

Glossarium

Vocum ac Phrasium

Quae in Lexicis Mediae et Infimae Latinitatis desiderantur.

S sequentias designat. C. Cantica et Antiphonas. Vbi non apponitur litera Hymnos velim intelligas.

Alpha litera quam saepe ad Christum celebrandum adhibita sit (Apocal. I. 8.) non est quod demonstremus exemplis. Memoratu dignius est in versibus male tornatis S. 148, 9. alpha feminino genere positum esse: alloquitur enim poeta redemptorem: *o alpha magnifica.*

Aneptitius vocatur S. 85, 8. David. Sed veri similius est inesse in hac voce vitium scripturae. Lege arreptitius 1 Reg. XXI. 13—15.

Annosus apud bonos appellatur qui multos habet annos: anus, senex, e a. Quid ergo dona annosa quae 499, 17. a Maria virgine expetuntur. Opinor sequiori aetate annosus idem significare quod annuus. Dona annosa sunt quae quovis anno a Maria clementissima fidelibus exhibentur vel quae per multos annos durant. Adde locum difficiliorem 491: *Drachmam quam perdiderat manuque reformaverat ipsum Trinitatis innuebat opus deitatis in annosis ceteris summae caritatis.* Adiectivum in Substantivi locum abiisse nemo non videt; maiorem creat difficultatem substantivi inauditi vis ac notio. Fortasse annosa dona ut verbum sollemne indicant strenas quae dantur die festo Christi nati. Dein annosa per ellipsin universe dona significant.

Archangelicus S. 8, 4.

Assertivus veritatis nuncupatur Stephanus protomartyr 221, 5.

Baptizare terram roribus 58, 8.

Caelebs. Iam antiqui scriptores finxerunt vocis huius etymologiam sane ridiculam. C. Granius apud Quintilianum 2, 6. caelibes dictos existimat veluti caelites, quod onere gravissimo vacent. Similia excogitarunt Festus atque Isidorus: *Caelebs connubii expers, qualia sunt numina in coelo. Et caelebs dicitur quasi caelo beatus.* Hinc factum est ut in carminibus sacris boni et sancti appellentur **caelibes** 74, 15. 16. *sed cum beatis compotes simus perennes caelibes.* 348, 25—28. *Sanctorum qui pro nomine haec festa colunt hodie, solennitati caelibum intersint in perpetuum.* Eandem notionem sanctimoniae vel sacerdotii vindicat Bollandus voci **caelibatus** in vita S. Severi Febr. 1. p. 84. *Exinde coeperunt sanctum eius caelibatum amplius venerari.* Verum S. Severus cum ad episcopi dignitatem evectus esset, non amplius rem habuit cum uxore: unde recte et proprio sensu venerari coeperunt eius caelibatum. — Conferas quae annotata sunt ad H. 74, 16.

Casus virginis = stupratio, violatio. 100, 24—26. *Casum virgo ferum virgo sacrata, casum virgo suum deflet amarum amissumque dolet virgo pudorem.*

Ceres. In carmine barbaro et satis obscuro 499. Maria vocatur *vitae nostrae ceres.* Quid significet poeta difficile est ad intelligendum. Vel Mariam Cererem Christianam veneratur, vel insolenter pro *vitae nostrae cereus* effingit formam ceres, ne turbetur ὁμοιοτελευτων lusus.

Chrismatis mons = mons olivarum 172, 6.

Christiferus in Ch. Beremundi regis idem valet atque vexillifer, quod in regio vexillo Christus vel certe signum crucis seu crux effingebantur. In carminibus sacris occurrit **Maria Christifera** 370, 30, 407, 13.

Circuire quem osculis. S. 40, 11. *Magdalena amplectitur pedes dominicos, unguento unxit, osculis circuit.* Conferas Prudentianum illud Peristeph. V. 337. 338. *ille angulorum duplices sulcos pererrat osculis.*

Circumlevare. S. 260. *circumleva visum.* Locus Vulgatae, quem exprimit poeta Isaiae c. LX. 4. *leva in circuitu oculos tuos.*

Coaeternalis S. 148, 2.

Coaevuli de SS. Innocentibus S. 166, 9. *quantum vagiens coaevulis tuis tu praestitisti.*

Coelicus = coelestis, vox ignota veteribus. Nam lo-

ro qui ex Statii Silvis II. 3, 14: *coelica tecta subit* adfertur nihil efficitur. Coelica tecta ibi significant domum in monte Coelio sitam: taceo aliam ab aliis praeferri scripturam Coelio. Miror igitur Georges, Schelleriani Lexici editorem meritissimum, Statiano illo loco confisum coelicus pro coelestis in thesaurum suum recepisse. Neque consentire possum cum Hildebrando in Arnobio VI. 6. pro coelitus coelicis emendanti: erat viri eruditi comprobare quod in nota asseruit: *coelicus etiam aliis scriptoribus in usu fuisse probant lexica.* Equidem malui legere cum codicibus quibusdam coelitum vel coelestibus. Qui de barbara latinitate scripserunt viri docti, vocem coelicus quum iam cecidisset sermo latinus, Caroli M. temporibus libris inrepere docent, negant prioribus saeculis reperiri. Nec movit Cellarium carminis cuiusdam auctoritas, quod Barthius Advers. XXXIV. 1. a Paulino Nolano profectum esse praedicat. Utut est, in Hymnos et Sequentias (quamquam illud carminum genus fere semper in coelestibus versetur necesse est), coelicum novissimae originis est vocabulum 484, 1. *coelica regina* S. 252, 5. *gaudia coelica.* S. 269, 4. *coelica dogmata* e. a.

Coessentivus: Occurrit apud infimae latinitatis scriptores coesse, coessentes, coessentia: auctori Sequentiae 148, inauditarum vocum parenti, debemus sapientiam coessentivam 3.

Colicus apud bonos non nisi Adiectivum est et pro morbo iunctum cum Substantivo ponitur v. c. *dolor colicus, passio colica* Substantivum colica, absolute positum, suum facit auctor carminis 457. Gloriatur enim v. 17. 18. S. Liborium *sanare colicae dolores.*

Collisor hostis callidi audit S. Franciscus 458, 45.

Combeare. S. 116, 22. *Exoremus nos tam bonis patronis combeari et sociari.*

Concanorus S. 110, 1.

Concite 79, 25. 26. *illae dum pergunt concite apostolis hoc dicere.* In novissima quoque Du Cangii editione exstat tantummodo concito.

Conclavare, clavis affigere, non ante saec. XIV. et XV. occurrit. 483, 13. conclavatus. 484, 13. 485, 13. conclavari S. 253, 10. conclavatur.

Condebitus 233. *apostolis condebitam ferentes reverentiam.*

Condignanter S. 256, 4. *nos commenda condignanter Christo tuo filio.*

Assertivus veritatis nuncupatur Stephanus protomartyr 221, 5.

Baptizare terram roribus 58, 8.

Caelebs. Iam antiqui scriptores finxerunt vocis huius etymologiam sane ridiculam. C. Granius apud Quintilianum 2, 6. caelibes dictos existimat veluti caelites, quod onere gravissimo vacent. Similia excogitarunt Festus atque Isidorus: *Caelebs connubii expers, qualia sunt numina in coelo. Et caelebs dicitur quasi caelo beatus.* Hinc factum est ut in carminibus sacris boni et sancti appellentur **caelibes** 74, 15. 16. *sed cum beatis compotes simus perennes caelibes.* 348, 25—28. *Sanctorum qui pro nomine haec festa colunt hodie, solennitati caelibum intersint in perpetuum.* Eandem notionem sanctimoniae vel sacerdotii vindicat Bollandus voci **caelibatus** in vita S. Severi Febr. 1. p. 84. *Exinde coeperunt sanctum eius caelibatum amplius venerari.* Verum S. Severus cum ad episcopi dignitatem evectus esset, non amplius rem habuit cum uxore: unde recte et proprio sensu venerari coeperunt eius caelibatum. — Conferas quae annotata sunt ad H. 74, 16.

Casus virginis = stupratio, violatio. 100, 24—26. *Casum virgo ferum virgo sacrata, casum virgo suum deflet amarum amissumque dolet virgo pudorem.*

Ceres. In carmine barbaro et satis obscuro 499. Maria vocatur *vitae nostrae ceres.* Quid significet poeta difficile est ad intelligendum. Vel Mariam Cererem Christianam veneratur, vel insolenter pro *vitae nostrae cereus* effingit formam ceres, ne turbetur ὁμοιοτελευτων lusus.

Chrismatis mons = mons olivarum 172, 6.

Christiferus in Ch. Beremundi regis idem valet atque vexillifer, quod in regio vexillo Christus vel certe signum crucis seu crux effingebantur. In carminibus sacris occurrit **Maria Christifera** 370, 30, 407, 13.

Circuire quem osculis. S. 40, 11. *Magdalena amplectitur pedes dominicos, unguentó unxit, osculis circuit.* Conferas Prudentianum illud Peristeph. V. 337. 338. *ille angulorum duplices sulcos pererrat osculis.*

Circumlevare. S. 260. *circumleva visum.* Locus Vulgatae, quem exprimit poeta Isaiae c. LX. 4. *leva in circuitu oculos tuos.*

Coaeternalis S. 148, 2.

Coaevuli de SS. Innocentibus S. 166, 9. *quantum vagiens coaevulis tuis tu praestitisti.*

Coelicus = coelestis, vox ignota veteribus. Nam lo-

ro qui ex Statii Silvis II. 3, 14: *coelica tecta subit* adfertur nihil efficitur. Coelica tecta ibi significant domum in monte Coelio sitam: taceo aliam ab aliis praeferri scripturam Coelio. Miror igitur Georges, Schelleriani Lexici editorem meritissimum, Statiano illo loco confisum coelicus pro coelestis in thesaurum suum recepisse. Neque consentire possum cum Hildebrando in Arnobio VI. 6. pro coelitus coelicis emendanti: erat viri eruditi comprobare quod in nota asseruit: *coelicus etiam aliis scriptoribus in usu fuisse probant lexica.* Equidem malui legere cum codicibus quibusdam coelitum vel coelestibus. Qui de barbara latinitate scripserunt viri docti, vocem coelicus quum iam cecidisset sermo latinus, Caroli M. temporibus libris inrepere docent, negant prioribus saeculis reperiri. Nec movit Cellarium carminis cuiusdam auctoritas, quod Barthius Advers. XXXIV. 1. a Paulino Nolano profectum esse praedicat. Utut est, in Hymnos et Sequentias (quamquam illud carminum genus fere semper in coelestibus versetur necesse est), coelicum novissimae originis est vocabulum 484, 1. *coelica regina* S. 252, 5. *gaudia coelica.* S. 269, 4. *coelica dogmata* e. a.

Coessentivus: Occurrit apud infimae latinitatis scriptores coesse, coessentes, coessentia: auctori Sequentiae 148, inauditarum vocum parenti, debemus sapientiam coessentivam 3.

Colicus apud bonos non nisi Adiectivum est et pro morbo iunctum cum Substantivo ponitur v. c. *dolor colicus, passio colica* Substantivum colica, absolute positum, suum facit auctor carminis 457. Gloriatur enim v. 17. 18. S. Liborium *sanare colicae dolores.*

Collisor hostis callidi audit S. Franciscus 458, 45.

Combeare. S. 116, 22. *Exoremus nos tam bonis patronis combeari et sociari.*

Concanorus S. 110, 1.

Concite 79, 25. 26. *illae dum pergunt concite apostolis hoc dicere.* In novissima quoque Du Cangii editione exstat tantummodo concito.

Conclavare, clavis affigere, non ante saec. XIV. et XV. occurrit. 483, 13. conclavatus. 484, 13. 485, 13. conclavari S. 253, 10. conclavatur.

Condebitus 233. *apostolis condebitam ferentes reverentiam.*

Condignanter S. 256, 4. *nos commenda condignanter Christo tuo filio.*

Condignissimus laude dies S. 62.

Condolere puri sermonis scriptoribus idem est quod dolere: neque ab hac notione alienus est locus Ovidii Trist. III. 32. *Ut tamen audisti percussum fulmine vatem admonitu matris condoluisse potes.* (cf. Hor. Sat. 1. 1, 80.) Barbaro scribendi generi placet significati *συμπάσχειν τινι* perturbari malis alicuius, crebro in Sequentiis saeculi XIII. et XIV. cum in aliis tum in iis quae Matrem dolorosam, Christo crucifixo compatientem celebrarunt S. 121, 6. 9. S. 82, 10. *condolens insaniae.* Veterem atque infucatum vocis significatum tenent Fortunatus 150, 4. et Ambrosianus 72, 5. Sulpicius Severus quidem eo utitur in Vita Martini ut codex Berolinensis habet: vulgo tamen ibi dolere legitur cf. Nolten, Lexicon Antibarbarum Tom. 2. p. 1355.

Conducatus legitur in carmine, quod in Gallia saeculo XV. ut opinor compositum est 482, 15. 16. *praebe nobis conducatum ad aeternae vitae statum.*

Confamulus. Ferreae aetatis vox confamulans legitur in Chronico Parmensi ad ann. 1304. Confamulus est carminis pervetusti saeculo quarto vel quinto conscripti 16, 5. *Nos ergo nunc confamuli.*

Coniubilare 102, 23. *Post triumphum coronati mutue coniubilant.*

Conresurgo S. 84, 1. *Resurgenti domino conresurgunt omnia.*

Consolatrix *pauperum.* 484, 1. *Consolatrix hominum* Tom. II. p. 323.

Contemperare quoad ego sciam unum testem habet Apicium 4, 2.: *in patina quae invicem contemperentur.* Medii aevi homines promiscue usurpant pro obtemperare alicui. Prorsus singularis est locus 335, 6. *sic illi se contemperat.*

Convocare. Verbum compositum propter vim praepositionis cum aurea aetate semper significat vocare plures, vocare aliquem cum aliis. Locus quoque Ciceronianus de lege Agr. 3, 4. *quoniam me in vestram concionem vobis flagitantibus convocarunt* eandem legem sequitur; innuit enim orator se cum multis aliis i. e. in concionem vocatum esse. Corruptus sermo, neglecta praepositionis significatione, convocare usurpat pro simplici vocare, appellare. Tom. II. p. 323. (in periphrasi carminis: Salve regina metrica) *Sacratum palatium Dei convocaris.*

Cryptus = abditus. S. 60. *Iudicem nos inspicientem, crypta cordis rimantem.*

Cunabulum 481, 3. *vagiens cunabulo.* Sigebertus in Auctario Affligenensi (Pertz Monum. Germ. Tom. VIII. p. 402, 23.) *Qui cum adhuc lactens sub ubere nutricis esset cum cunabulo in Angliam deportatus est.*

Curator morborum S. 278, 8.

Datrix 5, 24.

De. *Non dedignaris tangi de peccatrice* S. 40, 13.

Degustare Romanis idem erat quod gustare, auctori Sequentiae 124 **nolle gustare** Str. 5.

Depraedare S. 277, 14. *templa Christi depraedarunt.* **Depraedatus** sensu passivo legitur. in Dictye Cretensi lib. II. 16. *Ceterum quia pergebat agri referti iugi parcere, depraedati omnibusque vexati rebus.*

Dicator in Decretis Hungaricis Ludovici et Matthiae est **exactor.** Alia notione accipitur 6, 2: *Iesu quadragenariae dicator abstinentiae.*

Diminutivis Substantivis notione diminutiva prorsus neglecta, ludit et luxuriatur pessima aetas. Apud nostros v. c. **diecula, filiolus** S. 263, 11. **gladiolus** 91, 20. **fraterculus** S. 20, 10. **tunicula** S. 200, 6. **virtutum cellula** e. a.

Dispuo. In Carmine pervetusto 22, v. 11. 12. *pulvis arenae sicco dispuitur ore viantis.*

Divium S 266, 3. *revelavit a defunctis defunctum in divio.*

Doctrix S. 181. *Catharina doctrix bonorum.* Cf. Priscianum de Vers. Aeneidos: *In tor desinentia mutant tor in trix, amator, amatrix; doctor, doctrix; ruptor, ruptrix.*

Dolorose. 451, 3. *passo Christo dolorose pro salute gentium.*

Draconina vera vere precaminum invocatur Maria in carmine saeculi XV., in gallico libro a me reperto. Quid illud sit quis est qui luculenter possit explicare? Num intelligit poeta, ὁμοιοτελευτων cupidine flagrans, verbo draconinus nihil nisi **draconiarios** i. e. **signiferos** (Vegetium 4, 2.) ita ut Mariam velut precantium et orantium signiferam extollat? Fortasse alia explicatio magis placebit. Norunt omnes locum Geneseos III. 3. *ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis calcaneo eius:* sciunt poetas et pictores draconem horridum subiicere solere Mariae pedibus. Quae cum ita sint, poeta appellat voce nova atque insolita Mariam draconis victricem quae diabolum, precantibus prae ceteris inhiantem,

avertit atque devincit. Videant alii utrum alia ratione afferri possit medela, an de loco fortasse vitioso prorsus sit desperandum.

Ducere ad memoriam 380.

Effulgurare 184, 53. 54. *Non ante saeculis cognitum noctis iubar effulgurat.*

Essentivus vox theologis scholasticis accepta. S. 148, 4. (de S. Trinitate) *tu beatitudo sancta sanctitas es essentiva.*

Exsplendeo in eodem carmine legitur, barbaris vocibus refertissimo: *exsplendet veritas.*

Flammicomatus, Substantivum quartae. S. 143, 2, *mentes apostolorum illustrat spiritus flammicomatu.*

Foetosus saeculi XV. est. Cf. Tom. II. p. 324. *hominum sunt genere multum foetosa nam eorum opera sunt contagiosa.*

Frugifluus exstat in cantico: Exultet secundum Ritum Ambrosianum Tom. II. p. 306. *longe praestantior illo quondam imbre frugifluo.*

Graecis vocibus sequioris aetatis libros scatere fere innumeris quis est qui ignoret. Habes v. c. in Hymnis et Sequentiis agonia S. 35, 5., anastasis 61, 20. 247. agonista S. 82, 4. S. 250, 8. armonia, athanatos 295, 11. botrus S. 85, 11. cosmus 5, 20. charisma 185, 32. climata mundi 493, 5. 491, 3. cetus S. 85, 11. cryptus, doxa 295, 12. gastrimargia 6, 7. ectasis, S. 197, 3. epidimia S. 180, 14. girus (gyros) 147, 42. S. 256, 4. ischyros S. 180, 13. kyrios 295, 11. latria S. 248, 2. metamorphosis S. 235, 3. (mutat nomen, normam vitam, cum latrone coenobitam: ab quae metamorphosis) paraclisis S. 89, 7. pantocrator 295, 11. phantasticus, soteria S. 248, 8. theos S. 180, 13. threnus 101, 4. theotocos 230, 17. telonea S. 263, 10. theoria S. 110, 6. e. a.

Hebraeae Voces. Adonai 295, 2. El. Eloy Eloe Elion Yasadai lux samain S. 148, 10.

In praepositio male urbium nominibus adjecta. S. 223, 6, *Marcus Petrum imitatus protopraesul immolatus est in Alexandria.* 150, 6. *sex ante Paschae ferias advenit in Bethaniam.* Insolenter omissa. 885, 6. *Georgius Christi miles ortus est Cappadociae.* 136, 17. *praesepi poni pertulit.*

Indiscretus apud bonos scriptores significat quod non potest discerni ab alio: ita apud Virgilium proles indiscreta suis, apud Plinium effigies indiscretae e. a. Solini est adver-

bium indiscretim vesci. Perperam sequioris aevi homines ea notione harum vocum utuntur, qua apud Francogallos in usu esse inter omnes constat. Immo indiscretus iis idem valet quod saevus, ferox. S. 277, 88. 89. *Quotquot vero Mahometum iam sectantur indiscretum.* S. 96, 7. *turba fremit indiscrete.*

Irrepartitus = non divisus. S. 277, 71. *vestis Christi sic sortita neque scissa nec irrepartita fuit inconsutilis.*

Insignire intransitive positum. S. 458, 31—33. *regis signum duce dignum insignit manu latere.*

Irritari = irritare. S. 253, 6. *caput regis gloriae spinis coronatur, postquam flexis genibus quisque irritatur.*

Lavacrum, absolute pro baptismo. 87, 19. 20. *nondum ablutus lavacro pontifex eligitur.* 110, 1—3. *cultor dei memento te fontis et lavacri rorem subisse sanctum.*

Licet cum Indic. S. 250, 5. *nam licet incarceratur singulisque laceratur non tamen devincitur.*

Luminaris. S. 238, 2. *mundi Iubar luminare.*

Livio = livor est Pauli Diaconi foetus 183, 46: *mentibus pulsa livione puris.* Alii libri habent luvione = colluvie.

Mellicida, cui apum cura demandata erat, germ. Zeidler, saepius occurrit in Constitutione Caroli IV. de forestariis et zeidlariis; adhuc ignotum ῥῆμα mellicidium, ad analogiam vocis stillicidium compositum. 414, 11. 12. *da roris mellicidium ardenti cordi sugere.*

Meritarius S. 252, 5. sed procul dubio legendum est meritorius.

Modulare 157, 3. *est festum martyris: modula carmine fortiter laudem domini.* Neque antiquos ab activa forma abhorruisse docet Priscianus de signif. et. generibus verborum lib. 8. p. 294. *Multa ancipiti terminatione in una eademque significatione protulerunt antiqui ut munero et muneror, minito et minitor, modulo et modulor c. a.* cf. quos excitavit Ecksteinius ad Voss. Arist. p. 756.

Nudulus apud veteres est ἅπαξ λεγόμενον Hadriani imperatoris eiusque moribundi. Spartian. Hadr. c. 25. Notkerus S. 9, 1. hominem paradisi nudulum commemorat. Contorta illa loquendi formula et cum affectatione quadam prolata ex ea San-Gallensium eruditione nata est, qua omnium, quos bene norant poetarum et scriptorum Romanorum flosculos carpere et delibare et in libris suis ostendere ipsis erat cordi.

Opima merita 183. 41.

Optatrix S. 40, 20. *tangit te quia peccatrix, quia veniae optatrix.*

Partialis. Vossius de vitiis serm. p. 70: *Vulgus barbarum partiales dicit eos, qui partium studio abripiuntur.* S. 204, 14. fit mentio **holocausti partialis** i. e. sacrificii quod ex parte perpetratum sit.

Patulo 9, 12. *torta manilla docet patulo.*

Pelagus mundi, saeculi S. 13, 6. amoris S. 205, 10.

Perdulcis 466, 1.

Perflagrare S. 193, 2. *ignis sacri numinis Erasmum perflagravit.* Participium **perflagratus** e Martiano Capella adnotarunt lexicographi.

Persuasor S. 263, 9. Plauti est **persuastrix.**

Perversor. S. 123, 3. *legis sacrae perversores verbi necat gladio.*

Porphyrus = porphyrites S. 256, 4. *quadro lapide porphyro.*

Postulari = postulare. 500, 4. *ut ad votum consequaris quicquid virgo postularis a Iesu dulcissimio.*

Praeamantissimus S. 280, 6.

Praedotare. 440. *praedotaris in culmine montium.* Haud scio an legendum sit **praeditaris.** Vide Miracula S. Adelheydae (Pertz Monum. Germ. Tom. VI. p. 646.): *in terris devotione praeditavit, in aethere gloria sublimavit.*

Praeeligere. S. 36, 3. *regina coeli praeelecta ut sol.* Cf. Canticum Cant. VI. 9. *electa ut sol.*

Praeparticeps. 461, 10—12. *unctus oleo spiritus suis praeparticipibus pontifex Liborius*, nisi forte legere malis **prae participibus** = **prae sociis suis.**

Praepotenter S. 277, 31. de Turcis: *surgunt rursum praepotenter.*

Precatum. C. 13. *tua per precata dulcisona nobis concedas veniam per saecula.*

Proficue S. 4, 5. *exauditus es proficue.* Vossius de vit. S. p. 818. allato loco ex Capitulariis Karoli et Ludovici Imperatorum: *Placuit ut ecclesiarum negotia continuo a iudice audiantur et proficue incrementetur* **proficue** idem valere opinatur atque **utiliter.** Sed nostro loco sine ulla dubitatione commutare possum cum abundanter, large, copiose.

Profundere de parientibus. S. 81. *regem regum intactae profudit torus.* Columllea 5, 5. *vinea palmites profundit.*

Profunditas artium 507, 9.

Pudor absolute positum pro parte muliebri. 271, 2. *quae Deum clauso genuit pudore.* Ovid. Metam. 14, 658. *virginei pudoris flos intemeratus?*

Pulsus, quod germanice dicitur **Puls**, apud bonos non nisi addita voce **venarum** reperitur. Tac. Ann. 6, 50. *venarum pulsum attingere.* Plin. N. H. 2, 97. 11, 37. *pulsus venarum.* Absolute positum 434, 8. *de languore consuluntur medici, pulsum tangunt.* Adeas tamen Isidor. Origg. XI. p. 1099. ed. Gothofr.

Purificator S. 14, 8.

Quiris. S. 180, 6. *Antonius Christi pugil ac quiris.* Cf. Vossium de Vit. S. p. 63. de analogia l. 42.

Reamare. S. 280, 7. *ut amantem tota cura reamemus.*

Reciprocare reflexive usurpatum S. 3, 3. *siderum cursus se reciprocant.*

Redimire fidem operibus S. 36, 16.

Resteus. S. 191, 7. *Suffocatus resteo Colomanus resteo viret restis.*

Revectare exstat in carmine vere Ambrosiano: saeculo saltem quarto hanc vocem pullulasse concedendum est. 27, 12. *revectans rursus sol diem.*

Signativus. S. 85, 11. *cetus Ionam fugitivum, veri Ionae signativum post tres dies reddit vivum.*

Speciebus S. 121, 7.

Spiritus asper et lenis in vocibus Graecis mirifice commutatur **heremus**, **heremita** S. 180, 2. S. 269, 2. **armonia**, **ydrus** 161, 43. e. a. **agius** 58, 17. **Habram** 101, 13.

Splendifer. 500, 3. *honore speciali transcendis splendiferum angelorum principatum.*

Subdiscretus = aliquantulum discrepans, diversus S. 112, 3. *circa thema generale habet quisque speciale sibi privilegium; quos designat in propheta forma pictus subdiscreta vultus animalium.*

Suffragamen S. 224, 11. *vale quies laboriosis tuo suffragamine.*

Supplicatus, Substantivum quartae Notkerianum S. 27, 18. *de coelo gratiam Christi nobis supplicatu tuo semper infundas.* Adde S. 134, 3. *nobis Christum regem flecte piis supplicatibus.*

Tacitus secreti. Eugenius Toletanus 158, 8. *sim arus, verax, secreti tacitus.*

Tertiae pro **Tertia** (Hora canonica) 483, 9. *crucifige clamitant hora Tertiarum.*

Tormentalis. S. 261, 5. *furens auget tormentales poenas.*

Tunsio = pressus, pressura, substantivum verbale quod nulli alii nisi fallor, est proprium nisi hymno 219, 10. *tunsionibus, pressuris expoliti lapides.* Miramur quod Breviarium Romanum, saeculo decimo sexto candido sermoni adaptatum, hanc vocem miram et barbaram retinuerit: *scalpri salubris ictibus et tunsione plurima.* Fortlage (Gesänge der Vorzeit) *Steine die durch Druck und Pressung sind in ihre Form geschmiegt.*

Vastare virgines S. 277, 26.

Vigorosus pugil Iesus Christus. S. 280, 11.

Volare in amplexus alicuius 362.

II.

Appendix Adnotationum ad Hymnos Sequentias Cantica atque Antiphonas.

Tomus Primus.

IX. Fortlage Gesänge christlicher Vorzeit. Berlin 1844. p. 365: Sowohl wegen seiner begeisterden Kraft als auch dadurch ausgezeichnet, dass in ihm zuerst der Reim angewendet wurde (?) in einer Zeit, wo derselbe noch lange hinterher ganz ungebräuchlich blieb. Der Reim ist hier Zeichen ungewöhnlichen Schwunges, worauf auch das springende Versmaas deutet.

X. Primam Stropham in Synodo Romana ex Baluziana collectione a. 430. celebrata Ambrosio adscriptam reperimus, nec non ab Ildephonso de perpetua virginitate B. M. non semel propositam: quin immo eundem non modo apud Cassiodorum in Ps. VIII. et in Ps. XI. 6. sed etiam apud Faustum Regiensem Ep. ad g. Diac. legimus. Gerbertus de Mus. S. I. p. 81.

XI. Hunc hymnum Ambrosii esse testatur Augustinus Retract. 1. 24. Ex Hexaemero 5, 24. desumtum esse a multis auctoribus post Bedam de arte metrica observatum est. In Ambrosiano officio semper cantatur ad Nocturnum, in Mozarabico diebus dominicis ad Matutinum.

XII. Mentionem iniicit hymni Augustinus in Confessionibus IX. 12.

XIII. Apud Ambrosianos in sollemnitatibus et Dominicis diebus cantatur ad Tertiam.

XVII. XX. Commemorantur apud Bedam.

XXIII. Hodie cantatur ab Ambrosianis intra Quadragesimam ad Completorium.

XXVI. Tangit carmen Hincmarus in libro de noc trina Deitate.

LXV. LXX. Martenius de antiq. Mon. Ritibus III, 10. commemorat, in Ordinario S. Petri supra Divam carmina adsignata esse tempori Quadragesimali ad Tertiam et Nonam dicenda.

XCIX. Fortlage l. c. p. 369.: Dieser liebliche Gesang scheint eine Ausmalung von Offenb. 14, 4. zu sein.

CII. Fortlage l. c. p. 396. Vers 2 u. 3 erinnern sehr zurück an die ähnliche Beschreibung der Paradiesesgärten bei Prudentius:

Dort erfüllet das Land purpurne Rosenpracht
Mit balsamischen Duft, saft'ge Narcissen auch,
Veilchen duftig und weich. Safran der zärtliche
Spriessen munter am hineilenden Quell empor.
Balsam fliesset herab schwitzend vom zarten Zweig,
Und es athmet die Luft köstlichen Zimmethauch u. s. w.

CIII. 6. B. 2. sopores. 16. B. 2. novum lumen.

CIV. 11. B. 2. discimus.

CVI. Fortlage l. c. p. 373.: In diesem Gesange kommt zuerst unter den Hymnen das Versmaass der achtfüssigen Trochäen vor, welches bei den alten Römern das Saturninische hiess und das gewöhnliche Versmaass ihrer Soldatenlieder war. Es ist zugleich dasselbe, worin die griechischen Tragiker den Dialog da ergehen lassen, wo das Pathos der Rede steigt.

CIX. 9. B. 2. resudans.

CXI. Inscriptum est carmen in B. 1. In sancto sabbato novum lumen ad deferendum de sacrario in ecclesiam isti versus Prudentii canendi sunt. Omittit B. 1. vs. 12—24., interserit autem haec:

Nos festis trahimus perpia gaudia
Noctem conciliis votaque prospera
Certatim vigili congerimus prece
Exstructo agimus liba sacrario.
Pendent mobilibus lumina funibus
Quae subfixa micant per laquearia,
Et de languidulis fota natalibus
Lucem perspicuo flamma iacit vitro.
Credas stelligeram desuper aream
Ornatam geminis stare trionibus,
Et qua bos foreum temo regit iugum
Passim purpureos spargier hesperos.

v. 25. B. 1. digna Deus. 39. B. 1. contineat.

CXII. 15. B. 2. sator. 16. B. 2. adire regnum et cernere.

CXIV. 10. B. 2. conluces. 12 B. 2. laureas.

Non possumus quin his adnotationibus interseramus praeclarissimum locum Fortlagii l. c. p. 4 sq. de Hymnorum Latinorum ac Graecorum indole atque virtute.

Das Feuer der Offenbarung in seiner einfachen starken Wirkungskraft, wo es gleichsam Felsen zerbricht und der Herzen Eisdecke sprengt, ist vorherrschend in demjenigen ältesten Theile der Römisch-christlichen Poesie, der sich an den Ambrosianischen Hymnengesang anschliesst, einen Gesang, welcher sich in den einfachsten Tönen bewegt, und selten Reime anwendet. Sein Charakter ist grosse Schmucklosigkeit. Sogar wie durch Dornen und Gestrüpp geht oft der rauhe Pfad. Aber unter der Worte höckriger Decke sprühet feurige Schlagkraft, Gewalt des alleszersprengenden, geoffenbarten Worts. Die Empfindung redet nicht sich, sondern allein ihren Gegenstand in unverzierter Haltung. Man kann dies den Urgesang des Christenthums, den Gesang seiner moralischen Energie nennen. Denn es gebiert sich bei ihm in der Seele ein weltüberwindender Stoicismus, eine Stimmung, deren wahrhaft Römische Grösse darin besteht, über Eindrücken erhaben zu stehen, und sich sowohl Schmerz als Lust zum blossen Gegenstand zu machen, über welchem der

höhere Grundsatz walte mit einem Glauben, der aus Entschluss bei seinem Dogma beharrt, ohne zu sehr nach Beglaubigung durch stets zu erneuende innere Erfahrungen oder Gefühle zu verlangen. Solcher Glaube ist seiner Natur nach der unerschütterlichste, weil er nicht in der Gefühlsregion, sondern in der moralischen Sphäre des religiösen Entschlusses wurzelt, und seine Stellung nicht anders auffasst als einen Kampf mit der Welt im innern und der Welt von aussen. Dieser erhabene Stoicismus im Christenthume ist es gewesen, welcher durch seine nicht zu ermüdende Ausdauer dem Kreuz den Sieg bereitet hat. Im neuen Testament sehen wir den Grundzug seiner rüstigen Orthodoxie besonders in Paulus ausgesprochen.

Das Feuer der Empfindung, welches im altrömischen Gesang nie zum unmittelbaren Ausbruch kam, sprühete dagegen heller auf in Spanien, besonders in der Poesie des Prudentius als Gluthen einer mit Vorliebe dem Märtyrerthum gewidmeten Empfindung, die oft wie in schrecklich schönen Farbenspielen gleichsam vulkanisch aus der Erde hervorbrechen, in ungewohnter Weise fremdartiges offenbarend, Wunder einer unerhörten Welt enthüllend. Wenn die Schmucklosigkeit der Ambrosianischen Gesänge an das Gebot Mosis erinnert, Gotte nicht auf behauenen Altären zu opfern, so kommt in Spanien dagegen mit Prudentius eine Wiedergeburt flammender Psalmenpoesie zum Vorschein, brennend in buntfarbigen Lichtern gleich dunkelklarer Glasmalerei. Es wälzt sich die Seele in tiefen und starken Empfindungen, und es entsteht hieraus das Hervorragendste, Prächtigste und Köstlichste, was die geistliche Poesie des Christenthums hervorgebracht hat. Ein Himmel und Erde durchtönendes Orgelwerk scheint im Gange zu sein, das mit Schauern innerer Unwürdigkeit, mit Flehen und Zerknirschung, mit Frohlocken über Gottes Güte, mit Klagen und Seufzern über den menschlichen Fall und Triumphtönen der Erlösung das Weltall durchzittert. Oder das Feuer der Todestrunkenheit sprüht aus Triumphliedern der Märtyrer, glühendfremd, im Gewande des buntgefleckten Tigers, und bildet so die Höhe dieser freieren und mehr ekstatischen Tonart entgegen der mehr gemessenen und gedämpften altrömischen, ähnlich wie sich auch in der profanen Dichtung des Südens Calderons buntflammende Lichter von Dante's düsterer Strenge und Tasso's gesättigtem Farbenschmelz unterscheiden.

Mit Fortunatus geht dieser reichere Liedeston nach Italien über, in den Schauern seines Vexilla regis und Pange lingua, und setzt sich hier und in Frankreich später zu den reichen Gesangsadern eines Peter Damiani, Thomas von Aquin, Adam von St. Viktor, Bernhard, Bonaventura fort, bis er in den Schrecken des flammenden Dies irae und den süssen Seufzern des Stabat mater seine beiden höchsten berühmten Gipfel erreicht, zu denen diese Poesie aufwuchs, den der Vorstellung des Weltgerichts und den des Mariendienstes. Aber was zwischen ihnen die Mitte bildet und zugleich immer die Tiefe der christlichen Dichtung gewesen ist, ist das Element eines tiefen Reueschmerzes, worin gleich einem geheimnissvollen Baum das Holz des Kreuzes als das centrale christliche Mysterium hervorblickt.

Einen bedeutenden Gegensatz zu dieser ganzen Entwickelung

des lateinischen Gesanges bildet der griechische. Hier findet sich in den älteren Liedern die erste jubelvolle, gleichsam jungfräuliche Begeisterung, mit der die Welt das Christenthum empfing, ein überschwellendes Entgegenjauchzen, ein Vergessen seiner selbst und der ganzen Welt über dem genaheten Geheimniss. Dabei kann der altgriechische Typus in Vergleich zu allen übrigen Formen auch der zierliche und zarte genannt werden. Die Erinnerung an den Ton der alten Tragödie scheinen bei ihm durch, und die griechische angeborene Grazie verläugnet sich nicht. Die Seele, sich nahend dem Heiligen, sieht sich von einem ruhigen jenseitigen Lichte angestrahlt, oder ergiebt sich den Schmerzen ihrer eigenen Unvollkommenheit, die sie mit unendlicher Gewalt nach höherem Schutz verlangen lassen.

CXIX. 9. B. 2. castae.

CXX. 3. B. 2. arripit. — Habet Cod. Berolinensis 2 totum carmen Sedulii alphabeticum usque ad Zelum draconis invidi.

CXXXIX. Fortlage l. c. p. 383. Der römische Missal hat die beiden letzten Verse der siebenten Strophe in die erste hineingefügt, und damit die beiden letzten Verse der ersten verdrängt. Doch möchte ich aus diesem Gesange von der durchbrennenden Macht geschmolzener Metalle nicht gern ein einziges Wort missen. Seine Melodie nach römischen Ritus voll melancholischer nächtlicher Gluth ist ganz seinem Inhalt angemessen. Er steht an Form auf der Grenze zwischen den älteren Gesängen, welche bloss das Metrum beobachten, und den neueren, welche seinen Tonfall mit dem Reim verzieren. Es ist offenbar ein Reim angestrebt, der aber bei seltener Vollendung gewöhnlich in einer blossen Assonanz verklingt.

Der Anfang:

Vexilla regis prodeunt, fulget crucis mysterium.

erinnert wiederum sehr zurück an den Vers des Prudentius:

Pange vexillum notatis quod refulget frontibus.

Addimus scripturae varietatem e membrana Floriacensi (F.), circa annum 800 conscripta qua Martenius conclusit optimum tractatum de Antiqua ecclesiae Disciplina. 8. immolatus. 12. unda et. 13. concinit. 15. dicendo. 23. facta est corporis. 24. praedam tulitque tartari. Fundis aroma cortice Vincis sapore nectare locum da fructu fertili plaudis triumpho nobili. 25—28. Salve ara. Salve victima de passionis gloria qua vita mortem pertulit et morte vitam reddidit.

CXL. Fortlage: Str. 1. Vs. 2. Et super crucis tropaeo dic triumphum nobilem erinnert an Prudentius: Dic tropaeum passionis, dic triumphalem crucem. — 2. F. trophaeum. 4. F. factor. 5. F. morte morsu. 8. B. 1. perditonis. F. arte. 12. B. 1. carne. 15. B. 1. pingit. F. pangit. 17. F. tempus ad hoc. 18. B. 1. crucis. 19. F. aceto. 21. F. sanantur. 23. B. 1. F. florem. 24. F. sustinent. 25. B. 1. densa. 29. F. nautae. 31—33. B. 1. Sit patri natoque summo gratiae cum spiritu Sempiternae trinitati laus salus et gloria quae creavit, quae redemit quaeque nos illuminat.

Quaestio de auctore hymni cum in Thesauro nostro non pertractata sit, ne morer lectorem promissarum Hymnologicarum

Dissertationum exspectatione, apponam locum Gerberti de Musica Sacra: „Mamertum Claudianum Sidonius Appollinaris in epitaphio celebrat ab collectos psalmos, hymnos ac lectiones solemnibus annis ecclesiae Viennensis in Gallia accommodos. Ab eodem collaudatur hymnus quidam illius; Iam vero, ad eum ipsum scribit, de hymno tuo si percunctere quod sentiam: Commatibus, inquit, est copiosus, dulcis, elatus et quoslibet lyricos dithyrambos amoenitate poetica et historica veritate supereminet. Adnotarat hoc loco (sunt Sirmondi verba) scholiastes quidam, hymnum significari cuius initium est: Pange lingua etc. Et quidem stilum redolet cultiorem, quam Fortunati esse soleat; cui tamen illum tribuunt antiqui etiam Scriptores et codices. In eum praetereą scite cadunt omnia quae laudantur a Sidonio. Scriptus est versibus trochaicis, quibus inserti aliquando pyrrhichii numeri. Commaticus est, crebris aptisque commatis incisus, sententiis non interruptus, sed molliter cum versu cadentibus. Denique Claudiano hoc carmen vindicat non solum vetus Scholiastes quem dixi, verum etiam Gennadius, non quidem ut editus est, sed prout in codice Coenobii S. Michaelis de Tumba vulgatis auctior in Claudiani mentione legitur his verbis: Scripsit et alia non nulla inter quae et hymnum de Passione Domini cuius principium est: Pange lingua gloriosi — Scholiastae auctoritati nihil tribuendum est: est enim illorum hominum hymnis vetustissimos quaeritare patres. Quod vero ad Codicem Gennadi male commendatur ab additamentis quae in vulgatis desiderantur: fortasse glossatorum sunt. Utut est, debiliora sunt illa argumenta, quam ut Fortunato hymnum abiudicemus.

CXLII. In Ordiario S. Petri supra Divam (Martene De Rit. Mon. III, 10.) ponitur tempore Quadragesimali ad Sextam.

CXLV. 5—8. Minus placent quae scripsit Langius: (Die kirchliche Hymnologie p. 46.) Der Dichter Ps. 119, 62. erwacht in der Nacht, aufgetrieben durch die Fülle der Betrachtung des Lobes Gottes in seinem Herzen: das ist neutestamentlich. Gregor macht aus seinem Spruch von dem Erwachen eine Vorschrift, welche den schweren Schlaf der armen Mönche gewaltsam bricht: das ist alttestamentlich.

CLVIII. 2. F. miser en Famulus. 3. 4. F. omittit. 7. F. tempore praesens. 13. F. litis. 14. F. invidiae luxus. 16. F. pravum posse. 17. F. nil turpe cupiam. 18. F. mens desiderat. 23. F. morte. 25. 26. F. omittit.

CLX. Fortlage l. c. p. 380: Dieser Hymnus hat in seinem schwungvollem Versmaass, in dem Ausdruck „Heilige" in der Anrede, in seiner Bestimmung für die Priester, als tiefer in die Mysterien Eingeweihete, in seiner erhabenen Sprache etwas überaus Feierliches und Ausgezeichnetes.

CXIII. 3. F. provide plebi. 5. F. supplicaris. 7. F. morbum releves iacentum. 11. F. reguli. Inter v. 12. et 13. haec interseritur Strophe: Ferto larguenti populo vigorem, efflue largam in populo salutem: pristinis more solito reformas viribus aegros quae in nostro textu est quinta. 13. F. animaeque. — strophe septima in F. est sexta. 22. F. sic quibus. 23. tuam cunctus. 35. 36. F. spiritus alme Deus unus omni tempore saeculi. Additur Stropha: Gloriam psallat chorus et resultet, glo-

riam dicat canat et revolat Spiritus alme Deus unus omni tempore saecli.

CLXXI. Gerbertus legit carmen in MS. San-Gallensi ducentis saltem annis S. Bernardo antiquiori De M. S. II. p. 23.

CLXXXIII. Nescio quid sibi velit Augustius Denkw. V. p. 306: „Indess scheint dieser Gesang auf den heiligen Täufer Johannes noch eine besondere Beziehung auf die in späteren Zeiten so berühmt gewordene Verehrung des Täufers zu haben, welche den zahlreichen Johannes-Verehrern nicht entgehen wird.“ — Fortlage: Die erste Strophe erinnert sehr zurück an Prudentius: Solve vocem mens sonoram, solve linguam mobilem.

CCVI. Langius l. c. p. 47: Sein grosser Hymnus über den Namen Jesu ging über alles liturgische Bedürfniss der Kirche in der Liturgik des seligen Herzens frei hinaus.

CCVIII. Gerbertus in Monumentis Liturgiae Alemannicae II. p. 84 sq. e codice Vindobonensi saec. X. exscripsit Versus Flavii ad Mandatum. Praemittit membrana hanc stropham, quam nona loco posuimus Victori mortis post quemcunque versum repetendam. In his autem variat scriptura 1. ac aethra. 10. praebet. 19. baiulo. 21. lavator toris accubat. 22. agerat. 24. necis qui dolos. 25. Tu ex lupe. 30. carnis cordisque. 31. unguens.

CCXVI. 8. B. 1. sacrandum. 12. B. 1. hymno. 17. B. 1. dignare. 18. B. 1. olivum. 22. B. 1. et medetur. 25. B. 1. tota mente. 34. B. 1. festa nobis.

CCXXI. In monasterio S. Dyonisii prope Parisios hic hymnus intonabatur in Nativitate S. Stephani ad Processionem. Marten De Mon. Rit. III. 5.

CCXXII. In monasterio Dionysiano Compendiensi et S. Petri supra Divam cantabatur ad Vesperam Purificationis: in Compendiensi insuper ad Matutinum Martene l. c. III, 7.

CCXXIX. In Ordinaro Tullensi ad utrasque Vesperas in Assumptione Martene l. c. IV. 7.

CCXLVII. In Monasterio S. Dionysii in Ascensione ad Matutinum Martene l. c. III, 20.

CCLXI. 1. B. 1. sanguis fusus. Habet B. 1. stropham interpositam secundae ac tertiae:

Adalrice pater alme tuo fac oramine
Quo dignemur his festivis interesse gaudiis.

8. B. 8. vestro sub Iuvamime. 13. B. 1. fac interna. — Deest Stropha octava.

Tomus Secundus.

I. 8. B. 1. hac.

III. 2. B. 1. coeli ac terra.

VI. 2. B. 1. iubilant.

VIII. 2. B. 1. Abraham. 4. B. 1. oraculo credula. 14. B. 1. populis.

IX. 1. B. 1. modulemus. 7. B. 1. persequentum.

XI. 5. B. 1. et tuta.

XIII. 12. B. 1. praepeti — transvolans. 14. B. 1. exspectat. 18. B. 1. in finem.

XIV. 19. B. 1. revocans. — Lugdunensis ecclesia nocturnis praemittit versum: Spiritus sancti adsit nobis gratia.

XV. 1. B. 1. praeconiis. 3. B. 1. viam. 11. B. 1. mundi.
XVI. 3. B. 1. terrae. 6. B. 1. tuae dedit. 8. B. 1. spermologos.
XIX. 12. B. 1. coetusque martyrum.
XXV. 1. B. 1. deo. 9. B. 1. compensat. 10. B. 1. cum tibi.
XXVI. 5. B. 1. novenos.
XXVII. 6. B. 1. corpus eius. 17. B. 1. ut qui.
XXX. 2. B. 1. eadem. 7. B. 1. quacunque.
XXXI. 5. B. 1. Graecias. 7. B. 1. nesciant.
XXXVII. Gerbertus de M. S. II. p. 27. Etiam tribuitur Hermano Contracto, ab aliis Innocentio III.
XLVII. 9. B. 1. resplendeant. 11. B. 1. illinc. 18. B. 1. vos o socii.
LXXXII. Fortlage a. a. O. p. 400.: Man kann Adam den Schiller des Gesanges nennen, denn er ist kräftig, schwunghaft und wortreich. Nur dass er zuweilen auf die Abwege der Abstrusen und Tändelnden geräth.
CXX. Conferas Commentationem benevola manu mihi missam: Ueber die Ostersequenz Victimae Paschali und deren Beziehung zu den religiösen Schauspielen des Mittelalters von Franz Karl Grieshaber Professor am Gymnasium zu Rastadt. Carlsruhe 1844. 25 S. 8. Quae cum, ad scholasticae festivitati splendorem augendum conscripta, bibliopolarum industriosos manus effugiat, non a re esse videtur, quae gravissima sunt hic exscribere.

Betrachten wir diese, sehr rhythmisch und poetisch gehaltene, Prose etwas näher. Es hat sich der Sänger, wie wir sehen, zur Aufgabe gesetzt, unter Hinweisung auf die unumstösslichsten Zeugnisse für die Auferstehung des Herrn, die Christenheit zum Dank und zum Preise des unbefleckten Osterlammes zu begeistern, welches sich schuldlos für uns Sünder dem Vater zur Sühne hingab in den Tod, aber glorreich über diesen den Sieg gewann, so dass wir uns vertrauensvoll an seine Barmherzigkeit wenden können.

Zuerst ergeht in dem Gesange eine Aufforderung an die Christen, Christo, dem schuldlosen Osterlamme, welcher die Schafe erlöst, die Sünder dem Vater versöhnt habe, das Opfer des Preises darzubringen. Im Kampfe mit Tod und Leben habe er, der Führer des Lebens, nach dem Tode wieder lebendig, den Sieg gewonnen. Sodann wird an eine Maria die Frage gestellt, was sie auf ihrem Wege gesehen habe. Sie antwortet mit Worten; welche uns durch die Evangelien ganz deutlich commentirt werden: sie habe im Grabe Christi nur Linnen und Kleider gefunden, und sich dadurch, so wie durch das Zeugniss von Engeln von dessen Erstehen zum Leben überzeugt, und ihn auch in der Herrlichkeit der Auferstehung gesehen. Ja Christus, ihre Hoffnung, sei erstanden, und werde ihnen nach Galiläa vorangehen. Den Schluss des Gesanges bilden die Worte: „Wir wissen, dass Christus wahrhaft von den Todten erstanden ist," so wie die Bitte zu dem siegreichen Könige um Erbarmen.

Wer vermag in dieser Aufeinanderfolge und Einkleidung der Gedanken die gesprächweise, oder, wenn man will, die dramatische Haltung des Gesanges zu verkennen? Schon Clitoveus, ein Sammler und Erklärer der vorzüglichsten lateinischen Kir-

chengesänge im XVI. Jahrhundert, erkannte sie, obgleich er die Personen des Gespräches nicht ganz richtig bezeichnet hat. Von Wem die Aufforderung zum Preise des erstandenen Heilandes ausgehe, lässt er unbesprochen. Die Frage an Maria, welche er wegen des Beisatzes: „Et gloriam vidi resurgentis," mit Rücksicht auf die Erscheinung Christi im Garten, ganz richtig als die Maria von Magdala bezeichnet, lässt er von dem gläubigen Volke stellen, und dieses auch nach erhaltener Antwort seinen festen Glauben an die Auferstehung des Herrn bekräftigen.

Clitoveus las in seinem Texte: „Praecedet suos in Galilaeam," während die bessern Handschriften dafür das weit lebendigere: „Praecedet vos in Galilaeam" haben. Dadurch bekommt die Antwort der Maria zu Dem oder zu Denen, welche die Frage an sie gestellt haben, eine nähere und bestimmtere Beziehung. Es sind dies die Jünger und Apostel des Herrn. Nehmen wir sodann auf den Befehl des Engels Rücksicht: „Gehet aber hin, und saget seinen Jüngern und dem Petrus, dass er euch vorangehe nach Galiläa; daselbst werdet ihr ihn sehen, wie er euch gesagt:" so werden wir es höchst annehmbar und einleuchtend finden, dass es Petrus ist, welcher im Namen der übrigen Apostel und Jünger an Maria von Magdalena die Frage stellt, wie in dem Drama des Alterthums der Chorführer statt des ganzen Chors das Wort ergreift, wenn sich Letzterer mit Jemanden in ein Gespräch einlassen will.

Auf diese Weise gewinnen wir allmählig einen festern Standpunkt, und wir werden uns nun wohl nicht irren, wenn wir in denen, welche die Christen zum Preise des erstandenen Heilandes auffordern, den Chor der Apostel und Jünger des Herrn, „denen sich der Herr nach seinem Leiden lebendig zeigte, und zwar mit vielen überzeugenden Beweisen, indem er sich vierzig Tage vor ihnen sehen liess," und welche sich zum Hauptgegenstande ihrer Predigten Christum den Gekreuzigten und Wiedererstandenen wählten; in dem Fragesteller, den Apostelfürsten Petrus, welchem der Herr, als Demjenigen, auf welchen er seine Kirche gebaut, seine Auferstehung hauptsächlich auch durch die Frauen verkünden liess, und welcher einer der ersten von dem glorreichen Erstehen des Herrn aus dem Grabe durch eigenen Augenschein sich überzeugt hatte; in der Maria die Magdalena, als eine Hauptzeugin der Auferstehung Jesu, und in denen, welche am Schlusse des Gesanges ihren, in Folge dieser Zeugnisse neu gestärkten, festen und unerschütterlichen Glauben an die Erstehung des Herrn, diese Fundamentalwahrheit des christlichen Glaubens und der christlichen Hoffnungen, betheuern, und den Besieger des Todes um Erbarmen anflehen, wiederum den Apostelchor, oder vielleicht noch besser die gesammte Christengemeinde erblicken.

Wir dürften uns mit dieser Vertheilung der einzelnen Stücke des Gesanges um so weniger irren, als wir wissen, dass die Sequenzen nicht immer gemeinsam von dem ganzen Chore gesungen, sondern da, wo der Kirchengesang blühte, wie z. B. zu Rom, Clugny, Rheims und an andern Orten, oft von Wechselchören vorgetragen wurden, wobei auch einzelne Stimmen einfielen, und der volle Chor den Schluss machte.

In ähnlicher Weise, wie ich von „Dic nobis Maria" an die

Worte der Prose an die einzelnen Personen vertheilt habe, finde ich sie gleichfalls angewendet an dem Schlusse eines deutschen, noch ungedruckten dramatischen Mysteriums in der Bibliothek zu St. Gallen, welches die drei letzten Lebensjahre Christi darstellt. Da heisst es: „Tunc veniet Maria Magdalena. Cantet Petrus: Dic nobis Maria, quid vidisti in via? Respondeat Maria: Sepulchrum Christi etc. Cantent Apostoli: Scimus Christum surrexisse etc.“

In dem von Mone nebst anderen Mysterien herausgegebenen Osterspiele, „Auferstehung Christi,“ sind die Worte „Victimae paschali etc.“ der Maria in den Mund gelegt; sodann stellen Petrus und Johannes an sie gemeinschaftlich die Frage: „Dic nobis Maria etc.;“ diese antwortet, worauf Petrus und Johannes wieder singen: „Credendum est magis soli Mariae etc.,“ und nach der Anlage des Stückes wohl auch den Schluss: „Scimus Christum etc.“ vorzutragen hatten.

Sollten wir auch nichts dagegen einzuwenden haben, dass Petrus und Johannes, welche beide auf die von Maria von Magdala erhaltene Nachricht von des Herrn Auferstehung dem Grabe Christi zugeeilt waren, und es leer gefunden hatten, gemeinsam an Maria die Frage stellen, der ältere Petrus vielleicht im Bass, der jüngere Johannes im Tenor; so wird der Anfang und der Schluss dieses schönen, würde- und effectvollen Gesanges, nicht von einzelnen Stimmen, sondern von einem Chore vorgetragen, uns weit ansprechender erscheinen. Nicht ganz unwahrscheinlich ist auch die Vermuthung, dass den ersten Satz der der Prose „Victimae“ bis „Christiani“ der volle Chor vorgetragen haben mochte, die zwei folgenden dagegen „Agnus“ bis „peccatores,“ und „Mors“ bis „vivus“ Halbchöre.

Ich frage nun: Hätte der Dichter seinen Festgesang auf irgend eine andere Weise der Idee des Festes angemessener, biblischer, apostolischer, einfacher und lebendiger auffassen und darstellen können, als er es hier gethan? Ich zweifle. In entsprechenden Melodien vorgetragen (und an diesen gebrach es ihm auch nicht), konnte er seinen Zweck unmöglich verfehlen. Freude- und dankerfüllten Herzens musste am Schlusse der volle Chor der Gemeinde mit seinem Halleluja einfallen, nachdem er zuvor ihren festen unerschütterlichen Glauben an den Erstandenen betheuert, und sein Flehen zu ihm, dem Allerbarmer, gegerichtet hatte.

Doch bevor wir von unserer schönen Ostersequenz Abschied nehmen, wollen wir mit Rücksicht auf ihre Anlage und auf ihre oben schon bemerkte Anwendung in den religiösen Dramen des Mittelalters eine weitere literarisch-historische Reflexion daran anknüpfen.

Der Name des Dichters dieses Festgesanges ist, wie der vieler übrigen, unbekannt. Es dachten diese hehren Sänger bei ihren Dichtungen nicht an die Verewigung ihres Namens, sondern nur an die Verherrlichung Gottes. Auch von ihnen gilt des Sängers Schilderung:

„Als ich dies Bild gemacht,
Hab ich nicht an Ruhm gedacht:
Nur zu Gottes Ehr' und Lust
Trug ich es in tiefer Brust:

Zum Erbauen dieser Welt
Hab' ich fromm es dargestellt,
Wie ich konnte."

Was die Zeit der Abfassung dieser Prose betrifft, so scheint aus dem Umstände, dass in dem gesangreichen Kloster Clugny im XI. Jahrhundert während des Osterfestes immer nur die ältere Prose „Fulgens praeclara" gesungen wurde, hervorzugehen, dass sie um diese Zeit, wenn auch vielleicht schon verfasst, doch noch nicht sehr bekannt, und in die Liturgie noch nicht allgemein eingeführt war. Uebrigens erfolgte diese Einführung von Kirchengesängen und namentlich auch von Sequenzen in den einzelnen Kirchen nur nach und nach und nicht überall gleichzeitig.

Im dreizehnten Jahrhundert finden wir die Prose in den Gegenden unseres badischen Oberlandes bereits in kirchlichem Gebrauche. Der Verfasser der von mir herausgegebenen altdeutschen Predigten, welcher, wandelnd in den Fussstapfen der Apostel, die sehr löbliche und empfehlungswerthe Gewohnheit hat, zur Nachweisung einzelner Wahrheiten des christlichen Glaubens sich auf die Gesänge und die liturgischen Handlungen der Kirche zu beziehen, und sie dem Volke nöthigenfalls zu erklären und zu deuten, wendet auch sie zu diesem Behufe an. Die Worte, mit welchen unser Prediger die aus der Sequenz angeführte lateinische Stelle übersetzt, lassen uns nicht undeutlich einen aufgelösten Reim, und so im Ganzen ein deutsches Lied erkennen, und sie dürften damit gleichfalls den Beweis liefern, dass gewisse Kirchenlieder von dem ganzen Volke in seiner Muttersprache gesungen wurden, oder mit andern Worten, dass man auch in jenen Zeiten einen kirchlichen Volksgesang hatte, oder dass verständige Geistliche wenigstens dafür Sorge trugen, dass das Volk das in einer fremden Sprache Gesungene auch verstand.

In dem zweiten Viertel des XIV. Jahrhunderts war unsere Festsequenz schon sehr bekannt. Es beweisst dies ihre Anwendung in Mone's oben berührtem religiösen Schauspiele, dessen Abfassung in diese Zeit fällt, so wie in dem gleichfalls oben schon erwähnten unedirten St. Galler Drama, welches wohl hinsichtlich seiner Abfassung auch keiner spätern Zeit angehört. Dass später Adam vom heiligen Viktor, Verfasser zahlreicher Prosen, diese Sequenz zu einem Ostergesange auf Maria, die Mutter des Herrn, umdichtete, lässt uns mit Grund auf ihre grosse und wohlverdiente Beliebtheit beim Volke schliessen.

Addimus quae Martenius de antiqua ecclesiae Disciplina c. 25. refert ex Ordinario vetusto ecclesiae Narbonensis:

Post ultimum Responsorium sequitur prosellus *Almum te* quo finito sint parati tres clerici cum cappis albis et amictibus in capitibus eorum, portantes quilibet eorum in manibus ampullatam argenti, et ille qui fungitur officio Magdalenae vadat in medio, et introitu chori incipiant cantando insimul primum v. *Omnipotens Pater altissime*, et in fine ipsorum versuum flexis genibus dicant: *Heu quantus est dolor noster.* Deinde procedant ad pulpitum et coram eo dicant v. *Amisimus enim solatium.* Postea accedant ante altare, et ibi dican alium v. *Sed eamus unguentum emere.* Quibus dictis, sint duo pueri super altare induti

albis et amictibus cum stolis violatis et sindone rubea in facies eorum et alis in humeris qui dicant *Quem quaeritis in sepulcro?* Quo dicto, omnes Mariae insimul respondeant *Jesum Nazarenum.* Deinde pueri dicant: *Non est hic.* Levent cum filo pannum qui est super libros argenti super altare in figura sepulcri, et facta responsione à pueris, omnes Mariae insimul vertant se versus chorum, et Magdalena cantet sola v. *Victimae paschali laudes.* Deinde Jacobi *Agnus redemit oves.* Postea Salome *Mors et vita duello.* Hoc dicto, duo canonici tamquam apostoli sint parati retro pulpitum, et dicant omnes insimul v. *Dic nobis Maria.* Deinde Magdalena sola respondeat *Sepulcrum Christi viventis*, et quando dicitur *Angelicos testes*, vertat se ad altare sola, ac demonstret cum digito angelos praedictos, stantes super altare, pronunciando versum supradictum; monstratis angelis, vertat se ad chorum, et dicat *Surrexit Christus spes mea.* Finito versu, chorus dicat: *Credendum magis soli*, ac etiam: *Scimus Christum surrexisse.* His omnibus finitis, regentes chorum incipiant: *Te Deum laudamus.* Interim praedicta Maria et pueri intrent vestiarium ad deponenda vestimenta. Istud Sancti sepulcri officium ad nostram usque aetatem perduravit in ecclesia Narbonensi, donec tandem illud omnino sustulit Eminentissimus Cardinalis de Bonzi archiepiscopus Narbonensis. Simile officium in aliis passim ecclesiis, gallicanis praesertim fiebat. Rotomagense edidit Joannes Prevotius in appendice ad Joannem Abrincensem.

CXXI. Gerbertus de Musica Sacra II. p. 27: Ioannes Ricche apud Wadingum et Leyserum p. 1004. S. Bonaventurae tribuit Sequentiam, redoletque et stilum et facilitatem rhythmorum Bonaventurae, quorum suavi concentu erat felicissimus.

CXXIV. Fortlage l. c. p. 409.: Es zeigt eine grosse Andachtsgluth und geistige Erregtheit an, welche unter dem Franziskanerorden im ersten Jahrhundert nach seiner Stiftung durch Franz von Assisi (1208) geherrscht haben muss, dass ein geistlicher Gesang von solcher Höhe gerade aus ihm hervorging, wie er sich in Thomas von Celano, Bonaventura und Jacoponus darstellt. Man kann es die glühende Ader des mittelalterlichen Kirchengesanges nennen. Franz von Assisi gab hierzu der Tradition nach selbst den Ton an, indem er ausser einem sogenannten „Sonnenlied" sonderbar phantastischen Charakters auch noch ein die höchste religiöse Ekstase athmendes Lied von der Liebe schrieb, welches aber Andere dem Jacoponus beilegen, beides in italienischer Sprache. Sie schweifen aber in Gebiete magnetischer und ausserordentlicher Zustände hinüber und verlassen ganz den Kreis des eigentlich christlichen Gesanges, in welchem wir uns hier bewegen.

CLXIV. 1. B. 1. r e d e m p t o r i. 2. B. 1. i u b i l a t. 5 B. 1. n o s t r a. 7. B. 1. g e n e s i. 11. B. 1. q u i c o r p o r i s s u i. 16. B. 1. q u a i l l u x i t. 18. B. 1. r e d u x i t.

CLXVI. 2. B. 1. s u d a s t r u m. 3. B. 1. p o t u e r u n t - l i g u l a. 6. B. 1. c l a m i t a t u r u m. 7. B. 1. m i s e r a t. 9. B. 1. c o e l u m. 14. B. q u a s. — Recte monet Vormbaumius in schedula ea qua insignis est humanitate mihi data: Da No. 164 u. 166 schon in dem im 11ten Jahrh. geschriebenen Codex sich finden, so möchte die Zeit der Abfassung im Thesaurus wohl dahin zu berichtigen sein, dass sie wenigstens unter die Zahl der bis zum

11ten Jahrh. verfassten Lieder zu stellen, wenn nicht gar dem Notker selbst zuzuschreiben seien. At vero in illis codicibus qui Notkeriana carmina amplectuntur, non reperies.

Canticum Secundum. Te Deum etc. Fortlage l. c. p. 367.: Dieser herrliche Hymnus, durch und durch Würde und Majestät, gehört wahrscheinlich zu den von den abendländischen Christen aus dem Morgenlande herübergezogenen Gesängen. Denn hier klingt der Ton des alten Kirchengesanges in seiner einfachsten und tiefsten Stimmung eben so sehr in den Worten als auch in der, die Spuren des höchsten Alterthums an sich tragenden Melodie, wonach er im römischen Ritus gesungen wird, und welche, indem sie aus dem Ionischen Ton schroff in den Phrygischen umspringt, den Ausdruck einer unbeschreiblichen Reinheit und Idealität mit der einer alles zerschmetternden Macht verbindet. — Herder Briefwechsel zur Beförderung der Humanität VII. Sammlung S. 28 ff. „Wer in einem Te Deum oder Salve regina neue Gedanken sucht, der sucht sie am unrechten Orte. Eben das Tägliche und ewig bekannte soll hier das Gepräge der Wahrheit sein. Der Gesang soll ein ambrosisches Opfer der Natur werden, unsterblich und wiederkehrend wie diese.

Lutherus canticum Te Deum in Symbolorum numero recenset: „Das dritte Symbolum sollen St. Augustinus und Ambrosius nach St. Augustini Taufe gesungen haben. Das sei also oder nicht, so ists ohne Schaden, ob man es glaube oder nicht. Es ist gleichwohl ein fein Symbolum oder Bekenntniss, wer auch der Meister ist, in Sangesweise gemacht, nicht allein den rechten Glauben zu bekennen sondern auch darinne Gott zu loben und zu danken.“

Antiphona Duodecima. Salve regina. Cistercienses ac Mozarabes cantant quotidie in fine Completorii, Praedicatores et Carmelitae in fine cuiusque horae, excepto tempore paschali, quo utuntur Antiphona Regina coeli.

Appendix. LXIV. Gerbertus de Ms. Sacra II. p. 27.: Pezius Anecd. I. p. XIV. et LXVIII. Conrado Gemnicensi vindicat (Bucelino in Annal. Bened. et in menologio B. Engelbertum abb. Admontensem auctorem faciente) rem tamen, velut operosioris disquisitionis bibliothecae Benedictinae servat. Citavimus in Taphographiae Austriacae P. I. Lib. III. c. IX. §. 10. singularem Dissertationem P. Leopoldi Wydeman Carthusiani Gemnicensis ineditam, qua ostendit probabilius hymnum illum Conrado de Heimburga Priori olim eiusdem coenobii, qui praeter Matutinale Beatae Virginis, Iussu Caroli IV. Imp., S. Casimiri avi, contextum, ultra sexaginta eiusmodi hymnos alios concinnavit, adscribendum esse.

Finem imponant Operi nostro tria carmina, ab Reinboldo Vormbaumio e Codice Berolinensi descripta, quae cum cultui publico inserviisse certum sit, propter poeticam virtutem vel gravissimum versuum argumentum merito in Thesaurum nostrum recipiuntur.

1. Versus in vigilia innocentum ad processionem.

Salve lacteolo decoratum sanguine festum,
Salvete innocua corpora fusa neci.
Concinit ecce, deus, tibimet grex iste pusillus
Festivum laude perveniendo diem.
In qua morte pia puerorum maxima turba
Occidit et victrix regna superna capit.
Nam quia terrenum metuit disperdere regnum,
Impius immani rex feritate furit.
Audierat regem, quem cuncta oracula dudum
Spondebant vatum, virgine matre satum.
Iudaicae gentes cui debita regna manerent,
Hocque magos stellà testificare nova.
Nec mora pestifera succenditur efferus ira,
Dum sibi praeripier regia iura timet.
Mox iubet innocuam ferro prosternere plebem,
Destinat atque neci corpora lacteola.
Perderet et Christum dum, nemo evadere et ipsum
Inter et innumeros sterneret hunc pueros.

2. Versus Radperti ad communicandum. (Cf. Canisii Lectt. antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 3. p. 200.)

Laudes, omnipotens,
Ferimus tibi, dona colentes
Corporis immensi
Sanguinis atque tui.

Tangimus ecce tuam,
Rector sanctissime, mensam,
Tu licet indignis
Propitiare tuis.

Propitiare pius peccata
Absolve benignus,
Possit ut invictis (Possit. Sic Canisius. Cod. Berol. 1. prosit)
Adpropiare sacris.

Angelus aetheriis sanctus
Descendat ab astris, (Canis. descendit)
Purificans corpus
Cor pariterque pius.

Haec medicina potens caeli
Nos ducat in arces,

Interea terris
Dans medicamen opis.

Quod colimus fragiles,
Salvator respice clemens,
Summeque pascentes
Protege pastor oves.

Protege, quas recreas,
Hostis ne proterat illas,
Consolidans dono
Nos sine fine tuo.

Nam sumus indigni,
Quos ornes munere tali,
Tu pietate tua,
Rex, rege castra tua.

Hoc pater omnipotens
Cum Christo perfice clemens,
Spiritus atque potens,
Trinus et unus apex.

8. Hymnus Hartmanni de natali innocentium. (Cf. Canisii Lect. Antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 111. p. 192.)

Cum natus esset dominus,
Turbatur rex incredulus,
Magi tulerunt munera,
Quos stella duxit praevia.

Herodes rex interrogat,
Quo Christus nasci debeat,
Locumque dici flagitat,
Ut hunc necare valeat.

Adorant magi dominum,
Viamque carpunt aliam,
Nec saevi regis impiam
Ultra vident praesentiam.

Tunc rex Herodes fervida
Succenditur insania,
Mandatque sterni millia
Lactantium innumera. (Canis. lactentium.)

Completur saeva iussio,
Mactatur omnis pusio

Aetatis bimae parvuli
Vel infra subduntur neci.

Mas omnis infans occidit,
Quem novus partus protulit,
Scrutatur, ah, cunabula, (Scrutantur Canis. Cod. Berol. 1. Scrutantur.)
Ac ipsa matrum ubera.

Quid furis crudelissime,
O carnifex et pessime,
Hic solus, qui requiritur,
Impune Christus tollitur.

Pectus tenellum rumpitur,
Matrum sinus perfunditur,
Sed lactis plus quam sanguinis
De loco stillat vulneris.

Salve lactans exercitus, (Canis. lactens.)
Flores sanctorum martyrum,
Ad aram summi numinis
Qui laeti semper luditis.

Nos vos laudantes pueros,
Semper iuvate precibus,
Vobiscum uti iugiter
Possimus laeti psallere.

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

Digitized by Google

Zum Erbauen dieser Welt
Hab' ich fromm es dargestellt,
Wie ich konnte."

Was die Zeit der Abfassung dieser Prose betrifft, so scheint aus dem Umstande, dass in dem gesangreichen Kloster Clugny im XI. Jahrhundert während des Osterfestes immer nur die ältere Prose „Fulgens praeclara" gesungen wurde, hervorzugehen, dass sie um diese Zeit, wenn auch vielleicht schon verfasst, doch noch nicht sehr bekannt, und in die Liturgie noch nicht allgemein eingeführt war. Uebrigens erfolgte diese Einführung von Kirchengesängen und namentlich auch von Sequenzen in den einzelnen Kirchen nur nach und nach und nicht überall gleichzeitig.

Im dreizehnten Jahrhundert finden wir die Prose in den Gegenden unseres badischen Oberlandes bereits in kirchlichem Gebrauche. Der Verfasser der von mir herausgegebenen altdeutschen Predigten, welcher, wandelnd in den Fussstapfen der Apostel, die sehr löbliche und empfehlungswerthe Gewohnheit hat, zur Nachweisung einzelner Wahrheiten des christlichen Glaubens sich auf die Gesänge und die liturgischen Handlungen der Kirche zu beziehen, und sie dem Volke nöthigenfalls zu erklären und zu deuten, wendet auch sie zu diesem Behufe an. Die Worte, mit welchen unser Prediger die aus der Sequenz angeführte lateinische Stelle übersetzt, lassen uns nicht undeutlich einen aufgelösten Reim, und so im Ganzen ein deutsches Lied erkennen, und sie dürften damit gleichfalls den Beweis liefern, dass gewisse Kirchenlieder von dem ganzen Volke in seiner Muttersprache gesungen wurden, oder mit andern Worten, dass man auch in jenen Zeiten einen kirchlichen Volksgesang hatte, oder dass verständige Geistliche wenigstens dafür Sorge trugen, dass das Volk das in einer fremden Sprache Gesungene auch verstand.

In dem zweiten Viertel des XIV. Jahrhunderts war unsere Festsequenz schon sehr bekannt. Es beweisst dies ihre Anwendung in Mone's oben berührtem religiösen Schauspiele, dessen Abfassung in diese Zeit fällt, so wie in dem gleichfalls oben schon erwähnten unedirten St. Galler Drama, welches wohl hinsichtlich seiner Abfassung auch keiner spätern Zeit angehört. Dass später Adam vom heiligen Viktor, Verfasser zahlreicher Prosen, diese Sequenz zu einem Ostergesange auf Maria, die Mutter des Herrn, umdichtete, lässt uns mit Grund auf ihre grosse und wohlverdiente Beliebtheit beim Volke schliessen.

Addimus quae Martenius de antiqua ecclesiae Disciplina c. 25. refert ex Ordinario vetusto ecclesiae Narbonensis:

Post ultimum Responsorium sequitur prosellus *Almum te* quo finito sint parati tres clerici cum cappis albis et amictibus in capitibus eorum, portantes quilibet eorum in manibus ampullatam argenti, et ille qui fungitur officio Magdalenae vadat in medio, et introitu chori incipiant cantando insimul primum v. *Omnipotens Pater altissime*, et in fine ipsorum versuum flexis genibus dicant: *Heu quantus est dolor noster.* Deinde procedant ad pulpitum et coram eo dicant v. *Amisimus enim solatium.* Postea accedant ante altare, et ibi dican alium v. *Sed eamus unguentum emere.* Quibus dictis, sint duo pueri super altare induti

albis et amictibus cum stolis violatis et sindone rubea in facies eorum et aliis in humeris qui dicant *Quem quaeritis in sepulcro?* Quo dicto, omnes Mariae insimul respondeant *Jesum Nazarenum*. Deinde pueri dicant: *Non est hic*. Levent cum filo pannum qui est super libros argenti super altare in figura sepulcri, et facta responsione à pueris, omnes Mariae insimul vertant se versus chorum, et Magdalena cantet sola v. *Victimae paschali laudes*. Deinde Jacobi *Agnus redemit oves*. Postea Salome *Mors et vita duello*. Hoc dicto, duo canonici tamquam apostoli sint parati retro pulpitum, et dicant omnes insimul v. *Dic nobis Maria*. Deinde Magdalena sola respondeat *Sepulcrum Christi viventis*, et quando dicitur *Angelicos testes*, vertat se ad altare sola, ac demonstret cum digito angelos praedictos, stantes super altare, pronunciando versum supradictum; monstratis angelis, vertat se ad chorum, et dicat *Surrexit Christus spes mea*. Finito versu, chorus dicat: *Credendum magis soli*, ac etiam: *Scimus Christum surrexisse*. His omnibus finitis, regentes chorum incipiant: *Te Deum laudamus*. Interim praedicta Maria et pueri intrent vestiarium ad deponenda vestimenta. Istud Sancti sepulcri officium ad nostram usque aetatem perduravit in ecclesia Narbonensi, donec tandem illud omnino sustulit Eminentissimus Cardinalis de Bonzi archiepiscopus Narbonensis. Simile officium in aliis passim ecclesiis, gallicanis praesertim fiebat. Rotomagense edidit Joannes Prevotius in appendice ad Joannem Abrincensem.

CXXI. Gerbertus de Musica Sacra II. p. 27: Ioannes Ricche apud Wadingum et Leyserum p. 1004. S. Bonaventurae tribuit Sequentiam, redoletque et stilum et facilitatem rhythmorum Bonaventurae, quorum suavi concentu erat felicissimus.

CXXIV. Fortlage l. c. p. 409.: Es zeigt eine grosse Andachtsgluth und geistige Erregtheit an, welche unter dem Franziskanerorden im ersten Jahrhundert nach seiner Stiftung durch Franz von Assisi (1208) geherrscht haben muss, dass ein geistlicher Gesang von solcher Höhe gerade aus ihm hervorging, wie er sich in Thomas von Celano, Bonaventura und Jacoponus darstellt. Man kann es die glühende Ader des mittelalterlichen Kirchengesanges nennen. Franz von Assisi gab hierzu der Tradition nach selbst den Ton an, indem er ausser einem sogenannten „Sonnenlied" sonderbar phantastischen Charakters auch noch ein die höchste religiöse Ekstase athmendes Lied von der Liebe schrieb, welches aber Andere dem Jacoponus beilegen, beides in Italienischer Sprache. Sie schweifen aber in Gebiete magnetischer und ausserordentlicher Zustände hinüber und verlassen ganz den Kreis des eigentlich christlichen Gesanges, in welchem wir uns hier bewegen.

CLXIV. 1. B. 1. redemptori. 2. B. 1. iubilat. 5. B. 1. nostra. 7. B. 1. genesi. 11. B. 1. qui corporis sui. 16. B. 1. qua illuxit. 18. B. 1. reduxit.

CLXVI. 2. B. 1. sudastrum. 5. B. 1. potuerunt-ligula. 6. B. 1. clamitaturum. 7. B. 1. miserat. 9. B. 1. coelum. 14. B. quas. — Recte monet Vormbaumius in schedula ea qua insignis est humanitate mihi data: Da No. 164 u. 166. schon in dem im 11ten Jahrh. geschriebenen Codex sich finden, so möchte die Zeit der Abfassung im Thesaurus wohl dahin zu berichtigen sein, dass sie wenigstens unter die Zahl der bis zum

11ten Jahrh. verfassten Lieder zu stellen, wenn nicht gar dem Notker selbst zuzuschreiben seien. At vero in illis codicibus qui Notkeriana carmina amplectuntur, non reperies.

Canticum Secundum. Te Deum etc. Fortlage l. c. p. 367.: Dieser herrliche Hymnus, durch und durch Würde und Majestät, gehört wahrscheinlich zu den von den abendländischen Christen aus dem Morgenlande herübergezogenen Gesängen. Denn hier klingt der Ton des alten Kirchengesanges in seiner einfachsten und tiefsten Stimmung eben so sehr in den Worten als auch in der, die Spuren des höchsten Alterthums an sich tragenden Melodie, wonach er im römischen Ritus gesungen wird, und welche, indem sie aus dem Ionischen Ton schroff in den Phrygischen umspringt, den Ausdruck einer unbeschreiblichen Reinheit und Idealität mit der einer alles zerschmetternden Macht verbindet. — Herder Briefwechsel zur Beförderung der Humanität VII. Sammlung S. 28 ff. „Wer in einem Te Deum oder Salve regina neue Gedanken sucht, der sucht sie am unrechten Orte. Eben das Tägliche und ewig bekannte soll hier das Gepräge der Wahrheit sein. Der Gesang soll ein ambrosisches Opfer der Natur werden, unsterblich und wiederkehrend wie diese.

Lutherus canticum Te Deum in Symbolorum numero recenset: „Das dritte Symbolum sollen St. Augustinus und Ambrosius nach St. Augustini Taufe gesungen haben. Das sei also oder nicht, so ists ohne Schaden, ob man es glaube oder nicht. Es ist gleichwohl ein fein Symbolum oder Bekenntniss, wer auch der Meister ist, in Sangesweise gemacht, nicht allein den rechten Glauben zu bekennen sondern auch darinne Gott zu loben und zu danken."

Antiphona Duodecima. Salve regina. Cistercienses ac Mozarabes cantant quotidie in fine Completorii, Praedicatores et Carmelitae in fine cuiusque horae, excepto tempore paschali, quo utuntur Antiphona Regina coeli.

Appendix. LXIV. Gerbertus de Ms. Sacra II. p. 27.: Pezius Anecd. I. p. XIV. et LXVIII. Conrado Gemnicensi vindicat (Bucelino in Annal. Bened. et in menologio B. Engelbertum abb. Admontensem auctorem faciente) rem tamen, velut operosioris disquisitionis bibliothecae Benedictinae servat. Citavimus in Taphographiae Austriacae P. I. Lib. III. c. IX. §. 10. singularem Dissertationem P. Leopoldi Wydeman Carthusiani Gemnicensis ineditam, qua ostendit probabilius hymnum illum Conrado de Heimburga Priori olim eiusdem coenobii, qui praeter Matutinale Beatae Virginis, Iussu Caroli IV. Imp., S. Casimiri avi, contextum, ultra sexaginta eiusmodi hymnos alios concinnavit, adscribendum esse.

Finem imponant Operi nostro tria carmina, ab Reinholdo Vormbaumio e Codice Berolinensi descripta, quae cum cultui publico inserviisse certum sit, propter poeticam virtutem vel gravissimum versuum argumentum merito in Thesaurum nostrum recipiuntur.

1. Versus in vigilia innocentum ad processionem.

Salve lacteolo decoratum sanguine festum,
Salvete innocua corpora fusa neci.
Concinit ecce, deus, tibimet grex iste pusillus
Festivum laude perveniendo diem.
In qua morte pia puerorum maxima turba
Occidit et victrix regna superna capit.
Nam quia terrenum metuit disperdere regnum,
Impius immani rex feritate furit.
Audierat regem, quem cuncta oracula dudum
Spondebant vatum, virgine matre satum.
Iudaicae gentes cui debita regna manerent,
Hocque magos stella testificare nova.
Nec mora pestifera succenditur efferus ira,
Dum sibi praeripier regia iura timet.
Mox iubet innocuam ferro prosternere plebem,
Destinat atque neci corpora lacteola.
Perderet et Christum dum, nemo evadere et ipsum
Inter et innumeros sterneret hunc pueros.

2. Versus Radperti ad communicandum. (Cf. Canisii Lectt. antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 3. p. 200.)

Laudes, omnipotens,
Ferimus tibi, dona colentes
Corporis immensi
Sanguinis atque tui.

Tangimus ecce tuam,
Rector sanctissime, mensam,
Tu licet indignis
Propitiare tuis.

Propitiare pius peccata
Absolve benignus,
Possit ut invictis (Possit. Sic Canisius. Cod. Berol. 1. prosit)
Adpropiare sacris.

Angelus aetheriis sanctus
Descendat ab astris, (Canis. descendit)
Purificans corpus
Cor pariterque pius.

Haec medicina potens caeli
Nos ducat in arces,

Interea terris
Dans medicamen opis.

Quod colimus fragiles,
Salvator respice clemens,
Summeque pascentes
Protege pastor oves.

Protege, quas recreas,
Hostis ne proterat illas,
Consolidans dono
Nos sine fine tuo.

Nam sumus indigni,
Quos ornes munere tali,
Tu pietate tua,
Rex, rege castra tua.

Hoc pater omnipotens
Cum Christo perfice clemens,
Spiritus atque potens,
Trinus et unus apex.

3. Hymnus Hartmanni de natali innocentium. (Cf. Canisii Lect. Antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 111. p. 192.)

Cum natus esset dominus,
Turbatur rex incredulus,
Magi tulerunt munera,
Quos stella duxit praevia.

Herodes rex interrogat,
Quo Christus nasci debeat,
Locumque dici flagitat,
Ut hunc necare valeat.

Adorant magi dominum,
Viamque carpunt aliam,
Nec saevi regis impiam
Ultra vident praesentiam.

Tunc rex Herodes fervida
Succenditur insania,
Mandatque sterni millia
Lactantium innumera. (Canis. lactentium.)

Completur saeva iussio,
Mactatur omnis pusio

Aetatis bimae parvuli
Vel infra subduntur neci.

Mas omnis infans occidit,
Quem novus partus protulit,
Scrutatur, ab, cunabula, (Scrutantur Canis. Cod. Berol. 1. Scrutantur.)
Ac ipsa matrum ubera.

Quid furis crudelissime,
O carnifex et pessime,
Hic solus, qui requiritur,
Impune Christus tollitur.

Pectus tenellum rumpitur,
Matrum sinus perfunditur,
Sed lactis plus quam sanguinis
De loco stillat vulneris.

Salve lactans exercitus, (Canis. lactens.)
Flores sanctorum martyrum,
Ad aram summi numinis
Qui laeti semper luditis.

Nos vos laudantes pueros,
Semper iuvate precibus,
Vobiscum uti iugiter
Possimus laeti psallere.

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

Iacentes terris
Dans medicamen opis.

Quod colimus fragiles,
Salvator respice clemens,
Summeque pascentes
Protege pastor oves.

Protege, quas recreas,
Hostis ne prosterat illas,
Consolidans dono
Nos sine fine tuo.

Nam sumus indigni,
Quos ornes munere tali,
Tu pietate tua,
Rex, rege castra tua.

Hoc pater omnipotens
Cum Christo perfice clemens,
Spiritus atque potens,
Trinus et unus apex.

8. Hymnus Hartmanni de natali innocentium. (Cf. Canisii Lect. Antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 111. p. 192.)

Cum natus esset dominus,
Turbatur rex incredulus,
Magi tulerunt munera,
Quos stella duxit praevia.

Herodes rex interrogat,
Quo Christus nasci debeat,
Locumque dici flagitat,
Ut hunc necare valeat.

Adorant magi dominum,
Viamque carpunt aliam,
Nec saevi regis impiam
Ultra vident praesentiam.

Tunc rex Herodes fervida
Succenditur insania,
Mandatque sterni millia
Lactantium innumera. (Canis. lactentium.)

Completur saeva iussio,
Mactatur omnis pusio

Aetatis bimae parvuli
Vel infra subduntur neci.

Mas omnis infans occidit,
Quem novus partus protulit,
Scrutatur, ah, cunabula, (Scrutantur Canis. Cod. Berol. 1. Scrutantur.)
Ac ipsa matrum ubera.

Quid furis crudelissime,
O carnifex et pessime,
Hic solus, qui requiritur,
Impune Christus tollitur.

Pectus tenellum rumpitur,
Matrum sinus perfunditur,
Sed lactis plus quam sanguinis
De loco stillat vulneris.

Salve lactans exercitus, (Canis. lactens.)
Flores sanctorum martyrum,
Ad aram summi numinis
Qui laeti semper luditis.

Nos vos laudantes pueros,
Semper iuvate precibus,
Vobiscum uti iugiter
Possimus laeti psallere.

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

Digitized by Google

11ten Jahrh. verfassten Lieder zu stellen, wenn nicht gar dem Notker selbst zuzuschreiben seien. At vero in illis codicibus qui Notkeriana carmina amplectuntur, non reperies.

Canticum Secundum. Te Deum etc. Fortlage l. c. p. 367.: Dieser herrliche Hymnus, durch und durch Würde und Majestät, gehört wahrscheinlich zu den von den abendländischen Christen aus dem Morgenlande herübergezogenen Gesängen. Denn hier klingt der Ton des alten Kirchengesanges in seiner einfachsten und tiefsten Stimmung eben so sehr in den Worten als auch in der, die Spuren des höchsten Alterthums an sich tragenden Melodie, wonach er im römischen Ritus gesungen wird, und welche, indem sie aus dem Ionischen Ton schroff in den Phrygischen umspringt, den Ausdruck einer unbeschreiblichen Reinheit und Idealität mit der einer alles zerschmetternden Macht verbindet. — Herder Briefwechsel zur Beförderung der Humanität VII. Sammlung S. 28 ff. „Wer in einem Te Deum oder Salve regina neue Gedanken sucht, der sucht sie am unrechten Orte. Eben das Tägliche und ewig bekannte soll hier das Gepräge der Wahrheit sein. Der Gesang soll ein ambrosisches Opfer der Natur werden, unsterblich und wiederkehrend wie diese.

Lutherus canticum Te Deum in Symbolorum numero recenset: „Das dritte Symbolum sollen St. Augustinus und Ambrosius nach St. Augustini Taufe gesungen haben. Das sei also oder nicht, so ists ohne Schaden, ob man es glaube oder nicht. Es ist gleichwohl ein fein Symbolum oder Bekenntniss, wer auch der Meister ist, in Sangesweise gemacht, nicht allein den rechten Glauben zu bekennen sondern auch darinne Gott zu loben und zu danken."

Antiphona Duodecima. Salve regina. Cistercienses ac Mozarabes cantant quotidie in fine Completorii, Praedicatores et Carmelitae in fine cuiusque horae, excepto tempore paschali, quo utuntur Antiphona Regina coeli.

Appendix. LXIV. Gerbertus de Ms. Sacra II. p. 27.: Pezius Anecd. I. p. XIV. et LXVIII. Conrado Gemnicensi vindicat (Bucelino in Annal. Bened. et in menologio B. Engelbertum abb. Admontensem auctorem faciente) rem tamen, velut operosioris disquisitionis bibliothecae Benedictinae servat. Citavimus in Taphographiae Austriacae P. I. Lib. III. c. IX. §. 10. singularem Dissertationem P. Leopoldi Wydeman Carthusiani Gemnicensis ineditam, qua ostendit probabilius hymnum illum Conrado de Heimburga Priori olim eiusdem coenobii, qui praeter Matutinale Beatae Virginis, Iussu Caroli IV. Imp., S. Casimiri avi, contextum, ultra sexaginta eiusmodi hymnos alios concinnavit, adscribendum esse.

Finem imponant Operi nostro tria carmina, ab Reinholdo Vormbaumio e Codice Berolinensi descripta, quae cum cultui publico inserviisse certum sit, propter poeticam virtutem vel gravissimum versuum argumentum merito in Thesaurum nostrum recipiuntur.

1. Versus in vigilia innocentum ad processionem.

Salve lacteolo decoratum sanguine festum,
Salvete innocua corpora fusa neci.
Concinit ecce, deus, tibimet grex iste pusillus
Festivum laude perveniendo diem.
In qua morte pia puerorum maxima turba
Occidit et victrix regna superna capit.
Nam quia terrenum metuit disperdere regnum,
Impius immani rex feritate furit.
Audierat regem, quem cuncta oracula dudum
Spondebant vatum, virgine matre satum.
Iudaicae gentes cui debita regna manerent,
Hocque magos stella testificare nova.
Nec mora pestifera succenditur efferus ira,
Dum sibi praeripier regia iura timet.
Mox iubet innocuam ferro prosternere plebem,
Destinat atque neci corpora lacteola.
Perderet et Christum dum, nemo evadere et ipsum
Inter et innumeros sterneret hunc pueros.

2. Versus Radperti ad communicandum. (Cf. Canisii Lectt. antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 3, p. 200.)

Laudes, omnipotens,
Ferimus tibi, dona colentes
Corporis immensi
Sanguinis atque tui.

Tangimus ecce tuam,
Rector sanctissime, mensam,
Tu licet indignis
Propitiare tuis.

Propitiare pius peccata
Absolve benignus,
Possit ut invictis (Possit. Sic Canisius. Cod. Berol. 1. prosit)
Adpropiare sacris.

Angelus aetheriis sanctus
Descendat ab astris, (Canis. descendit)
Purificans corpus
Cor pariterque pius.

Haec medicina potens caeli
Nos ducat in arces,

Interea terris
Dans medicamen opis.

Quod colimus fragiles,
Salvator respice clemens,
Summeque pascentes
Protege pastor oves.

Protege, quas recreas,
Hostis ne proterat illas,
Consolidans dono
Nos sine fine tuo.

Nam sumus indigni,
Quos ornes munere tali,
Tu pietate tua,
Rex, rege castra tua.

Hoc pater omnipotens
Cum Christo perfice clemens,
Spiritus atque potens,
Trinus et unus apex.

3. Hymnus Hartmanni de natali innocentium. (Cf. Canisii Lect. Antiq. ed. Basnage Tom. II. ps. 111. p. 192.)

Cum natus esset dominus,
Turbatur rex incredulus,
Magi tulerunt munera,
Quos stella duxit praevia.

Herodes rex interrogat,
Quo Christus nasci debeat,
Locumque dici flagitat,
Ut hunc necare valeat.

Adorant magi dominum,
Viamque carpunt aliam,
Nec saevi regis impiam
Ultra vident praesentiam.

Tunc rex Herodes fervida
Succenditur insania,
Mandatque sterni millia
Lactantium innumera. (Canis. lactentium.)

Completur saeva iussio,
Mactatur omnis pusio

Aetatis bimae parvuli
Vel infra subduntur neci.

Mas omnis infans occidit,
Quem novus partus protulit,
Scrutatur, ah, cunabula, (Scrutantur Canis. Cod. Berol. 1. Scrutantur.)
Ac ipsa matrum ubera.

Quid furis crudelissime,
O carnifex et pessime,
Hic solus, qui requiritur,
Impune Christus tollitur.

Pectus tenellum rumpitur,
Matrum sinus perfunditur,
Sed lactis plus quam sanguinis
De loco stillat vulneris.

Salve lactans exercitus, (Canis. lactens.)
Flores sanctorum martyrum,
Ad aram summi numinis
Qui laeti semper luditis.

Nos vos laudantes pueros,
Semper iuvate precibus,
Vobiscum uti iugiter
Possimus laeti psallere.

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Halis ex Officina Ed. Heynemanni.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

DD 2 4 1917		

form 410

B'D APR

Digitized by Google